Conceptverslag Coördinatiegroep accijns van dinsdag 22 januari 2019, nr. 19.01
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e 5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De materiedeskundigenvan het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

19.01.01 Opening en vaststelling agenda.

19.01.02. Mededelingen
19.01.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's
19.01.02.01.01 CUA
Zie agendapunt Memo Casus GG, verder geen bijzonderheden.

19.01.02.01.02. Verliesnormen
5.1.2e hebben afstemming met de koepels gehad en Minfin:
Ten aanzien van het proces: met ons MT is overeenstemming om de wijziging van de beleidsregel in gang te zetten.

19.01.02.01.03. Belgische bunkers
5.1.2e praat de vergadering bij. Hij zal de volgende CG op 5-3 een korte presentatie houden.

5.1.2e: in HEMCS moet dan iets worden opgenomen over aangiftebehandeling, **actie:** 5.1.2e geeft 5.1.2e input.

19.01.02.01.04. Memo Casus Geregistreerd Geadresseerde
5.1.2e praat de vergadering bij over zijn presentatie tijdens de Regiegroepvergadering van 10 januari. Het officiële verslag van de regiegroepvergadering moet nog komen. In het kort:

- De Regiegroep herbevestigt de beleidsafspraken uit 2013;
- De Regiegroep gaat akkoord met het voorstel om de focus van de handhaving op startersbegeleiding in de regio's te richten. 5.1.2e neemt dat mee in zijn bezoeken aan de directeuren.
- Er komt een kerngroep, die voor de grote groep (huidige) vergunninghouders een algemene aanpak formuleert. **Actie:** 5.1.2e zal die binnenkort bijeenroepen, incl. DLTC, CUA, 5.1.2e en 5.1.2e

Actie: 5.1.2e stuurt 5.1.2e een memo van 5.1.2e m.b.t. vergunningrisico's.

- De CUA werkt op dit moment een voorstel uit hoe zij ruimte zien de regio's te ondersteunen bij de starters. Dit ziet met name op het koppelen van bestanden.
- In het overleg BO/PO zijn de behoeftes t.a.v. de koppeling wederom besproken en meegenomen in de beschrijving. Zie EPIC 007. Dit gaat de koppeling worden van de nieuwe systemen DAA en DAG (is nu nog DOH/DOI en EMCS).
- 5.1.2e vraagt aan 5.1.2e of e.e.a. in ATD wordt opgenomen. **Actie:** 5.1.2e zullen samen een voorstel indienen. 5.1.2e : de teksten zijn waarschijnlijk al uitgeschreven.

19.01.02.01.05. 4-maandsrapportage CG
De opzet van de rapportage is gewijzigd; nu meer handzaam en beknopt. Het MT wil voornamelijk geïnformeerd worden op de 'hoofdpijlers' Content en EBU omdat men dat als onze primaire

verantwoordelijkheden ziet. Vandaar dat 5.1.2e minder in gaat op wat we allemaal doen maar het rapport meer gericht heeft op de gerede producten.

19.01.02.01.06. Memo Samancta (EU monstername)
SAMANCTA bevat diverse informatie met betrekking tot het nemen van monsters. Deze informatie is verdeeld over de volgende onderwerpen: Termen en definities, Wetgeving, Gezondheid en veiligheid, Normen, Algemene principes, Monstername procedurekaarten, Bemonsteringsinstrumenten, Monsterhouders, Verklarende etnische woordenlijst, Opleidingshandboek en een Website voor Europese douanelaboratoria.

Kern:
- SAMANCTA is een richtsnoer dat niet dwingend voorschrijft en ruimte laat voor verdere invulling voor het nemen van monsters.
- SAMANCTA kan niet als voorschrift dienen voor de fysiek toezichtmedewerker.
Het is wel mogelijk om specifiek voor de Douane relevante informatie op te laten nemen in SAMANCTA.

Aan de Cg Heffing is gevraagd akkoord te gaan met het voorstel om de inhoud van SAMANCTA te integreren in het handboek Douane en hiermee akkoord te gaan met de te nemen stappen.

Voor de CG accijns is Heffing/HB Douane in de lead; wij volgen derhalve hun lijn, met dien verstande dat wij voor de accijns moeten kijken of alles klopt en uitvoerbaar is.

5.1.2e heeft het Lab om een reactie gevraagd (reeds ontvangen).

Verdere reacties graag uiterlijk 30 januari op CP plaatsen, 5.1.2e zal dan de reacties naar het cluster Heffing sturen. **Actie: Vaco's en** 5.1.2e

19.01.02.02 Overige mededelingen

- Buiten reikwijdte verzoek

Buiten reikwijdte verzoek

- 5.1.2e : de Belgische douane heeft NL gevraagd een MO-cursus te geven, m.n. controle op de binnenvaart. Pakweg half maart.

- 5.1.2e : gesproken met het bedrijf dat designer fuels zou gaan maken.
- 5.1.2e de afspraak met 5.1.2e over de nationaal aanvullende codes verschuift.

03. Helpdeskvragen

19.01.03.01 Minerale olie
19.01.03.01.01 Mededeling 61
Zie ook agendapunt 05.06 (de cassatievraag DEi).
Mededeling 61 is ooit ontstaan om (onder meer) iets te regelen voor het aantonen van de herkomst van restladingen/ladingresiduen aan boord van tankschepen op de binnenvaart binnen NL. Het Tafeltje MO heeft geconcludeerd dat de Mededeling niet meer kan dienen. Mededeling 61 bevat een ontheffing van de verplichting tot het hebben van een douanedocument, een administratief geleidedocument, een vereenvoudigd geleidedocument, een commercieel document, een dagaangifte of een herkomstbescheid voor minerale oliën die zich als restlading of ladingresiduen aan boord van tankschepen op Nederlandse binnenwateren bevinden. Mededeling 61 keurt goed dat het harde bewijs als in artikel 80 WA en 34 UBA niet geleverd hoeft te worden. Als bewijs kan onder voorwaarden het ladingboek worden geaccepteerd.

Dit leidt tot problemen in de uitvoering. Alhoewel Mededeling 61 niet officieel is gepubliceerd heeft de rechter een beroep op Mededeling 61 gehonoreerd omdat sprake is van beleid. Beleid is namelijk ook van toepassing als het niet gepubliceerd is. Naar aanleiding van een WOB-verzoek is op 16 september 2016 Mededeling 61 openbaar gemaakt.

Als onze oplossing past binnen de bestaande wetgeving kunnen wij die in het HA opnemen met uitleg waarom deze nieuwe bepalingen in afwijking van die van Med. 61 noodzakelijk zijn en in de plaats daarvan komen.

NB We moeten onderzoeken of het wel mogelijk is Med. 61 in te trekken, nu die nooit officieel in de Staatscourant is gepubliceerd. Een oplossing kan zijn dat met het opnemen van de nieuwe wijze van herkomst aantonen in het HA, wij tevens melding doen dat alle voorgaande bepalingen hierover, zoals opgenomen in Med. 61, komen te vervallen.

Voorafgaand aan opname in het HA geven wij een externe Nieuwsbrief uit, waarvan de tekst t.z.t. wordt opgenomen in het HA**.**
Afspraak: 5.1.2e bespreken de opties met de juristen van het cluster.

19.01.03.02 Alcohol/VB
19.01.03.02.01 Gearomatiseerd bier, variant

GN-indeling bier
De vraag is wanneer een product qua GN-indeling nog als (gearomatiseerd) bier valt aan te merken en wanneer dat overgaat naar overig alcoholhoudend product.

Reacties uit de CG:

- Zolang een product ingedeeld blijft onder post 22.03 is het bier, ook voor de accijns. Pas als het geen 22.03 meer is en geen 22.06, zijnde een mengsel van bier en een alcoholvrije drank dan gaan we naar een andere post, veelal 22.08. En dan is het een overig alcoholhoudend product.

- Het Lab kan dat niet bepalen want er zijn geen harde criteria. Je mag aan bier zelfstandigheden toevoegen zonder dat het product de indeling van bier verliest. Een harde grens wanneer er geen sprake meer is van bier is er niet. Je moet dus bepalen of een product nog het karakter van bier heeft. Als je een product hebt dat gemaakt is van mout en het schuimt, ruikt hoppig, is geel tot bruinkleurig en bevat koolzuur, dan is er sprake van een bier. Ook al heb je daar 30 liter van 40 % aan toegevoegd. Je zou dan een eindproduct van zo'n 15 % alcohol krijgen. Je hebt een mengsel waarvan je het wezenlijk karakter moet bepalen (indelingsregel 3b).

- Voor wat betreft de indeling als bier werd in het commentaar op het arrest C30/17 door NTFR nog het navolgende vermeld:

"*Uniebierdefinitie*
Volgens het Unieaccijnsregime wordt als bier beschouwd de alcoholhoudende drank die is verkregen door gisting van uit mout bereide wort (GN-code 2203) en elk product van GN-code 2206 dat een mengsel bevat van bier en niet alcoholhoudende dranken, voor zover deze producten een alcoholgehalte bevatten van meer dan 0,5 volumeprocent (art. 2 Richtlijn 92/83, de Structuurrichtlijn alcohol en alcoholhoudende dranken), zoals bepaalde soorten kriekenbier en breezers van vruchtenbier. Ook concentraten van bier vallen onder de definitie (toelichting Internationale Douane Raad bij GN-code 2203).

Als bier geduide dranken met een alcoholgehalte van 0,5 volumeprocent of minder en alcoholvrij bier worden niet als bier aangemerkt. Richtlijn 92/83 kent geen bovengrens voor het alcoholgehalte van bier. Gegeven de bereidingsmethoden van bier geldt een natuurlijk maximum. Bier met een hoger alcoholgehalte dan circa twaalf volumeprocenten kan alleen worden verkregen door toevoeging van gedistilleerde alcohol. Bij toevoeging van gedistilleerde alcohol aan bier ontstaat een product dat niet meer onder de bierdefinitie valt, maar onder die van de zogenoemde overige alcoholhoudende producten. Bierproducten worden ongeacht of zij aan de warenwettelijke vereisten voor bier voldoen in de accijnsheffing betrokken."

- Vraag blijft of het bier is of niet. De toevoeging geeft weliswaar een bijzondere smaak aan het bier, maar het product blijft de eigenschap van bier behouden. In het verleden hadden we daar 2 standpunten van B/CPP van. Deze standpunten gingen er vanuit dat als het product het karakter van bier behoudt, het product nog als bier aangemerkt mag worden. NB: het is onduidelijk of deze standpunten ingetrokken zijn of niet. Hieronder de volledigheid de standpunten van CPP:

"*2203 Bier van mout*
GN-toelichting

(Geen toelichting)
Tariferingen

1. Bier waaraan alcohol is toegevoegd 2203 00 01 tot en met 2203 00 10
Bier met een totaal alcohol-volumegehalte van 8% waarvan ongeveer 1,6% bestaat uit toegevoegde door distillatie verkregen alcohol.

Overeenkomstig de GS-toelichting op post 2203 kunnen aan bier van deze post andere zelfstandigheden zijn toegevoegd. Genoemd worden aroma's, suiker, kleurstoffen of "andere zelfstandigheden". De toevoeging van alcohol in een bepaalde mate, in het onderhavige geval ongeveer 20% berekend op het totaal alcohol-volumegehalte, staat indeling onder post 2203 niet in de weg, mits het product het karakter van bier heeft behouden.
(Besluit nr. CPP-R 2000/285 van 19 mei 2000)

2. Speciaal bier 2203 00 01 tot en met 2203 00 10
Bier waaraan tijdens het productieproces - voor de gisting - appelcider is toegevoegd wordt voor de toepassing van de GN aangemerkt als bier.
Overeenkomstig de GS-toelichting op post 2203 is het toegestaan bepaalde stoffen tijdens het gistingsproces toe te voegen (bijvoorbeeld krieken). Aangezien het product het karakter van bier heeft behouden staat de toevoeging van appelcider tijdens het gistingsproces de indeling onder post 2203 van de GN niet in de weg.
(Besluit nr. BCPP-2001/2707 van 12 oktober 2001)"

Ten aanzien van de indeling in de GN heeft 5.1.2e inmiddels de vraag formeel voorgelegd aan de Cg Heffing & GLB.

Conclusie
In afwachting van het cluster Heffing moeten we nog even afwachten in deze casus. Als je een standpunt moet innemen pas je de wetgeving toe, want ons eerdere standpunt ziet op een andere situatie. Wordt vervolgd.

19.01.03.03 Formaliteiten
19.01.03.03.01 Communiceren monsteronderzoek bij conform
Bij de regio's is behoefte aan een uniforme (landelijke) werkwijze als het gaat om het communiceren van monsteruitslagen. In het geval van niet conforme uitslagen spreekt het voor zich dat de inspecteur de belanghebbende daarover inlicht. Daar zit het probleem niet.

De vraag is hoe om te gaan met een conforme uitslag. Moet belanghebbende daarover ook worden geïnformeerd? Er bestaat kennelijk geen (wettelijke) verplichting om een conforme uitslag mee te delen aan belanghebbende.

De CG is van mening dat met het oog op de rechtszekerheid en transparantie een belanghebbende recht heeft op het resultaat van een monsteronderzoek, ook wanneer die conform is.
5.1.2d

5.1.2e heeft de volgende vragen voorgelegd aan het cluster Heffing:

1. Vinden jullie dat een conforme uitslag moet worden meegedeeld aan belanghebbende?
2. Als het antwoord daarop ja is, is het dan ook zinvol om daar een standaardbrief/document voor te ontwikkelen om eenheid in de communicatie te brengen?
3. Andere vraag: worden uitslagen monsteronderzoek eerst fiscaal getoetst (bijv. door een Vaco) voordat de inspecteur zijn beslissing, met meeweging van het monsteronderzoek, meedeelt aan belanghebbende? Het komt namelijk voor dat het advies van het Lab niet strookt met de heersende wet- en regelgeving.

Uit de reactie van het Cluster Heffing blijkt dat zij e.e.a. ook afstemt met het cluster FR i.v.m. de integraliteit.

NB: Je communiceert het standpunt van de inspecteur, niet de uitslag monsteronderzoek.

Wordt vervolgd.

19.01.03.03.02 Fiscale toetsing uitslag monsteronderzoek
De vraag van 5.1.2e is of er een fiscale toetsing op uitslagen monsteronderzoek dient plaats te vinden, voordat belanghebbende wordt geïnformeerd.

Het is de taak van het Lab om haar bevindingen over de onderzochte monsters vast te leggen in de uitslag monsteronderzoek, maar tevens geeft het Lab een advies. Echter, zij zal niet in alle gevallen beschikken over de (meest actuele) kennis om met toepassing van de betreffende wet- en regelgeving tot het juiste oordeel te komen. Dat is dan ook de taak van de inspecteur. 5.1.2d

De vraag is in welke gevallen toetsing noodzakelijk is. Zo hoeft niet elke uitslag rode olie fiscaal-technisch getoetst te worden. Risico's zijn er wel bij zaken zoals het EKO-tabakarrest en discussies over GN-codes.

Een andere vraag is wie die toetsing gaat doen. 5.1.2d

Het ligt voor de hand dat degene die het monster aanvraagt degene is die de uitslag (zo nodig) toetst aan de wet-en regelgeving. Als bijvoorbeeld KM of DLTC opdracht geeft monsters te laten nemen dan zullen zij logischerwijs als opdrachtgever de toetsing doen. In het algemeen zal dus de opdrachtgever een vorm van toetsing doen; die moet kritisch kijken.

5.1.2d

Afspraak:
- **actie: de Vaco's** bekijken hoe dit op de eigen regio gebeurt;
- s.v.p. resultaten delen;
- actie 5.1.2e gaat na bij cluster Heffing hoe zij dit zien/doen (gebeurd).
- Geen grootschalige actie.

19.01.03.03.03 Teruggaaf veraccijnsd overbrengen
5.1.2e komt met de volgende casus.
Als accijnsgoederen waarvan de accijns is voldaan (reeds uitgeslagen tot verbruik) worden overgebracht naar een ondernemer in een andere lidstaat dan is teruggaaf van accijns mogelijk (artikel 71, eerste lid, onderdeel e WA). Uit artikel 31a UBA blijkt dat om voor de teruggaaf in aanmerking te komen het derde exemplaar van het VAGD met een betalingsbewijs overgelegd moet worden.

67 awr

.
De vraag is of wij een VAGD die als digitale bijlage is gestempeld en getekend door de douaneautoriteiten van een lidstaat accepteren.

Beoordeling
De CG is van mening dat deze vorm mogelijk gemaakt zou moeten worden.
We hebben immers de mogelijkheid om via een verzoek om WZB te laten toetsen of de digitale bescheiden de werkelijkheid weergeven. Naast een (eventueel digitaal) afgetekende VAGD is tevens een betalingsbewijs vereist om te voldoen aan de teruggaafeisen van art. 31a UBA. Het ligt dan in de lijn om ook het betalingsbewijs in digitale vorm toe te staan.

Opmerkingen

- Ongeacht of het bewijs op papier of digitaal is, zal bij een controle achteraf op de juistheid van de teruggaaf de authenticiteit en de juistheid moeten kunnen worden vastgesteld. Dat betekent dus eventueel een AC bij de teruggaafverzoeker, desnoods in combinatie met een WZB-verzoek.

Conclusie
De CG heeft er voor dit doel geen moeite mee om op verzoek van belanghebbende de bewijsmiddelen in digitale vorm toe te staan. Er is echter geen reden om dit actief uit te dragen. Het veraccijnsd vervoer staat immers op de nominatie om opgenomen te worden in EMCS, dus het heeft geen zin hier verder energie op te zetten.

19.01.03.04 Tabak
Achter de schermen heeft het cluster accijns het nodige werk tussen VWS en Douane aangaande de implementatie van de TPD, met name de art. 15/16 over het security feature; 5.1.2e zijn daar nauw bij betrokken.

Zodra e.e.a. breder communicabel is, wordt de CG meegenomen. 5.1.2e geeft dan voorlichting op één van de volgende CG-vergaderingen.

19.01.04 Handhaving
19.01.04.01 Controle op bunkerstations
5.1.2e : voor ondersteuning bij rechtszaken hebben wij bij de bunkerstations 5.1.2d controles laten instellen.
5.1.2d 5.1.2d

Afspraak:
- **Actie regio's:** We gaan door met de huidige afspraak: 5.1.2 controles per bunkerstation.
- **Actie** 5.1.2e onderzoeken de mogelijkheid van het gebruik van de monsters van de bunkerstations zelf.
- **Actie** 5.1.2e kijkt naar de impact op de samenwerkingsafspraken in relatie vervolg Varley.
Wordt vervolgd.

19.01.04.02 Eenheid van uitvoering commerciële binnenvaart
5.1.2e : om de EBU te bevorderen heeft hij 1 standaard controleopdracht gemaakt, dat is inmiddels uitgezet op alle regio's. Hij is nog bezig met een standaard controleformulier, verschijnt binnenkort. Hij is ook bezig met het standaardiseren van brieven etc.

19.01.05. Nieuwe wetgeving/jurisprudentie
19.01.05.01. LNG vervallen teruggaaf
De teruggaafregeling is per 1-1-2019 komen te vervallen, zie het derde lid van art. 71i WA (een zgn. horizonbepaling: met vermelding einddatum).

19.01.05.02. Overzicht wetgeving
Ter info door 5.1.2e geplaatst.

19.01.05.03. Bunkering Jet Fuel
Ter info door 5.1.2e : De schorsing van het invoerrecht op Jet Fuel is verlengd. Was er vorige keer nog voorzien in een evaluatie na 5 jaar, het lijkt er nu op dat de schorsing voor onbepaalde tijd wordt verleend. 5.1.2e heeft de 5.1.2e van 67 awr hierover geïnformeerd.

19.01.05.04. Proces cassatievoorstel
Niet alleen het MinFin en het DLK-cluster maar ook de CG heeft een rol bij een cassatievoorstel, namelijk in de collegiale advisering. We hebben echter een paar keer ervaren hoe kort de termijnen zijn om te reageren. Om de advisering zo goed mogelijk te stroomlijnen is het van belang om in de titel van het onderwerp de term 'Cassatievoorstel' en 'deadline datum...' te vermelden.

Daarnaast verzoekt 5.1.2e de Vaco's om nadrukkelijk met hun collega's van Bezwaar & Beroep af te stemmen om de reactietermijn niet nog korter te maken. Dit om zo snel mogelijk betrokken te worden en DLK, wanneer relevant, ook te informeren. Daarbij: een beller is sneller! Zeker als het knellend is.

5.1.2e haalt als voorbeeld de uitspraak Hof Den Bosch 4-1-19 BK 18/00670 aan waar we een advies tot cassatie doen in de zaak dat olie-afvallen al dan niet zijn ingeleverd bij een olie-inzamelaar.

De CG is akkoord met de procesafspraak.

19.01.05.05 Arrest 11 januari 2019 HR nr. 17/05621, ECLI:NL:HR:2019:38 (artikel 81 RO) in de cassatiezaak tegen de uitspraak van Hof Den Haag van 20 oktober 2017, nr. 17-00526 (niet gepubliceerd). Inhoudelijk: het betreft een FIOD-zaak over het voorhanden hebben van sigaretten.

Afspraak: De CG spreekt af dat de schrijver van een hoofdstuk van het handboek kijkt wat het effect is van jurisprudentie op dat onderdeel. Ook een arrest dat in lijn is met ons beleid nemen we op in het betreffende handboekonderdeel.

Actie: 5.1.2e

19.01.05.06: Uitspraak Hof Den Bosch 4 januari 2019 BK/00670
Inhoudelijk: betreft het aantonen van de herkomst van olie-afvallen, die al dan niet zijn ingeleverd bij een olie-inzamelaar. Advies tot cassatie.

19.01.05.07 Arrest 11 januari 2019 HR nr. ECLI:NL:HR:2019:35 in de cassatiezaak tegen uitspraak van Hof Arnhem-Leeuwarden van 19 januari 2017, nr. BK 1031/15.
Inhoudelijk: diefstal van onder een accijnsschorsingsregeling vervoerde sigaretten; verzoek om teruggaaf van voldane accijns wegens vernietiging onder ambtelijk toezicht van een later teruggevonden deel van de sigaretten; begrip "*een bedrijfsvoorraad*".

NB Dit arrest is gedeeld op CP bij 2 onderwerpen: "*Bedrijfsvoorraad en vernietiging*" en "*Teruggaaf vanwege vernietiging onder ambtelijk toezicht* 5.1.2a *douane?"*

Actie: 5.1.2e, opnemen in HA, hst. teruggaaf.

19.01.05.08 Arrest 11 januari 2019 HR nr. 17/02108, ECLI:NL:HR:2019:29 in de cassatiezaak tegen uitspraak van Hof Den Haag d.d. 17 maart 2017, BK-16, 00343, (ECLI:NL:GHDHA:2017:13900).

Inhoudelijk: voorhanden hebben van ongezegelde sigaretten zonder accijnsschorsingsregeling; vernietiging onder ambtelijk toezicht van de sigaretten na de inbeslagneming ervan door het Openbaar Ministerie vormt geen reden voor het ongedaan maken van naheffing; geen optreden als partijgetuige mogelijk in belastingprocesrecht; de rechter kan voor het gelegenheid bieden tot uitvoering van een bewijsaanbod in de vorm van over te leggen stukken, in de regel volstaan met een mededeling daarover in de uitnodiging voor een zitting. Zie ook 05.05.

19.01.06 Content
19.01.06.01 Handboeken
5.1.2e: Een nieuw jaar en dus nieuwe kansen. Ook voor de handboeken.
HA:
In 2018 is het HA gedeeltelijk gepubliceerd. Dat moeten we niet alleen dit jaar afmaken maar ook met het onderhoud beginnen. 5.1.2e gaat er vanuit dat dezelfde auteurs die bijgesteld hebben ook het onderhoud voor hun rekening nemen.

HVAD:
Er moet nog veel werk worden verzet om het HVAD op redelijk korte termijn te kunnen publiceren. Uit het bestand dat 5.1.2e op CP heeft gezet is de stand van zaken te zien.
5.1.2e: Het hoeft allemaal nog niet volmaakt te zijn als er maar geen onjuistheden in staan. Volledig zullen we nooit zijn want je kunt altijd wel iets verzinnen om toe te voegen. Daar is immers het onderhoud voor.

De actie ligt bij de Vaco's.

19.01.06.02. HEMCS
Geen bijzonderheden.

Aantekeningen Coördinatiegroep accijns van dinsdag 5 maart 2019, nr. 19.02 (def.)
Alleen voor intern gebruik!

19.02.01 Opening en vaststelling agenda.

- buiten reikwijdte verzoek

De agenda blijft ongewijzigd.

19.02.02. Mededelingen
19.02.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's
19.02.02.01.01 CUA
Geen bijzonderheden

19.02.02.01.02. Verliesnormen
5.1.2e: Er is een gesprek geweest tussen de Douane en de DG. Er komt geen vervolggesprek met het bedrijfsleven en de DG. Het bedrijfsleven heeft een brief gestuurd, 5.1.2e gaat die beantwoorden. 5.1.2e heeft de procedure m.b.t. de beleidsregel in gang gezet.

19.02.02.01.03. Belgische bunkers
5.1.2e geven een presentatie over de Zeevaartbunkerprocedure voor België en NL. Volgende week geven zij de koepels de voorlichting.
Kort: De vereenvoudiging houdt in dat 1. bij grensoverschrijding tussen België en NL 2. in gedeelten kan worden gebunkerd. Deze procedure geldt alleen voor Uniegoederen, hiervoor is een Vergunning erkend bunkeraar ontwikkeld. Leidend voor waar de vergunning wordt verleend en waar de procedure begint is daar waar wordt geladen. De aangifte ten uitvoer moet worden gedaan in de lidstaat waar de vergunning is verleend. Idem voor de aanzuivering.

Overgangsbepalingen:
- Ingangsdatum zeevaartbunkerprocedure 2019: 1 April 2019
- Oude overeenkomst vervalt per 1 mei 2019 tenzij benodigde vergunningen voor zeevaartbunkerprocedure 2019 zijn aangevraagd vóór 1 april 2019.
- Gebruik oude procedure tot uiterlijk 31-12-2019 (met uitzondering van wederuitvoer) of zodra de voor de zeevaartbunkerprocedure 2019 vereiste vergunning(en) is (zijn) verleend
- Wederuitvoer per 1 mei alleen met standaardaangifte.

De CG dankt en complimenteert 5.1.2e voor het voltooien van deze langdurige en zeer ingewikkelde klus. Buiten reikwijdte verzoek

Openstaande zaken:
- Hoe verder met de transito-regeling
- De discussie die in het MT is gevoerd over de 4 opties-overgang met het oog op het risico van een inbreukprocedure.
- Voorlichting voor het bedrijfsleven wellicht een week verschuiven? Dat geeft ruimte voor het verwerken van een reactie van België en nadere afstemming met het MT HHB.

19.02.02.01.04. Drukinstructie zegels
Er is een nieuwe versie van de drukinstructie, die met name voor de blanco zegelaars van belang is. S.v.p. desgewenst toezenden aan de klanten.

19.02.02.01.05. WAP
De nieuwe WAP over 2018 is gepubliceerd op rijksoverheid.nl en is op de CG- en de algemene community gezet. Tevens is de WAP 2018 opgenomen in de Tarievenlijst accijns en VB op douane.nl

19.02.02.02. Overige mededelingen
19.02.02.02.01 Brexit
De Raad van de EU heeft een toelichting gegeven voor de accijnsgevolgen van een "geen deal"-Brexit.
5.1.2e heeft een niet-officiële vertaling op CP toegevoegd, dus niet ter verspreiding. Er is nog discussie wie wat gaat communiceren. Beleid is dat 5.1.2e voor HHB de aanspreekpunten zijn. T.z.t. wordt e.e.a. op douane.nl gepubliceerd.

19.02.02.02.02 Controleformulier

is i.h.k.v. EBU bezig met één uniform controleformulier, en heeft de reacties van de regio's verwerkt. Er kan niet aan alle wensen worden voldaan; het is een compromis. **Actie** 5.1.2e deelt het eindproduct op de community. Het eindresultaat gaat 5 april naar het AAO-overleg.

19.02.02.02.02 Oliecursus

Buiten reikwijdte verzoek

19.02.02.02.03. Overzicht wijziging accijns- en VB-wetgeving, tarieven en controlebepalingen.

5.1.2e: dank aan 5.1.2e voor het maken van de overzichten.

03. Helpdeskvragen

19.02.03.01 Minerale olie

Geen onderwerpen.

19.02.03.02 Alcohol/VB

19.02.03.02.01 Eindproduct met gedenatureerde alcohol

5.1.2e komt met de volgende casus. 67 AWR

De vraag is of dit een vrijgesteld eindproduct is.

Beoordeling

In dit geval is er sprake van een denaturering zoals genoemd in Bijlage A2, eerste lid 1, onderdeel a, 4e gedachtenstreepje van de URA. Vervolgens moet het product voldoen aan de kwalificatie 'eindproduct'. Als het is verpakt in 5 litercans dan wordt aan het criterium 'eindproduct' voldaan.

Conclusie

De CG komt tot de conclusie dat, gelet op het etiket, het gebruiksdoel, de vermenging en verpakking dit een herkenbaar eindproduct is waarbij de vrijstelling verleend kan worden zonder vergunning.

Actie 5.1.2e: HA aanpassen, 5.1.2e vult schema aan door 'herkenbaar' toe te voegen aan 'eindproduct'.

19.02.03.02.02 Gearomatiseerd bier, variant

5.1.2e kwam de vorige vergadering met een variant op de besproken bierproducten van agendapunt *18.07.03.02.01 Maatstaf van heffing van bier.*

De vraag was wanneer bier, waaraan sterke drank is toegevoegd, qua GN-indeling nog als (gearomatiseerd) bier valt aan te merken, en wanneer dat overgaat naar overig alcoholhoudend product. De vraag is voorgelegd aan het cluster Heffing.

Het cluster Heffing reageerde dat zolang een product het wezenlijke karakter van bier blijft behouden, het niet uitmaakt of er alcohol aan bier wordt toegevoegd. Dus bier met toegevoegde alcohol kan onder post 22.03 blijven. Daarnaast geldt het volgende: In 2005 is in het Comité gesproken over de indeling van bier waaraan aromatische tequilacomponenten zijn toegevoegd (zogenaamd "67 AWR " bier). Uit de motivering van deze indeling valt te concluderen dat het product niet kan worden uitgesloten van post 22.03 aangezien de met behulp van de aromatische bestanddelen toegevoegde alcohol een alcoholvolumegehalte van slechts 0,04% vol oplevert. Het product kan derhalve niet worden ingedeeld onder post 22.08. Vandaar de opmerking dat - wanneer het product het wezenlijke karakter van bier blijft behouden, het niet uitmaakt of er alcohol aan bier wordt toegevoegd. Dus wanneer bier door de toevoeging van andere stoffen de smaak, de geur en het uiterlijk van bier heeft verloren, kan overwogen worden om post 22.03 uit te sluiten. Maar wanneer door de toevoeging van alcohol de bijzondere organoleptische eigenschappen van bier nog

steeds stroken met die van de in post 2203 van de GN ingedeelde producten, kan onder post 22.03 worden ingedeeld.

Dat kan leiden tot een bepaalde vorm van subjectiviteit, maar smaak, geur en uiterlijk van de producten kunnen worden vastgesteld aan de hand van de receptuur van de fabrikant van de producten en/of de wijze waarop de producten worden aangeprezen bij de consument, wanneer deze omstandigheden belangrijke aanwijzingen geven over de smaak, de geur en het uiterlijk van de drank (vgl. HR 19 september 2014, nr. 12/05326, ECLI:NL:HR:2014:2708).

In het voorbeeld van 5.1.2e betreft het een eindproduct met een alcoholpercentage (bier plus toegevoegde sterke drank) van 67 AW% vol. In de aangehaalde indelingsverordening betreft het slechts een toevoeging van 0,04% vol alcohol, waardoor het alcoholpercentage van het mengsel/eindproduct 5,9% bedraagt. Het cluster Heffing concludeert echter dat analoog aan de indelingsverordening het biermengel met 67 AW% ook onder 2203 valt, mits door de toevoeging van de andere stoffen toch de smaak, de geur en het uiterlijk van bier behouden zijn gebleven.

Beoordeling
De vraag die nu volgt is hoe de accijns berekend moet worden van dit product.

5.1.2e heeft aangegeven dat voor andere producten dan de Radlers gewoon art. 7 WA moet worden toegepast.
5.1.2e: aangezien de wet nog niet wordt aangepast, is opname in het HA vreemd.
Wat we wel in het HA kunnen opnemen is de reactie van het cluster Heffing en de CPP-mededelingen, **actie** 5.1.2e .

Conclusie
We passen het arrest toe voor de Radler-achtigen, voor de andere producten passen we art. 7 WA toe.

19.02.03.03 Formaliteiten
19.02.03.03.01 Reststromen accijnsgoed
5.1.2e komt met het volgende.
Bedrijven die reststromen bier, wijn, tussenproducten en overige alcoholhoudende producten verwerken moeten daarvoor een vrijstellingsvergunning aanvragen. De verplichting om voor deze vergunning zekerheid te stellen werpt bij het al dan niet aanvragen een flinke drempel op. 5.1.2e stelt voor om voor deze gevallen een lagere zekerheid dan normaal toe te staan.

<u>Hoofdstromen</u>
Op hoofdlijnen gaat het om de verwerking van reststromen van bovengenoemde accijnsgoederen waarbij een toegestane denaturering niet aan de orde is en waarbij verwerkingsbedrijven (afvalverwerkers) actief zijn in dit proces. 67 AWR

In de regel kunnen we hierbij onderscheiden:

1. Reststromen bier/wijn die worden afgezet aan een gelieerd bedrijf dat zorg draagt voor vermenging hiervan met varkensvoer. Dit gelieerde bedrijf heeft een vrijstellingsvergunning aangevraagd voor de verwerking. Daarnaast komt het veelvuldig voor dat de reststromen rechtstreeks worden afgeleverd aan de veevoederbedrijven waarbij de veevoederbedrijven zelf een vrijstellingsvergunning moeten bezitten;

2. Reststromen accijnsgoederen die onderling worden vermengd en worden afgezet aan bedrijven die dit gebruiken t.b.v. waterzuiveringsinstallaties (bacteriemassa);

3. Reststromen accijnsgoederen die onderling worden vermengd en worden afgezet aan bedrijven die dit gebruiken t.b.v. de bio-industrie (bio-massa voor vergisting of vetveredeling). Ook deze bedrijven dienen in het bezit te zijn van een vrijstellingsvergunning voor de verwerking van deze reststromen van accijnsgoederen;

4. Ook kennen we met name voor de aflevering t.b.v. veevoederbedrijven ook nog de handelaren die de reststroom niet zelf met het voer vermengen maar alleen het transport tussen leverancier en afnemer verzorgen waardoor zij een ‘handelaarsvergunning’ nodig hebben.

M.b.t. het voldoen aan de aan de vrijstellingsvergunning te stellen voorwaarden is maatwerk gewenst. Dat is uiteraard afhankelijk van de genoemde hoofdstroom die van toepassing is. Voor wat betreft de berekening van de zekerheid wordt de matigingstabel uit ons handboek gebruikt. Hiervoor moeten een aantal elementen worden beoordeeld om tot een bepaalde matiging te kunnen komen. We kunnen in dat kader de volgende conclusies trekken:

Beheersingsmaatregelen
— De beheersingsmaatregelen in situatie 1 zullen beperkt zijn, maar mogelijk nagenoeg volledig afgedekt kunnen zijn (mede gezien het fiscaal belang) door een gedocumenteerde vermenging in de silo bij aflevering (rechtstreekse aflevering bij boeren) of via de administratie die op basis van andere regelgeving (bijv. LNFen NVWA) moet worden bijgehouden.

— De beheersingsmaatregelen zullen in de situaties 2 en 3 veelal voortborduren op beheersingsmaatregelen die al ten dienste van derde partijen worden uitgevoerd, waaronder waterschappen e.d. Daarmee zal waarschijnlijk sprake zijn van een passende adequate ao/ib.

Te stellen zekerheid
Het is gebleken dat een flink aantal aanvragers van deze vrijstellingsvergunning problemen hebben met het stellen van de zekerheid:
- zij zijn van mening zijn dat er nagenoeg geen fiscaal risico is,
- zij faciliteren een adequate verwerking van deze reststromen en vinden dat daar een maatschappelijk belang mee is gediend.
- De kosten van de zekerheidstelling kunnen ertoe leiden dat de afvalverwerking dan niet meer lonend is.

5.1.2e stelt voor om in afwijking van de matigingstabel zoals opgenomen in ons Handboek, in deze situaties een verdere matiging van de zekerheid toe te staan.

Uitwerking van 5.1.2e voorstel:
- Bij de berekening van het accijnsbelang hanteren we de reguliere werkwijze.
- Voor de werkstroom van situatie 1 zal in zijn algemeenheid het stellen van daadwerkelijke zekerheid niet aan de orde zijn omdat deze zich beperkt tot een bedrag beneden de drempel van € 5.000.
- Bij het vaststellen van de zekerheid voor de overige werkstromen, of de incidentele situatie bij 1 waarbij de grens wordt gepasseerd, matigen wij op voorhand de zekerheid tot 10%. Daarbij wordt de voorwaarde gesteld dat bij een toetsing op een later tijdstip (in beginsel binnen een half jaar) moet blijken dat de betreffende ao/ib adequaat werkt en er sprake is van een financieel draagkrachtige onderneming.
Bij het toestaan van deze matiging zal dit voorbehoud ook worden gemaakt, met daarbij de clausule dat bij het niet bevestigen hiervan de douane de zekerheid zal ophogen.

5.1.2d

5.1.2d

5.1.2e vraagt daarom of er geen afwijkende zekerheidsregel kan worden vastgesteld voor de afnemers (vergunninghouders) van de hier genoemde afvalstromen.

Conclusie
De CG is akkoord met het voorstel van 5.1.2e .
Actie 5.1.2e: zal het voorstel ter beoordeling aan 5.1.2e voorleggen (gebeurd). Daarbij komt de vraag of dit met uitbreiden van Beleidsregel 4.7 wordt gedaan dan wel het aanpassen van de matigingstabel.

Opmerking 5.1.2e: verwijst naar zijn eerdere reactie op de 4e situatie. Bij die situatie hoeft degene die het transport verzorgt geen handelaarsvergunning te hebben; een vrijstellingsvergunning bij de verwerker volstaat. **Actie** 5.1.2e : klopt, kijk ik nog naar.

19.02.03.03.02 Belastbaar feit art. 2d – 2e

Dit is een vervolg op agendapunt 18.09.03.03.07 Belastbaar feit sigaretten voorhanden bij particulier.

Na uitvoerige discussie is uiteindelijk een cassatievoorstel ingediend.

Het cassatievoorstel is ingediend om (in weerwil van de uitspraak van het Hof) duidelijk te maken dat noch in de nationale (WA) noch in de Europese regelgeving (RL 2008/118) een belastbaar feit ontbreekt in de situatie dat een particulier niet voor eigen behoeften bestemde accijnsgoederen heeft laten vervoeren. Een en ander is als volgt (samengevat) verwoord:

Belastbaar feit Europese regelgeving
Het Hof slaat in zijn uitspraak te ver door in het ontleden van het tweede gedeelte van de tweede alinea van artikel 33, lid 1 van RL 2008/118. Het leest daarin twee voorwaarden, “anders dan voor eigen behoeften” en “door hem vervoerde”, terwijl met dit zinsdeel in zijn geheel enkel wordt bedoeld te verwijzen naar de situatie in artikel 32 Ri.
Een particulier die niet beantwoordt aan de beschreven situatie van artikel 32 wordt geacht de accijnsgoederen voor commerciële doeleinden voorhanden te hebben als bedoeld in artikel 33, lid 1, eerste alinea, waardoor het bestemmingslandbeginsel van toepassing is. Er wordt met artikel 33, lid 1, tweede alinea, dus niet beoogd een tweede situatie met twee eigen voorwaarden te beschrijven, waaronder de voorwaarde dat de particulier de goederen die niet voor eigen behoeften zijn zelf moet hebben vervoerd. Het is daarom niet juist dat de feitelijke vaststelling van het “laten vervoeren” door een ander vanuit Luxemburg naar Nederland de toepasselijkheid uitsluit van artikel 33, lid 1, tweede alinea.

Zou het Hof onverhoopt toch terecht oordelen dat de richtlijn niet voorziet in een heffingsgrond, dan zou sprake zijn van een gat in de Europese (en nationale) accijnsregelgeving dat onmiddellijk zou moeten worden gedicht.
Het Hof lijkt zich er nog over te verbazen hoe het toch kan dat na de zaak Joustra zo’n leemte in de regelgeving zou kunnen bestaan, om vervolgens toch te kiezen voor zijn eigen letterlijke interpretatie van artikel 33. Het had misschien meer in de rede gelegen dat het Hof zich in het licht van de zaak Joustra had afgevraagd of zijn lezing van die tekst wel juist was.

Op basis van de uitspraak van het Hof zou het voor particulieren immers zonder fiscaal risico zijn om grote hoeveelheden accijnsproducten vanuit andere lidstaten naar Nederland te laten komen. Zij moeten er dan eenvoudigweg voor zorgen dat zij de goederen niet zelf vervoeren maar dit laten doen door een voor hen onbekende en dat zij deze in zo grote hoeveelheden laten komen, dat deze de toepasselijke indicatieve drempelhoeveelheden ver ontstijgen. In dat geval zou er in Nederland geen accijns kunnen worden geheven. Overigens zou hetzelfde gelden voor in Nederland in de heffing betrokken goederen die particulieren in andere lidstaten naar hun woning laten komen. Gelet op de verschillen in accijnstarieven binnen de Europese Unie zou dit leiden tot grote en ongewenste verschuivingen van stromen accijnsproducten die ook van invloed kunnen zijn op de commerciële sector die zich bezighoudt met de verkoop van accijnsgoederen. In dat geval zou het raadzaam zijn om op korte termijn contact te zoeken met “Brussel”.

Belastbaar feit Nationale wetgeving
De nationale wetgever heeft de artikelen 32 en 33 van de Accijnsrichtlijn willen implementeren door vaststelling van de artikelen 2d en 2^{e} WA.

In artikel 2d, lid 1 WA, is de situatie neergelegd waarin de uitzondering op het bestemmingslandbeginsel die de richtlijngever in artikel 32 heeft geregeld, van toepassing is. Indien de particulier de goederen laat vervoeren, is het in artikel 2d, lid 1, neergelegde beginsel echter niet van toepassing. Artikel 2d, lid 3, regelt het belastbaar feit indien de particulier (voor eigen behoeften verkregen) goederen heeft laten vervoeren vanuit een andere lidstaat naar Nederland. Dan is sprake van uitslag tot verbruik, zodat de accijns in Nederland verschuldigd is. Met deze bepaling is geprobeerd om de situatie af te dekken die de Hoge Raad in zijn arrest Joustra, HR 6 juni 2008, nr. 39536, heeft blootgelegd, zie Memorie van Toelichting, TK 2008/2009, blz. 23-24. Omdat deze particulier voldoet aan het criterium voor eigen behoeften, heeft hij niet voor commerciële doeleinden voorhanden en ontstaat er bij hem geen belastbaar feit op grond van artikel 2e.

Artikel 2e, lid 2 juncto lid 1 regelt het belastbaar feit indien de particulier wordt geacht de accijnsgoederen voor commerciële doeleinden voorhanden te hebben. Wat betreft de eigen behoeften wordt in artikel 2e, lid 2, verwezen naar artikel 2d, lid 2. Het belang hiervan is de afbakening tussen eigen behoeften en commercieel voorhanden hebben. Artikel 2d, lid 2 definieert 'anders dan voor eigen behoeften'. De bedoeling van artikel 2e, lid 2, is om de particulier uit te sluiten die voor eigen behoeften door hem vervoerde goederen voorhanden heeft. Op grond van artikel 2d, lid 1, ontstaat in die situatie in Nederland geen verschuldigdheid van accijns.

De zinsnede 'van door hem vervoerde' in artikel 2e, lid 2, slaat terug op artikel 2d, lid 1. In het kader van artikel 2e en het belastbaar feit bij voorhanden hebben voor commerciële doeleinden speelt het al dan niet zelf vervoeren verder geen rol, wel de hoeveelheid, want dat bepaalt (mede) wanneer er sprake is van voorhanden hebben voor commerciële doeleinden. Bij overschrijding van de indicatieve hoeveelheid worden de goederen in principe, wanneer het tegendeel niet worden bewezen, geacht anders dan voor eigen behoeften voorhanden te zijn en vallen zij onder de definitie van voorhanden hebben voor commerciële doeleinden van artikel 2e, lid 2 (zie MvT, Kamerstukken II 2008/09, 32031, blz. 15-16).

Bij nadere beschouwing zou misschien nog kunnen worden gesteld dat de artikelen 32 en 33 van de richtlijn niet helemaal goed zijn geïmplementeerd. In artikel 2e, lid 2, staat namelijk als verwijzing naar de situatie bedoeld in artikel 33 alleen de verwijzing naar artikel 2d, lid 2. Het zou wellicht volledi ger zijn geweest wanneer daar ook artikel 2d, lid 1, bij had gestaan.

Maar dat neemt niet weg dat alsdan een richtlijnconforme uitleg van deze bepalingen uitwijst dat zij een correcte uitvoering van de artikelen 32 en 33 vormen. In dit opzicht heeft de aanpak van de Rechtbank de voorkeur. Uitgaande van het standpunt dat de Accijnsrichtlijn wél voorziet in een grondslag voor heffing, moet artikel 2e, waarmee artikel 33 van de richtlijn is geïmplementeerd, zo worden gelezen dat in lid 2 daarvan, met name de verwijzing naar artikel 2d, "tweede lid" geen beperking van de heffingsgrond besloten ligt. Het Hof had de nationale wet, in het bijzonder artikel 2e, lid 2 daarvan, richtlijnconform moeten uitleggen. En zou dan tot de conclusie hebben moeten komen dat er wél een verschuldigdheidsbepaling in de Nederlandse wetgeving aanwezig is, namelijk artikel 2e, lid 1. De aan belanghebbende uitgereikte naheffingsaanslag ontbeert derhalve geen rechtsgrond.

Conclusie:
De CG is het eens met deze zienswijze.
- **Actie** 5.1.2e zet laatste cassatievoorstel op CP.
- Het stroomschema (de versie van 7-2) wordt opgenomen in het HA. **Actie** 5.1.2e

19.02.03.03.03 Openingstijden taxfree shop en bar ferry na Brexit

5.1.2e heeft 2 vragen ontvangen over de taxfree verkopen op de ferry's van en naar Engeland na de Brexit.

1. Op welk moment mag de bar/taxfree shop open na vertrek? Zodra de trossen los zijn of wachten tot buiten de 12-mijlszone?

2. Op welk moment moet de bar/taxfree shop dicht bij aankomst: Zodra de 12-mijlszone is gepasseerd of tot aanmeren?

Om de vraag volledig te kunnen beantwoorden zal zij moeten worden gesplitst.

Verkoop van accijnsgoederen op of rond ferryschepen aan reizigers met als bestemming het VK na de Brexit

1. De verkoop van accijnsgoederen vanuit een taxfreeshop op een haventerrein
Leidend is art. 66b, eerste lid WA. Er is in deze situatie sprake van een vrijstelling voor accijnsgoederen die:
- zijn uitgeslagen tot verbruik uit een AGP die gevestigd is op een haventerrein,

- meegevoerd worden in de persoonlijke bagage van reizigers, en
- een derdeland(sgebied) als bestemming hebben.

Het betreft hier de situatie dat een hele fles drank of een hele slof sigaretten wordt geleverd aan de reiziger, die deze goederen meevoert in zijn persoonlijke bagage.

De AGP-houder heeft de verplichting om aan te tonen dat de goederen hun vrijgestelde bestemming hebben bereikt aan de hand van de bewijzen van vervoer (boardingpas) van de reiziger (zie art. 66b, derde lid WA).
Er is geen wettelijke bepaling die deze vrijstelling beperkt tot buiten de 12 mijlszone. Aangezien de vrijstelling op het moment van de uitslag tot verbruik wordt verleend, is er immers geen ruimte om een eis te stellen dat tax free-consumptie pas is toegestaan als het schip buiten de territoriale zee is.

2. De verkoop vanuit een taxfreeshop aan boord van het ferryschip
Leidend is art. 66b, tweede lid WA. Het tweede lid verklaart het eerste lid van toepassing op de situatie dat de accijnsgoederen aan boord tijdens de overtocht worden geleverd aan de reiziger.

Voor het overige moet worden voldaan aan de eisen, genoemd onder 1.

De conclusie is dat ook hier met vrijstelling tax free geleverd kan worden, in dit geval 'nadat de trossen los zijn'.

3. De verkoop van accijnsgoederen aan de bar aan boord van het ferryschip.
De verkoop van accijnsgoederen van de bar aan boord van een schip is een andere situatie dan die van art. 66b, tweede lid WA. Aan de bar wordt een glas wijn, bier e.d. besteld en ter plekke verbruikt en is niet bestemd om mee te worden gevoerd in de persoonlijke bagage van de reiziger.

Het brengen van accijnsgoederen vanuit een AGP naar een plaats waar zij het grondgebied van de Unie verlaten wordt niet aangemerkt als uitslag tot verbruik, zie art. 2a, eerste lid onderdeel d WA.
De bevoorrading van de bar voor verbruik aan boord gebeurt door proviandering van accijnsgoederen die ten uitvoer zijn aangegeven. Daarvoor zijn de bepalingen van het DWU leidend.
De vraag is voorgelegd aan het cluster Formaliteiten & BR. Hun reactie: Een schip kan belastingvrije goederen (eten, drinken etc. incl. accijnsgoederen) aan boord nemen (als proviand). Daarvoor moet een aangifte ten uitvoer (Uniegoederen) of een aangifte tot wederuitvoer (niet-Uniegoederen) worden gedaan. De douane houdt toezicht op het uitgaan van deze goederen. Het toezicht eindigt als de goederen zijn uitgegaan.

Bij de omgekeerde beweging bij aankomst bij NL moet de bar/taxfreeshop dicht op het moment van aanmeren.

NB Uit de presentatie Zeevaartbunkerprocedure 2019 van 5.1.2e lijkt het zo te zijn dat dat geen uitvoeraangifte hoeft te worden gedaan bij bunkeringen voor Uniegoed; dat zou dus ook bij scheepsproviand moeten gelden. (naschrift: 5.1.2e heeft de vraag opnieuw gesteld aan het cluster Formaliteiten. Reactie: "*Dit is nog 'under construction'. Voor de bunkers willen wij daar naar toe en voor de 'normale' proviand moet (nog) een aangifte ten uitvoer worden gedaan. Dat blijft voorlopig ook zo*.")

5.1.2e heeft e.e.a. met 5.1.2e afgestemd.

19.02.03.03.04 67 awr
5.1.2e heeft de volgende casus.
67 awr
Kan de vereniging teruggaaf accijns krijgen?

Beoordeling
Handboek accijns 50.20.00 onderdeel 4.6.1:
Op verzoek wordt teruggaaf verleend voor vloeibaar gemaakt petroleumgas dat is gebruikt door kerken en

non-profitinstellingen, als geen aansluiting aanwezig is voor aardgas (WA, artikel 71g). De Wet belastingen op milieugrondslag (Wbm), artikel 69, is van overeenkomstige toepassing met uitzondering van het bedrag aan teruggaaf.

Op grond van de in artikel 69 van de Wbm opgenomen regeling wordt op verzoek gedeeltelijke teruggaaf van de energiebelasting verleend met betrekking tot aardgas en elektriciteit, verbruikt in een onroerende zaak die in hoofdzaak is bestemd voor de openbare eredienst of voor het houden van openbare bezinningsbijeenkomsten van levensbeschouwelijke aard, alsmede in een onroerende zaak die hoofdzakelijk in gebruik is bij een ANBI of bij een instelling die voldoet aan de voorwaarden van art. 5c onderdelen a en b AWR.

Artikel 5c AWR heeft het over een sociaal belang behartigende instelling. Het handboek milieubelasting 2018 vermeldt het volgende:
"*7.11.6 Teruggaaf algemeen nut beogende instellingen en instellingen die een sociaal belang behartigen*

Volgens artikel 69, lid 2, van de wet is op verzoek teruggaaf mogelijk voor aardgas en elektriciteit, als die worden gebruikt in onroerende zaken die hoofdzakelijk in gebruik zijn bij algemeen nut beogende instellingen en instellingen die een sociaal belang behartigen.

Een instelling is alleen dan een algemeen nut beogende instelling, als zij op basis van artikel 5b, lid 5, van de AWR door de Belastingdienst is aangemerkt als algemeen nut beogende instelling of behoort tot een categorie instellingen of een groep met elkaar verbonden instellingen die op basis van genoemd artikel zijn aangemerkt als algemeen nut beogende instellingen.
Instellingen die een sociaal belang behartigen, komen alleen voor teruggaaf in aanmerking als zij voldoen aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 5c, onderdelen a en b, van de AWR. Artikel 5c, onderdeel a, van de AWR houdt in, dat de instelling moet beschikken over statuten waaruit blijkt dat zij een sociaal belang behartigt, en dat haar feitelijke werkzaamheden met die doelstelling moeten overeenkomen.
Bij 'sociaal belang' moet niet gedacht worden aan een algemeen maatschappelijk belang, maar aan Gemeenschappelijke activiteiten van mensen die daar belang in stellen. Om te bewijzen dat de instelling aan deze voorwaarde voldoet, moet zij haar statuten kunnen tonen."

Op de site van de Belastingdienst staat de volgende omschrijving: *"...een sociaal belang behartigende instelling (SBBI) als uw organisatie op de eerste plaats de individuele belangen van uw leden of een kleine doelgroep behartigt, maar ook een maatschappelijke waarde heeft. Dat is zo als de activiteiten van uw organisatie bijdragen aan de individuele ontplooiing van uw leden, de samenhang van de samenleving, een gezondere samenleving*." Als voorbeelden van SBBI's staan vermeld: "*Als zij ook een maatschappelijke waarde hebben, zijn de volgende organisaties SBBI's: zangkoor, dansgroep, muziekvereniging, harmonievereniging, sportorganisatie, jeugdgroep, buurtvereniging, hobbyclub, kindervakantiekamp, etc*."

Wil de vereniging dus in aanmerking komen voor teruggaaf accijns dan moet zij aan de bovengenoemde voorwaarden voldoen.

Conclusie
De CG is het eens met 5.1.2e zijn voorstel om deze vereniging als een SBBI te beschouwen.

19.02.03.03.05 Controleopdracht
5.1.2e 5.1.2d

5.1.2d

5.1.2e 5.1.2d zelf. **Actie:**
5.1.2e geeft het door aan de HHR KM (5.1.2e).

19.02.03.03.06 Vervuilde gasolie
In de CG-vergadering van 13 november 2018 heeft 5.1.2e met agendapunt 18.08.03.01.03 zijn aangepaste memo gepresenteerd. 5.1.2e heeft vervolgens gevraagd om een tekstvoorstel voor een gewijzigde ontheffingsbepaling art. 91 WA te schrijven. Het tafeltje Minerale Olie heeft besloten om niet voor alle situaties een oplossing te maken. De situatie van de autobedrijven is niet meegenomen, dat wordt een aparte regeling.
Het tekstvoorstel voor de ontheffingsbepaling van art. 91 WA luidt:

"*4. In afwijking van artikel 91, tweede lid, van de wet mag gasolie welke is uitgeslagen tot verbruik op grond van artikel 2, eerste lid, onderdeel b van de wet en is voorzien van bij ministeriële regeling voorgeschreven herkenningsmiddelen, onder de hierna genoemde voorwaarden voorhanden zijn in een opslagtank op het bedrijfsterrein van een scheepsonderhoudsbedrijf.*

a. de gasolie is afkomstig van schepen, niet zijnde pleziervaartuigen;
b. de ingezamelde gasolie mag uitsluitend worden afgeleverd aan een vergunninghouder als bedoeld in artikel 9 van het Besluit inzamelen afvalstoffen welke tevens in het bezit is van een vergunning accijnsgoederenplaats;
c. in de administratie van het scheepsonderhoudsbedrijf worden op overzichtelijke wijze de ontvangst uit schepen, niet zijnde een pleziervaartuig en de afgifte aan een vergunninghouder als bedoeld in onderdeel b vastgelegd.

Toelichting
Om veiligheidsredenen moet brandstof welke aanwezig is in de brandstoftank van een schip dat in onderhoud gaat of moet worden gerepareerd, vaak uit het schip worden verwijderd. De brandstof wordt in deze situaties opgeslagen door het scheepsonderhoudsbedrijf en later opgehaald door een afvalinzamelaar. Het is op grond van artikel 91, tweede lid van de wet echter verboden om gasolie welke de bij ministeriële regeling voorgeschreven herkenningsmiddelen bevat, op te slaan in een opslagtank bij een scheepsonderhoudsbedrijf. Om deze reden is er behoefte aan een ontheffing van deze verbodsbepaling. Artikel 91, derde lid van de wet voorziet in de mogelijkheid om bij ministeriële regeling een ontheffing te verlenen.

Het nieuwe vierde lid van artikel 60 voorziet in een ontheffing. De ontheffing geldt uitsluitend voor gasolie welke is uitgeslagen tot verbruik op grond van artikel 2, eerste lid, onderdeel b van de wet. De gasolie die uit de brandstoftank van het schip moet worden verwijderd, zal veelal vrijgesteld zijn van accijns op grond van artikel 66 van de wet of een soortgelijke vrijstellingsbepaling in de accijnswetgeving van een andere lidstaat, of er zal teruggaaf van accijns zijn verleend op grond van artikel 70 van de wet. Als deze gasolie wordt opgeslagen bij het scheepsonderhoudsbedrijf, is deze niet meer bestemd om te gebruiken voor het doel waarvoor vrijstelling dan wel teruggaaf is verleend en ontstaat verschuldigdheid van accijns op grond van artikel 2, eerste lid, onderdeel b van de wet.

Aan de ontheffing zijn drie voorwaarden verbonden. De eerste voorwaarde houdt in dat de gasolie afkomstig moet zijn uit andere vaartuigen dan pleziervaartuigen. De tweede voorwaarde houdt in dat het scheepsonderhoudsbedrijf uitsluitend mag afleveren aan een afvalinzamelaar die in het bezit is van een vergunning accijnsgoederenplaats. Deze voorwaarde wordt gesteld om te voorkomen dat de gasolie wordt afgeleverd aan bedrijven die de gasolie niet voorhanden mogen hebben vanwege de verbodsbepaling van artikel 91, tweede lid van de wet. Het scheepsonderhoudsbedrijf moet, als derde voorwaarde, een administratie bijhouden waarin de ontvangst uit schepen en de afgifte aan een afvalinzamelaar worden aangetekend. Hierbij kan onder meer worden gedacht aan de datum van ontvangst, schip waaruit de gasolie afkomstig is, de ontvangen hoeveelheid, datum van afgifte en de naam van de afvalinzamelaar waaraan is geleverd en de afgegeven hoeveelheid."

De CG is akkoord, 5.1.2e stuurt het voorstel aan 5.1.2e (gedaan).

19.02.03.03.07 Toezicht distilleertoestellen
5.1.2e komt met de volgende casus:

67 AWR

67 awr

Zijn vragen zijn:
- Hoe gaan we er voor zorg dragen (handhaven) dat particulieren een vergunning voor het voorhanden hebben van een distilleertoestel aanvragen?
- Hoe stellen we zeker dat die toestellen voor gebruik ongeschikt zijn gemaakt?
- Welke maatregelen treffen we wanneer een aanvraag voor een vergunning voorhanden hebben van een distilleertoestel achterwege blijft?

Beoordeling
Het standpunt uit 2016 luidt:
Een vergunning voor het voorhanden hebben van een distilleertoestel kan niet aan een particulier kan worden afgegeven.
Opmerkingen daarbij waren: Het distilleertoestel voor gebruik ongeschikt maken (door het te voorzien van een douaneloodje) is geen oplossing. De particulier kan het toestel dan niet gebruiken; en de douane kan niet controleren op het gebruik omdat zij het woonhuis niet mag binnentreden. Zo gauw iemand in concurrentie treedt wordt hij al als ondernemer aangemerkt, dus ook als er kleinschalig wordt geproduceerd. De vergunningplicht afschaffen is geen goed idee. Door de vergunningplicht kan de douane, wanneer een distilleertoestel wordt aangetroffen in een illegale situatie, direct opgetreden, ook als er op dat moment geen vervaardigingshandelingen mee worden gepleegd.

Conclusie
We gaan de discussie niet over doen, het standpunt blijft onveranderd in stand.

Opmerkingen
- 5.1.2e : 67 AWR
- 5.1.2e heeft in 2016 een concept-memo gemaakt over het handhavingsbeleid op distilleertoestellen (20160512); dat wordt bij deze geaccordeerd.
- 5.1.2e vraagt zich af of deze vergunningen afgeschaft kunnen worden.

Reacties:
- - 5.1.2d

5 - - 5.1.2d

5.1.2e: voor de aanpassing van art. 90 WA: haal dan het woord distilleertoestel er uit en maak er van: *machines en toestellen die gebruikt kunnen worden bij vervaardiging van accijnsgoederen*. 5.1.2e heeft dit doorgegeven aan 5.1.2e.

19.02.03.03.08 Wijnhandel inkoop particulieren
5.1.2e komt met de volgende casus:

67 AWR

67 awr

67 awr

Beoordeling
Er zijn 2 situaties mogelijk.
1. De particulier heeft de goederen zelf meegenomen uit een andere lidstaat. Als hij de wijn vervolgens verkoopt aan een handelaar, is er geen sprake meer van eigen behoeften. Het ‘element van vrijgevigheid’, zoals beschreven in het HA 70.20.00, paragraaf 5.1 is niet meer van toepassing. Er ontstaat dus een verschuldigdheid. Die ontstaat al bij de particulier o.g.v. art. 2e eerste en tweede lid WA. De particulier heeft de wijn anders dan voor eigen behoeften voorhanden. Als de heffing niet heeft plaatsgevonden bij de particulier of als de handelaar de herkomst niet kan aantonen, dan is de handelaar de accijns verschuldigd o.g.v. art. 2, eerste lid, onderdeel b WA.

De handelaar moet de herkomst kunnen aantonen. Als hij dat kan, dan is het voor ons lastig te achterhalen of de accijns is betaald. De particulier is immers niet administratieplichting en is niet verplicht om de herkomst aan te tonen (art. 34, derde lid UBA).

2. De wijn is via een afstandsverkoop (art. 2f WA) vanuit een andere lidstaat bij de particulier terecht gekomen. Als de accijns in Nederland is voldaan, ontstaat er niet opnieuw verschuldigdheid.

De handelaar moet ook hier de herkomst (afkomstig van de particulier) kunnen aantonen. Als hij dat kan is het voor ons lastig te achterhalen of de accijns is betaald. De particulier is immers niet administratieplichting en is niet verplicht om de herkomst aan te tonen (art. 34, derde lid UBA). En anders dan in de vorige situatie is de particulier hier niet de accijns verschuldigd maar de fiscaal vertegenwoordiger van de verkoper op afstand. Als de handelaar de herkomst niet kan aantonen, dan is de handelaar de accijns verschuldigd o.g.v. art. 2, eerste lid onderdeel b WA.

Conclusie:
De CG is akkoord met deze uiteenzetting. De handelaar zal de herkomst moeten aantonen.
Actie: 5.1.2e zal de eindconclusie (ook voortaan bij alle agendapunten) opnemen bij het forum in de community.

19.02.03.03.09 Storing EMCS
Dit betreft een signaal van 5.1.2e

Er is maandenlang een storing in EMCS geweest waardoor een gevalideerd e-AD (code 801) uit een andere lidstaat niet altijd vanuit EMCS-NL werd doorgezonden naar een Nederlands geadresseerde. Het probleem is dat de e-AD's niet alsnog verstuurd kunnen worden, waardoor de geadresseerde niet kan afmelden.
- Veel klanten hebben gebruik gemaakt van de noodprocedure en hebben deze per mail aan de CUA toegezonden. Er zijn inmiddels meer dan 600 mailberichten met daarin diverse nooddoumenten. De CUA schat in dat voor 1.500 e-AD's nooit een bericht van ontvangst verstuurd zal worden. De CUA moet deze dan allemaal in de vorm van nooddocument als Spoc nog verzenden via DIC naar lidstaat van vertrek.
- Omdat e-AD's uit andere lidstaten nog niet zijn afgemeld verwachten we grote aantallen WZB verzoeken, misschien wel duizend.
- Apeldoorn probeert een lijst met de betreffende e-AD's te maken. Dat geeft dan overzicht en de mogelijkheid om per lidstaat en klant te bundelen. Blijft wel dat er e-AD's op de lijst zullen staan waarvoor we geen noodbericht hebben.

5.1.2e geeft 3 scenario's:
1. We gaan alle 1.500 noodberichten via DIC versturen en doen verder niks, met als gevolg heel veel werk voor de CUA, het DIC en dan nog eens de WZB's die nog gaan komen.
2. Als 1 en daarnaast de klanten die nog geen noodbericht gestuurd hebben actief benaderen voor een alsnog noodbericht, dat had men immers moeten insturen. Meer werk dan 1 maar mogelijk minder werk aan WZB's.
3. We gaan de lidstaten pro actief informeren dat alle e-AD's van de lijst door hen handmatig gesloten kunnen worden vanwege een storing aan onze zijde. Scheelt heel veel werk maar lidstaten worden niet via noodbericht ingelicht, mogelijk gevolg dat informatie over weigering en tekort niet wordt meegedeeld. Mogelijk niet Richtlijn-conform.

Beoordeling
1. Als we optie 1 volgen zijn we niet volledig, en weten niet hoe groot het naijl-effect zal zijn. We leggen het gevolg van ons probleem dan ten onrechte bij een ander (in het buitenland) neer. Tevens geven we zo aan dat de noodprocedure een wassen neus is. Nu de wetgeving in dit probleem voorziet met een noodprocedure dient die te worden gevolgd. Deze is uitvoerig beschreven in het HB EMCS, onderdeel 6.00.00.

2. Optie 2 is meer werk, maar we leren zo ook onze klanten beter kennen. We hebben de noodprocedure niet voor niets dus moeten we die toepassen. En als een geadresseerde in NL hier niet aan voldoet is dat ook een reden om die geadresseerde hier op aan te spreken. Overigens: Het benaderen van de klanten kan ook een zaak zijn van de regiokantoren. Scheelt de CUA dus tijd.

3. Optie 3 is niet richtlijn-conform, maar getuigt ook niet van behoorlijk bestuur. Wij hebben een probleem en we zadelen daar het buitenland mee op. Kan politiek ook gevoelig liggen omdat wij het hier niet voor elkaar hebben.

Conclusie
De CG kiest voor optie 2. De noodprocedure is helder beschreven en de klanten die er geen gebruik van hebben gemaakt zullen hierop moeten worden aangesproken.
Actie: 5.1.2e bespreekt dit met de CUA.

19.02.03.04 Tabak
19.02.03.04.01 Invoering TPD
5.1.2e: Vanuit het bedrijfsleven komen vragen over de verplichtingen waaraan vanaf 19 mei 2019 moet worden voldaan op grond van de tabaksproductenrichtlijn. Zo moeten zij de status Economic operator aanvragen bij de lidstaat. Het bedrijfsleven heeft echter nog niks vernomen van de NVWA/Douane op dit vlak.

Vragen zijn dus:
- Wat weten we als Douane en wat mogen we communiceren naar het bedrijfsleven?
- Wat wordt er van de regio's verwacht m.b.t. de implementatie en handhaving?

5.1.2e is dossierhouder en contactpersoon voor VWS (niet VGEM) en geeft de stand van zaken weer:

Vanuit de WHO en DG Sante (Cie/EU) is regelgeving gemaakt, gericht op tabaksproducten met als doel illegale handel/producten terug te dringen en rookontmoediging voor de jeugd. Zo heeft de Framework Convention for Tobacco Control (FCTC; onderdeel van de WHO) een Protocol opgesteld en heeft de Cie., gelet op dat Protocol, een richtlijn (Tobacco Products Directive – TPD, Ri. 2040/14/EU van 3 april 2014) vastgesteld. 5.1.2e bespreekt hier alleen de TPD omdat deze al dit jaar moet zijn geïmplementeerd.

Sinds 2013 wordt gediscussieerd wie de richtlijn gaat implementeren (wetgeving, verantwoordelijk Ministerie, communicatie, kosten) en wie gaat handhaven (Douane en/of NVWA). De wetgeving moet op 20 mei 2019 zijn geïmplementeerd.

In juni 2018 is het besluit genomen dat VWS het verantwoordelijke ministerie is (wetgeving, kosten, communicatie) (de eerste vraag van 5.1.2e is hiermee beantwoord) en dat de Douane binnen het bestaande toezicht gaat handhaven. Dat is een heel beperkte taak voor dit moment. Uitbreiding van die taak moet binnen het OOD worden besproken en vastgelegd in een convenant.

De Cie. (DG Sante, niet Taxud) heeft aparte werkgroepen. 5.1.2e zit voor de invoering van de onderwerpen Track & Trace (T&T) en het Security Feature (SF-veiligheidskenmerk) met VWS in de werkgroep namens Nederland. Op dit moment is VWS druk met de wetgeving voor T&T en SF. De Tabaks- en rookwarenwet wordt aangepast; onze accijnswetgeving verandert niet!

De TPD omvat een aantal artikelen, gericht op ingrediënten, gezondheidswaarschuwingen op verpakkingen, afstandsverkopen, T&T en SF, en ook regelgeving over electronische sigaretten.

5.1.2e licht drie onderwerpen uit: Gezondheidswaarschuwingen, T&T en SF.
1. De gezondheidswaarschuwingen hebben nu een groter formaat groter en moeten, nu de

overgangsregeling per 19 mei 2019 afloopt, bovenaan de verpakking worden geplaatst. Deze eisen aan de verpakking heeft voor ons gevolgen voor de plaats en het formaat van het accijnszegel. Inmiddels is de voorgeschreven plaats en het formaat in onze accijnswetgeving (art. 44 en 45 URA) gewijzigd en geïmplementeerd. Er is een overgangsregeling t/m 2019 voor het aanbrengen van het oude formaat zegels op de verpakking. Over de vraag wanneer oude verpakkingen (dus met de waarschuwingen onderaan) niet meer in schappen mogen liggen is de NVWA de instantie die hierover communiceert en het toezicht heeft.

5.1.2e is nu druk met de implementatie van artikel 15 (T&T) en 16 (SF). Heel veel is onzeker want LS zijn niet klaar op de datum van inwerkingtreding 20 mei a.s. De MvT op het wetsvoorstel tot wijziging van de Tabakswet is helder.

2. Art 16 TPD: Schrijft een veiligheidskenmerk voor op verpakkingen die binnen de EU in de handel worden gebracht. Daarvoor moesten lidstaten de kenmerken aan producenten en importeurs geven óf het accijnszegel voor die functie aanwijzen.
Voor taxfree verkopen komt een veiligheidskenmerk (VHK)- zegel, omdat vanuit de WA die tabaksproducten niet van een accijnszegel hoeven te zijn voorzien. Het VHK-zegel heeft het accijnszegel als basis, maar met zichtbaar een ander uiterlijk: de letters VHK. Het VHK-zegel wordt door dezelfde drukker gemaakt als het accijnszegel. De Toestemming om die te bestellen (en betalen!) loopt via VWS. De Douane heeft hier geen bemoeienis mee behalve de toekenning van een handelaarsnummer (zoals voor accijns bedoeld in art. 48 URA) en de ondersteuning door de afdeling Documentenonderzoek bij misdrukken en vernietiging VHK.
De Douane is belast met minimaal toezicht: controle op de aanwezigheid van het accijnszegel bij bijv. AVP-controles. Ook het handhaven geschiedt op grond van de Tabakswet: bestuurlijke boeten opleggen. Vanwege de overgangsregeling (producten vóór 20 mei 2019 nog een jaar...) heeft handhaving pas zin in 2020. De Douane heeft verder uitdrukkelijk geen taak bij VHK/taxfree.

3. Art 15 schrijft een T&T- systeem voor. Kort: Elke verpakking moet zijn voorzien van een uniek identificatienummer en elke deelnemer in de logistieke keten tót de 1e detaillist is verplicht gegevens te registreren (zie art. 15:2 TPD én uitvoeringsbesluit EU). VWS is druk met de aanwijzing van de ID-issuer geweest. Dit is onafhankelijk bedrijf dat een Unique Identifier (UI) genereert. Die is pas 2 weken geleden benoemd. (zie een andere vraag van de handel aan 5.1.2e: “hoe kom ik aan mijn handelaarsnummer (identificatiecode)?” Dit kan nu (pas) worden geregeld. Alle vragen over de uitvoering van de TT-wetgeving zijn voor VWS!

Douane heeft een beperkte toezichtstaak en controleert slechts op visuele aanwezigheid van een UI in de keten en bij invoer. Ook hier geldt een overgangsregeling dus pas in 2020 heeft het zin om te handhaven. Heikel punt op dit moment: De door de handel gegenereerde gegevens worden centraal opgeslagen. Vraag is nu wie toegang tot dat systeem moet hebben en wie evt lijsten krijgt. Geen flauw idee hoeveel werk dat gaat opleveren. Niet uitgemaakt dat de Douane als toezichthouder dit gaat doen.

Hoe verder:
Nog niet alles is duidelijk, discussies nog in volle gang, besluiten moeten nog worden genomen, niet alle lidstaten zijn op tijd klaar!
5.1.2e maken op moment dat het gaat spelen nog een implementatieplan.

Voor verdere vragen: kijk naar de site en anders bij 5.1.2e

Info:
- link met alle info (wetgeving, meetings, Q&A) vanuit Europa:
https://ec.europa.eu/health/tobacco/tracking_tracing_system_en
- én nationaal op rijksoverheid.nl door VWS. (Douane is daar niet voor verantwoordelijk!)

19.02.03.04.02 Verkoop waterpijptabak in gedeelten
5.1.2e: Op 1 januari 2014 is artikel 62 URA gewijzigd. Rooktabak mag met ingang van die datum niet meer in geopende verpakking aanwezig zijn in detailhandelszaken. Het lijkt hem verstandig als we de notitie nog eens tegen het licht houden (tafeltje tabak) en definitief vaststellen door de coordinatiegroep accijns. Vervolgens opname in HA

5.1.2e 5.1.2d

5.1.2d

5.1.2e heeft op 5 oktober 2018 de onderstaande reactie gegeven:

- verkoop waterpijptabak in gedeelten.
Het lijkt mij dat de wijziging van artikel 62 URA geen invloed hoeft te hebben op het standpunt. Wij hebben in de situatie dat de shisha lounge waterpijpkoppen prepareert met waterpijptabak, de shisha lounge als eindgebruiker van de tabak aangemerkt. De verkoop van de tabak aan de klant maakt dan onderdeel uit van de dienst die de shisha lounge aan de klant verleent door de klant in de gelegenheid te stellen gebruik te maken van de waterpijp, de relaxruimte met ligbanken en al wat dies meer zij. Het verbod van art. 95, eerste lid WA wordt met deze zienswijze niet overtreden.

- Mbt het overleggen van een factuur als herkomstbescheid: 5.1.2e verwijst naar een discussie van 30 juni 2014: Herkomst aantonen tabak, waarin eea is behandeld.

"*Een ondernemer dient de herkomst aan te kunnen tonen op grond van artikel 34 UBA. De shisha-lounge kan dat door de originele verpakking te tonen met een geldig accijnszegel. De shisha lounge zal dus de originele verpakkingen van de tabak met zegel moeten bewaren in zijn zaak. Maar dan nog is het bij een reguliere accijnsverkooppuntcontrole moeilijk vast te stellen of die verpakkingen wel bij de inhoud van de tupperwarebakjes horen.*

Ook komt het voor dat de originele verpakking niet meer getoond kan worden, maar dat er een factuur wordt overgelegd.

Weliswaar kan uit de factuur blijken dat de daarop vermelde tabaksproducten inclusief accijns zijn gekocht, maar de factuur zal normaliter geen uitsluitsel kunnen geven of de daarop vermelde goederen de in de lounge aangetroffen tabak betreft. Wel vormt de factuur een begin van bewijs, waardoor de bewijslast bij de Douane komt te liggen.Om voor deze situaties te kunnen concluderen of de aangetroffen waterpijptabak veraccijnsd is zal een vorm van administratieve controle nodig zijn. Met een administratieve controle kan in groter verband worden onderzocht of bij de inkoop van de tabak de accijns is betaald en of de veraccijnsd ingekochte hoeveelheid in verhouding staat tot de omgezette hoeveelheid."

5.1.2d

In verband hiermee:

In het verslag van het AAO-overleg van 8-2-2019 staat het volgende opgenomen:
"*4. Controle van shishalounges* 5.1.2e *)*
*Het is wettelijk gezien toegestaan dat een Sishalounge een blik tabak openmaakt en kleine potjes (stempels oid) klaarzet. De Shishalounge is dan de eindgebruiker en verkoopt niet de tabak, maar de potjes. Het is echter niet toegestaan dat ze het blik tabak openmaken en dit verdelen in huishoudbakken. Hierop moet wel worden gehandhaafd. De accijnszegels moeten bewaard blijven. Dit werkt fraude in de hand, op deze wijze kan er vrijwel niet gehandhaafd worden.*5.1.2e 5.1.2d

.5.1.2e *gaat hiermee aan de slag.*

5. Nieuwe insteek derdenonderzoek "kooltjes" 5.1.2e *)*
Vanaf 18 februari moet bij fysieke controles bij oa shishalounges de facturen van de aanwezige houtskool opgevraagd worden. De controleopdracht wordt hiertoe aangepast."

5.1.2e heeft opgemerkt:
"*-Punt 4 is niet in lijn met wat wij eerder hebben afgesproken en op DouaneNet als standpunt hebben gecommuniceerd.*
-Punt 5 : het tijdens een FT-controle opvragen van facturen van houtskool lijkt mij niet het juiste moment; dat kan wel ihkv een administratieve controle, zoals 5.1.2e *eerder heeft gedaan. Is niet direct een punt van onze CG maar van Toezicht, maar een opmerking maken kan altijd.*

Ik hoop dat het verslag genuanceerd wordt."

-5.1.2e : 5.1.2d

5.1.2e : 5.1.2d

- 5.1.2e 5.1.2d

- Discussie over de hoeveelheden in een Tupperware bakje. Op de vraag van de HHR af of dit herzien moet worden antwoordt de vergadering: neen, vooralsnog wordt er een dienst verleend
- 5.1.2e : vooralsnog dus geen reden om hoeveelheid aan te passen. Wel vraag over prioriteit.
- 5.1.2e : Blauw vindt correctiepercentage niet bijzonder. Afgesproken is dat we de informatie over shisha met elkaar uitwisselen. 5.1.2d

- 5.1.2e : dit is een schakeljaar: per 1 mei zijn de herbeoordelingen klaar, dus we moeten nu capaciteit claimen voor AC op shisha. **Actie:** 5.1.2e kijken naar een nieuwe controleopdracht.

19.02.04 Handhaving
19.02.04.01 Onregelmatigheden MO buitenlandse chauffeurs
5.1.2e : 67AWR

Kortom, hoe gaan we hier (praktisch en formeel) mee om?

Beoordeling:
5.1.2e : BFC beslist of de accijnsgoederen in beslag worden genomen en er wordt dan een Fiscale Straf Beschikking Versneld opgelegd die direct moet worden afgerekend. 5.1.2d

5.1.2e : Volgens mij zou het direct innen van de belasting alleen maar kunnen als e.e.a. ook direct invorderbaar is en een aanslag is dat normaliter niet (betalingstermijn van 14 dagen) tenzij met de ontvanger anders overeengekomen (art. 10 juncto art. 15 bis Invorderingswet), mij lijkt dat iets soortgelijks van toepassing zal zijn bij een fiscale strafbeschikking omdat deze qua inning immers de belasting volgen.

5.1.2e : maar dat wordt moeilijk innen omdat je de naheffing aan de chauffeur oplegt. Of die zoveel geld heeft dat hij direct kan betalen is nog maar de vraag. Bovendien moet je dan ter plekke ook nog over een deurwaarder beschikken.

5.1.2e : 5.1.2d

Echter herkenningsmiddelen als bedoeld in artikel 13 bestaat voor de lichte gasolie (de normaal gebruikte diesel) bestaan uit twee componenten, enerzijds het solvent yellow gehalte en anderzijds de goed zichtbare rode kleurstof. 5.1.2d

. 5.1.2e heeft destijds een stuk geschreven dat de relatie aangeeft tussen art. 91 en art. 2, vierde lid WA en dat je artikel 2, vierde lid WA ook zo moet uitleggen dat als er een bestanddeel van de herkenningsmiddelen aangetroffen wordt, je dan ook dit belastbaar feit kan toepassen.
Als we uitgaan van een visuele vaststelling dat er een rode kleurstof is toegevoegd, is er mijns inziens dus direct een overtreding van artikel 91 WA en is er sprake van een belastbaar feit voor de heffing van accijns.
Dit moeten we dan wel eerst voorleggen aan formeel recht en BFC 5.1.2d

5.1.2d

67AWR

19.02.04.02 HHP 2020
5.1.2e heeft input gevraagd voor het HHP 2020.
- Reactie 5.1.2e : 5.1.2d

5.1.2e 5.1.2d

19.02.05. Nieuwe wetgeving/jurisprudentie
19.02.05.01. RB GLD 17-579 Bevestiging Hof zelfpersers: Hof bevestigt de uitspraak van de rechtbank dat de supermarkt de vervaardiger is en niet de klant.
In het PV zegt de rechter dat blijkens de ondergrens van 12.000 liter de douane al heeft nagedacht over de lastenverzwaring. Deze opmerking kan helpen bij de discussie over het terugbrengen van de aangiftetermijn naar een maand.

19.02.06 Content
19.02.06.01 Handboeken
5.1.2e : met de handboeken gaat het goed.
- HA: binnen tafel dranken zijn er afspraken gemaakt. 5.1.2e wil graag het onderdeel tabak in het HA opnemen want er komen vragen vanuit het bedrijfsleven, komt via 5.1.2e
- HVAD wordt opgepakt, met name is 5.1.2e aan zet. 5.1.2e vraagt 5.1.2e de worx-bestanden te leveren (gebeurd).
- HB EMCS
5.1.2e levert de tekst bij 5.1.2e aan over achterwege laten van de e-AD bij de bunkerprocedure.
- Formulieren:
5.1.2e neemt de aanpassingen op zich. Hij maakt het aanvraagformulier zeevaartbunkerprocedure, fictief AGP wordt aangepast en het infoblad.

5.1.2e : Laat het weten als je in de knel komt.

19.02.07. Aantekeningen vorig overleg 22 januari en actielijst
Gereageerd door 5.1.2e
Onduidelijkheid overgangstermijn bunkerregeling wordt/ is aangepast
De afstemming dames over vrije bewijsleer moet inderdaad nog plaats vinden

Vragen 5.1.2e bij voorlichting bunkerregeling vandaag meegenomen?
5.1.2e: we komen nog terug op de notitie van 5.1.2e over de vrije bewijsleer. De rest van de opmerkingen wordt opgenomen.
5.1.2e haalt de afgedane actiepunten eraf.

19.02.08 Rondvraag
01. 5.1.2e: mededeling: er is een WOB-verzoek ingediend voor de bunkerregeling. De behandelaar gaat niks overleggen vanwege concepten en persoonlijke beleidsopvattingen. 5.1.2e : alleen de definitieve versie of het laatste concept moet worden verstrekt.
02. 5.1.2e: wil 5.1.2e bedanken voor alle input.
03. 5.1.2e :
1. workshop bierbrouwer: 5.1.2d .
2. monsters: vraag hoeveel product er voor een monster nodig is. 5.1.2e stuurt de vraag via 5.1.2e aan Lab.

Conceptverslag Coördinatiegroep accijns van dinsdag 16 april 2019, nr. 19.03
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e
5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De materiedeskundigenvan het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

19.03.01 Opening en vaststelling agenda.
De agenda wordt als volgt gewijzigd:
Toegevoegd
* als mededeling: 5.1.2e , ter info: Meldingsformulier t.b.v. ILT bij te hoog zwavelgehalte
* als agendapunt:
- 03.02.01 Biermixen.
- 05.06 Prejudiciële vragen HvJ EU C-195/18 Indeling bier
- 03.04.04 Bij Tabak over FCTC: wijziging 90/99 WA
- 19.03.08.01 Rondvraag: de vraag 5.1.2e over opgave vernietigingen accijnszegels
- 19.03.08 02 Vak 40 uitvoeraangifte bij gebruik nooddocument EMCS

19.03.02. Mededelingen
19.03.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's
19.03.02.01.01 CUA
5.1.2e 3 zaken:
1. CUA is begonnen met de nieuwe verliesnormen.
2. Verwerken duizenden meldingen noodprocedure
5.1.2d

5.1.2e heeft van 67 AWR hier een bericht over gehad.
Er is nu afstemming met Apeldoorn om deze uitworp te voorkomen.
- Actie CUA
- Er wordt een patch gemaakt die hopelijk een groot deel oplost.
Afspraak:
- **actie:** 5.1.2e formuleert, zo nodig met input van de CUA, een antwoord op de vraag van 67 AW en plaats die op de community voor de Vaco's, dan komen wij douanebreed met een eensluidende reactie naar buiten.

3. 5.1.2e : 67 AWR

19.03.02.01.02. Belgische bunkeraars, bilaterale overeenkomst
De implementatie via allerlei voorlichtingsrondes loopt. Wat is de stavaza?
5.1.2e Dir Douane heeft gisteren de overeenkomst over de zeevaartbunkerprocedure 2019 ondertekend, die vervolgens naar België is gestuurd. 5.1.2e heeft de conceptversie van de overeenkomst geplaatst gedeeld, de voorlichtingen zoals die gegeven zijn aan het Nederlandse 67 awr en Belgische bedrijfsleven en de overige van belang zijnde documenten.

In de presentatie "Antwerpen" zitten allerlei links opgenomen naar relevante documenten. De artikelsgewijze toelichting ontbreekt nog maar zal hij z.s.m. aanvullen.

Er komt voorlichting voor m.n. Amsterdam, Groningen, Arnhem en evt. Eindhoven. Breda biedt ondersteuning bij de vergunningafgifte aan die regio's die dat wensen.
NB: de bunkerbedrijven moeten wel voldoen aan de eisen: 4x p.j. grensoverschrijdend bunkeren.
Veel vragen op dit moment, 5.1.2e inventariseren die en maken een Q&A-lijst.
Gevolg bij in gedeelten uitbunkeren vereist handmatige afboekingen, 5.1.2e zal daar nog mee komen.

19.03.02.02. Overige mededelingen
19.03.02.02.01 Memo uitbreiding Nationaal aanvullende codes.
Om een juist aangiftegedrag te bevorderen is de afdeling DTV met 5.1.2e bezig met de uitbreiding van de nationaal aanvullende codes. Bij deze codes bevinden zich ook codes die niet leiden tot heffing. Op die manier wordt de aangever gedwongen met een actieve gedraging een bewuste keuze te maken tussen aanvullende codes, die al dan niet leidt tot heffing van accijns of verbruiksbelasting.

5.1.2d

5.1.2e hebben samen met de collega's van DTV bepaald welke goederen een aanvullende code krijgen, zie het memo van 5.1.2e.

DTV en 5.1.2e zullen een voorlichting geven voor medewerkers van de betrokken clusters en Vaco's. De betreffende Vaco's kunnen vervolgens via de KIS-structuur de collega's van met name AB, AC en de BCP's inlichten.

NB: over het implementatie traject volgt nog nadere info

19.03.02.02.02 Vergadering CG 4 juni
- 5.1.2e Douane Amsterdam 5.1.2e zal bij onze CG-vergadering van 4 juni aansluiten. Zij is vanuit 5.1.2e de (nieuwe) trekker van de KIS en wil vanuit haar oriëntatie een beeld hoe e.e.a. loopt.

19.03.02.02.03. Meldingen verstoringen IM
Naar aanleiding van de verstoring die we hebben gehad bij het klaarzetten van de maandaangiften) heeft 5.1.2e contact gehad met de collegae van IM met de vraag wat de beste route is. In verband met de herinrichting van IM wordt de communicatie gestroomlijnd:

Algemene verstoringen melden bij 5.1.2i .

19.03.02.02.04 Meldingsformulier t.b.v. ILT bij te hoog zwavelgehalte
5.1.2e : Ter informatie een verwijzing naar vanuit de VGEM-hoek (geen accijnsgevolg):
Meldingsformulier t.b.v. het ILT bij overschrijding normen zwavel bij accijnscontroles minerale oliën.

03. Helpdeskvragen

19.03.03.01 Minerale olie
19.03.03.01.01 Roze diesel, adviezen van 5.1.2e
5.1.2d

19.03.03.02 Alcohol/VB
19.03.03.02.01 Biermixen
zie ook de vraag van 5.1.2e gearomatiseerd bier, bezwaarschrift:

67 AWR

In het accijnscluster is gesproken over de vraag waar de scheidslijn loopt tussen producten van het arrest HvJ en overige producten die art. 7 WA volgen.
1. Bier met toegevoegde alcohol: art. 7 WA toepassen.
2. Het CG- standpunt ziet op de Radlers: bier met toegevoegde limonade. Het standpunt houdt in het toepassen van de verdunningsfactor vanwege de grote hoeveelheid toegevoegde limonade die van invloed is op het alcoholgehalte van het eindproduct.
3. De vraag die nu voorligt is een nieuwe variant: 'Deze'-zaak: gaat over toevoeging van een product met minder dan 0,5% alcohol. Zie stukken: product wordt mengsel van 50% bier en 50% (gefermenteerde) limonade.

Over dit laatste is afstemming met MinFin/DGFZ geweest. Het standpunt is:
'We zien het toegevoegde product als 'limonade' en blijven derhalve weg van de toevoeging van alcohol. Voor de wet wordt bier ≤ 0,5% gezien als limonade'.
Dit heeft vervolgens weer geleid tot een schema waarmee e.e.a. op een rij wordt gezet en hopelijk helpt.

19.03.03.03 Formaliteiten
19.03.03.03.01 Fiscale toetsing uitslagen monsteronderzoek, met reactie Heffing
Dit is een vervolg op agendapunt 19.01.03.03.02 Fiscale toetsing uitslag monsteronderzoek.
Inmiddels heeft het cluster Heffing gereageerd:

5.1.2d

19.03.03.03.02 Communiceren monsteruitslag, met reactie Heffing

Dit is een vervolg op '19.01.03.03.01 Communiceren monsteronderzoek bij conform':
"*Bij de regio's is behoefte aan een uniforme (landelijke) werkwijze als het gaat om het communiceren van monsteruitslagen. In het geval van niet conforme uitslagen spreekt het voor zich dat de inspecteur de belanghebbende daarover inlicht. Daar zit het probleem niet.*

De vraag is hoe om te gaan met een conforme uitslag. Moet belanghebbende daarover ook worden geïnformeerd? Er bestaat kennelijk geen (wettelijke) verplichting om een conforme uitslag mee te delen aan belanghebbende.

De CG is van mening dat met het oog op de rechtszekerheid en transparantie een belanghebbende recht heeft op het resultaat van een monsteronderzoek, ook wanneer die conform is.
5.1.2d

5.1.2e heeft de volgende vragen voorgelegd aan het cluster Heffing:

1. Vinden jullie dat een conforme uitslag moet worden meegedeeld aan belanghebbende?

2. Als het antwoord daarop ja is, is het dan ook zinvol om daar een standaardbrief/document voor te ontwikkelen om eenheid in de communicatie te brengen?
3. Andere vraag: worden uitslagen monsteronderzoek eerst fiscaal getoetst (bijv. door een Vaco) voordat de inspecteur zijn beslissing, met meeweging van het monsteronderzoek, meedeelt aan belanghebbende? Het komt namelijk voor dat het advies van het Lab niet strookt met de heersende wet- en regelgeving.

Reactie van cluster Heffing:

"*Punt is v.w.b. Heffing reeds geregeld. Zie met name HD 12.10.00 onder par 4.2.1.*
Heeft de uitslag van de verificatie niet geleid tot wijziging van de aangifte, dan deelt de Douane de aangever via het aangiftesysteem mee dat de goederen zijn vrijgegeven voor de regeling en dat deze "conform" is afgedaan. Er wordt geen afzonderlijke "mededeling uitslag monsteronderzoek" aan de aangever gezonden. Beëindig de verificatie.
Bron: artikel 188 DWU en artikel 240 e.v. Uvo. DWU."

Conclusie
De conclusie is dat het wettelijk niet verplicht is belanghebbende in te lichten bij een conformbevinding, maar dat de CG het wel gewenst vindt. De regio's kunnen hierin hun eigen ruimte nemen.

NB In geval van een niet-conform-bevinding verwijst 5.1.2e nog naar het HA 60.20.00, punt 5.2:
Bij de uitvoering van de ambtelijke werkzaamheden wordt, voor zover mogelijk, aangesloten bij de werkwijze zoals die is beschreven in onderdeel 12.10.00, Monsterneming en Monsteronderzoek, van het Handboek Douane.

Dit is de basis waarop wij met de afwerking van gevorderde monster o.g.v. de WA of WVAD op dezelfde wijze gaan communiceren als staat omschreven in HD 12.10.00. onder paragraaf 4.2.1., als het gaat om een niet-conform bevinding (incl. het gebruik van het daarin vermelde formulier "Voorprocedure" t.b.v. de verslaglegging van het telefoongesprek)

Die procedure komt min of meer overeen zoals wij het nu feitelijk ook al (moeten) doen. Voor de accijnsheffing passen wij ook de Sopropé-beginselen toe en delen belanghebbende mede dat we van plan zijn om een naheffingsaanslag op te leggen, met de uitslag van het monsteronderzoek als aanleiding. Belanghebbende krijgt dan in die zogenoemde 'vooraankondiging' de gelegenheid zijn reactie daarop te geven.

19.03.03.03.03 Zekerheid stellen door eigenaar

5.1.2e komt met de volgende casus. Vanwege het spoedeisende karakter is het antwoord van 5.1.2e al gecommuniceerd. Onderstaande dient ter vastlegging.

Casus
67AWR

De vraag is voor welk bedrag de eigenaar zekerheid moet stellen.

Beschouwing
- Artikel 56, derde lid WA zegt dat in afwijking van het eerste lid, de eigenaar zekerheid kan stellen in plaats van de AGP-houder.
- De zekerheid die normaal door de AGP-houder wordt gesteld bestaat o.m. uit hetgeen gemiddeld in een AGP voorhanden is en gemiddeld in 1 maand wordt overgebracht (artikel 22, tweede lid, onderdelen a en c URA)
- De zekerheid die de eigenaar stelt ziet alleen op hetgeen wordt overgebracht (artikel 56, derde lid laatste zin en artikel 22b, tweede lid URA) en dus niet op hetgeen gemiddeld voorhanden is in de AGP.

Vragen
- Betekent dit dat als de eigenaar zekerheid stelt in plaats van de AGP-houder er dus een lager bedrag aan zekerheid gesteld wordt dan in het geval dat de AGP-houder de zekerheid zou stellen omdat er dan alleen voor het vervoer gesteld wordt?
- Daarnaast mist in artikel 22b URA hoe je het accijnsbelang bepaalt. Is dit wat gemiddeld in een maand of gedurende de periode tot het e-AD afgemeld wordt vervoerd wordt? De Memorie van

Toelichting geeft hier geen duidelijkheid over:

Beoordeling
5.1.2e verwijst naar de Toelichting op de Ministeriële regeling van 29 juni 1995, tot wijziging van de Uitvoeringsregeling accijns.

"Ingevolge artikel 56, derde lid, van de wet, kan de vervoerder of de eigenaar van de accijnsgoederen zekerheid stellen. In het ingevolge artikel I, onderdeel D, ingevoegde artikel 22b is bepaald dat de zekerheid wordt bepaald op basis van het accijnsbelang (eerste lid). In het tweede lid wordt het accijnsbelang gelijk gesteld aan het bedrag aan accijns dat wordt vertegenwoordigd door de hoeveelheid accijnsgoederen die door hem of namens hem wordt vervoerd vanuit een accijnsgoederenplaats naar een andere accijnsgoederenplaats, naar een belastingentrepot, naar een geregistreerd bedrijf of naar een niet-geregistreerd bedrijf in een andere lidstaat.
Toelichting bij de ministeriële regeling van 29 juni 1995, nr. WV95/449M, Stcrt. 1995, 123."

Verder vermeldt de Kluwer:

"*In verband met het feit dat de door de vervoerder of de eigenaar te verzenden accijnsgoederen veelal geringere hoeveelheden zullen betreffen dan de voorraden in een accijnsgoederenplaats, is de maximale hoogte van de zekerheid voor deze belanghebbenden op een lager bedrag vastgesteld dan die voor een vergunninghouder van een accijnsgoederenplaats. Voor het overige komen de marges waarbinnen de zekerheid als percentage van het op basis van artikel 22 b, tweede lid, van de Uitv.reg. accijns vastgestelde accijnsbelang wordt bepaald, overeen met die welke gelden voor de door de vergunninghouder van een accijnsgoederenplaats te stellen zekerheid*."

Het staat er niet duidelijk, maar een richtlijnconforme uitleg is goed te verdedigen. De eigenaar stelt alleen zekerheid voor het vervoer; dit is gebaseerd op artikel 18, tweede lid, Richtlijn 2008/118/EG. Daarnaast stelt de AGP-houder zekerheid voor hetgeen gemiddeld in voorraad is, op basis van artikel 16, tweede lid, van Richtlijn 2008/118/EG.

Zie ook de MvT op artikel 56, derde lid, WA:
Wijziging Wet op de accijns

'Een tweede belangrijk onderdeel van de tweede vereenvoudigingsrichtlijn accijns zijn de bepalingen met betrekking tot de zekerheidstelling. Afgezien van de verplichting om zekerheid te stellen voor de aan het intracommunautaire verkeer verbonden risico's, zijn de nadere regels van deze zekerheid ingevolge artikel 15, derde lid, van de horizontale richtlijn accijns overgelaten aan de lid-staten. Op twee onderdelen bestond echter behoefte aan wijziging van de bepalingen inzake de zekerheidstelling. In de eerste plaats is om de aan het intracommunautaire verkeer verbonden risico's te beperken in artikel 15, derde lid, van de horizontale richtlijn accijns de mogelijkheid opgenomen, dat de vervoerder of de eigenaar van de produkten zekerheid stelt in plaats van de erkende entrepothouder van verzending. Deze mogelijkheid is opgenomen in artikel 56, derde lid (nieuw), van de wet. Teneinde in deze gevallen bij onregelmatigheden tot invordering van de accijns te kunnen overgaan bij de vervoerder of eigenaar die zekerheid heeft gesteld, is aan artikel 61a een nieuw lid toegevoegd, dat de hoofdelijke aansprakelijkheid regelt van de vervoerder of eigenaar die zekerheid heeft gesteld. Voorts is in artikel 15 van de horizontale richtlijn accijns aan de lid-staten de mogelijkheid geboden om in geval minerale oliën binnen de Gemeenschap worden vervoerd over zee of door pijpleidingen de erkende entrepothouder van verzending ontheffing te verlenen van de verplichting zekerheid te stellen (artikel 56, vierde lid (nieuw)). Ik acht de risico's bij dergelijk vervoer dermate gering dat ik het verantwoord acht de mogelijkheid tot het verlenen van ontheffing in die gevallen in de wet op te nemen (artikel I , onderdelen E en F).'
Kamerstukken II 1994/95, 24 153, nr. 3, p. 3 (MvT).

5.1.2e heeft de klant aldus geïnformeerd.

De CG is akkoord met het gegeven antwoord.

19.03.03.03.04 Memo art. 50/83
5.1.2e geeft de stand van zaken weer van het memo over art. 50 AWR en art. 83 WA.

Buiten de reikwijdte

5.1.2d

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e 5.1.2e 5.1.2e
5.1.2e

5.1.2e 5.1.2e
5.1.2e

5.1.2e

Het memo is niet op de Douane van toepassing omdat het gericht is op aanslagbelastingen (IB,Vpb) en niet op aangiftebelastingen (OB, Accijns, VB, invoerrecht).

Daarbij is de heffingssystematiek van accijns en VB op onderdelen afwijkend van Blauwe belastingen:

Zowel bij de accijns en VB hebben we te maken met enerzijds de tijdvakaangiften (de zgn. periodieke aangiften) en anderzijds de tijdstipaangiften (de dag- en weekaangiften). Voor de vergunninghouders die periodiek aangifte moeten doen (AGP en IVV) wordt elke periode een aangifte klaargezet in het PD en ontvangen zij een uitnodiging voor het doen van de aangifte. Voor vergunninghouders die tijdstipaangiften moeten doen wordt geen uitnodiging gedaan en aangifte in het PD klaargezet voor het doen van die (tijdstip)aangifte. Bij de tijdstipaangifte hoeft immers alleen aangifte te worden gedaan als een belastbaar feit zich heeft voorgedaan. Zo ontstaat bij een vergunninghouder Geregistreerd Geadresseerde de aangifteplicht op het moment van ontvangst van de accijnsgoederen. De GG moet aangifte doen en de verschuldigde belasting op aangifte voldoen. De Douane controleert de vergunninghouder GG door het instellen van een boekenonderzoek: een administratieve controle. Zo'n controle betreft niet een enkele aangifte maar een bepaald tijdvak, waarbij wordt gecontroleerd of voor alle ontvangen zendingen wel een aangifte is gedaan. De afmeldingen in EMCS zijn indicaties dat aangifte moet worden gedaan. Als voor niet alle zendingen

aangifte is gedaan volgt een correctie (tenzij sprake is van een vrijstelling). We passen onze reguliere controlebevoegdheden uit de AWR toe (artikel 47 t/m 52 AWR).

Naast de vergunningcontroles beschikt de Douane over informatiebronnen over het voorhanden hebben van accijns- en verbruiksbelastinggoederen, wat tot een aangifteplicht leidt:

- het viseren door de CUA van VAGD's ter verkrijging van teruggaaf van de accijns in de lidstaat van verzending leidt ertoe dat een tijdstipaangifte (dagaangifte) moet worden gedaan. In de nabije toekomst is het de bedoeling dat de VAGD's worden geregistreerd in EMCS.

- derden-informatie en FT-controles kunnen reden zijn om een onderzoek in te stellen. Er is dan sprake van een controleobject, namelijk het mogelijk voorhanden hebben van accijns- en verbruiksbelastingproducten, waarvoor een aangifte had moeten worden gedaan.

Ten slotte kent onze accijnswetgeving het strafartikel 42, letter a UBA met als sanctieartikel artikel 80 AWR en een aantal artikelen in de AWR als er geen/niet tijdig een aangifte wordt gedaan.

De CG ziet met het oog op het bovenstaande in het memo geen aanleiding om de werkwijze van de controles bij AVP's en vergunninghouders aan te passen.

Actie: 5.1.2e reageert naar CG Toezicht (gedaan).

19.03.03.03.06 Informatieblad vrijstellingsvergunning

5.1.2e legt de volgende casus voor.

67 AWR

Kern van de discussie is in hoeverre de vergunninghouder moet aantonen hoeveel alcohol er als afvalalcohol afgevoerd is. En dan komt het informatieblad in beeld. Dat is daar niet helder in. Hij vindt het wenselijk dat we in het informatieblad duidelijk aangeven wat er gedaan moet worden met accijnsgoederen die, na gebruik op basis van de vrijstellingsvergunning, overblijven. Is aflevering aan een afvalverwerker voldoende of moet die afvalverwerker ook een vrijstellingsvergunning hebben?
Het kan daarbij gaan om grote bedragen, dus het is belangrijk dat op dit punt eenheid van uitvoering heerst. De vraag is of we het informatieblad kunnen aanpassen zodat duidelijk is wat met overblijvende accijnsgoederen bij een vrijstellingsvergunning gedaan moet worden. Tevens wordt dit opgenomen in het HA.

Beoordeling:
We hebben hier eerder over gesproken:
“18.02.03.03.03 Goederen volgen vrijstellingsbestemming niet
5.1.2e *heeft al meerdere situaties voorgelegd gekregen over het niet volgen van de vrijstellingsbestemming van accijnsgoederen die ontvangen zijn door een vergunninghouder van vrijstellingsvergunning. Hierbij doen zich 2 situaties voor: de ontvangen accijnsgoederen zijn nog ongewijzigd, of de accijnsgoederen zijn wel gewijzigd (bijvoorbeeld alcohol die vervuild is). In beide gevallen worden de accijnsgoederen overgebracht naar een AGP. In een echte oplossing hiervoor is niet voorzien.*

5.1.2e *geeft aan dat de originele AGP ze niet terug wil, maar dat de goederen naar een andere AGP of andere vrijstellinggenietende gaan die ze wel wil afnemen.*
Beoordeling Om bij de vergunninghouder artikel 65 na te kunnen heffen wordt artikel 20, 2e lid AWR gebruikt: als door een ander dan de belastingplichtige de wettelijke bepalingen niet zijn nageleefd, waardoor te weinig belasting is geheven, dan wordt de naheffingsaanslag aan die ander opgelegd. Dit betekent: naheffen bij degene door wiens toedoen er geen accijns is afgedragen. Als daar niet te halen is, kunnen we naheffen bij de verzendende AGP houder, want daar is de vrijstelling toegepast.
5.1.2e *: komt vaker voor dan wij denken. We hebben wel geregeld dat goederen retour kunnen naar de AGP, maar niet naar een ander AGP. We moeten het Infoblad wijzigen, actie* 5.1.2e

Alternatief: dagaangifte doen, en bij vernietiging onder ambtelijk toezicht teruggaaf vragen.”

Conclusie CG
De enige oplossing is dat de vrijstellinggenietende dagaangifte doet voor het overig alcoholhoudend product (vervuilde alcohol), en dan een verzoek om vernietiging onder ambtelijk toezicht met het formulier ACC 040 indienen, waarna teruggaaf kan worden gevraagd. De vervuilde alcohol onder dekking van een e-AD naar een AGP (van de afvalverwerker) overbrengen is niet mogelijk.
NB. In het informatieblad staat onder punt 4 het vernietigen beschreven. **Actie:** 5.1.2e zal dit verduidelijken.

19.03.03.04 Tabak
19.03.03.04.01 Tussen bluntwrap en vloei
5.1.2e doet een tekstvoorstel voor criteria voor het onderscheid tussen vloeipapier en rooktabak.

Casus
Regulier vloeipapier voor het rollen van een sigaret wordt niet als een tabaksproduct aangemerkt. Blunt wraps daarentegen wel. Nu er steeds meer producten op de markt komen die een afgeleide zijn van blunt wraps, maar soms meer het karakter van sigarettenvloei hebben, is het nodig onderscheidende criteria vast te stellen.

Probleem
We hebben geprobeerd een zelfstandig criterium te vinden om te bepalen of a. blunt wraps en met name soortgelijke producten als een tabaksproduct in de zin van de WA moeten worden aangemerkt, versus b. sigarettenvloei.

Het vorig jaar bedachte criterium ‘zelfstandig voor roken geschikt’ voldeed niet omdat daarmee ook (al dan niet geïmpregneerde) papieren vloei onder rooktabak zou gaan vallen. 67 AWR

Oplossing
Wat nu?
ad. a. De Kennisgroep accijns heeft in het verleden (2003) het standpunt ingenomen dat blunt wraps belast worden als rooktabak. Blunt wraps bestaan uit tabak, en voegen door hun aard en samenstelling smaak toe aan de rooktabak, waardoor de blunt wraps tezamen met de rooktabak het te roken product vormen. De Cie. heeft in 2007 unaniem geoordeeld dat blunt wraps als rooktabak moesten worden aangemerkt, zie CED 646. In die lijn hebben wij ook andere, soortgelijke producten als rooktabak aangemerkt, zoals herbal cones, herbal wraps en palm wraps. Ook wanneer zij geen tabak bevatten.

ad. b. De Kennisgroep accijns heeft in het verleden (2004) het standpunt ingenomen dat regulier sigarettenpapier niet als rooktabak valt aan te merken. De redenering daarachter is dat sigarettenpapier louter als hulpmiddel dient om de te roken tabak bij elkaar te houden. Het is van zichzelf geen product dat bedoeld is om te roken. Het zou een stap te ver zijn om vloei ook in de heffing te betrekken.

Het verschil tussen herbal cones/wraps, blunt wraps en palm wraps enerzijds en het normale sigarettenvloeipapier anderzijds is dat vloeipapier alleen de noodzakelijke functie heeft om de rooktabak bij elkaar te houden, omdat de shag anders niet gerookt kan worden. De andere producten voegen door hun aard en samenstelling smaak toe aan de rooktabak, waardoor de cones/wraps tezamen met de rooktabak het te roken product vormen. Om vloeipapier met accijns te belasten is een brug te ver. Maar inmiddels zijn wij het eens dat ook geïmpregneerde vloeitjes (vloeitjes met een smaakje) eigenlijk niet belast moeten worden.

We zouden in die lijn de volgende criteria kunnen vaststellen:

Een product is niet als rooktabak aan te merken
- wanneer het bij elkaar houden van de rooktabak, om de rooktabak te kunnen roken, de voornaamste functie van het product is,

en

- wanneer het product, dat de voornaamste functie heeft om rooktabak bij elkaar te houden, niet geheel of gedeeltelijk uit tabak bestaat.

Wij haken voor deze redenering niet aan vanuit art. 32, tweede lid WA, maar vanuit het standpunt dat is ingenomen t.a.v. papieren sigarettenvloei. Zolang een product als voornaamste functie die van vloei heeft, en geen tabak bevat, is het gelijk te stellen met reguliere papieren vloei en is het niet als een tabaksproduct aan te merken.

Toelichting op de criteria.
Het 1e criterium: "- wanneer het bij elkaar houden van de rooktabak de voornaamste functie van het product is," is bedoeld om aan te geven wat voor soort product het is. Het zorgt er o.m. voor dat reguliere rooktabak er niet onder valt.

Het woord 'voornaamste' zorgt ervoor dat vloeipapier dat ook nog een smaakje toevoegt ook aan dit criterium voldoet. Hiermee bereiken wij dat geïmpregneerde vloei buiten de heffing blijft.

Door het woordje 'en' tussen de 2 criteria moet een product aan beide voldoen wil het buiten de heffing van accijns blijven. Blunt wraps voldoen niet aan het 2e criterium, dus daarover dient accijns te worden geheven, geheel in lijn met de Cie. en ons standpunt.

Een beroep op het gelijkheidsbeginsel heeft geen kans van slagen. Blunt wraps bestaan uit tabak, en de producten die ook aan het 2e criterium voldoen niet. Het zijn verschillende producten, dus een dergelijk beroep strandt. Producten die voldoen aan beide criteria stellen wij gelijk aan regulier vloeipapier. Met die redenering kom je niet aan art. 32, 2e lid WA toe. Wij gaan ervan uit dat een rechter met onze redenering mee zal gaan dat geïmpregneerde, tabakloze vloeitjes meer lijken op regulier sigarettenvloei dan op bluntwraps.

Het tekstvoorstel is op 21 maart 2019 besproken in het DLK/accijnscluster en akkoord bevonden.

Conclusie
De CG vindt de criteria uitvoerbaar en gaat akkoord met het voorstel, maar vindt de 2e zin onduidelijk. Voorgesteld wordt om die te wijzigen in: *"- wanneer het product, dat de voornaamste functie heeft om rooktabak bij elkaar te houden, geen tabak bevat*."

Standpunt:
Een product is niet als rooktabak aan te merken - wanneer het bij elkaar houden van de rooktabak, om de rooktabak te kunnen roken, de voornaamste functie van het product is, en - wanneer het product, dat de voornaamste functie heeft om rooktabak bij elkaar te houden, geen tabak bevat.

19.03.03.04.02. 'Duurzaam' bevestigen van accijnszegel
5.1.2e stelt de vraag wanneer een accijnszegel duurzaam is bevestigd zoals bedoeld in artikel 45, eerste lid URA.

5.1.2e is van mening dat er meer duidelijkheid moet komen over wat er nu wel onder "duurzaam" bevestigen van een accijnszegel met kleefstof moet worden verstaan. Dan weten de medewerkers ook hoe zij dit moeten beoordelen. Zij is van mening dat wij de strafbaarstelling van artikel 63, onderdeel c URA op dit moment niet kunnen toepassen, als wij zelf niet goed weten wat er moet worden verstaan onder "duurzaam" bevestigen van een accijnszegel.

Beoordeling
De aanpassing van artikel 45 URA vanaf 1-1-2018 is qua toelichting verwerkt in de Stcrt 2017, 72735. Met name artikel XIII is dan van belang. Ook in het oude artikel 45, eerste lid kwam de term 'duurzaam' al voor. Voor de uitleg daarvan kan worden aangesloten bij het reguliere taalgebruik. Duurzaam betekent niets anders dan dat het zegel stevig, vast, solide en degelijk op de verpakking moet zijn aangebracht, zodat het permanent bevestigd is, en niet zonder te beschadigen te verwijderen is.

De term ‘duurzaam bevestigd’ is in de Memorie van Toelichting niet nader toegelicht. De duurzame bevestiging was voor 1 juni 2012 al opgenomen in artikel 46 URA. Achtergrond van de bepaling is voorkoming van misbruik van accijnszegels door herhaald gebruik.

Artikel 63, onderdeel c URA kan gewoon worden toegepast. Al naar gelang de omstandigheden zul je moeten beoordelen of een zegel duurzaam is bevestigd. In het voorbeeld van 5.1.2e is dat duidelijk niet het geval en kan art. 63 URA worden toegepast.

5.1.2d

Conclusie
De CG is het eens met de beoordeling.

19.03.03.04.03 Memo Verkoop in shisha lounge

5.1.2e wijst op het memo Verkoop in shisha lounge dat als agendapunt 13.11.03.03.03 is behandeld. Het memo moet om 2 redenen worden aangepast.

A. Artikel 62 URA is inmiddels gewijzigd.

Beoordeling
Het memo moet herschreven worden door de verwijzing naar art. 62 URA te schrappen (punt 1 van het memo). Voor wat betreft de situatie dat de waterpijptabak in de shishalounge wordt verbruikt (punt 2) heeft de wijziging van artikel 62 URA overigens geen invloed op het standpunt. Wij hebben in de situatie dat de shisha lounge waterpijpkoppen prepareert met waterpijptabak, de shisha lounge als eindgebruiker van de tabak aangemerkt. De verkoop van de tabak aan de klant maakt dan onderdeel uit van de dienst die de shisha lounge aan de klant verleent door de klant in de gelegenheid te stellen gebruik te maken van de waterpijp, de relaxruimte met ligbanken en al wat dies meer zij. Het verbod van art. 95, eerste lid WA wordt met deze zienswijze niet overtreden.

B. Aan het eind van het memo is onder het kopje "herkomst aantonen" aangegeven dat het accijnszegel dient als herkomstbescheid voor het aantonen van de herkomst. Deze zin geeft de indruk dat de herkomst van tabaksproducten alleen kan worden aangetoond met een accijnszegel. Dat is niet juist.

Beoordeling
Als de verpakking voorzien is van een accijnszegel kan die dienen om de herkomst aan te tonen en is geen apart herkomstbescheid nodig. Maar als er zich geen accijnszegel op de verpakking bevindt dan kan de herkomst met een herkomstbescheid aangetoond worden.

Deze laatste situatie doet zich voor bij controles van sishalounges. Daar worden met regelmaat geopende verpakkingen met waterpijptabak aangetroffen. Het kan dan een tupperwarebakje zijn of een andere verpakking, maar niet de originele verpakking waar de waterpijptabak ingezeten heeft. Zogenaamd om de herkomst aan te tonen wordt naar zeggen het accijnszegel dat op de originele verpakking zat met een plakbandje op de bevonden verpakking aangebracht. Het komt voor dat collega’s in die situatie bekeuren op grond van artikel 73, eerste lid WA jo. 102 WA omdat de verpakking niet op de juiste wijze zou zijn voorzien van een accijnszegel.

Het standpunt is nog steeds dat er in een sishalounge sprake is van het leveren van een dienst en dat de waterpijptabak deel uitmaakt van die dienst. Dat betekent dat het toegestaan is om de waterpijptabak in geopende verpakking voorhanden te hebben of zelfs in een andere verpakking, bijvoorbeeld in een tupperwaredoos. De sishalounge wordt in die situatie immers als eindgebruiker van de tabak aangemerkt.

Als de waterpijptabak voor commerciële doeleinden voorhanden wordt gehouden (de uitzondering van artikel 34, derde lid UBA is dus niet van toepassing), dan moet de herkomst aangetoond worden. Als de verpakking voorzien is van een accijnszegel hoeft dat niet met een herkomstbescheid (artikel 34, eerste lid UBA). Maar als de verpakking niet is voorzien van een accijnszegel kan dat zonder meer ook met een herkomstbescheid. Precies op dezelfde manier als we dat accepteren bij bijvoorbeeld alcoholhoudende dranken.

Indien een accijnszegel met een plakbandje op een verpakking is aangebracht geeft dat geen zekerheid dat dit accijnszegel bij die verpakking hoort. Het zegel kan dan niet dienen om de herkomst aan te tonen. De herkomst zal dan met een "normaal" herkomstbescheid aangetoond moeten worden. Wordt die herkomst niet aangetoond dan is er sprake van uitslag tot verbruik (artikel 2, eerste lid, letter b WA) en dan geldt artikel 73/102 WA wel.

5.1.2e verzoekt om de procedure van het aantonen van de herkomst duidelijk op te nemen in het memo, **actie: Tafeltje Tabak**.

NB 1. Tevens kan worden aangesloten bij het Forum Herkomst aantonen tabak, waarvan overigens de inhoud en het standpunt dan ook n.a.v. 5.1.2e's opmerking iets aangepast moet worden: het aantonen van de herkomst met een factuur valt in die situatie dan niet onder alternatief bewijs, maar volgt rechtstreeks uit art. 34, eerste lid URA. Herkomst aantonen tabak - Accijns Forum - Accijns/verbruiksbelasting

NB 2. Tevens is er een lobby gaande bij HHR en DLTC. Collega's willen een nieuwe discussie over het ingenomen standpunt dat de tabak in een shisha lounge deel uitmaakt van de dienst die wordt geleverd. Hierover besluiten we pas nadat er vanuit HHR en DLTC een nieuw discussiestuk ligt.

19.03.03.04.04 FCTC, wijziging art 90/99 WA

5.1.2e doet in het memo een voorstel tot aanpassing van de verbods- en strafbepalingen van art. 90 resp. 99 WA.

Artikel 6 uit het FCTC-protocol gaat onder meer over een verbod op het ongecontroleerde bezit van, en handel in machines die in de keten van tabaksproductie worden gebruikt, en het invoeren van een vergunningplicht voor het bezit van deze machines. Uit controle, opsporing en vervolging (van o.a. het 'team Smoke') blijkt dat met name dit verbod en deze vergunningplicht node wordt gemist bij de bestrijding van illegale handel en productie. Samenspraak met FIOD en OM leidt tot de conclusie dat de handhaving en bestrijding van de illegale handel in, en productie van tabaksproducten wordt bevorderd door wijziging van de artikelen 90 en 99 van de Wet op de Accijns. Door wijziging van deze artikelen wordt het "vestigingsklimaat" voor illegale fabrieken in Nederland verslechterd. De verwachte afschrikkende werking van het strafartikel zal in de nabije toekomst gaan leiden tot minder illegale sigarettenfabrieken in ons land.

5.1.2e heeft 5.1.2e (tafel Tabak) benaderd om dit gezamenlijk op te pakken.

5.1.2e vraagt of de ontheffing voor particulieren zoals bedoeld in art 5, derde lid, onderdeel e WA wordt meegenomen? De aanname is van wel; dit wordt voorgelegd aan 5.1.2e (gebeurd).
Het tafeltje Tabak wordt betrokken bij de FCTC-ontwikkelingen.

19.03.04 Handhaving

19.03.04.01 Rapport DLTC Evaluatie accijns binnenland

De CG complimenteert DLTC met het feit dat dit rapport is gemaakt.
5.1.2e dankt voor de feed back. Zowel op de kwalitatieve als de kwantitatieve aspecten kan de rapportage nog worden verbeterd. Dit rapport is een uitvloeisel van de Kadernota accijns, waarbij de evaluatie zeer belangrijk is. De status van het stuk is onduidelijk; met name of het een intern stuk. Het is wel besproken met de leiding van diverse regio's.

Opmerkingen
- Vraag is dat er wel iets met de bevindingen wordt gedaan.
- Er is behoefte aan analyse; wat hebben we en wat doen we ermee. Wordt door 5.1.2e en 5.1.2e mee terug genomen, evenals de inhoudelijke opmerkingen die de CG-leden hebben gemaakt.
- Er zijn verschillen tussen regio's, bijv. wel/niet naheffen. De EBU en de KIS zijn ermee gediend dat het rapport wordt verbeterd.

Actie op de diverse punten: 5.1.2e .

19.03.04.02 Verliesnormen

5.1.2e de branche heeft in februari 2019 wederom een reactie gestuurd naar de DG, deze gaat nu over het TNO-onderzoek en de conclusies. De DG heeft hierop in overleg met het DLK een reactie gestuurd naar de branche; 5.1.2e heeft de brief op CP gezet.

De beleidsregel 5:8 met de aangepaste verliesnormen is gepubliceerd en gaat per 1-4-2019 in.

Vervolg
5.1.2d
5.1.2e

5.1.2e 5.1.2d

Over 1 jaar hebben we een inzicht in de gevolgen die de gewijzigde normen teweegbrengen, en kunnen we verschillen op scheepsniveau zien. We gaan dan evalueren, o.m. met gebruikmaking van de inzichten van de CUA.

- 5.1.2e: het onderdeel van het HEMCS wordt aangepast.

19.03.05. Nieuwe wetgeving/jurisprudentie
19.03.05.01. Uitspraak Hof Den Bosch ECLI:NL:GHSHE:2019:162 Betrokken bij voorhanden hebben
5.1.2e Belanghebbende is in zaak BRE 16/3445 in hoger beroep gegaan.
Het Hof verklaart het hoger beroep gegrond, omdat de inspecteur ter zitting het standpunt heeft ingenomen dat de naheffingsaanslag verder moet worden verminderd en dat de belastingrente bij de uitspraak op bezwaar nog niet is verminderd en dat dit alsnog moet gebeuren.
Wat betreft de inhoudelijke argumenten falen de klachten van belanghebbende. Zie met name r.o. 4.5:
- 4.5: Het Hof stelt voorop dat het begrip 'betrokken zijn bij het voorhanden hebben' in de Richtlijn niet nader is uitgewerkt. Aangezien ook de wettekst geen definitie bevat van dit begrip, dient dit begrip – gelet op onder meer rechtsoverwegingen 19 en 20 uit het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 14 mei 1985, C-139/84 (Van Dijk's Boekhuis), ECLI:EU:C:1985:195,
- mede te worden uitgelegd aan de hand van het spraakgebruik.

- Zoals de Rechtbank heeft geoordeeld wordt onder 'betrokken zijn' verstaan volgens het Groot woordenboek van de Nederlandse taal: 'in iets gemoeid zijn'. In het spraakgebruik wordt ook wel gesproken over 'ergens mee te maken hebbend'.
- Het Hof is van oordeel dat de door belanghebbende verrichte handelingen hieronder vallen. Hierbij merkt het Hof nog het volgende op. Naar het oordeel van het Hof heeft de Richtlijngever met de invoering van artikel 8, eerste lid, onder b, van de Richtlijn beoogd niet alleen degene die de accijnsgoederen voorhanden heeft gehad als belastingplichtige aan te merken, maar de kring van belastingplichtigen te verruimen tot andere betrokkenen bij het voorhanden hebben van een accijnsgoed buiten een accijnsschorsingsregeling, terwijl over dat goed geen accijns is geheven. Het maakt naar het oordeel van het Hof niet uit of die betrokkenheid betrekking heeft op het feitelijke logistieke proces, zoals bijvoorbeeld vervoer en opslag, dan wel de administratieve en financiële afwikkeling van het proces waarbij sprake is geweest van het voorhanden hebben in de zin van artikel 7, tweede lid, onder b, van de Richtlijn.
- Belanghebbende heeft [A] c.s. gefaciliteerd, door het ter beschikking stellen van ondernemingen, het opmaken en ondertekenen van facturen en het innen van gelden ten behoeve van de handel in minerale oliën die [A] c.s. voorhanden hadden.
Aldus heeft belanghebbende faciliteiten verleend waardoor die handel en dus ook het voorhanden hebben mogelijk werd gemaakt.
- Het Hof is dan ook van oordeel dat belanghebbende betrokken is geweest bij het voorhanden hebben van accijnsgoederen in de zin van artikel 7, tweede lid, onder b, van de Richtlijn.

19.03.05.02. Art. 71i WA, teruggaaf LNG, vervolg
Voor de accijns is de teruggaafregeling weliswaar komen te vervallen per 1-1-2019, maar het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat heeft de uitgangspunten voor een nieuwe stimuleringsregeling voor LNG bekendgemaakt.
- De regeling komt in plaats van de LNG-accijnsteruggave.
- Eind 2018 werd bekend dat deze bestaande regeling in 2019 niet doorgezet zou worden. Dit tot grote teleurstelling van branchepartijen die flink geïnvesteerd hebben in vloeibaar aardgas.
De teruggaaf blijft hetzelfde als bij de oude regeling. Het gaat om 125 euro per 1.000 kg LNG.
- In plaats van twee jaar duurt deze regeling drie jaar, van 2019 tot en met 2021.
Als alles volgens plan verloopt kan de nieuwe stimuleringsregeling komende zomer in werking treden.
- De regeling moet nog wel juridisch worden getoetst, ook op Europees niveau.
Als ingangsdatum zal 1 januari 2019 gelden. De regeling gaat in met terugwerkende kracht.

- Daarnaast werd bekend dat er wordt gekeken of er mogelijkheden zijn om een extra fiscale stimulans te geven aan bio-LNG.
NB: Let wel, dit is geen accijnsregeling, dus het is verder niet aan ons om te communiceren.

19.03.05.03. Uitspraak Geheimhoudingskamer ZWB BRE 18/4077 en 4078 van 28-02-2019; standpunten van kennisgroepen
Belangrijk vanwege de uitspraak van de rechter dat afstemming binnen een kennisgroep, lees: CG, een onderdeel is van intern beraad van een beperkt aantal betrokkenen, dat tevens geen door de STAS gesanctioneerd beleid betreft.

Deze uitspraak geeft onze bezwaarbehandelaren een argument om te pareren. S.v.p. delen met de achterban, **actie VACO's**.

Overigens heeft het Hof Den Bosch zich eerder al uitgesproken over geheimhouding en intern beraad, zie ECLI:NL:GHSHE:2018:4846 van 23-11-2018 (Zaaknummer 17/00301-GHK tot en met 17/00323-GHK). De rechtbank verwijst echter specifiek naar de Kennisgroep.

19.03.05.04. Richtlijn 2019/475: Wijziging grondgebied van de Gemeenschap
Het betreft Richtlijn 2019/475 tot wijziging van Richtlijnen 2006/112/EG en 2008/118/EG wat betreft de opname van de Italiaanse gemeente Campione d'Italia en de Italiaanse wateren van het meer van Lugano in het douanegebied van de Unie en in het territoriale toepassingsgebied van Richtlijn 2008/118/EG.

- Het betreft de opname van de Italiaanse gemeente Campione d'Italia en de Italiaanse wateren van het meer van Lugano in het douanegebied van de Unie en in het territoriale toepassingsgebied van Richtlijn 2008/118/EG.
- Deze gebieden blijven buiten toepassing voor de BTW.

De wijzigingen hebben voor de accijns geen gevolgen:
- Het HA hoeft niet te worden aangepast.
- Navraag bij IM leert dat als er systeemaanpassingen moeten worden doorgevoerd, Italië dit moet oppakken. Zij zullen de bedrijven die vanuit de genoemde gebieden accijnsgoederen onder schorsing van accijns willen gaan vervoeren opnemen in SEED. Daarmee kunnen zijn gebruik gaan maken van EMCS. Conclusie: van onze kant zijn geen systeemaanpassingen nodig.

19.03.05.05. Uitspraak Rb. Den Bosch art. 36 WA, (LEE 16/3431 ACCIJ BOSC), sprongcassatie
Ter info
De rechtbank oordeelt dat het MvF bij de tariefverhogingen van 1 april 2015 niet buiten de wettelijke voorwaarden van artikel 36 WA (volgens de destijds geldende tekst) is getreden.
Daarbij hoeven de tarieven niet vastgesteld te worden op grond van een vast systeem van berekeningsstappen.
Beroep ongegrond, Douane gelijk.
Dit betreft een proefprocedure van een tabaksfabrikant, mede namens enkele collega-fabrikanten.
De verweerders werken landelijk nauw samen.
Partijen zijn akkoord dat er gekozen wordt voor sprongcassatie.
Wordt vervolgd.

19.03.05.06 Prejudiciële vragen HvJ EU C-195/18 Indeling bier (ECLI:EU:C:2019:197 van 13 maart 2019).
Ter informatie.

De uitspraak van het HvJ betreft de beantwoording van de prejudiciële vraag.

"- 27 Met zijn vraag wenst de verwijzende rechter in wezen te vernemen of artikel 2 van richtlijn 92/83 aldus moet worden uitgelegd dat een tussenproduct bestemd om te worden gemengd met niet-alcoholhoudende dranken, dat is verkregen op basis van een wort met minder moutbestanddelen dan moutvrije bestanddelen en waaraan vóór de gisting glucosesiroop is toegevoegd, als „bier van mout" kan worden ingedeeld onder GN-post 2203.
- 40 Daaruit volgt dat het alcoholhoudende tussenproduct dat door B. S. wordt gemengd met niet-alcoholhoudende dranken tot het eindproduct dat hij op de markt brengt, niet kan worden gekwalificeerd als „bier van mout" van GN-post 2203 als de organoleptische kenmerken ervan niet

overeenkomen met die van bier, hetgeen met name het geval is als dat tussenproduct visueel niet op bier lijkt of er niet de specifieke smaak van heeft. Het staat aan de verwijzende rechter om de daarvoor vereiste controles te verrichten.
- 41 Gelet op een en ander moet op de prejudiciële vraag worden geantwoord dat artikel 2 van richtlijn 92/83 aldus moet worden uitgelegd dat een tussenproduct bestemd om te worden gemengd met niet-alcoholhoudende dranken, dat is verkregen op basis van een wort met minder moutbestanddelen dan moutvrije bestanddelen en waaraan vóór de gisting glucosesiroop is toegevoegd, als „bier van mout" kan worden ingedeeld onder GN-post 2203, mits de organoleptische kenmerken van dit product overeenkomen met die van bier, hetgeen aan de verwijzende rechter staat om na te gaan."

19.03.06 Content
19.03.06.01 Handboeken Accijns en Vb

De stand van zaken is besproken.

19.03.06.02 HEMCS
- ARC follow up
'ARC follow up' is een nieuwe service die de deelnemers in EMCS in staat stelt hun zending te volgen. Het is vooral bedoeld voor de handelaren om te kunnen kijken of een zending voltooid is. 5.1.2e neemt het op in het handboek EMCS.

Conceptverslag Coördinatiegroep accijns van dinsdag 4 juni 2019, nr. 19.04
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e 5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De materiedeskundigenvan het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

19.04.01 Opening en vaststelling agenda.
Gast: 5.1.2e Zij bezoekt als 5.1.2e diverse CG-overleggen.

19.04.02. Mededelingen
19.04.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's
19.04.02.01.01 CUA
5.1.2e : geen bijzonderheden.

19.04.02.01.02. Belgische bunkeraars, bilaterale overeenkomst
5.1.2e heeft diverse presentaties gedeeld.
In het kader van de nieuwe zeevaartbunkerprocedure 2019 hebben we een overgangstermijn gemaakt voor bedrijven die vóór 1 mei de benodigde vergunningen hebben aangevraagd. 5.1.2e inventariseert welke bedrijven deze vergunningen hebben aangevraagd. We hebben met België afgesproken hun te informeren hierover. 5.1.2d
5.1.2d

Graag een opgave per regio van:
1. Bedrijfsnaam:
2. Plaats van vestiging: (indien bekend, toegestaan is dat de definitieve vestiging voor 1 juli moet zijn afgerond en dat de ontbrekende gegevens dan voor 1 juli moeten worden aangevuld)
3. Soorten aangevraagde vergunningen ((in ieder geval de vergunning erkend bunkeraar. Daarnaast kan er ten behoeve van de grensoverschrijdende uitbunkering ook een vergunning (fictief) AGP bunkerhandelaar, AGP, grensoverschrijdend varend particulier douane-entrepot of 'vast' particulier douane-entrepot (met bijbehorende vergunningen zijn aangevraagd))
4. Datum aanvraag:
5. Bij welk regiokantoor in behandeling:

Aktie: betreffende regio's

19.04.02.02. Overige mededelingen
19.04.02.02.01 Memo art. 50/83
Buiten reikwijdte verzoek

5.1.2e heeft met 5.1.2e) afgestemd. Vorige week is in hun vergadering e.e.a besproken en er is afgesproken dat men er de volgende vergadering wederom over afstemt. Anders gezegd, het moment om te starten met de voorlichting (wat vanuit FR zal komen zal dan ook na 1 juli liggen).

De mededeling vervalt hierdoor.

19.04.02.02.01. Bericht adCAP: Schorsing gemachtigde
5.1.2e heeft afgestemd met 5.1.2e:
5.1.2e heeft binnen het cluster gesproken over zijn aanpak. Omdat gevraagd wordt dit bericht door te zetten binnen de KIS zou kunnen volstaan met de Vaco's FR. Het komt ook weer niet zo vaak voor dat er een structuur voor opgezet moet worden; Het is dus een uitzonderlijke situatie.

19.04.02.02.02 Nul-bevindingen bij afmelden e-AD bulk
Ter herinnering: In de CG-vergadering van 13 november 2018 hebben wij het volgende afgesproken: *18.08.04.02 Nul-bevindingen bij afmelden e-AD bulk Bij data-analyse van EMCS i.v.m. de verliesnormen bleek dat bedrijven vaak nul-meldingen doen, wat eigenlijk niet kan: Bij bulk zijn praktisch altijd verschillen. Ze moeten het verschil melden.* 5.1.2e *vraagt daarom de Vaco's om deze opmerking mee te nemen in de reguliere klantcontacten, als een vorm van HH-communicatie. Maak het bespreekbaar en laat de CG weten hoe het loopt. Actie: Vaco's .*

Alleen op deze manier het in algemene termen laten staan?

19.04.02.02.03 Samenwerking IM
Ter info:
- 5.1.2e (IM) is belast met de overgang naar DAA (Douane Accijns Aangiften). DAA ziet op de automatisering die ons aangifteproces gaat vervangen. Een belangrijk onderdeel hiervan is het uitfaseren van de huidige DOH-omgeving en de loskoppeling van DOI. In deze processen doen zich vraagstukken voor die de accijns in de breedte aangaan. Daartoe is een kerngroep opgericht, bestaande uit IM-ers en accijnsspecialisten: 5.1.2e
5.1.2e
- Ook zijn is er ontwikkelingen rondom MijnDouane
- EMCS fase 3.4 loopt. Daarna D.A.G.
- Op 6-6 is een overleg met 5.1.2e , voor betere werkafspraken.
5.1.2e nemen juridische kant voor rekening, de materiedeskundigen de uitvoeringskant, toetsen aan de praktijk.

Buiten reikwijdte verzoek

19.04.02.02.04 Vraag indeling ruwe tabak aan cluster Heffing
Ter info is de mailwisseling gedeeld n.a.v. een vraag van regio Groningen aan cluster Heffing over een mogelijke discrepantie tussen GN-indeling en definitiebepaling volgens de WA over ruwe tabak tussen lidstaten.

Buiten reikwijdte verzoek

Buiten reikwijdte verzoek

Buiten re kw

03. Helpdeskvragen

19.04.03.01 Minerale olie
19.04.03.01.01 Vaststellen SY124 m.b.v. mobiele apparatuur?

5.1.2e: de collega's van FT Ambi MO, team DRH hebben een verzoek ingediend. Om tijd en geld te besparen willen ze beschikken over mobiele apparatuur waarmee het gehalte van Solvent Yellow 124 (en eventueel zwavel) kan worden vastgesteld tijdens de fysieke controle, zodat de conforme monsters niet meer hoeven te worden opgestuurd naar het Lab.
.
NB. Wel wordt er in het Accijnscomité in juni gesproken over een nieuw herkenningsmiddel. Als er apparatuur wordt aangeschaft moet wel rekening worden gehouden met een eventueel nieuw herkenningsmiddel.

Het idee is om tijdens een controle, met een voorlopige analyse, een indicatie te krijgen van het gehalte SY124 en zwavel in de bunkergasolie. 5.1.2d

Conclusie
De CG staat positief tegenover het idee. Er dienen wel goede afspraken te worden gemaakt met Lab. Daarnaast dient goed gekeken worden hoe aansluiting wordt gezocht bij de wet- en regelgeving

NB: In deze fase is het aan de Cg om te adviseren, waarbij zaken als budget, het evt. nieuwe herkenningsmiddel, opleiding, veiligheid etc. niet zijn beoordeeld. Ook het Lab en de afdeling Bedrijfsvoering zullen geraadpleegd moeten worden. Het formele besluit is aan het MT.

19.04.03.01.02 ETBE en MBTE
5.1.2e : Vorig jaar hebben we een standpunt ingenomen met betrekking tot ETBE en MTBE die gebruikt wordt als additief voor brandstof Het standpunt is kort samengevat: ETBE en MBTE, bestemd als additief voor motorbrandstof, is een minerale olie en belast met een tarief van benzine. Dit betekent dat deze ETBE en MBTE vervaardigd moet worden in een AGP. Dit standpunt hebben we in regio Breda uitgedragen.
67 AWR

Tevens zijn er nog meer bedrijven die deze producten maken. Met het oog op de EBU moet ook die bedrijven worden medegedeeld dat de producten belast zijn, anders is er geen gelijk speelveld. De

lijst met namen van die bedrijven zie je zo als je Googelt, het betreft 67 AWR bedrijven.

Actie: Vraag aan de **Vaco's** om na te gaan of de bedrijven die deze producten fabriceren en/of hierin handelen zekerheid hebben gesteld.
Vaco's stemmen in hun regio het signaal van 5.1.2e af

Buiten reikwijdte verzoek

19.04.03.01.03 Vrijstelling artikel 66 voor overbrengen personeel en goederen
5.1.2e : De volgende vraag hebben wij gekregen:
67 AWR

De vraag is of het bedrijf voor deze RIB vrijstelling van accijns kan krijgen voor het gebruik van rode gasolie.

Beoordeling
Gelet op de eerdere uitspraak die we hebben gedaan m.b.t. de proefvaarten en de bunkering eigen schepen (zie hieronder nr. 15.4.03.01.02) is 5.1.2e van mening dat we hiervoor vrijstelling kunnen verlenen. Vóór deze uitspraken, waarin we wat minder eng zijn omgegaan met de uitleg 'onder bezwarende titel' (dus tegen betaling) zoals nu in het Handboek staat, hadden we vanwege het arrest Helmholz de uitleg aangescherpt.
Volgens 5.1.2e is hier echter sprake van het overbrengen met het bootje van personeel en goederen, die wel rechtstreeks de verrichting van een dienst onder bezwarende titel met het zwaardere schip dienen, waardoor de olie voor de voortdrijving dus wel voor vrijstelling in aanmerking komt.

- Arrest Helmholz: Het HvJ EU oordeelt dat artikel 14, eerste lid, onderdeel b, van richtlijn 2003/96/EG aldus moet worden uitgelegd dat de belastingvrijstelling voor luchtvaartbrandstof niet van toepassing is op een onderneming die voor haar acquisitie een haar toebehorend vliegtuig gebruikt voor de verplaatsingen van haar personeelsleden naar klanten en beurzen, voor zover deze verplaatsingen niet rechtstreeks dienen tot de verrichting van een luchtvaartdienst onder bezwarende titel door deze onderneming.
Het HvJ EU overweegt daarbij dat de zakelijke verplaatsingen van het personeel met het vliegtuig, naar klanten en beurzen met het oog op acquisitie, niet **rechtstreeks de verrichting van een luchtvaartdienst onder bezwarende titel door deze onderneming dienen** (HvJ EU 1 december 2011, zaak C-79/10, V-N 2011/64.32V-N 2011/64.32).

- eerder ingenomen standpunt
Een bedrijf dat windmolenparken bouwt op volle zee heeft een aantal eigen schepen die materiaal en mensen van de vaste wal naar de bouwlocatie op volle zee brengt. Deze schepen zijn eigendom van het bedrijf dat de daadwerkelijke bouw uitvoert. Voor de aandrijving van deze schepen wordt gasolie gebruikt die voorzien is van herkenningsmiddelen en waarvoor de vrijstelling voor de accijns o.g.v. artikel 66 WA is toegepast. De vraag is: Is hier terecht de vrijstelling van artikel 66 WA toegepast? Gezien de beslissing m.b.t. de proefvaarten is dit probleem nu opgelost."

De CG is het eens met 5.1.2e .
Door de gekozen werkwijze maakt het vervoer van het personeel en goederen naar en van de binnenvaartschepen deel uit van de prestatie die de rederij tegen betaling verricht.
5.1.2e : aanvulling hierop: er is nog een arrest (C151/16 vakaru baltius arrest) dat dit standpunt ondersteunt. **Actie:** 5.1.2e aanpassen HA, hst. vrijstellingen.

Conclusie
De CG is akkoord: In dit geval geldt vrijstelling van accijns voor de brandstof die wordt gebruikt voor de voortstuwing van de RIB.

Buiten reikwijdte verzoek

19.04.03.02 Alcohol/VB
19.04.03.02.01 Biermixen – schema

Het aangepaste schema is gedeeld , de CG is akkoord.

Opnemen in het HA? **Actie:** 5.1.2e : Aangepaste (kale versie) kan in HA na afstemming met 5.1.2e

Even kijken of 5.1.2e het schema (ook van de denatureringen) leesbaar genoeg kan maken.

19.04.03.02.02 67 AWR
Het gaat om het volgende product:
67 AWR

Beoordeling
We zullen de definities weer moeten raadplegen en dan met name de zinsnede 'kennelijk bestemd om onverwarmd te worden gedronken' en de toevoeging van geur en smaakstoffen, zoals aangegeven in art 9 Wet VB.
Daarbij moet je het begrip 'drinken' beoordelen. Drinken is het opnemen van een vloeistof via de mond. Maar valt hier ook een spray op je tong onder? Het in de mond sprayen geeft een 'lekkere' smaak in je mond, maar of het je doorslikt is de vraag, omdat de hoeveelheid daar (te?) klein voor is.

Of moet je eerst naar het karakter van het product kijken? Is er in dit geval wel sprake van een drank? Want dat is het eerste vereiste waaraan het product moet voldoen. Daarna komt het criterium 'kennelijk bestemd om onverwarmd te worden gedronken' pas aan de orde.
Kijk je naar de vorm waarin het product wordt gepresenteerd (een tube) en de wijze van innemen (spray-vorm), dan lijkt dat niet op een drank.

Het product komt qua verschijningsvorm en gebruik overeen met mondspray. Mondspray is niet bedoeld om te drinken maar voor een frisse adem. Toch wordt de mondspray op dezelfde manier ingenomen en zal het dezelfde fysieke weg afleggen als de andere spray. Het is vloeistof die via de mond wordt opgenomen. Maar het is niet de bedoeling om mondspray met VB te gaan belasten.

Buiten reikwijdte verzoek
Conclusie
Vanwege de verschijningsvorm en de wijze van innemen dient de 67 AWR niet onder de heffing van verbruiksbelasting dient te vallen. De CG is akkoord, in HVAD in het algemeen opnemen: wijze van innemen i.c.m. verschijningsvorm, **actie** 5.1.2e .

19.04.03.02.03 Restbier en andere producten (alcohol) die niet meer voor menselijke consumptie worden gebruikt
Binnen de Cg is eerder afgesproken dat 5.1.2e en 5.1.2e e.e.a. met tafel Dranken en MinFin nader zouden uitwerken. De bespreking met MinFin heeft al plaatsgevonden vanwege de deadline van alle voorgestelde wetswijzigingen aan de Stas. De beslissing is dus al genomen.

Kern van de discussie is: Het aanwijzen van gevallen waarvoor degene die alcoholhoudende restproducten betrekt waarmee niet-accijnsgoederen, zijnde diervoeder, worden vervaardigd niet in het bezit hoeft te zijn van een vergunning.

Op grond van de Wet op de accijns wordt een vrijstelling van accijns verleend voor goederen die worden gebruikt voor het vervaardigen van niet-accijnsgoederen (WA artikel 65, eerste lid,onderdeel b). Daarvoor moet diegene die de vervaardiging verricht in het bezit zijn van een vergunning (WA artikel 65 lid 3 en UBA artikel 18 lid 1 b). Op dit moment komt het voor dat overgebleven biergist en restbier (beide accijnsproducten) wordt geleverd aan veehouders die deze producten gebruiken om bij te mengen in het veevoer. Dit veevoer is zelf geen accijnsproduct. Op basis van de huidige wetgeving zou elke veehouder die dit doet een vrijstellingsvergunning moeten aanvragen, waarvoor

hij tevens zekerheid zou moeten stellen. De Wet op de accijns biedt echter de mogelijkheid dat bij algemene maatregel van bestuur (AMvB) gevallen worden aangewezen waarvoor geen vergunning wordt vereist.

Met het minfin is overeengekomen dat artikel 18 UBA wordt aangepast, waardoor de eindgebruikers in deze situatie geen vergunning meer hoeven te hebben (op basis van artikel 65 lid 3 WA).

5.1.2e licht toe: De vrijstelling heeft als basis art. 65, eerste lid, onderdeel b WA: grondstof voor vervaardigen van een niet accijnsgoed. Daarbij doet het probleem van denaturering zich niet voor. Wel is o.g.v. het derde lid een vergunning vereist. In 2013 is art. 65, derde lid WA echter gewijzigd, zodat een uitzondering op de eis van een vergunning mogelijk werd, dit destijds met het oog op de tandartsvrijstelling. Aan de uitzondering is uiteindelijk geen uitvoering gegeven, omdat dat pure alcohol betrof. Maar nu het restbier betreft is het risico kleiner, dus in dit geval wordt uitvoering geven aan art. 65, derde lid WA en wordt art. 18 UBA aangepast, met de verplichting van een verklaring van de handelaar. De reden waarom de UBA voor deze gevallen wordt aangepast is vanwege het duurzaamheidsaspect. Dat argument komt ook in de MvT te staan.

Opmerkingen
5.1.2e : bij de handelaar moet wel sprake zijn van koop/verkoop.

5.1.2e : dit geldt alleen voor de NL stroom, de buitenlandse stroom gaan we monitoren.

5.1.2e ander product: afgescheiden alcohol voor vervaardiging alcoholvrij bier, dat ook bestemd is voor veevoer.

5.1.2e Dat valt in principe onder dezelfde regeling.

5.1.2e de voorwaarden zullen in de vrijstellingsvergunning moeten worden opgenomen, dus alleen opnemen in HA is niet rechtsgeldig.

5.1.2e het onderwerp wordt nog verder afgehandeld. **Actie: Tafel Dranken**.

Vraag is wel wat we hiervan laten staan. We kunnen ook volstaan met:
Kern van de discussie is: Het aanwijzen van gevallen waarvoor degene die alcoholhoudende restproducten betrekt waarmee niet-accijnsgoederen, zijnde diervoeder, worden vervaardigd niet in het bezit hoeft te zijn van een vergunning.

Op grond van de Wet op de accijns wordt een vrijstelling van accijns verleend voor goederen die worden gebruikt voor het vervaardigen van niet-accijnsgoederen (WA artikel 65, eerste lid,onderdeel b). Daarvoor moet diegene die de vervaardiging verricht in het bezit zijn van een vergunning (WA artikel 65 lid 3 en UBA artikel 18 lid 1 b). Op dit moment komt het voor dat overgebleven biergist en restbier (beide accijnsproducten) wordt geleverd aan veehouders die deze producten gebruiken om bij te mengen in het veevoer. Dit veevoer is zelf geen accijnsproduct. Op basis van de huidige wetgeving zou elke veehouder die dit doet een vrijstellingsvergunning moeten aanvragen, waarvoor hij tevens zekerheid zou moeten stellen. De Wet op de accijns biedt echter de mogelijkheid dat bij algemene maatregel van bestuur (AMvB) gevallen worden aangewezen waarvoor geen vergunning wordt vereist.

Met het minfin is overeengekomen dat artikel 18 UBA wordt aangepast, waardoor de eindgebruikers in deze situatie geen vergunning meer hoeven te hebben (op basis van artikel 65 lid 3 WA).

In samenwerking met DGFZ wordt zorggedragen voor aanpassing van de regelgeving

19.04.03.03 Formaliteiten
Geen onderwerpen

19.04.03.04 Tabak
19.04.03.04.01 Geen accijns op soft drugs
Omdat de vraag af en toe weer de kop op steekt hierbij ter kennisname het oordeel van de Stas over het niet-heffen van accijns op softdrugs.

32 504 Wijziging van enkele belastingwetten en enige andere wetten (Belastingplan 2011)
Nr. 19 BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN FINANCIËN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 4 november 2010
In deze brief wordt een deel van de vragen die tijdens het wetgevingsoverleg op 1 november jl. zijn gesteld, beantwoord. Voorts worden de nagekomen vragen van de fractie van het CDA en de SGP in deze brief beantwoord. De overige vragen die op 1 november jl. zijn gesteld, beantwoord ik mondeling tijdens het wetgevingsoverleg van 8 november a.s.

Verhoging tabaksaccijns
De heer Braakhuis vraagt waarom er wel een accijns wordt geheven op tabak en niet op softdrugs. In antwoord op eerdere Kamervragen is uiteengezet dat het uit hoofde van Europees recht niet is toegestaan invoerrechten en btw te heffen op cannabis. Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft in de zaak Horvath-Hauptzollamt Hamburg-Jonas (5 februari 1981, 50/80) beslist dat goederen die verboden zijn, zoals verdovende middelen, niet mogen worden belast met invoerrechten. Voorts heeft het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in de zaak Happy Family (5 juli 1988, 289/86) beslist dat geen omzetbelastingschuld ontstaat bij de illegale levering van verdovende middelen. Naar analogie van de in de jurisprudentie voor de omzetbelasting en invoerrechten neergelegde lijn, ben ik van oordeel dat ook van een accijnsheffing op dergelijke producten geen sprake kan zijn.
11) Tweede Kamer 2009/10, nr. 297

19.04.04 Handhaving
Gerard:
19.04.04.01 Memo Buurtsupers
Morgen komt op de Regiegroep HHB het concept- memo Buurtsupers – bewuste overtreders ter sprake: 5.1.2e geeft tussenstand in de RG. Bedoeling is dit jaar 5.1.2d van deze controles te doen.

- Samenwerking Blauw, m.n. thema Kassa: wat voor Blauw kan leiden tot een correctie (afromen via het kassasysteem) hoeft voor Groen nog niet tot naheffing te kunnen leiden: het belastbare feit moet zich voor de WA hebben voorgedaan, en dat dient de inspecteur dus aan te tonen: voorhanden hebben. Andersom geldt dat wel: een belastbaar feit voor de WA zal in de regel ook een situatie opleveren dat geen blauwe belasting is betaald, bijv. OB/Vpb.

19.04.04.02 Wens vanuit OOD voor 3e en 4e kwartaal: vraag aan ons wat wij nog aan extra controles willen: 5.1.2d

5.1.2d

19.04.04.03: **HHP 2020**: zie overzicht van 5.1.2e over aantallen op de community.
5.1.2e : 5.1.2d

04: 5.1.2d .

05 5.1.2d

Buiten reikwijdte verzoek

19.04.05. Nieuwe wetgeving/jurisprudentie

5.1.2e Deadline BP 2021 is al verstreken, er komt aparte implementatiewetgeving nieuwe alcoholrichtlijn. Geen wijziging m.b.t. bier. Kunnen wij apart inbrengen.

Nationale wetgeving:
- Uitwerking preventieakkoord: verhoging tabak.
- De wijziging van art. 18 UBA per 1-1-2020.
- Beperking raffinaderijvrijstelling i.v.m. arrest HvJ, misschien per 2021.
- Aanpassing art. 60 URA per 1-1-2020

19.04.05.01. Sprongcassatie zekerheid bij rechtstreekse aflevering
Betreft oude zaak, is relevant vanwege uitspraak HR m.b.t. zekerheid bij rechtstreekse aflevering.
Samenvatting:
Belanghebbende, een groothandelaar in minerale oliën, heeft een vergunning opslag in een accijnsgoederenplaats. Als vergunninghouder moet belanghebbende zekerheid stellen voor de accijns die hij verschuldigd is of kan worden in Nederland dan wel in een andere lidstaat. De inspecteur heeft de door belanghebbende gestelde zekerheid verhoogd bij 'beschikking wijziging zekerheid'. De minerale oliën gaan direct van de leveranciers van belanghebbende naar de afnemers van belanghebbende zonder dat de goederen fysiek door de accijnsgoederenplaats van belanghebbende gaan. Voor de toepassing van de accijnsheffing maakt belanghebbende gebruik van de faciliteit van de rechtstreekse aflevering. Rechtbank Den Haag (9 maart 2017, nr. 15/7355) heeft de beschikking in stand gelaten. In cassatie houdt die beslissing echter geen stand.
Herbeoordelen van alle beschikkingen zekerheid waarbij rechtstreekse afleveringen in het geding zijn zal in het reguliere proces (na bijv. een controle) worden gedaan, of op verzoek van belanghebbende.
Bij nieuwe situaties zal met deze uitspraak uiteraard rekening moeten worden gehouden. **Actie Vaco's** om de uitspraak op te pakken en waar nodig te handelen.

Het HA is al aangepast.

19.04.05.02. Uitspraken Rb inzake Rode diesel
Bijgevoegd twee gewonnen zaken van resp. de Rechtbank Den Haag en de Rechtbank Gelderland inzake roze diesel. Vooralsnog zijn deze uitspraken voor intern gebruik, omdat ze niet gepubliceerd zijn.

19.04.05.03. Shishalounge rookt zware pijp
Zie de uitspraak van de Rechtbank Haarlem inzake de shishalounge die een zware pijp rookt.
Door de omkering van de bewijslast en een theoretische berekening van het verbruik van waterpijptabak op basis van de inkoop van kooltjes blijft de naheffing van € 1,2 miljoen in stand.
Mooie casus die ons inzicht geeft in de mogelijkheden (aanvullend AC op de inzet van FT).

19.04.06 Content
19.04.06.01 Handboeken Accijns en Vb
5.1.2e gaat op korte termijn de collegae benaderen.

19.04.06.02 HEMCS
-

19.04.06.03 Worx, aanleveren teksten
Buiten reikwijdte verzoek

Buiten reikwijdte verzoek

Conceptverslag Coördinatiegroep accijns van dinsdag 13 augustus 2019, nr. 19.05
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e 5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De materiedeskundigenvan het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

19.05.01 Opening en vaststelling agenda.

19.05.02. Mededelingen
19.05.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's
19.05.02.01.01 CUA
geen bijzonderheden ontvangen.

19.05.02.02. Overige mededelingen
19.05.02.02.01. Kerngroep accijns
Korte toelichting op de deelnemers en verantwoordelijkheden.
5.1.2e (IM) is belast met de overgang naar DAA (Douane Accijns Aangiften). DAA ziet op de automatisering die ons aangifteproces gaat vervangen. Een belangrijk onderdeel hiervan is het uitfaseren van de huidige DOH-omgeving en de loskoppeling van DOI. In deze processen doen zich vraagstukken voor die de accijns in de breedte aangaan. Daartoe is een kerngroep opgericht, bestaande uit IM-ers en accijnsspecialsten: 5.1.2e

19.05.02.02.02 Voortgangsrapportage
5.1.2e: de nieuwe bunkerregeling is nog niet verwerkt, komt gauw af.
Verder geen opmerkingen.

19.05.02.02.03 Empty Pack Survey analyse
5.1.2e vertelt de vergadering de laatste stand van zaken.
In het Preventieakkoord van het Ministerie van VWS is een verhoging van de tabaksaccijns opgenomen. Met ingang van 1 april 2020 wordt een pakje sigaretten (en shag) 1 euro duurder. Daarnaast is de doelstelling om de accijns verder te verhogen totdat een pakje sigaretten 10 euro kost. Hierbij is het volgende voorbehoud opgenomen: Alvorens de prijs verder verhoogd kan worden tot 10 euro in 2023, zal het kabinet in 2021 een evaluatie uitvoeren omdat grenseffecten de effectiviteit van en het draagvlak voor de maatregel kunnen ondermijnen.
De Empty Pack Survey zal o.a. input zijn voor deze evaluatie.
Kern:
- Douane gaat in het najaar van 2019 en in 2020 een Empty Pack Survey Analyse houden;
- Ministerie van Financiën is via DLK HHB opdrachtgever, vertegenwoordigd door de 5.1.2e (5.1.2e)
- DLTC is opdrachtnemer en doet de coördinatie
- Er zijn meerdere briefing-bijeenkomsten geweest, 6 augustus was de laatste
- Een onderdeel is verzamelen lege sigarettenverpakkingen in aangewezen gebieden in de periode 1 september – 1 november.

5.1.2e : de raapactie van september/oktober is een nulmeting, en volgend jaar een 1-meting. VWS doet zelf een grenseffectmeting.

19.05.02.02.04 Art. 15 en 16 TPD
Bij afwezigheid van 5.1.2e deelt 5.1.2e de stand van zaken mee:
Op 3 april 2014 is Richtlijn 2014/40/EU tot stand gekomen. Deze zogeheten tabaksproductenrichtlijn beoogt aanpassingen van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de productie, presentatie en verkoop van tabaksproducten en aanverwante producten om de interne markt voor tabaksproducten en aanverwante producten beter te doen functioneren. Daarbij wordt uitgegaan van een hoog niveau van bescherming van de volksgezondheid, met name voor jongeren. Dit is tevens om te voldoen aan de verplichtingen van de Europese Unie die voortvloeien uit het WHO-Kaderverdrag inzake tabaksontmoediging (ook bekend als het FCTC-verdrag: Framework Convention on Tobacco Control).
- Uit de artikelen 15 en 16 van de tabaksproductenrichtlijn volgt de verplichting om alle verpakkingseenheden van sigaretten, shagtabak en andere tabaksproducten te voorzien van unieke identificatiemarkeringen (ten behoeve van een volg- en traceersysteem) en veiligheidskenmerken. De verplichtingen uit de artikelen 15 en 16 van de tabaksproductenrichtlijn dienen voor sigaretten en shagtabak vanaf 20 mei 2019, en voor andere tabaksproducten vanaf 20 mei 2024 te zijn geïmplementeerd. Om deze artikelen te implementeren zal het ministerie van VWS de Tabaks- en rookwarenwet wijzigen.
- De NVWA is reeds belast met het toezicht op de naleving van de bepalingen van de Tabaks- en rookwarenwet en dus ook op de bepalingen uit het wetsvoorstel.
- In aanvulling daarop zal daarnaast de Douane worden belast met het toezicht en de handhaving van de bepalingen uit dit wetsvoorstel dat ziet op de aanwezigheid van de unieke identificatiemarkering en van het veiligheidskenmerk bij tabaksproducten. Het toezicht van de Douane zal zich met name richten op accijnsverkooppunten, op importzendingen en op binnenlands vervoer.
- Ook indien bij een onderschepte lading met illegale tabaksproducten achteraf wordt geconstateerd dat deze tabaksproducten bestemd waren om in Nederland in de handel te brengen en op de verpakkingseenheden van die tabaksproducten geen unieke identificatiemarkeringen en veiligheidskenmerken zijn aangebracht, is de Douane bevoegd tot handhaving.
- De bijlage bij de Tabaks- en rookwarenwet worden zodanig aangepast dat de Douane bestuurlijke boetes kan opleggen wanneer bepalingen van het wetsvoorstel worden overtreden. Strafrechtelijk kan er opgetreden worden vanuit de WED.

Naast de tabaksproductenrichtlijn is er nog een belangrijk document. Dit is het Kaderverdrag inzake tabaksontmoediging van de Wereldgezondheidsorganisatie. Het Kaderverdrag van 21 mei 2003 is het eerste mondiale verdrag op het terrein van de volksgezondheid met als doel de tabaksproblematiek op wereldwijde schaal te beteugelen. NL heeft het Kaderverdrag is op 27 januari 2005 geratificeerd, dat op 27 april 2005 voor Nederland inwerking is getreden. Bij het Kaderverdrag is, vanwege ernstige zorgen over de toenemende illegale handel in tabaksproducten, op 12 november 2012 te Seoul, een Protocol opgesteld, betreffende de uitbanning van illegale handel in tabaksproducten.
- Dit Protocol is op 25 september 2018 in werking getreden. De bepalingen uit het Protocol dienen eerst in het nationale recht geïmplementeerd te worden, alvorens overgegaan kan worden tot ratificatie.
- De Douane zal het toezicht en de handhaving nader vormgeven in de daartoe bestemde toezicht- en handhavingsplannen.

5.1.2e werken op dit moment aan een implementatieplan. Daar zullen ook CG- leden bij betrokken worden. Zij denken primair aan 5.1.2e . In het plan wordt:
- Wet- en regelgeving toegelicht,
- De relevantie werkprocessen toegelicht,
- De te zetten stappen/ acties uitgewerkt.

De schrijvers zullen dat met betrokkenen nader uitwerken.

- 5.1.2e vraagt of bekend is wat voor capaciteit dit gaat kosten.
5.1.2e antwoordt dat de douane op dit vlak geen extra dingen gaat doen; het wordt in de reguliere AVP-controle meegenomen.

5.1.2e Dit zal voor FT duidelijk gemaakt moeten worden waar zij op moeten letten, **actie** 5.1.2e opnemen in plan van aanpak.
Tevens zullen de ACC 28 en ACC 40 moeten worden aangepast bij vernietiging **actie** 5.1.2e opnemen in plan van aanpak. De aanpassingen zelf zullen 5.1.2e doen.

19.05.02.02.05 Nationaal aanvullende codes DTV
5.1.2e praat de vergadering bij over de extra nationaal aanvullende codes DTV voor wat betreft ruwe tabak en

verbruiksbelasting. Door die codes wordt de belastingplichtige geholpen een juiste aangifte te doen door bij bepaalde goederen die (net) niet als accijns- of VB-goed kwalificeren, een aanvullende code te eisen. Het mooie is dat de GPA mee gaat in het verhaal. 5.1.2e zal het Infoblad wijzigen en hij en 5.1.2e zullen de interne en externe voorlichting verzorgen. Zoals het er nu voorstaat, gaan we over op implementatie per 1 okt a.s. (Dit is inmiddels bijgesteld naar 1-12-2019, secr.).

19.05.02.02.06 Teruggaaf op periodieke aangiften

5.1.2e heeft ten behoeve van de regio's met het oog op de EBU een overzicht gedeeld over Teruggaaf op periodieke aangiften. Helaas is 5.1.2e er niet.
Conclusie CG: s.v.p. onderwerp terug laten komen als 5.1.2e er is, **actie** 5.1.2e

19.05.02.02.07 Themadag accijns?

Buiten reikwijdte verzoek

19.05.02.02.08 New TAXUD online service: EMCS ARC Follow-up

Sinds korte tijd kan iedereen via de Europese site de status van een accijnsgoederenbeweging (van na 28-10-2018) opvragen. Voor het opvragen heb je het ARC-nummer nodig.
Iedereen kon al de gegevens, geanonimiseerd, van een SEED-vergunning opvragen.
Dit is op te vragen via de URL's.
Opvragen Accijnsbeweging:
https://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/arc/arc_home.jsp
Opvragen SEED vergunningnummer:
https://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/seed/seed_consultation.jsp?Excnr=&ContextPath=&offset=1&Screen=0&Expand=false&Lang=nl
Er is extern gepubliceerd via www.douane.nl m.b.t. het kunnen opvragen van een Accijnsbeweging
https://www.nhdouane.nl/mod/forum/discuss.php?d=21920

19.05.02.02.09 Werkinstructies, vervolg op afstemming in overleg juni

5.1.2e We hebben vorige keer niet vergaderd, dus vandaar dat deze afstemming wat later komt.
Vanuit het ODB kwam een vraag over de status van werkinstructies. De voorzitters van de CG's zitten op één lijn hierover. Conclusie is dat dit geen groot onderwerp is en vaak incidenteel. Daarom rechtvaardigt de vraag geen omvangrijke inventarisatie en toets van alle bestaande werkinstructies. We kunnen vooralsnog volstaan met de lijn zoals hieronder staat verwoord:

Er moet ruimte zijn voor werkinstructies naast de Handboeken.
Het is vanzelfsprekend dat werkinstructies toegesneden zijn op de lokale situatie. Dat dit inhoudt dat er verschillen kunnen zijn, is acceptabel maar er is een grens. Deze grens ligt bij het formeel correct toepassen van de wetgeving en het voorkomen van situaties dat belanghebbenden nadeel ondervinden van dit verschil.

Werkinstructies worden vooral opgesteld door technisch coaches en anderen binnen de lokale KIS (eerste lijn). Ter beoordeling worden zij voorgelegd aan de Vaco's.
Beoordelingspunten zijn.
- niet in strijd met het recht.
- niet in strijd met de Handboeken
- geen benadeling/bevoordeling van belanghebbenden ten opzichte van andere belanghebbenden die niet geraakt worden door deze werkinstructie.

Bij twijfel legt de Vaco de werkinstructie voor aan de Coördinatiegroep. De Vaco's kunnen gezamenlijk instaan voor het bewaken van EBU.

19.05.02.02.10 Overige mededelingen

5.1.2e

1. Een supermarktketen geeft aan om vanwege het overschrijden van de termijn van art. 95a WA accijns te willen bijbetalen, maar naheffing is niet mogelijk want voor die situatie is in de WA geen belastbaar feit opgenomen. Hoe gaan wij dan om met het toezicht op art. 95a WA? Art. 102a WA is geen heffingsartikel maar regelt alleen de boete.
2. medewerkers vragen gegevens van bedrijven bij Data en Modellen op voor 3 jaar terug, maar verder terug gaat niet of moeilijk.
5.1.2e: daar hebben wij het eerder over gehad, gaat het na, **actie** 5.1.2e
3. Casus bunkering DGr
- wordt nog nader uitgezocht en dan aan DLK/ Cg voorgelegd

5.1.2e

4. Er komen nieuwe vergunningen Fictief AGP (bunker-) handelaar. Alle bestaande vergunningen moeten dan aangepast worden als de vergunningen er zijn. 5.1.2ezet dit op CP.5.1.2e neemt het op in het voortgangsverslag als capaciteitsbeslag.
5. LNG/CNG-overleg: wordt 30 september. 5.1.2ekrijgt deze week een nader stuk van EY.

03. Helpdeskvragen

19.05.03.01 Minerale olie
19.05.03.01.01 Uitspraak rechtbank Zeeland-West Brabant Belgische bunkeraar
ECLI:NL:RBZWB:2018:6819 van 30-11-2018, datum publicatie 03-04-2019
Dit is het vervolg op een eerdere casus van 5.1.2e
Een Belgische vergunninghouder van een belastingentrepot heeft voor bunkerleveranties aan de uitgaande zeevaart uitvoer e-AD's opgemaakt voor gasolie. In het kader van de zogenaamde zeevaartbunkerprocedure (zie Handboek Douane, onderdeel 100.00.05) hoeft niet gelijk de gehele hoeveelheid te worden uitgebunkerd. Dat mag in gedeelten, hetgeen wordt "afgestaffeld" op een zogenaamd transportbescheid.

Bij controle door de Douane in de buurt van Vlissingen blijkt inderdaad een gedeelte al te zijn uitgebunkerd. In principe geen probleem, maar hetgeen nog wel aanwezig is betreft (zoals wordt vastgesteld na monsteronderzoek) stookolie, en geen gasolie (zoals vermeld op alle documentatie). Derhalve is volgens de Douane de ontbrekende gasolie aan een accijnsschorsingsregeling onttrokken.

De rechter heeft nu uitspraak gedaan in deze zaak. In r.o. 4.13 heeft de rechtbank aangegeven dat voor het product DMA/MGO, daarbij in aanmerking genomen dat het product DMA/MGO zowel als stookolie en als gasolie kan kwalificeren en dat het onderscheid enkel in het laboratorium is vast te stellen, een ‘sluitende administratie’ kan dienen om aannemelijk te maken dat de bij het vervoer behorende documenten betrekking hebben op dezelfde DMA/MGO als die in het schip zijn aangetroffen en dat de onjuiste benaming (gasolie/stookolie) op de documenten is gebruikt. De rechtbank beperkt zich hierom dus uitsluitend tot het product DMA/MGO. De Douane accepteert dus alleen bij DMA/MDO dat met een ‘sluitende administratie’ aannemelijk gemaakt wordt dat abusievelijk de onjuiste benaming (gasolie/stookolie) op de bij het vervoer horende documenten is vermeld.

Een belanghebbende kan zich dus alleen met succes beroepen op de situatie van een abusievelijk onjuiste vermelding op de documenten, wanneer hij aantoont dat de lading DMA/MDO die gecontroleerd wordt dezelfde partij is als de partij die geladen is in het schip en als dusdanig is verantwoord in de administratie. Dit kan aangetoond worden aan de hand van boeken en bescheiden. De administratie moet overeenstemmen met hetgeen zich aan boord bevindt. Dan alleen spreken we van een ‘sluitende administratie’, en dus alleen bij DMA/MDO.

De CG neemt dit als standpunt in, zodat dit landelijk de lijn is.

67 AWR

19.05.03.02 Alcohol/VB
19.05.03.02.01 Gratis leidingwater in supermarkt
5.1.2e 67 AWR

Conclusie
Op basis van de discussie is het volgende standpunt (maar in enge zin, want alleen gerelateerd aan de concrete vraag) geformuleerd:

- leidingwater uit tappunten die zich in de openbare ruimte bevinden is niet belast met verbruiksbelasting.
- de levering van de lege flesjes in de winkel is (uiteraard) niet belast met verbruiksbelasting;
- flesjes die, gevuld met leidingwater, in de winkel worden aangeboden en op de kassabon worden vermeld zijn belast met verbruiksbelasting
- levering van leidingwater, dat de consument zelf in de winkel in een al dan niet zelf meegebracht flesje tapt, zonder dat dit als levering op een kassabon komt, stellen wij gelijk met tappunten in de openbare ruimte en is dus onbelast.

5.1.2e deelt dit voorlopige standpunt met de klama van het bedrijf, met een slag om de arm, actie 5.1.2e (gebeurd).

19.05.03.02.02 Siroop voor mixdranken
5.1.2e een klant in regio 67 AWR vraagt of diverse 67 AWR producten (67 AWR) al dan niet onder de verbruiksbelasting vallen. Eerder hebben we al eerder gediscussieerd over onder andere 67 AWR producten en het standpunt ingenomen dat er geen verbruiksbelasting was verschuldigd omdat het toevoegingen betreft.

67 AWR

Deze voorbeeldproducten zijn overgelegd om een oordeel te vormen.

De klant is van mening dat er alleen op hoofdgroep 3 verbruiksbelasting verschuldigd is.
- In de discussie van 2016 heeft 5.1.2e aangegeven dat de producten voor onder andere cocktails niet te drinken zijn met water.

Voor wat betreft de producten voor de koffie (staan ook bij onze koffieautomaten) is er geen discussie. Dat leidt tot de volgende conclusie:
- Hoofdgroep 1 zijn toevoegingen voor de koffie en zijn niet belast met verbruiksbelasting.

Hoofdgroep 2 en 3 zijn prima te drinken als limonade (siroop, gemengd met koud plat water)
Hoofdgroep 3: zijn bestemd om aan te lengen met water en ijsblokjes. Ook het etiket geeft een glas en een kan limonade weer. Deze producten zijn dus aan te merken als een limonade en belast met verbruiksbelasting

Hoofdgroep 2 zijn producten waar je wel een discussie over kunt voeren.
De 2 voorbeeldproducten zijn door 4 collega's geproefd en we hebben vastgesteld dat beide vermengd met koud water goed te drinken zijn. Uit het etiket is niet op te maken welke toepassingen er zijn.67 AWR

5.1.2e concludeert dat deze beide producten ook als geconcentreerde limonade (siroop) zijn aan te merken en deze producten van hoofdgroep 2 belast zijn met verbruiksbelasting, in tegenstelling tot wat eerder is besloten.

5.1.2e heeft een voorbeeld meegenomen. 67 AWR

Dit product is verdund goed te drinken, i.t.t. de toevoegingen voor de koffie. Het betreft een siroop, dus belasten met toepassing van de factor 4.

5.1.2e: we moeten ervoor waken dat wij in de toekomst alles moeten proeven. We moeten aan de hand van objectieve criteria een besluit nemen.

Conclusie
CG is akkoord met de zienswijze van 5.1.2e Uit informatie van het etiket dan wel van de site van de producent is af te leiden dat producten van hoofdgroep 2 mede als limonadedrank zijn te gebruiken.
Kijken of in HVAD een verduidelijkende tekst kan komen hoe te determineren, **actie** 5.1.2e

19.05.03.02.03 Citroensap
5.1.2e heeft de volgende casus:
67 AWR

Aanvankelijk lijkt de casus eenvoudig. Het is geen drank dus is het geen alcoholvrije drank zoals bedoeld in artikel 7 WVAD.
Om wat meer zekerheid te krijgen om wat voor product het gaat wordt een monsteronderzoek ingesteld. In zowel de uitslag monsteronderzoek als het mailverkeer dat daarbij hoort gaat het Laboratorium er vanuit dat er geen sprake is van een drank, en dus geen alcoholvrije drank zoals bedoeld in artikel 7 WVAD.

Echter de inspecteur oordeelde anders; op basis van de uitspraak van het Hof Amsterdam van 13 maart 1998, nr. 96/3586, concludeerde hij dat het een met verbruiksbelasting belast product is. De rechter geeft in die uitspraak aan dat het product (en ook producten als tomatenpuree) wordt aangemerkt als een vruchtensap (geconcentreerd) en dat dit ook de bedoeling van de wetgever was. Immers, de systematiek van de Wet op de accijns kende in artikel 64 een vrijstelling voor vruchtensappen die bestemd waren te worden gebruikt anders dan om te worden gedronken.

Als je die gedachtegang toepast op het citroensap dan zou de conclusie zijn dat het citroensap als een vruchtensap moet worden aangemerkt. Echter, de vrijstelling van art. 28 WVAD is vervallen per 1 januari 2016. In de MvT die betrekking heeft op die intrekking is aangegeven dat die vrijstelling valt onder artikel 29 WVAD.
5.1.2e vraagt zich af of het citroensap inderdaad belast is met verbruiksbelasting.

Beoordeling
5.1.2e brengt het volgende naar voren.
Strikt genomen zou artikel 28 WVAD in deze situatie nog steeds van toepassing moeten zijn. Echter artikel 28 WVAD is vervallen per 1 januari 2016 en een verwijzing naar dit artikel zoals het Hof Amsterdam in 1998 heeft gedaan gaat niet meer op.
Uit de Memorie van toelichting op artikel 10, tweede lid, WVAD blijkt dat de wetgever een drank voor ogen heeft gehad:
Parlementaire behandeling Belastingplan 2016: "*Voorts is in artikel 10, tweede lid, van de WVAD bepaald dat voor het herleiden van dranken in vaste of geconcentreerde vorm naar voor gebruik gerede drank, in alle gevallen de factor 4 moet worden gebruikt. Dit houdt in dat in geval van bijvoorbeeld 1 liter siroop belasting is verschuldigd over 4 liter voor gebruik gerede drank. Op grond van de huidige wettekst moet voor huishoudelijk gebruik een factor 3 worden gebruikt, terwijl voor niet huishoudelijk gebruik de daadwerkelijke factor moet worden gebruikt. Door de invoering van de uniforme factor van 4 is het onderscheid in huishoudelijk gebruik en niet huishoudelijk gebruik niet langer van belang en wordt in alle gevallen de factor 4 gebruikt.*

Omwille van de duidelijkheid wordt in artikel 10, tweede lid, van de WVAD ook bepaald dat voor het herleiden van dranken in vaste vorm naar voor gebruik gerede drank een gram wordt gelijkgesteld aan een milliliter." MvT, *Kamerstukken II* 2015/16, 34 302, nr. 3 , p. 63.

Met het BP 2016 zijn die bijlage en ook artikel 6 en 7 van de URVB, evenals artikel 28 van de Wet VB (waarin de vrijstellingen stonden genoemd) per 01-01-2016 vervallen met als reden 'vereenvoudiging'. In het oude artikel 28 was een vrijstelling opgenomen voor vruchten- en groentesappen die uitsluitend bestemd waren om te worden gebruikt anders dan om te drinken. De genoemde vereenvoudiging per 01-01-2016 betekende volgens de passage uit het BP 2016 dat juist die vrijstelling "*bestemd om anders dan te worden gedronken*" kon vervallen omdat die juist werd afgedekt door een ander vrijstellingsartikel van de wet, te weten het huidige artikel 29. Met andere woorden: het was blijkbaar dus niet de bedoeling dat we de sappen die niet bestemd waren om te worden gedronken (na het vervallen van het vrijstellingsartikel 28) nu dus gingen belasten.

Overigens lijkt strikt genomen de verwijzing in het BP 2016 naar de vrijstelling niet helemaal correct omdat die vrijstelling (die dan vanaf 01-01-2016 van toepassing zou zijn) feitelijk alleen geldt als de alcoholvrije drank wordt gebruikt als grondstof voor het vervaardigen van een niet-alcoholvrije drank. Dat is natuurlijk wel iets beperkter dan 'bestemd om anders dan te worden gedronken', zoals het voorheen was aangeduid.

Desondanks, en uitgaande van de teleologische interpretatie (de methode waarbij men bij het interpreteren van een rechtsregel uitgaat van het doel, de strekking of ratio van de regel), is de conclusie te rechtvaardigen dat het niet de bedoeling is dat we puur citroensap als een drank gaan beschouwen zoals in de definitie van vruchtensap is vereist.

De toenmalige bepaling in de Leidraad accijns (van voor 1992) is in lijn met die conclusie. Voor wat betreft dit specifieke onderdeel (niet als vruchtensap aan te merken sappen) was toen het volgende vermeld in § 5b van de Leidraad accijns van alcoholvrije dranken:

- *"Goedgekeurd wordt dat niet als vruchtensap worden aangemerkt, welke blijkens de presentatie (de aanduiding op de verpakking) de reclame en/of de vermelding in voor het publiek verkrijgbaar zijnde folders) zijn bestemd om geheel of nagenoeg geheel …….. niet als zodanig te worden gedronken …hierbij kan worden gedacht aan ….. alsmede aan niet drinkklare sappen in ongeconcentreerde vorm die in de huishouding worden toegepast ……. zoals bosbessensap, frambozensap, rodebessensap, zwartebessensap en citroensap."*

Alles in onderling verband beziend kun je niet drinkbare producten niet belasten met VB.

Conclusie
De CG concludeert dat weliswaar wellicht, gezien de uitspraak van het Hof, het product als een alcoholvrije drank zou moeten worden beschouwd. Maar vanuit de teleologische benadering valt te concluderen dat de wetgever niet heeft beoogd dit product met verbruiksbelasting te belasten. Er had dus niet moeten worden geheven.

NB: Of ambtshalve teruggaaf kan volgen zal de inspecteur moeten toetsen aan de voorwaarden die daarvoor gelden.

19.05.03.03 Formaliteiten
19.05.03.03.01 ARC op elektronisch CMR
5.1.2e komt met de volgende vraag. 67 AWR

Naar aanleiding van een eerdere discussie over de digitale versie van het CMR is per 1-7-2018 art. 54 URA aangepast. Dat artikel heeft echter betrekking op het vervoer van veraccijnsde goederen. Kan naar analogie van dat artikel ook voor onveraccijnsd vervoer gebruik worden gemaakt van een digitaal CMR met daarop de ARC die relateert aan het bij de goederen horende e-AD?

Beoordeling
We kunnen daaraan (nog) niet tegemoet komen.
Artikel 21, zesde lid, van Richtlijn 2008/118/EG schrijft namelijk dwingend voor dat de afzender een gedrukt exemplaar van het e-AD of ander handelsdocument verstrekt. In de Engelse versie staat: '*...shall provide ... a printed version of the electronic administrative document or any other commercial document*.'
In artikel 2, vijfde lid, UBA is dat overgenomen:
Uitvoeringsbesluit accijns artikel 2
Beschouwing
- Artikel 2, vijfde lid, van het Uitvoeringsbesluit accijns bepaalt in overeenstemming met artikel 21, zesde lid, Richtlijn 2008/118/EG dat de vergunninghouder van verzending de persoon die de accijnsgoederen vergezelt een gedrukt exemplaar van het e-AD verstrekt. Het e-AD mag worden vervangen door een handelsdocument mits daarop de unieke administratieve referentiecode (ARC) duidelijk herkenbaar is vermeld.

Toelichting
Besluit van 23 december 2009, Stb. 2009, 614
"*In overeenstemming met artikel 21, zesde lid, van de Accijnsrichtlijn 2008 bepaalt artikel 2, vijfde lid, van het besluit dat de vergunninghouder aan de persoon die de goederen vergezelt een gedrukt exemplaar van het e-AD verstrekt. Dit document mag worden vervangen door een handelsdocument mits daarop de ARC duidelijk herkenbaar is vermeld. Dit document moet bij een controle tijdens het vervoer kunnen worden getoond aan de controlerend ambtenaar (artikel 2, zesde lid).*"
NvT, Besluit van 23 december 2009, houdende aanpassing van het Uitvoeringsbesluit accijns, *Stb.* 2009, 614, p. 16 en 17.

In de nabije toekomst verandert die verplichting wellicht. In het concept-voorstel tot wijziging van Richtlijn 2008/118/EG is namelijk niet meer dwingend voorgeschreven dat de afzender een gedrukt exemplaar verstrekt. De autoriteiten kunnen wel verzoeken om een gedrukt exemplaar. Het is nog even afwachten hoe en wanneer de Richtlijn wordt aangenomen. Maar als deze concepttekst wordt aangenomen dan zal ook artikel 2, vijfde lid, van het Uitvoeringsbesluit moeten worden gewijzigd.

Kortom, we zullen de onderhandelingen m.b.t. de wijziging van de Richtlijn moeten afwachten. Overigens hebben wij nationaal met de regeling maandverklaringen al een verdergaande vereenvoudiging van artikel 2a UBA.

Conclusie
We kunnen een digitaal CMR met verwijzing naar de ARC van het e-AD niet accepteren. Er is wel een alternatief mogelijk met de maandverklaring. Pas als EU-besluitvorming rond is kunnen we wijzigen.

19.03.03.03.02 Sluiten e-AD's vanwege gering belang?
5.1.2e Dit zijn in feite 2 onderwerpen
- Sluiten e-AD's vanwege gering belang

Bij het beoordelen van de detaillijst van nog openstaande e-AD's kwam bij raadplegen van EMCS de opmerking "*gesloten wegens gering belang*" naar voren. Gelet op het inderdaad geringe belang heel begrijpelijk, maar onbekend is op welke gronden dat gebeurt.
- Periodiciteit overzichten

5.1.2e heeft gevraagd of elke maand een overzicht kan komen van de nog openstaande e-AD's. Volgende plv. directeur van DGR is dat erg intensief, maar wellicht kan het wel elk kwartaal. 5.1.2e vraagt aan de coördinatiegroep (in het kader van EBU) of we dit niet beter landelijk op eenduidige wijze kunnen doen.

Ad: Sluiten e-AD's vanwege gering belang
Beoordeling
Het cluster Formeel recht heeft in 2013 een reactie gegeven op het idee om bij de (toenmalige) AUA een ondergrens in te stellen van € 50:

"*Eens in de zoveel tijd poppen dit soort discussies binnen de diverse onderdelen van de Belastingdienst*

op en dus ook bij ons. Kwesties waarbij de heffing wordt geraakt roepen bij alle formeel recht collega's direct het doembeeld van 'Vinkenslag' op. De begrippen contra legem en rechtsgelijkheid komen dan direct de hoek omzeilen. Je zult dus voor de beantwoording terug moeten naar de basis, kortom de wet. De wet stelt geen grens waarbij je niet zou moeten heffen, kortom de grens is dus nul. De discussie omtrent efficiency heeft ertoe geleid dat, na vele jaren van discussie, er een beleid door DGBel Formeel recht is goedgekeurd waarbij bepaalde grenzen worden gehanteerd. Dit zogenaamde correctie-beleid geeft per middel bepaalde grenzen aan. Voor de accijns is dit vanwege de specifieke materie zelfs uitgewerkt per soort aangifte. Dit is dus de enige mogelijkheid die er bestaat en die je dan ook mogelijk kunt toepassen. Iets anders is dan ook in strijd met wet-, regelgeving en beleid en dan ook niet toegestaan. De AUA is ook gebonden aan deze spelregels, afwijking van staand beleid zal wederom kritiek van de de interne accountantsdienst met zich meebrengen. Verder heeft FR dan ook de verplichting om dat bij het MinFin DGBel zelf te melden. Het MinFin (met name de Stas) wil namelijk geen enkele herhaling van Vinkenslag of wat daar op lijkt.

Beseft moet worden dat de accijnswereld groter is dan de AUA. Als wij een verandering willen dan moet daar een degelijke onderbouwing voor worden opgesteld voor het totale middel en niet alleen maar een onderbouwing om 2,5 fte uit te sparen. Het moet dan namelijk ook afgezet worden tegen de argumenten die bij de andere middelen gelden. Ten overvloede merk ik alvast op dat het memo correctie-beleid geldt niet voor de eigen middelen. Daar is de speelruimte bepaald door Brussel en dan mogen we nationaal dus helemaal niets. Het CDW/TCDW heeft eigen, duidelijke, regels.

Conclusie: als de casus niet inpasbaar is in het memo correctiebeleid en vanuit het totale accijns- en verbruiksbelastingen-gebied wordt de noodzaak onderkend om de grenzen van het memo te verhogen cq het te verbreden dan zal in overleg met DGBel FR moeten worden getreden. Dit is geen item waar wij geheel zelfstandig over kunnen beslissen, vanwege de koppeling via de AWR komt het andere speelveld in beeld."

In de Instructie Correctiebeleid staat het volgende voor de accijns:
'*3. Wat is het beleid*
Voor het correctiebeleid gelden de volgende dwingende kaders:
(...)
5. Het te hanteren bedrag bij accijnzen is € 225 per kalenderjaar bij maandaangiften, € 50 per aangifte bij weekaangiften, € 10 per aangifte bij dagaangiften;
(...)'.

Hieruit blijkt dat het correctiebeleid wordt gerelateerd aan de gedane aangifte, dus in het kader van een administratieve controle achteraf. Daar valt de situatie van het sluiten van e-AD's zonder na te heffen onder een bepaald bedrag dus niet onder.

Conclusie: in deze gevallen is er geen ondergrens om niet te heffen.

5.1.2e 5.1.2d

Ad Periodiciteit overzichten
5.1.2e Wat betreft het overzicht openstaande er-AD's. Deze kunnen op query-basis worden verkregen bij D&M. Als we die overzichten regelmatig willen ontvangen zullen er afspraken gemaakt moeten worden met D&M over frequentie, vorm en wie de overzichten krijgt.

Conclusie
De CG concludeert dat het correctiebeleid bij het sluiten van e-AD's niet van toepassing is. Het correctiebeleid gaat tussen BD en de belastingplichtige en ziet op aangiften. We hebben hier geen beleid op en dat maken wij ook niet. Er is geen ondergrens. Actie: 5.1.2e antwoordt 5.1.2e (gebeurd).

19.05.04 Handhaving
19.04.04.01 5.1.2d

5.1.2d 5.1.2e

Conclusie
- Wij kunnen ons vinden in de DAM-aanpak;
- Advies aan 5.1.2e neem contact op met 5.1.2e in verband met het GG-memo (staat inmiddels op de community).

19.05.04.02 Handhaving, diverse onderwerpen

5.1.2e

01. 5.1.2d

02. Landelijke werkgroep Ondermijning/ w.g. Noordanus
03. Werkgroep GG's, straks 0.7-versie, 5-9 gaat het stuk naar de regiegroep.
04. Vat op verlies op olie (Varley), misbruik verliesnorm,
05. 5.1.2d

19.05.05. Nieuwe wetgeving/jurisprudentie

19.05.05.01 Uitspraak Rb. Gldlnd. ECLI:NL:RBGEL:2019:2806

5.1.2e wijst op een uitspraak van de Rechtbank Gelderland; het betreft een naheffing wegens te weinig Solvent Yellow in de gasolie van een motortankschip. De rechtbank trekt de representativiteit en controleerbaarheid van het monster in twijfel omdat de grootte van het monster niet overeenkomstig SAMANCTA is (Europese monsternemingshandleiding voor douane- en belastingautoriteiten van de Europese Commissie).

Opmerkingen
- SAMANCTA is een dataset die is opgesteld door een afvaardiging van een aantal lidstaten van de EU die hoofdzakelijk bestaat uit laboratoriummedewerkers. Doel van SAMANCTA is het bevorderen van uniforme monstername binnen de EU. Maar SAMANCTA bezit geen juridische status, dus een verwijzing daarnaar is niet op zijn plaats. CG Heffing wil monsterkaarten gaan overnemen in Handboek Douane. Cg Heffing vraagt namen van onze Cg om af te stemmen. 5.1.2e geeft de namen door van 5.1.2e
- 67 AWR

.

- In het HD is weliswaar aangegeven hoeveel monsters er moeten genomen, maar niet de wijze waarop. Er staat dus niet echt goed omschreven hoe een monstername plaats moet vinden. Wel in het HVGEM.
- Als de rechtbank van mening is dat er aangesloten zou moeten worden bij SAMANCTA-werkwijze dan zou er ook een beoordeling gemaakt moeten worden of een dergelijke werkwijze technisch gezien wel mogelijk is. Als de toegang tot de brandstoftanks een dergelijke wijze van monsterneming niet mogelijk maakt is dat toch niet te wijten aan de Douane? De consequenties zouden dan toch voor rekening van de schipper/eigenaar zijn?
- 67 AWR .
- 67 AWR

19.05.05.02. Kort geding tegen de Staat
Ter informatie.
5.1.2e 67 AWR 5.1.2e

19.05.05.03. Sigaret of cigarillo, arrest HvJ EU C-638/17, ECLI:EU:C:2019:316
Ter informatie.
Een bedrijf (Skonis ir kvapas) heeft tabaksproducten in Litouwen ingevoerd en deze in EMCS als sigaren of cigarillo's aangegeven.

- Naar aanleiding van een bij Skonis ir kvapas uitgevoerde belastingcontrole heeft de nationale belastinginspectie zich op basis van de bevindingen van het douanelaboratorium op het standpunt gesteld dat deze producten niet beantwoordden aan de definitie van sigaren of cigarillo's in artikel 3, lid 10 , van de accijnswet en dat zij in plaats daarvan als sigaretten in de zin van artikel 3, lid 11 , van die wet moesten worden beschouwd.
- Volgens de bevindingen van dat laboratorium waren die producten, die bestonden uit 87 millimeter (mm) lange en 8 mm brede tabaksrolletjes van fijne snede met een filter en een dekblad van natuurtabak, daarenboven ter hoogte van het filter omhuld met een extra papieren laag.

Een Litouwse rechter heeft op 15 november 2017 prejudiciële vragen gesteld .

- Het HvJ EU oordeelt dat artikel 4, eerste lid , onderdeel a, Richtlijn 2011/64/EU, aldus moet worden uitgelegd dat tabaksproducten als aan de orde in het hoofdgeding, waarbij een deel van het dekblad van natuurtabak ter hoogte van het filter is omhuld met een extra papieren laag, waardoor die producten eruit kunnen zien als sigaretten, vallen onder de categorie van sigaren of cigarillo's in de zin van die bepaling. HvJ EU 11 april 2019, zaak C-638/17, Skonis ir kvapas, ECLI:EU:C:2019:316

Opmerkingen
- Een logische uitspraak, die doet denken aan de zaken Break en Braniff.

- Bij Break en Braniff betrof het producten die weliswaar ook een dekblad van natuurtabak hadden, maar in een sigarettenverpakking werden verkocht. Destijds hebben wij de zaak voor

de rechter gebracht vanwege het criterium van art. 4, 1e lid Ri. 2011/64, waardoor de verwachtingen van de consument meetelden hoe het product te beschouwen: als sigaar/cigarillo of sigaret.

De rechter besliste in hoger beroep o.m. dat de consument vanwege het opschrift "natural wrapper" en "cigarillo" op het pakje niet de indruk krijgt een sigaret te gaan roken.

- In deze Litouwse zaak wordt geen beschrijving gegeven van de verpakking, noch wordt diep ingegaan op het criterium van de verwachtingen van de consument, dus kennelijk heeft het product een verpakking die normaal is voor cigarillo's en sigaren.

- Maakt wel duidelijk dat je niet alleen naar het uiterlijk van een tabaksproduct mag kijken maar ook alle andere omstandigheden.

- **Actie Vaco's**: graag delen in de regio.

19.05.05.04 Concept-wetgeving: art. 18a UBA en art. 60 URA

Dit zijn voorstellen tot wettekst en toelichting: aanpassing art. 60 URA en het nieuwe artikel 28a URA, dit in verband met de ontheffing op het verbod voorhanden hebben gekleurde gasolie en de regelgeving veevoederverwerkers. De voorstellen zijn opgesteld in samenwerking tussen het cluster en de diverse CG-leden/tafel MO.
De voorstellen worden onderdeel van de eindejaarsregeling 2019.
Zodra alles compleet is dan worden de concepten gedeeld.

19.05.05.05 Uitspraak Hof Den Haag dampretourregeling
ECLI:NL:GHDHA:2019:2182 van 28-06-2019

Ter informatie het bericht m.b.t. de verloren zaak in het kader van de afschaffing van de dampretourregeling.
Het Hof oordeelt dat dubbele heffing vermeden moet worden. Inmiddels is in samenwerking tussen DBr, OLGA en 5.1.2e een cassatievoorstel tot stand gekomen. We hebben nog geen reactie van team cassatie gezien.

19.05.06 Content

19.05.06.01 Handboeken Accijns en Vb

Accijns: 5.1.2e heeft in een nieuw overzicht de voortgang vermeld, er komt nog een update.
VAD: wordt prioriteit in de volgende periode

19.05.06.02 HEMCS

-
5.1.2e praat de vergadering bij

Conceptverslag Coördinatiegroep accijns van dinsdag 1 oktober 2019, nr. 19.06
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e
5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De materiedeskundigenvan het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

19.06.01 Opening en vaststelling agenda.

19.06.02. Mededelingen
19.06.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's
19.06.02.01.01 CUA
5.1.2e Geen dringende zaken.

19.06.02.01.02 Themadag DLTC/ Fiscaal
Buiten reikwijdte verzoek

19.06.02.02. Overige mededelingen
19.06.02.02.01. Nationaal aanvullende codes DTV
Zoals het er nu voorstaat gaan we over op implementatie per 1-12-2019 i.p.v. 1-10.
Voor die tijd intern en indien de wens er is extern voorlichten.
Het bedrijfsleven is via het ODB geïnformeerd.

19.06.02.02.02 Teruggaaf op periodieke aangiften
5.1.2e :
Het bestand met de teruggaven op de periodieke aangifte heb ik 'geleverd' als vervolg op de bespreking in de oktober-vergadering van 2018.

Dat de dagaangiften niet in het overzicht zitten is terecht. Dat is en geen periodieke aangifte en de dagaangifte biedt niet de mogelijkheid om een teruggaafverzoek te doen in de aangifte.
Of er door de CUA ook naheffingen zijn opgelegd en of die al dan niet zijn verwerkt in KRM viel buiten de scope van de uitvraag die ik bij de CUA heb gedaan. Ik heb de gegevens opgevraagd van de ingediende periodieke aangiften en verder niet. Dus alleen de klantbeweringen en niet eventuele correcties op basis van uitworp of controle.

19.06.02.02.03 Gesprek TL TBB
5.1.2e was op 21 augustus aanwezig bij een afstemming met teamleiders van de afdelingen Teruggaaf/Bezwaar/beroep over het betrekken van de Vaco's bij bezwaar- en beroepzaken.
Highlights:
Term Vz./ Lavaco was onvoldoende bekend bij de meeste deelnemers
- er is behoefte aan duidelijkheid beslis- en bevoegdheidlijn

Afspraak: in samenwerking met K.I.S.5.1.2e duidelijkheid brengen in rollen, beslis- en bevoegdheidlijn
- 5.1.2e stemt af met 5.1.2e

Regionale verbinding
Zijn het met elkaar eens dat het belangrijk is. Kan op meerdere manieren. Zoals bijvoorbeeld het bezoeken van elkaars werkoverleg

- het gaat goed
- Kijken waar het beter kan

19.06.02.02.05 Themadag Gas 5.1.2e **)**
Er is gisteren overleg geweest met Minfin (DGFZ en DGBel), afd. Milieubelastingen, 5.1.2e , 5.1.2e
Conclusie:
De wetgeving moet aangepast worden; er is daarvoor een clubje samengesteld van 5.1.2e en 5.1.2e (Milieubel.).

19.06.02.02.06 Tariefcode accijnszegels 1-1-2020
In het BP 2018 zijn de accijnsverhogingen voor de komende 4 jaar vastgelegd.
Eerstvolgende verhoging is per 1-1-2020. Binnen 2 weken zet 5.1.2e de brief voor de Toestemminghouders zegelaanvragen door aan de regio's (gebeurd), met het verzoek aan de vaco's om deze te laten versturen. In de brief staat de gewijzigde wetgeving vermeld, met de nieuwe tarieven en de nieuwe tariefcodes. Tevens de data wanneer oude en nieuwe zegels kunnen worden besteld en afgehaald.

03. Helpdeskvragen

19.06.03.01 Minerale olie
19.06.03.01.01
Geen onderwerpen.

19.06.03.02 Alcohol/VB
19.06.03.02.01 Kleinhandelsverpakking
N.a.v. het standpunt in de vorige vergadering blikt de vergadering nog even terug op proces en de eventuele aanvulling. Voor dit laatste blijkt onvoldoende steun. Het in de vorige vergadering ingenomen standpunt blijft derhalve overeind en wordt definitief:

Standpunt:

- leidingwater uit tappunten die zich in de openbare ruimte bevinden is niet belast met verbruiksbelasting.
- de levering van de lege flesjes in de winkel is (uiteraard) niet belast met verbruiksbelasting;
- flesjes die, gevuld met leidingwater, in de winkel worden aangeboden en op de kassabon worden vermeld zijn belast met verbruiksbelasting;
- levering van leidingwater, dat de consument zelf in de winkel in een al dan niet zelf meegebracht flesje tapt, zonder dat dit als levering op een kassabon komt, stellen wij gelijk met tappunten in de openbare ruimte en is dus onbelast.

19.06.03.02.02 67 AWR **VB-plichtig?**
5.1.2e : 67 AWR

Beoordeling
Dit product is kennelijk bestemd om in bevroren toestand als ijs te worden gegeten. 67 AWR

Door de aanduiding op de flyer dat het in de aangeboden (vloeibare) vorm ook direct te nuttigen is als drank, hoe minimaal die vermelding ook is, maakt dit product een belastbaar product voor de VB. Immers, de definitiebepaling van art. 9, eerste lid WVAD stelt de voorwaarde dat de daar genoemde dranken 'kennelijk zijn bestemd om onverwarmd te worden gedronken'. Daarom moet ook de etikettering, presentatie en aanbiedingsvorm worden beoordeeld. Als daaruit blijkt dat het product ook bestemd is om in vloeibare vorm te worden gedronken, dan is het betreffende product belast met VB. In welke verhouding er

sprake is van het gebruik al dan niet als drank, is daarbij niet relevant (zie arrest ECLI:NL:HR:2003:AF0380 Hoge Raad, 13-06-2003, 37223.) Het simpele feit dat in de presentatie van het product, zij het minimaal, wordt aangegeven dat het zou kunnen worden gebruikt als drank is voldoende om het product met VB te belasten. Dat de verpakking van het product onhandig is om uit te drinken maakt hierbij geen verschil.

67 AWR

67 AWR

Beoordeling
Vanwege met name de presentatie van deze producten is ook dit product belast met VB. Uit de manier waarop hij zijn producten aanbiedt/presenteert blijkt immers duidelijk dat de producten (ook) 'vloeibaar kunnen worden gedronken'.

Conclusie
Beide producten zijn belast met VB als zij (ook) als drank worden gepresenteerd.
De CG is akkoord.

Opmerkingen
67 AWR . Daarin stelt het Lab dat het product valt onder art. 9 van de WVAD en dus aangemerkt wordt als limonade en dus belast is.
Hierbij past wel een nuancering: Het Lab heeft in haar analyse geen rekening gehouden met de presentatie, aanbiedingsvorm en etikettering. Dat het onderzochte product geschikt is om te worden gedronken maakt het product echter nog niet belastbaar. Immers uit art. 9, eerste lid WVAD blijkt dat het 'er kennelijk voor bestemd' moet zijn.

Zowel het Lab als de behandelende collega's moeten zich realiseren dat het eindoordeel over het product is voorbehouden aan de behandelend inspecteur. Die moet, naast de uitslag van het monsteronderzoek, alle criteria, zoals die in de wet- en regelgeving staan vermeld, en zo nodig met raadpleging van het Handboek, meewegen om tot de beslissing te komen. **Actie** 5.1.2e **en Vaco's.**

- Wijzigen HVAD
Nagaan of het Handboek op dit punt moet worden aangepast. 5.1.2e verwijst hiervoor nog naar de tekst in het handboek v.w.b. de waterijsjes in zakjes van max. 65 ml. die moeten worden ingevroren om er ijs van te maken. (Overigens is de hoeveelheid (max. 65 ml.) niet van belang. Ook als 75 ml. of een andere hoeveelheid bestemd is om te worden ingevroren voor het maken van ijs (presentatie, verpakking en/of aanbiedingsvorm van het product) is een dergelijk product niet belast met VB. **Actie:** 5.1.2e

67 AWR

19.06.03.02.03 Zakjes nooddrinkwater
5.1.2e : een bedrijf voert zakjes nooddrinkwater in vanuit 67 AWR
De aangifte vermeldt geen aanvullende code voor verbruiksbelasting. Het Lab heeft het product onderzocht en concludeert dat het product een mineraalwater is als bedoeld in artikel 8, eerste lid WVAD. Dit is ook zo aan de aangever medegedeeld. De aangever beroept zich op artikel 8, tweede lid WVAD omdat daar 'nooddrinkwater' genoemd wordt.

Beoordeling
Artikel 8, tweede lid WVAD beperkt zich tot nooddrinkwater dat door drinkwaterbedrijven in voorraad wordt

gehouden bij verstoring van de drinkwatervoorziening. Aangezien het bedrijf in kwestie geen drinkwaterbedrijf is voldoet het niet aan artikel 8, tweede lid 2 WVAD.

Conclusie
Het nooddrinkwater in zakjes wordt belast met verbruiksbelasting op alcoholvrije dranken als mineraalwater. De CG is akkoord

Opmerkingen
Het Lab vermeldt in de uitslag monsteronderzoek: *'Voor de wet op de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken en van enkele andere producten wordt dit product conform artikel 8 aangemerkt als een water*.'
2 opmerkingen:
- Het woord 'mineraal' is weggevallen. Immers, mineraalwater staat als alcoholvrije drank met name genoemd in art. 6 WVAD. Water valt alleen onder de verbruiksbelasting als het als een mineraalwater wordt aangemerkt. Beter zou zijn: '*Voor de wet op de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken is dit product een water als bedoeld in artikel 8, eerste lid, onderdeel c en wordt derhalve aangemerkt als een mineraalwater*.'
- De naam van de genoemde wet is fout: de toevoeging '*en van enkele andere producten*' is sinds de verbruiksbelasting op pruim- en snuiftabak is opgeheven (per 1 juni 2012) uit de naam van de wet op de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken gehaald.
Actie: 5.1.2e s.v.p. bespreken met het Lab.

19.06.03.03 Formaliteiten
19.06.03.03.01 Overname van een AGP-vergunning (art. 47 WA)
Ter vastlegging omdat deze situatie niet vaak voorkomt:
67 AWR 67 AWR

5.1.2e

De tekst van het HA (30.10.00, par. 5.3, vergunning wijzigen) wordt op dit punt verduidelijkt:
"*Paragraaf 5.3*
Het kan voorkomen dat een vergunning volledig wordt overgenomen, inclusief alle rechten en verplichtingen die uit de vergunning voortvloeien. De bestaande vergunning hoeft dan niet te worden ingetrokken, maar kan op een andere naam worden voortgezet. De betrokkenen moeten hiervoor dan wel een gezamenlijk verzoek indienen bij de bevoegde inspecteur (WA, artikel 47) ."
5.1.2e heeft de tekst HA al aangepast en ingezonden aan 5.1.2e.

Ter vastlegging. De CG is akkoord.

19.06.03.03.02 Zekerheid overbrengen met e-AD naar Douane Entrepot
5.1.2e: Uit artikel 22, tweede lid, onderdeel c URA blijkt dat voor de berekening van het accijnsbelang, ten behoeve van zekerheidsstelling door een AGP-houder, onder andere het overbrengen met een e-AD naar een douane-entrepot meegenomen moet worden. 5.1.2e vraagt zich af voor welke situatie dit geschreven is. Volgens hem is dit geen toegestane bestemming (artikel 2a WA) en lijkt deze bepaling dus onjuist.

5.1.2e: Dat voorbeeld is er wel maar vindt momenteel geen toepassing. Het betreft de situatie wanneer accijnsgoederen waarvoor een uitvoerrestitutie (landbouw) van toepassing is (de laatste was bier) in het kader van voorfinanciering worden opgeslagen in een douane-entrepot. Momenteel is dat een theoretisch verhaal omdat alle restituties 0 zijn. De bepaling is niet onjuist, maar momenteel zonder belang.

Ter vastlegging. De CG is akkoord.

19.06.03.03.03 Werkwijze vervuilde rode gasolie

Zie eerder 19.02.03.03.06 Vervuilde gasolie

5.1.2e heeft een vervolgvraag want volgens hem voorziet de werkwijze niet in een bepaalde logistieke situatie: Het komt regelmatig voor dat bij reparatie van een schip de rode gasolie eruit wordt gehaald, en na reparatie weer wordt teruggepompt in de bunkers van het schip. De ontheffing biedt hiervoor echter geen ruimte, omdat de werf alleen mag afleveren aan vergunninghoudende afvalverwerkers. De werf een vergunning bunkering eigen schepen geven is geen oplossing, want het zijn geen eigen schepen van de werf.

Beoordeling
- Dit was nooit een probleem maar het ontstond pas toen de rode olie werd weggevoerd. Daarvoor is nu de oplossing van het aangepaste art. 60 URA.
- In feite doet zich wel een belastbaar feit voor, maar er is geen overtreding van de verbodsbepaling als de olie uiteindelijk weer de bestemming voor de bunkering krijgt. Formeel zou je dus eerst moeten heffen en daarna weer teruggaaf moeten verlenen.
- De zienswijze is verdedigbaar dat bij het tijdelijk van boord halen van de olie de schipper eigenaar blijft van de olie en ook nog steeds degene is die de olie voorhanden heeft, en niet de werf. Er doet zich dan geen belastbaar feit voor.

Conclusie
De CG volgt deze laatste zienswijze.

19.06.03.03.04 Rechtstreeks afleveren binnen eigen bedrijf

5.1.2e komt met de volgende vraag.

67 AWR

Vraag:

67 AWR vraagt of het mogelijk is voor haar AGP's de optie van de 'rechtstreekse aflevering' te geven.

Beoordeling
Om voor rechtstreekse aflevering in aanmerking te komen moet worden voldaan aan art. 2a, vijfde lid WA en art. 4 UBA, die zijn gebaseerd op art 17, lid 2 Richtlijn 2008/118.
Als vanuit een BE of AGP direct wordt afgeleverd aan de eigen winkelfilialen van de AGP van bestemming is geen sprake van rechtstreekse aflevering omschreven. Immers, op grond van art. 4 UBA moet de

afnemer ondernemer zijn in de zin van de Wet OB. De reguliere winkelfilialen voldoen daar niet aan als zij direct onder het hoofdconcern vallen.
De situatie bij franchisers is anders: Die zijn wel zelfstandige ondernemers die door het hoofdconcern, die de centrale aangifte verzorgt, ook worden gefactureerd.

Het lijkt vreemd als rechtstreekse aflevering, waarbij de laatste schakel een filiaal van het eigen bedrijf is, niet mogelijk is omdat de levering eerst via de fysieke locatie van het AGP zou moeten lopen. Terwijl als de laatste schakel een derde partij betreft die ondernemer is en tevens alle goederen van het e-AD afgeleverd krijgt, wel wordt toestaan dat dit niet via de fysieke AGP loopt omdat we dan de 'rechtstreekse aflevering'-optie zoals in de wetgeving voorzien kunnen toepassen.

Gedacht wordt aan de mogelijkheid om het begrip 'rechtstreekse aflevering' uit te breiden v.w.b. de locatie van aflevering indien dat een andere locatie betreft dan de (fysieke) AGP locatie. Een ander idee is om tekstueel aan te sluiten aan artikel 95a, vierde lid WA. Daarin is, weliswaar in een andere situatie, aangegeven dat ook het afleveren aan een bedrijf, waarvan het distributiecentrum en de detailhandel tot dezelfde rechtspersoon behoren, mede wordt verstaan het afleveren door het distributiecentrum aan de detailhandel.

Oplossing
In dit geval is de oplossing gevonden door het distributiegedeelte onder te brengen in een andere rechtspersoon dan de supermarkten zelf.

De CG is akkoord.

19.06.03.03.05 Afstandsverkopen en dagaangifte

N.a.v. een door 5.1.2e aangedragen casus bespreekt de Cg de relavante wetgeving. Dit geeft een goed inzicht in waar zowel de organisatie als de betrokkene in de praktijk mee te maken heeft:

De vergadering stelt vast dat het gewenst is om te investeren in de beoordeling van de huidige regelgeving. Vervolgens zal de praktijksituatie worden voorgelegd aan 5.1.2e om te zien of de wetgeving kan/ moet worden aangepast. Als aanleiding voor de wetswijziging kunnen wij de casus gebruiken waarin de Cie. Spanje heeft aangesproken.
Actie: 5.1.2e

19.06.03.04.01 Waterpijp-gel
5.1.2e : Op het Lab hebben ze een product ontvangen dat gebruikt wordt als gel in een waterpijp. 67 AWR
De vraag is of het als rooktabak moet worden aangemerkt.

Beoordeling
Vast staat dat het product geen tabak bevat. Het eerste lid van art. 32 WA mist dus toepassing. We moeten daarom kijken of het product voldoet aan de andere voorwaarde van het 2e lid: voldoet het voor het overige aan het bepaalde in het eerste lid. Het product moet dus voor roken geschikt zijn. Het Lab zal dus moeten onderzoeken of er een verbrandingsproces plaatsvindt bij het gebruik van het product in de waterpijp. Is dat niet het geval, dan volgen wij het standpunt zoals wij dat bij de aroma's voor stoomstenen en shishita's hebben gevolgd: door verhitting worden de vrijgekomen dampen geïnhaleerd. Het product is dan niet voor roken geschikt, waardoor het niet als een tabaksproduct in de zin van de WA kan worden aangemerkt.

NB Er zijn ook gel-producten voor de waterpijp bekend met daarin fruit verwerkt. Uit het Labonderzoek bleek dat door het roken van de gel bij de fruitbestanddelen een verbrandingsproces had plaatsgevonden. Dat verbrandingsproces rechtvaardigde de conclusie dat het product voor roken geschikt was en dus belast moest worden als rooktabak op grond van art. 32, tweede lid WA. (Zie waterpijp "tabak" - Accijns Forum - Accijns/verbruiksbelasting)

Conclusie
Als uit onderzoek van het Lab blijkt dat bij verhitting van het product geen verbrandingsproces plaatsvindt,

is het product niet voor roken geschikt.

19.06.03.04.02 Perforeren accijnszegels
Via DAM binnen gekomen vraag wordt meegenomen in de afstemming met DGFZ.

19.06.04 Handhaving
5.1.2e :
1. Empty Package Survey.
2. HHP 2020, fase: BV stemt af met regio's.
3 5.1.2d

4. 5.1.2d .
5. Overleg 5.1.2e en 5.1.2e geweest met oliebranche.
6. Presentatie aansturingsketens, voor nieuwe TL bij DLTC. 5.1.2e deelt deze.

19.06.04.01 Controle rode diesel uit België
5.1.2e heeft de nieuwste versie van de memo gedeeld. Hij bespreekt e.e.a. met Toezicht.

19.06.04.02 Memo werkgroep GG na behandeling in RG HBB, en memo Toezicht: uitbreiden met accijns?
5.1.2e : Zoals eerder besproken in de CG heeft naar aanleiding van een fraudegeval een werkgroep de afgelopen maanden naar de aanvraag, de afgifte en het toezicht op de GG-vergunning gekeken. Hoofdopdracht was een herbevestiging van de afspraken die in 2013 al waren gemaakt en onderzoeken hoe het toezicht met name in het eerste jaar beter kan.

5.1.2e geeft de reacties uit de HHB-RG-vergadering:
1. De RG heeft ingestemd met het voorstel voor beter toezicht op de startende vergunninghouders GG zoals beschreven in het memo (afgifte, eerste jaar en vervolg)
2. De RG heeft behoefte aan een aantal aanvullingen die in de implementatie wordt opgepakt:
- De toevoeging van de ontwikkeling van het dashboard voor gebruik door de regio's (actie: specifiek uitzoeken wat dit inhoudt en wanneer het klaar is)
- Hier en daar scherper formuleren (minder vrijblijvend, bij noemen van aantal tijdelijke vergunningen ook periode vermelden)
- Exacte bepaling van de capaciteit die nodig is voor het maken van de wekelijkse aansluiting (actie: afstemmen met leden werkgroep die hier zicht op hebben).
- alternatieven (duidelijker) benoemen, zoals eerst aantal keer tijdelijke vergunning verstrekken i.p.v. direct een doorlopende; actieve melding van elke zending vragen.
-feedback van de regiodirecties, zoals: door strikter te kijken bij afgifte doorlopende vergunning zal een toename ontstaan op tijdelijke vergunningen of juist helemaal geen vergunning (vluchtgedrag).
3. Voor verdere implementatie is afstemming met de coördinatiegroepen Toezicht en Accijns nodig. Er komt zoals verwacht een vervolgtraject met o.a. de acties uit punt 7 van het memo.

De vervolgvraag: 'aan wie geven we vergunningen af" wordt nader opgepakt.

Van 5.1.2e (cluster Toezicht) heeft 5.1.2e het volgende verzoek ontvangen: het concept-memo *'Grondige controle bij nieuw gevestigde bedrijven en nieuwe vergunninghouders*' heeft in principe alleen betrekking op DWU-vergunningen en de Toelating douanevertegenwoordiger. 5.1.2e stelt aan de CG accijns voor het memo uit te breiden met de accijnsvergunningen.

De CG is voorstander van het uitbreiden van het memo met ook andere accijnsvergunningen. Hoe beter je een nieuwe klant aan het begin begeleidt, hoe minder problemen je hebt in de toekomst. De winst komt dan bij het cyclisch toezicht, dat minder tijd vergt als de nieuwe vergunninghouder goed van start is gegaan.
Actie: 5.1.2e geeft de reactie van de CG door aan 5.1.2e (reeds gebeurd).

19.06.04.03 AVP-controle 5.1.2d
Op verzoek 5.1.2e de behandeling van een tweetal concepten waar 5.1.2e afspraken over heeft gemaakt binnen de RG HHB:
1. 5.1.2d

2. Een opleidingsplan

Na bespreking gaan 5.1.2e verder met de memo's

19.06.05. Nieuwe wetgeving/jurisprudentie
19.06.05.01 Kort geding tegen de Staat
5.1.2e is aanwezig geweest bij het kort geding.
In deze civiele procedure heeft de rechter belanghebbende niet-ontvankelijk verklaard. Met betrekking tot het aspect van het spoedeisend karakter heeft de douane gelijk gekregen.

Gelet op de AVG worden verdere details niet beschreven in dit verslag.

19.06.05.02. Aanpassing Beleidsregels accijnswetgeving
19.06.05.02.01 Leurschepen
Tekstvoorstellen zijn akkoord.

19.06.05.02.02 Veevoeder
Tekstvoorstellen zijn akkoord.
Restbier: 2e discussie van 5.1.2e geen vrijstelling, dan ook geen zekerheid.

19.06.05.02.03 Beleidsregels, voorstel aanpassing
Tekstvoorstellen zijn akkoord.

19.06.05.03. Verzoeken om teruggaaf n.a.v. uitspraak Hof dampretour
5.1.2e informeert de vergadering over de stavaza.

19.06.06 Content
19.06.06.01 Handboeken Accijns en Vb

CG bespreekt ideeën om het proces HA en HVAD te stroomlijnen. Wordt verder uitgewerkt.

19.06.06.02 HEMCS
Vraag WZB: Als er berichtenverkeer vanuit EMCS plaatsvindt is het vreemd als je daar niks over schrijft in het handboek EMCS - zie ook de verwijzing in HB Accijns. Het is ons onduidelijk waarom vanwege de applicatie de WZB-teksten uit het HEMCS moeten worden gehaald.

Aantekeningen Coördinatiegroep accijns van dinsdag 12 november 2019, nr. 19.07 def.
Alleen voor intern gebruik!

19.07.01 Opening en vaststelling agenda.

Buiten reikw jdte verzoek

Vaststellen agenda:
- Vraag 5.1.2e over teruggaaf accijns voor particulieren bij rondvraag, agendanummer 19.07.08.02.
- Bij wetgeving zijn er voor 5.1.2e 2 onderwerpen:
- - stavaza van de wijzigingen van de Richtlijnen;
- - Item 17: Er blijkt een discrepantie te zitten tussen de bijlage van Verordening 684/2009 en de FESS.

5.1.2e heeft besproken met 5.1.2e , zij volgen de richtlijn.

'Zeeschip bestemd om te varen' kan van de agenda af. 5.1.2e wilde nog reageren, maar is daar niet meer aan toegekomen. Wordt eerste vergadering 2020.

19.07.02. Mededelingen
19.07.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's
19.07.02.01.01 CUA
5.1.2e : geen bijzonderheden

19.07.02.01.02
19.07.02.02. Overige mededelingen
19.07.02.02.01. Nationaal aanvullende codes DTV
5.1.2e : vrijdag 8-11 is de eerste voorlichting van het Landelijk Team Maatregelen (LTM) geweest voor een aantal collega's, waaronder AB. Was een prima voorlichting. Aanstaande vrijdag is de tweede en tevens laatste voorlichting, die ook voor het bedrijfsleven is opengesteld, waarvan nog geen aanmeldingen. De Vaco's zijn welkom, 5.1.2e komt. 5.1.2e zal de presentatie delen (gebeurd).
Het Informatieblad is eind oktober al gedeeld met het bedrijfsleven via het ODB; de publicatie ondervindt vertraging. In het Infoblad staat een rechtstreeks telefoonnummer van het LTM.

19.07.02.02.02. Coördinator 'working visits'
buiten reikwijdte verzoek

buiten reikwijdte verzoek

19.07.02.02.03 Overige mededelingen
5.1.2e : een leuke uitzending over o.a. illegale sigaretten in een programma met Ellie Lust, https://www.npo3.nl/ellie-in-de-handel/11-11-2019/AT_2123381
- 5.1.2e : artikel in het AD over pakketpost

19.07.02.02.04 5.1.2e **n.a.v. opmerking** 5.1.2e **over Actie tabak.**
Vorige week bij vraaggesprek geweest met 5.1.2e -OvJ 5.1.2e .
67 AWR
- 5.1.2e : 67 AWR

- 5.1.2e : 67 AWR
5.1.2d

- 5.1.2e : investeren in de contacten met OvJ, BFC en inspecteur.
Maak op casusniveau helder naar partners toe wat de inspecteur nodig heeft om de naheffing op te

leggen.
- 5.1.2e : overkoepelend: hoe is de relatie in het algemeen tussen FIOD en douane. Er moeten afspraken komen wat en hoe aangeleverd wordt.
- 5.1.2e : wat ligt er al aan afspraken, en waar moeten we verbeteren.
Ondermijnen krijgt nu zeer de aandacht, zowel extern al intern.

Afspraken:
1. Investeren op de relatie Inspecteur <-> FIOD/ BFC
2. Wat hebben we al aan afspraken, waar moeten wij verbeteren?
Actie: 5.1.2e pakken het op.

19.07.02.02.05 5.1.2e **: analyseapparatuur FT vooranalyse.**
Directie Rotterdam Haven heeft toestemming voor de aanschaf gegeven. Medewerkers en Lab gaan samen kijken welke apparatuur wordt aangeschaft.
- 5.1.2e : is dat handig i.v.m. de komst van de nieuwe marker?
- 5.1.2e : 5.1.2d

19.07.02.02.06 5.1.2e **: voortgang nieuwe bunkerregeling.**
Zowel NL en België zijn nog druk bezig met de vergunningen.
- Afgesproken om dat vanaf 2020 te doen, dus geen vergunningen afgeven van voor die datum.
Er is nog wel discussies en aandachtspunten over:
- Mengen, wel/ niet toestaan
- Kleuren, welke eisen
- In/uit vergunningen halen bunkerschepen: vereist geen nieuwe vergunning
- M.b.t. toezicht: binnenkort nadere afstemming
- De overgangstermijn wordt niet verlengd, deadline 1-3.

Actie: 5.1.2e houden ons op de hoogte Buiten reikwijdte verzoek

19.07.02.02.07 Overige mededelingen
- 5.1.2e : in CG BV: memo veiligheid controles MO, ziet op middelen en p.b.m. (persoonlijke beschermingsmiddelen). 5.1.2e hebben 5.1.2e gesprokenen. 5.1.2d

is geaccordeerd door RG BV?
5.1.2e Buiten reikwijdte verzoek, graag tot 1-12 feed back, maar BV is in de lead. Eenheid van aansturing is er, maar in de uitvoering ontbreekt dat wel eens, en daar gaat het lokale management over.
N.B. Wij zijn er niet van, maar de accijnsvaco's kunnen wel vragen krijgen.
- 5.1.2e : 5.1.2d regio is blij met de art. 50/83-ruimte.
- actie 5.1.2e : 5.1.2d gaat via 5.1.2e
- 5.1.2e gaat memo van BV delen met CG (gebeurd).

03. Helpdeskvragen

19.07.03.01 Minerale olie
Geen onderwerpen

19.07.03.02 Alcohol/VB
Geen onderwerpen

19.07.03.03 Formaliteiten
19.07.03.03.01 Rechtstreekse aflevering
5.1.2e komt met de volgende casus.
67 AWR

67 AWR

67 AWR

In deze situatie heeft de leverancier de AGP ingeschakeld om wellicht zijn klant (de handelaar) niet te belasten met allerlei accijnsperikelen. Zij menen dat ze kunnen bepalen wie de feitelijke belastingplichtige is maar dat klopt natuurlijk niet, want dat bepaalt de wet. De handelaar in de casus is belastingplichtige en niet de AGP. De AGP kan in deze situatie feitelijk niet eens als zodanig handelen of dienen en mag geen rechtstreekse aflevering toepassen in deze situatie. Het is immers niet zijn klant, en de goederen zijn ook niet van hem. Die AGP mag deze dienstverlenende activiteiten alleen als gevolmachtigde van de echte belastingplichtige verlenen, en niet onder zijn AGP-vergunning (de goederen komen immers niet fysiek in de AGP).
De handelaar zou een (tijdelijk) GG kunnen krijgen en dan weekaangifte doen.
Die werkzaamheden (vergunningaanvraag, EMCS-handelingen en aangifte doen) mag hij uiteraard uitbesteden (gemachtigde) maar dan op naam van de echte belastingplichtige en niet zoals nu op een 'douanemanier' zoals dat voor de accijns ook kon vóór 1992: op 'eigen naam en rekening' van een gemachtigde.

Opmerkingen CG
- We hebben deze situatie al jaren ongemoeid gelaten. De gedachte was: we krijgen het geld toch binnen. Maar wij lopen er wel steeds vaker tegenaan. Dit lijkt het moment om er principieel anders mee om te gaan.
- Tafel FR heeft al eens naar gekeken.
- 5.1.2e : in het HA staat het fout.
- 5.1.2e: besproken met FR. Het bedrijfsleven mag ervan uitgaan dat wat daarin staat juist is.
- 5.1.2e: als iemand er niet aan voldoet, wat doen wij dan? Vergunning niet verlenen. 5.1.2d

- 5.1.2e :67 AWR

- 5.1.2e : 10 jaar geleden is het aangiftesysteem uitgebreid zodat ook een gemachtigde aangifte kan doen voor de accijns.

Actie: 5.1.2e schrijven een memo over wat er nu speelt op dit gebied, en wat er moet veranderen.
Niet alleen dit onderwerp, maar ook GG, douane-expediteurs etc. De wijziging van het HA meenemen met de versienummering. We zullen dan wel moeten kijken naar opgewekt vertrouwen. Dit vraagt afstemming met FR en management. En ook DGBel is een speler die iets vindt als wij de wetgeving gewijzigd willen zien. Dus verwachtingen temperen.

19.07.03.03.02 Aansluiten bij monsterprocedures HD?
Het MT HHB is akkoord gegaan om de inhoud van SAMANCTA op te nemen in het Handboek Douane (Hst. 12.10.00).
Het tafeltje MO heeft overleg gehad, met het voorstel om met de accijns hierbij te gaan aansluiten en dus in het HA verwijzen naar HD (nu staat er in 60.20.00 -5.2 al geschreven: "*Bij de uitvoering van de*

ambtelijke werkzaamheden wordt, voor zover mogelijk, aangesloten bij de werkwijze zoals die is beschreven in onderdeel 12.10.00, Monsterneming en Monsteronderzoek, van het Handboek Douane "). Wel moet verduidelijkt worden dat we v.w.b. de grootte/hoeveelheid van de monsters ook aansluiten bij HD. Dit, om het voor de collega's van FT overzichtelijk te houden. Het tafeltje MO was unaniem van mening om de procedures uit het HD te volgen. In het HA komt een duidelijke verwijzing naar HD 12.10.00. Wel dient erbij vermeld te worden dat bij accijnscontroles de monsters gevorderd i.p.v. genomen worden.

De werkgroep Samancta gaat komende weken de monsternamekaarten opstellen. 5.1.2e zijn toegevoegd aan deze werkgroep en zij gaan de accijnsproducten (primair MO) bekijken. De monsternamekaarten zijn terug te vinden op: https://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/SAMANCTA/NL/SamplingProcedure/SamplingProcedures_NL.htm).
Aan de coördinatiegroep het verzoek om akkoord te gaan om het advies om aan te sluiten bij de monstername-procedures zoals deze in HD worden opgenomen.

Opgemerkt moet worden dat wij in een rechtszaak hebben aangegeven dat Samancta niet van toepassing is. Maar inmiddels is Douane Nederland het dus kennelijk wel eens met de inhoud van Samancta.

Beoordeling
- 5.1.2e : wij sluiten aan, dus ook bij te vorderen monsters.
- 5.1.2e zitten in het clubje. Misschien bij bepaalde zaken voor accijns een uitzondering maken.
- 5.1.2e : mist tanks binnenvaart bij bulkgoed/MO, daar staat niks over in. En monsterkaarten nu naar productsoort? Daar zit een risico, moet soms op meer details. Punt van aandacht.
- 5.1.2e: De nieuwe instructies worden gedeeld via het Handboek Douane, waar mogelijk voorlichting. Bij wijziging ook FT meenemen.
- 5.1.2e : wordt vervolgd, **actie:** 5.1.2e .

Conclusie
De CG is akkoord.

19.07.03.03.03 Eisen AGP logistieke dienstverlener
5.1.2e heeft een vraag van een controlecollega die zich het volgende afvraagt.
67 AWR

Toch is in het Handboek accijns, onderdeel 30.10.00 onder 3.6.2 is hierover het e.e.a. opgenomen, bijv.: "*Omdat een logistieke dienstverlener geen financiële administratie voor de goederen heeft en geen facturen van de uitgeslagen goederen uitreikt (UBA, artikel 8), kunnen op grond van artikel 9 van het UBA extra waarborgen worden getroffen. In de AO/IB-beschrijving van de logistieke dienstverlener moeten de verbanden tussen zijn (voorraad)administratie en de (financiële) administratie van zijn opdrachtgever worden omschreven (zie ook hoofdstuk 4). Een eventuele controle zal daarom ook bij de opdrachtgever plaats moeten kunnen vinden.*"

De vraag is of wij dit kunnen eisen.
En zo nee, welke aanvullende voorwaarden als bedoeld in artikel 9 UBA kunnen we dan stellen?
En als we de financiële administratie van de opdrachtgever niet standaard kunnen controleren, kunnen we de vergunning dan wel verlenen?
Is het voldoende dat we ons dan meer richten op de goederenstroom door het AGP?

Beoordeling
Het is logisch als je geen eigenaar bent van de goederen, dat je niet de hele financiële situatie van die goederen hebt. Maar de logistieke dienstverlener zal desalniettemin beschikken over een aantal gegevens:
- bescheiden waarmee de goederen zijn aangeleverd, zoals het e-AD bij onveraccijnsd-, en een factuur/vervoersbescheid bij veraccijnsd vervoer;
- bescheiden waarmee de goederen zijn afgeleverd, zoals e-AD, of de betaling en de aangifte;

- een opdracht /order om die goederen op te slaan en de factuur voor de opslagkosten;
- gegevens over de aard van de goederen, hoeveelheid, evt. alcoholpercentage, Plato gehalte.
- voorraadadministratie.
Aan deze gegevens hebben wij voldoende; we kunnen in ieder geval het accijnsrisico vaststellen.

5.1.2d

Het is de bedoeling dat na de behandeling in onze vergadering de CG de definitieve vraag aan de CG Toezicht zal stellen.

Conclusie
De CG is het eens dat de verplichting in de AGP-vergunning niet kan worden gesteld voor de vergunninghouder die opslaat voor een derde, dat die de ao/ib-beschrijving van zijn opdrachtgever in zijn administratie opneemt. 5.1.2e vraagt aan 5.1.2e (gebeurd) om dit samen met 5.1.2e in te brengen bij Toezicht.
Actie 5.1.2e

19.07.03.03.04 De Andorra-casus
5.1.2e komt met de volgende casus.
67 AWR

Er zijn twee scenario's mogelijk
1. of het gaat om EU-goederen en dan zijn art. 2d WA en 3a URA van toepassing;
2. of gaat het om derdeland-goederen, dus is het DWU van toepassing.

Beoordeling
De meningen zijn verdeeld:

1. De WA is van toepassing. Het eerste kantoor van binnenkomst in de EU wordt geacht alle controles voor de EU uit te voeren. Nu dat niet is gebeurd, en de controles in NL plaatsvinden, kunnen constateringen niet meer op het DWU worden teruggevoerd. Het aangetroffen accijnsgoed is dus Uniegoed, tenzij... Dat betekent dat de Douane moet aantonen met de aankoopbon o.i.d. dat deze accijnsgoederen uit Andorra komen. Tevens moet de Douane dan aantonen dat er niet is geheven in de lidstaat van binnenkomst (Frankrijk).

2. Het DWU is van toepassing: Het gaat om een derde land (Andorra) en er is vermoedelijk geen aangifte gedaan bij binnenkomst in de EU.
Dan zijn de volgende artikelen van het DWU van toepassing:
- art. 79 eerste lid 1, onderdeel a: niet naleven van douaneverplichting;
- art. 87, vierde lid: constatering in andere lidstaat en minder dan 10.000 EUR, dan is de douaneschuld ontstaan in die lidstaat (dus Nederland in dit geval).
- Voor de reizigersvrijstelling is artikel 41 van Verordening (EG) nr. 1186/2009 (c.q. Wet op de OB artikel 21b) van toepassing.
- - Ingevolge artikel 141 van de Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/2446 wordt voor goederen zoals bedoeld in artikel 138 a) tot en met d) van de Verordening, dat wil zeggen dus o.a. goederen zonder handelskarakter die in de persoonlijke bagage van reizigers zijn vervat en die in aanmerking komen voor vrijstelling van invoerrechten krachtens artikel 41 van Verordening (EG) nr. 1186/2009 (reizigersvrijstelling), wordt het passeren van het groene kanaal of het kanaal "niets aan te geven" dan wel het passeren van een douanekantoor zonder dubbel controlekantoor, geacht een douaneaangifte te vormen.
- - Ingevolge artikel 219, van de Uitvoeringsverordening (EU) nr. 2015/2447, wordt een douaneaangifte geacht niet te zijn gedaan wanneer bij een controle blijkt dat geen sprake is van goederen als bedoeld in de artikelen 138 tot en met 140 van de gedelegeerde verordening.
Kortom, als je vaststelt (kunt aantonen) dat de goederen uit Andorra komen en het betreft hoeveelheden boven die zijn genoemd in art 41 van de Vo. reizigersvrijstelling jo art 21b Wet OB jo art 68a WA dan

voldoen deze niet aan art. 219 UitvoeringsVo. en ontstaat op basis van art 87 lid 4 DWU de schuld in de lidstaat van constatering.
N.B. Het Prinsdom Andorra behoort gedeeltelijk tot het douanegebied van de Unie en wel vanaf Hoofdstuk 25 van het Geharmoniseerd Systeem. Daarom geldt dat wanneer goederen uit deze hoofdstukken worden ingevoerd accijns en verbruiksbelastingen bij invoer worden geheven, maar geen rechten bij invoer.

Als je er vanuit gaat dat we wel kunnen aantonen dat er onterecht een aangifte door een handeling is gedaan en dus niet geheven is bij binnenkomst in de Unie:
- qua invoerrecht kunnen we dan alsnog heffen op grond van artikel 79 lid 1 letter a DWU en dat zou zelfs in Nederland kunnen met toepassing van artikel 87 lid 4 DWU.
- maar qua accijns is het nog maar de vraag of hier sprake van invoer zoals bedoeld in de WA. De Richtlijn gaat uit van de buitengrens: binnenbrengen in het grondgebied van de Unie. Voor de accijns moet het invoer zijn. Art. 87 DWU geldt alleen voor het invoerrecht. Voor de accijns moet je kijken naar de definitiebepaling in artikel 1a, eerste lid 1, onderdeel n WA: daar staat: 'het in NL binnenbrengen'. Er wordt dus niet voldaan aan de definitie van. En dus mag je ook niet zonder meer via artikel 62 WA de douanebepalingen toepassen. Ofwel: geen UTB voor de accijns.

Conclusie
Het is een lastige discussie. Ook is het onderscheid van belang tussen tabak en andere accijnsgoederen qua bewijsvoering vanwege het zegel. Naheffen op grond van de WA kan sowieso en is zonder risico. Je moet dan genoeg gegevens verzamelen om de naheffing (na een dag) op te leggen, tenzij dagaangifte is gedaan.

We gaan dus uit van Uniegoed. Alleen op basis van feiten en omstandigheden kun je concluderen dat het niet-uniegoed is. Maar dan ligt de bewijslast bij ons. En: bij niet-Uniegoed kan de belastingplichtige nog afstand doen van de goederen.

5.1.2e weet genoeg en gaat de casus formeel bij Formaliteiten (DWU van toepassing?) en FR (aantonen) neerleggen. Hij houdt ons op de hoogte. **Actie:** 5.1.2e

NB: 5.1.2e heeft jaren geleden een uitleg over invoer van accijnsgoederen vanuit DLK/ 5.1.2e gekregen via 5.1.2e. Verzoek aan 5.1.2e om deze toelichting toe te voegen bij de discussie (gebeurd).

19.07.03.03.05 Welke lidstaat is heffingsbevoegd
67 AWR

5.1.2e : 67 AWR

5.1.2e

Beoordeling
De CG is het eens met 5.1.2e . NL is de lidstaat van verzending en is dus op grond van art. 10, vierde lid Richtlijn heffingsbevoegd.
- 5.1.2e : je kunt de verzendende AGP een naheffing sturen, maar je zou ook de ander die verwijtbaar handelt, de naheffing kunnen opleggen via 2c, derde lid WA. En via 51, eerste lid, onderdeel a WA. Dan betaalt hij de 67 AWR en de NL accijns. Bezwaar toewijzen en naheffing opleggen aan 67 AWR.
- 5.1.2e : je kunt bij beiden een naheffing opleggen, en de Ontvanger geeft dan terug als de ander heeft betaald.
- 5.1.2e : de verzendende AGP heeft een onderzoeksplicht naar de betrouwbaarheid van zijn afnemer. Dus moet je de AGP niet zonder meer vrijwaren, want dan beperk je je onnodig in de naheffingsmogelijkheden.
- 5.1.2e zal naar bezwaarbehandelaar het oude standpunt bevestigen en houdt de zaak in de gaten

- De casus is (nog) niet volledig in beeld, er is dus nog ruimte. Vraagt nader uitzoekwerk via 5.1.2e en 5.1.2e . Advies aan 5.1.2e : naar bevind van zaken handelen.
- 5.1.2e verwijst ten behoeve van de bezwaarbehandelaar naar art. 2c WA wat wordt verstaan onder de term onregelmatigheid voor de accijnswetgeving. Hij zet nog een reactie Buiten reikwijdte (gebeurd).

- 5.1.2e tip: neem 5.1.2e mee, hij heeft met multilaterale controles en als 5.1.2e hier ervaring mee.

19.07.03.03.06 Zeeschip bestemd om te varen
Dit agendapunt schuift op naar 2020, 5.1.2e heeft geen kans gezien nader te reageren.

19.07.03.03.07 Wat te doen bij in beslagname rode olie
5.1.2e : De CG FR heeft in concept een nieuwe tekst gemaakt voor het Handboek Douane over inbeslagname van rode olie, en verzocht commentaar hierop te leveren. 5.1.2e heeft o.a. afgestemd met 5.1.2e en 5.1.2e over hoe we omgaan met rode diesel in normale brandstoftanks.

Zij komen met 2 opmerkingen waarmee zij willen afwijken van de concepttekst:
* In de praktijk wordt rode olie in deze situatie nooit in beslag genomen. Dit is technisch zeer lastig en zorgt voor veel gedoe, kosten, milieuproblemen, etc. Een vrachtwagentank kan pakweg 300 liter olie bevatten, dat kunnen we niet in de beslag nemen. En de auto kan dan ook niet meer rijden. Dat willen we niet. Het voorstel is om aan deze tekst toe te voegen dat we rode diesel in normale brandstofreservoirs van voertuigen niet in beslag nemen, maar de chauffeur toestemming geven tot vervoer naar de dichtstbijzijnde vertrek- of bestemmingslocatie. Wel vanzelfsprekend volgen naheffing en boete. Deze oplossing sluit dan goed aan op de praktijk.
* Ook is het idee om de 50 liter vrijstelling (van inbeslagname) verder los te laten. Een jerrycan met 10 liter kan best in beslag worden genomen. Het betreft hier geen fiscaal aspect maar het verbod om voorhanden te hebben.

5.1.2e heeft hiervoor een tekstwijziging voorgesteld; 5.1.2e opmerkingen zijn verwerkt.
Als onze CG hiermee akkoord gaat, is de afspraak dat de BFC'er hier ook naar kijken. Zij hebben immers het laatste woord in deze beslissing.

Opmerkingen
- 5.1.2e : de kosten van afvoeren e.d., wie beslist en betaalt dat?
5.1.2e : de BFC-er beslist en de regio heeft daar budget voor.
- 5.1.2e : in de praktijk gebeurt dit al op deze manier.

Conclusie
CG is akkoord met het tekstvoorstel van FR en de opmerkingen van 5.1.2e . De uiteindelijke formulering is aan BFC. 5.1.2e legt voor aan FR (gebeurd).

19.07.03.03.08 Vrijstellingsvergunning accijns en zekerheid
5.1.2e is bezig met de beoordeling voor ATD voor de vrijstellingsvergunning. Hij heeft een opmerking over de tekst in het HA bij zekerheidstelling ten behoeve van de vergunning vrijstelling accijns.

In het Handboek accijns 30.60.00 staat dat het accijnsbelang wordt vastgesteld op basis van de hoeveelheid die gemiddeld per maand door de vergunninghouder wordt betrokken.
Dit wordt in de praktijk uitgelegd als alle accijnsgoederen die door de vergunninghouder in zijn administratie worden opgenomen om de vrijstellingsbestemming te kunnen volgen. Echter, de vergunninghouder kan accijnsgoederen ontvangen die zijn uitgeslagen tot verbruik met vrijstelling of zijn uitgeslagen tot verbruik met betaling van de accijns.

De veraccijnsde accijnsgoederen hoeven echter niet meegenomen te worden in de berekening van het accijnsbelang. Er wordt immers pas teruggaaf verleend op het moment dat de vrijstellingsbestemming bereikt wordt. In het Handboek zou dit wat duidelijker moeten worden gesteld en de praktijk (vergunningafgifte) moet hiervan op de hoogte worden gesteld.

Tekstvoorstel:

'*Degene die met een vergunning accijnsgoederen met vrijstelling van accijns betrekt, moet zekerheid stellen voor de accijns die hij verschuldigd kan worden (UBA, artikel 18, lid 4).*
Aangezien geen nadere bepalingen zijn gegeven, kan de inspecteur in dit geval het accijnsbelang vaststellen op basis van de door de vergunninghouder betrokken hoeveelheid accijnsgoederen die zijn uitgeslagen tot verbruik met vrijstelling van accijns.
Bij het vaststellen van het accijnsbelang wordt de ontvangst van veraccijnsde goederen door de vergunninghouder niet meegenomen.
Voor de bepaling van de hoogte van de zekerheid naar aanleiding van het berekende accijnsbelang zijn criteria vastgesteld (zie hoofdstuk 4).'

Voor de verbruiksbelasting staat er helemaal niets in het Handboek over het stellen van zekerheid bij de vrijstellingsvergunningen. Een soortgelijke tekst als hierboven bij de accijns is prima. Overigens is het in beide wetgevingen wel goed geregeld.

Conclusie:
De tekst van het HA moet worden aangepast en het HVAD moet worden aangevuld, **actie** 5.1.2e
CG is akkoord met het tekstvoorstel.

19.07.03.03.09 Openstaande e-AD's proviand status uitvoer
5.1.2e regio Schiphol Cargo is bezig met nog openstaande e-AD's (periode 5.1.2d) met de status Uitvoer, waaronder proviandzendingen.
- 5.1.2e vraagt zich af of bij proviand een e-AD nodig is.
- Verder vraagt zij of de andere vaco's ook te maken met openstaande e-AD's met de status uitvoer, waarbij het gaat om proviand.
- Ten slotte ziet zij een taak voor het proviandteam in Rotterdam om de bedrijven die ten onrechte een e-AD opmaken hierop te wijzen.

Beoordeling
- Proviand valt onder de vrijstelling van artikel 66a WA als het gaat om proviand aan boord van schepen in het verkeer van Nederland naar een andere lidstaat, anders dan over binnenwateren. Er hoeft geen e-AD te worden opgemaakt bij het provianderen van schepen in het verkeer van Nederland naar een andere lidstaat, anders dan over binnenwateren; een proviandverklaring volstaat.

- Een gelijksoortig vrijstelling is er als het gaat om accijnsgoederen aan boord van een luchtvaartuig of schip tijdens een vlucht of overtocht naar een derdelandsgebied of een derde land (artikel 66b WA). Daarvoor is wel een uitvoeraangifte EAD en een e-AD nodig. De uitvoeraangifte zuivert na uitgaan het e-AD aan. Het Meldpunt wordt geïnformeerd.

- 5.1.2e is van mening dat het proviandteam in Rotterdam alert moet zijn voor welke soort aangiften zij wel/ niet het uitgaan bevestigen via ECS, ter voorkoming dat er onterecht COE's worden afgegeven.
5.1.2e zal het geconstateerde onder de aandacht brengen van het proviandteam en houdt ons op de hoogte.

- 5.1.2e oppert om de benodigde bescheiden voor proviandering (zowel Douane als Accijns) voor de verschillende situaties in een schema te zetten. In de praktijk is dit kennelijk niet duidelijk. Daarbij zijn de verschillende statussen die de goederen kunnen hebben van belang, en ook of er vergunningen voor een lijndienst (douane) of een vergunning voor de ferryschepen (accijns, beleidsregel 3.4) is afgegeven. **Actie:** 5.1.2e

Conclusie
De CG is akkoord.

19.07.03.04.01 Joints belasten?
5.1.2e verwijst naar recente vangsten van verdovende middelen, waaronder kant-en-klare joints. Als je de defintiebepalingen van de WA beoordeelt moet een joint worden aangemerkt als een sigaret. Het beleid is echter dat we geen accijns heffen over joints. 5.1.2d

Beoordeling
Tot nu toe worden joints inderdaad niet belast: Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft in de zaak Horvath - Hauptzollamt Hamburg-Jonas (5 februari 1981, 50/80) beslist dat goederen die verboden zijn, zoals verdovende middelen, niet mogen worden belast met invoerrechten. Voorts heeft het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in de zaak Happy Family (5 juli 1988, 289/86) beslist dat geen omzetbelastingschuld ontstaat bij de illegale levering van verdovende middelen. Naar analogie van de in de jurisprudentie voor de omzetbelasting en invoerrechten neergelegde lijn, heeft onze Stas geoordeeld dat ook van een accijnsheffing op dergelijke producten geen sprake kan zijn (Tweede Kamer 2009/10, nr. 297).

Maar inmiddels ziet de wereld er anders uit.
Om aan de zaak Horvath en dus de toepassing daarvan onverkort vast te houden lijkt wat achterhaald. Het arrest is van 1981 en dus in een andere tijd gewezen voor wat betreft het gedogen van softdrugs en coffeeshops. Bovendien ging het in die zaak om heroïne waarvan het binnenbrengen absoluut verboden is en waarvan het achterwege laten van welke heffing dan ook is gerechtvaardigd.

Inmiddels gedoogt de rijksoverheid de verkoop en het bezit van softdrugs onder voorwaarden en vervolgt de betreffende personen niet strafrechtelijk. Handel en bezit zijn dus niet absoluut verboden. In hoeverre dit het beleid kan doorbreken is best interessant en iets om verder over te discussiëren.

De vraag is daarom aan minfin voorgelegd of de gewijzigde maatschappelijke discussie voldoende aanleiding is om na te gaan of de Staatssecretaris zijn beleid uit 2010 gaat heroverwegen voor wat betreft de binnenlandse accijnsheffing op verdovende middelen. De reactie van minfin was dat op dit moment het wetsvoorstel ‘Experiment gesloten coffeeshopketen’ (van J&V en VWS) wordt behandeld. Het huidige standpunt: ‘algemeen verbod dus niet heffen’, wordt zowel voor de BTW als voor de accijns bekeken in het licht van dit wetsvoorstel. Wordt vervolgd.

Opmerkingen
- Los van de vraag of het beleid van de Stas mogelijk gaat wijzigen vraagt 5.1.2e zich af of we overgaan tot het (na)heffen over de tabak die in een joint verwerkt zit. 5.1.2d

5.1.2e . 5.1.2d

- 5.1.2e : 5.1.2d
- 5.1.2e : 5.1.2d

5.1.2e stuurt vraag aan 5.1.2e 5.1.2e om voor te leggen aan 5.1.2e (gebeurd;

Reactie na bespreking binnen cluster:
- Vanuit de invalshoek wet- en regelgeving:
1. 5.1.2d ;
2. 5.1.2d

We moeten eerst de beleidsontwikkeling afwachten. Dit is ook zo afgesproken met de collegae van DGFZ.
- Vanuit de invalshoek HHP 2020 en de HHR:
5.1.2d

5.1.2d

19.07.04 Handhaving
19.07.04.01 Aanpak werkgroep GG's, schema
5.1.2e deelt de stand van zaken mee. De behandeling van het memo in de RG HHB is uitgesteld om de laatste reacties vanuit proces Toezicht te kunnen verwerken, komende vrijdag. 5.1.2e heeft het schema aangepast, waarvoor dank.

Afspraak:
- **actie:** 5.1.2e zet de laatste versie op Buiten rei
- Kort termijn om te reageren

De CG is akkoord met de lijn van 5.1.2e

19.07.04.02 Buurtsupers
5.1.2e heeft de meest recente versies op Buiten rei gezet, zoals ze ook worden aangeboden aan het MT.
Enkele belangrijke wijzigingen:
— er wordt niet meer gesproken over "administratieve taken", maar over opvragen van aanvullende bescheiden e.d.
— opleidingsplan is iets meer ingevuld met tijdplan e.d.

5.1.2e heeft haar management geïnformeerd, m.n. voor wat betreft het opleidingsplan.
5.1.2e : over het opleidingsplan: de collega's die in de praktijk hier niet mee te maken hebben hebben meer maatwerk nodig; 5.1.2e nemen dat op zich.

De CG is akkoord met het memo.

19.07.04.03 5.1.2d
5.1.2d

19.07.04.04 HH-afspraken met DLTC
Ieder jaar hebben we een handhavingsplan. Onderdeel daarvan zijn de handhavingsafspraken. 5.1.2e nodigt ons uit mee te denken over nieuwe onderwerpen waar wij als CG behoefte aan hebben over risicobeelden/onderwerpen. S.v.p. feed back vóór 1-12.
Vorig jaar in HH-afspraken gevraagd:
risicoanalyse over/wat zijn blinde vlekken in het toezicht:
5.1.2d

Recent: 5.1.2d

- 5.1.2e: hoe lang blijft iets een groeidocument en wat zijn de concrete resultaten van de reeds genoemde onderwerpen, zijn daar al controleopdrachten van? Maak eerst af voordat je nieuwe onderwerpen maakt.
- - 5.1.2e 5.1.2d

- 5.1.2e : 5.1.2d
- - 5.1.2e: de nieuwe onderwerpen komen ook op de kalender, bijv. 5.1.2d Elk onderwerp geeft eerst voorwerk.

- 5.1.2e: nieuwe inzichten kunnen andere keuzes geven. Wij moeten ons niet laten beperken door de capaciteit van een ander. Wel prioriteren.

5.1.2e zet de onderwerpen op CP (gebeurd); aan de **Vaco's** het verzoek te reageren.

19.07.05. Nieuwe wetgeving/jurisprudentie
Stand van zaken wijzigingen Richtlijnen.
- Met betrekking tot de aanpassing van de Ri. 2008/118 is een akkoord bereikt. Er komt een hele nieuwe richtlijn met een nieuw nummer. Voor het hele traject komt een wetsvoorstel voor implementatie en wordt verwerkt in het BP 2022. Dat is incl. veraccijnsd vervoer. We kunnen nu nog niet beginnen met de nationale aanpassingen; we moeten eerst wachten op de officiële NL vertaling.
- Er komen aparte werkgroepen voor de onderwerpen afstandsverkopen en reizigershoeveelheden.
- Er komt een fiscalis projectgroep voor verliesnormen; er moeten gezamenlijke normen komen. Zolang er geen gezamenlijke norm is, dan gelden de nationale normen.

- Alcoholrichtlijn: Geen akkoord vanwege het thuisstoken. In december wordt weer een poging gedaan om overeenstemming te bereiken. Dat wordt alleen een wijziging, geen nieuwe richtlijn.
- Het arrest van het HvJ m.b.t. Plato wordt terzijde geschoven. De hoofdlijn wordt Plato incl. alle toevoegingen, maar lidstaten mogen eigen systeem tot 2030 aanhouden (wij kiezen daar niet voor). Op zijn vroegst 2022. Overgang bij bier naar alcoholpercentage wordt bekeken.
- De afgifte van certificaten voor kleine bierbrouwers wordt zelfcertificering.

19.07.05.01
Uitspraak Hof A'dam invoer rooktabak (ECLI:NL:GHAMS:2019:3442, 24-09-2019, Zaaknummer 1800346).
Belanghebbende heeft de aankomsthal via het groene kanaal verlaten, terwijl hij 9 kg rooktabak bij zich heeft. Dit leidt tot verschuldigdheid van douanerechten, accijns en omzetbelasting.
Voor de praktijk is dit een goed bruikbare uitspraak.

5.1.2e heeft 2 opmerkingen:
1. Uit de overweging 5.6 lijkt het erop dat het Hof de toepassing van het forfaitaire tarief voor de accijns niet uitsluit. Hij noemt immers 7:17 ADR, waar de forfaitaire tarieven voor de accijns staan geregeld. Echter, het forfaitaire tarief is alleen van toepassing als aangifte bij de Douane is gedaan. Indien de goederen niet werden aangegeven kan geen gebruik gemaakt worden van het forfaitaire tarief. Deze keuze geldt slechts als de reiziger de goederen (mondeling- of door keuze van het rode kanaal) bij de Douane heeft aangegeven. Deze keuze is niet van toepassing als, zoals in casu, de reiziger door keuze van het groene kanaal te kennen geeft geen goederen bij zich te hebben om aan te geven, en de Douane bij controle goederen aantreft waarover invoerrechten en belastingen moeten worden betaald.
2. Andere opmerking: Er kan op grond van artikel 41 van Vo.1186/2009 juncto artikel 8, aanhef en eerste lid, letter d, van de Richtlijn 2007/74 vrijstelling worden verleend voor maximaal 250 gram rooktabak. De meegevoerde hoeveelheid betrof maar liefst 9 kg. rooktabak. Kennelijk heeft de primaire beslisser gemeend dat die hoeveelheid voor eigen gebruik was.

5.1.2e is het met de opmerkingen eens. Overigens blijkt uit de uitspraak dat wel het wettelijk accijnstarief is toegepast en niet het forfaitair accijnstarief.
5.1.2e stelt vervolgens vragen bij de juistheid van die berekening van het bedrag van de forfaitaire OB bij tabaksproducten zoals die in hst. 6.20.00, bijlage 2 van het HB Douane staat.

Actie: 5.1.2e vraagt de berekening na bij het cluster Heffing: er wordt dubbel OB uitgetrokken (gebeurd, het HD wordt aangepast).

19.07.05.02. Uitspraak RB NH 17-2450 van 1 oktober 2019, Indeling niet bevroren waterijsjes met alcohol
Ter info: Bijgaand de uitspraak voor niet bevroren waterijsjes m.b.t. de indeling te weten GN 2208. "*Het onderhavige product is een vloeistof die geschikt en bestemd is voor menselijke consumptie. Dat het product te zoet zou zijn om te drinken, zoals eiseres stelt, is niet gebleken. Bovendien is het in de bti vermelde suikergehalte van het product van ongeveer 4% niet hoger dan het suikergehalte in gezoete dranken in het algemeen. Op basis van zijn objectieve kenmerken en eigenschappen, zoals omschreven in de bti, moet het product worden ingedeeld als alcoholhoudende drank van GS-post 2208*."

19.07.05.03. Uitspraak rechtbank gedenatureerde alcohol volgens Tsjechische methode (ECLI:NL:RBDHA:2019:12039 van 27-09-2019)
Dit betreft de uitspraak van de rechtbank inzake een civiele procedure tegen de Staat (kort geding).
In Nederland wordt alcohol gedenatureerd volgens de Tsjechische methode. Belanghebbende wil dat de aldus gedenatureerde alcohol wordt aangemerkt wordt als een volledig gedenatureerde alcohol als bedoeld in 27, eerste lid, onderdeel a Ri. 92/83.
NL is van mening dat alleen de Eurodenaturant in aanmerking komt om vrijstelling te bewerkstellingen. Belanghebbende zal de alcohol dus onder schorsing van accijns moeten vervoeren en niet met een VAGD, zoals belanghebbende wil.
Uitspraak:
- Belanghebbende is niet-ontvankelijk verklaard in haar vorderingen omdat er een bestuursrechtelijke rechtsgang openstond.
- Ten overvloede overweegt de voorzieningenrechter ook nog dat er geen sprake is van een spoedeisend belang dat eraan in de weg zou staan dat een uitspraak van de bestuursrechter in kort geding zou kunnen worden afgewacht. Ook op dit punt worden de stellingen van de Staat volledig gevolgd.

Belanghebbende gaat wellicht in hoger beroep.

19.07.05.04 HvJ EU C-579/18 Comida Paralela
Ter informatie
De onderneming Comida Paralela 12 en haar zaakvoerder worden beschuldigd van het op onregelmatige wijze binnenbrengen op Belgisch grondgebied van bier, limonades, alcohol en mineraalwater die of dat onder de regeling tot opschorting van de accijns, de bijzondere accijns en de verpakkingsheffing vallen.

Comida Paralela 12 voert aan dat het douanewetboek van de Unie zich ertegen verzet dat een onderneming wordt gehouden tot betaling van een douaneschuld die is ontstaan door het onrechtmatig binnenbrengen van goederen door haar zaakvoerder op het grondgebied van het Koninkrijk België uit een ander land van de Unie.

Prejudiciële vragen:
1. Verzet artikel 79 van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie zich ertegen dat een nationale regeling als die waaraan artikel 266 van de algemene wet van 18 juli 1977 inzake douane en accijnzen uitvoering geeft, in geval van een onregelmatig binnenbrengen van aan invoerrechten onderworpen goederen in het douanegebied van de Unie, degene die burgerlijk aansprakelijk is voor de dader van een dergelijk misdrijf maar die aan het plegen daarvan niet heeft deelgenomen, tot hoofdelijke medeschuldenaar van de douaneschuld maakt?

5.1.2e Met name r.o. 39 is interessant en in lijn met ons beleid:
'39 Dienaangaande zij erop gewezen dat in artikel 8, lid 1, onder a), ii), van richtlijn 2008/118 is bepaald dat, in geval van onregelmatige uitslag van accijnsgoederen onder een accijnsschorsingsregeling, alle personen die bij de onregelmatige uitslag van accijnsgoederen betrokken waren, terwijl zij wisten of redelijkerwijze hadden moeten weten dat het onttrekken op onregelmatige wijze geschiedde, tot voldoening van de verschuldigd geworden accijns gehouden zijn. Deze tweede voorwaarde, die vergelijkbaar is met het vereiste van een element van opzet, is door de Uniewetgever echter niet opgenomen in artikel 38, lid 3, van die richtlijn.'.

Deze zaak is ook interessant voor de zaak waarin wij hebben geïntervenieerd: HvJ EU C-279/19:
HvJ C-279/19 Commissioners for Her Majesty's Revenue and Custom (Verenigd Koninkrijk).

19.07.05.05 Beleidsregel 4.6
In beleidsregel 4.6 wordt een goedkeuring gegeven voor het zuiveren van met vrijstelling ingeslagen minerale oliën. 5.1.2e vraagt zich af of deze beleidsregel wel noodzakelijk.

5.1.2e is van mening dat deze situatie onder de ontheffing als bedoeld in artikel 5, derde lid, onderdeel b WA valt. Er is sprake van het vervaardigen van accijnsgoederen omdat je de soort en/of de samenstelling van een accijnsgoed wijzigt. Degene die deze handeling doet is al in het bezit van een vergunning als bedoeld in artikel 65, derde lid WA voor de vrijstellingsbestemming als bedoeld in artikel 65, eerste lid, onderdeel b WA; de gezuiverde minerale olie wordt gebruikt als grondstof voor het vervaardigen van niet-accijnsgoederen.

Beoordeling
Volgens 5.1.2e is de beleidsregel wel noodzakelijk.
Artikel 5, derde lid, onderdeel b, WA heeft het over het vervaardigen van accijnsgoederen waarvoor een vrijstelling van accijns geldt op de voet van artikel 65 WA.
Op grond van artikel 65, eerste lid, onderdeel b, WA wordt vrijstelling verleend voor het vervaardigen van niet-accijnsgoederen. Echter, de zuivering van minerale oliën is een vervaardiging van minerale oliën (van accijnsgoederen dus). Deze vervaardiging (de zuivering) valt dan niet onder de vrijstellingsbestemming van artikel 65, eerste lid, onderdeel b WA.

Beleidsregel 4.6 voorziet in deze vervaardiging van accijnsgoederen binnen het regime van de vrijstellingsvergunning (met als vrijstellingsbestemming de vervaardiging van niet-accijnsgoederen).

De basis van deze beleidsregel is paragraaf 13.6.1. lid 4 Leidraad accijns:
13.6.1. Vrijstelling met vergunning
1. Indien de vrijstellingsbestemming bij uitslag of bij invoer niet voldoende vastligt kan geen rechtstreekse vrijstelling worden verleend op grond van artikel 64 van de wet. Wel kan vrijstelling met vergunning worden verleend op grond van artikel 65, eerste lid, onderdeel a , van de wet juncto artikel 18 van het besluit.
2. Een vergunning is altijd nodig indien vrijstelling wordt verleend voor minerale oliën die worden gebruikt als grondstof voor de vervaardiging van niet aan accijns onderworpen goederen.
3. Om van de vrijstelling gebruik te kunnen maken dient vooraf een vergunning te worden aangevraagd bij de inspecteur. Voor het verlenen van de vergunning en de daarin op te nemen algemene voorwaarden en bepalingen wordt verwezen naar paragraaf 13.14.
4. In de vergunning kan worden toegestaan dat de met vrijstelling ingeslagen minerale oliën in het eigen bedrijf worden gezuiverd. De gezuiverde minerale oliën mogen uitsluitend in het bedrijf worden gebezigd voor het doel waarvoor ze aanvankelijk met vrijstelling zijn ingeslagen.

Conclusie: Het intrekken van de Beleidsregel is niet aan de orde. Hier worden juist wel accijnsgoederen vervaardigd. Kijken of dit voor 5.1.2e voldoende is.

19.07.05.06 Uitspraak Rb. Gelderland waterpijptabak (ARN 19/2786 ACC1J 264, 28 oktober 2019)
De Douane heeft tijdens een controle bij eiseres 3.591 gram waterpijptabak aangetroffen die niet voorzien was van Nederlandse accijnszegels. De rechtbank stelt voorop dat op verweerder de bewijslast rust aannemelijk te maken dat het door hem gestelde belastbare feit, in dit geval het voorhanden hebben van onveraccijnsde accijnsgoederen, zich heeft voorgedaan. De rechtbank stelt, op basis van het

proces-verbaal waaraan een bijzondere bewijswaarde mag worden ontleend omdat dit op ambtseed is opgemaakt, vast dat eiseres tijdens de controle verpakkingen waterpijptabak voorhanden had die niet voorzien waren van Nederlandse accijnszegels. Daarmee heeft verweerder aan zijn bewijslast voldaan.

Eiseres stelt dat het moeilijk is om te bewijzen dat zij voor de 3.591 gram waterpijptabak wel accijns heeft betaald. Ter zitting heeft eiseres twee verschillende fabrieksverpakkingen waterpijptabak laten zien. De eerste soort verpakking is een kartonnen doos met een accijnszegel erop. Als de doos wordt geopend zit er een plastic pot in met daarin een zakje met 1.000 gram waterpijptabak. Op deze pot noch op het zakje zitten accijnszegels. De tweede soort verpakking is een plastic pot met een accijnszegel over de dop. Na het openen van de pot breekt de zegel. Eiseres stelt dat zij na het openen van de fabrieksverpakkingen niet kan aantonen dat zij accijns heeft afgedragen omdat de tabak zich dan bevindt in de plastic pollen of in de zakjes waarop de fabrikant geen accijnszegel heeft aangebracht. Eiseres heeft dit al diverse keren aangekaart bij controleurs en gevraagd hoe zij kan aantonen dat zij accijns heeft afgedragen.

De rechtbank geeft aan:
- Verweerder heeft aan zijn bewijslast voldaan o.g.v. het proces-verbaal.
- Eiseres had aannemelijk kunnen maken dat zij wel accijns had afgedragen door bijvoorbeeld over een periode de inkoopfacturen te overleggen, de dozen met verbroken zegels en daarnaast het gemiddeld aantal klanten en het gemiddelde gebruik per klant in die periode. Hiervoor had zij de hoorzitting tijdens bezwaar kunnen benutten, hetgeen zij om haar moverende redenen heeft nagelaten.
- Het beroep op het evenredigheids- en zorgvuldigheidsbeginsel slaagt niet gezien het dwingendrechtelijke karakter van de wet. Er is geen ruimte voor belangenafweging en de besluitvorming heeft op zorgvuldige wijze plaatsgevonden.

Over het argument van eiseres dat zij na het openen van de fabrieksverpakkingen niet kan aantonen dat zij accijns heeft afgedragen omdat de tabak zich dan bevindt in de plastic potten of in de zakjes waarop de fabrikant geen accijnszegel heeft aangebracht, merkt Jos het volgende op.

Over het aanbrengen van het accijnszegel is in onze wetgeving het een en ander geregeld, zie de artikelen 78, eerste lid WA, art. 45 en 46 URA. Deze artikelen impliceren dat het zegel op de directe verpakking van het tabaksproduct moet worden aangebracht, dus niet op een ‘omdoos’ o.i.d. Zie ook de discussie op CP. De fabrikant heeft het zegel dus niet juist aangebracht. Via de ‘fabrikantencode’ op het zegel, zoals bedoeld in art. 48, eerste lid URA, kan de inspecteur de betreffende Toestemminghouder achterhalen en hierop aanspreken.

19.07.05.07 Uit de ITEG-vergadering

Vraag 5.1.2e Item 17: Er blijkt een discrepantie te zitten tussen de bijlage van Verordening 684/2009 en de FESS. Verordening 684/2009 staat zowel de lidstaat van vertrek als van bestemming toe om de graden Plato in een e-AD te vermelden.
De FESS staat alleen de lidstaat van vertrek toe om de graden Plato in een e-AD te vermelden. Daardoor staan ITSM-calls open.
Vraag: speelt dit probleem ook bij ons?
5.1.2e hebben voor de vergadering afgestemd; 5.1.2e heeft voldoende info voor de vergadering.

19.07.06 Content

19.07.06.01 Handboeken Accijns en Vb

5.1.2e : De manier van werken met WORX gaat veranderen omdat Arbortext ‘*end of life*’ is en wordt vervangen door Quark. Dat zou al zeer snel zijn, misschien 1-1-2020 al! KI&S was dat alleen vergeten mede te delen aan o.a. onze 5.1.2e .
Op 5-11 heeft IM en KI&S daarom een ingelaste demo-middag gehouden voor alle contentcoördinatoren (Blauw-Groen-Rood).

Buiten reikwijdte verzoek

Voor de publicatie van het HVAD de vraag of de schrijvers alle teksten bij 5.1.2e hebben aangeleverd, zodat die deze maand nog naar KI&S kunnen om om te zetten en te publiceren. En anders graag alsnog a.s.a.p. doen. 5.1.2e neemt nog contact op met 5.1.2e (gedaan).

5.1.2e heeft ons management (5.1.2e) op de hoogte gesteld van deze gang van zaken. Wij blijven tot nader order onze handboekteksten insturen op de oude manier. De streefdatum voor publicatie van het HVAD is nog steeds 1-12.

19.07.06.02 HEMCS
Geen opmerkingen.

19.07.07. Aantekeningen vorig overleg 13 augustus en actielijst
Geen reacties.
- 5.1.2e vraagt aandacht voor de actielijst.
- 5.1.2e : wat was de bedoeling van de overzichten van 5.1.2e ?

5.1.2e dat was een vraag van de CG van vorig jaar. Je zou bijv. naar aanleiding van die info AC's kunnen instellen. 5.1.2e maakt een nieuw agendapunt.

19.07.08 Rondvraag
19.07.08.01 5.1.2e :
Moet de vergadering van 17-12 doorgaan? Tenzij de onderwerpen daarom vragen skippen we de vergadering. Als er behoefte aan een besluit nodig is, geef dat dan aan in het forum.

19.07.08.02 5.1.2e **:**
- teruggaaf accijns particulieren.

Spin off van OB-verhaal van 5.1.2e .
Volgens 5.1.2e is er geen wettelijke belemmering om terugaaf van accijns te verlenen aan particulieren.
5.1.2e : er is een praktisch probleem: flessen met vloeistof >100 ml. komen niet door de beveiliging heen.
5.1.2e : is al nagegaan of er geen teruggaaf wordt gegeven?
5.1.2e : heeft geen haast, **actie: CG**: s.v.p. binnen 2 weken reageren.
- PI: Bij een demo geweest, zag er goed uit.

19.07.08.03 5.1.2e **:**
- gaat er iemand van DLTC naar de tabaksbeurs in de RAI?

5.1.2e : 5.1.2d . Maar 5.1.2e bedoelt om onszelf op de hoogte te stellen van nieuwe trends/machines e.d. Tevens over ruwe tabak. 67AWR

Vraag is of 5.1.2e hiervan weet? Na telefonisch contact: 5.1.2d
- over haar vraag over de zekerheid bij accijnszegels: zij kan met de huidige reacties uit de voeten.

19.07.09 Evaluatie en sluiting
Het was een goed overleg.
Volgende CG-vergadering op 11 februari in Utrecht (de Knoop).

Conceptverslag Coördinatiegroep accijns van dinsdag 11 februari 2020, nr. 20.01
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e 5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De materiedeskundigenvan het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

20.01.01 Opening en vaststelling agenda.
- 05.04 vervalt, stond dubbel op de agenda. Is namelijk 03.03.08
- Agendapunt van appelsap naar appelcider wordt 03.02.05

20.01.02. Mededelingen
20.01.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's
20.01.02.01.01 CUA
5.1.2e : geen bijzonderheden

5.1.2e: Korte terugkoppeling van het gesprek met 5.1.2e en 5.1.2e . In verband met het bouwen van applicaties komt een memo zoals memo werkstromen (van 5.1.2e) waaruit de taakverdeling van de CUA moet blijken. Er is niks anders.

20.01.02.01.02
20.01.02.02. Overige mededelingen
20.01.02.02.01 Samancta (vervolg)
5.1.2e : Op 21 januari jl. is er een afstemming geweest met enkele collega's van CG Heffing over Samancta. We zitten op dezelfde lijn als CG Heffing, dus zijn er geen echte discussiepunten.

Het volgende is afgesproken:
• Handboek Douane hst. 12.10.00 is leidend voor wat betreft het nemen van monsters.
• Handboek Accijns verwijst naar HD hst. 12.10.00.; enige is dat voor accijns er monster gevorderd worden ipv genomen.
• Samancta wordt niet of nauwelijks genoemd in Handboek Douane.
• De te nemen/vorderen hoeveelheden zijn straks allemaal gelijk gesteld (per onderdeel / GN). Er zijn dus als het goed is straks geen verschillen tussen douanemonsters en accijnsmonsters. Dit om het voor FT en anderen gemakkelijker te maken.
• De belangrijkste producten voor ons hebben we doorgesproken. Bij Samancta gaat het dan om SAM205 (meeste MO-producten) en in HD12.10.00 bijlage 2 is dit per GN-code verdeeld. De hoeveelheden in bijlage 2 worden nu aangepast in 2x100ml (sy124), 2x500ml (andere controles) en 2x1000ml (controle octaangehalte).
• Samen met de collega's van FT en DLTC kijkt 5.1.2e nog een kritisch naar de tekst van SAM205. Deze is nu in het Engels en als de Nederlandse vertaling er is, bespreekt hij deze. Omdat Samancta niet leidend is, is dit ook niet echt heel erg belangrijk. Voor de SAM-nummers, zie https://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/SAMANCTA/NL/index_NL.htm
• Als alle handboeken zijn aangepast, maken 5.1.2e en 5.1.2e een korte presentatie voor alle collega's die hier mee gaan werken.5.1.2e had het idee om iedereen (in groepen) uit te nodigen in het nieuwe douanelab.
Heb je tips, stuur het naar 5.1.2e , zij zitten in de werkgroep van Heffing over dat onderwerp.

20.01.02.02.02. Tabak (wijzigingen)
5.1.2e:
1-1 is een tariefsverhoging ingegaan van het BP 2018.
1-4 komt de tariefsverhoging vanwege het Preventieakkoord. Voor beide verhogingen is de tariefcode

gewijzigd met alle logistieke zegelperikelen van dien. De branche wordt ingelicht met de brief die 5.1.2e op CP heeft gezet. Is die brief inmiddels verstuurd? Want de 1e besteldatum nieuwe zegels was 28-1 en we willen een gelijk speelveld.
- Aanbesteding zegelcontract is Joh. Enschede geworden, per 20-11-2020. Er komt een compleet nieuw zegel, waarover wij vanuit DLK de CG t.z.t. zullen inlichten, incl. omwisseling en overgangsmaatregel per 1-1-2020.

5.1.2e vraagt of er gezien de grote tariefwijziging controles art. 95a WA zijn voorzien.
5.1.2e: In het vorig overleg is dat aan de orde geweest, zie 19.07.04.03 Art. 95a-controles instellen. De HHR heeft al contact hierover met DLTC gehad.

20.01.02.02.03 EMCS fase 3.4
13 februari is de nieuwe release.
5.1.2e : 5.1.2e was bij VNPI-overleg, NL zit ok. Bepaalde lidstaten gaan de datum niet halen, zoals Roemenie en VK.

03: Overige mededelingen
5.1.2e : de VNPI heeft zorgen over termijn invoering euromarker. 5.1.2e zal een tekst met ons delen.

5.1.2e: De Belastingacademnie is aan het kijken naar taakgericht opleiding. Veel tijd kwijt met eerst basis en dan taakgericht deel. Kost mss nog wel meer tijd dan gewone opleiding.

03. Helpdeskvragen

20.01.03.01 Minerale olie
20.01.03.01.01 Voorhanden hebben rode olie buiten AGP
De vraag is of wij nog steeds achter ons standpunt staan uit 2013 dat je vanuit de opslagtanks zoals bedoeld in artikel 91, tweede lid, onderdeel c WA rechtstreeks moet afleveren aan schepen en niet eerst laden in een tankauto en dan afleveren aan schepen (andere dan pleziervaartuigen).

Even als herinnering:
13.03.03.02.03 Toepassing artikel 91 WA lid 2 letter c.
Taalkundig kan de wettekst van artikel 91 WA lid 2 letter c niet anders worden uitgelegd dan dat rode olie voorhanden mag worden gehouden in opslagtanks om van daaruit af te leveren in:
- schepen voor commercieel gebruik en
- ladingtanks van vaartuigen, voertuigen en treinwagons.
Dit is situatie 2. Alleen kleven aan die uitlegrisico's en dat is niet de bedoeling geweest van de wetgever. Dan zouden overal ladingtanks met rode olie voorhanden mogen zijn. De controle op ladingstanks buiten AGP wordt heel moeilijk, want de voorhandenhebber kan stellen dat de rode olie bestemd is voor schepen etc.
De bedoeling van de wetgever was situatie 1. Dat houdt in dat levering van vaartuigen, voertuigen en treinwagons alleen maar uit een AGP kan komen.
Eenduidigheid van het woord opslagtank, ladingtank, tank is ook wenselijk.
Conclusie: aanpassing van artikel 91 door een nieuw onderdeel d is wenselijk met betrekking tot ladingtanks.

5.1.2e Er staat nergens in artikel 91, tweede lid, onderdeel c WA dat de olie rechtstreeks vanuit de tanks moet worden afgeleverd, noch in de MvT. De olie moet bestemd zijn voor de bunkering. En dit kan dus alleen voorkomen bij de teruggaaf-bunkeraar.
Er zijn teruggaafbunkeraars die per tankauto vanuit hun opslag afleveren in Nederland maar ook in België aan commerciële schepen. Dit zijn van oudsher al bunkeraars die, vóór de aanpassing van artikel 17, derde lid URA, niet in aanmerking kwamen voor een AGP omdat zij niet gemiddeld 1.000.000 liter minerale olie in voorraad hadden. Artikel 17, derde lid URA is daarop aangepast om deze teruggaafbunkeraars toch de mogelijkheid te bieden een AGP aan te kunnen vragen. Een aantal heeft dat inderdaad gedaan maar enkelen dus nog steeds niet en deze bunkeren gewoon via tankwagons. Dit valt gewoon onder de uitzondering van de verbodsbepaling als bedoeld in artikel 91, tweede lid, onderdeel c WA.

Uit beleidsregel 4.9. blijkt evenmin dat dit niet zou mogen onder dit goedkeurend beleid.

Conclusie
Artikel 91, tweede lid, onderdeel c WA impliceert niet dat rechtstreeks geleverd moet worden.
Er komt een verduidelijking het HA, bij de verbodsbepalingen, **actie** 5.1.2e **.**

20.01.03.01.02 Verschuldigdheid accijns bij voorhanden van 'rode olie
De vraag is wat de toegevoegde waarde is van artikel 2, vierde lid WA.

Bij het voorhanden hebben van rode olie in strijd met de wettelijke bepalingen passen we meestal, om tot een verschuldigdheid te komen, artikel 2, eerste lid 1, onderdeel b, van de Wet op de accijns toe: '*het voorhanden hebben van een accijnsgoed buiten een accijnsschorsingsregeling wanneer over dat goed geen accijns is geheven overeenkomstig de toepasselijke bepalingen van het Unierecht en de nationale wetgeving'*. Hij vraagt zich echter af waarom we in dit soort specifieke situaties, het voorhanden hebben van rode olie in strijd met de wettelijke bepalingen, niet het meer specifieke artikel van verschuldigdheid toepassen, te weten artikel 2 lid 4 WA: "*Als uitslag tot verbruik wordt mede aangemerkt het in strijd met wettelijke bepalingen voorhanden hebben of gebruiken van minerale oliën waaraan herkenningsmiddelen als bedoeld in artikel 1a, derde lid, zijn toegevoegd*"

Reactie5.1.2e : art. 2, eerste lid onderdeel b WA wordt toegepast op de bevindingen bij de controles op de brandstoftanks van de binnenvaart. Omdat bij afwijking van het SY124 gehalte er nog steeds geen overtreding is van de verbodsbepaling van artikel 91 lid 2 WA. Je mag namelijk gewoon herkenningsmiddelen of bestanddelen daarvan in de brandstoftank hebben. En omdat de aanwezigheid van deze herkenningsmiddelen niet in strijd met de wettelijke bepalingen voorhanden zijn kun je niet anders dan 2, eerste lid onderdeel b WA toepassen. Je heft dan over de aangetroffen hoeveelheid.
Echter bij het aantreffen van rode olie in tanks bij bijvoorbeeld een bedrijf of in een vrachtwagen wordt zoveel mogelijk artikel 2, vierde lid WA toegepast. Een voordeel daarbij is dat je voor de naheffing kunt uitgaan van de maximum inhoud van de tank, zie art. 55 WA, dat verwijst naar art. 2, vierde lid WA.

Daarnaast komen er zeker in de grensstreek bevindingen voor die zien op rode olie afkomstig uit België. Dan komt artikel 2e WA ook om de hoek kijken. Als de olie in België is uitgeslagen tot verbruik dan kun je in ieder geval niet artikel 2, eerste lid, onderdeel b WA toepassen
Al met al vaak lastig te beoordelen en per situatie moet vastgesteld worden wat het belastbaar feit is en in sommige gevallen zul je meerdere belastbare feiten kunnen hebben.

Conclusie:
De CG is akkoord met de uitleg van 5.1.2e . Er zijn situaties waarin art. 2, vierde lid WA als heffingsartikel nodig is.

Opmerking
5.1.2e : Gezien de tekst van het toekomstige artikel 60 URA in het kader van de ontheffing voor de scheepsonderhoudsbedrijven: Deze onderhoudsbedrijven krijgen via art 91, derde lid WA jo art 60 URA een ontheffing om van herkenningsmiddelen voorziene olie die aanwezig is in de brandstoftank van een schip i.v.m. reparatie, ontmanteling, tijdelijk op te slaan/voorhanden te hebben totdat die wordt opgehaald door een afvalinzamelaar. Dan hebben we het over gekleurde olie die voldoet aan het bepaalde van art 1a, derde lid WA/art. 20, tweede lid 2 UBA en art. 13 URA.
In de toelichting op artikel 60 URA staat aangegeven dat die ontheffing uitsluitend geldt voor de olie die is uitgeslagen tot verbruik op grond van art 2, eerste lid, onderdeel b WA. Er is aangegeven dat "*als die olie wordt opgeslagen bij een scheepsonderhoudsbedrijf, deze niet meer is bestemd om te gebruiken voor het doel waarvoor vrijstelling dan wel teruggaaf is verleend en ontstaat er verschuldigdheid van accijns op grond van artikel 1, tweede lid, van de WA in samenhang met artikel 2, eerste lid, onderdeel b, van die Wet*"
Zou er dan hier eigenlijk ook niet artikel 2 lid 4 moeten zijn vermeld i.p.v. artikel 2, eerste lid, onderdeel b? Er wordt dan toch door het scheepvaartonderhoudsbedrijf een voorraad rode olie voorhanden gehouden te vergelijken met een voorraad rode olie elders in een IBC of tank waarop we artikel 2, vierde lid WA dan toch toepassen?

5.1.2e Nee, want als de ontheffing van artikel 60 URA is ingegaan dan heb je de olie niet meer in strijd met de wettelijke bepalingen voorhanden en kun je dus artikel 2 lid 4 WA niet meer toepassen.

20.01.03.01.03 Standpunt bio-diesel heroverwegen?

67 AWR

67 AWR

In de kennisgroep Accijns is in het verleden het standpunt ingenomen dat biodiesel maar op 1 manier kan worden gebruikt en dat is als brandstof. Vandaar dat toen besloten is dat biodiesel altijd een accijnsgoed is dat moet worden belast als (motor)brandstof.

67 AWR

De vraag is of het ingenomen standpunt moet worden heroverwogen of nader gepreciseerd. De enkele indeling onder de GN 3826 00 10/90 is schijnbaar niet voldoende. Bovendien lijkt door het door de kennisgroep Accijns ingenomen standpunt het criterium "…*indien zij zijn bestemd voor gebruik* …" een dode letter te worden, want het standpunt laat geen ruimte. GN 3826 00 10 of 3826 00 90 is 'per definitie' een accijnsgoed en is daarmee strikter dan art. 25 lid 1 letter j van de WA

5.1.2e verwijst naar de huidige manier van werken uit het verslag van 2015 (Let op! GN-codes zijn veranderd):

"*15.02.03.01.02 Biodiesel met andere bestemming dan brandstof Regio* 67 AWR (5.1.2e *legt de volgende casus voor.*

67 AWR

De vraag is welke procedure de AGP moet volgen als biodiesel uit de AGP wordt uitgeslagen met een andere bestemming dan als motorbrandstof of als brandstof voor verwarming.

- *Doen/willen we dat in Nederland ook zoals de* 5.1.2a *Douane dat (kennelijk) doet?*

Beoordeling

Voor wat betreft de accijns moeten we uitgaan van de GN-code van 1 januari 2002. De GN-code van de veresterde plantaardige/dierlijke oliën (= biodiesel) is GN 3824 9099. Dit product is een minerale olie als de bestemming motorbrandstof of brandstof voor verwarmingsdoeleinden is (artikel 25, eerste lid, onderdeel j WA en artikel 2, eerste lid, onderdeel h Richtlijn 2003/96).

- *Voor wat betreft de biodiesel met een estergehalte van 96,5 of meer hebben we in het verleden het standpunt ingenomen dat deze biodiesel per definitie bestemd is voor gebruik als brandstof. (dit standpunt is verwerkt in HA 10.50.00 punt 3.2.1.*
- *In dit stuk staan ook de GN-codes actueel en de historie hiervan tot 1-1-2002.*
- *De genoemde GN-codes in* 5.1.2a *stuk zijn de actuele GN-codes.)*

Het gevolg van dit standpunt is dat deze biodiesel altijd als een minerale olie wordt aangemerkt en dat deze biodiesel altijd onder de controlebepalingen valt (artikel 5, vierde lid 4, onderdeel i, WA en artikel 20, eerste lid, onderdeel h, Richtlijn 2003/96).

- *Dit betekent dat deze biodiesel altijd een accijnstraject moet doorlopen.*

Het gevolg van ons standpunt is dat degene die de biodiesel niet als brandstof gebruikt in het bezit moet zijn van een vrijstellingsvergunning o.g.v. artikel 65 WA.

- *De gebruikelijke procedure met een verklaring artikel 18 UBA door de vergunninghouder wordt dan toegepast.*

Maar als blijkt dat de biodiesel inderdaad voor andere doeleinden gebruikt gaat worden kun je concluderen dat deze biodiesel geen minerale olie is want zij voldoet niet aan het bestemmingscriterium 'brandstof' als bedoeld in artikel 25, eerste lid 1, onderdeel j WA en artikel 2, eerste lid , onderdeel h, Richtlijn 2003/96.

- *Hieruit volgt dat we aan deze biodiesel geen eisen kunnen stellen vanuit de accijnswetgeving.*

- *Het is immers geen accijnsgoed. De vervaardiging hoeft dan niet in een AGP te gebeuren*
- *De eis om te voldoen aan de vrijstellingsvoorwaarden van art. 64 / 65 WA zou dan ook niet op zijn plaats zijn.*
- *Het samenstel van bescheiden zoals die in* 5.1.2a *worden gebruikt kan misschien een goede oplossing zijn.*
- *Echter, qua handhaving is het niet wenselijk met een verklaringenstelsel te werken.*
- 5.1.2a *staat dit al toe en wellicht volgen andere lidstaten.*
- *Als wij dit toestaan hebben wij straks een groot aantal verschillende regelingen en dan zien we door de bomen het bos niet meer.*

Een ander argument om het niet toe te staan is het feit dat een andere bestemming dan brandstof vrijwel niet voorkomt.

Standpunt

- *Vooralsnog houden wij vast aan het ingenomen standpunt dat biodiesel bestemd is om als brandstof te worden gebruikt.*
- *Als de* 5.1.2a *bestemmeling een belastingentrepotvergunning heeft is er geen probleem: vervoer onder schorsing. Ook kan de AGP ervoor kiezen belast uit te slaan en de olie met een VGD naar* 5.1.2a *te vervoeren.*
- *Als de diesel voor NL bestemd is wordt een vrijstellingsvergunning verleend.*

67 AWR

(ECLI:NL:RBHAA:2010:BM7566 van 18 mei 2010).

- *Zij zet de uitspraak op de community (reeds gebeurd)*."

In het Handboek is dit als volgt opgenomen:
'GN-code 3824 9098 is sinds 1 januari 2008 - onder meer op advies van een Europese biobrandstoffenwerkgroep - gesplitst in twee nieuwe GN-codes: 3824 9091 en 3824 9097. Vanaf 1 januari 2012 zijn er twee nieuwe GN-codes voor deze producten met biodiesel:
- GN-code 3826 00 10
- GN-code 3826 00 90

Onder GN-code 3826 00 10 vallen allerlei producten met een estergehalte van 96,5 volumeprocenten of meer, die in de praktijk biodiesel worden genoemd. Het gaat hierbij om handelsbenamingen als FAME (fatty acid methyl ester), FAMAE (fatty acid mono-alkyl ester) en PME (palmoil methyl ester). Door zogenoemde verestering van PPO - hierbij wordt, onder toevoeging van alcohol, glycerine onttrokken - ontstaat biodiesel. Dit is te gebruiken voor alle doeleinden, waarvoor ook gewone diesel is te gebruiken, dus ook als motorbrandstof. De Europese biobrandstoffenwerkgroep heeft dan ook voorgesteld om in de Energiebelastingrichtlijn te verwijzen naar de nieuwe GN-codes en de zinsnede 'indien deze zijn bestemd om te worden gebruikt als motorbrandstof of als brandstof voor verwarming' te verwijderen bij de GN-code 3824 9091(huidige GN-code 3826 00 10). ***Gesteld kan dan ook worden dat producten van de GN-code 3826 00 10 altijd vallen onder de controlebepalingen omdat zij bestemd zijn voor gebruik als motorbrandstof of als brandstof voor verwarming, bedoeld in artikel 20, lid 1, van de Energiebelastingrichtlijn, grotendeels overgenomen in artikel 5, lid 4, van de WA (zie hoofdstuk 8).*** *Het verwarrende is echter dat ook de meeste producten van de nieuwe* ***GN-code 3826 00 90*** *als biodiesel zijn te gebruiken. Omdat deze echter een estergehalte hebben van minder dan 96,5 volumeprocent,* ***worden ze niet rechtstreeks als biodiesel aangemerkt. Hier komt het bestemmingsvereiste om de hoek kijken*** *: net als PPO worden ze pas aangemerkt als minerale oliën indien ze zijn bestemd om te worden gebruikt als (motor)brandstof. Afhankelijk hiervan zijn de controlebepalingen al dan niet van toepassing.'*

Dit standpunt is destijds ingenomen omdat de zuivere biodiesel van GN 3826 0010, per definitie wordt gebruikt als brandstof. Bij de andere GN-code: 3826 00 90 passen we dit standpunt niet toe. Op het moment van het innemen van het standpunt was een andere bestemming dan brandstof niet bekend. De eerste casus in 15 jaar met een andere bestemming die zich voordeed was de casus die hierboven is opgenomen. Als blijkt dat er meerdere gevallen bekend zijn dat biodiesel (GN 3826 0010) voor andere doeleinden dan brandstof worden gebruikt dan moeten we wellicht ons standpunt aanpassen. Maar op dit moment, dus ook niet met de casus van 5.1.2e is 5.1.2e van mening dat we ons standpunt niet moeten aanpassen.

5.1.2e is het eens met 5.1.2e Het in het HA verwoorde standpunt sluit goed aan bij de praktijk.

5.1.2e: Even los van deze casus, in het algemeen kan een Handboek Accijns de bewijslastverdeling niet omdraaien. Dus de bewijslast blijft bij de inspecteur. Ook in de genoemde uitspraak van de Rechtbank Haarlem heeft de inspecteur aandacht besteed aan deze bewijslast en zich niet alleen op de goederencode gefocust maar ook op bescheiden e.d.

67 AWR

67 AWR

Naar de mening van 5.1.2e en 5.1.2e hoeft daarom, het Handboek accijns niet aangepast te worden en beschouwen we biodiesel van GN-code 3826 0010 per definitie als bestemd voor gebruik als biobrandstof. De enigszins vervuilde biodiesel voldeed op het moment van monstername nog niet aan de EN-normering (DIN EN 14214) die in de EU geldt voor biodiesel die wordt gebruikt als motorbrandstof. 67 AWR

Conclusie
De CG is akkoord, het HA hoeft niet te worden aangepast.

20.01.03.02 Alcohol/VB
20.01.03.02.01 Benaming avd of VB-goederen
Op dit moment worden 2 verschillende termen gebruikt voor hetzelfde: verbruiksbelastinggoederen en alcoholvrije dranken. Dit wekt verwarring. 5.1.2e stelt voor de term alcoholvrije dranken voortaan te gebruiken; die is het duidelijkst, ook voor buitenstaanders die brieven, rapporten etc. krijgen. Daarbij geldt dat verbruiksbelasting een 'verzamelbegrip' is; immers ook accijns en OB zijn verbruiksbelastingen.
Gevolgd is als we hiervoor kiezen dat alle vergunningenbenamingen aangepast moeten worden met daarbij wijzigingsbeschikkingen. Infobladen zijn eenvoudig aan te passen. Ook de afkorting IVV die redelijk ingeburgerd is (hoewel sommigen nog steeds IVB zeggen) moet veranderen, etc.

Conclusie
De CG is akkoord, voortaan gebruiken we de benaming alcoholvrije dranken. **Actie:** 5.1.2e zullen de aanpassingen gaandeweg doorvoeren in de vergunningen, infobladen en formulieren. 5.1.2e: aanvullende vraag: gaan we IVV dan Inrichting noemen? **Actie:** 5.1.2e een tekstvoorstel aan de vergadering, ook gezien de term voor de Kolenbelasting.

20.01.03.02.02 Alcoholblend, zowel een alcohol als een minerale olie
Deze vraag wordt voorgelegd aan het tafeltje MO en komt tzt terug.

20.01.03.02.03 Dieëtsupplement met Aloë Vera extract
Het gaat over het volgende product. Het product heet 67 AWR

67 AWR

5.1.2e : Ik ben het ermee eens dat het niet belast is. Het is een plantenextract zonder toevoegingen. Dus sowieso niet belast als vruchten- of groentesap. Als limonade blijkbaar ook niet omdat het:
-geen met water aangelengd vruchten— of groentesap betreft
-geen gezoete of gearomatiseerde drank betreft
-geen drank betreft waaraan geur-of smaakstoffen aan zijn toegevoegd.
In poedervorm of als extract is het dan uiteraard evenmin belast. Zie https://www.dokterdokter.nl/dossiers/aloe-vera-plant/item69346.

Kern van de discussie: is het een groente of een plant?
Alle groente is een plant, maar niet elke plant is een groente.
Maar het product betreft sap van een plant.

Waar valt het in de GN code? Is niet leidend voor de VB maar kan wel een indicatie geven.
5.1.2e : aloe vera valt onder hst. 13. Een plantensap valt niet per se onder een groentesap.

Actie: 5.1.2e schrijft een tekstvoorstel met voorbeelden, inclusief de discussie over toevoegingen en de discussie zoet en gearomatiseerd en speelt dat via 5.1.2e naar het Lab.

20.01.03.02.04 Voedingssupplementen
Dit onderwerp komt van DLTC en is geen zaak voor de CG accijns. 5.1.2e neemt contact op met DLTC.

20.01.03.02.05 Van appelsap naar appelcider
5.1.2e : Gedeeld memo hebben we in onze vergadering van 18-07-2017 geaccordeerd onder agendanummer 17 05 03 02 03 (het agendastuk zelf is bij de vergaderstukken (per abuis) genummerd als 17 05 03 03 03.
- Aangezien binnen 5.1.2e wederom een casus speelt waarbij het vervaardigen van (appel)cider ter sprake komt kreeg ik van 5.1.2e van die casus binnen 5.1.2e (dat memo had ik immers destijds ook op onze regionale community geplaatst nadat het binnen de CG was geaccordeerd) meteen de vraag waarom voor de vervaardiging van cider een AGP voor overige alcoholhoudende producten vereist zou zijn en geen AGP voor wijn.
Ik heb e.e.a. nagetrokken en kom tot de conclusie dat 5.1.2e helemaal gelijk heeft.
- Ik heb de notitie v.w.b. de productie van cider dan ook aangepast en blauw gemarkeerd.

De CG is akkoord met het voorstel van 5.1.2e

20.01.03.03 Formaliteiten
20.01.03.03.01 Teruggaaf accijns particulieren bij brengen naar derde land
5.1.2e : Er wordt op dit moment gewerkt aan een mogelijkheid om de teruggaaf OB voor particulieren, bij het brengen van goederen naar een derde land, te digitaliseren.

Vraag: Is er een dergelijke teruggaaf mogelijkheid bij accijns voor Particulieren?

Binnen het cluster accijns hebben we gekeken naar de discussie over de vraag of er voor particulieren iets 'bedacht' moet worden om teruggaaf van accijns bij uitvoer naar een derde land mogelijk te maken.
- Conclusie is dat dit eigenlijk al geregeld is.
Het accijnsvrij uitvoeren van accijnsgoederen is voor reizigers mogelijk gemaakt via de TaxFree shops. Zoals nader uitgewerkt, door:
- de toestemming om vanuit een BE (AGP) rechtstreeks aan de particulier te leveren
- en de ticket aan te merken als bewijs van uitvoer
Stelling is dat het bewijs van daadwerkelijke uitvoer op die manier voldoende verzekerd is.
- Al met al wordt de handel niet beperkt op deze manier en kan de particulier, op het moment dat hij dit wenst, 'accijnsvrij' kopen.
Vooralsnog zien wij geen reden om het proces m.b.t. de aankoop en uitvoer door een particulier anders te organiseren.
NB:
1. TaxFree shops kunnen zowel gevestigd worden op een luchthaven als in een haven (Is ook opgenomen als antwoord op de Brexit gerelateerde vragen, er zijn reeds initiatieven daartoe).
2. Het beperken van de plaatsen TaxFree is gelet op rechtsoverweging 14 van Ri. 2008/ 118 geen willekeur maar een bewuste keuze om fraude te voorkomen (Om misbruik en fraude te voorkomen, moet

duidelijk worden vastgesteld in welke gevallen goederen taxfree mogen worden verkocht aan reizigers die het grondgebied van de Gemeenschap verlaten. Aangezien reizigers zich veelvuldiger en vrijer over land verplaatsen dan per vliegtuig of per schip, is bij reizigersverkeer over land het risico groter dat de regels voor accijns- en belastingvrijstelling niet worden nageleefd, waardoor ook de controlelast voor de douaneautoriteiten aanzienlijker hoger uitvalt. Het is dan ook passend dat accijnsvrije verkoop aan landgrenzen niet toegestaan is, wat in de meeste lidstaten reeds geldt. Er dient evenwel te worden voorzien in een overgangsperiode gedurende welke de lidstaten vrijstelling van de betaling van accijns kunnen blijven verlenen voor de accijnsgoederen die zijn geleverd door aan de landgrens met een derdeland gelegen taxfreeshops).
3. Hoewel wellicht niet relevant: Er is nog gekeken naar wat qua invoer in een derde land is toegestaan. Bijvoorbeeld de VS kent net als NL een hoeveelheidsbeperking. De vraag is dus ook op zijn plaats in hoeverre we grote aantallen kunnen verwachten.

Het antwoord is afdoende voor 5.1.2e . Bij kleine luchthavens is geen tax free shop, dus daar missen consumenten de teruggaafmogelijkheid.

20.01.03.03.02 Negatieve goederenbeweringen in de maandaangiften AGP
Het xls-overzicht over de negatieve goederenbeweringen is al eerder gedeeld en aan de orde geweest
Overigens zonder concrete afspraken wat je er mee moet/ doet
Dat deelt 5.1.2e nu met de groep en neemt daarbij de eerdere afstemming met 5.1.2e en 5.1.2e op

De CG spreekt uit dat er wel behoefte is aan de lijst, met name voor het signaleren van excessen. Het is aan de regio te bepalen wat er verder mee gebeurt. Als je de lijst niet aanbiedt kan de regio niet eens die keuze maken.
- Willen we deze lijst vaker krijgen, dan vragen wij 5.1.2e , en hoe DKBD daarin past (DKBD is de datawarehouse waar je benodigde data kunt halen.)
- De wens is om in ATD op te nemen om te kijken naar de negatieve goederenbewering in cyclisch toezicht.

20.01.03.03.03 Risico veraccijnsde inslag in AGP
5.1.2e verwijst naar het arrest ECLI:NL:HR:2019:1861 van 29-11 2019 (Uitspraak in cassatie https://elsgestion-mkt-prod1-t.campaign.adobe.com/r/?id=h405a610,f9f725,f72e25).
“Naheffing van accijns van AGP-vergunninghouder is terecht ook al wist hij niet van accijnsfraude door een derde.“
De conclusie is dat naheffing dus ook kan plaatsvinden als de vergunninghouder te goeder trouw is geweest en zorgvuldig heeft gehandeld en hij als gevolg van accijnsfraude door een derde niet wist en ook niet kon weten dat voor de in zijn AGP binnengebrachte accijnsgoederen niet eerder accijns was voldaan. Er volgt terugverwijzing naar het Hof Amsterdam.

Het is wel te hopen dat de AGP-houders die momenteel regelmatig om teruggaaf verzoeken voor veraccijnsde inslag deze uitspraak zullen lezen en gaan nadenken over risico's die ze kunnen lopen als het niet hun eigen accijnsgoederen betreft.
We kunnen deze uitspraak gebruiken om het belang van ‘betaald zijn’ te benadrukken. Signaal uit praktijk is dat daar nog steeds niet standaard vanuit wordt gegaan.

De Vaco’s zouden eens op de regio kunnen navragen hoe zij de uitgezette controles worden uitgevoerd qua overgelegde bewijzen.

Actie 5.1.2e levert de lijst met de geselecteerde 5.1.2d bedrijven aan.

Actie 5.1.2e : Vervolg op uitleg art 72 op agenda.

20.01.03.03.04 Rechtstreekse aflevering na invoer alcoholvrije dranken naar andere lidstaat
Alcoholvrije dranken worden aangegeven in het vrije verkeer met toepassing van de regeling 45, dus overbrenging naar een IVV. De avd worden niet overgebracht naar de locatie van de IVV maar gaat rechtstreeks naar Duitsland.

De beleidsregel 1.2 van geeft onder 1.2.2., de 3e alinea, aan dat de houder van de IVV de goederen rechtstreeks aflevert of laat afleveren bij zijn afnemer in Nederland.

Het kan niet toegestaan worden dat in bovengenoemde situatie het rechtstreeks afleveren wordt toegestaan.

Uit de tekst van Beleidsregel 1.2.2. van de Beleidsregels verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken blijkt overduidelijk dat er bij rechtstreekse aflevering er sprake is van uitslag. Dat heeft dus ook tot gevolg dat er geen levering in het buitenland plaat kan vinden in het kader van rechtstreekse aflevering.
Het is op dit moment niet toegestaan omdat het niet in de beleidsregels is opgenomen. De beleidsregel moet eerst worden aangepast mits de IVV-vergunninghouder tevens eigenaar is van de verbruiksbelastinggoederen

Dit moeten we in een volgend overleg bespreken, dan kunnen we de diverse situaties meteen mooi in beeld brengen. Zoals de situatie waarbij eveneens vanuit een 3e land VB goederen door een expediteur in NL worden vrijgemaakt waarbij die goederen vervolgens rechtstreeks doorgaan naar een buitenlandse (EU) afnemer (dus geen bestemming in NL).

De uitleg van de wetgeving is helder. 5.1.2d

Conclusie:

5.1.2d

5.1.2e

5.1.2e
5.1.2e
5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e
5.1.2e

5.1.2e

Conclusie: we wachten eerst op meer duidelijkheid.

20.01.03.03.05 Fictieve AGP bunkerhandelaar in minerale oliën koopt goederen
Door de invoering van de zeevaartbunkerprocedure 2019 zijn de Belgische bunkeraars verplicht zich te vestigen in Nederland om accijnsgoederen vanuit een (vast) AGP. Zij hebben in alle gevallen een vergunning 'fictieve accijnsgoederenplaats bunkerhandelaar in minerale oliën' (verder fictief AGP) aangevraagd als bedoeld in artikel 42a, eerste lid, letter c WA.

Artikel 42a WA luidt:
1 In afwijking van artikel 40, eerste lid, kan, indien degene die een vergunning voor een accijnsgoederenplaats wil verkrijgen niet beschikt over een plaats waar accijnsgoederen worden vervaardigd dan wel opgeslagen, een verzoek om een vergunning voor een accijnsgoederenplaats door de inspecteur worden toegewezen, indien deze persoon in Nederland is gevestigd en in de uitoefening van zijn

bedrijf optreedt als:
(...)
c. bunkerhandelaar in minerale oliën, die de door hem gekochte minerale oliën uitsluitend aflevert aan boord van schepen in het kader van de bevoorrading van schepen, bedoeld in artikel 66, eerste lid, onderdeel a.

Om in aanmerking te komen voor een fictief AGP heeft men zich in Nederland gevestigd. De rechtspersoon die gekozen werd is bijvoorbeeld een NV of BV, waarbij is gebleken dat de verkopen via de Belgische entiteit liepen. Artikel 42a, eerste lid onderdeel c WA stelt in feite dat de bunkerhandelaar eigenaar wordt van de minerale olie door de zinsnede *'de door hem gekochte'*.
Voor wat betreft de buitenlandse rechtspersoon die zich hier vestigt dus in het geval van Belgische NV en buitenlandse rechtspersoon die zich hier vestigt heb ik een vraag gesteld aan 5.1.2e van ons kantoor of dit wel voldoet aan het bepaalde in artikel 42, eerste lid letter c dat de fictief AGP de goederen koopt en of dit formeel wel zo kan. (zodra 5.1.2e antwoord heeft komt hij daar op terug).

Een casus waar we hier een standpunt over in moeten nemen is die van de NV in België en de BV in Nederland. Hier liep in eerste instantie ook de facturatie via de NV in België. Hiervan heeft 5.1.2e al het standpunt ingenomen dat hij dan niet voldoet aan de voorwaarde dat hij de goederen koopt en hij dus daarvoor de fictief AGP niet kan gebruiken.

De volgende 'constructie' wordt voorgelegd door de adviseur:
67 AWR

67 AWR

- 67 AWR

De MvT Kamerstukken II 2009/10, 32 130, nr. 3, p. 71 gaat hier niet op in:

- *Artikel 42a bepaalt dat een verzoek om een vergunning voor een accijnsgoederenplaats door de inspecteur kan worden toegewezen ook al beschikt de persoon die de vergunning wil verkrijgen niet over een plaats waar accijnsgoederen worden vervaardigd of opgeslagen (de zogenoemde fictieve accijnsgoederenplaats). Op grond van artikel 42a van de Wet op de accijns kunnen in Nederland gevestigde handelaren in minerale oliën en tussenpersonen die optreden ten behoeve van een vergunninghouder van een accijnsgoederenplaats voor minerale oliën in aanmerking komen voor een vergunning voor een accijnsgoederenplaats.*
- *In de praktijk wordt een zodanige vergunning ook aangevraagd door bunkerhandelaren in minerale oliën, die de door hen gekochte minerale oliën uitsluitend afleveren aan boord van schepen in het kader van de accijnsvrije bevoorrading van schepen als bedoeld in artikel 66 van de Wet op de accijns en die zelf geen opslagplaats hebben. In de inmiddels ingetrokken Leidraad accijns 1997 was goedgekeurd dat vorenbedoelde vergunning ook kon worden verleend aan deze bunkerhandelaren. In de voorgestelde tekst van artikel 42a van de Wet op de accijns worden deze bunkerhandelaren nu expliciet genoemd (artikel 42a, eerste lid, onderdeel c).*
- *De desbetreffende vergunningen mogen slechts worden verleend voor minerale oliën. In de Leidraad accijns 1997 was goedgekeurd, dat dergelijke vergunningen ook mochten worden verleend voor andere accijnsgoederen dan minerale oliën. Aangezien is gebleken dat hieraan in de praktijk geen behoefte bestaat, blijft de toepassing van artikel 42a van de Wet op de accijns beperkt tot minerale oliën.'*

Mijn mening is dat de 67 AWR geschetste situatie een constructie is om te trachten te voldoen aan het bepaalde in artikel 42a, eerste lid, letter c WA. Naast de normale verplichtingen voor de administratie als bedoeld in artikel 8, tweede lid van de UBA zijn er voor deze fictief AGP verplichtingen opgenomen in artikel 8a UBA:

Artikel 8a UBA luidt:

Onverminderd artikel 8, tweede lid, moet de administratie van de vergunninghouder van een accijnsgoederenplaats als bedoeld in artikel 42a, eerste lid, onderdeel c, van de wet in ieder geval bevatten de regelmatige aantekening van:

- *a. de minerale oliën die aan boord van schepen zijn afgeleverd in het kader van de bevoorrading van schepen, bedoeld in artikel 66 van de wet;*
- *b. de voor de afleveringen, bedoeld in onderdeel a, uitgereikte facturen alsmede de ter zake van die afleveringen opgemaakte en terugontvangen verklaringen, bedoeld in artikel 19; en*
- *c. de ontvangen hoeveelheden minerale oliën volgens de berichten, bedoeld in artikel 1a, onderdelen g en j, en de afgeleverde hoeveelheden minerale oliën volgens de verklaringen, bedoeld in artikel 19, op zodanige wijze dat aan de hand van deze berichten en verklaringen het verband tussen de ontvangen en afgeleverde hoeveelheden kan worden vastgesteld .*

Hoewel dat nergens expliciet genoemd staat is het voor de controleerbaarheid van belang dat er een hard verband is tussen goederen en geldstromen. Met name het tweede gedeelte van artikel 42, eerste lid, letter c WA stelt dat de bunkerhandelaar de door hem gekochte minerale uitsluitend aflevert in het kader van de bevoorrading van schepen lijkt het mij dat ook de aflevering aan schepen door de bunkerhandelaar geschiedt.

Dit betekent volgens 5.1.2e dat er met de voorgestelde constructie een situatie creëert waarin de bunkerhandelaar niet meer aflevert aan de schepen in het licht van de fictief AGP, echter in combinatie met de vergunning erkend bunkeraar heeft hij wel de verplichting om de levering aan schepen vast te leggen en hiervoor een uitvoeraangifte te maken tesamen met een bunkergeleidedocument die de accijnsschorsingsregeling aanzuivert.

5.1.2e heeft twijfels of de geschetste constructie kan en wil graag de reacties van de CG:

5.1.2e Het tweede deel van lid 1 letter c, namelijk dat de bunkerhandelaar de goederen moet afleveren 'aan boord van schepen in het kader van de bevoorrading van schepen' is de crux. In de door de adviseur voorgestelde situatie levert de bunkerhandelaar 67 AWR niet aan schepen, maar aan 67 AWR . Hiermee voldoet 67 AWR niet aan de eisen die art 42a WA stelt.

De vraag is of we de constructie 67 AWR om belanghebbende eigenaar van de goederen te worden kunnen accepteren.

Een bedrijf moet om in aanmerking te komen zich in NL vestigen maar met deze constructie zijn de bedrijfsactiviteiten in NL minimaal. CG: We kunnen dit niet faciliteren want het knaagt aan uitgangspunten van art. 42a WA.
5.1.2e vergelijkt het met de doorstroomregeling: die is destijds toegestaan, maar is daarna een eigen leven gaan leiden. Deze constructie willen we in de kiem smoren.
5.1.2e : misschien dat belanghebbende met onze weigering met België bij Brussel een proefregeling voor grensoverschrijdend AGP NL-BE wil voorstellen.

Conclusie: De CG kan niet toegemoet komen aan de wens van belanghebbende.

20.01.03.03.06 Teruggaaf Accijns MO buitenlands vervoers- en busbedrijf (ter vastlegging)
5.1.2e kreeg via de CUA de vraag van 5.1.2e wat de procedure is voor het terugontvangen van de accijns op MO die wordt gebruikt door buitenlandse vervoers— en busmaatschappijen.
5.1.2e : Dit is een ons onbekende regeling, maar blijkbaar komt die regeling wel voor in andere landen: https://ivcs.eu/diensten/8/teruggave-accijns/Teruggave Accijns.
Internationaal opererende transportbedrijven kunnen recht hebben op een teruggave van accijnzen op diesel. Transportbedrijven en busondernemingen die internationale activiteiten verrichten hebben de mogelijkheid om in de volgende landen de accijns op diesel terug te vorderen:

- België
- Frankrijk
- Spanje
- Italië
- Slovenië

Deze mogelijkheid bestaat voor vrachtwagens met een gewicht vanaf 7,5 ton en voor bussen met meer dan 9 personen (incl. chauffeur).
De voorwaarden voor de teruggave en de hoogte van de accijnsteruggave (varieert van € 0,01 per liter tot en met € 0,20 per liter) verschillen per land.

5.1.2e : Tot 1 januari 2017 was er in artikel 71b WA een regeling opgenomen voor gedeeltelijke teruggaaf van accijns voor LPG door autobussen die hoofdzakelijk voor het openbaar vervoer gebruikt werden.
Conclusie: de regeling bestaat niet in NL dus is er ook geen procedure.

20.01.03.03.07 Openstaande e-AD's met status uitvoer (zijnde proviand)
Dit is een vervolg op 19.07.03.03.09 Openstaande e-AD's proviand status uitvoer.
5.1.2e heeft de lijst met openstaande e-AD's besproken met één van onze Vaco's Formaliteiten. Dat leidt tot een aantal vragen:
- welke aangiftetype moet worden gebruikt voor provianderen van ferryschepen naar Engeland. Daarbij is natuurlijk ook nog de vraag of er wel een uitvoeraangifte moet worden ingediend.
- 5.1.2d

Reactie:
- aangiftetype CO geldt voor uitvoeraangiften naar delen van het douanegebied van de Unie waar Richtlijn 2006/112 EG niet van toepassing is.
- Leveringen naar VK zijn op dit moment ICT leveringen.
5.1.2d .

5.1.2d

Conclusie: 5.1.2d

20.01.03.03.08 Shurgard Self-Storage

Ter info en vastlegging
Uitspraak Rechtbank Den Haag 15 oktober 2019 (ECLI:NL:RBDHA:2019:10987)
€ 80.000 accijnsnaheffing voor huurder Shurgard Self-Storage die ook bedrijfsleider was van Shisha-lounge. X was bedrijfsleider in een horecagelegenheid waar ook waterpijp kon worden gerookt.
Hij huurde een opslagruimte bij Shurgard Self-Storage die in het kader van het onderzoek "Korenbloem" in april 2018 werd doorzocht. Daarbij werd 752 kilo onveraccijnsde waterpijptabak aangetroffen. De inspecteur legde X een naheffingsaanslag accijns op van € 80.200. X ging in beroep.
De naheffingsaanslag was volgens hem ten onrechte opgelegd omdat hij de waterpijptabak niet voorhanden had gehad, deze niet van hem was, en hij ook niet wist dat er waterpijptabak in de opslagruimte aanwezig was. Rechtbank Den Haag vond het echter aannemelijk dat X wél betrokken was geweest bij het voorhanden hebben van onveraccijnsde accijnsgoederen. De goederen waren namelijk aangetroffen in een door X gehuurde ruimte en X was bedrijfsleider van een horecagelegenheid waar waterpijp gerookt kon worden.

Verder had de eigenaar van de horecagelegenheid verklaard dat X als bedrijfsleider de voorraden regelde en ook zou regelen dat er waterpijptabak zou worden gekocht. Ook was in de horecagelegenheid onveraccijnsde waterpijptabak aangetroffen van dezelfde merken en in dezelfde smaken als de waterpijptabak die in de opslagruimte was aangetroffen.

Tot slot bleek ook uit tapverslagen dat X betrokken was bij het voorhanden hebben van de inbeslaggenomen waterpijptabak.

De naheffingsaanslag was daarom terecht aan X opgelegd. De Rechtbank verklaarde het beroep van X ongegrond.

20.01.03.04.01 Verloren gegane accijnszegels buiten EU
5.1.2e: Als er accijnszegels worden geplakt buiten de Unie bijvoorbeeld in de V.A.E. en deze worden gemeld, via het formulier "Mededeling verloren gegane of vermiste accijnszegels", op welke wijze dient dit dan te worden aangetoond, zodat wij dit kunnen/mogen accepteren? In het HB Accijns staat in onderdeel 10.60.00, bij punt 9.9.2. wel beschreven hoe dit moet gebeuren als het gaat om verloren gegane zegels in een andere lidstaat maar niet als dit gebeurd in een niet-Unie land.

5.1.2e: dat wordt heel moeilijk voor belanghebbende om aan te tonen. Bij verloren gaan buiten de EU ontbreekt immers de mogelijkheid voor ons om de bewering te laten nakijken met behulp van wederzijdse bijstand. Zie ook de laatste alinea van onderstaand agendapunt uit de verslagen:
10.08.03.02.01 Verdampen van zegels
De vragen die vanuit regio Groningen worden gesteld zijn de volgende.
1. Kan teruggaaf worden verleend voor verdampte accijnszegels.
2. Zo ja, kan dit ook voor tabaksfabrikanten in het buitenland worden toegestaan.
Wat is “verdampen” van zegels
Het “verdampen” van zegels betreft het verschijnsel dat bij tabaksproducenten accijnszegels in met name het snij- en plakproces verloren kunnen gaan. Er verpulveren zegels, waardoor voor deze verloren gegane zegels geen verzoek om teruggaaf als beschadigde zegels kan worden gedaan. Fabrikanten doen voor de verloren gegane zegels een verzoek om teruggaaf bij de klaco. 5.1.2d

Is teruggaaf mogelijk?

Op grond van artikel 79 lid 3 letter b WA kan verrekening of teruggaaf worden verleend ter zake het bedrag dat is betaald bij de aanvraag voor zegels die zijn verloren gegaan ten gevolge van overmacht of ongeval.
Op grond van artikel 52 lid 6 URA kan de teruggaaf kan slechts plaatsvinden voorzover het bedrag van de accijns met zekerheid is vast te stellen.
Conclusie: De wet-en regelgeving maakt teruggaaf voor verdampte zegels dus mogelijk.
Hoe vaststellen?
Uit het bovenstaande blijkt dat teruggaaf onder voorwaarden mogelijk is.
Over de bewijslast die op belanghebbende drukt het volgende.
Het Hof Arnhem heeft met haar uitspraak nummer 96/1106 van 15 januari 1998 over het teloorgaan van zegels tijdens het productieproces het volgende geconcludeerd.

Het Hof was van mening dat de douane aan belanghebbende een onmogelijke bewijslast oplegt door te eisen dat het bedrag aan accijns met zekerheid is vast te stellen. Het Hof heeft vervolgens geconcludeerd dat de douane destijds bij het verlenen van de AGP-vergunning de AO/IC van belanghebbende heeft goedgekeurd, zodat de douane derhalve de gegevens omtrent teloorgaan van de zegels die uit de administratie blijken moet accepteren.
Het vaststellen van het bedrag van accijns van de verloren gegane zegels dient dus uit de administratie van belanghebbende te blijken. Een voorbeeld van een administratieve vastlegging daaromtrent is een calamiteitenrapportage die wordt bijgehouden wanneer er storing in de productieapparatuur optreedt.
Is teruggaaf binnen de EU mogelijk?
Met betrekking tot het accepteren van verloren gegane zegels in het buitenland heeft het cluster het volgende besloten.
Bij productie binnen de EU is er geen probleem om verdamping te accepteren als een verlies.
Vaak kan dit worden gevolgd aan de hand van administratie en bescheiden die in Nederland voorhanden zijn. Ook is wederzijdse bijstand mogelijk.
Bij productie buiten de EU ontbreekt de mogelijkheid van wederzijdse bijstand en ligt teruggaaf wegens verdamping niet voor de hand zonder onomstotelijk bewijs.

Dat betekent dat binnen de Unie de Toestemminghouder bewijsmiddelen van teloorgaan van de zegels moet overleggen, die wij, zo nodig met WZB, toetsen. Buiten de Unie moet de Toestemminghouder onomstotelijk bewijs leveren, omdat wij dan geen WZB tot onze beschikking hebben om verklaringen e.d. te laten toetsen door de ons bekende autoriteiten. In beide gevallen dient belanghebbende dus bewijzen over te leggen.

5.1.2e heeft een klant waarbij formulieren “Mededeling verloren gegane of vermiste accijnszegels" niet door de douane zijn afgetekend.
5.1.2e het formulier vraagt nadrukkelijk om een verklaring van douane, daar vergt dus een formeel handelen van de collega’s. Vervolgens dient belanghebbende het aftekende formulier bij zijn administratie te bewaren. Indien de collega’s geen vertrouwen hebben gewekt dat aftekening niet nodig is, kan geen algemeen pardon worden toegepast bij die klant.

20.01.03.04.02 Memo verkopen Shisha lounges
5.1.2e heeft het memo aangepast
Enkele zaken

- Als er bij de verkoop geen accijnszegel op de verpakking zit is niet artikel 73 WA van toepassing maar artikel 95 WA. Art. 73 WA is niet van toepassing want deze controle gebeurt op een later moment in de schakel, het belastbare feit doet zich dan niet voor. Art. 73 WA ziet op het moment van de uitslag tot verbruik. Na enige discussie is de vergadering het hiermee eens.
- De plicht om de herkomst aan te tonen voor ondernemers staat niet in artikel 34, derde lid, onderdeel a UBA, maar in artikel 34, eerste lid UBA.
- Voor tabak geldt niet dat de herkomst met een accijnszegel aangetoond MOET worden, maar dat het wel KAN met een accijnszegel. Zie tekst artikel 34 UBA.

Omdat we een aantal jaren terug de methodiek van het accijnszegel gewijzigd hebben kan er accijns betaald worden, ook zonder dat er een accijnszegel op de verpakking zit.

- Dat er dan sprake is van een verbod is duidelijk, maar accijns voldoen zonder zegel kan wel.
- Dat betekent dat bij het aantreffen van tabaksproducten zonder accijsnzegel er niet zonder meer vanuit gegaan kan worden dat de tabaksproducten niet in de heffing zijn betrokken.

Conclusie:
- CG is akkoord met memo 5.1.2e, icm memo Herkomst aantonen Factuur, **actie** 5.1.2e
- Wij zijn niet van de beslissing of bij dit soort controles er sprake is van te grote risico’s of gevaren voor de controlerende collega’s, 5.1.2e vraagt na bij de driehoek DLTC –HHB.

20.01.04 Handhaving
20.01.04.01 Tabak en Ondermijning
5.1.2e 5.1.2d

(5.1.2d 5.1.2e

5.1.2e geeft hierop inzicht in de belangrijkste onderwerpen wat er allemaal gaande is in de wereld van tabak.
— Er is een Europese mededeling mbt dit onderwerp. https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:db0f7abc-fa12-11e8-a96d-01aa75ed71a1.0009.02/DOC_1&format=PDF
— Er is een Europees Plan van Aanpak, Zie bijlage 2nd Action Plan
— Het nationale Plan van Aanpak willen we vanuit de Douane graag opzetten, samen met VWS.
— Nederland onderschrijft de belangrijkheid van dit onderwerp. VWS heeft het voortouw genomen bij het zgn.BNC-fiche. Douane heeft hier aan meegewerkt. Zie bijlage fiche 2
— In het nationale preventieakkoord is aandacht voor illegale handel tabaksproducten. https://www.rijksoverheid.nl/documenten/convenanten/2018/11/23/nationaal-preventieakkoord
— Accijnsverhogingen op tabaksproducten in 2020 en 2021
— MinFIn wil daarom een EPS, wordt uitgevoerd met hulp van Douane in 2019 en 2020.
— Inmiddels goede samenwerking met VWS over verantwoordelijkheden mbt Europese Tabaksproductenrichtlijn en het Internationale FCTC protocol.
— Implementatie artikelen 15 (Track & Trace) en 16 (veiligheidskenmerk) TPD en artikelen 6 (vergunningplicht tabaksmachines) en 7 (zorgvuldigheidsvereiste/ken je klant) FCTC. CG Accijns aangehaakt
— Invoering neutrale verpakkingen door VWS (waarschijnlijk 1 juli 2020)
— 5.1.2d

— 5.1.2d 5.1.2e
— in 2020 start een nieuwe Fiscalis Projectgroep met het onderwerp tabak (tabaksproducten)
— deelname vanuit DLK aan Europese FITT expertgroep (Fight against Illicit Tobacco Trade) en GDS (Groep Douane Samenwerking).

Verder is 5.1.2e benieuwd naar een overzicht wat we de laatste 5 jaar aangetroffen hebben, nageheven hebben, in beslag genomen hebben en met name of dat daar trends waar te nemen zijn. 5.1.2e verwijst naar https://douane-inzicht.nl/article/323821990

5.1.2e
Er zijn veel initiatieven en er is wel overzicht. 5.1.2d

Voor nu voldoende.

20.01.04.02 Handhavingsafspraken 2020
Hierbij de handhavingsafspraken Accijns 2020. Dit zijn op basis van het HHP in feite de (werk)opdrachten van DLK HHB aan het DLTC.

20.01.04.03 Memo GG
Kan 5.1.2e nog iets zeggen n.a.v. behandeling in RG HHB 06-02-2020
NB: we redeneren vanuit meest recente versie 2.0.

Het memo is weer besproken in RG, er is een soort uitvoeringstoets gehouden. Is geaccordeerd. Zoals het memo er nu ligt gaan de regio's mee aan de slag.

20.01.04.04 Memo BV veilig controleren MO
(ter afronding vanwege ontstane verwarring en onduidelijkheid)
5.1.2e : Vanwege de verwarring hebben 5.1.2e en ik wederom een gesprek met BV. Toegelicht wat we gedaan hebben en hoe de verantwoordelijkheden liggen.
Punts-gewijs zoals wij het hebben toegelicht:
- Eenduidige aansturing: verantwoordelijkheid aansturingsketen (HHB en DLTC): is nu op orde.
- Eenheid in de wetstechnische uitvoering van de controles: KIS
- Eenheid in (aan te schaffen) beschermingsmiddelen: vanuit BV naar de regio's.
- Verantwoordelijkheid aanschaf beschermingsmiddelen: BV regio
- Verantwoordelijkheid: toepassen (dragen) van de beschermingsmiddelen: TL van de medewerker/medewerker

CG is akkoord.

20.01.04.05 Gevangenisstraf voor illegale productie waterpijptabak

5.1.2e Gedeeld een (straf)uitspraak van de rechtbank Overijssel m.b.t. de illegale productie van waterpijptabak/rooktabak. (ECLI:NL:RBOVE:2019:4571)

- Zaak speelde in Groningen.
- Het is niet bekend of in deze zaak wellicht ook nog een fiscale procedure speelt.

20.01.04.06 Uitspraken Rb inzake Rode diesel NB: er is een samenloop met het forum onderwerp presentatie Tanklichters

5.1.2e : Helaas denkt het Hof er anders over dan de Rechtbank in zaak 18/5971 van 3 april 2019. Kennelijk hebben we volgens het Hof de herkomst niet voldoende onderzocht.

"*De bunkerstations hebben de olie, ook blijkens de vermeldingen op de bunkerbonnen, geleverd onder toepassing van de bunkervrijstelling.*

- *Zo al ter zake van de (uitslag dan wel het voorhanden hebben van de) olie sprake is van het bestaan van een accijnsschuld, dan is die ontstaan bij de bunkerstations en niet bij belanghebbende, nog daargelaten dat belanghebbende redelijkerwijs mocht aannemen dat aan de toestand van de olie geen gebreken kleven, zeker niet nu, naar vaststaat, de aangetroffen olie uitsluitend is bestemd voor de voortstuwing van het schip.*
- *Nu uit de beschikbare gegevens niet blijkt dat de Inspecteur dit heeft onderzocht en niet heeft gesteld dat de olie niet overeenkomstig de Wet op de accijns in de heffing is betrokken, moet ervan worden uitgegaan dat de olie wel dienovereenkomstig in de heffing is betrokken op het moment dat belanghebbende de partijen olie voorhanden heeft gekregen, zodat de naheffingsaanslag ten onrechte is opgelegd*."

5.1.2e merkt op dat hij een signaal kreeg van een 5.1.2e
5.1.2d

Daarnaast: Als monsters bij een bunkerstation zijn genomen zonder de hoeveelheid op te nemen, en na Labonderzoek blijkt dat niet wordt voldaan aan de voorwaarden voor vermenging, dan leidt dat niet direct tot een belastbaar feit. Dat is pas als die partij wordt uitgeslagen tot verbruik: er wordt niet voldaan aan de vrijstellingsvereiste.

5.1.2d

5.1.2e is het daarmee eens. De controle-opdracht is heel duidelijk: 5.1.2d

Maar als de olie niet aan de voorwaarden van de herkenningsmiddelen voldoet en die olie wordt buiten de AGP gebracht dan is er geen vrijstelling mogelijk. Dan is de hoeveelheid wel weer interessant. Hier moeten wij een keuze maken.

5.1.2e ziet nog geen reden de aanpak te veranderen: er loopt nog cassatie en de zaak moet goed worden bekeken.

20.01.05. Nieuwe wetgeving/jurisprudentie

20.01.05.01 Nieuwe horizontale Ri

Eind 2019 is er overeenstemming bereikt om te komen tot een nieuwe horizontale Richtlijn Accijns, ter vervanging van de huidige Ri 2008/118/EG.

- Deze nieuwe richtlijn voorziet in een betere aansluiting met douaneprocedures.
- Tevens wordt het Excise Movement and Control System (“EMCS”) uitgebreid om mogelijk te maken dat veraccijnsde goederen onder het systeem gebracht kunnen worden, daar waar het nu nog alleen met papieren documenten mogelijk is.

De richtlijn treedt in werking op 13 februari 2023.

20.01.05.02. Uitspraak Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden: niet-veraccijnsde waterpijptabak
Ter info een uitspraak van het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2017:11205.
Onderschept transport niet-veraccijnsde waterpijptabak. Vennoot heeft werkzaamheden op naam en voor rekening van VOF verricht. Feitelijke handelingen die vennoot met betrekking tot de zendingen heeft verricht, dienen aan de VOF te worden toegerekend.
N.B. Uit de uitspraak blijkt dat de inspecteur ook een naheffingsaanslag aan de VOF heeft opgelegd.

20.01.05.03. Nieuw BBBB 2020
Van belang om te weten dat er bij een wijziging altijd een nieuwe versie komt. Rekening houden met verwijzingen

20.01.05.06 Uitvoeringsverordening 2019/2222 tot wijziging van Vo 684/2009
UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2019/2222 VAN DE COMMISSIE van 12 december 2019 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 684/2009 tot uitvoering van Richtlijn 2008/118/EG van de Raad wat betreft de in het kader van de geautomatiseerde procedures voor de overbrenging van accijnsgoederen onder schorsing van accijns in te dienen gegevens

- 5.1.2e: Let op invoeringsdatum 13-02-2020:
- Om de toepassingsdatum van deze verordening af te stemmen op de toepassingsdatum van een nieuwe versie van het bij Beschikking nr. 1152/2003/EG ingestelde geautomatiseerde systeem, moet deze verordening van toepassing zijn met ingang van 13 februari 2020 .

20.01.05.07 UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2019/2223 VAN DE COMMISSIE van 13 december 2019
UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2019/2223 VAN DE COMMISSIE van 13 december 2019 tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) 2016/323 wat betreft de gegevens die vereist zijn voor de documenten voor wederzijdse administratieve bijstand die worden gebruikt voor de uitwisseling van informatie over accijnsgoederen onder schorsing van accijns.

20.01.05.08 Aanpassing Beleidsregels accijnswetgeving
Als gevolg van ons eigen voorstel van augustus 2019:
In verband met het nieuwe artikel 18a Uitvoeringsbesluit accijns, zie bijgevoegd concept, is 5.1.2e voornemens om Beleidsregel 4.5 aan te passen.
De beleidsregel wordt uitgebreid in die zin dat de inspecteur ook aan handelaren in accijnsgoederen die uitsluitend bestemd zijn voor vrijstellingsdoeleinden op grond van artikel 65, eerste lid, onderdeel b, van de wet een vrijstellingsvergunning kan verlenen.
Daarnaast was er ook de wens van het tafeltje uitstulping, om beleidsregel 3.2 aan te passen in die zin dat uit het herkomstbescheid blijkt dat de goederen zich onder de uitstulpingsregeling bevinden.

20.01.05.09 Uitspraak Rechtbank Zeeland:
onjuiste vermelding tijdvak in naheffingsaanslag

20.01.06 Content
20.01.06.01 Handboeken Accijns
5.1.2e:
- HA is going concern.
- HVAD: meeste hst. zijn compleet. Versiedatum terug naar 1 vanwege beoogde externe publicatie

20.01.06.02 HEMCS
1. 5.1.2e: de 2 eerder genoemde Vo. leiden tot wijziginen van HEMCS, ivm WZB-Vo..

20.01.06.03 Overgang Arbortekst naar Quark
5.1.2e De manier van werken met WORX gaat veranderen omdat Arbortext '*end of life*' is en wordt vervangen door Quark. De manier waarop dit tot nu toe loopt is niet heel fijn. Heeft maandagochtend ruim tijd geïnvesteerd in een eerste beoordeling, maar kwam niet verder dan HB EMCS. Er is afstemming met de 5.1.2e geweest, 5.1.2e heeft 5.1.2e op de hoogte gesteld. Reactie is terug naar K, I &S.

Conceptverslag Coördinatiegroep accijns over periode van 16 maart 2020 tot 01 mei 2020
nr. 20.02
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e
5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De materiedeskundigenvan het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

20.02.01 Vooraf

[redacted]

20.02.02 Mededelingen
20.02.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's
20.02.02.01.01 CUA

20.02.02.01.02
20.02.02.02. Overige mededelingen
20.02.02.02.01 Coronacrisis: Douane ondersteunt ondernemers met maatregelenpakket
Door de coronacrisis kunnen veel bedrijven tijdelijk niet aan hun betalingsverplichtingen op grond van douaneregelgeving voldoen en niet alle termijnen en douaneformaliteiten naleven. Wij gaan ondernemers die om deze reden in de problemen komen, ondersteunen met een pakket aan maatregelen.
Zie: https://www.belastingdienst.nl/wps/wcm/connect/nl/douane_voor_bedrijven/content/corona-crisis-maatregelenpakket-douane-voor-ondernemers

20.02.02.02.02.

20.02.02.02.03 Overige mededelingen

20.02.02.02.04

20.02.03 Helpdeskvragen

20.02.03.01 Minerale olie
20.02.03.01.01 Memo opslag olievoorraad
De olieterminals en –depots raken op dit moment vol. De reden hiervan is dat de raffinaderijen (op dit moment) nog op volle kracht draaien, maar dat de vraag naar olieproducten nu al daalt, er minder benzine en diesel wordt geleverd aan tankstations en de tussenopslag (terminals en depots) vol gaat raken. Onlangs hebben[67 AW] raffinaderijen verzocht deze olievoorraden buiten hun accijnsgoederenplaats (AGP) op te mogen slaan in schepen, dit kunnen zowel zeeschepen als binnenvaarttankers zijn. Het betreft hier dus de vraag of raffinaderijen minerale oliën onder schorsing van accijns mogen opslaan buiten hun AGP.

Bijgaand vind je de het memo dat wij hebben voorgelegd aan het Landelijk Crisis Management Team, dat akkoord is gegaan met de voorgestelde oplossing.

Mochten er soortgelijke verzoeken worden ingediend, dan worden deze gedeeld binnen de Cg accijns, zie de 2 laatste bullets.

Gevraagd besluit
Het LCMT wordt gevraagd in te stemmen met het aan de bevoegde inspecteur te laten om hierover per geval een beslissing te nemen.

Toelichting
- Het betreft in dit specifieke geval klanten uit het klantenbestand van team OLGA. Er is nauw overleg geweest tussen het cluster accijns en de Vaco Accijns in het team OLGA. Tevens is er afgestemd met de opdrachtgever, DGFZ.
- DGFZ heeft aangegeven dat wanneer er een mogelijkheid is binnen de bestaande wet –en regelgeving, zij daarover géénstandpunt hoeven in te nemen;
- De oplossing om het per geval aan de bevoegde inspecteur over te laten is ingegeven door het feit dat de inspecteur al naar gelang het geval en gezien de urgente omstandigheden, en met in achtneming van de status (AEO/HT) en de ervaringen die de Douane heeft met de verzoeker, binnen de wet- en regelgeving een beslissing kan nemen onder voorwaarden en met eventueel aanvullende controlemaatregelen.
- Het fiscale risico is daarmee afgedekt.
- De oplossing is ontleend aan de regelgeving zoals o.m. opgenomen in beleidsregel accijns 3.3. (het mengen op de boeien), het vervoer onder schorsing van accijns en eerdere werkafspraken rondom het onderhoud van raffinaderijen.
- De eenheid van beleid en uitvoering is gezien de aard en locatie van de huidige verzoekers gewaarborgd: het betreft een beperkte groep bedrijven die onder de inspecteur van het OLGA-team vallen. Aangezien per bedrijf en per verzoek, met in achtneming van de feiten en bijzondere omstandigheden van het individuele geval de inspecteur een beslissing neemt, zal die beslissing geen gerechtvaardigd vertrouwen kunnen wekken bij andere bedrijven.
- De inspecteur laat zijn genomen beslissing, die een tijdelijk karakter heeft, centraal vastleggen op de community van de Coördinatiegroep accijns. Zo wordt de eenheid van beleid en uitvoering bewaakt en is bekend aan wie voor welke termijn welke toestemming is verleend.
- Ook wordt e.e.a. vastgelegd in het klantregistratiesysteem van de Douane. Latere, soortgelijke verzoeken van andere raffinaderijen met een soortgelijke urgentie, handelt de inspecteur analoog af. Zo nodig legt de inspecteur het verzoek voor aan DLK/cluster accijns.

20.02.03.01.02 67 AWR **en vrijstelling art 66 WA**
5.1.2e : Graag jullie aandacht voor een vraag over toepassing van de vrijstelling art.66 WA voor 67 AWR
Volgens artikel 66 lid 3 van de WA is de definitie van een pleziervaartuig: een vaartuig dat wordt gebruikt door de eigenaar daarvan of door de natuurlijke of rechtspersoon die het gebruik daarvan geniet door huur of anderszins, voor andere dan commerciële doeleinden en met name voor andere doeleinden dan voor het vervoer van personen of goederen of voor het verrichten van diensten onder bezwarende titel, dan wel ten behoeve van overheidsinstanties.

- Nu dat de definitie van een pleziervaartuig vast staat, moet er gekeken worden of de schepen van 67 AWR hieraan voldoet. Als ik hun site kijk, kom ik tot de conclusie dat 67 AWR géén commerciële activiteiten ontplooit en niet het doeleinde heeft om personen of goederen te vervoeren.

Zijn de schepen van 67 AWR (volgens de Accijnswet) pleziervaartuigen?

- Naar maatschappelijke opvatting zie ik het niet als pleziervaartuig. Maar de letterlijke tekst van art. 66 doet anders vermoeden.
- De schepen van de reddingsbrigade zijn ook geen commerciële schepen maar wel vrijgesteld omdat ze een overheidstaak vervullen.
- Dat kan van 67 AWR niet gezegd worden.
- Ik weet dat er ook discussie is geweest over schepen van stichtingen die in de middellandse zee drenkelingen/vluchtelingen redden.
- Die hadden ook geen recht op vrijstelling art. 66 WA volgens mij.

5.1.2e.: Schepen voldoen m.i. aan de definitie van pleziervaartuigen dus geen vrijstelling.
5.1.2e. Zie eerdere discussie hierover (2017)
5.1.2e. : Deze vraag is nu ook bij DLTC gekomen (via RDB).
Wij houden ons vanzelfsprekend aan het eerder genomen standpunt dat 67 AWR niet voldoet aan de vrijstelling zoals bedoeld in art. 66 WA.
67 AWR

De vraag hoe we hier mee om moeten gaan zal wel bij HHB neergelegd worden .
Gezien de situatie waarin we nu zitten heeft het sowieso niet zo veel haast.

NB: de eerdere discussie waar 5.1.2e. *naar verwijst is uit 2017: bunkering* 67 AWR
170627, 5.1.2e.*: Collega's,*
Even een korte vraag met een beetje haast. 67 AWR
. Het bunkerstation vraagt nu of het bunkeren van dit schip met vrijstelling kan.

- *De vraag is of er sprake is van een schip dat gebruikt wordt voor commerciële doeleinden. Ik denk zelf van niet. Er zit niets commercieels aan de activiteiten van deze organisatie en er is ook geen sprake van doeleinden voor overheidsinstanties. O.g.v. artikel 66, derde lid WA is de vrijstelling dus niet van toepassing.*
- *Reden dat ik het hier aankaart is de gevoeligheid van zo een dossier. We moeten voorkomen dat er bij het ene bunkerstation wel met vrijstelling gebunkerd kan worden en bij een ander niet.*
- *Wat een extra rol zou kunnen spelen is de plaats van het gebruik van de olie. Dat zal veelal buiten de territoriale wateren van de Unie zijn.*
- *Dat neemt niet weg dat, indien het aangemerkt moet worden als een pleziervaartuig (!) er niet gebunkerd mag worden met rode gasolie.*

Graag jullie mening.
5.1.2e. *Ja* 5.1.2e. *ik kan er inderdaad ook niet veel anders van maken.*

- *Er lijkt inderdaad geen sprake van vervoer van personen of het verrichten van diensten waartegen over een reële vergoeding staat noch werken ze zoals je al aangeeft t.b.v. een overheidsinstantie.*
- *Volgens de regelgeving artikel 66 lid 3 WA en uiteraard art 14 lid 1 letter c van richtlijn 2003/96 is het dan inderdaad gewoon een pleziervaartuig.*

Het lijkt vanaf het eerste oogpunt wat vreemd maar m.i.v. de definities die we hebben kunnen we er volgens mij ook niet veel anders mee.
170628, 5.1.2e. *: Ik zie ook niet echt een andere oplossing dan zonder vrijstelling bunkeren.*

- 67 AWR

M.a.w., 67 AWR

Conclusie:
5.1.2e.: Ik zie geen nieuwe argumenten en omstandigheden t.o.v. de discussie die we in 2017 hebben besproken. In die lijn past dan ook de conclusie dat de schepen van 67 AWR niet voldoen aan de vrijstelling.

@5.1.2e. en @5.1.2e. , hebben jullie vragen dezelfde ingang? Graag even afstemmen dan. Hier past eventueel handhavingscommunicatie om te voorkomen dat we eens per zoveel jaren dezelfde vraag krijgen.

N.a.v. de onderlinge afstemming is afgesproken dat de 5.1.2e. contact opneemt met 67 AWR

20.02.03.01.03 GN 2020 met accijnstariefgoederen en controlebepalingen
5.1.2e. : In de bijlagen vinden jullie de GN 2020 van hoofdstuk 27 en 38 met daarbij (1) de producten waarop o.g.v. art. 26 WA een accijnstarief van toepassing is en (2) de producten waarop de accijnscontrolebepalingen (art. 20 RI en latere toevoeging o.b.v. EU-besluit) van toepassing zijn. Ook zijn de codes van de GN 2018 genoemd waar deze in 2019 of 2020 zijn gewijzigd.

Je ziet dat er t.o.v. de voor accijns bepalende GN codes van 2018 in 2019 en 2020 best weer wat is gewijzigd. Wellicht de Cie vragen om nu al weer een update te maken zoals in 2018? Vermoedelijk kost dat nu minder tijd en moeite als in 2018.
5.1.2e. : De Cie. weet dit zelf natuurlijk ook :). De Cie. heeft immers EMCS daar al op aangepast. Zodra er een onderwerp met raakvlakken op de agenda van de ITEG staat zal ik de Cie. daar op attenderen.

20.02.03.01.04 Teruggaaf accijns artikel 71h WA: calorische waarde benzine
(ter vastlegging)
5.1.2e. : 67 AWR een vraag over de te hanteren calorische waarde van benzine i.v.m. de teruggaaf biobrandstoffen van art. 71h WA. De vraag kwam op omdat de NEA een andere waarde hanteert dan in bijlage III van de Richtlijn hernieuwbare energie. 32,2 MJ/l levert een hogere teruggaaf op dan 32 MJ/l.
We hebben hierover contact gehad met de NEA. Ter info hieronder onze reactie aan de betreffende oliemaatschappij, mogelijk dat andere bedrijven dezelfde vraag stellen.

"Naar aanleiding van jullie vraag omtrent welke calorische waarde van benzine te gebruiken voor art. 71h WA het volgende,
In het NEa register staat momenteel benzine geregistreerd met een 32.2 calorische waarde,
zie https://www.emissieautoriteit.nl/onderwerpen/register-energie-voor-vervoer/referentiegegevens-rev
De NEa geeft hieromtrent de volgende toelichting:
“Vanaf 2018 is de FQD uitvoeringsrichtlijn geïmplementeerd in de Wet milieubeheer titel 9.7 en wordt voor de energie-inhoud van benzine en diesel verwezen naar Richtlijn 2015/652:
De begripsomschrijving van «energie-inhoud» komt te luiden: energie-inhoud als bedoeld in bijlage III bij de richtlijn hernieuwbare energie of, indien niet opgenomen in die bijlage, berekend volgens bij ministeriële regeling te stellen regels. In afwijking van de vorige volzin geldt voor benzine en diesel de energie-inhoud als bedoeld in bijlage I, deel 1, onderdeel 3, onder c, van richtlijn (EU) 2015/652 van de Raad van 20 april 2015 tot vaststelling van berekeningsmethoden en rapportageverplichtingen overeenkomstig Richtlijn 98/70/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de kwaliteit van benzine en van dieselbrandstof (PbEU L 107)
En Richtlijn 2015/652 verwijst weer naar een JRC rapport (zie bijlage): in tabel 2.2. staat voor benzine 32,2 MJ/l en voor diesel 35,9 MJ/l.
Met de implementatie van RED2 vanaf uitvoeringsjaar 2022 zal de verwijzing weer zijn naar de waarden in de (nieuwe) RED, de welbekende 32 en 36 MJ/l.”
Art. 71h, vierde lid WA laat echter geen ruimte om 32,2 MJ/L te hanteren. Dit artikellid geeft aan dat voor zover mogelijk uitgegaan moet worden van bijlage III van de RED (= **32MJ/L**.)
Dat de NEA (tijdelijk) 32,2 MJ/L hanteert doet daar niets aan af.

20.02.03.01.05 Uitspraak hof Den Bosch minerale olie in slobtanks
5.1.2e. : Ter kennisgeving gedeeld een recente rechterlijke uitspraak 18-00392

Het gaat hierbij met name om het volgende.
Belanghebbende bracht in het binnenschip waar hij gezagvoerder van was 1.310.203 liter gasolie (bij 15 gr. C) onder een accijnsschorsingsregeling over. Bij controle tijdens de overbrenging werd door de Douane aangetroffen:
- 1.310.490 liter gasolie (bij 15 gr. C.) in de voorraadtanks;
- 8.159 liter gasolie (bij 8,1 gr. C) in de stuurboord slobtank;
- 6.371 liter ongelode lichte olie (bij 8,1 gr. C) in de bakboord slobtank.

T.a.v. de minerale oliën in beide slobtanks was er geen administratie aanwezig.
Inzake de gasolie in de stuurboord slobtank verklaarde de schipper dat hij bang was voor lekkage, en daarom de inhoud van de leidingen tijdelijk aan dek in de stuurboord slobtank had opgeslagen, met de bedoeling om de inhoud van deze stuurboord slobtank mee te lossen op de losplaats in de plaats van bestemming.
Inzake de ongelode lichte olie in de bakboord slobtank verklaarde de schipper dat dit resten waren van de voorgaande ladingen welke zo spoedig mogelijk afgeleverd moesten worden bij de bevoegde instantie.
De Douane heeft een naheffingsaanslag accijns opgelegd inzake de minerale oliën die in beide slobtanks zijn aangetroffen, wegens onttrekken aan een accijnsschorsingsregeling.
In hoger beroep is de naheffing inzake de restlading in de bakboord slobtank niet langer meer in geschil.
Belanghebbende stelt dat de inspecteur ten aanzien van de stuurboord slobtank ten onrechte heeft nageheven omdat - zo begrijpt het hof belanghebbende - de inhoud van de stuurboord slobtank deel uitmaakte van de lading. De inhoud van die tank werd daarom onder schorsing van accijns met het e-AD geleideformulier vervoerd. De inspecteur heeft tijdens het onderzoek ter zitting nader het

standpunt ingenomen dat het mogelijk is dat de inhoud van de stuurboord slobtank uit de lading afkomstig is, maar dat de lading niet mag worden vervoerd in een slobtank en dat daarom sprake is van het buiten een accijnsschorsingsregeling voorhanden houden
Het Hof stelt voorop dat uit het connossement volgt dat op 24 maart 2015 1.310.203 liter gasolie is ingeladen, en dat die hoeveelheid overeenkomt met de hoeveelheid lading die in het e-AD geleideformulier wordt genoemd. Uit het EMCS blijkt dat, op 1.127 liter (bij een temperatuur van 15 graden Celsius) na, de zending is afgeleverd.
Uit de scheepsmeting volgt verder dat de twaalf tanks een inhoud hadden van 1.302.286 liter (bij een temperatuur van 7,5 graden Celsius) totaal. Het hof leidt uit de scheepsmeting af dat het verschil tussen de inhoud van de twaalf tanks met lading en de totale hoeveelheid van de lading ten tijde van het inladen en ten tijde van het lossen ongeveer 8.000 liter bedraagt. Dit is een hoeveelheid die redelijk in de buurt ligt van de hoeveelheid gasolie van 8.159 liter (bij een temperatuur van 8,1 graden Celsius) die in de stuurboord slobtank is aangetroffen.
Uit deze gegevens leidt het Hof af dat belanghebbende de hele lading, inclusief de inhoud van de stuurboord slobtank, heeft uitgeladen. Het verschil van 1.127 liter is gelet op de totale hoeveelheid en de (meet)temperaturen te verwaarlozen. Dit alles brengt het Hof tot het oordeel dat de inhoud van de slobtank deel uitmaakte van de lading die werd vervoerd onder geleiding van het e-AD formulier. De enkele omstandigheid dat deze hoeveelheid gasolie zich in de slobtank bevond en niet in de olietanks aan boord van het schip maakt niet dat de goederen zijn onttrokken aan de accijnsschorsingsregeling. Desgevraagd heeft de inspecteur tijdens het onderzoek ter zitting niet duidelijk kunnen maken waarop zijn standpunt, dat onder geleiding van het e-AD formulier vervoerde goederen niet in de slobtank mogen worden vervoerd, is gebaseerd. Van het belastbare feit in de zin van artikel 2, eerste lid onderdeel b van de Wet is daarom volgens het Hof geen sprake.
En naar het oordeel van het Hof ziet Mededeling 61 niet op deze situatie.
Inzake de naheffing m.b.t. de gasolie is belanghebbende derhalve in het gelijk gesteld.
Mijn vraag is nu: moeten aan het Ministerie voorstellen om cassatieberoep instellen, of niet?

5.1.2e. : Een aantal dingen over de uitspraak
R.O. 4.10
Ik kan het Hof wel volgen in de overweging dat er geen verbod is om lading in slobtanks te vervoeren. Dat de slobtank niet bedoeld is om lading in te vervoeren is voor mij overduidelijk. Als het wel gebeurd, is dit wel iets voor het fronsen van de wenkbrauwen.

Ik zie in de WA echter geen verbod. Misschien dat er in de transportwetgeving / milieuwetgeving een verbod staat, dat weet ik niet. Als dat zo is, kunnen we dat uiteraard gebruiken.

67 AWR

Verder gaat het Hof er van uit van dat er tussen douanecontrole en aanvang lossen niets meer is gebeurd dat de situatie zou kunnen beïnvloeden, b.v. een bijlading. En dat in Emden de slobtank met gasolie is gelost. 67 AWR

67 AWR

67 AWR

5.1.2e. : 67 AWR

5.1.2e. : 67 AWR

Conclusie: 67 AWR

20.02.03.02 Alcohol/VB

20.02.03.02.01 Voedingssupplementen

5.1.2e. : Gedeeld is de gepubliceerde versie.

Tussen partijen is in geschil of het product dient te worden aangemerkt als limonade in de zin van artikel 9 van de Wet op de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken en van enkele andere producten (hierna: WVB). De stelling van eiseres dat het product een voedingssupplement is en daarom moet worden uitgezonderd van verbruiksbelasting, kan niet slagen. De bedoeling van de wetgever is dat alleen medicinale dranken worden uitgezonderd van verbruiksbelasting. Gelet op de samenstelling en aard van het product kan het product niet worden gekwalificeerd als een medicinale drank. Het dorstlessende karakter is geen zelfstandig criterium voor de vaststelling of sprake is van limonade. Ook de concurrentiepositie ten opzichte van andere producten is geen zelfstandig criterium.

Kern: Het product 67 AWR (bestaand uit water en vruchtensapconcentraten, verkocht voor rond 67 AW) is 'limonade' in de zin van art. 9 van de Wet op de verbruiksbelasting. Daarom is terecht verbruiksbelasting geheven.
In de MvT heeft de wetgever bedoeld medicinale dranken van 'limonade' uit te zonderen. Dit product is geen medicinale drank: het bevat geen medicinale bestanddelen, en de stelling dat het goed is voor het lichaam na fysieke inspanning is onvoldoende om van medicinale werking te kunnen spreken. Daaraan doet de aanbevolen te consumeren dosering niet af. Zoals al overwogen in ECLI:NL:RBNHO:2017:10088 is het dorstlessend karakter geen zelfstandig criterium voor de vaststelling of het om 'limonade' gaat. Die tem is in de MvT enkel gebruikt om een afbakening te maken tussen limonade en medicinale dranken. In de MvT staat niet dat voedingssupplementen ook zijn uitgezonderd, nog afgezien van de vraag of dit product als zodanig kan worden aangemerkt,
De hoge consumentenprijs maakt evenmin dat het product moet worden uitgezonderd van de verbruiksbelasting. Wet noch MvT duiden erop dat de concurrentiepositie ten opzichte van andere producten beslissend zou zijn.

20.02.03.02.02 Levering (on)gedenatureerde alcohol voor medicinale doeleinden

Basis: Door het coronavirus is dringende behoefte aan desinfectiemiddelen. De leveranciers van ethanol (AGP-houders) leveren dit normaal gesproken gedenatureerd af. Echter, er is een tekort aan denatureringsmiddel gelet op de grote vraag naar gedenatureerde alcohol

Vanwege de enrome vraag naar alcohol voor medicinale doeleinden is binnen de uitleg van wetgeving gekeken naar een manier hoe we aan deze concrete vraag kunnen voldoen. Hierover zijn afspraken gemaakt die gelden tot het moment dat vanuit Douane gecommuniceerd wordt dat de tijdelijke toestemming is ingetrokken.

Bron: Vrijstelling alcohol niet bestemd voor inwendig gebruik mens
Wetgevend kader: Art 27 Richtlijn 92/83; art 64 lid 1 letter b/65 lid 1 letter a Wet Accijns; art 12 Uitvoeringsbesluit accijns; art 25 Uitvoeringsregeling accijns; Bijlage A2 Uitvoeringsregeling accijns
https://wetten.overheid.nl/BWBR0005355/2020-01-01#BijlageA.2

Kader: Vanuit cluster is gekeken hoe we binnen het kader van de uitleg van regelgeving, tijdelijk, toestemming kunnen verlenen aan verzoeken die in relatie met de Coronacrisis aan ons worden voorgelegd.
NB: Het gaat hier om productie/ levering voor binnenlands gebruik.

1 Volledig gedenatureerde alcohol:
a. Conform de voorwaarden:
Zie regelgeving, er is geen vergunning nodig. Vrijstelling kan worden toegepast.

b. Gedeeltelijk gedenatureerd:
Dir LAB geeft toestemming. Zie 2e lid bijlage A2 Uitvoeringsregeling accijns
Vervolgens via de regelgeving, er is geen vergunning nodig. Vrijstelling kan worden toegepast.

2 Niet gedenatureerde alcohol:
Ook hier geldt dat het Management van het LAB een andere wijze van vermenging kan vaststellen.

Hierover is contact gezocht met 5.1.2e

In het contact met 5.1.2e is het volgende besproken:
- Check bij de opgaaf van een producent altijd of er toch niet een vorm van vermenging mogelijk is. Het geniet de voorkeur dat er (gedeeltelijk) gedenatureerd is.
- 5.1.2e heeft inmiddels de ervaring dat er veel wel kan. Om die reden is er afgesproken dat jullie altijd met 5.1.2e kunnen afstemmen.

Als vermenging niet mogelijk dan kan voor niet gedenatureerd alcohol vrijstelling worden verleend onder de voorwaarden:
1. Voorwaarde: etikettering op het eindproduct, indien van toepassing. Aangeven waarvoor het bedoeld is en dat het niet bestemd is voor inwendig gebruik mens;
2. In AGP administratie moet vastgelegd worden aan wie en in welke hoeveelheden met vrijstelling is geleverd;
3. Tevens wordt een verklaring van de afnemer in de administratie van de AGP houder opgenomen dat de afnemer de alcohol gebruikt voor het bestemde doel. De afnemer hoeft dan geen vrijstellingsvergunning te hebben
4. Waar mogelijk de toestemming koppelen aan een levering
5. De toestemming is tijdelijk in relatie situatie rondom het Corona-virus, met een maximum termijn van 6 maanden

NB 1: Richting leverancier moet er duidelijkheid zijn dat zij hun verantwoordelijkheid houden over de levering;

NB 2: Van elke toestemming wordt door de Vaco, inclusief bedrijfsnaam en korte toelichting melding gemaakt aan cluster accijns;

NB 3: Deze procesafspraken worden over 1 maand geëvalueerd tussen DLK en LAB

20.02.03.03 Formaliteiten
20.02.03.03.01
5.1.2e: Op de website Douane staat vermeld:
Hoeveel sigaretten mag ik meenemen van een ander land van de Europese Unie naar Nederland?
Bent u 17 jaar of ouder? Dan mag u dit belastingvrij meenemen:.....enz.
https://www.belastingdienst.nl/wps/wcm/connect/nl/bagage/content/hoeveel-tabak-meenemen-binnen-eu

Volgens mij klopt dit niet. Mee eens?
Ik vraag dit, omdat wij bezig zijn voor een geïntegreerde werkinstructie, vanuit diverse disciplines voor Schiphol-Oost.
Mijn 5.1.2e *heeft hiervoor het één en ander aangeleverd, ter toetsing, met als bron de website van de Douane.*
Hierover is een hele tijd terug al eerder discussie geweest, zie de bijgevoegde bijlage.
Ik herleid hieruit dat de leeftijdsgrens van 17 jaar wel van toepassing is al reizigers komen uit een derde land, maar niet vanuit een andere lidstaat.
5.1.2e : Daar is niet zoveel discussie meer over nodig volgens mij. Hetgeen in de bijlage staat die je bijvoegt is helemaal correct. Dus met je eens. In intra EU verkeer is de leeftijd niet relevant.
Maar ook de link naar de website zou wat mij betreft wat genuanceerder mogen. Ik mis daarin elke relatie dat de hoeveelheid voor eigen gebruik moet zijn bestemd. Je mag immers helemaal niet belastingvrij die hoeveelheden meenemen als ze niet voor eigen gebruik zijn bestemd. Belastingvrij is volgens mij ook niet echt de correcte term.
De belasting van de lidstaat van aankoop is bij 'eigen gebruik' verschuldigd en als het niet voor eigen gebruik is die van de lidstaat van bestemming.

5.1.2e: Omdat er geen nieuwe inzichten zijn t.o.v. de periode dat dit eerder besproken is, kunnen we in deze volstaan met de bevestiging van de uitkomsten van de discussie in 2007.

20.02.03.03.02 Melding validering voorlopig e-AD
5.1.2e : ter info.
67 AWR

Vraag 5.1.2e: Is gecheckt of de vergunning in SEED ook is beëindigd? Dit moet specifiek worden gedaan, naast de beëindiging in K.I.S. Dit is niet gekoppeld.

Antw 5.1.2e : Zeker. De vergunning was beëindigd in SEED.

Vraag 5.1.2e : Als je mutaties in SEED opvoert kan dat tot de volgende dag duren voor die verwerkt zijn heb ik afgelopen week gehoord. Er vindt nl geen directe verwerking plaats maar in batches

Antw 5.1.2e : Klopt 5.1.2e . Maar tussen intrekken in SEED en opmaken voorlopig e-AD zaten een aantal weken. Excuus als mijn woorden "redelijk kort" tot verwarring hebben geleid

20.02.03.03.03 Vervoer met VAGD door Frankrijk
5.1.2e: 67 AWR

Ik heb 2 vragen:
1. Is het aanmelden in GAMMA noodzakelijk als er sprake is van doorvoer dor Frankrijk van accijnsgoederen die al zijn uitgeslagen tot verbruik?
2. Heeft iemand ervaring met de handelswijze c.q. mening van Frankrijk?

Uit de reacties van de collegae blijkt dat niemand het programma GAMMA kent. Vervolgens volgt er afstemming over de inhoudelijke vraag, wel of niet melden in Frankrijk

5.1.2e : Ik ben wel een andere mening toegedaan want volgens mij moet dat wel vooraf kenbaar gemaakt worden. Niet op basis van de Verordening maar op basis van artikel 34 lid 2 Richtlijn 2008/118.
Daar staat toch vermeld onder letter a dat er voorafgaand aan de verzending van de goederen aangifte moet worden gedaan bij de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van bestemming en zekerheid moet worden gesteld voor de betaling van de accijns.
Ik denk dat ze dat artikel in Frankrijk van stal hebben gehaald. In onze wetgeving hebben we dat in het omgekeerde geval ook geregeld in artikel 6 lid 2 UBA (uitwerking van art 34 lid 2 letter a RL 2008/118), alleen doen wij daar als NL in de praktijk niet veel mee.

5.1.2e : Het GAMMA-systeem is een elektronisch volgsysteem dat de Fransen hebben bedacht, maar dat niet is opgenomen in een Europese verordening die ook voor NL van toepassing is, dus opnemen in GAMMA lijkt mij niet aan de orde.

Wat 5.1.2e aangeeft is dat er wel een verplichting vanuit de richtlijn is om de zending vooraf te melden, net als de verplichting die o.g.v. de richtlijn in onze nationale wetgeving is opgenomen. Dus melden: ja, maar niet met gebruikmaking van GAMMA door een niet-Frans bedrijf.

5.1.2e : Eens dat in art. 34, lid 2 Rl 2008/118 een meldingsplicht is opgenomen. 67 AWR

5.1.2a

Collegae zijn het met de conclusie van 5.1.2e eens.

20.02.03.03.04 Salderen in AGP
5.1.2e Salderen in een AGP is niets nieuws. Het staat al jaren in de Beleidsregels accijnswetgeving. Deze beleidsregels is geruime tijd gelden "aangescherpt" door op te nemen dat na een bevinding direct gesaldeerd moet worden. Het is dus niet toegestaan dat er "extracomptabel" de meer— en minderbevindingen worden bijgehouden die dan 1 keer per jaar met elkaar gesaldeerd worden.
5.1.2d

Mijn vragen:
1. lees ik de Beleidsregel juist?
2. zijn er regio's waar dit "extracomptabel boekhouden" wel toegestaan wordt?

5.1.2e : Volgens mij sluit extracomptabel bijhouden niet uit dat de meer— en minderbevinding per datum van inventarisatie worden gesaldeerd. Als je een overzicht hebt van de meer— en minderbevindingen per inventarisatie datum kun je die volgens mij gewoon achteraf in de administratie verwerken. Wat je natuurlijk wel moet doen is bij een latere inventarisatie rekening houden met de eerdere meer— en minderbevindingen. In dat geval bereik je hetzelfde resultaat als direct salderen na inventarisatie. Je verwerkt het alleen later in de administratie.
Maar misschien kan 5.1.2e hier zijn licht over laten schijnen.

5.1.2e Materieel gezien is het resultaat van een eenmalige saldering aan het eind van het jaar hetzelfde als een aantal tussentijdse (deel)salderingen. Wat je echter wel bereikt met het tussentijds salderen en opnemen in de administratie is dat de accijnsaangiften juister zijn, omdat je op het moment van bekend zijn van de verschillen deze ook verwerkt in de periodieke aangifte. Ik zou me kunnen voorstellen dat dat de achterliggende gedachte is geweest bij het schrijven van de beleidsregels.
Elk vastgelegd inventarisatieverschil is in principe een extracomptabele vastlegging die in de voorraad-/agp-administratie moet worden opgenomen om de fysieke werkelijk met de administratieve werkelijkheid in overeenstemming te brengen.

5.1.2e Ik ben geen boekhouder maar er staat in de beleidsregel 5.7 dat na iedere inventarisatie, ongeacht hoe vaak dat wordt gedaan, de administratie in overeenstemming met de werkelijkheid moet worden gebracht.

Als je nu bij de 1e inventarisatie in bv februari daadwerkelijk b.v. 80 liter OAP minder voorraad hebt dan volgens je administratie, dan heb je een minderbevinding waarover accijns betaald moet worden.
Als je vervolgens bij de 2e inventarisatie in bv april een meerbevinding van 100 liter OAP constateert dan moet de administratie daarmee in overeenstemming worden gebracht maar ben je natuurlijk niets verschuldigd.

Als je deze 2 inventarisaties echter op het einde van het jaar pas zou verwerken (salderen) dan leidt dat niet tot een verschuldigdheid maar tot een meerbevinding van 20 liter OAP maar dat mag niet volgens de beleidsregel.

Ik snap dan ook niet precies 5.1.2e met wat je bedoelt dat het resultaat van een eenmalige saldering aan het einde van het jaar hetzelfde is als deelsalderingen.

5.1.2e : Ik was een beetje op zoek naar de achtergrond van de verplichting zoals opgenomen in de beleidsregels. Die heb ik dankzij jou dus nu.
Wat ik bedoelde met de deelsalderingen en de eenmalige saldering ziet op het totale verschil in de goederenadministratie. Puur op goederen niveau maakt het dan niet uit, want zowel bij jouw voorbeeld als bij mijn omschrijving zal het verschil op 20 liter uitkomen. Voor de accijns maakt het echter wel uit, zoals je terecht aangeeft. Daar was ik (onterecht) aan voorbij gegaan.

Conclusie: De wijze van interpretatie vanuit 5.1.2e is juist. De administratie moet in overeenstemming met de werkelijkheid worden gebracht. Dus ook bij (deel)salderingen tussentijds.

20.02.03.04 Tabak
20.02.03.04.01 Nieuwe regels voor tabaksproducten
(van douanenet, ter info)
De Douane deed vorig jaar aan het ministerie van VWS toezeggingen om te gaan handhaven op de artikelen 15 en 16 van de Europese Tabaksproductenrichtlijn (TPD). Sigaretten en rooktabak moeten volgens deze nieuwe regels voorzien zijn van een zogenoemde ‘track and tracecode’ en een veiligheidskenmerk. De Europese richtlijn is uitgewerkt in de nationale Tabak-en rookwarenwet, waar nu ook onze dienst als toezichthouder genoemd wordt. Eind januari is deze wetgeving goedgekeurd door de Tweede Kamer.

Naast de TPD hebben we ook te maken met het internationale WHO-FCTC Protocol, die over de uitbanning van illegale handel in tabaksproducten gaat.
Vorige week heeft de Tweede Kamer ingestemd met verschillende nieuwe regels die vanuit dit protocol worden voorgeschreven. Voor de Douane zijn de artikelen 6 en 7 uit het protocol van belang. Artikel 6 schrijft voor dat er een vergunningplicht voor tabaksmachines moet komen; hiervoor wordt de wet op de Accijns aangepast.

De genoemde artikelen van de TPD en het FCTC Protocol moeten nog worden geïmplementeerd binnen de Douane. In deze onzekere periode hanteren we vooralsnog de realisatiedata van respectievelijk juni 2020 en november 2020. Over wat dit uiteindelijk allemaal gaat betekenen voor onze dagelijkse werkzaamheden en wie er mee te maken krijgt worden collega’s nog geïnformeerd.

Het MT Douane heeft inmiddels ingestemd met het in gang zetten van de implementatie, waarbij de (plv.) directeuren HHB en bureau Operaties gezamenlijk als opdrachtgevers optreden.

Meer informatie
Heb je vragen over deze ontwikkelingen? Neem dan contact op met 5.1.2e cluster Accijns.

20.02.03.04.02 Nieuwe tarieven tabaksproducten en tariefcode
Ter info: per 1-4-2020 wijzigen de tarieven voor tabaksproducten en wijzigt de tariefcode:
Nieuwe tarieven
In de Wet op de accijns wordt met ingang van 1 april 2020 artikel 35, eerste lid als volgt gewijzigd (Belastingplan 2020):
1. In onderdeel b wordt "€ 180,32" vervangen door "€ 219,25" en wordt "€ 196,99" vervangen door € 238,31.

2. In onderdeel c wordt "€ 114,65" vervangen door: € 155,97.
Nieuwe tariefcode
Vanwege de wijzigingen van de accijnstarieven wijzigen ook de tariefcodes die op de accijnszegels staan. Dit houdt in dat vanaf 1 april 2020 sigaretten en rooktabak bij uitslag tot verbruik alleen nog maar voorzien mogen zijn van zegels met de nieuwe code. Een historisch overzicht van de codes vind je op de algemene accijns-VB-community: Buiten reikwijdte verzoek

De tarievenlijst accijns en VB op douane.nl is aangepast.
De tariefcodes van art. 44, vijfde lid Uitvoeringsregeling accijns luiden per 1 april 2020:

Datum tariefswijziging	**Sigaretten**	**Rooktabak**	**Sigaren**
1-4-2020	AR09	BR09	Geen code

20.02.04 Handhaving
20.02.04.01 HHP komt naar je toe deze winter
Door 5.1.2e ter info gedeeld met de Vaco's

20.02.04.02 Evaluatie aansturing DTA controles
Door 5.1.2e gedeeld op 11 febr 2020

20.02.04.03 Handhavingsplan 2021
5.1.2e : Het lijkt nog ver weg maar we zijn begonnen met de voorbereidingen voor het Handhavingsplan 2021.
De risicoweging is 10 maart gehouden ik deel alvast de wegingstabel en in de info sets.
Ik nodig jullie van harte uit om vanuit jullie regio bijdragen te leveren aan het HHP 2021, het fijnst is om dat in dialoog te doen, dus voel je vrij om op de komende CG vergadering met elkaar van gedachten te wisselen.

20.02.04.04 Voortgang olie monsters LAB
5.1.2e : Een bericht van ons LAB ter info en voor de olievlekwerking in jullie regio.

5.1.2d

20.02.05. Nieuwe wetgeving/jurisprudentie
20.02.05.01 Foutieve verwijzing in Uitvoeringsregeling VB AVDR
5.1.2e : In het kader van de zekerheidsstelling voor een IVV zijn via art 23, lid 2 Wet VB AVDR jo art 56,lid 6, van de WA, bepalingen opgenomen in de Uitvoeringsregeling VB AVDR. Deze zijn opgenomen in art 14 van deze Uitvoeringsregeling.
In art 14 lid 2 van deze Uitvoeringsregeling is bepaald:
Art 14, lid 2 Uitvoeringsregeling VB AVDR
"Het belastingbelang is de som van het bedrag dat wordt vertegenwoordigd door de hoeveelheid alcoholvrije dranken die:
—gemiddeld in de inrichting voorhanden is;
—gemiddeld in een aangiftetijdvak wordt uitgeslagen;
—gemiddeld in een aangiftetijdvak met een vervoersopdracht of een ander daartoe aangewezen bescheid wordt overgebracht naar een andere inrichting, een ondernemer dan wel een publiekrechtelijk lichaam, anders dan als ondernemer, in een andere lidstaat of een derde land;

—gemiddeld in een aangiftetijdvak met toepassing van artikel 2, vijfde lid , van het besluit wordt overgebracht naar een andere inrichting;
— gemiddeld in een aangiftetijdvak met een vervoersopdracht vanuit een derde land, vanuit een plaats voor tijdelijke opslag of na beëindiging van een EU-douaneregeling wordt overgebracht naar de inrichting.
“
Het gaat hierbij om de verwijzing naar artikel 2, vijfde lid, van het Besluit. Hierin is namelijk vermeld:
Art 2 lid 5 Uitvoeringsbesluit VB AVDR
“Indien de in het derde lid bedoelde vervoersopdracht niet wordt terugontvangen voorzien van de in het derde lid bedoelde verklaring, stelt de vergunninghouder van de inrichting van waaruit de goederen zijn overgebracht, de inspecteur daarvan in kennis uiterlijk binnen twee maanden na de datum van verzending van de goederen.”

Die verwijzing is natuurlijk niet juist en moet een verwijzing zijn naar de maandverklaring die is genoemd in artikel 2, zesde lid, van het Besluit:
Art 2 lid 6 Uitvoeringsbesluit VB AVDR
“De vervoersopdracht, bedoeld in het eerste lid, kan op verzoek achterwege blijven indien:
a.zowel de vergunninghouder van de inrichting van waaruit de goederen worden overgebracht, als de vergunninghouder van de inrichting waarnaartoe de goederen worden overgebracht, beschikt over een administratie waarin deze overbrengingen afzonderlijk worden bijgehouden en waaruit naar het oordeel van de inspecteur de overbrengingen op overzichtelijke wijze zijn af te lezen;
b.gebruik wordt gemaakt van een maandverklaring, waarin de vergunninghouder van de inrichting van waaruit de goederen worden overgebracht opgave doet van de door hem in een kalendermaand zonder vervoersopdracht naar een andere inrichting overgebrachte goederen; en
c.de maandverklaring na afloop van een kalendermaand wordt verstrekt aan elke vergunninghouder van een inrichting waarnaartoe in die kalendermaand goederen zijn overgebracht.

Dit zal te maken hebben met de wijziging die er is geweest per 01-07-2008. Alweer een tijdje geleden maar toch. Vòòr die tijd stond e.e.a. m.b.t. de maandverklaring inderdaad in art, 2 lid 5 van het Uitvoeringsbesluit maar dat is dus per 01-07-2008 veranderd.
Zie hiervoor Stb 2008, 245.
Artikel 2 lid 5 Uitvoeringsbesluit VB AVDR van 01-01-2008 – 30-06-2008
5 De vervoersopdracht, bedoeld in het eerste lid, kan op verzoek achterwege blijven indien:
a. de vergunninghouder van de inrichting van waaruit alcoholvrije dranken, pruimtabak of snuiftabak worden overgebracht beschikt over een administratie waarin deze overbrengingen afzonderlijk worden bijgehouden en waaruit naar het oordeel van de inspecteur de overbrengingen op overzichtelijke wijze zijn af te lezen; en
b. de vergunninghouder van de inrichting van waaruit alcoholvrije dranken, pruimtabak of snuiftabak worden overgebracht bij zijn aangifte opgave doet van de door hem in het tijdvak waarover aangifte wordt gedaan zonder vervoersopdracht overgebrachte alcoholvrije dranken, pruimtabak of snuiftabak.

5.1.2e : Goed gezien 5.1.2e ! Ik heb het doorgegeven aan 5.1.2e en gevraagd om dit bij de eerstkomende verzamelregeling mee te nemen.

20.02.05.02 Vragen over betrokkenheid bij voorhanden hebben
5.1.2e : Ik werd geattendeerd op bijgaande artikel. Ter info gedeeld:
2020-0072 - Douane Update 2020-04 d.d. 28-02-2020
Betrokkenheid bij voorhanden hebben van accijnsgoederen; A-G concludeert tot stellen prejudiciële vragen
Art. 51, lid 1, b, Wet op de accijns / art. 8, lid 1, onder b, Accijnsrichtlijn 2008/118/EG

20.02.05.03 Uitspraak Rechtbank Noord-Nederland
(ter vastlegging)
5.1.2e : De rechtbank is van oordeel dat eiser in fiscale zin betrokken is geweest bij het voorhanden hebben van een deel van de sigaretten die in de naheffingsaanslag zijn betrokken.
"3. De rechtbank merkt daarbij op dat zij kennis heeft genomen van de conclusie van de advocaat-generaal bij de Hoge Raad van 31 januari 2020 (ECLI:NL:PHR:2020:101).
Kort gezegd strekt die conclusie tot het door de Hoge Raad laten stellen van prejudiciële vragen, te weten een vraag over de uitleg van het begrip ‘betrokken zijn bij het voorhanden hebben’ en een vraag over het

wetenschapsvereiste. Daarin ziet de rechtbank echter geen aanleiding om over die punten anders te oordelen dan het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden in voormeld arrest van 19 december 2017heeft gedaan. Nu nog niet duidelijk is dat de Hoge Raad tot het stellen van de betreffende vragen zal overgaan, ziet de rechtbank evenmin aanleiding om in deze zaak de beslissing aan te houden."

20.02.05.04 Uitspraak hof Arnhem roze diesel

5.1.2e: Gedeeld, een mooie uitspraak.

Aan de orde komen de verantwoordelijkheid van degene die voorhanden heeft (die is de klos), de wijze van monsterneming (ook kleine hoeveelheden zijn niet fout), het excuus dat altijd wordt getankt bij bonafide bunkeraars waardoor de roze diesel niet zijn schuld is (wordt niet aangetoond met de aanwezige bunkerbonnen) en het verhaal dat de wetgeving zelf onjuist is, namelijk geen delegatiebepaling in het besluit, wordt ook onderuit gehaald.

Kortom, helemaal naar onze zin. Iets om te delen met procedeerders en de techneuten op de kantoren.

5.1.2e heeft eveneens een vergelijkbare uitspraak gedeeld

20.02.05.05 Voorstel tot wijziging Richtlijn 2008/118/EG

5.1.2e: Gedeeld de op 27 februari 2020 gepubliceerde wetgeving.

RICHTLIJN (EU) 2020/262 VAN DE RAAD van 19 december 2019 houdende een algemene regeling inzake accijns (herschikking)

De nationale regelgeving moet uiterlijk 31 december 2021 klaar zijn. De meeste artikelen zullen van toepassing zijn per 13 februari 2023. De richtlijn zelf treedt in werking over nog ongeveer 15 dagen (20 dagen na publicatie).

20.02.05.06 Strafrechtelijk bewijs mag voor opleggen aanslag worden gebruikt

5.1.2e : Onlangs (op 14-02-2020) zijn er door Rechtbank ZWBR, twee (nagenoeg identieke) uitspraken geweest van twee Helmondse zaken. Eentje daarvan is nu onlangs gepubliceerd en heb ik bijgevoegd. De twee zittingen vonden direct na elkaar plaats. De personen die in beide zaken een aanslag voor het voorhanden hebben van sigaretten hadden gekregen waren bekenden van elkaar en wilden bovendien elkaars zitting bijwonen. Dat werd echter door de rechter verboden.

De accijnskwestie zelf was niet erg indrukwekkend. Die stond immers wel vast. Er waren gewoon onveraccijnsde sigaretten voorhanden hetgeen, zoals wel bekend is, niet is toegestaan. Hiervoor waren dan ook aanslagen opgelegd.

Wel opvallend in deze kwesties was dat de advocaat (beide hadden ook dezelfde advocaat) geen aandacht had voor het accijnsdeel maar enkel voor het volgens hem in de strafzaak onrechtmatig verkregen bewijs dat volgens hem dan ook niet voor het opleggen van een aanslag had mogen worden gebruikt.

“De bewijsmiddelen waren volgens hem verkregen op een wijze die zozeer indruist tegen hetgeen van een behoorlijk handelende overheid mag worden verwacht dat het gebruik daarvan ontoelaatbaar is.”

Zo stelde de advocaat dat bij het onderzoek in de woning **niet tijdig de caution** zou zijn gegeven en dat er geen duidelijke info was gegeven over de reden en het doel van het binnentreden. De advocaat stelde dat er wel toestemming was gegeven voor het binnentreden maar niet om vervolgens te gaan **doorzoeken.**

Ook vond de advocaat het PV geen juiste weergave bevatten van hetgeen zich had afgespeeld.

Vanuit onze kant werd uiteraard gesteld dat het bewijs wel rechtmatig was en werd bovendien verwezen naar een arrest van de HR uit 1992 (zie bij r.o. 2.11) waaruit blijkt dat als het bewijs volgens de rechter wel strafrechtelijk onrechtmatig zou zijn verkregen de manier waarop dat bewijs dan was verkregen, niet zozeer indruiste tegen hetgeen van een behoorlijk handelende overheid mocht worden verwacht, dat het bewijs zou moeten worden uitgesloten, m.a.w. ook dan zou kunnen worden gebruikt voor het opleggen van de aanslagen.

Ten eerste vond de rechtbank het bezwaar voldoende gemotiveerd omdat er voldoende was ingegaan op de gronden van belanghebbende. Volgens de rechter wil het niet zeggen dat als belanghebbende het niet eens is met die gronden, het bezwaar dan onvoldoende gemotiveerd zou zijn.

Voor de vraag of het strafrechtelijk verkregen bewijs door de inspecteur mocht worden gebruikt bij het vaststellen van de aanslag werd eveneens verwezen naar het genoemde HR arrest van 1 juli 1992 (ECLI:NL:HR:1992:ZC5028) kortom het bewijs mocht in deze situaties (hoe dan ook) worden gebruikt voor het opleggen van de aanslagen.

"De rechtbank stelt voorop dat uit dit arrest blijkt dat er geen rechtsregel bestaat, die het gebruik verbiedt van strafrechtelijk onrechtmatig verkregen bewijsmiddelen voor het vaststellen van de uit de wet voortvloeiende belastingschuld. Voor de beoordeling van de vraag of het bewijs mocht worden gebruikt is van belang of de bewijsmiddelen zijn verkregen op een wijze die zozeer indruist tegen hetgeen van een behoorlijk handelende overheid mag worden verwacht, dat dit gebruik onder alle omstandigheden ontoelaatbaar moet worden geacht."
Ook vond de rechtbank de enkele stelling van belanghebbende dat het proces-verbaal van het onderzoek in de woning en in het voertuig onjuistheden bevat, **onvoldoende om aan de juistheid van de inhoud van het op ambtseed opgemaakte proces-verbaal te twijfelen.** De rechtbank is dan ook uitgaan van hetgeen in het PV was beschreven.
Voorts wordt er nog aandacht besteed aan een aantal termen die wij vaak bij het memo toepassing "art 83 WA/50 AWR" tegenkomen:
De advocaat gaf o.a. aan dat door de echtgenote van belanghebbende toestemming was gegeven voor het binnentreden en **rondkijken** in de woning om te kijken of daar sigaretten lagen. De rechter zei hierover nog dat: "*Wanneer er meer dan één persoon als gerechtigde kan worden aangemerkt, zoals hier de bewoners van de woning, dan is in beginsel toestemming van één der rechthebbenden voldoende".*
Omdat er in deze situatie ook netjes een machtiging voor het binnentreden voorhanden was overwoog de rechter dat zelfs al zou de toestemming niet rechtsgeldig zijn verleend, dat het onderzoek dan nog had kunnen plaatsvinden, nu de opsporingsambtenaren beschikten over een machtiging tot binnentreden van de woning ter inbeslagname van goederen. Deze machtiging geeft de opsporingsambtenaren **de bevoegdheid om een summier onderzoek in te stellen**, waarbij **mag worden rondgekeken** in de woning **en kamers mogen worden geopend**.
Belanghebbende stelde dat de opsporingsambtenaren de woning hadden **doorzocht,** waarbij ze verder zijn gegaan dan **alleen zoekend rondkijken**. Naar het oordeel van de rechtbank volgde uit het proces-verbaal van het onderzoek in de woning niet dat de opsporingsambtenaren meer hadden gedaan dan waartoe zij bevoegd waren.
Mogelijk zo stelde de rechter nog dat het **openen van de tas en het handschoenenkastje in de auto als strafrechtelijk onrechtmatig zijn te kwalificeren,** nu daarbij sprake lijkt te zijn van **doorzoekingshandelingen**, waarvoor geen machtiging of (expliciete) toestemming lijkt te zijn gegeven.
Maar zelfs als dan sprake zou zijn van strafrechtelijk onrechtmatig verkregen bewijs, dan nog is de rechtbank van oordeel dat dat bewijs niet is verkregen op een wijze die zozeer indruist tegen hetgeen van een behoorlijk handelende overheid mag worden verwacht, dat het gebruik daarvan moet worden uitgesloten. Hiervoor wordt dan dus het eerder genoemde HR arrest toegepast. Daarbij heeft de rechtbank meegewogen dat de doorzoeking van een auto als een minder ingrijpende inbreuk heeft te gelden, dan die van een woning. De rechtbank is op grond van het voorgaande dan ook van oordeel dat het tijdens het onderzoek in de woning en de auto vergaarde bewijs gebruikt mag worden voor het opleggen van de naheffingsaanslag.

5.1.2e: de gepubliceerde versie: **ECLI:NL:RBZWB:2020:695**

20.02.05.07 67 AWR **een vruchtensap of limonade**
Uitspraak onder nummer: **ECLI:NL:RBZWB:2020:1128**.
5.1.2e: De inspecteur verliest de zaak op grond van het vertrouwensbeginsel.
- Inmiddels is het tarief voor vruchtensap en limonade hetzelfde.

Door de inspecteur gewekte vertrouwen dat tegen het juiste tarief verbruiksbelasting werd voldaan, kan niet ongedaan worden gemaakt door een handeling van belanghebbende zelf. Daarvoor is een handeling of een gedraging van de inspecteur nodig. De naheffing verbruiksbelasting moet achterwege blijven.

20.02.05.07 Voorhanden hebben sigaretten
5.1.2e: Gedeeld twee uitspraken van de rechtbank Gelderland mbt het voorhanden hebben van sigaretten.
1) In casu is de naheffingsaanslag accijns aan belanghebbende opgelegd omdat hij grote hoeveelheden sigaretten voorhanden heeft gehad zonder Nederlandse accijnszegels.
In beroep stelt eiser dat hem geen enkel verwijt kan worden gemaakt omdat hij niet wist dat de vereiste accijns niet is betaald.
De Rechtbank oordeelt dat gelet op het feitencomplex eiser verweten kan worden dat hij niet een kritische houding had over het ongebruikelijke feitencomplex. Dit brengt mee dat hij ook niet ontlast kan worden van het eventueel ontbreken van wetenschap over het niet veraccijnsd zijn van de

sigaretten.
2) Betreft een FIOD-zaak: De Rechtbank oordeelt in r.o. 12:
12 Zoals deze rechtbank op 14 februari 20172 heeft overwogen rust, voor de vraag of eiser kan worden aangewezen als een persoon die tot de voldoening van de accijns is gehouden, op verweerder alleen de bewijslast aannemelijk te maken dat eiser onveraccijnsde accijnsgoederen voorhanden heeft gehad of daarbij betrokken is geweest. Verweerder hoeft niet aannemelijk te maken dat eiser wist of redelijkerwijze kon weten dat het voorhanden hebben betrekking had op accijnsgoederen. Omdat het hier evenwel een bepaling betreft die is bedoeld om de belastingschuldige aan te wijzen, brengt naar het oordeel van de rechtbank een redelijke uitleg van de Accijnsrichtlijn 2008 en de WA mee dat eiser in de gelegenheid moet worden gesteld te bewijzen dat hem geen enkel verwijt kan worden gemaakt. Aangezien eiser over de vraag of hem enig verwijt kan worden gemaakt niets heeft aangevoerd, behoeft dit punt geen behandeling.
ECLI:NL:RBGEL:2020:251
ECLI:NL:RBGEL:2020:252

Nadere afstemming:
5.1.2e: De eerste uitspraak lijkt goed te gaan omdat het beroep ongegrond verklaard is. Ik vind echter r.o. 11 gevaarlijk. Hieruit kun je afleiden dat indien belanghebbende kan aantonen dat hem geen verwijt treft hij niet als belastingplichtige kan worden aangemerkt. Simpel gezegd: als er een paar stenen in de zakken waren gedaan zodat het gewicht van de zakken ongeveer overeenkomt met het gewicht van hulpgoederen dan hadden we dus niet kunnen naheffen (zie r.o. 15).
Bij de tweede uitspraak is het beroep gegrond verklaard door de rechtbank met een gedeeltelijke vermindering. 67 AWR

5.1.2e
Ik vind de eerste uitspraak wel logisch en in lijn met de andere “geen verwijt” uitspraken. Het is niet enkel die zak met stenen zoals je zegt maar een samenstel van zaken die vanuit het oog van belanghebbende gewoon niet kloppen. Dat zegt de rechter toch ook duidelijk. Ook de vreemde plaats van overdracht had belanghebbende aan het denken moeten zetten.
Was alles inderdaad normaal geweest, ja dan zou er onder de belastingplicht uit kunnen zijn gekomen maar dat is naar mijn idee nu ook juist de bedoeling van de “ geen verwijt” optie.

67 AWR

20.02.05.08 Uitspraak gerechtshof 's-Hertogenbosch 16-03512 en 16-03513 inzake valselijk indienen bericht van ontvangst
Gedeeld de gepubliceerde uitspraak.
Het Hof acht de vaste jurisprudentie onder de (oude) Accijnsrichtlijn (92/12/EEG van 25 februari 1992) dat een vals of vervalst bewijs van ontvangst van accijnsgoederen niet kan worden aangemerkt als een ontvangstbewijs, van toepassing op de Richtlijn 2008/118/EG en de Wet op de accijns. Verder is de verzending van accijnsgoederen onder schorsing van accijns niet geëindigd nadat berichten van ontvangst (via het Excise Movement and Control System, EMCS) zijn ontvangen. Aan de registratie in EMCS van ontvangstberichten kan belanghebbende niet het vertrouwen ontlenen dat accijns niet zou worden geheven. Op belanghebbende rust als vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats (AGP) ter zake van de heffing van accijns een risicoaansprakelijkheid. Voor de zendingen aan de Shurgard-opslagruimte in Zweden heeft de Inspecteur aannemelijk gemaakt dat de accijnsgoederen hun bestemming niet hebben bereikt en is de naheffing voor uitslag uit de AGP terecht opgelegd. Belanghebbende heeft niet bewezen dat de onregelmatigheid zich elders heeft voorgedaan. Van de Italiaanse zendingen is de Inspecteur er niet in geslaagd de uitslag tot verbruik te bewijzen. Toen, volgens de ontvangstberichten in EMCS, afleveringen van accijnsgoederen in het belastingentrepot van de Italiaanse afnemer hebben plaatsgevonden, beschikte deze aldaar over bedrijfsruimte om de goederen in ontvangst te nemen. Dat bij een bezoek door de Italiaanse

douaneautoriteiten aan het pakhuis kort na die ontvangst geen goederen zijn aangetroffen en bij de beheerder van het pakhuis geen administratie omtrent accijnsgoederen is aangetroffen, is onvoldoende om accijns na te heffen.
ECLI:NL:GHSHE:2020:125

20.02.05.09 Voorhanden en/of erbij betrokken van onveraccijnsde (blanke) dieselolie
5.1.2e , Zie **ECLI:NL:RBZWB:2020:1127** :

- In een loods die werd verhuurd zijn IBC's met blanke diesel aangetroffen waarvan de herkomst niet door de huurder kon worden aangetoond.
- Huurder heeft als gevolg daarvan een aanslag gekregen.

De aanslag is volgens de rechter terecht opgelegd omdat niet kan worden gezegd dat de huurder geen enkel verwijt kan worden gemaakt.

- Wat opvalt is dat de rechter toch een behoorlijke verantwoordelijkheid neerlegt bij een huurder van een loods.
- Je zou in die situatie toch ook kunnen stellen dat er wellicht wel meer sleutels in omloop kunnen zijn (eerdere huurders en/of verhuurder) en dat het dus zeker niet zo hoeft te zijn dat de huidige huurder alles wat er in die loods staat ook daadwerkelijk er zelf in heeft gezet of namens hem er in heeft laten zetten.
- Dat sloeg in deze zaak allemaal niet aan.
- Zoals je kunt lezen stelt de rechter in dit geval in r.o. 4.11:

"….. Belanghebbende kwam er slechts eens in de 6 maanden om de huur te betalen en zijn toenmalige partner is slechts eenmaal in de loodsen geweest. Voorts hebben zij ter zitting verklaard het vermoeden te hebben dat de diesel door de eigenaar van het terrein in de loodsen is neergezet juist omdat belanghebbende er (bijna) nooit was.

- *Met dit verweer heeft belanghebbende echter niet aannemelijk gemaakt dat hem geen enkel verwijt treft.*
- *Ook indien wordt uitgegaan van het door belanghebbende en zijn toenmalige partner geschetste scenario, dan nog is dat onvoldoende voor een geslaagd verweer.*
- *Belanghebbende heeft de loodsen gehuurd, maar zich er verder niet om bekommerd.*
- *Hij heeft geen toezicht gehouden op de loodsen en daarmee het risico genomen dat zich in de loodsen, waarover hij als huurder het beheer voerde, goederen bevonden die niet op de voorgeschreven wijze in de belastingheffing waren betrokken.*
- *Onder deze omstandigheden **kan niet worden geoordeeld dat belanghebbende geen enkel verwijt kan worden gemaakt** ten aanzien van het voorhanden hebben van de accijnsgoederen en het niet voldoen van de verschuldigde accijns. ….."*

Wederom een voor ons dus gunstige uitspraak inzake de (betrokkenheid) bij het voorhanden hebben.

- Bij deze uitspraak is opvallend (ik was zelf bij de zitting) dat o.a. door belanghebbende op de zitting werd gewezen op het feit dat de douane had kunnen onderzoeken wie de IBC's in de loods had gezet zodat ze dan hadden kunnen concluderen dat er geen sprake was van enig verwijt c.q. betrokkenheid.
- Belanghebbende gaf op de zitting namelijk aan dat er bij de loodsen camera's aanwezig waren zodat e.e.a. door de douane had kunnen worden nagegaan.
- Tijdens de zitting hebben we dit terzijde geschoven omdat in het bijhorende PV daar niets over was vermeld. In de uitspraak kom je daar ook helemaal niets van tegen.
- Wel vraag ik me dan meteen af of de uitspraak hetzelfde zou zijn geweest indien er daadwerkelijk camera's hadden gehangen en daarvan ook in het PV melding zou zijn gemaakt.
- Hadden we dan wellicht, om het voorhanden hebben en/of de betrokkenheid daarbij aan te tonen, die camera's toch niet uit moeten lezen?

Ook verwees de advocaat op de zitting nog naar de jurisprudentie van het Gerechtshof den Bosch van 6 december 2018 nr. 16/00190 (voorhanden hebben tabak) en dat het begrip voorhanden hebben net zoals in die uitspraak volgens hem theoretisch moest worden uitgelegd.

- Deze uitspraak werd door ons terzijde geschoven omdat het hierbij ging over een geheel andere verschuldigdheid (art 2 e WA i.p.v. zoals in deze zaak art 2 lid 1 letter b WA) en bovendien liep in de zaak waarnaar werd verwezen nog cassatie bij de HR waarin inmiddels ten gunste van de douane was geconcludeerd (door Ettema nr 19/00240) en dat evenmin bij de toepassing van de verschuldigdheid die is gegrond op art 2 e WA, betrokkenheid een rol speelt..

- Ook de rechter heeft hieraan blijkbaar verder geen aandacht besteed want ook hiervan is verder in de uitspraak helemaal niets opgenomen.

20.02.06 Content
20.02.06.01 Handboeken Accijns en Verbruiksbelasting van Alcoholvrije Dranken

20.02.06.02 HEMCS
Stand van zaken 09-04-2020,5.1.2e
De ge-update versie van het HB EMCS is vandaag gepubliceerd.
Eén nieuw scherm (onderdeel 2.00.00., hoofdstuk 2.9) blijkt afhankelijk van de browser niet zichtbaar.
Hierover heeft 5.1.2e een vraag uitgezet, om dit technisch probleem op te lossen.
Welke wijzigingen er zijn doorgevoerd heb ik vermeld in een apart Word.doc, zie bijlage.

De onderdelen 8.00.00. en 9.00.00 staan onder constructie, omdat voor mij niet duidelijk is welke WZB-taken er zijn overgeheveld/verwijderd vanuit de applicatie EMCS naar de nieuwe aparte WZB-applicatie welke vanaf medio november 2019 "in the air" is. Dit is gebeurd na afstemming met 5.1.2e. Deze twee onderdelen zijn nog wel zichtbaar op intranet (intern) maar niet op internet (extern). (Wordt vervolgd, zodra mij dit wordt aangeleverd.)

20.02.06.03 Overig Content
Quark:
Is er wat te melden

Conceptverslag Coördinatiegroep accijns van dinsdag 12 mei 2020, nr. 20.03 via Webex
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e
5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De materiedeskundigenvan het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

20.03.01 Opening en vaststelling agenda.
- Vanwege de COVID-19 zullen we voorlopig nog niet op kantoor kunnen vergaderen, dus vandaar nu via WebEx. Vanwege dit 'vergaderen op afstand' zijn de leden voorstander om korter en vaker te vergaderen: 1x per 3 weken, 2 uur, dinsdagmiddag.
- Over de agenda:
Bij Tabak een agendapunt toegevoegd: 20.03.03.04.03 Vernietigen van oude accijnszegels n.a.v. accijnsverhoging per 1-4-2020, 5.1.2e
Bij HH een onderwerp toegevoegd: 20.03.04.01 Vraag van de bierbranche (vernietigen bier), 5.1.2e
5.1.2e .

20.03.02. Mededelingen
20.03.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's
20.03.02.01.01 CUA

5.1.2e
- Boetebeleid discussie, in relatie tot de uitstelregeling

- Track & Trace-systeem tabaksproducten: hoe ver staat het daarmee?
5.1.2e MT Douane heeft 20-3 groen licht gegeven voor T&T, daarna veel discussie. Nog overleg met VWS of de douane bestuurlijke boetes gaat opleggen o.g.v. de tabaks- en rookwarenwet, dat zijn andere boetes, o.b.v. de AWB. Er moet convenant komen tussen VWS, NVWA en Douane. Douane moet worden bijgeschoold daarop.
Er is een EU-app in ontwikkeling, eind mei zou die klaar moeten zijn maar testfase is nog niet besproken. Dus zal nog wel even duren.

20.03.02.01.02 EPC-code biodiesel, onjuiste omschrijving?
Dit onderwerp was al afgerond, hier ter vastlegging.
5.1.2e In Vo 684/2009 is in bijlage II onderdeel de EPC-code met zijn omschrijving weergegeven. Voor de EPC E910 en E920 zijn o.a. de omschrijvingen van de producten van GN-code 3826 0010 en 3826 0090 gegeven. In deze omschrijving wordt verwezen naar artikel 20, eerste lid letter h van Ri. 2003/96 (de controlebepalingen). Echter zoals ik lees in artikel 20, eerste lid letter h Ri 2003/96 staat daar vermeld: producten van de GN-codes...3826 0010 en 3826 0090, indien deze zijn bestemd voor gebruik als verwarmings— of motorbrandstof. Ik leg dat uit dat voor beide producten het bestemmingscriterium geldt.
Echter de omschrijving bij EPC-code E910 geeft dit bestemmingscriterium **niet** aan terwijl de omschrijving bij EPC 920 het bestemmingscriterium wel aan geeft. Ook bij andere EPC-codes waar het bestemmingscriterium geldt, wordt dit vermeld (EPC 200 en EPC 800).
Mij lijkt het dat de omschrijving in de Verordening niet juist is want met deze omschrijving valt het bestemmingscriterium weg en worden dus alle goederen van GN-code 3824 0010 bedoeld.
Zie ik het juist?

Antwoord 5.1.2e :

- Ik heb in de onderliggende stukken van het Accijnscomité niet terug kunnen vinden waarom het bestemmingscriterium bij EPC-code E910 (GN-code 3826 0010) is weggevallen. 5.1.2e 5.1.2e dat 5.1.2e gelijk heeft. 5.1.2e is het er ook mee eens .

In de FESS van december 2016 stond het nog als volgt opgenomen:

E910	E	2	Fatty-acid mono-alkyl esters (FAMAE) and mixtures thereof, not containing or containing less than 70 % by weight of petroleum oils or oils obtained from bituminous minerals falling within CN codes 3826 00 10 and 3826 00 90, if these are intended for use as heating fuel or motor fuel
E920	E	2	Chemical products or preparations, predominantly composed of organic compounds falling within CN codes 3824 90 92, 3824 90 93 and 3824 90 96, if these are intended for use as heating fuel or motor fuel

Waarom GN-code 3826 00 90 is verschoven naar EPC code E920 wordt in de stukken van het Accijnscomité niet toegelicht.
Formeel gesproken heb je gelijk, maar doordat bij EPC code E910 verwezen wordt naar artikel 20, eerste lid, letter h, van Richtlijn 2003/96/EG haal je n.m.m. het bestemmingscriterium toch weer binnen:
E910 E 2 Monoalkylesters van vetzuren met een estergehalte van 96,5 gewichtspercenten of meer (FAMAE), van GN-code 3826 00 10 (artikel 20, lid 1, onder h), van Richtlijn 2003/96/EG)

Aanvulling vanuit 5.1.2e
In zo'n geval moet de interpretatie van de basis gelden. Dit is hier de Richtlijn 2003/96. Daarom geldt het bestemmingscriterium, ook al staat het in de verordening niet.

De CG is het eens.

20.03.02.02.03 HT en matiging zekerheid
Het DLK/cluster Toezicht heeft gevraagd het Excel-overzicht in te vullen. 5.1.2e vraagt de Vaco's uiterlijk 15 mei te reageren.

20.03.02.02.04 Tabak
Dit betreft het nieuwe contract met JESP als drukker van accijnszegels en de overgang van het oude naar het nieuwe zegel. 5.1.2e De conceptbrief ter informatie voor de Toestemminghouders ligt klaar. Verzoek is of de VACO's deze brief dan weer aan de toestemminghouders zenden net zoals het gebeurt bij tariefswijzigingen. Bedoeling is dat de brief uiterlijk 25-5 is verstuurd.

20.03.02.02.05 Ontheffing van de geheimhoudingsplicht
Afgelopen dagen heeft 5.1.2e een verzoek ontvangen van de COVA om informatie te delen. Bij zo'n verzoek moet eerst worden beoordeeld of wij zijn ontheven van de geheimhoudingsplicht van art. 67 AWR, zie 43c URAWR, waar de uitzonderingen staan vermeld.
Het orgaan moet specifiek genoemd zijn en doel moet aansluiten met de bewoordingen van art. 43c URAWR. Kwestie van goed lezen dus.
Als een dergelijk verzoek op de regio komt is het wijs om met DLK contact op te nemen; met het betreffende cluster en/of FR. Vaak zijn al eerder soortgelijke verzoeken en/of van hetzelfde orgaan afgehandeld, dan houden wij één lijn.

Overige mededelingen

5.1.2e :
- Er zijn wat problemen met de 67 AWR bunkeraars die in NL gevestigd zijn, betreft de NV's en BV's. Termijnen stellen om tot afspraken te komen.

Er ligt een voorstel van 67 AWR voor fictieve vergunningen, art 42 WA. De klant is van 67 AWR, is afgestemd tussen 5.1.2e. , Koppeling IO. Alle zeebunkerklanten worden door Breda afgehandeld, ook van OLGA. Afspraak: nieuwe aanvragen afstemmen met 5.1.2e.
- Afspraken maken over uniforme afkortingen, s.v.p. gauw overeenstemming.

03. Helpdeskvragen

20.03.03.03 Formaliteiten
20.03.03.03.01 Infoverstrekking over geldigheid IVV-vergunning
5.1.2e. komt met de volgende casus.
67 AWR

De vraag is hoe een vergunninghouder IVV zich kan vergewissen dat een vergunning IVV van een afnemer geldig is.
Het simpel opvragen van een afschrift van de vergunning bij de afnemer biedt geen soelaas, want dan krijgen ze een afschrift van deze vergunning en niet de intrekkingsbeschikking.
Het wrange is nu dat een 67 A belastingplichtig is voor de VB over maart 2020, terwijl ze redelijkerwijze niet konden weten dat de vergunning IVV van 67 A is ingetrokken. Sinds de discussie die we gehad hebben over de AVG geeft onze BCP geen informatie meer over vergunningen etc. anders dan aan de vergunninghouder zelf. Wij hebben deze discussie gevoerd begin 2018 en dan met name over de gegevens verstrekken vanuit SEED (AGP en GG). Daar was de conclusie dat we geen informatie meer verstrekken omdat SEED geraadpleegd kon worden over de geldigheid van de vergunning en het soort goed.
Voor de OB-wetgeving is het systeem VIES te raadplegen waarbij de geldigheid van het BTW nummer te controleren is maar ook de adresgegevens.

De vraag is dan hoe je deze informatievoorziening kunt opzetten voor deze nationale vergunningen:
-dit zou kunnen via de BCP's omdat het het een dunne werkstroom betreft
-idealiter is een bestand dat raadpleegbaar is voor eenieder, gelijk aan hetgeen Brussel in SEED heeft geregeld.

Naast de vergunning IVV zou dat ook voor de vrijstellingsvergunningen (zowel accijns al VB) te verifiëren moeten zijn. Dat voorkomt niet alleen het nodige werk voor de douane maar je kunt een leverancier er ook op aanspreken dat hij het nummer niet geverifieerd heeft.

De informatie zou uit een geautomatiseerd bestand vanuit KIS voor de IVV, vergunning vrijstelling verbruiksbelasting en vrijstelling accijns moeten komen.
- Op basis van het ingeven van een vergunningnummer alleen aangegeven of deze geldig is of niet.
- De afnemer kan altijd een kopie van zijn vergunning overleggen aan de leverancier en op basis van deze kopie kan de afzender dan controleren of de vergunning nog bestaat.

In de tussentijd zouden wij de mogelijkheid kunnen bieden om een vergunningnummer te laten verifiëren bij het BCP met alleen een ja/nee antwoord.

De CG concludeert dat Het goed is als er iets geregeld gaat worden. Dit moet vanuit DLK worden aangestuurd.

Actie: 5.1.2e. maken tekstvoorstel voor MT HHB.

20.03.03.03.02 Gemiddelde voorraad bij AGP en IVV
5.1.2e. komt met de volgende vraag:
Een collega wil bij initiële onderzoeken door strikte toetsing van de vergunningsvoorwaarden voorkomen dat malafide ondernemers een vergunning krijgen. In het bijzonder richt hij zijn aandacht op de voorwaarde dat bij een opslag-AGP de hoeveelheid accijnsgoederen die gemiddeld over een

jaar voorhanden is aan een minimumhoeveelheid moet voldoen.

Vraag 1 is hoe je de gemiddelde voorraad moet vaststellen bij starters.
Beoordeling
Bij een nieuwe klant accepteren we een schatting die gemaakt kan worden op basis van reële gegevens, bijvoorbeeld uit contracten die de aanvrager heeft afgesloten waaruit je kunt opmaken dat hij aan de minimum gemiddelde voorraad gaat voldoen.

Vraag 2 is of de vergunning kan worden ingetrokken als blijkt dat de vergunninghouder niet voldoet aan de minimum voorraadeis van artikel 17 URA of artikel 9 URVAD.

Beoordeling
- Voor wat betreft de WA:
Artikel 48 WA geeft de mogelijkheden die we hebben om over te gaan tot intrekking van de vergunning.

In artikel 48, onderdeel a WA is gesteld dat de vergunning kan worden ingetrokken als niet wordt voldaan aan de in de vergunning opgenomen voorwaarden. De vergunning verwijst voor de AGP weliswaar alleen naar artikel 39 WA. Maar in de vergunning is de volgende bepaling opgenomen:
"*Bij deze vergunning gelden naast de wettelijke bepalingen de algemene voorwaarden die op www.douane.nl zijn opgenomen. De eventuele individuele voorwaarden zijn opgenomen in deze vergunning*". Daarmee wordt gezegd dat bij deze vergunning de wettelijke bepalingen gelden. Daarbij: uit de MvT op artikel 48 WA blijkt het volgende:

Parlementaire behandeling
'In onderdeel a wordt bepaald dat de vergunning kan worden ingetrokken indien niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden die in de vergunning zijn opgenomen.

- *Hierbij kan worden gedacht aan de gevallen waarin de vergunninghouder geen goede administratie meer voert.*
- *Ook het blijvend niet nakomen van bepaalde verplichtingen kan een reden zijn om de vergunning in te trekken.*
- *Dit zal ook het geval kunnen zijn indien de vergunninghouder ertoe overgaat vanuit zijn accijnsgoederenplaats accijnsgoederen te leveren aan verbruikers of wanneer hij per jaar, ander dan incidenteel, minder accijnsgoederen vervaardigt dan de krachtens artikel 41 (Bew. : lees 40), eerste lid, vastgestelde hoeveelheid.*'

MvT, Kamerstukken II 1989/90, 21 368, nr. 3, p. 51.

Beleid
Vervallen beleid. Besluit van 14 augustus 1997, geldend tot 21 maart 2008
(*Bew.*: de Leidraad accijns 1997 is ingetrokken bij besluit Staatssecretaris van Financiën van 21 maart 2008, nr. CPP2007/3285M, *Stcrt.* 2008, 70.)
'Artikel 48 van de wet somt een zestal situaties op waarin kan worden overgegaan tot intrekking van de vergunning. In de eerste plaats kan de vergunning worden ingetrokken wanneer de vergunninghouder blijvend niet (meer) voldoet aan de voorwaarden waaronder de vergunning is verkregen. Daarvan is bij voorbeeld sprake indien de vergunninghouder voor een geruime periode niet voldoet aan de minimumeisen die in artikel 40, eerste lid, onderdeel b, van de wet zijn gesteld. Een andere mogelijke aanleiding voor de intrekking van de vergunning is dat de vergunninghouder vanuit zijn accijnsgoederenplaats accijnsgoederen gaat verkopen aan de eindverbruiker.
Indien de inspecteur een vergunning om vorenstaande reden moet intrekken stelt hij minimaal één maand voor de intrekking van de vergunning de vergunninghouder op de hoogte van zijn voornemen daartoe (Bew.: zie art. 49, aant. 2). De inspecteur geeft daarbij aan welke gronden een rol hebben gespeeld. De vergunninghouder moet de gelegenheid krijgen om zijn mening te geven over de voorgenomen intrekking.'
Leidraad accijns 1997, besluit van 14 augustus 1997, nr. VB 97/1542, par. 6.3.2, onderdeel 2 en 3.

Conclusie: de vergunning kan worden ingetrokken als blijkt dat de vergunninghouder niet voldoet aan de minimum voorraadeis van artikel 17 URA.

- Voor wat betreft de Verbruiksbelasting:
Artikel 15, tweede lid 2 WVAD geeft de mogelijkheden die we hebben om over te gaan tot intrekking van de

vergunning.

In het HVAD is het volgende gesteld:
4.2.4 Vergunning intrekken
De inspecteur kan om de volgende redenen een vergunning intrekken (WVAD, artikel 15, lid 2 en WA, artikel 48):
1. er wordt niet (meer) voldaan aan de in de vergunning opgenomen voorwaarden. **Aangezien in een vergunning ook verwezen wordt naar de wettelijke basis waarop een vergunning verleend wordt, worden hiermee ook de voorwaarden bedoeld die in de wetgeving met betrekking tot de verbruiksbelasting zijn opgenomen;**

Conclusie: de vergunning kan worden ingetrokken als blijkt dat de vergunninghouder niet voldoet aan de minimum voorraadeis van artikel 9 URVAD.

De CG is akkoord met de conclusies.

Opmerkingen
- Het is sowieso moeilijk om een nieuwe vergunninghouder een vergunning te weigeren, zie artikel 43, eerste lid WA. Daaruit blijkt dat de inspecteur gegronde redenen moet hebben om aan te nemen dat niet zal worden voldaan aan het bepaalde bij of krachtens deze wet, dus ook aan de minimumhoeveelheidseis. Het is dan aan de inspecteur om te onderbouwen dat niet zal worden voldaan aan die eis, en dat is moeilijk.
- 5.1.2d

- Als het bedrijf aangeeft geen uitslagen tot verbruik te doen omdat de goederen in belangrijke mate onder schorsing worden overgebracht naar een andere lidstaat of worden uitgevoerd, hoeft niet te worden voldaan aan de voorraadeis (art 17, tweede lid URA).

20.03.03.03.03 Kleine productie-AGP's

5.1.2e kaart het volgende aan:
Regelmatig worden vergunningen aangevraagd voor erg kleine productie-AGP's voor bier en wijn. Veelal producties die slechts enkele keren per jaar worden gedaan voor bijv. evenementen, met periodieke aangiften van nog geen € 50 zijn geen uitzondering meer. Maar een gering financieel belang is geen grond om geen productie-AGP te verlenen als die productie verband heeft met commerciële activiteiten, hoe klein dan ook.

Om dit soort kleine productie-AGP's alle faciliteiten te verlenen (met name onbeperkte opslag- en verzend-mogelijkheden) gaat te ver want houdt een risico in. De oplossing is om die vergunningen te individualiseren met gebruikmaking van artikel 44 en 45 WA (nadere voorwaarden ter verzekering van een juiste toepassing resp. ter verzekering van de heffing). Dergelijke kleine 1 of tweepersoons bedrijfjes kunnen immers nooit voldoen aan art. 8, eerste lid onderdeel a UBA (AO).

Aanvullende (geïndividualiseerde) voorwaarden kunnen zijn:
- een vergunning voor dergelijke AGP's wordt uitsluitend verleend voor de productie, en uitsluitend datgene wat is geproduceerd mag worden opgeslagen onder schorsing.
- 'Botteling = uitslag': alles wat binnen die AGP is geproduceerd wordt vanaf dat moment beschouwd als uitgeslagen tot verbruik. Meestal kan de opslag niet eens binnen de AGP plaatsvinden, want daar hebben zij de ruimte niet voor. In veel situaties geeft de aanvrager zelf al aan dat hij enkel wenst te vervaardigen en niet van derden wenst op te slaan. Ook wordt regelmatig aangegeven dat het geen probleem is dat de beëindiging van de productie meteen wordt aangemerkt als 'uitslag tot verbruik'.
- 5.1.2d

Van verzending naar andere AGP's of andere lidstaten (BE's of GG's) onder schorsing is bij die kleine AGP's helemaal geen sprake; mocht daar naar verloop van tijd alsnog sprake van zijn dan kunnen voorwaarden uiteraard worden gewijzigd.
- op basis van artikel 19 URA voor de vervaardiging 'werkaangiften' laten doen;
- in incidentele gevallen de vergunning verlenen voor een bepaalde periode (met einddatum).

5.1.2e geeft aan dat in 5.1.2d al enige jaren met zo'n methode wordt gewerkt. Het memo hierover is door het lokale management geaccordeerd. De beschrijving van de AGP is hier erg belangrijk. Je moet de AGP dus zo beschrijven (beperken) dat het bottelen leidt tot de uitslag tot verbruik
Ook 5.1.2e beaamt die werkwijze.
Het gaat vaak om heel kleine brouwerijtjes die zelf al zeggen geen ao/ib en functiescheiding te hebben.
5.1.2d

Het is niet handig en nauwelijks mogelijk om in het kader van EBU hier landelijke afspraken over te maken. Elke inspecteur kan immers bij iedere vergunning nadere voorwaarden stellen, afhankelijk van de situatie.

Opmerkingen van het cluster accijns:
- Goed dat men dergelijk maatwerk levert om kleine producenten de mogelijkheid te geven om hun bedrijf uit te oefenen binnen de kaders van de wet, zonder daarbij afbreuk te doen aan misbruik van het stelsel van de AGP (art. 44-45 WA: nadere afspraken/ voorwaarden stellen)
- Het is niet nodig om beleid te maken
- Prima voorbeeld van wat de regio's in de uitvoering kunnen afspreken, het onderwerp blijft daarom binnen CG, het is een zaak van de regio's.
- Het is eenheid van praktische uitvoering
- Voorkomt oneigenlijk gebruik en komt tegemoet aan een maatschappelijke behoefte
- Het onderscheid over de norm 'klein': Goed kijken naar wat de klant vraagt, niet alleen qua hoeveelheid, in het gesprek goed doorvragen. Uit de beschrijving van de AGP blijkt dat het bottelen het moment is dat hij de ruimte verlaat.

Conclusie: dit gaat om afspraken op uitvoeringsniveau binnen de kaders van de wetgeving zonder dat wij zaken onmogelijk maken. De CG is akkoord met de voorgestelde werkwijze.

Opmerking:
KM Toezicht is hier ook mee bezig. 5.1.2e heeft het cluster Toezicht beloofd dat hij de reactie van de CG met hen deelt, actie 5.1.2e (gebeurd).

20.03.03.04. Tabak
20.03.03.04.01 Pasta voor waterpijptabak
67 AWR

.

Beoordeling
Bepalend of het product als rooktabak moet worden aangemerkt is of het geschikt is om te worden gerookt, zie art. 32, 2e lid WA. Daartoe kijkt het Lab of er een verbrandingsproces plaatsvindt. 67 AWR

.

67 AWR

De CG vindt deze manier van vastlegging in een Lab-uitslag ontoereikend.
In de Lab uitslag wordt normaliter vastgelegd wat de laborant van het Lab heeft waargenomen bij het onderzoeken van het in geding zijnde product. Het Lab is er niet in eerste instantie om de bevindingen te toetsen aan de wet- en regelgeving; dat is het werk van de inspecteur. Dat onderscheidt de taak van het Lab van het werk van de inspecteur.

Dus in dit geval zal de waarneming van het Lab er vermoedelijk uit hebben bestaan dat bij het te onderzoeken product sporen zijn aangetroffen die er op duiden dat een verbrandingsproces heeft plaatsgevonden. De conclusie is vervolgens dat het product voor roken geschikt is. 67 AWR

Maar juist bij de nieuwere generatie producten die op lagere temperatuur worden verwarmd, waarna de vrijgekomen damp dan wel rook wordt geïnhaleerd, is het verbrandingsproces het onderscheidende criterium of het een voor roken geschikt product is en al dan niet voldoet aan de definitiebepaling van art. 32 WA. 5.1.2d

5.1.2e heeft de opmerkingen reeds gecommuniceerd met het Lab.

Conclusie CG: het onderwerp is hiermee afgedaan.

20.03.03.04.02 Perforeren accijnszegels
Met de komst van het nieuwe zegel wordt de discussie weer actueel over het perforeren van het zegel om het pakje makkelijker te kunnen openen als het zegel nog op de opening zit.

Zie19.06.03.04.02 Perforeren accijnszegels
5.1.2e *komt met de vraag van een tabaksklant of zij het accijnszegel mogen perforeren om het openen van het pakje te vergemakkelijken.* 67 AWR

Beoordeling
Op grond van de accijnswetgeving is perforeren niet toegestaan, zie art. 95 WA: zegels dienen ongeschonden te worden aangebracht op de verpakking.
Conclusie
De CG concludeert dat het verzoek niet kan worden toegestaan.
Echter, uit de reactie van het team Documentenonderzoek blijkt dat het perforeren de veiligheidskenmerken niet schaadt. Dat zet weliswaar de wetgeving niet opzij, maar als onze belangen en controlemogelijkheden niet worden geschaad kunnen wij kijken of wij tegemoet kunnen komen aan de wensen van het bedrijf. Dat houdt wel een wijziging van de wetgeving in. Het cluster heeft aan minfin gevraagd of art. 45 URA kan worden aangepast.
De reactie van minfin was dat zo'n wijziging in ieder geval niet binnenkort kan worden meegenomen. De tijd die het kost om een wijziging het hele wetgevingstraject (consultatie/uitvoeringstoets) te laten doorlopen is te kort. Minfin vroeg zich ook af of een dergelijke wens van de branche politiek houdbaar zou zijn gelet op het Nationaal Preventieakkoord. Misschien dat er wel een reden is om dit toe te staan als het papier, zoals dat wordt gebruikt voor het nieuwe zegel in 2020, dikker wordt. Immers, wij kiezen voor dikker papier en kunnen de branche op dat punt dan tegemoet komen. Afgesproken is dat wij de casus verder uitwerken en voorleggen om een schriftelijk antwoord te krijgen, actie 5.1.2e. 5.1.2e *heeft het dilemma m.b.t. de handhaving voorgelegd, nu in de praktijk er sommige producenten al blijken te perforeren, maar zolang we deze vraag serieus overwegen moeten we daar nog niet te veel aandacht aan geven.*

Actie: 67 AWR

Met het nieuwe zegel met het dikkere papier ligt de vraag opnieuw voor.

- 5.1.2d

- Een nadere beschouwing van art. 95 WA levert het volgende op.
* Bij een keurige perforatie kan het zegel toch als ongeschonden worden aangemerkt. Je kunt je namelijk afvragen of er sprake is van een geschonden zegel als er keurig een perforatielijn in is aangebracht. Ongeschonden heeft taaltechnisch een relatie met "schenden" ofwel moedwillig beschadigen. Een keurige perforatielijn hoeft geen beschadiging te betekenen. Vanuit artikel 95 WA zou het dus wel kunnen.
* Als het bedrijf daarbij dan ook nog keurig vooraf melding maken van het feit dat ze om goede redenen perforeren, dan levert dat toch geen strafbaar feit op in de zin van artikel 95, eerste lid WA.
* Bovendien blijkt de strekking van "ongeschonden" in artikel 95 WA, blijkens het commentaar van Kluwer en de parlementaire behandeling, een andere strekking te hebben:

Aant. 2.2 Accijnszegels op voorgeschreven wijze aangebracht
Beschouwing
Op grond van art. 95, eerste lid, WA is het niet toegestaan tabaksproducten te verkopen, te koop aan te bieden of af te leveren indien de accijnszegels niet ongeschonden op de voorgeschreven wijze zijn aangebracht. Dit verbod slaat zowel op accijnszegels die door de fabrikant niet op de juiste wijze zijn aangebracht, als op accijnszegels die in een later stadium geschonden zijn geraakt. Het is derhalve niet toegestaan tabaksproducten te verkopen in een kleinhandelsverpakking met een verbroken accijnszegel. Onder voorwaarden kunnen afwijkingen worden toegestaan (aant. 5).

Parlementaire behandeling
'Dit artikel bevat een aantal verboden die samenhangen met het feit dat de accijns van tabaksprodukten geheel of gedeeltelijk naar waarde wordt geheven. In verband hiermee is het noodzakelijk dat er voorwaarden worden gesteld met betrekking tot zowel de verpakking waarin als de prijs waarvoor tabaksprodukten worden verkocht.
Het eerste lid staat niet toe dat tabaksprodukten worden verkocht in een geopende kleinhandelsverpakking of met een verbroken accijnszegel.'
MvT, Kamerstukken II 1989/90, 21 368, nr. 3, p. 72.

Conclusie
De CG komt tot de conclusie dat het perforeren van zegels kan worden toegestaan. Daarmee wordt het standpunt van agendapunt 19.06.03.04.02 herroepen. Niet handig om te laten staan dat we een besloten 'deel' hebben Opnemen in het HA, **actie** 5.1.2e .

20.03.03.04.03 Vernietigen van oude accijnszegels n.a.v. accijnsverhoging per 1-4-2020
5.1.2e: Er is een verzoek binnen gekomen om uitstel voor het vernietigen van "oude" accijnszegels, dit n.a.v. de accijnsverhoging die is in gegaan per 1-4-2020. Als reden wordt opgegeven dat het in deze Corona-tijd moeilijkheden geeft om de oude accijnszegels op tijd retour te krijgen van buiten de EU. Mogelijk kunnen ze wel op tijd de ACC028 indienen op basis van hun zegeladministratie, alleen vindt de daadwerkelijke vernietiging op een later tijdstip plaats, nadat de zegels retour zijn ontvangen en er ook capaciteit en gelegenheid (opschaling FT-werkzaamheden) is om de daadwerkelijke vernietiging te laten plaats vinden. 5.1.2e is van mening dat nood de wet breekt.

Beoordeling

Op grond van artikel 51, vierde lid URA dienen de oude accijnszegels met de oude tariefcode uiterlijk de laatste dag van de maand waarin het nieuwe accijnstarief van toepassing is te worden vernietigd.

Inmiddels is duidelijk dat de tijd die het kost om de zegels weer retour te krijgen van buiten de EU het probleem vormt om binnen de gestelde termijn de zegels te vernietigen, en niet het tekort aan FT-capaciteit t.b.v. de vernietiging onder ambtelijk toezicht.
De tariefwijziging van 1-4 was al enige tijd bekend dus om Corona als excuus aan te voeren is twijfelachtig, maar de precieze feiten en omstandigheden over de vervoersperikelen in deze casus zijn niet bekend.
Dat is aan de inspecteur om te beoordelen. Er zijn verder geen soortgelijke meldingen gezien, dus dit wordt gezien als een incident waar de inspecteur beslist.

Afspraak: we laten het aan de individuele inspecteur

Conclusie CG: de inspecteur kan de zaak verder afdoen. 5.1.2e weet genoeg.

Opmerkingen
5.1.2e waarom die maandstermijn, vernietigen we daarna niet meer? Wat is de achtergrond?
5.1.2e : een bewijs vernietiging van buiten de EU kun je niet accepteren. Het criterium van een maand kijkt zij nog na, **actie** 5.1.2e . Komt misschien nog uit de oude tijd van voor 1-7-2013. Eventueel kunnen we naar aanleiding van haar onderzoek de URA op dit punt wijzigen.

20.03.04 Handhaving
20.03.04.01 Vraag Bierbranche
5.1.2e heeft een vraag van de bierbranche ontvangen over het vernietigen van bier.
Als gevolg van Covid-19 zijn horecazaken in Nederland sinds 15 maart 2020 gesloten. Het bier in fusten die reeds zijn aangesloten op de tap in een horecazaak kunnen sinds de sluiting niet meer verkocht worden en naderen dan wel hebben de houdbaarheidsdatum inmiddels bereikt. De bierbranche wil deze aangebroken fusten terugnemen op het moment dat de horecazaken hun deuren weer mogen openen. Inschatting is dat dit in totaal om ongeveer 67 AWR *fusten zal gaan.*
Bij afkoppeling van het fust wordt genoteerd of het een 20 of 50 liter fust betreft en welk bier in het fust zit. Deze informatie is benodigd voor de financiële afhandeling met de horecazaken.
• Na afkoppeling van het fust van de tap is niet meer te herleiden welk bier er in het fust zit en daarmee in welke accijnscategorie het fust valt.

Bij onaangebroken fusten is deze informatie terug te vinden op de cap van het fust. Op het moment van aansluiting van een fust wordt deze cap echter verwijderd.
• De aangebroken fusten worden vanuit de horecazaken overgebracht naar onze regionale distributiecentra, op een pallet gestapeld, en vervolgens overgebracht naar ons distributiecentrum in 67 AWR
Bij aankomst in 67 AWR *worden de aangebroken fusten ingeslagen in onze accijnsgoederenplaats.*
• Tot slot worden de pallets met fusten overgebracht naar het bedrijf dat het bier voor ons zal vernietigen. Deze overbrenging zal onder begeleiding van een e-AD plaatsvinden.

Momenteel zijn wij met het vernietigingsbedrijf in overleg of zij de exacte inhoud per fust kunnen bepalen. Een mogelijkheid om hiertoe te komen is de weging van de fusten. Op basis van een dergelijke weging zou het vernietigingsbedrijf ons achteraf een totaaloverzicht kunnen verstrekken van het aantal HL fustbier dat zij hebben vernietigd.

De branche heeft van de teruggekomen aangebroken fusten de volgende gegevens beschikbaar:
• Het aantal 20 en 50 liter fusten per accijns categorie dat is teruggekomen.
• Het totaal aantal hl fustbier dat door het vernietigingsbedrijf is vernietigd.

De branche stelt 4 oplossingen voor
1. Het benaderen van het teruggekomen volume – Het aantal 20 en 50 liter fusten per accijns categorie dat is teruggekomen is bekend. Door overeenstemming te bereiken over een te hanteren gemiddelde inhoud van de 20 en 50 liter fusten kunnen zij tot een teruggaaf verzoek van accijns op aangebroken fusten komen.

Voorgestelde oplossing – De Douane verleent toestemming om 50% van de nominale inhoud van de fusten in aanmerking te nemen voor haar teruggaaf verzoek, ongeacht het exacte volume dat zich nog in de fusten bevind. Volgens de 80/20-regel zou het saldo van de accijnsteruggaaf min of meer vergelijkbaar zijn, maar de administratieve last van alternatieve oplossingen zal voor de branche drastisch worden verminderd.

2. Het benaderen van de accijnscategorie van het terugkomen bier – Het totaal aantal HL fustbier dat is vernietigd is bekend. Door overeenstemming te bereiken over een te hanteren verdeling van dit volume over de verschillende accijns categorieën kunnen zij tot een teruggaaf verzoek van accijns op aangebroken fusten komen.

Voorgestelde oplossing – Op basis van de verkoopcijfers van de maanden voorafgaande aan Covid-19 kunnen zij komen tot een verdeling van het aantal 20 en 50 liter fusten en daarmee tot een verdeling van het aantal HL teruggekomen fustbier over de verschillende accijns categorieën.

3. Het benaderen van de accijnscategorie van het terugkomen bier – Het aantal 20 en 50 liter fusten per accijns categorie dat is teruggekomen en het totaal aantal HL fustbier dat is vernietigd is bekend. Door overeenstemming te bereiken over een te hanteren verdeling van dit volume over de verschillende accijns categorieën kunnen zij tot een teruggaaf verzoek van accijns op aangebroken fusten komen.

Voorgestelde oplossing – Op basis van het aantal teruggekomen 20 en 50 liter fusten per accijns categorie kunnen zij komen tot een onderlinge verhouding tussen de accijnscategorieën.

Deze pro-rata kan vervolgens worden toegepast op het aantal HL teruggekomen fustbier.

5.1.2e is het met geen van deze voorstellen eens.

- Ze geven aan dat de accijnscategorie per fust na loskoppeling niet meer bekend is. Mij lijkt zoals wordt aangegeven dat aan de hand van de notitie/beschrijving ‘20 of 50 liter fust’ alsmede ‘welk bier’ en dit mede gekoppeld aan de specifieke afnemer (horeca), kan worden vastgesteld in welke accijnscategorie dat bier valt. Via een vermelding op die fust via bv een sticker o.i.d. kan dat dan worden aangegeven. De exacte hoeveelheid per specifiek ingenomen fust is niet van belang. Wij hebben geen specificatie per horeca ondernemer nodig, wel een totaal hoeveelheid per categorie;
- Omdat natuurlijk duidelijk moet zijn en ook zal zijn i.v.m. een genoemde financiële afwikkeling, van welke afnemer (horeca gelegenheid) dat bier wordt teruggenomen zodat er ook een relatie kan worden gelegd met de eerdere aflevering en dus met de betaling van accijns op een eerdere periodieke aangifte, moet die accijnscategorie toch kunnen worden vastgesteld. Uiteraard wel wat werk maar niet meer dan normaal. Het kan immers wel degelijk worden vastgesteld;
- De opgehaalde fusten ledigen in de eigen AGP of bij het vernietigingsbedrijf per te onderscheiden accijnscategorie in bijvoorbeeld afzonderlijke bakken/containers. De totale hoeveelheid per accijnscategorie kan dan worden vastgesteld via peiling/meting. Voor die hoeveelheid zou dan teruggaaf van accijns kunnen worden verleend wegens inslag in de AGP.

We vragen in een dergelijke situatie altijd :

- aantonen dat eerder op periodieke aangifte de accijns bij de aflevering aan die klanten waarvan nu de fusten worden teruggehaald, is voldaan. Dat moet voor hen toch administratief niet al te moeilijk zijn. Ze weten immers van wie (welke horeca gelegenheid) de fusten worden teruggehaald met de categorie van het bier dat daarin aanwezig was;
- dat die in de AGP gebrachte fusten met e-AD worden overgebracht naar de AGP van de vernietiger.

Dat zij de hoeveelheid dan via schatting in dit e-AD (binnen NL) vermelden lijkt me niet het grootste probleem.

- Voor die bij schatting vastgestelde hoeveelheid krijgen ze echter geen teruggaaf op aangifte.
- Dat krijgen ze voor de hoeveelheid die het vernietigingsbedrijf per accijnscategorie bij lossing heeft vastgesteld.
- Er is geen enkele reden om een vereenvoudiging of schatting van de hoeveelheid toe te staan voor de op aangifte terug te vragen accijns. Ook het totale accijnsbelang is daarbij niet relevant.
- Als zij wellicht een accijnsbedrag per horecagelegenheid zouden willen crediteren dan moeten zij zelf daar maar een verhouding op loslaten.
- Als wij voor een teruggaaf op aangifte de totaal hoeveelheden per accijnscategorie weten is dat voldoende.

- Daarnaast kunnen we dan steekproefsgewijs nagaan van wie die teruggehaalde fusten afkomen en deze relateren aan een eerdere accijnsbetaling voor die aflevering.

Conclusie CG:
Gewoon wet-en regelgeving toepassen. Er is geen reden om normen of gemiddelden te accepteren voor de te verlenen teruggaaf. De branche heeft hier alle gegevens van voorhanden. Dat zij de totale hoeveelheid nog niet hebben bij de overbrenging naar de vernietiging met e-AD kunnen we nog wel accepteren, echter het vernietigingsbedrijf kan ze dan vervolgens definitief vaststellen per categorie via meting. Voor die hoeveelheid kunnen ze dan de accijns op aangifte in mindering brengen. We maken het de brouwers dus niet onmogelijk teruggaaf te vragen.

20.03.04.02 5.1.2e **: LCMT-vergadering**
Morgen is er een bespreking over opschaling handhaving. Regiodirecteuren hebben protocollen gemaakt voor de medewerkers om veilig te werken.

20.03.06 Content
20.03.06.01 Handboek AVD
5.1.2e: Gelet op de op- en aanmerkingen van iedereen is besloten om het HVAD niet te publiceren. Vanwege de "freeze"-periode is een mogelijke publicatie op internet op korte termijn niet mogelijk. Dat biedt ook kansen. We kunnen dan de komende maand de onvolkomenheden in de tekst die nu op intranet staat aanpassen. 5.1.2e vraagt iedereen om de onderdelen die zij/hij in behandeling/onderhoudt te beoordelen en daar waar nodig aan te passen. Als iedereen dat doet door de tekstblokken te kopiëren en in een word-document te plakken met de wijzigingen zichtbaar door "wijzigingen bijhouden" dan past hij dit aan in Quark zo gauw als Quark te gebruiken is. Dat is voor nu even de snelste methode. Wel goed in de bestandsnaam aangeven welk onderdeel, hoofdstuk etc. het betreft.
De word-documenten met de wijzigingen kunnen hier op CP geplaatst worden. Degenen die zich dan nog geroepen voelen om andermans werk te bekijken en eventueel aan te vullen hebben daar dan ook de gelegenheid voor.
- Graag uiterlijk 15 juni.
- Het is van groot belang dat iedereen reageert
- **actie iedereen**, reageer naar 5.1.2e als je niet kunt reageren.

20.03.06.02 HEMCS.
5.1.2e: De ge-update versie van het HB EMCS is gepubliceerd.
Eén nieuw scherm (onderdeel 2.00.00., hoofdstuk 2.9) bleek afhankelijk van de browser niet zichtbaar. Dit is inmiddels opgelost. Welke wijzigingen er zijn doorgevoerd heeft zij vermeld in een apart Word.doc.

De onderdelen 8.00.00. en 9.00.00 staan 'onder constructie', omdat voor mij niet duidelijk is welke WZB-taken er zijn overgeheveld/verwijderd vanuit de applicatie EMCS naar de nieuwe aparte WZB-applicatie die er vanaf medio november 2019 is. Dit is gebeurd na afstemming met 5.1.2e. Deze twee onderdelen zijn nog wel zichtbaar op intranet (intern) maar niet op internet (extern).

5.1.2e wacht nog op meer duidelijkheid over WZB, die actie ligt bij 5.1.2e (actiepunt 654).

20.03.06.03 Overgang Arbortekst naar Quark
5.1.2e kreeg van 5.1.2e het bericht dat de freeze-periode voor de omzetting naar Quark 2 weken zou duren. Inmiddels blijkt dat de freeze periode wel tot 1 juni of 1 juli kan duren. Het is niet anders.
Wanneer toch een heel urgente wijziging nodig is die absoluut niet kan wachten, dan kan je die per mail aan 5.1.2e en 5.1.2e sturen, met 5.1.2e s.v.p. in de cc.
Geef hierbij dan een duidelijke toelichting waarom de wijziging per se direct moet worden doorgevoerd.

Een andere mogelijkheid is dat we een actueelbericht laten plaatsen of een pop up bij het openen van de handboeken online dat i.v.m. een grote omzettingsoperatie naar een nieuw contentmanagementsysteem het handboek op onderdelen tijdelijk niet actueel kan zijn.

20.03.06.04 Vernietigingsmogelijkheden

5.1.2e mist in de handboeken een praktische uitleg m.b.t. tot welke formulieren je gebruikt in welke situatie en voor welke situatie er geen specifiek formulier is en hoe er dan dient te worden gehandeld. Zowel de collega's als de bedrijven zijn daar onvoldoende bekend mee. Nu onze handboeken openbaar zijn wil 5.1.2e daar meer aandacht aan besteden. Graag dan ook met de benaming van de formulieren (de ACC-nummers) bij de betreffende onderdelen in het handboek.
Eventueel een apart onderdeel te wijden aan de diverse soorten/mogelijke vernietigingen en hoe er dan dient te worden gehandeld door het bedrijfsleven en onze eigen collega's.
Verder mist zij een praktische en duidelijke uitleg hoe om te gaan met vernietigingen in een AGP o.g.v. artikel 2, lid 5 en 6 Wet op de accijns (WA) in combinatie met artikel 3, lid 1 URA. Idem m.b.t. tot vernietigingen binnen een I.V.V. op grond van artikel 37 WVBAD welke de artikelen 2, vijfde, zesde, zevende en tiende lid, en 85 van de Wet op de accijns zijn van overeenkomstige toepassing verklaren in combinatie met artikel 43 URA.

Opmerkingen
- 5.1.2e Gezien de gestelde vragen van het bedrijfsleven zie je wel dat er kennis ontbreekt. Ook in het inzicht in de formulieren. Collega's acteren veelal op oude kennis en ervaring. Wellicht is het beter al deze zaken bij elkaar te zetten in de handboeken
- 5.1.2e : misschien de diverse handboekonderdelen naar elkaar laten linken?
- 5.1.2e : bij omzetten met Quark is gebleken dat het beter is zo min mogelijk met links te werken.
- 5.1.2e : in de diverse infobladen staat ook e.e.a. over vernietigen, wat ook niet volledig is en die naar het handboek verwijzen. 5.1.2e wil daarbij betrokken worden.

CG is akkoord, betreft met name hst. teruggaven 50.20.00 HA en 50.20.00 HVAD, **actie** 5.1.2e

Conceptverslag Coördinatiegroep accijns van dinsdag 2 juni 2020, nr. 20.04 via Webex
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e 5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De materiedeskundigenvan het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

20.04.01 Opening en vaststelling agenda.

20.04.02. Mededelingen
20.04.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's
20.04.02.01 CUA
5.1.2e : geen mededelingen.

20.04.02.02 Overige mededelingen
20.04.02.02.01 Brief accijnszegel verstuurd?
De brieven zijn verzonden, waarvoor dank.
Afgelopen vrijdag zijn de publicaties geweest op douane.nl en DouaneNet oer het nieuwe zegel, de DOTEL is geïnformeerd. In september volgt de 2e brief met besteldata etc.

20.04.02.02.02 Memo GG
5.1.2e kreeg vragen uit de praktijk over het memo GG, met name onderdeel 6, over de koppeling met accijnsgoederenvervoer. In de memo wordt uitgegaan van koppeling in 2020. Afstemming van 5.1.2e met 5.1.2e maakt duidelijk dat 2020 inmiddels niet gehaald wordt. Inmiddels heeft 5.1.2e een planning opgesteld voor onze gehele keten en daarin is deze functionaliteit in het eerste kwartaal 2021 ingepland voor zowel het team dat werkt aan accijnsgoederenvervoer, als voor het team dat werkt aan de accijnsaangifte.

NB: We weten dat er dan nog steeds de mogelijkheid 'handmatig' koppelen is. 5.1.2e heeft ons daar eerder over geïnformeerd.

20.04.02.02.03 Behandelplan accijnszegelpostbus
Uit de reactie van 5.1.2e blijkt dat het behandelplan een update nodig heeft, **actie** 5.1.2e .

20.04.02.02.04 Uitstelmaatregelen
Bij de Douane doen zich discussies voor waarbij het beeld ontstaat dat belanghebbende er gebaat mee zou zijn als er geen naheffingsaanslag opgelegd wordt. E.e.a. is binnen het DLK/Voorzittersoverleg van de HHB-clusters besproken en er is afgesproken tekst en uitleg van Formeel recht te delen met onze CG's.5.1.2e heeft dit gedaan en licht toe. Het is juist in het nadeel van de belastingplichtige als geen naheffingsaanslag wordt opgelegd. Wachten met het opleggen van een aanslag /naheffingsaanslag /UTB heeft tot gevolg dat belanghebbende de mogelijkheid om uitstel te krijgen ontnomen wordt. Wanneer na de Coronacrises de uitstelmaatregelen beëindigd worden en daarna de aanslag/naheffingsaanslag/UTB alsnog opgelegd wordt (van afstel kan geen sprake zijn), zal de tijdens de crisis ontstane betalingsonmacht niet direct over zijn. De belanghebbenden die dan pas hun aanslag/naheffingsaanslag/UTB ontvangen, hebben dan geen recht meer op de (soepele) maatregelen die tijdens de crisis golden en worden zo benadeeld ten opzicht van belanghebbenden die er wel gebruik van hebben kunnen maken.
Het algemene uitstelbeleid is verlengd tot 1 oktober (1 maand extra i.p.v. tot 1 september).

20.04.02.02.05 Vervolg verleende Toestemmingen denatureren

Dit onderwerp komt 23 juni op de agenda van onze CG.
- Inzet is dat we de tijdelijke toestemmingen na hun geldigheid van 6 maanden niet verlengen maar beëindigen. Wij zullen de leverende AGP's tijdig informeren zodat hun afnemers de tijd hebben om desgewenst een vrijstellingsvergunning aan te vragen. Gezien de AWB-termijn voor het verlenen van een vergunning zou de informatiebrief begin juli aan de leverende AGP's moeten worden verzonden. Zij kunnen dat hun afnemers informeren.
Afgelopen week, na een periode van relatieve rust, zijn er weer wat aanvragen gehonoreerd. Graag alert zijn op de afspraken zoals deze in de memo staat zoals die vanuit het cluster aangeboden zijn.
- Contact met VWS leert dat zij een toename van de vraag naar handgel voorzien, nu steeds meer winkels, horeca e.d. open gaan.
- Bijl. A2 zal worden aangepast met de WHO-vermenging. Voor de tussentijd gebruiken wij voor die gevallen het 2e lid van Bijl. A2 voor het verlenen van de vrijstelling.

20.04.02.02.06 Volgende Cg (23/06) oriënterend over art 72 WA.
We hebben al eerder vastgesteld dat we het bij artikel 72 WA over 2 niveaus hebben
1. Wetstechnisch: Dit hebben we eerder besproken. Daar lijkt geen discussie meer over. Het principe is dat hij die 'terug vraagt' – 'bewijst'.
2. Onze eigen gedragsregels: hoe geven uitvoering aan deze bepaling.

03. Helpdeskvragen
20.04.03.01. Minerale olie
Mededeling: De afstemming over de ontwikkelingen rondom de raffinaderijvrijstellingen lopen. 5.1.2e is via 5.1.2e betrokken, hij heeft gereageerd op vragen van het minfin, wordt vervolgd.

20.04.03.02 Alcohol
20.04.03.02.01 Afvoeren vervuilde alcohol
5.1.2e komt met de volgende kwestie.
Bij de controle op vrijstellingsvergunningen wordt regelmatig geconstateerd dat alcohol (die niet volledig gedenatureerd is) gebruikt is voor schoonmaakactiviteiten waarbij de alcohol niet verdwijnt maar als afval wordt afgevoerd.
Er komen dan 2 vragen naar voren:
1. als de alcohol is gebruikt voor het schoonmaken, is dan aan de vrijstellingsbestemming voldaan en
2. kan de alcohol zonder meer afgevoerd worden als afval-alcohol.

In de casus in kwestie is het alcoholpercentage van het restproduct ruim boven de 1,2 %vol. Er is dus bij dit restproduct sprake van een overig alcoholhoudend product. Door het gebruik van de alcohol voor de reinigingsdoeleinden bereikt de alcohol de vrijstellingsbestemming zoals opgenomen is in de vergunning. De vrijstelling is dus terecht toegepast; er is voor de restalcohol dus geen sprake van afzien van de vrijstelling.

NB In de voorliggende casus gaat het om de accijnsgoederen die met vrijstelling geleverd zijn en niet om accijnsgoederen die het resultaat zijn van een gebruik, overeenkomstig de vergunning.

Als alcohol gebruikt wordt voor reinigingsdoeleinden waarbij er nadien sprake is van afvalalcohol, dan is de samenstelling gewijzigd. O.g.v. artikel 1a, eerste lid onderdeel w WA is er dan sprake van het vervaardigen van een accijnsgoed. Hoofdregel daarbij is dat het vervaardigen in een AGP plaats dient te vinden (verbodsbepaling artikel 5, eerste lid onderdeel a WA). Maar aangezien er een vrijstellingsvergunning verleend is lijkt de ontheffing op deze verbodsbepaling van toepassing o.g.v. artikel 5, derde lid onderdeel b WA. Het is echter de vraag of deze ontheffing wel van toepassing is op de hiervoor geschetste casus. De vrijstelling geldt immers niet voor "het vervaardigen van accijnsgoederen", maar voor reinigingsdoeleinden. Het heeft er daarom alle schijn van dat het verbod van artikel 5, eerste lid onderdeel a WA van toepassing is. Dit blijkt ook uit de MvT:

"*Ook kan een ontheffing worden verleend met betrekking tot het vervaardigen van accijnsgoederen waarvoor een vrijstelling van accijns geldt op de voet van artikel 66 (Bew. : lees 65). Te denken valt aan de produktie van bij voorbeeld cosmetische artikelen uit gedenatureerde alcohol*." MvT, Kamerstukken II 1989/90, 21368, 3 , p. 30.

Dit is nogmaals aangegeven bij de parlementaire behandeling van artikel 65 WA: "*....*
Met betrekking tot deze vrijstelling is het van belang dat het ingevolge artikel 5 in beginsel verboden is accijnsgoederen te vervaardigen buiten een accijnsgoederenplaats. Dergelijke handelingen zouden gelet op de opzet van het stelsel van heffing in een accijnsgoederenplaats dienen plaats te vinden. Nu de met deze vrijstellingen verbonden activiteiten in omvang beperkt zullen zijn, kan een vrijstellingsvergunning in de plaats komen van een vergunning voor een accijnsgoederenplaats. Gezien het belang van dit vergunningenstelsel, is zulks in de wet voorgeschreven. Bij de vergunning die ingevolge het tweede lid is vereist voor het met vrijstelling kunnen betrekken van de in dit artikel bedoelde accijnsgoederen kan in voorkomend geval tevens ontheffing worden verleend op het verbod buiten een accijnsgoederenplaats accijnsgoederen te vervaardigen.' MvT, 21 368, nr. 3, p. 59

5.1.2d

Terug naar de casus waarbij de alcohol gebruikt wordt voor reinigingsdoeleinden. Gelet op de omschrijving in de vergunning wordt de alcohol gebruikt voor de doeleinden waarvoor de vrijstelling is verleend. Maar de vrijstelling wordt alleen verleend als aan de voorwaarden en beperkingen wordt voldaan die zijn vastgesteld bij AmvB o.g.v. artikel 65, eerste lid, aanhef WA. M.b.t. de vraagstelling van de casus zijn hier geen nadere voorwaarden gesteld. In artikel 18 UBA zijn immers geen bepalingen opgenomen wat moet worden gedaan met eventueel nieuw ontstane accijnsgoederen. In artikel 65, achtste lid WA wordt echter nog de mogelijkheid geschapen om nadere bepalingen op te nemen in een ministeriële regeling. Dat is gedaan in artikel 28 URA. In artikel 28, tweede lid URA kunnen in de vergunning nadere voorwaarden opgenomen worden (door artikel 44, derde lid WA van overeenkomstige toepassing te verklaren). Dat is in de praktijk met name gedaan door de voorwaarden voor de vrijstelling op te nemen in het Informatieblad vergunning vrijstelling accijns. In onderdeel 5 van dit informatieblad wordt ingegaan op het terugsturen naar "de" AGP van accijnsgoederen die met vrijstelling zijn ontvangen. Die situatie is niet van toepassing op de casus die hier in het geding is. In punt 6 van het informatieblad wordt ingegaan op de situaties dat er accijns betaald moet worden. In de eerste zin is reeds de eerste situatie aangegeven: "*de met vrijstelling betrokken accijnsgoederen worden niet gebruikt overeenkomstig de voorwaarden van de vergunning*". Dit is afhankelijk van de gestelde voorwaarden, maar als in de vergunning zelf alleen het gebruik is opgenomen ("reinigingsdoeleinden") dan is daar aan voldaan in de casus. De 2 andere situaties dat er accijns betaald moet worden zijn ‘vermis’ en ‘verloren gaan’ zonder dat dit aangetoond kan worden. Ook deze beide situaties zijn niet van toepassing van de casus.

Dan komt de vraag of de EU-wetgeving ons kan helpen. Het antwoord is: nee. De situatie van de casus is niet genoemd in artikel 27, eerste lid van Richtlijn 92/83 (verplichting voor de lidstaten om vrijstelling te verlenen). In artikel 27, tweede lid van Richtlijn 92/83 zijn een aantal situaties opgenomen waarbij de lidstaten vrijstelling kunnen verlenen, dus geen verplichting. Echter, ook de situatie van de casus is daar niet in vermeld. Artikel 27, tweede lid onderdeel d Richtlijn 92/83 niet omdat er in het eindproduct alcohol aanwezig is en letter e van dezelfde bepaling niet omdat er geen sprake is van een accijnsgoed dat kennelijk niet bestemd is voor ander gebruik dan inwendig gebruik door de mens: 1. verpakt voor eindgebruik, 2. doel is vermeld op verpakking etc. en 3. vermengd overeenkomstig de wetgeving. Conclusie: de EU-wetgeving helpt ons niet verder. Wat hier wel nog vermeld dient te worden is dat meerdere malen al tijdens intern overleg (kennisgroep/coördinatiegroep) is aangegeven dat in Nederland veel met vrijstellingsvergunningen gewerkt wordt terwijl de wetsystematiek van de EU eigenlijk voorziet in een AGP. Dan is er ook geen discussie mogelijk omtrent verschuldigdheid bij afvalalcohol. Er is sprake van uitslag tot verbruik als de afvalalcohol de locatie van de gebruiker verlaat tenzij de afvalalcohol overgebracht wordt naar een aangewezen bestemming.

Er zijn meerdere oplossingen voor de geschetste casus:
1. Er is hier sprake is van de vervaardiging van een accijnsgoed. De ontheffing van artikel 5, derde lid onderdeel b WA is niet van toepassing. Hierdoor is er sprake van uitslag tot verbruik o.g.v. artikel 2, eerste

lid onderdeel c WA en dus is er accijns verschuldigd o.g.v. artikel 1, tweede lid WA. Er dient een dagaangifte te worden gedaan.
2. De meeste voorwaarden buiten de wetgeving zijn opgenomen in het informatieblad. In dat informatieblad zou punt 6 uitgebreid kunnen worden met de situatie dat bij gebruik van een vrijstellingsvergunning waarbij als "nevenproduct" accijnsgoederen ontstaan die door de vergunninghouder worden afgevoerd, accijns verschuldigd is. Door een meldingsplicht op te nemen kan de douane een naheffingsaanslag opleggen. Daarbij kan de douane pragmatisch handelen. 5.1.2d Ook over de wijze en frequentie van het melden kunnen afspraken worden gemaakt.
3. Er kan een beleidsregel worden gemaakt waarin wordt aangegeven hoe omgegaan moet worden met situaties zoals in de casus. Dit zou dan neer kunnen komen op een toestemming voor een afwijkende vermenging van afvalalcohol. Bijvoorbeeld als er een bepaald percentage water en olie in de afvalalcohol zit is die voldoende vermengd om aan te merken als een overig alcoholhoudend product dat kennelijk niet bestemd is voor inwendig gebruik door de mens.
4. In elke afzonderlijke vrijstellingsvergunning worden aparte voorwaarden opgenomen hoe er omgegaan moet worden met restproducten zoals afvalalcohol. Deze oplossing geniet geen voorkeur omdat dit op zeer gespannen voet staat met de "eenheid van beleid en uitvoering".
5. Als algemene voorwaarde kan ook gekozen worden voor de verplichting de restproducten die alcohol bevatten te denatureren met de Eurodenaturant. Dat moet uiteraard wel controleerbaar zijn. Dat denatureren moet dan wel onder de vrijstellingsvergunning plaatsvinden.

5.1.2e vraagt zich af wanneer de vrijstellingsbestemming is bereikt.
In deze situatie gaat het om schoonmaakmiddelen, dus het betreft (eurodenaturant buiten beschouwing gelaten) voor ons nationaal uitsluitend een vrijstellingsmogelijkheid via art. 64, eerste lid, onderdeel b/art. 65, eerste lid, onderdeel a WA. Bepaalde richtlijnvrijstellingen zijn nationaal niet 1 op 1 overgenomen, dus zullen die nationaal veelal via art. 64, eerste lid, onderdeel b WA moeten lopen. Blijkbaar kan dat reinigingsmiddel niet worden gedenatureerd. Dat is alleen maar mogelijk als er een goedkeuring is van ons Lab, dus via Bijlage A2 lid 2 URA.
Als je die goedkeuring immers niet hebt en je hebt ook niet gedenatureerd volgens Bijlage A2 lid 1, is er geen sprake van een vrijstelling, ongeacht of je dat product als schoonmaakmiddel of voor een ander “niet-menselijk consumptiedoel” gebruikt.

Als het Lab een toestemming/goedkeuring heeft gegeven voor onvermengd gebruik dan wordt het moeilijk bij een controle om vast te stellen daadwerkelijk voor dat vrijgestelde doel is gebruikt.
En als er wel gedenatureerd kan worden via Bijlage A2 lid 1 URA, dan eisen we enkel dat het product in een eindverpakking met juiste etikettering e.d. gebracht moet worden, waarna aan de vrijstellingsvoorwaarde is voldaan. Maar ook dan controleren wij niet meer of het product echt voor het schoonmaken is gebruikt. Die visie wordt ondersteund door het Bene Factum-arrest HvJ C567/17 van 28-02-2019, waarbij cosmetische alcohol voldeed aan de Poolse nationale vermengingsvoorschriften. Het Europese HvJ oordeelde dat de accijnsvrijstelling niet kon worden geweigerd omdat bepaalde personen die producten, hoewel zij niet daarvoor waren bestemd, als alcoholhoudende drank consumeerden, ook al wist de importeur daarvan.
Het heeft, gezien het arrest, dan weinig zin om voor de restalcohol iets te regelen als deze netjes wordt afgevoerd. Die overgebleven (rest-)alcohol voldoet/voldeed immers qua vrijstelling aan de nationale eisen voor vermenging, verpakking en etikettering e.d. waarbij, volgens dit Bene Factum arrest het daadwerkelijke gebruik niet eens zaligmakend is, zelfs niet als het uiteindelijk toch voor menselijke consumptie wordt gebruikt.
En om die restalcohol aan te merken als een vervaardigd product omdat die is verkregen door het gewoon gebruiken van het officieel vrijgestelde product, gaat iets te ver.

Kortom, als er bij ons is vermengd volgens onze nationale voorschriften (dus Bijlage A2) dan komen die producten in aanmerking voor een accijnsvrijstelling van art. 27, eerste lid, onderdeel b Ri. 92/83 en art. 25 onderdeel b URA.

Conclusie
De CG kiest voor optie 4 van 5.1.2e voorstel. In de vergunning moet worden opgenomen dat belanghebbende registreert wat er gebeurt met de restalcohol. Dit moet per klant individueel worden ingevuld en in de vergunningvoorwaarden worden opgenomen. Het verdient qua EBU niet de

schoonheidsprijs, maar is wel een redelijke oplossing. De kern is dat de goederenstroom te volgen moet zijn.

20.04.03.03 Formaliteiten
20.04.03.03.01 Belastingplichtige bij AVD bij rechtstreekse aflevering klant
Dit agendapunt wordt in combinatie behandeld met het volgende punt 03.03.02 Begrip ‘voorhanden hebben’ van AVD. Het raakt elkaar. Kern is dat de kring van schuldenaren in de WVAD minder groot is dan in de WA. Artikel 17 Wet VB kent i.t.t. artikel 51, eerste lid 1, onderdeel b, WA niet de mogelijkheid om als belastingplichtige aan te merken: "enig andere persoon die bij het voorhanden hebben ervan betrokken is".

In de eerste casus 67 AWR

Voor wat betreft het begrip ‘voorhanden hebben’ van AVD.
67 AWR

Als je naar de beschrijving van de belastbare feiten kijkt in de Wet op de verbruiksbelasting, dan lijkt het onmogelijk de bedrijven die achter deze fraude zitten als schuldenaar voor de VB aan te wijzen. De wet zelf heeft het duidelijk over ‘voorhanden hebben van’ (artikel 4 lid 1). Artikel 5 heeft het specifiek over invoer uit een derde land. In deze fraudegevallen gaat het allemaal om overbrengen uit andere EU-landen.

In het Handboek VB 20.10.00 – 3.7 staat het volgende over het begrip ‘voorhanden hebben’: Met voorhanden hebben wordt de feitelijke beschikkingsmacht bedoeld. Als iemand de beschikkingsmacht heeft, betekent dit dat die (rechts)persoon kan beslissen wat er met een goed gebeurt: verkopen, verplaatsen of laten verplaatsen naar een plaats van zijn keuze, enzovoort.
Het voorhanden hebben gaat verder dan alleen het fysiek bij zich hebben van de alcoholvrije dranken.
Het is dus niet van belang of de (rechts)persoon ook eigenaar is van de goederen.
Maar het enkel zijn van eigenaar levert nog geen 'voorhanden' op.
Er is geen jurisprudentie die in de beschreven VB situatie stelt dat er dan sprake is van een voorhanden hebben (dus belastbaar feit) omdat dit "VB voorhanden" simpelweg niet voldoet aan het in de jurisprudentie beschreven en de voor de VB nog steeds vereiste 'feitelijke beschikkingsmacht'.

Bij VB hebben we het feitelijk nog steeds over het fysiek voorhanden hebben wat leidt tot verschuldigdheid. Zie MvA, Kamerstukken II 1992/93, 22 843, nr. 5, p. 23. waarin o.m. is vermeld: *“…Met voorhanden hebben is het fysiek voorhanden hebben bedoeld; of degene die de goederen voorhanden heeft ook eigenaar is van de goederen is niet beslissend...*“

Er moet een onderscheid worden gemaakt in het begrip voorhanden hebben dat van toepassing is voor de accijns (voor en na 01-04-2010 vanwege de inwerkingtreding van Ri. 2008/118 en de vanaf dat moment niet meer vereiste beschikkingsmacht en wetenschap in specifieke situaties terwijl dat in de periode voor 01-04-2010 wel vereist was) en de verbruiksbelastingen.
Tot 2010 liep het begrip ‘voorhanden hebben’ voor de accijns en VB gelijk op, daarna niet meer. Het "voorhanden hebben" dat gekoppeld is aan art. 8, eerste lid jo art. 7, 2^{e} lid Ri. 2008/118 (nationaal art. 51, eerste lid WA jo. art. 2, eerste lid WA) is vanwege deze vanaf 01-04-2010 van toepassing zijnde ‘nieuwe Richtlijn 2008/118’ aangepast vanwege het niet meer vereist zijn van beschikkingsmacht en wetenschap

om als belastingplichtige te kunnen worden aangemerkt en vanwege de toevoeging van de ‘betrokkenheid’ die eveneens leidt tot een belastingplicht. Dat geldt echter uitsluitend voor de accijnsgoederen en dan nog slechts voor die specifiek genoemde situaties van art. 8 eerste lid jo. art. 7, 2e lid Ri. 2008/118.

Voor de VB is vanaf 01-04-2010 helemaal geen aanpassing van de wetgeving geweest dus is die ‘nieuwe’ beschrijving van het "voorhanden hebben", voor dit middel helemaal niet van toepassing.
Daar hebben we te maken met de jurisprudentie van voor 01-04-2010 en dan uiteraard m.b.t. de beschrijving/uitleg van het begrip ‘voorhanden’. Dit wordt bevestigd door de uitspraak van het Hof Den Bosch van 13-04-2017 nr. 15/00905 (HR zaak 17/02576 afgedaan via art 80a RO).
Het ontbreken van beschikkingsmacht en wetenschap voor het ontstaan van de belastingplicht geldt (vanaf 01-04-2010) enkel voor de situaties van art. 7, tweede lid jo. art. 8 eerste lid Ri. 2008/118 dus niet voor de situatie van een voorhanden hebben op basis van art. 2e WA (veraccijnsd).
Als we dan als conclusie trekken dat zelfs voor het veraccijnsd voorhanden hebben dus nog steeds beschikkingsmacht en wetenschap is vereist dus feitelijk de jurisprudentie van het voorhanden hebben van vòòr 01-04-2010 van toepassing is, dan geldt dat natuurlijk al helemaal bij het voorhanden hebben van alcoholvrije dranken.

Je kunt immers toch niet stellen doordat onze accijnswetgeving vanwege een nieuwe Richtlijn is aangepast dat die aanpassing dan ook automatisch maar van toepassing is op een ander middel dat niet onder de accijnswetgeving valt en daarmee alle jurisprudentie die er op dat vlak is geweest maar terzijde schuift. Er zou dan toch tenminste een afzonderlijke wettelijke VB bepaling moeten zijn die dit aangeeft.

Een eigenaar die VB goed niet fysiek voorhanden krijgt kan, gelet op de parlementaire uitleg, ook niet belastingplichtig zijn voor de VB. Betrokkenheid zoals bij de accijns kennen we bij de VB niet dus daarmee kunnen we hem ook niet belastingplichtig 'maken' in de VB. Feitelijk doe je dat wel als je het fysiek voorhanden uitbreidt zoals dat in het Handboek VB is vermeld. De tekst uit het Handboek moet daarom worden herzien omdat deze niet in overeenstemming is met de hiervoor genoemde parlementaire behandeling en ook niet met de jurisprudentie, **actie** 5.1.2e .

5.1.2d

NB: Tip 5.1.2e : 5.1.2d

Afspraak
Het cluster accijns zal het signaal uit het Afcosteam op het lijstje zetten voor de DGFZ-afstemming eind deze maand.

20.04.03.04. Tabak
20.04.03.04.01 Kleinhandelsprijzen sigaretten
In verband met naheffingen voor diverse bekende sigarettenmerken is het noodzakelijk over de kleinhandelsprijzen over 2019 te beschikken.

Natuurlijk is het mogelijk de WAP toe te passen van die periode en vervolgens de berekening te maken met de wettelijke tarieven of het minimum accijnstarief van die periode. Dat is in procedures nog nooit punt van discussie geweest. Maar als de kleinhandelsprijzen bekend zijn kom je veelal flink hoger uit dan de WAP.
5.1.2d . De informatie is ook te halen door via de klantbehandelaar van de fabrikant/importeur navraag laten doen wat de juiste KHP is. Dit is informatie die een importeur beschikbaar moet stellen (artikel 47 AWR).

Op deze website https://www.sigaretten-prijs.nl/ staan de prijzen van sigaretten in 2019.

Opmerkingen
Het zou handig zijn als je de klhp weet, die zouden vastgelegd moeten worden maar dat gebeurt niet.
Actie: 5.1.2e vraagt IM om de informatie van deze site te laten dumpen.

20.04.03.04.02 De publicaties over het nieuwe accijnszegel
5.1.2e heeft informatie over het nieuwe accijnszegel op douane.nl en DouaneNet laten plaatsen.

http://douanenet.belastingdienst.nl/Startpagina/Mededelingen-Douane/articleType/ArticleView/articleId/28605/Nieuwe-accijnszegel-op-komst

https://www.belastingdienst.nl/wps/wcm/connect/bldcontentnl/berichten/nieuws/douane/nieuw-accijnszegel-vanaf-1-1-2021

20.04.04 Handhaving
20.04.04.01 Handhavingsplan 2021
5.1.2e heeft gevraagd om input voor het HHP 2021 te leveren. We houden de hoofdlijn hetzelfde, tenzij. En voor die zaken wil 5.1.2e input. Bijv. 5.1.2d ,
aandachtspunten opnemen in ATD.

20.04.05. Jurisprudentie
20.04.05.01 Arrest HvJ C-184/19, ECLI:EU:C:2020:337
Hofzaak C-184/19 Hecta Viticol, Petra 200511
Het Hof van Justitie EU oordeelt dat het EU-recht niet eist dat voor ‘wijn’ en ‘andere gegiste dranken dan wijn en bier’ dezelfde accijnstarieven van toepassing moeten zijn. Ook is het niet in strijd met het EU-recht om zonder overgangsregeling het accijnstarief op andere gegiste dranken dan wijn en bier te wijzigen.
5.1.2e: Met 5.1.2e eens dat het in Nederland geen rol speelt omdat we beide soorten accijnsgoed als wijn aanmerken en dus hetzelfde tarief toepassen.

20.04.05.02 Uitspraak Rb. Overijssel ECLI:NL:RBOVE:2020:1669
Dit is een strafuitspraak van de Rechtbank Overijssel waarbij een verdachte geheel is vrijgesproken van de illegale productie/voorhanden hebben.
"*Verdachte is aangetroffen in hetzelfde bedrijvencomplex als waar de waterpijp- en rooktabak was opgeslagen (veelal in blauwe, dichte emmers) en waar de (verborgen) productieruimte zich ook bevond. Dit was in bedrijfsruimten [nummer 2] en [nummer 4] , en in een container op het buitenterrein, terwijl verdachte is aangetroffen op de bovenverdieping van bedrijfsruimte [nummer 3] . In deze bedrijfsruimte is niets aangetroffen dat in verband kan worden gebracht met het produceren of het voorhanden hebben van waterpijp- en/of rooktabak. De toegangsdeuren tot de andere bedrijfsruimten waren slotvast afgesloten en niet is gebleken dat verdachte toegang had tot de andere bedrijfsruimten. Verdachte heeft onder meer verklaard dat hij in de vroege ochtend van de doorzoeking bij het bedrijvencomplex is aangekomen. Dit is ook verklaard door medeverdachten [medeverdachte 2] , [medeverdachte 3] en [medeverdachte 1] , en op basis van het dossier kan dit scenario niet als ongeloofwaardig terzijde worden geschoven..."*

" *Aan het aangetroffen voorwerp met daarop DNA en vingerafdrukken die zeer grote mate van overeenkomsten vertonen met het DNA en de vingerafdrukken van verdachte hechtte de rechtbank minder waarde gelet op de aard van dit voorwerp, zijnde een verplaatsbaar object waarvan niet kan worden uitgesloten dat het door toedoen van iemand anders in de productieruimte terecht is gekomen. De rechtbank ziet in de aangetroffen sporen, ook in samenhang bezien met de overige omstandigheden, onvoldoende overtuigend bewijs voor het ten laste gelegde..."*

67 AWR

67 AWR

67 AWR

67 AWR

20.04.06 Content
20.04.06.01 Handboek AVD
Handboek AVD
5.1.2e: Gelet op de op— en aanmerkingen van iedereen is besloten om het HVAD niet te publiceren. Vanwege de "freeze-periode" is publicatie op internet op korte termijn niet mogelijk. Dat biedt ook kansen. We kunnen dan de komende maand de onvolkomenheden op de tekst die nu op intranet staat aanpassen. 5.1.2e vraagt iedereen om de onderdelen die zij/hij in behandeling/onderhoudt heeft te beoordelen en daar waar nodig aan te passen. Als iedereen dat doet door de tekstblokken te kopiëren en in een word-document te plakken met de wijzigingen zichtbaar door "wijzigingen bijhouden" dan past hij dit aan in Quark zo gauw als Quark te gebruiken is. Dat is voor nu even de snelste methode. Wel goed in de bestandsnaam aangeven welk onderdeel, hoofdstuk etc. het betreft.
De word-documenten met de wijzigingen kunnen hier op CP geplaatst worden.
Degenen die zich dan nog geroepen voelen om andermans werk te bekijken en eventueel aan te vullen hebben daar dan ook de gelegenheid voor.
Graag uiterlijk 15 juni

20.04.06.02 HEMCS.
Geen ontwikkelingen

20.04.06.03 Overgang Arbortekst naar Quark
Gaat nog steeds moeizaam. Zelfs de gebruikerstesten lopen niet, handleidingen zijn onjuist, m.a.w. frustratie.

20.04.06.04 Uniform gebruik afkortingen
5.1.2e komt met een voorstel voor uniform gebruik van afkortingen. De afkortingen staan in het HVAD en HA. Als er een afkorting niet in staat en we moeten die gaan gebruiken dan vullen we de handboeken aan. IVV ontbreekt. De CG is akkoord.

Aantekeningen Coördinatiegroep accijns van dinsdag 23 juni 2020, nr. 20.05 via Webex
Alleen voor intern gebruik!

20.05.01 Opening en vaststelling agenda.
5.1.2e is afwezig.

Bij 02.01.02 doen we de stavaza TPD/FCTC (5.1.2e)
Bij 03.03.06 doen we Infoverstrekking over geldigheid vergunning IVV/vrijstellingsvergunningen, uit overleg 12 mei.

Algemeen: Compliment aan de groep. Reacties op CP gaan echt de diepte in. Maakt het soms ook wel noodzakelijk alle zeilen bij te zetten om het te volgen. Daarom ook sommige onderwerpen eerst oriënterend op agenda; het gaat immers eerder om een goed besluit i.p.v. een snel besluit.

20.05.02. Mededelingen
20.05.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's
20.05.02.01.01
5.1.2e : 5.1.2e vroeg stavaza naheffingen uitstelregelingen. Vanmiddag geeft 5.1.2e gegevens hierover, volgt (gebeurd).
5.1.2e : heeft als enige mailtjes hierover gehad, en BCP niet meer. Is wel gebruikelijk om te kijken of er nog iets mee moet
5.1.2e : hoeft niet.
5.1.2e : Naheffingsaanslagen blijven op dezelfde niveau qua eerdere maanden.
Deadline einde uitstelregelingen 1 okt is wel een gegeven.

20.05.02.01.02 stavaza TPD/FCTC (5.1.2e)
TPD: art. 15 en 16: deze artikelen betreffen de tracking & tracingbepalingen en het veiligheidskenmerk. Er is afgesproken dat Douane de handhaving doet. 5.1.2d

. Wellicht dat wij een eerste opzet van handhaving maken.

FCTC: hieruit vloeit de vergunningplicht voort voor machines die tabaksproducten maken, exporteren etc. Minfin heeft de uitwerking in de URA bijna klaar, dus dan kunnen wij het aanvraagformulier, vergunningmodel en Infoblad ontwikkelen. Wij kunnen dan de bedrijven die zo'n vergunning nodig hebben (geschat 10-15 stuks). AGP's voor tabakproducten hoeven niet zo'n vergunning te hebben.

5.1.2e geeft een tip: neem in de vergunning de eis op om bestaande machines te melden en bij te houden wanneer zij die machine afstoten etc.

5.1.2e : en als zij naar andere lidstaat vervoeren?
5.1.2e : is nationale bepaling, dus dan zijn wij het zicht kwijt.
5.1.2e : dan is de regeling makkelijk te omzeilen.
5.1.2e de vergunningplicht is wel EU-breed.
5.1.2e : bij invoer in NL moet je aan vergunningplicht voldoen, ook al gaat de machine naar een andere lidstaat.
5.1.2e : geen controle mogelijk.

5.1.2e : wanneer kunnen de collega's op pad gaan voor de TPD-controles?
5.1.2e : dat moet duidelijk omschreven worden, we zijn alleen aangewezen voor de T&T-code en het

VHK-zegel. Er komt een stapsgewijze implementatie, eerst visueel vaststellen of er een T&T-code op zit.
De implementatiedatum is verschoven naar november 2020 voor beide onderwerpen.

5.1.2e : vallen tabaksproducten onder douaneverband onder de TPD? 5.1.2e : als zij bestemd zijn voor Europa gelden de TPD-verplichtingen.Het VHK-zegel geldt ook voor douanegoederen. 5.1.2e stuurt de vraag door aan 5.1.2e .

Actie: 5.1.2e gaat het vergunningmodel en aanvraagformulier naar 5.1.2e en 5.1.2e sturen met 5.1.2e in de cc.

20.05.02.02 Overige mededelingen
20.05.02.02.01 Memo Beheersorganisatie ATD naar RG HHB
Ter info gedeeld op CP.

20.05.02.02.02 Provianderen vliegtuig uit AGP: met e-AD en uitvoeraangifte?
De vraag is relevant om inzicht in eventueel lopende afspraken te krijgen. DAR, DSC en DEi hebben gereageerd, nog andere vliegvelden? Eelde? 5.1.2e heeft vraag uitgezet bij FT, reactie komt nog.

20.05.02.02.03 5.1.2e : er is een verzoek van de Nove om te praten over de bunkerregeling. 5.1.2e , 5.1.2e en 5.1.2e pakken het op.

03. Helpdeskvragen

20.05.03.01 Minerale Olieën
20.05.03.01.01 Controleformulier MO
5.1.2e : Afgelopen tijd zijn we druk bezig om één controleformulier te ontwikkelen voor alle MO-controles in verband met de EBU. Het formulier nu eindelijk definitief.
Alle accijnscontroles op het gebied van minerale oliën worden straks via dit formulier teruggekoppeld.
Overigens kunnen ook de douanecontroles voor MO met dit formulier worden afgewerkt.
Binnenkort moeten dus alle FT'ers die een MO-controle uitvoeren dit controleformulier gebruiken.
Omdat wij vanuit DLTC niet éénzijdig een controleformulier wilden ontwikkelen, hebben we dit in overleg gedaan met alle regio's. Vanuit de regio's zijn zeer nuttige aanvullingen en opmerkingen gekomen en deze hebben we voor een groot gedeelte ook in het formulier verwerkt. Helaas zitten de regio's vaak niet op één lijn. Er zijn simpel gezegd tegenstrijdige wensen. Daarom hebben we uiteindelijk als DLTC zelf een definitief formulier ontwikkeld. In dit controleformulier staan nu alle gegevens die de Douane nodig heeft om een controle eventueel volledig af te ronden en die het DLTC nodig heeft voor analyse en evaluatie.
Ook hebben een 4-tal collega's van bezwaar/beroep naar dit formulier gekeken en hierop de benodigde feedback gegeven.
Daarmee is dit formulier nu ook geschikt voor het proces bezwaar en beroep.

Hoe verder?
- Het controleformulier is uitgezet in de regio's via het AAO (Accijnsaansturingoverleg). Voorlopig alleen nog ter kennisgeving. Men mag het formulier wel al gebruiken, maar dit is nog niet verplicht.
- Wij zijn intussen al aan de slag gegaan om dit controleformulier digitaal te maken. De bedoeling is dat het formulier in de FT-App wordt ingebouwd.
- Als het formulier is gedigitaliseerd wordt het verplicht om te gebruiken. Alle huidige (regionale) formulieren zijn dan niet meer toegestaan.
- We gaan het na de implementatie snel evalueren. We willen wel graag eventuele verbeteringen / aanpassingen kunnen doorvoeren.
Voor de CG is dit formulier ter kennisgeving.

Naderhand is afgesproken om dit formulier via de officiële kanalen te laten lopen. Op verzoek van enkele directeuren zelf (tijdens een voorlichting) wordt het nu aangeboden bij de RG HHB. De reden hiervoor is dat het doel van dit formulier — de eenheid van uitvoering — oorspronkelijke een opdracht van het MT is.
Met 5.1.2e afgesproken dat hij dit te zijner tijd gaat aanbieden aan de RG HHB.

5.1.2e heeft het formulier alvast verspreid over de regio's. Na besluitvorming in de RG HHB gaat het naar het AAO, de verplichting volgt later.

20.05.03.01.02 IBC-tanks op kotters

5.1.2e: In het AAO van november 2019 is een probleem aangekaart over de aanwezigheid van rode diesel in IBC's aan boord van (vis)kotters.
In het verslag staat dit als volgt:
5. IBC-tanks met rode olie aan boord van een kotter: art.66 WA 5.1.2e *"Is door ons fysiek aangetroffen. Normaal gesproken verboden om het zo voorhanden te hebben. CG accijns heeft aangegeven dat het moet worden aangemerkt als scheepsprovisie".* 5.1.2e *komen zsm met een antwoord. (actiepunt)*

Vraag is dus vrijstelling art. 66 WA van toepassing is voor de rode diesel in IBC's die op het dek van het schip staan. Het Tafeltje MO heeft hierover het volgende afgesproken:

De accijnsvrijstelling van artikel 66, eerste lid WA geldt voor de rode diesel die geleverd wordt de voortstuwing van schepen, niet zijnde pleziervaartuigen en voor gebruik als scheepsbehoeften aan boord van die schepen. Het betreft hier viskotters.

Wat in de bunkertank zit is kennelijk bedoeld voor de voortstuwing. Wat bestemd is voor gebruik als scheepsbehoefte kan aanwezig zijn in een IBC aan boord van de viskotter. 5.1.2d

.

De uitleg wat onder scheepsbehoefte wordt verstaan is duidelijk opgenomen in het Handboek accijns
http://belastingnet.belastingdienst.nl/cms/html/boeken/HA/vrijstellingen-vrijstelling_bij_gebruik_minerale.html#HA13891052557048-43a1-a96a-a
5.1.2d

Daarom luidt de conclusie dat zolang de IBC's aan boord staan de douane nauwelijks mogelijkheden heeft om te stellen dat dit niet bestemd is voor gebruik als vrijstellingsgoed als bedoeld in artikel 66 WA.

5.1.2e vraagt de CG om hiermee akkoord te gaan.

Na enige discussie komt de CG tot de volgende conclusie:
In deze situatie is de vrijstelling van artikel 66 WA van toepassing. De verbodsbepaling van art. 91 WA kan dus niet zien op deze IBC's die aan boord staan van de viskotter. Wel is van belang onder welke uitzondering op het verbod, genoemd in het tweede lid, de IBC valt. De letters a en c van artikel 91, tweede lid WA kunnen van toepassing zijn op deze casus. Letter d valt af omdat de goederen niet daadwerkelijk overgebracht worden. Letter a is kennelijk bedoeld voor olie die nog niet is afgeleverd aan het schip en waarvoor degene die het voorhanden heeft een vergunning nodig heeft op grond van beleidsregel 4.9 in verband met de levering aan eigen schepen. Letter c lijkt het beste hier van toepassing te zijn: de IBC aan boord van het schip beschouwen wij als een opslagtank van waaruit de minerale olie wordt afgeleverd in de brandstoftank van het schip. Lettter c ziet niet op IBC's die in vervoer zijn.

NB Het gebruik van de letter d kan een risico inhouden. Stel: Iemand koopt in België rode diesel en vervoert die in een IBC met een VAGD naar Nederland. De NL douane controleert en de koper doet (alleen dan) keurig dagaangifte. De NL douane staat dan machteloos. Immers, de IBC wordt (alsdan) aangemerkt als ladingtank zoals bedoeld in artikel 92, tweede lid onderdeel d WA. Het is dus ongewenst de uitzondering op het verbod, zoals onder letter d beschreven, van toepassing te verklaren. **Actie** 5.1.2e: opvoeren als apart onderwerp op CP.

NB In letters a en c ontbreekt de term 'scheepsbehoeften', zoals die wel in letter b is opgenomen.
5.1.2e is alert op aanpassing van het HA op dit punt.

20.05.03.02.01 Toestemmingen vermengen, vervolg
Er komt nu een nieuwe fase in het proces: we gaan terug naar het reguliere proces. In de Evaluatie mbt de Toestemmingen vermengen alcohol hebben wij onder meer gezet:
"Afgifte Toestemmingen
Het cluster accijns gaat binnenkort de noodzaak onderzoeken voor
a. de afgifte van nieuwe Toestemmingen.
b. of de Toestemmingen na de geldigheidstermijn worden stopgezet en (desgewenst) omgezet in een vrijstellingsvergunning. In haar besluitvorming stemt de Douane af met haar relevante partners, zoals de ministeries van VWS en I&W ."

Punt a. Voor wat betreft punt a. zijn wij het eens dat nieuwe Toestemmingen nog steeds mogen worden afgegeven. Zowel reacties uit de regio's als van VWS laten zien dat met het openstellen van steeds meer horeca- en andere gelegenheden de vraag naar handgel waarschijnlijk nog meer zal toenemen. De Douane dient daarin dan niet de remmende factor te zijn. Wanneer wij dan wel stoppen met het verlenen van Toestemmingen zal nader moeten worden bepaald

Punt b.: Inmiddels zijn de maatschappij en het bedrijfsleven steeds meer gewend aan het leven met de maatregelen rondom het Coronavirus. Met de oplossing van de Toestemmingen is de eerste nood nu gelenigd. De dringende reden om reeds verleende tijdelijke Toestemmingen te verlengen is daarom niet meer aanwezig.
Toestemminghouders en hun afnemers van gedeeltelijk gedenatureerde alcohol zullen daarom weer moeten voldoen aan de wettelijke eisen die daaraan zijn gesteld.
Dat houdt in dat de afnemers, mochten zij hun handel willen voortzetten, tijdig een vrijstellingsvergunning zullen moeten aanvragen.
Omdat wij niet direct zicht hebben wie deze afnemers zijn, adviseren wij in onderstaande brief de Toestemminghouders haar afnemers hierover tijdig te informeren.
NB e.e.a. is wel maatwerk, ter beoordeling aan de inspecteur.

5.1.2e heeft 2 concepten voor de brief aangeleverd, voor de Toestemmingen met termijn en voor de enkele Toestemmingen waarin geen termijn staat genoemd. Voor deze laatste wordt de einddatum op 1 oktober 2020 gesteld. De CG is akkoord. Het is de bedoeling dat de brieven z.s.m. worden verzonden om de termijn om vrijstelllingsvergunningen aan te vragen en te verlenen zo ruim mogelijk te houden.

5.1.2e brengt nog naar voren dat AGP-houders die toestemming hebben gekregen om de WHO-vermenging toe te passen en het zelf vervolgens ook de eindverpakking aanbrengen, een andere 'behandeling' zouden moeten krijgen. We hebben immers afgesproken om die WHO-formule in Bijlage A2, eerste lid op te nemen. 5.1.2e heeft de reactie van 5.1.2e daarop al binnen. Het zou wat onzinnig zijn als we daar nu (in die tussentijd) dan toch nog allemaal afzonderlijke toestemmingen van het Lab (bijlage A2, tweede lid) voor zouden moeten maken. De bedrijven die die WHO-vermenging in bulk aangeleverd hebben gekregen en dat gaan verwerken tot eindproduct blijven wel onder de beëindiging vallen, want zij moeten nu gewoon een vrijstellingsvergunning aan gaan vragen als zij op die manier door willen blijven gaan.

Er komt dus een derde brief voor AGP met opmerking dat de Toestemming voor die gevallen geldig blijft totdat de WHO-vermenging in de regelgeving is opgenomen, actie 5.1.2e (reeds gebeurd).

Nog 2 andere punten:
- het is de bedoeling om bijlage A2 ook te wijzigen door toevoeging van het woord minimaal. 5.1.2e heeft dit al doorgegeven aan minfin.
5.1.2e in lid 1 staat ethanol, en in lid 2 alcohol, is dat anders?

De CG adviseert de begrippen gelijk te trekken. Ethanol is het zuivere poduct. Actie: 5.1.2e bekijkt met 5.1.2e 5.1.2e en stemt af met minfin (reeds gebeurd).

20.05.03.03.01 Schema Provianderen (geen bunkers)
Er is veel onduidelijkheid over de procedures bij provianderen. 5.1.2e heeft daarom de procedures in een schema gezet, dat is goedgekeurd door het tafeltje MO.

De collega's van de CG Formaliteiten & BR hebben er ook naar gekeken en willen het schema opnemen in het Handboek Douane.
Het voorstel van het tafeltje MO is in het Handboek accijns te verwijzen naar het schema in het Handboek Douane.

5.1.2e heeft een opmerking: In de BUP_Proviand_instructie wordt o.a. de volgende functionaliteit beschreven: "Het uitgaan van de vermelde uitvoeraangifte wordt automatisch geregistreerd op basis van de geregistreerde vertrektijd; **als deze niet bekend is wordt de "datum van uitgang" afgeleid van het tijdstip provianderen** "

5.1.2e werd hierop geattendeerd in ons Forum "(Openstaande) e-AD's met status uitvoer (zijnde proviand). Zij merkt op dat 5.1.2e een probleem ziet. "*In de praktijk zien we dat schepen te vroeg vertrekken waardoor een controle (van een uitvoeraangifte + e-AD) vlak voor vertrek niet mogelijk is. Dat feit vormt een onttrekking aan het douanetoezicht en een belastbaar feit voor de accijns. Dan is het niet wenselijk dat een COE wordt of is afgegeven. Die COE wordt immers geautomatiseerd verwerkt in EMCS en de zending krijgt een onjuiste status. Zijn er waarborgen waardoor dit voorkomen wordt?*"
5.1.2e vraagt zich daarom af of deze applicatie als het gaat om accijnsgoederen wel juist werkt.

Op vraag 5.1.2e over het verschijnsel dat schepen vóór de responsetijd vertrekken 5.1.2e het uitvoerdocument wordt afgemeld bij het centraal meldpunt, n.a.v. de afmelding van de havenautoriteiten van het schip.
Actie: 5.1.2e vraagt na.

5.1.2e 5.1.2d

5.1.2e 5.1.2d 5.1.2e

5.1.2e 5.1.2d
5.1.2e: 5.1.2d

De CG is akkoord met het schema en de verwijzing in het HA naar het schema in het HD.

20.05.03.03.02 Art. 72 WA
Het onderwerp valt in 3 delen uiteen: het wat, het hoe en wanneer.
1. Wat
Naar aanleiding van de CG-vergadering van 11 februari 2020 is de vraag aan het cluster accijns voorgelegd hoe art. 72 WA moet worden uitgelegd.
Naar mening van het cluster accijns kan de wet maar op één manier uitgelegd worden. Om in aanmerking te komen voor een teruggaaf, moet er eerst accijns voldaan zijn. Oftewel betaald zijn. Daar is geen andere uitleg voor mogelijk. E.e.a. wordt gestaafd vanuit jurisprudentie.

2. Hoe
De volgende vraag is hoe belanghebbende aannemelijk maakt dat de accijns daadwerkelijk is betaald.
Vanuit EBU is het gewenst om daarover met de CG het gesprek aan te gaan. Daarbij spelen de volgende elementen:
Houd rekening met hoe wij als Douane het proces georganiseerd hebben.
* Accijns is in haar kern een administratief achteraf gecontroleerd proces.
* We hebben een groot deel van de teruggaafverzoeken geautomatiseerd, in DTA (straks Klantverzoeken Financieel DKF)
- Het verzoek wordt langs de lijn van profielen beoordeeld;
- Als een profiel geraakt wordt kan dat leiden tot uitworp - zowel binnen CUA als naar een regio.
Als er geen uitworp is, wordt teruggaaf verleend op basis van de bewering van de klant.
De verzoeker is verplicht bewijzen in haar administratie op te nemen.
In feite is hier sprake van een 'kelder-proces' zonder een definitief standpunt van de Inspecteur. Dat kan input zijn voor cyclisch toezicht.

* Overige teruggaven
- vraagt een inhoudelijke beoordeling door de Inspecteur;
- aantonen betaald zijn;
- Inspecteur beslist op basis van eigen professionaliteit welke 'bewijzen' hij/ zij accepteert.

De discussie ziet niet zozeer op de uitleg van wetgeving maar hoe wij als CG zorgdragen voor de Eenheid van Uitvoering. Daarbij is het niet aan de CG om een uitspraak te doen of een eenheid daartoe voldoende uitgerust is. Dit kan wel een reden tot gesprek zijn met het lokale management, in eerste instantie door de Vaco.

5.1.2e heeft gekeken naar de verdeling bewijslast. Haar conclusie kan als uitgangspunt dienen bij de vraag hoe we de controle vanuit eenheid van uitvoering oppakken.

Zij heeft niet expliciet iets kunnen vinden over de bewijslastverdeling m.b.t. artikel 72 WA. Bij een verzoek om teruggaaf ligt bij belanghebbende de bewijslast dat aan de voorwaarden voor teruggaaf wordt voldaan. Dit volgt ook uit de normale regels betreffende de bewijslastverdeling.

Sinds de invoering van artikel 72 WA lijkt de jurisprudentie te neigen naar een voorwaarde dat de accijns in het verleden door de belanghebbende of een ander is voldaan. Zie met name Gerechtshof Amsterdam 31 mei 2016, ECLI:NL:GHAMS:2016:2187:. "*Voorwaarde voor teruggaaf is derhalve dat op enig moment de accijns is betaald en dat deze accijns niet reeds is teruggegeven, zodat hij nog op het bier drukt op het moment van inslag in de accijnsgoederenplaats van belanghebbende."* Hieruit blijkt dat het Hof nog verder gaat, de accijns moet niet alleen zijn betaald, maar mag ook niet zijn teruggegeven. De accijns moet nog op de goederen drukken op het moment van inslag.

In het cassatievoorstel in zaak ECLI:NL:HR:2019:1861 van 29 november 2019 is gesteld: '*In casu staat echter vast dat naar wettelijke maatstaven niet wordt voldaan aan de vereisten voor een verzoek om teruggaaf accijns, nu immers die teruggevraagde accijns niet eerder is betaald.'*
En: '*Gegeven de aangifteplicht van belanghebbende ligt het op haar weg om te controleren/verifiëren in hoeverre aan het doen van een verzoek om teruggaaf juiste gegevens ten grondslag liggen waaruit naar voren komt dat ter zake van de ingeslagen goederen in het verleden accijns is betaald*.'

De HR concludeert in r.o. 3.4: '*Indien de vergunninghouder van een accijnsgoederenplaats een bedrag als accijns in mindering heeft gebracht op de door hem verschuldigde accijns, kan de inspecteur dit bedrag op de voet van artikel 20 AWR van hem naheffen indien voor de accijnsgoederen waarop dat bedrag betrekking heeft, niet eerder accijns is voldaan. De vergunninghouder heeft dan immers, gelet op hetgeen hiervoor in 3.2 is overwogen, geen recht op de teruggaaf, en heeft door die teruggaaf toch te effectueren te weinig accijns op aangifte voldaan.'*

Conclusie m.b.t. de voorwaarde dat de accijns moet zijn voldaan:
- een aankoopfactuur sec is onvoldoende is om te voldoen aan de voorwaarde dat de accijns moet zijn voldaan.
- Een aankoopfactuur kan een begin van bewijs vormen om teruggaaf te verlenen.
- De inspecteur kan (bijv. steekproefsgewijs) doorvragen naar de betaling van de accijns; hij hoeft daarvoor geen gerede aanleiding te hebben.
- Er is sprake van vrije bewijsleer.
- De inspecteur kan geen bewijs eisen dat in alle redelijkheid niet van belastingplichtige kan worden verlangd. Zo zal een leverende AGP-houder 3 schakels terug een belanghebbende in het algemeen geen bewijs van betaling van de accijns (kunnen of willen) leveren voor een bepaalde partij accijnsgoederen die zij met betaling van accijns heeft uitgeslagen tot verbruik. De inspecteur kan dan, al naar gelang de betrouwbaarheid van de leverancier, naar diens oordeel genoegen nemen met diens verklaring dat de accijns is betaald over periode X.

Bewijslastverdeling
Indien er sprake is van teruggaaf van accijns als gevolg van wederinslag in AGP wordt het verzoek om teruggaaf verrekend bij de voldoening op aangifte van de voor het desbetreffende tijdvak (van inslag) over de uitslag tot verbruik verschuldigde accijns van belanghebbende. Alhoewel de HR niet expliciet op de bewijslastverdeling ingaat, is het logisch dat het op de weg van belanghebbende ligt om aannemelijk te

maken dat belastingverlagende gegevens in haar aangifte juist zijn. Hierbij gaan de normale regels op: wie stelt moet bewijzen. Als belanghebbende in de aangifte stelt in aanmerking te komen voor teruggaaf zal hij moeten bewijzen dat hij aan de voorwaarden daarvan voldoet. Hetzelfde geldt bij een regulier verzoek om teruggaaf.

Huidige en gewenste praktijk

5.1.2d . 5.1.2d

Teruggaven CUA

Een belangrijke speler in het veld van de teruggaven is de CUA. Bij de CUA komen namelijk de verzoeken via DTA langs. Op een deel van de verzoeken, nl. de verzoeken die worden geraakt door een profiel, vindt uitworp plaats. Deze uitworp wordt beoordeeld door de CUA, 5.1.2d

5.1.2d

5.1.2d

Conclusie

Om in aanmerking te komen voor teruggaaf moet eerst de betaling worden aangetoond (het wat). Het

memo van 5.1.2e geeft hiertoe een eerste aanzet (het hoe): het theoretisch kader met de verdeling van de bewijslast.

Actie Vaco's:
- Bespreken met FR-, Toezicht- en AC-collega's en teamleiders KIS.
- Elkaar terugkoppelen als zaken lopen die vragen opleveren.

3. Wanneer
Laten wij gewoon beginnen! Ga met de AC's en de Vaco FR het gesprek aan.
Dit helpt ook met de ontwikkeling van onze eigen organisatie. Een factuur is een reden om het gesprek aan te gaan met de verzoeker. Lever maatwerk tussen bekende en onbekende klant, help zo mogelijk de klant in zijn gesprek met de leverancier, maar laat de klant het werk doen als schakels terug het bewijs moet worden gehaald.
Het verhaal van 5.1.2e over de klant die alleen met een bonnetje van die winkel zijn aankoop kan ruilen bij die winkel schetst op eenvoudige wijze hoe wij de problematiek zien. En is het overleggen van het bonnetje niet mogelijk, dan moet belanghebbende een verklaring van de leverancier overleggen waaruit blijkt dat die zelf in die periode de accijns over het betreffende goed heeft betaald.

5.1.2d

.

5.1.2e 5.1.2d

. 5.1.2e neemt hiertoe het initiatief naar de RG HHB, **actie** 5.1.2e

Opmerkingen
- 5.1.2e Stel een ondergrens vast.
- 5.1.2e 5.1.2d .
- 5.1.2e de CUA bepaalt de risico's niet, die afweging ligt bij DLTC.
- 5.1.2e informeert zijn omgeving.
- 5.1.2e ziet genoeg hobbels, bijv. KM, gaat wel aansturen.
- Laten opnemen in KRM.
- 5.1.2d **actie** 5.1.2e
- Verzoek CUA via DLTC naar regio
- 5.1.2e vraagt na bij 5.1.2e als het verzoek niet binnen 8 weken wordt afgehandeld, wordt dan de teruggaaf automatisch verleend? **Actie** 5.1.2e
- 5.1.2e ekijkt de opmerkingen van 5.1.2e op de DTA-profielen. **Actie** 5.1.2e
- Nieuwe klanten: aansturing DLTC via de CUA.
- De bewijslast ligt anders bij binnenlandse accijnscontroles (vervoer, AVP, opslag) bij niet-vergunninghouders. Dan ligt de bewijslast bij de Douane als die wil weten of de accijns is betaald.

Handhavingscommunicatie?
Gaan we hhc gebruiken voor de nieuwe situatie, en hoe gaan we met oude gevallen om?
Er is geen gewijzigd beleid en dus ook geen overgangsbeleid, dus waarom hhc? Artikel 72 WA was altijd zo. Wel moeten alle regio's tegelijkertijd hetzelfde uitdragen.
NB: In individuele gevallen kan vertrouwen zijn gewekt; dan is het zaak om een overgangstermijn vast te stellen, vanwege beginselen van behoorlijk bestuur.

5.1.2e neem in het teruggaafformulier een clausule op dat bewijs van betaling moet worden overgelegd/bewaard, actie 5.1.2e (naschrift 5.1.2e het nieuwe teruggaafformulier is vorig jaar al vastgesteld. Ik heb de vraag bij IM neergelegd, het komt op de backlog (wensenlijstje)).
5.1.2e ook op internet duidelijk vermelden, **actie** 5.1.2e

Conclusie: Er komt geen aparte hhc, wel wordt het teruggaafformulier voorzien van een toelichting en wordt de tekst op douane.nl aangepast. Tevens wordt e.e.a. opgenomen in KRM en de controleopdracht.

20.05.03.03.03 Weekaangifte verplicht?
Wegens tijdgesbrek schuift dit agendapunt op naar de volgende vergadering op 16 juli.

20.05.03.03.04 Van AGP rechtstreeks naar particulier
Wegens tijdgesbrek schuift dit agendapunt op naar de volgende vergadering op 16 juli.

20.05.03.03.05 Wie mag teruggaafverzoek doen?
5.1.2e komt met de volgende casus:
67 AWR

Vraag
De vraag is of de heer 67 AW wel degene is die over het geëxporteerde bier de accijns mag terugvragen als hij het bier verkoopt onder de omstandigheden zoals hieronder beschreven.

Casus
67 AWR

67 AWR

67 AWR

67 AWR

De vragen zijn:
- wie is gerechtigd de accijns over het uitgevoerde bier terug te vragen: de heer 67 AW of zijn klant 67 AWR?
- Aan welke voorwaarde(n) moet de aanvrager voldoen om gerechtigd zijn het verzoek om teruggaaf van accijns in te dienen?

Beoordeling
Uit het Handboek Accijns blijkt dat de teruggaaf wordt verleend aan degene die het verzoek om teruggaaf indient en belanghebbende is bij de goederen.
- Moet de heer [67 AW] als belanghebbende worden gezien of [67 AWR] de [67 AWR] klant? Er kunnen geen twee belanghebbenden zijn.
- Is de belanghebbende de partij, die de beschikkingsmacht over het bier heeft op het moment dat het bier de Unie verlaat?
- Of zijn de afgesproken incoterms hier leidend?
- Waar is het begrip "belanghebbende" gedefinieerd? In de AWR of kan dit misschien uit het DWU worden herleid?

Gebleken is dat op de naam van de heer [67 AW] aangiften ten uitvoer zijn gedaan en dat in zijn administratie uitvoergeleidedocumenten aanwezig zijn; een vereiste genoemd in art 30 UBA.
Maar de heer [67 AW] had niet de beschikkingsmacht over het bier op het moment dat het bier de Unie verliet en hij hoefde niet voor de kosten van het vervullen van de douaneformaliteiten op te draaien.
- Was hij dan de persoon die de aangifte ten uitvoer moest indienen?
- Is het antwoord op deze vraag van belang voor de vraag wie het verzoek om teruggaaf van accijns mag indienen?
De aangifte ten uitvoer moet door de exporteur worden ingediend.

Het is niet bekend of [67 AWR] n de Unie een vestiging heeft. Nader moet worden bekeken of art. 1 lid 19 letter b onder ii GVo rechtvaardigt dat de heer [67 AW] het verzoek om teruggaaf van accijns mag indienen. Maar [67 AW]. draagt niet de kosten voor het vervullen van de douaneformaliteiten.

Los van deze vragen zal degene die om teruggaaf verzoekt en beweert de accijnsgoederen veraccijnsd te hebben gekocht, moeten aantonen dat voor deze partijen daadwerkelijk in Nederland de accijns is betaald. De verkopende partij in Nederland zal terug moeten gaan in de keten van leveringen en zal zelf moeten kunnen aantonen/bewijzen dat de Nederlandse accijns is betaald, zie ook artikel 30 UBA en 32b, 4e en 5e lid URA:
Artikel 30 UBA
"Teruggaaf van accijns voor accijnsgoederen die zijn gebracht naar een derde land, wordt verleend indien in de administratie van degene die verzoekt om teruggaaf van accijns documenten zijn opgenomen die zijn vereist op grond van wettelijke bepalingen als bedoeld in artikel 1:1, eerste en tweede lid, van de Algemene douanewet, waarmee wordt aangetoond dat de accijnsgoederen ten uitvoer zijn aangegeven en het grondgebied van de Unie hebben verlaten."

Artikel 32b, 4e lid UBA "*Degene die verzoekt om teruggaaf van accijns neemt in zijn administratie de aankoopfacturen van de desbetreffende accijnsgoederen op alsmede alle andere bescheiden die in verband met het verzoek om teruggaaf zijn vereist."*

5e lid: "*De administratie van degene die verzoekt om teruggaaf van accijns is voorts zodanig ingericht, dat daarin op overzichtelijke wijze alle van belang zijnde gegevens zijn opgenomen voor de beoordeling van het bedrag van de teruggaaf."*

Dhr. [67 AW] is geen belanghebbende bij de goederen omdat [67 AWR] s geleverd. Feitelijk heeft de levering plaatsgevonden in NL en is de [67 AWR] afnemer vanaf dat moment belanghebbende bij de goederen.

De definitie van exporteur in de douaneaangifte is opgenomen in artikel 1 lid 19 GVo. Over deze bepaling is momenteel nogal wat te doen. De Uniewetgeving is duidelijk dat de exporteur in de Unie gevestigd moet zijn. Maar Nederland staat toe dat in een douaneaangifte ten uitvoer ook iemand vermeld wordt als exporteur die buiten de Unie gevestigd is. Dit zou medio april 2020 niet meer mogen maar Corona heeft voorkomen dat we dit niet meer toestaan. Dat betekent voor deze casus dat degene die als exporteur in de douaneaangifte vermeld is zowel binnen als buiten de Unie gevestigd kan zijn. (Dit zal in de nabije toekomst wel wijzigen.)

Het is dus nog onduidelijk of de [67 AWR] als exporteur als bedoeld in art. 1, lid 19 Gvo valt aan te merken omdat hij niet in de EU gevestigd is. Hij zou volgens het Handboek Accijns in ieder geval wel

belanghebbende zijn bij de goederen en een verzoek om teruggaaf kunnen indienen. Maar hij kan geen confirmation of exit op zijn naam krijgen omdat hij (wellicht) niet de exporteur is als in art. 1, lid 19 Gvo. Hij kan daarom (wellicht) niet voldoen aan de administratieve vereisten van art 30 UBA. Dat betekent dat hij geen teruggaaf kan krijgen.

Nu dhr 67 AW geen belanghebbende bij de goederen is kan hij ook niet in aanmerking komen voor de teruggaaf. Dus geen van beiden teruggaaf? Dat lijkt niet bevredigend als de goederen inderdaad naar 67 AWR gaan en er Nederlandse accijns is voldaan. Dit is niet in overeenstemming met het bestemmingslandbeginsel. Conclusie is dat noch de wetgeving, noch de jurisprudentie (nationaal en Unie) een pasklaar antwoord geeft op de vraag wie gerechtigd is het verzoek om teruggaaf te doen.

In het Handboek Accijns is opgenomen dat de teruggaaf aan belanghebbende verleend wordt. Deze bepaling heeft weliswaar geen wettelijke basis, maar is wel heel begrijpelijk. Het zou immers heel vreemd zijn dat een teruggaaf zomaar aan eenieder die dat verzoekt verleend kan worden. De verzoeker moet de nodige bescheiden in bezit hebben.

Maar dan nog kan niet aan iedereen die deze bescheiden in zijn bezit heeft een teruggaaf verleend worden. Dat kan alleen aan degenen die deze bescheiden normaliter in hun bezit kunnen hebben, gelet op hun aandeel in een transactie. Als we letterlijk de wetgeving zouden toepassen en eenieder teruggaaf verlenen die in het bezit is van deze bescheiden, zouden we meerdere teruggaven moeten verlenen aan meerdere schakels in de keten, want een inkoopfactuur kan bij meerdere personen (verschillende inkopen) in het bezit zijn en een Confirmation of Exit is eenvoudig te kopiëren.

Dan de vraag of we aansluiten bij degene die als exporteur in de douaneaangifte is vermeld.
De meest veilige situatie lijkt het aansluiten aan het begrip exporteur volgens de douanewetgeving. Hierdoor hebben we immers de laatste schakel in de keten in beeld. Het is immers de exporteur die beslist dat de goederen de Unie zullen verlaten (artikel 1, lid 19 punt i GVo). Als 67 A. als exporteur aangemerkt kan worden dan komt hij ook voor teruggaaf in aanmerking.

Naast accijns hebben we ook nog te maken met de omzetbelasting. Op grond van Tabel II, post a2 kan voor goederen die door een ondernemer buiten de Gemeenschap (EU) worden vervoerd het 0-tarief voor de OB toegepast worden. De leverancier (zoals deze genoemd wordt) kan ook aanspraak maken op dit 0-tarief als de goederen bij hem afgehaald worden.

De wetgever benoemt bij diverse accijnsteruggaafbepalingen aan welke persoon de teruggaaf wordt verleend, maar bij deze teruggaafbepaling heeft de wetgever dit niet gedaan. Wellicht logisch omdat het een douaneregeling betreft. Dit laat ruimte voor interpretatie, maar we moeten ook uitkijken dat we het niet teveel beperken. Eén zin in het Handboek Douane spreekt boekdelen: "*De definitie van exporteur biedt een grote flexibiliteit in het kiezen van de persoon die is aan te merken als exporteur voor douanedoeleinden*." (HD 20.00.00 par. 2.4.6.1.). Het kan zomaar gebeuren dat een logistiek dienstverlener als exporteur wordt opgevoerd, b.v. indien de verkoper en koper buiten de EU zijn gevestigd.

Je kunt ook nog denken om het in de richting van het begrip "aangever" in het DWU te zoeken (art. 5, punt 15 DWU) en dit in art. 71 WA op te nemen. Die figuur komt in iedere douaneaangifte voor en er is er maar één van. En die is altijd in de EU gevestigd. Dan kan het gebeuren dat een logistiek dienstverlener de aangever is (m.n. bij indirecte vertegenwoordiging). Het is dan echter geen onlogische figuur, want hij heeft de uitdrukkelijke opdracht om uitvoerformaliteiten te verrichten. En het ligt vast in de WA en dus iedereen die van de teruggaafregeling gebruik wil maken, weet van tevoren waar hij aan toe is.

Conclusie
We zullen de CG Formaliteiten en BR hierbij betrekken vanwege het begrip exporteur. **Actie** 5.1.2e. neemt op met 5.1.2e.

Het is in ieder geval duidelijk dat de wetgeving is geschreven in de tijd van een papieren wereld, maar inmiddels leven wij in digitale wereld. De wetgeving is niet meeveranderd. Het is noodzakelijk dat uit de wetgeving blijkt wie als belanghebbende moet worden aangemerkt, **actie Tafeltje Formaliteiten** gaat kijken wie dat is, en doet een voorstel aan 5.1.2e.

Opmerkingen
- 5.1.2d

5.1.2e.
5.1.2d 5.1.2e.

20.05.03.03.06 Infoverstrekking over geldigheid vergunning IVV
Dit agendapunt is wegens tijdgebrek niet behandeld. Het onderwerp komt terug op de agenda als er ontwikkelingen zijn. De vervolgafspraak met FR is reeds gemaakt Wel volgt hieronder als mededeling de reactie van de voorzitter:

"*Zoals beloofd hebben* 5.1.2e *en ik dit onderwerp opgepakt om asap groen licht te krijgen. Mede ook vanwege de in de vergadering besproken behoefte. Alle primaire reacties intern laten zien dat dit groene licht er niet of zeker niet snel komt. Dat betekent concreet dat er in afwachting van een eventueel vervolg geen akkoord is over het delen van de informatie.*

Rode draad reacties:
Het is een probleem binnen een civiele relatie.
- *Leverancier en afnemer gaan over en weer een (contractuele) verbintenis aan.*
- *Onderdeel van die verbintenis is dat de afnemer de leverancier vrijwaart van een accijns— en/of verbruiksbelastingclaim.*
- *Dit kan onderdeel van algemene leveringsvoorwaarden zijn maar kan ook op genomen zijn in het contract.*
- *Bij een overeenkomst geldt dan dat de partij die niet nakomt een claim kan verwachten van de wederpartij.*

Dit vindt geheel binnen de civiele rechtsverhouding plaats zonder dat de Douane (lees de Overheid) daarin een positie heeft of wil hebben.

Er zijn voorbeelden dat de Overheid e.e.a. wel faciliteert. Daar ligt echter altijd een grondslag of een mogelijkheid in de wet- en regelgeving.
- *Denk daarbij aan de navraag EORI-nummer bij Douane.*
- *Een ander voorbeeld is dat de RVO vergunningen publiceert, zie: https://www.rvo.nl/vergunningen-online. Vooralsnog is de aanname dat ook dit op regelgeving gebaseerd is.*
- *Ons SEED programma is gebaseerd op de Brusselse regelgeving.*

Als we volharden in de behoefte, zal er een nadere onderbouwing moeten komen tot wijziging wetgeving.

Vervolgens ontstaat de nieuwe discussie over het hoe beschikbaar stellen. Er is namelijk ook duidelijk geworden dat daarover verschillende inzichten zijn.

5.1.2e. *heeft op zijn regio de toestemming met ingang van 16 juni ingetrokken.*

5.1.2e. *heeft met zijn* 5.1.2e *afgesproken dat hij e.e.a. opnieuw beschouwt en met een reactie/ voorstel komt. Natuurlijk wordt de Cg daarin mee genomen*."

20.05.05 Jurisprudentie
20.05.05.01 Rode olie voorhanden ECLI:NL:RBDHA:2020:2518
Ter info
Verweerder heeft aannemelijk gemaakt dat eiseres een accijnsgoed voorhanden heeft gehad buiten een accijnsschorsingsregeling. Ook heeft verweerder aannemelijk gemaakt dat de genomen monsters representatief waren en is hij uitgegaan van de juiste hoeveelheid gasolie. Eiseres heeft verder niet aangetoond dat over de gasolie eerder accijns is geheven of in de heffing is betrokken. Verweerder heeft voldaan aan zijn onderzoeksplicht met betrekking tot het controleren van de bunkerstations. Beroep ongegrond.

Een mooie uitspraak en we doen de controles niet voor niks, goed verweer van de Douane.

De eiser stelde nogal wat onderwerpen aan de orde om te proberen van de naheffing af te komen!

20.05.05.02 Begrip invoer voor de accijns
Er is een artikel verschenen over het begrip invoer voor BTW en Accijns, zie
https://www.sva.nl/weg-en-wagen/begrip-invoer-voor-btw-en-accijns
Goed om er kennis van te nemen. Kern is dat er dus nog steeds verschil zit tussen begrip invoer bij OB en Accijns

20.05.06 Content
Niet nader behandeld maar kan ter info blijven staan
Quark
5.1.2e. De volgende informatie gisteren ontvangen via de mail:
"*Even een update:*
Het afgelopen weekend heeft de migratie van de content van Arbortext naar Quark plaatsgevonden.
De migratie is goed gegaan. Het team is nu bezig bepaalde zaken verder bij te werken en aan te passen.
De verwachting is dat dit deze week wordt afgerond.
Kortom we liggen op schema !"

5.1.2e. Onderwerp: Einde (Freeze) Arbotext - migratie naar Quark
"Met deze mail wil ik jullie op de hoogte brengen van het feit dat de migratie naar Quark bijna is afgerond.
Vanaf dit moment kan niet meer in Arbortext worden gepubliceerd, Arbortext is tot 1 juli nog wel in te zien.
Vanaf a.s. maandag kan worden gewerkt met Quark.
Het werken in Quark zal voor velen best even wennen zijn. Ik wil alvast aangeven dat het project voor ons hier niet stopt!
Wij gaan door met verdere optimalisatie van het systeem. Hierin willen we waar mogelijk de gebruiksvriendelijkheid optimaliseren.
Ook wordt de gebruikershandleiding de komende week nog aangepast.
Als er vragen zijn over het werken in Quark dan kunnen deze via de mail worden gestuurd aan:
DTO-ECM-Publishing_Postbus & 5.1.2e. *(beiden ook in de CC opgenomen)"*

20.05.07. Aantekeningen vorig overleg 2 juni 2020
Verslag is niet besproken maar 5.1.2e. had vooraf in verslag gereageerd. Dit kan blijven staan voor verslag.

5.1.2e. zie opmerkingen in het verslag van 5.1.2e.

- Stavaza uitstellen bij CUA?
- zie mail 5.1.2e. met de info

- Koppeling systemen, EMCS en DOH, toelichten wat ik bedoeld heb
- doe ik in mail aan 5.1.2e.

- Wil alvast tekst bijlage A2
- nog niet mogelijk
- zie afspraak in vergadering, dekt e.e.a. af

- Inzicht onderwerpen Meldpunt accijns
- leg ik voor aan 5.1.2e.

- Belastingplichtige AVD
- we wachten niet maar maken nu bespreekbaar met DGFZ
- dat kan even op zich laten wachten
- ik beantwoord 5.1.2e.

20.05.08 Rondvraag en evaluatie
5.1.2e. mbt implementatie horizontale Ri.: art.44.3 Ri: daar is de kan-bepaling uitgehaald. Is zijn memo afstandverkopen en dagaangiften meegenomen?
5.1.2e. is nu nog eerste grove versie. Dat artikel wordt meegenomen, 5.1.2e. reageert nog op 5.1.2e. want het

klopt nu niet. De toelichting is duidelijk.
De praktische invulling is moeilijk, om de buitenlandse verkoper belastingplichtige te laten worden. Hoe moet die aangifte kunnen doen? En de fiscaal vertegenwoordiger.

5.1.2e.: een buitenlander kan via Heerlen een btw-nr. aanvragen en zo een aangifte accijns doen.
5.1.2e. dan moeten wij IM meenemen. In de issuelijst van 5.1.2e. staat dat al. Is een verplichting in de nieuwe richtlijn.

5.1.2e. bij nieuwe wetgeving: de Alcoholrichtlijn staat als ‘no discussion’ op de agenda van de Coreper van morgen, na aanvaarding gaat die naar de ecofin, dan in werkingtreding per 01-01-2022. Naar de zelfcertificering kleine bierbrouwers moeten we nog kijken. En het platogehalte wordt weer teruggezet, arrest HvJ wordt dus opzij gezet. Is voor ons aanleiding om over te stappen...

20.05.09 Sluiting

Conceptverslag Coördinatiegroep accijns van donderdag 16 juli 2020, nr. 20.06 via Webex
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e 5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De materiedeskundigenvan het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

20.06.01 Opening en vaststelling agenda.

20.06.02. Mededelingen
20.06.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's
20.06.02.01.01
5.1.2e : De CUA is hard bezig de achterstand naheffingen bijwerken. 5.1.2d

20.06.02.02 Overige mededelingen
20.06.02.02.01 Brieven Toestemming vermengen verstuurd?
5.1.2e gaat na, de rest is in gang gezet.

20.06.02.02.02 Infoverstrekking over geldigheid vergunning IVV
Dit was oorspronkelijk een punt van 5.1.2e maar is met het vorige overleg niet behandeld wegens tijdgebrek.
Wij waren het wel met elkaar eens maar binnen DLK hebben wij de handen (nog) niet op elkaar gekregen. 5.1.2e gaan opnieuw de afstemming met FR aan, we denken toch wat openingen gevonden te hebben, zie ook in de nieuwe instructie informatieverstrekking (zie hierna).
Wordt dus vervolgd na de vakantieperiode.

20.06.02.02.03 Nieuwe instructie informatieverstrekking
Deze instructie treedt m.i.v. 1 juni in werking. Tip: noem hem eens als je met collega's het over accijns hebt.

20.06.02.02.04 De planning CG tot en met januari 2021
Voor zomerreces: 6 augustus (5.1.2e kunnen niet)
Na zomerreces: 1x p.m.: 6 okt., 3 nov., 01 dec., 12 jan.
Aanvang 09.00 uur. Planning is tot max 12.00 uur.

20.06.02.02.05 Overige mededelingen
5.1.2e : 1. Bericht van de 5.1.2e : we zien steeds vaker dat 5.1.2d

5.1.2e loopt derdenonderzoek AC ook via DLTC?
5.1.2e : ja, maar niet via Plato.

2. Druk bezig met rode diesel België met een werkgroepje. Er komt een conferentie/vergadering, in

september. Bewust worden andere regio's niet uitgenodigd: het moet behapbaar blijven en andere regio's raakt het minder.

3. Cloud One: het Lab stelt dat het product wel onder de heffing valt. Er is een hh-brief verspreid naar de bekende importeurs, in cc naar de FT-teams. 5.1.2d

Reactie5.1.2e : "5.1.2d
."

03. Helpdeskvragen

20.06.03.03 Formaliteiten
20.06.03.03.01 Van AGP rechtstreeks naar particulier
5.1.2e komt met de volgende vraag.
Op grond van art. 40, 2e lid WA mag vanuit een AGP niet rechtstreeks aan eindverbruikers worden afgeleverd. Via artikel 40, 3e lid WA zijn in art. 18 URA enkele uitzonderingen genoemd op deze basisregel. Dat er in de huidige praktijk steeds meer wordt 'uitgeprobeerd' is logisch. Zo zie je dat er diverse bedrijven met een AGP online via webshops verkopen.
Of dat vanuit een AGP mag hangt af of de afnemer een ondernemer is of niet. Wetstechnisch valt een internetverkoop aan ondernemers immers niet onder de 'verkoop op afstand'-regeling zoals beschreven in artikel 2f WA. Is de internetkoper echter een 'eindverbruiker' dan kan dat formeel niet.

Als in die situatie de AGP-leverancier het te verkopen product eerst buiten zijn fysieke AGP-locatie brengt dan merken wij dat aan als de uitslag tot verbruik op grond van art. 2, eerste lid onderdeel a WA. Dat kan hij als AGP natuurlijk gewoon zelf doen; het overbrengen van de ene opslagruimte die is aangemerkt als AGP naar de andere opslagruimte (niet aangemerkt als AGP) en dit alles binnen zijn eigen bedrijf.
Als vervolgens die goederen dus zijn overgebracht naar een andere ruimte dan die fysiek begrensde AGP-ruimte dan zijn het feitelijk 'veraccijnsde' goederen. De uit AGP uitgeslagen goederen worden immers in de periodieke accijnsaangifte van die maand opgenomen. Zodra de goederen dan dus in die 'veraccijnsde' opslagruimte aanwezig zijn kan die AGP houder (weliswaar dan niet meer handelend als AGP) die partijen zonder meer aan eindverbruikers verkopen in binnen- en buitenland. Dit kom je tegenwoordig regelmatig tegen en daar ook niets mis mee, zolang e.e.a. administratief te volgen is.

Anders lijkt dat met de aflevering van wijn aan particulieren te zijn. Wat is het geval?
67 AWR . De vraag daarbij is op welke wijze je art. 18, onderdeel c URA in dat verband moet zien/lezen/uitleggen.
Als je de uitzonderingsregel voor het verkrijgen van een (opslag) AGP m.b.t. wijn leest v.w.b. de levering aan eindverbruikers (art. 18 onderdeel c URA) dan staat daar:
"*plaatsen van waaruit groothandelaren in wijn rechtstreeks aan particulieren leveren*" komen in aanmerking voor een AGP. Er is verder geen uitleg over de bedoeling van deze bepaling te vinden.
In het handboek staat (30.10.00 onderdeel 3.7): "*plaatsen van waaruit groothandelaren in wijn rechtstreeks aan particulieren verkopen. Deze mogelijkheid is opgenomen omdat groothandelaren wijn vaak opslaan voor particulieren*". Eenzelfde zeer beperkte uitleg is er in de Vakstudie te vinden.

Dit alles zou kunnen betekenen dat dit artikel 18 onderdeel c URA dat al zeer lange tijd in de Uitvoeringsregeling is opgenomen, is blijven 'hangen'. In het wetsvoorstel van vergaderjaar 1990-1991 nr. 21368 was destijds immers nog een artikel 73 inzake "traditionele wijnhandel" opgenomen.
"*De traditionele wijnhandel is gespecialiseerd in de verkoop aan en de opslag voor particulieren. De handelaren brengen de accijns naar dit tarief onmiddellijk bij verkoop in rekening aan hun cliënten. De 'afdracht' aan de fiscus geschiedt echter veelal pas na 5 á 6 jaren als de wijn feitelijk wordt afgeleverd. De wijnhandel brengt geen of weinig opslagkosten in rekening, omdat hij deze kosten kan financieren uit het rentevoordeel over de accijns. Een dergelijk uitstel van betaling van belasting past niet meer in het nieuwe systeem. Bovendien zie ik geen redenen om het te handhaven. Ingevolge het voorstel van wet moet de accijns ter zake van de uitslag uit de accijnsgoederenplaats voortaan worden voldaan naar het op dat tijdstip geldende tarief. Omdat de traditionele wijnhandel aflevert aan verbruikers zou hij in beginsel niet in aanmerking komen voor een accijnsgoederenplaats (verwezen zij naar paragraaf 2.4 hiervoor). Gezien de*

aard van deze bedrijven en de langdurige opslag van wijn bij hen, acht ik het evenwel gerechtvaardigd dat zij toch in aanmerking kunnen komen voor een accijnsgoederenplaats. Voor deze wijnhandel zou voorts een systeem waarbij voor de verkochte voorraad de verschuldigdheid van de accijns wordt uitgesteld tot het moment waarop de wijn daadwerkelijk wordt uitgeslagen tot een onzekere situatie leiden. Alsdan zou immers ook het tarief op het tijdstip van de feitelijke levering van toepassing zijn. Daarom is in het voorstel van wet een bepaling opgenomen waardoor de verkoop aan de verbruiker als uitslag wordt aangemerkt. De wijn die tijdens de opslag wordt verkocht mag in de accijnsgoederenplaats blijven liggen op voorwaarde dat de opslag van zowel de onveraccijnsde wijn als de veraccijnsde wijn blijkt uit de administratie. Ten aanzien van de huidige voorraden reeds verkochte wijn, waarvoor de accijns nog moet worden afgedragen, zal een overgangsregeling worden getroffen."
Tweede Kamer, vergaderjaar 1989-1990, 21 368, nr. 3 blz. 19

Uiteindelijk is dit artikel 73 (traditionele wijnhandel) er destijds niet gekomen. Uit de 3e nota van wijziging op dat wetsvoorstel bleek immers:
"*Ingevolge onderdeel C vervalt artikel 73 van het wetsvoorstel. Dit artikel heeft betrekking op de zogenoemde traditionele wijnhandel. Deze is gespecialiseerd in de verkoop aan en de opslag voor particulieren. In artikel 73 van het voorstel van wet is bepaald dat in afwijking van artikel 2, eerste lid, de verkoop aan de verbruikers als uitslag kan worden aangemerkt. De wijnhandelaar heeft daardoor zekerheid wat betreft het accijnsniveau voor de door hem reeds verkochte, maar nog in opslag gehouden wijn. De Centrale Vereniging van Nederlandse Wijnhandelaren heeft mij onlangs verzocht artikel 73 te laten vervallen. Door de jongste ontwikkelingen in de traditionele wijnhandel - de opslagperioden zijn korter geworden en voorts voorzien de standaardcontracten nu in het doorberekenen van een eventuele accijnsverhoging - heeft men niet langer behoefte aan de in artikel 73 opgenomen regeling, die tot extra administratieve handelingen noopte. Mijnerzijds bestaat geen bezwaar tegen het vervallen van artikel 73.*"
3e Nota van Wijziging: Tweede Kamer, vergaderjaar 1990-1991, 21 368, nr. 15 blz. 2

In die context gezien is art. 18, onderdeel c URA te begrijpen, zij het dat het toenmalige voorstel inzake het tijdstip van de verschuldigdheid (tijdstip van verkoop aan particulier) uiteraard niet meer geldt. Dat past ook bij de toelichting die is gegeven bij het intrekken van het voorstel van dit art 73.
Gelet op de uiterst beperkte uitleg in Handboek en Vakstudie is deze zogenoemde 'traditionele wijnhandel' naar mijn idee nog steeds de oorzaak van het bestaan van art. 18, onderdeel c URA ondanks dat we daar geen specifiek basisartikel (met uitleg) voor hebben.

Concreet zou je zonder enige achtergrond art. 18 onderdeel c kunnen uitleggen dat eenieder die bij ons een opslag AGP wijn heeft (dat zijn immers de groothandels) via deze uitzondering in art. 18, onderdeel c URA, die wijn aan particulieren mag leveren. Of dit nu wel of niet te maken moet hebben met de hiervoor genoemde traditionele wijnhandel blijkt immers nergens uit. Je zou immers nog kunnen redeneren dat dit art. 18, onderdeel c URA helemaal niet is blijven hangen uit het verleden.

Als we de basis bij het verlenen van een opslag AGP namelijk toepassen dan zou je kunnen redeneren dat die specifieke levering aan particulieren vanuit de wijnhandel ook iets bijzonders is. Immers een groothandel, ook al heeft deze een opslaghoeveelheid die boven de grenzen van art. 17 URA uitkomt, komt niet in aanmerking voor een AGP als die normaliter aan eindverbruikers aflevert (zie passage uit MvA hieronder). Dat is immers de basisregeling (art 40, 2e lid WA). Enkel een 'echte' groothandel, die dus distribueert naar de detailhandel (niet aan eindverbruikers) komt in aanmerking voor een AGP, mits deze voldoet aan de opslagcriteria van art. 17 URA (art. 40, eerste lid, onderdeel b, WA). Voor specifiek die AGP–wijn groothandels die zich tevens bezighouden met de 'traditionele wijnhandel' is die uitzondering in art 18, onderdeel c gemaakt.

"*De horeca– en slijtersbedrijven zullen ook onder de nieuwe wet niet in aanmerking komen voor een vergunning voor een accijnsgoederenplaats. Wel kunnen zij voor hun opslag– en distributiecentrum in aanmerking komen voor een vergunning voor een accijnsgoederenplaats. Het moet dan om een duidelijke distributiefunctie gaan en niet om de opslag van de normale winkel– of restaurantvoorraad*."
Tweede Kamer, vergaderjaar 1989-1990, 21 368, nr. 7 blz. 8 (=MvA)

Toepassing van de volgorde van art. 40 WA leidt tot het volgende:
- Vraag 1 (art. 40, eerste lid, onderdeel a): wordt er vervaardigd? Antw: NEE

• Vraag 2 (art. 40, eerste lid, onderdeel b): wordt er opgeslagen? Antw.: JA, en worden dan de opslagcriteria van art. 17 URA gehaald? Als op deze laatste vraag NEE wordt geantwoord is het af, dus geen AGP. Als die vraag met JA wordt beantwoord gaan we door naar de volgende vraag 3:
• Vraag 3 (art. 40, 2e lid): wordt er afgeleverd aan eindverbruikers? Antw: JA dus in principe geen AGP, maar via art. 40, 3e lid jo. art. 18, onderdeel c URA is wel een AGP mogelijk.

Conclusie: bij een strikte hantering van de volgorde van art. 40 WA zou een AGP wijn die levert aan particulieren dus ook minimaal moeten voldoen aan de distributie (zie hiervoor genoemde passage uit MvA) – en opslageis (art. 17 URA), anders kom je niet toe aan de uitzondering van de basisregel van art 40 lid 3 WA (art 18 URA).

Dit wordt onderstreept door het volgende:
In de MvT (Kamerstukken Tweede Kamer, vergaderjaar 1989-1990, 21 368, nr. 3 blz. 46 en 47) wordt het begrip “criteria” (meervoud) genoemd: Er moet worden voldaan aan “bepaalde criteria”; zie eerste zin MvT op artikel 41 (nu artikel 40). In de toelichting op het derde lid is vermeld: “…een plaats die niet voldoet aan de hiervoor geschetste criteria...”. Tekstueel is al duidelijk dat moet worden voldaan aan beide criteria (hoeveelheid en afleveren aan gebruiker). Dit is overigens ook af te leiden uit de tekst van onderdeel 3.1. van de Beleidsregels accijnswetgeving. In de situatie van indirecte aflevering moet het zelfs een “normaal” AGP zijn omdat de poortverkopen slechts een bijzaak van de AGP-activiteiten mag zijn.
Het zou toch wel heel vreemd zijn als de minimumhoeveelheidseis niet zou gelden als er aan gebruikers geleverd wordt.

Conclusie: Artikel 40 moet in zijn geheel toegepast worden, en in de juiste volgorde worden toegepast:
• Lid 1 voor de hoeveelheidseis
• Lid 2 voor het verbod om af te leveren aan gebruikers
• Lid 3 voor de uitzonderingen.

De CG is het met deze redenering eens.

20.06.03.03.02 Drijvend hotel en art. 66 WA
5.1.2e komt met de volgende casus.

67 AWR

In dit geval staat er in de vergunning dat het schip geen toestemming heeft om te varen. Daarnaast hebben dergelijke schepen meestal vaste aansluitingen met de wal, zoals riool, kabels, e.d. Deze vaste aansluitingen zijn niet zo maar even los te maken om een rondje te kunnen varen. 5.1.2d

5.1.2e is van mening dat als zo'n schip een vergunning heeft, waarin duidelijk staat dat er niet gevaren mag worden, er geen recht op vrijstelling artikel 66 WA is. Ook de aanwezigheid van vaste aansluitingen met de wal, zoals een rioolaansluiting, is volgens hem voldoende om geen recht te hebben op vrijstelling.
5.1.2e vraagt de CG of die het met hem een is.

5.1.2e is het eens en verwijst naar art. 66, tweede lid WA: “*De vrijstelling als bedoeld in het eerste lid, onderdelen a en b, is niet van toepassing met betrekking tot minerale oliën die worden gebruikt voor pleziervaartuigen of plezierluchtvaartuigen dan wel worden gebruikt aan boord van schepen die kennelijk niet worden gebruikt om te varen.*”

5.1.2e is het ook eens en verwijst naar de leveringen van rode olie destijds 67 AWR

5.1.2e is het ook eens maar waarschuwt voor de waarde wordt toegekend aan de vergunning van de

gemeente. Als de gemeente een vergunning heeft verleend waarin aangegeven is dat er niet gevaren mag worden dan ligt evengoed de bewijslast bij de douane om aan te tonen dat er ook "kennelijk niet gevaren wordt". Een vergunning van de gemeente is namelijk geen criterium voor onze wetgeving. Dus naast zo'n vergunning hebben wij meer bewijzen nodig, zoals de fysieke waarnemingen. 5.1.2d

Een ander probleem is wanneer FT kan concluderen dat het een schip betreft dat nooit van z'n plaats komt. Over welke periode hebben we het dan? Dat is lastig te vangen in een vaste termijn. Ook het doel van eventueel varen speelt een rol. Een schoolschip dat 1 x per jaar praktijkles geeft is al een schip dat wel bestemd is om te varen maar een woonboot die 1 x per jaar verlegd wordt i.v.m. de zomer is dat weer niet. Je zult dus per geval moeten kijken wat de feiten en omstandigheden zijn.

Wellicht dat een aantal duidelijke voorbeelden de collega's van FT helpt om de gevallen te beoordelen, want het is geen zwart-wit verhaal; er zit ook zeker een grijs gebied tussen.

Conclusie
Bij elk geval opnieuw zul je aan de hand van een samenstel van feiten en omstandigheden tot de conclusie moeten komen of het schip niet gebruikt wordt om te varen en dus niet in aanmerking komt voor de vrijstelling. Alleen een vergunning van de gemeente is onvoldoende, er zijn aanvullende constateringen nodig.

De CG is het eens.

20.06.03.03.03 Teruggaaf 71h WA en Handboek
5.1.2e komt met de volgende bemerking over toepassing van de teruggaaf als bedoeld in artikel 71h WA, 31e UBA en 35k UBA.
Een bedrijf heeft opmerkingen gemaakt dat de Douane niet overal over de bepaling van artikel 31e, eerste lid UBA hetzelfde uitlegt.

Artikel 31e UBA stelt de voorwaarde dat de motorbrandstof waarover teruggaaf wordt gevraagd (motorbrandstof waarvan de bio-component minimaal 10% van de energie-inhoud vertegenwoordigt) wordt gebruikt voor het aandrijven van motorrijtuigen. Dit betekent dat de verzoeker moet kunnen aantonen dat energie-inhoud van de biobrandstof nog steeds 10% of meer is bij aflevering aan motorrijtuigen

In verband met de eenheid van uitvoering stelt 5.1.2e voor om de tekst van het Handboek accijns aan te passen; 5.1.2e heeft nog iets aangevuld.

De CG is akkoord. Het Handboek Accijns onderdeel 50.20.00, paragraaf 4.7.1 'Wanneer teruggaaf' wordt aangepast, **actie:** 5.1.2e**.**

20.06.03.03.04 Weekaangifte verplicht?
5.1.2e komt met de volgende kwestie.
Er is onduidelijkheid wanneer een GG aangifte mag/moet doen.
In artikel 53a, tweede lid WA is een uiterste termijn opgenomen, maar volgens 5.1.2e is dat geen verplichte termijn: Als een GG accijnsgoederen ontvangt die onder schorsing zijn vervoerd dan moet de accijns voor deze accijnsgoederen uiterlijk de vrijdag van de week, volgende op de week van de ontvangst, voldaan worden op aangifte. Deze aangifte wordt in de praktijk daarom ook weekaangifte genoemd. Door het gebruik van de bewoording "uiterlijk" is het geen verplichting om 1 keer per week een aangifte te doen van de accijnsgoederen die gedurende de voorafgaande week ontvangen zijn. Een GG mag voor elke afzonderlijke zending apart aangifte doen als die dat wil. Als het per zending is dan kan in de aangifte de dag van ontvangst aangegeven worden. Het wordt dan als het ware een dagaangifte. Doet een GG aangifte van accijnsgoederen die over meerdere dagen ontvangen zijn, dan moet de mogelijkheid weekaangifte

gebruikt worden. Een GG mag zelf bepalen wanneer er aangifte wordt gedaan (en de betaling), als dit maar uiterlijk de vrijdag gebeurt van de week volgend op de week van ontvangst.

5.1.2e vraagt zich af of een GG de verplichting heeft pas aangifte te doen op de vrijdag van de week daaropvolgend.

Volgens 5.1.2e bestaat die verplichting wel; uit artikel 53a, tweede lid WA blijkt dat de GG aangifte doet van de in een week verschuldigd geworden accijns.

Diverse collega's zijn van mening dat er geen verbod is om de weekaangifte al op dinsdag te doen, of meerdere weekaangiften in één periode. Uit de Memorie van Toelichting blijkt volgens hen dat de weekaangifte een verruiming is ten opzichte van de dagaangifte, maar geen verplichting:

'*Het voorstel tot invoering van een weekaangifte betreft een vereenvoudiging van de uitvoeringspraktijk voor geregistreerde bedrijven die thans aangifte doen. Geregistreerde bedrijven zijn bedrijven die niet de hoedanigheid van vergunninghouder van een accijnsgoederenplaats hebben, maar wel gemachtigd zijn om bij de bedrijfsuitoefening accijnsgoederen onder schorsing van accijns uit een andere lidstaat te ontvangen. Deze bedrijven zijn verplicht om uiterlijk een dag na de dag van ontvangst van de accijnsgoederen aangifte te doen en de verschuldigde accijns te betalen. Voor de geregistreerde bedrijven betekent deze dagaangifte een steeds terugkerende administratieve last. Zij ontvangen namelijk geregeld partijen accijnsgoederen onder schorsing van accijns en zij moeten voor iedere partij afzonderlijk aangifte doen. Voorgesteld wordt om de termijn voor het doen van de aangifte en het voldoen van de belasting te verruimen. Een dergelijke verruiming past binnen het streven de administratieve lasten voor het bedrijfsleven — daar waar mogelijk — te verminderen. Het voorstel strekt ertoe de termijn waarbinnen aangifte moet worden gedaan en waarbinnen de belasting op aangifte moet zijn voldaan te verruimen tot uiterlijk de vrijdag van de week volgende op de week waarin de partijen accijnsgoederen zijn ontvangen.*

- *Hierdoor wordt feitelijk een uitstel van het vervullen van de formaliteiten bewerkstelligd van maximaal negen en minimaal vijf werkdagen. Bovendien kunnen alle zendingen die in een week zijn ontvangen in één keer worden aangegeven en kan de belasting daarvoor ook in één keer worden voldaan. Ook voor de Belastingdienst betekent dit een vereenvoudiging. De horizontale accijnsrichtlijn (Richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 februari 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop, PbEG L 76) biedt de ruimte tot het invoeren van een weekaangifte voor geregistreerde bedrijven.*
- *De wijze van voldoening van de accijns wordt voor deze groep geheel overgelaten aan de lidstaten*.' MvT, Kamerstukken II 2003/04, 29 729, nr. 3, p. 2.

Conclusie
De CG is van oordeel dat het doen van weekaangifte een verruiming is ten opzichte van het doen van een dagaangifte, maar dat het niet als een verplichting moet worden gezien.
5.1.2e is het hier niet mee eens, gezien de bewoordingen van art. 53a WA. Actie 5.1.2e legt het voor aan de juristen van het cluster (gedaan).

20.06.03.03.05 Provianderen vliegtuig uit AGP: met e-AD en uitvoeraangifte?
Dit onderwerp is op verzoek van 5.1.2e opgevoerd zodat zij ons kan bijpraten naar aanleiding van de CG Formaliteiten & Bijzondere regelingen.

20.06.05 Jurisprudentie/nieuwe wetgeving
20.06.05.01 Ri 2020/262, afstemming DGFZ
5.1.2e praat de vergadering bij over wat we met DGFZ hebben afgesproken
2. Tijdlijn:
Inzet is eind september klaar met de interne opdracht. Dan volgt het proces van toetsen, enz.
3. Betrekken praktijk/ lees CG:
We hebben hier afspraken over gemaakt. Zeker over principiële zaken die de praktijk raken.

20.06.05.02 Omkering bewijslast Sisha lounge
Een mooie uitspraak van het Hof Amsterdam van 30 juni 2020, nr. 19/00802. Deze betreft het hoger beroep tegen de uitspraak van de Rechtbank Noord Nederland van 3-5-2019 nr. 17/5550.
De uitspraak bevestigt dat de vaststelling van de hoogte van het na te heffen bedrag aan de hand van bijv.

de inkoop van houtskooltjes, een goede mogelijkheid is als het bedrijf verder nauwelijks iets bijhoudt in zijn administratie.

5.1.2e heeft de uitspraak gedeeld met cluster Formeel recht; die heeft het met de BFC-ers gedeeld. Iets voor AAO-overleg?

20.06.05.03 Roze diesel, vreemde uitspraak RB Gelderland, nummer 19/01063
Deze uitspraak hebben wij al eerder besproken, zie de relatie met Samancta
5.1.2e: Kern: Het Hof stelt voorop dat de Samancta-norm een aanbeveling is en geen verplichte norm.
5.1.2e heeft de uitspraak gedeeld met 5.1.2e .

20.06.06 Content
20.06.01 Handboek AVD
5.1.2e gaat volgende week weer proberen met Quark te werken, maar naast zijn eigen ervaringen zijn ook de signalen van de andere collega's in het land niet rooskleurig.

20.06.02 HEMCS
Geen inhoudelijke ontwikkelingen.
5.1.2e heeft de Gebruikerstest Quark gedaan, en heeft problemen met de afbeeldingen, misschien komt er nog een handige oplossing.

20.06.03 Quark
5.1.2e heeft diverse mededelingen van 5.1.2e onder de aandacht gebracht.
- De uiteindelijke opdracht om de wijziging in HD te publiceren moet nog steeds plaatsvinden via de 5.1.2e met een mail aan de postbus Boekwerken Quark_Postbus met daarin een korte omschrijving van de wijziging (deze omschrijving wordt dan verwerkt in versiebeheeroverzicht HD 0.00.05 door KI&S). Dus de opdrachten tot aanpassing niet laten inzenden door de auteurs. Auteurs moeten ook van de status (Minor/Major) in Quark afblijven (gewoon op Minor laten staan en niet op Major zetten). Dit laatste is voorbehouden aan KI&S, want anders kan dit tot gevolg hebben dat er een aanpassing zonder dat KI&S dit kan zien (en dus met fouten in opmaak en dergelijke) in de publicatie 'onder water' meegaat.

- Er is een verzoek vanuit ODB om het Handboek Douane in pdf te verstrekken (niet voor onze handboeken).
Inmiddels is de optie om de content van een Handboek in PDF vorm beschikbaar te kunnen stellen in de lijst van gebruikerswensen voor de nieuwe software opgenomen, de 5.1.2e heeft recent aangegeven dat dit wellicht mogelijk wordt. Maar het Handboek Douane is een dynamisch geheel, er vinden regelmatig wijzigingen plaats en om van elke gewijzigde versie een PDF te gaan verstrekken is geen wenselijke optie (te arbeidsintensief). Helaas is het op dit moment niet mogelijk een zoekmachine-filtering op de handboeken toe te passen. 5.1.2e stelt voor om 1x per jaar een PDF te verstrekken. Voor de laatste actuele versie van het Handboek zal altijd de digitale versie van het Handboek op douane.nl moeten worden geraadpleegd.

Daarnaast is de Douane voornemens om, na ingebruikname van de nieuwe software, in de Handboeken een onderdeel met een versiebeheersoverzicht te gaan publiceren op douane.nl. In dit versiebeheersoverzicht wordt bij elke nieuwe publicatie aangeven op welke datum, welk (hoofdstuk van een) onderdeel van het Handboek is gewijzigd, met daarbij een korte omschrijving van de reden van wijziging. Met deze laatste maatregel, samen met het jaarlijks verstrekken van een PDF, hopen we te kunnen bijdragen aan een betere vindbaarheid voor het bedrijfsleven in onze handboeken, zolang er geen betere zoekmogelijkheid op douane.nl kan worden geboden.

- 5.1.2e verwijst naar de rondvraag van de RG HHB, laatste alinea, waarin 5.1.2e kritische vragen stelt over het extra werk dat Quark voor de medewerkers kost. De afronding van de Gebruikers-acceptatietest van Quark en de beslissing van KI&S is van zeer recente datum, er is nog niet over gesproken in het MT HHB. Vooralsnog is het advies om per coördinatiegroep hierover passende afspraken te maken. Wat spreken wij af?

5.1.2e: je kunt dit verhaal pas doen als het allemaal goed werkt.
Eerst stoeien met Quark, en pas in oktober kijken hoe we verder gaan hiermee.

5.1.2e : stavaza Klasse?
5.1.2e : meedelen dat wij niks doen totdat de richtlijn klaar is. Anders moeten wij weer vergunningen etc. aanpassen.
5.1.2e bespreekt dit met IM (gedaan, naschrift: 5.1.2e : '*De prioriteiten liggen bij uitfaseren ABV en strategische vergunningen. De verwachting is niet dat er dit jaar nog aan de accijnsvergunningen wordt gewerkt*').

Conceptverslag Coördinatiegroep accijns van donderdag 6 augustus 2020, nr. 20.07 via Webex
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e 5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De materiedeskundigenvan het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

20.07.01 Opening en vaststelling agenda.

20.07.02. Mededelingen
20.07.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's
20.07.02.01.01 CUA
Geen bijzonderheden.

20.07.02.02 Overige mededelingen
20.07.02.02.01 Mededeling 16
Even elkaar bijpraten waar we staan in de discussie en waar we rekening mee moeten houden. Tafel MO trekt de discussie. Na de vorige CG-vergadering kwam de mail van 5.1.2e met de vraag wat wij met accijns doen als zij de Mededeling intrekken.

Het Tafeltje wil een vereenvoudigde regeling formaliseren, i.c.m. tafeltje Formaliteiten. Hopelijk kan voor de volgende vergadering al een concept worden gedeeld met de groep. 5.1.2e mailt een concept uit 2017 naar 5.1.2e (maar dat ging over ladingresten). 5.1.2e is er destijds met 5.1.2e mee bezig geweest met minfin, maar is er toen niet uitgekomen. MO kun je niet vernietigen, het moet altijd belast worden, ook al wordt gebruikt om in of onder de ketel te stoken.

20.07.02.02.02 Verzenden brieven denatureren
Vraag aan de vaco's die nog niet hebben gereageerd om de stavaza door te geven op CP, ook i.v.m. afstemming VWS en IL&T.

20.07.02.02.03 Mededeling over FCTC/ TPD
5.1.2e geven de stand van zaken weer.

20.07.02.02.05 Overige mededelingen
5.1.2e heeft een overleg gevoerd met 5.1.2e over LNG, CNG en EB. Doel is het voorkomen van dubbele heffing. Hopelijk komt het deze zomer nog tot een nieuwe notitie, die komt dan terug in de CG.

03. Helpdeskvragen

20.07.03.03 Formaliteiten
20.07.03.03.01 Proviandering vliegtuigen vanuit AGP
5.1.2e (cluster F&BDr) stelde het cluster accijns de vraag of provianderen van een uitgaand vliegtuig vanuit een AGP gebeurt met vrijstelling (geen e-AD) of dat het is te beschouwen als uitvoer (wel e-AD). Het cluster accijns heeft 5.1.2e bevestigd dat het geen vrijstelling van artikel 66b WA betreft maar dat die uitslag moet worden aangemerkt als uitvoer. Overbrenging van de plaats waar de goederen het

grondgebied van de Unie verlaten moet dan ook op grond van art 2:1 van de UBA onder dekking van een e-AD.
Het cluster formaliteiten concludeert dat er een aangifte ten uitvoer moet worden gedaan.
Uit de reactie van 5.1.2e blijkt dat daar geen e-AD wordt opgemaakt terwijl dat dus wel zou moeten. (Sinds 2016 is o.g.v. het DWU de domproc-uitvoer niet meer mogelijk, is het sindsdien misgegaan?).
Het cluster accijns kan niet inschatten of dit problemen gaat opleveren voor de cateraars en hoe groot dat probleem dan is. In het laatste geval zouden we kunnen kijken naar mogelijke (nieuwe wettelijke of beleidsmatige) oplossingen.

Om de grootte van de problematiek vast te stellen, en evt. wets- of beleidsmatige wijzigingen voor te stellen is aan de Vaco's gevraagd hoe de bevoorrading gaat op andere luchthavens, hoeveel AGP's het betreft, hoeveel zendingen, vinden dit soort zendingen meestal plaats via een entrepot of via AGP, zijn in den lande speciale regelingen hierover met de cateraars afgesproken op grond waarvan geen e-AD wordt opgemaakt?
Conclusie 5.1.2d

5.1.2e heeft de vraag beoordeeld en komt met het volgende:

"De wettelijke bepalingen die hier in het geding zijn betreffen:

Artikel 66a WA: dit artikel regelt de vrijstelling voor het provianderen van accijnsgoederen, die bestemd zijn voor het gebruik aan boord van vliegtuigen met een bestemming binnen de EU.

Artikel 66b WA: dit artikel regelt in het eerste lid de vrijstelling bij de verkoop en levering van accijnsgoederen aan reizigers met een bestemming buiten de EU. Deze vrijstelling wordt in het tweede lid uitgebreid met de verkoop en levering aan boord van vliegtuigen aan reizigers met een bestemming buiten de EU. De zgn. taxfree verkopen dus. Dit betreft dus niet het glaasje wijn of whisky dat de steward voor je inschenkt tijdens de vlucht (provianderen) maar de trolley die daarna langskomt voor de taxfree verkoop van parfummetjes, flessen whisky en andere spulletjes die je in een gesloten zak meekrijgt om bij aankomst op je bestemming buiten de EU te nuttigen of gebruiken.

Wat het hoofdstuk vrijstellingen en deze artikelen in het bijzonder dus niet regelen is een vrijstelling voor het provianderen van accijnsgoederen, die bestemd zijn voor het verbruik aan boord van vliegtuigen met een bestemming buiten de EU. En daar gaat de casus dus nu over.

Volgens de MvT op artikel 66a WA hoeft dat ook niet geregeld want dat betreft gewoon uitvoer; de vrijstelling ziet nadrukkelijk op proviandering van vliegtuigen met een bestemming binnen de EU:

Voor de overige accijnsgoederen is in artikel 66 niet voorzien in een vrijstelling. Deze accijnsgoederen worden thans echter eveneens niet in de heffing betrokken, omdat de desbetreffende goederen worden geacht te zijn uitgevoerd. De goederen zijn immers bestemd uitsluitend te worden verbruikt buiten Nederland. In een stelsel van een interne markt zonder binnengrenzen kan deze fiscale behandeling worden gehandhaafd voor zover het goederen betreft die worden uitgevoerd naar een derde land. Voor zover het accijnsgoederen betreft die vanuit Nederland naar een andere Lidstaat worden gebracht is in een interne markt zonder binnengrenzen niet meer sprake van uitvoer. De accijnsgoederen worden onttrokken aan een schorsingsregeling binnen het belastinggebied van de Gemeenschap, hetgeen in de nieuwe systematiek leidt tot uitslag tot verbruik en daarmee tot belastingheffing. Zoals opgemerkt in paragraaf 4.10 van het algemene deel van deze memorie, acht ik het redelijk gebruik te maken van de door de horizontale richtlijn geboden keuzevrijheid door het handhaven van de mogelijkheid van belastingvrij verbruik van accijnsgoederen aan boord van schepen en aan boord van luchtvaartuigen in het verkeer vanuit Nederland naar een andere Lid-Staat. Hiertoe is in de wet een nieuw artikel 66a ingevoegd, waarin de vrijstelling voor de desbetreffende accijnsgoederen is geregeld.
MvT, 22 697, nr. 3, p. 37 en 38.
'De leden van de fractie van de PvdA vragen met betrekking tot het in onderdeel S opgenomen nieuwe artikel 66a waarom een beperking is aangebracht tot het vervoer van Nederland naar een andere Lid-Staat. Voorts stellen deze leden enkele nadere vragen over de praktische werking van artikel 66a.

Artikel 66 voorziet thans in een vrijstelling ter zake van de uitslag en de invoer van minerale oliën die worden gebruikt voor de aandrijving van schepen of als scheepsbehoeften aan boord van schepen en die worden gebruikt voor de voortstuwing van luchtvaartuigen in het internationale verkeer. Voor de overige accijnsgoederen voorziet de huidige Wet op de accijns in een dergelijke situatie niet in een vrijstelling. Deze goederen worden geacht naar het buitenland (uitvoer) te worden gebracht en worden uit dien hoofde eveneens niet in de heffing betrokken. Voor zover het goederen betreft die naar een derde land worden gebracht kan deze systematiek worden gehandhaafd. Goederen die naar een andere Lid-Staat worden gebracht zullen in de systematiek van de horizontale richtlijn niet meer onder het begrip uitvoer vallen en bij ongewijzigd beleid in de heffing worden betrokken. Bij handhaving van de mogelijkheid van belastingvrij verbruik van accijnsgoederen aan boord van schepen en aan boord van luchtvaartuigen dient derhalve alleen voor deze categorie accijnsgoederen, dat wil zeggen met betrekking tot het verkeer van Nederland naar een andere Lid-Staat, een vrijstelling te worden opgenomen.

Ik voeg voor het complete verhaal ook nog de Nvt op 66b WA toe:

Toelichting. Nota van toelichting besluit van 23 december 2009, Stb. 2009, 614
'In overeenstemming met artikel 14 van de Accijnsrichtlijn 2008 bepaalt artikel 66b van de wet dat vrijstelling van accijns wordt verleend voor accijnsgoederen die vanuit een accijnsgoederenplaats op een luchthaven of op een haventerrein (taxfreeshops) worden verkocht aan reizigers met een bestemming gelegen in een derde land. Het nieuwe artikel 21b van het Uitvoeringsbesluit geeft regels omtrent de toepassing van vorenbedoelde vrijstelling. Artikel 21b, eerste lid, bepaalt dat de vrijstelling wordt verleend indien wordt aangetoond dat de accijnsgoederen de in artikel 66b, eerste en tweede lid, van de wet bedoelde bestemming hebben gevolgd. Bij vorenbedoelde leveringen vanuit een accijnsgoederenplaats is in feite sprake van uitvoer. Op grond van artikel 2a, eerste lid, onderdeel d, van de wet, in samenhang met artikel 2, eerste lid, van het Uitvoeringsbesluit, moet het brengen van accijnsgoederen vanuit een accijnsgoederenplaats naar een plaats waar de accijnsgoederen het grondgebied van de Gemeenschap verlaten geschieden onder dekking van een e-AD. Met behulp van het e-AD moet worden aangetoond dat de accijnsgoederen het grondgebied van de Gemeenschap hebben verlaten. Artikel 21b, tweede lid, bepaalt dat het gebruik van een e-AD in de in artikel 66b van de wet bedoelde gevallen achterwege kan blijven en dat in plaats van het e-AD gebruik moet worden gemaakt van de bewijzen van vervoer (de instapkaarten van de reizigers). Deze regeling komt overeen met de in het huidige artikel 3, eerste lid, van het Uitvoeringsbesluit opgenomen regeling. Gelet op de ligging van de onderhavige accijnsgoederenplaatsen en het feit dat de reiziger de locaties waar deze zijn gelegen slechts kan verlaten na controle door de douane, is de daadwerkelijke uitvoer voldoende verzekerd.'
NvT, besluit van 23 december 2009, Stb. 2009, 614, p. 26.

(Nb: het feit dat art 21b UBA regelt dat een e-AD bij de taxfree vrijstelling achterwege kan blijven is eigenlijk wel vreemd omdat voorafgaand de goederen al met vrijstelling zijn uitgeslagen uit AGP, maar dat is nu weer een andere discussie.)

Conclusie: het provianderen van accijnsgoederen voor verbruik aan boord van vliegtuigen met een bestemming buiten de EU betreft uitvoer en valt niet onder een vrijstelling. Dat betekent dat er voor de overbrenging naar de plaats waar de goederen de EU verlaten een e-AD is vereist.

Eén en ander is ook in overeenstemming met het standpunt voor de ferry's dat vorig jaar nog, in samenspraak met het cluster formaliteiten (FBR), is vastgesteld. De regeling voor luchtvaartuigen kan daarmee niet uit de pas lopen."

Verder:
Bij de sites van de grote maatschappijen als 67 AWR wordt ook nadrukkelijk de gratis drank bij de maaltijd en tussendoor bij intercontinentale vluchten aangeprezen. Maar ook al zou betaald moeten worden voor een drankje dan nog is dit niet aan te merken als een taxfree verkoop. Het tweede lid van 66b WA is immers nadrukkelijk een uitbreiding van de vrijstelling die in het eerste lid wordt geregeld:
"*Artikel 66b*
1. Onder bij algemene maatregel van bestuur te stellen voorwaarden en beperkingen wordt vrijstelling van accijns verleend ter zake van de uitslag tot verbruik van accijnsgoederen uit een accijnsgoederenplaats, gelegen op een luchthaven of op een haventerrein, die worden meegevoerd in de persoonlijke bagage van reizigers die zich door de lucht of over zee naar een derdelandsgebied of een derde land begeven.

2. De vrijstelling, bedoeld in het eerste lid, is mede van toepassing met betrekking tot de accijnsgoederen die aan boord van een luchtvaartuig of schip worden geleverd tijdens een vlucht of overtocht naar een derdelandsgebied of een derde land."

M.a.w.: lid 2 geeft alleen een uitbreiding m.b.t. de plaats van waaruit de accijnsgoederen mogen worden geleverd. De tweede voorwaarde ('...*die worden meegevoerd in de persoonlijke bagage van reizigers die zich door de lucht of over zee naar een derdelandsgebied of een derde land begeven*...)' blijft overeind. Deze tweede voorwaarde geeft dan ook exact het verschil aan tussen tax-free leveringen en proviandering.

Dit betekent dan dat er bij uitslag uit het AGP een e-AD dient te worden opgemaakt met de bestemming uitvoer, aangezien er geen sprake is van een vrijstelling o.g.v. de WA. Dit gaat dan om grote aantallen e-AD's.

Een vervolgvraag is wat moet gebeuren met goederen die vanuit de catering vanuit het vliegtuig weer terugkomen?
5.1.2e heeft dat ooit met 5.1.2e besproken en hem leek het logisch dat dat gewoon in een douane-opslaginstituut zou moeten zijn. De goederen hebben wel degelijk vanuit accijnsoptiek hun bestemming bereikt. Ze zijn naar een plaats overgebracht waar zij de Unie verlaten. Dan vliegen ze naar bijv. Dubai en komen dan pas terug.

Het antwoord/ standpunt van vandaag, zoals dat eerder ook met Form&BR is besproken, is een reactie op de stelling dat proviandering van een uitgaand vliegtuig onder de vrijstelling valt. Dat dat nu problemen oplevert kan niet leiden tot herziening van dat standpunt.

5.1.2d Het is echter aan Form & BR om daar nu mee aan de slag te gaan. Natuurlijk is er bij ons de bereidheid om bijv. ten aanzien van de aantallen e-AD de optie van art. 30 Ri. te bekijken, maar die discussie volgt zodra Form & BR weet wat zij nu willen.

Het cluster accijns heeft de lijn gevolgd vanuit de wetgeving, niet vanuit de praktijk. 5.1.2e heeft best gedaan om mogelijk te maken af te ronden i.v.m. de urgentie 5.1.2d .

5.1.2e heeft 5.1.2e geadviseerd de oplossing in zijn eigen wetgeving te zoeken, door bijv. art. 269 DWU anders lezen, maar dat is niet onze taak. De accijnswetgeving is duidelijk en leidt tot uitvoer met e-AD. Hooguit via art. 30 Ri. met een maandverklaring (dat kan voor de uitvoer- maar ook voor de invoerkant).

Conclusie
De CG is het eens met het standpunt en de onderbouwing van het cluster.
Door standpunt ontstaan wel problemen. Komt nog wel een vervolg. De aanvullende vraag over terugkerende trolleys gaan wij niet beantwoorden naar de gewenste praktijk maar o.b.v. wetgeving.

20.07.03.03.02 Teruggaaf accijns wegens het betrokken zijn in de heffing van energiebelasting
67 AWR heeft een verzoek om teruggaaf accijns in behandeling.
67 AWR

Kun je stellen dat het vrijgestelde deel wel in de heffing is betrokken?

5.1.2e stelt voor om aan VT Blauw (5.1.2e te vragen wat zij verstaan onder "in de heffing van EB betrokken zijn". Even tussenstap doen, actie 5.1.2e (gebeurd).

20.07.03.03.03 Matiging zekerheid buitenlandse AEO
67 AWR: Een douaneadviseur stelt de vraag of een buitenlandse AEO gebruik kan maken van de matiging van 10% zoals is opgenomen in de matigingstabel. In de huidige tabel staat dat het AEO-certificaat moet zijn

afgegeven door de Belastingdienst/Douane. Uit de tekst zou kunnen worden geconcludeerd dat de matiging alleen voor NL bedrijven geldt.

Beoordeling
5.1.2e heeft 5.1.2e (cluster Toezicht) 3 aspecten voorgelegd:
- AEO-certificaat niet beperkt tot NL,
- tekstuele aanpassing van de matigingstabel v.w.b. de Toezichtsaspecten,
- een HT-convenant met Blauwe en Groene aspecten moet door zowel Blauw als Groen zijn getekend.

5.1.2e heeft vervolgens een memo geschreven.

Uit het memo blijkt dat het convenant wordt vervangen door een Individueel toezichtsplan. 5.1.2e reactie was dat de Top 100 op deze manier formeel gezien buiten de boot gaan vallen (als ze geen AEO zijn). Hier gaat immers het handhavingsconvenant t.z.t. vervallen en dit wordt vervangen door een Individueel toezichtsplan. Er is dus geen convenant meer en dit is formeel wel een voorwaarde voor de matiging tot 5%. 5.1.2e stelt voor om op te nemen dat een Individueel toezichtsplan waarin douane en accijns is meegenomen v.w.b. de zekerheidsmatiging gelijk wordt gesteld met een convenant. Uiteraard voor zover aan de voorwaarden van categorie 2 wordt voldaan. Of af te spreken dat de zekerheidsmatiging onder het maatwerk valt zoals genoemd in punt 2 van de notitie Convenanten 2020.

5.1.2e heeft het memo hierop aangepast zodat de Top 100 er wel in past. Als het individueel toezichtplan op een zelfde manier inhoudelijk getoetst is als het HT-convenant doordat het moet voldoen aan de eisen van categorie 2 lopen we daar geen risico 5.1.2e heeft de gewijzigde tekst bekeken en met 5.1.2e besproken; zij zijn akkoord.

Conclusie
- De CG is akkoord met de stelling dat een AEO-certificaat ook tot matiging van accijnszekerheid kan leiden als die door een lidstaat is afgegeven.
- De overige tekstwijzigingen van cluster Toezicht zijn ook akkoord. Wij gaan er daarbij van uit:
- - dat bij de beoordeling van de AEO-klant de AO/IB van de accijns ook wordt meegenomen (immers: als de AEO-status is gebruikt voor het verlagen van de zekerheid zul je bij controle/herbeoordeling ook de AO/IB voor de accijns moeten doen);
- - dat dit aandachtspunt wordt opgenomen in ATD.

Als het MT het memo van 5.1.2e heeft geaccordeerd (inmiddels gebeurd) kan de tekst van het HA 30.60.00 worden aangepast, **actie** 5.1.2e

20.07.03.04 Tabak
20.07.03.04.01 Wierook als waterpijptabak?
67 AWR

De vraag is of het product moet worden aangemerkt als waterpijptabak.

Beoordeling
Of wij dit product als rooktabak moeten/kunnen aanmerken zal voornamelijk afhangen van de presentatie van het product, hoe het wordt aangeboden en met welk gebruiksdoel. In principe kan alles kan worden gerookt, en het is niet de bedoeling alles dat geschikt is om te roken, ook zonder pardon te belasten. Maar het is natuurlijk goed mogelijk dat het product op de markt wordt gezet onder het mom van wierook, maar zonder bestemmingsdoel-aanduiding op de verpakking, om zo de accijnsheffing te omzeilen, zodat wel een afzetmarkt wordt gecreëerd bij waterpijpgebruikers.

67 AWR

Artikel 32 WA vermeldt in het eerste lid dat onder rooktabak wordt verstaan niet als sigaren of als sigaretten aan te merken voor roken geschikte tabak. In het 2e lid staat dat als rooktabak eveneens wordt aangemerkt producten die geheel of gedeeltelijk uit andere stoffen dan tabak bestaan, maar voor het overige voldoen aan het eerste lid. Uit deze definitiebepaling blijkt dat artikel 32 WA als criterium stelt dat het voor roken geschikte tabak moet zijn; dus het product hoeft niet eens bedoeld te zijn om te roken om toch als rooktabak te kwalificeren.

Wat verstaan wij onder ‘roken’? Van Dale geeft onder meer aan: " (een sigaret, sigaar, pijp) gebruiken door de rook ervan in te zuigen". In dezelfde Van Dale staat dat rook een vluchtig voortbrengsel is van brandende of smeulende stoffen. Rook ontstaat dus bij een verbrandingsproces. Dan geeft artikel 32 WA aan dat om als rooktabak aangemerkt te worden een product geschikt moet zijn om te roken.

67 AWR

Conclusie
Gezien het product, dat ook qua verpakking gelijkenis vertoont met waterpijptabak, en niet met wierook, en het feit dat het Lab aangeeft dat het geschikt is om te worden gerookt, concludeert de CG dat het product als waterpijptabak moet worden aangemerkt en daarom met toepassing van art. 32 WA als rooktabak met accijns is belast.
Actie: 5.1.2e licht de fabrikant in.

20.07.05 Jurisprudentie/nieuwe wetgeving
20.07.05.01 Uitspraak Den Bosch 18/713 en 714
5.1.2e stuurde de volgende uitspraak met toelichting. Het betreft hier de overbrenging onder de 'oude' zeevaartbunkerprocedure en het aantreffen van stookolie i.p.v. gasolie.
Samengevat komen de uitspraken op het volgende neer:
- zaaknr. 18/00713: Het Hof verwerpt de buitenwettelijke analysemethode SIMDISASTM (Q) van het Douanelab. Op grond daarvan komt het Hof tot het oordeel dat niet aannemelijk is geworden dat sprake is van onregelmatigheden in de onder schorsing van accijns vervoerde olie in de TL Vanquish, die zouden resulteren in de uitslag tot verbruik uit het belastingentrepot van belanghebbende. Belanghebbende gelijk .
- zaaknr. 18/00714: In dit geval is volgens het Hof tussen partijen niet in geschil is dat bij de controle van de TL Vantage alleen stookolie is aangetroffen (terwijl volgens de administratieve bescheiden gasolie aanwezig had moeten zijn). Dat betekent dat de stellingen van belanghebbende omtrent de herleidbaarheid

van de (tien) monsters en de door het Douanelaboratorium gehanteerde onderzoeksmethode waarbij de onderzochte monsters zijn aangemerkt als stookolie dan geen behandeling meer behoeven. Partijen verschillen van mening of met betrekking tot de TL Vantage een hoeveelheid gasolie is kwijtgeraakt of verdwenen. Het Hof is van oordeel dat de Rechtbank terecht en op goede gronden heeft beslist dat sprake is van een onttrekking aan de accijnsschorsingsregeling en dat belanghebbende. op wie daarvoor de bewijslast rust, geen bij het vervoer behorende documenten heeft verstrekt die betrekking hebben op dezelfde (stook)oliën als in de TL Vantage zijn aangetroffen, noch dat achteraf is te constateren dat sprake is van een (abusievelijk) onjuiste benaming van de oliën op vervoersdocumenten en dat belanghebbende dan als belastingplichtige is aan te merken voor de niet aangetroffen hoeveelheid gasolie, welke gronden het Hof tot de zijne maakt. Douane gelijk .
zaak nr. 19/00083: Namens de inspecteur is te laat hoger beroep ingesteld, omdat het Hof in eerste instantie abusievelijk had medegedeeld dat namens belanghebbende reeds hoger beroep was ingesteld. Gemeend werd dat het derhalve namens de inspecteur mogelijk was om later incidenteel hoger beroep in te stellen. Naar het oordeel van het Hof vormen de door de Inspecteur genoemde omstandigheden geen reden om te oordelen dat de Inspecteur redelijkerwijs niet in verzuim is geweest ten aanzien van het niet tijdig indienen van het hoger beroepschrift. Hoger beroep niet-ontvankelijk. Belanghebbende gelijk.

67 AWR

Opmerkingen
- Er lopen in 67 AWR soortgelijke zaken in bezwaar.
- 67 AWR

-5.1.2d

- Stookolie wordt tegenwoordig gebruikt als gasolie, is tendens. Ook daar komen veel monsters vandaan. 5.1.2e . inventariseert wie stookolietarief betaalt, voor de verdere toekomst kunnen wij bekijken of de wetgeving op dit punt kan worden aangepast (met een uitzondering voor elektriciteitscentrales).
- Er werd in de CG Heffing een presentatie over zuivel gehouden, waarbij het monsteronderzoek ter sprake kwam, en is niet gedacht dat dit ook de accijns raakt. Vandaar dat onze CG niet wist van de andere analysemethode.

20.07.05.02 EC: voorstel actualisering regels accijns op alcohol
Het voorstel tot herstructurering van Richtlijn 92/83/EEG is aangenomen door de Raad, zie post van 5.1.2e op CP op 5-8.

20.07.06 Content
20.07.06.01 Handboek AVD/Quark
5.1.2e heeft contact gehad met 5.1.2e (KI&S). Hij is 5.1.2e geworden voor Quark (voor AVD en Accijns). De handleiding was nog niet bij, die is alsnog gekomen. Implementatie Quark is echt een verhaal op zich. Maar kennelijk is nu ook het beeld dat Douane toch tevreden is?
5.1.2e is niet het algemene beeld, er zijn collega's die daar dagelijks mee werken, maar dat is niet het algemene beeld.
5.1.2e gaat de draad oppakken, hij heeft een nieuwe handleiding gekregen.

Conceptverslag Coördinatiegroep accijns van donderdag 6 oktober 2020, nr. 20.08 via Webex
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e 5.1.2e vanuit DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De materiedeskundigenvan het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

20.08.01 Opening en vaststelling agenda.

20.08.02. Mededelingen
20.08.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's
20.08.02.01.01 CUA
Geen bijzonderheden.

20.08.02.02 Overige mededelingen
20.08.02.02.01 Buiten reikwijdte verzoek

20.08.02.02.02 VWS-ontwikkelingen
- TPD
5.1.2e vertelt over de ontwikkelingen van de TPD die de Douane raken: Track & Trace en de Unique Identifier.
De Douane heeft VWS toegezegd om bij 2500 AVP-controles aandacht te besteden aan T&T. In 3 regio's is de pilot gestart. Er is een app, wie wil kan hem gebruiken.
Het is nog onduidelijk wie de boetes gaat opleggen: NVWA of Douane.

- FCTC ontwikkeling
- Gaat m.n. over vergunningen tabaksmachines

20.08.02.02.03 Voorlichting Accijnsrisico's binnen het proces KM.
5.1.2e is 5.1.2e en geeft voorlichting over de accijnsrisico's binnen het proces KM. Vanwege de nieuwe visie op KM is de doorontwikkeling van de risicomatrix een van de nieuwe onderdelen binnen KM, zie presentatie (op CP).
Inzet is de ontwikkeling van een robuuste tool en zit nog in de beginfase. De bedoeling is: 'zicht op onze inzet'. 5.1.2e wil de Cg betrekken in vaststellen wat gevuld moet worden, met het beleid van de HHR. Er is nog geen concreet inzicht op de workload.

Afspraak:
- Groepje o.l.v.5.1.2e , actie 5.1.2e (reeds gebeurd);
- DLTC en HHR sluiten aan;
- Vraagstukken eventueel voorleggen aan Cg.

20.08.02.02.04 Cassatie ingetrokken uitspraak Hof Den Bosch 18/714 en 714
Kern van het probleem is dat het Lab structureel niet de juiste, voorgeschreven analysemethode heeft gevolgd ter vaststelling van de indeling van de goederen. Daarom was cluster Heffing in the lead. Omdat accijnsgoederen ook op die manier worden onderzocht hebben we er ook last van.

5.1.2d

5.1.2d

Twee dingen zijn van belang:
1. Kunnen regio's de onderzoeksvraag aan het Lab duidelijker omschrijven? Graag onderzoeken want m.n. bij MO daar is wat te winnen. De technisch coaches zouden daar een rol in moeten hebben.
2. Wat gaat het LAB doen om in geval van bezwaar en beroep beter beslagen ten ijs te komen?

NB: Alleen vragen naar soort en samenstelling werkt niet. Daarbij: Geef de bewering van de klant door aan het Lab; dat kan dan beter inschatten en makkelijker onderzoeken.
En bij B&B moet er een actief signaal naar LAB gaan om de onderzochte monsters langer te bewaren
Actie: Vaco's en 5.1.2e

20.08.02.02.05 Denatureren, omzetten Toestemming -> vergunning afnemer
Inmiddels zijn de meeste termijnen van de Toestemmingen vermengen alcohol verstreken en moeten de afnemers een vrijstellingsvergunning hebben. Daartoe hebben de regio's brieven aan de leverende AGP's gestuurd.
5.1.2e : Er is een AGP 67 AWR die melding maakt van de het feit dat VWS wel de termijn voor vrijstelling voor biociden heeft verlengd, maar dat de Douane de Toestemmingen niet verlengt.

5.1.2e heeft op CP o.m. geantwoord: "*Dat nu de Stas van VWS de biocidevrijstelling met 6 maanden heeft verlengd komt omdat er qua biocide nog steeds schaarste is. Maar dat kun je volgens mij van alcohol niet zeggen: iedereen is in het gat gesprongen en het is inmiddels een verdienmodel. Daarbij: Feit blijft dat het 2 soorten wetgeving betreft van 2 verschillende ministeries met ieder een eigen doel, handhaving en risico's. Ten tijde van de eerste crisismomenten vanwege de Corona hebben wij samen met VWS opgetrokken om de handel te faciliteren voor de acute nood die op dat moment aanwezig was. Wij zijn nu ruim een half jaar verder, en nu is het moment gekomen dat elk ministerie weer haar eigen weg gaat vanwege de eigen specifieke taak*."

5.1.2d

20.08.02.02.06 Update verlenging fiscale Coronamaatregelen
De Stas heeft de volgende aanpassingen gedaan aan het algemene uitstelbeleid voor binnenlandse accijnzen en verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken:
-verlengen termijn verlengd uitstel (dus gevallen die al voor 3 mnd. hebben gevraagd) tot 1 januari 2021
-afbetalingsregeling van 36 maanden die begint op 1 juli 2021, in plaats van 24 maanden te beginnen op 1 januari 2021.

Het betreft dus voornamelijk zaken die de Ontvanger betreffen.

03. Helpdeskvragen

20.08.03.01 Minerale olie
20.08.03.01.01 Zekerheid bij pijpleidingen
5.1.2e: Op grond van artikel 17, tweede lid, Richtlijn 2020/262 wordt er geen zekerheid geëist voor de overbrenging van energieproducten via vaste pijpleidingen, behalve in naar behoren gemotiveerde gevallen. 5.1.2e vraagt of er in de praktijk gevallen bekend zijn waarbij er wel zekerheid is gesteld voor pijpleidingen?

5.1.2e : De nieuwe richtlijn draait de basisregel voor het stellen van zekerheid voor overbrengen van energieproducten door pijpleidingen om. Van een "ja, tenzij" in artikel 18, lid 4 Rl 2008/118 naar een "nee, tenzij". 5.1.2d

. Bij de berekening van de zekerheid zal dit meegenomen zijn in de berekening van het accijnsbelang, behalve wanneer art. 56, vierde lid WA is toegepast.
5.1.2e kent bij OLGA geen concrete toepassing van dit artikellid. Zal er vast mee te maken hebben dat de daadwerkelijk te stellen zekerheid van de bedrijven in ons team al heel snel op het maximum van 9 miljoen euro uitkomt, dat aan deze details geen of minder aandacht wordt besteed. Voor de daadwerkelijk te stellen zekerheid zal het immers niet uitmaken of er wel of geen ontheffing van zekerheidstelling wordt verleend voor overbrengingen door pijpleidingen.

5.1.2d

20.08.03.02 Alcohol/VB
20.08.03.02.01 Smoothies, vermengd
Vraag
5.1.2e: de vraag is hoe we een mengsel van vruchten- en/of groentesappen, vermengd met vruchten- en/of groentenpuree beoordelen. Producten die bijv. gepureerde aardbeien, frambozen, kiwi, sla, spinazie, selderij of wat voor andere fruit- en groentensoorten bevatten naast bijv. appelsap, sinaasappelsap, bietensap e.d. (geen toegevoegd water of melkproducten).
Scharen we dit soort producten onder vruchten- en groentesappen of beschouwen we deze niet als dranken? Puree/gepureerd is immers iets anders dan geperst of uit een sapcentrifuge/slow juicer.

Beoordeling
Dit soort producten, wanneer blijkt dat zij bestemd zijn om te worden gedronken, merken wij normaal gesproken aan als vruchtensap dan wel als limonade, maar in ieder geval belast met VB. Onlangs is er nog een uitspraak geweest over het 67 AWR , waarbij de heffing van VB qua benaming misschien niet direct voor de hand ligt.
Voor producten als smoothies is de heffing van VB zeker het geval, en ook bij fruitontbijten wordt niet voor niets vaak de term van een 'drinkontbijt' gebruikt. Maar als het een product betreft dat je niet (meer) kunt drinken maar als een soort 'pudding' moet nuttigen valt dat niet onder de heffing van VB. Je zult, los van de marketingtermen, elk product individueel moeten beoordelen op bovenstaande criteria.

Dat kan weliswaar soms tot vreemde situaties leiden, maar we kunnen ook hier niet anders dan de wet (WVAD) toepassen. Dat betekent dat vruchten- en groentesappen die bestemd zijn om te worden gedronken aangemerkt moeten worden als een alcoholvrije drank in de zin van de WVAD. Dat geldt ook voor mengsels daarvan. Uit de tekst van artikel 9 WVAD blijkt dat hier ook zelfstandigheden aan toegevoegd mogen worden, zoals tarwe, havermout, rijst etc. Zolang als er sprake is van een drank die bestemd is om onverwarmd te worden gedronken heb je te maken met een limonade van artikel 9 WVAD. En het mag geen "melkproduct" zijn zoals bedoeld in artikel 9, derde lid WVAD. Een gepureerd product is een product dat voor het overgrote gedeelte uit het sap van vruchten of groenten bestaat.

Conclusie
De CG merkt het product, dat bestaat uit een mengsel van vruchten- en/of groentesappen, vermengd met

vruchten- en/of groentenpuree, aan als een vruchten- of groentesap, dan wel als een limonade, dat belast is met verbruiksbelasting, gelet op art. 7 WVAD dan wel art. 9 WVAD.

20.08.03.03 Formaliteiten
20.08.03.03.01 Soorten vernietiging
Casus
67 AWR

Tijdens de discussie van enige jaren geleden hebben wij geconcludeerd dat een strikte toepassing van de wetgeving met zich meebrengt dat een AGP die zijn accijnsgoed buiten de AGP laat vernietigen de accijns van de te vernietigen goederen op zijn periodieke aangifte moet aangeven en betalen, omdat er dan sprake is van een belastbaar feit: uitslag tot verbruik. Hij brengt het goed immers buiten de AGP, ter overbrenging naar de plaats van vernietiging. Die overbrenging vindt dan plaats met de ACC040 (verklaring vernietiging). Als die goederen op die plaats dan onder ambtelijk toezicht zijn vernietigd dan kan belanghebbende m.b.v. het door de douane voor die vernietiging geviseerde exemplaar van die ACC040 een verzoek om teruggaaf indienen. Deze toepassing van de wetgeving geeft in de praktijk geen onoverkomelijke problemen omdat vanwege de lange aangiftetermijn en de snelle teruggaafmogelijkheid via DTA, het moment van betalen en teruggaaf ongeveer samenvalt, of dat in bepaalde gevallen de teruggaaf zelfs eerder wordt verleend dan dat de aangifte is gedaan en betaald. De AGP betaalt dus met het geld van de reeds ontvangen teruggaaf de accijns van de uitslag tot verbruik. (Het enige aandachtspunt is dat we het risico lopen dat wel het geld van de teruggaaf wordt ontvangen maar geen betaling van de accijns plaatsvindt.)

Echter, onlangs hebben wij geconcludeerd dat een strikte uitleg van art. 72 WA met zich meebrengt dat de belastingplichtige eerst de accijns moet hebben betaald voordat er kan worden teruggegeven. Dat heeft voor sommige bedrijven grote gevolgen.

Vraag
Wat doen we met een dergelijke situatie? Kunnen wij voor deze situatie een uitzondering maken? Het inzicht in de toepassing van artikel 72 WA is reden genoeg om de uitslag tot verbruik met vernietiging nog eens tegen het licht te houden.

Conclusie
Er komt een beknopt voorstel vanuit de CG, 5.1.2e (gebeurd), dat wordt voorgelegd aan het cluster accijns. Wordt vervolgd.

20.08.03.03.02 Reiziger naar 67 AWR **met > 800 sigaretten**
Casus
67 AWR

Dit is meer dan de indicatieve hoeveelheid van 1 kg. die volgens art. 3a URA is toegestaan. In principe is er dus sprake van het voorhanden hebben voor commerciële doeleinden als bedoeld in art 2e, eerste lid WA. Uiteraard heeft hij de mogelijkheid om aan te tonen dat de shag voor eigen behoefte is. Maar laten we er vanuit gaan dat hij dat niet kan aantonen.

Vraag
Moeten wij naheffen en/of in beslag nemen?

Beoordeling
We gaan er vanuit dat in dit geval sprake van voor commerciële doeleinden voorhanden hebben. Dan moeten we vervolgens naar artikel 2e, eerste lid WA kijken. Dat artikel bepaalt dat als uitslag tot verbruik mede wordt aangemerkt het in Nederland, om daar te worden geleverd of gebruikt, voor commerciële

doeleinden voorhanden hebben van accijnsgoederen die in een andere lidstaat reeds tot verbruik zijn uitgeslagen.
De accijnsgoederen zijn in de geschetste situatie echter niet voorhanden om in Nederland te worden geleverd of gebruikt. 67 AWR

Dus artikel 2e, eerste lid WA is niet van toepassing. Overige verschuldigdheidsartikelen zijn op deze situatie niet van toepassing. We kunnen dus niet heffen en niet in beslag nemen.

Conclusie
De CG is het eens dat in deze situatie wij niet kunnen naheffen en in beslag nemen. Deze controles laten we over aan onze collega's in 67 AWR

Opmerkingen
- In het handboek accijns (70.20.00, par. 5.1) staat dat we moeten uitgaan van de indicatieve hoeveelheden van de lidstaat van bestemming (67 AWR in dit geval). Boven die hoeveelheden zouden we aldus het handboek moeten naheffen. Dit is vreemd als je uitgaat van het bestemmingslandbeginsel. Je weet dat de goederen naar 67 AWR gaan en je gaat dan toch in Nederland heffen. Dit lijkt typisch een geval waarbij 67 AWR hierop moet controleren**. Actie:** 5.1.2e
67 AWR

20.08.03.03.03 Zekerheid bij vrijstelling en GG
67 AWR heeft de volgende casus:
6 AWR

De vraag is of het accijnsbelang van de gedeeltelijk gedenatureerde alcohol wordt vastgesteld met het normale bedrag aan accijns of dat het accijnsbelang op nihil gesteld kan worden omdat er geen accijns verschuldigd wordt.

In de andere discussie (weliswaar bij een GG) werd de indruk gewekt dat er ook bij de GG en dus ook bij de AGP een zekerheid gesteld moet worden waarbij het accijnsbelang wordt berekend met het normale accijnstarief. Alleen is er nooit een echt standpunt over ingenomen.

De vraag is of het wel juist is als de accijns berekend wordt met het normale tarief. Inmiddels hoeft de houder van de vrijstellingsvergunning geen zekerheid meer te stellen als er sprake is van gedeeltelijk gedenatureerde alcohol, gezien beleidsregel 4.7. Je kunt je dan afvragen waarom we bij de uitslag tot verbruik bij de AGP wel een zekerheidsberekening maken voor dezelfde alcohol.

1. Kan de berekening van de zekerheid voor het gedeelte van de alcohol die als gedeeltelijk gedenatureerde alcohol wordt uitgeslagen tot verbruik de zekerheid achterwege blijven, in de lijn met hetgeen in punt 4.7 van de Beleidsregels accijnswetgeving is gebeurd?
2. Wat is de praktijk bij de verschillende kantoren bij AGP's die gedeeltelijk gedenatureerde alcohol uitslaan met vrijstelling van accijns?

Beoordeling
Het lijkt vreemd om de vrijstellingsgenietende in deze specifieke situatie geen zekerheid te laten stellen en de AGP-houder voor de levering van diezelfde goederen (uitslag tot verbruik met vrijstelling) wel.
Maar je kan ook redeneren dat als de vrijstellinggenietende die gedenatureerde alcohol niet overeenkomstig de vrijstellingsvergunning gebruikt, de AGP ten onrechte met vrijstelling heeft geleverd; er is dan alsnog (met terugwerkende kracht) sprake van uitslag tot verbruik bij de leverende AGP. In dat opzicht zou je de AGP dan wel zekerheid moeten laten stellen naar het normale tarief.

Als je naar de tekst van art. 56 WA en art. 22, tweede lid URA kijkt wordt er geen uitzondering gemaakt voor de uitslag tot verbruik met vrijstelling. Art. 56 WA spreekt ook over de accijns die verschuldigd "kan" worden, want als het product nog niet gedenatureerd is kan bij een vermis in AGP toch verschuldigdheid ontstaan. Ten aanzien van degenen die met vrijstelling ontvangt is hierop in de beleidsregels onder 4.7 dus een uitzondering gemaakt.

Voorheen werd vrijstelling verleend voor alcohol die gedenatureerd was volgens bijlage A2; daarna kon de afnemer doen met die producten wat die wilde. In de nieuwe uitleg van de gedeeltelijk gedenatureerde alcohol passen we die vrijstelling niet meer direct toe omdat de producten nog verpakt moeten worden in een eindverpakking.
Dit betekende een lastenverzwaring voor het bedrijfsleven omdat afnemers ineens een vergunning vrijstelling accijns moesten hebben. Daarom is gekozen om een beleidsregel te maken voor deze vergunningen vrijstelling accijns die 'gedeeltelijk gedenatureerde alcohol" ontvangen, zodat ze geen zekerheid hoefden te stellen. De acceptatie van de gewijzigde uitleg was hierdoor een stuk groter. Maar er wordt wel accijns geheven als de vrijstellingsbestemming niet wordt bereikt. Dat staat het oprekken van deze beleidsregel naar een vergunninghouder AGP in de weg.

Conclusie
67 AWR
De meningen zijn verdeeld of je ook voor de leverancier de zekerheid achterwege kunt laten bij een vrijstellingsbestemming.

Afspraak
De discussie blijft in zijn algemeenheid openstaan maar niet zozeer voor deze casus.

Actie: de Vaco's kijken er nog naar.

20.08.03.03.04 In de heffing betrokken EB: Teruggaaf accijns
5.1.2e heeft de volgende vraag voorgelegd aan Blauw, Vaktechniek Milieubelastingen:
De Douane heeft een verzoek om teruggaaf accijns artikel 69a Wet op de accijns (WA) in behandeling.[67 AWR]

Artikel 69a WA stelt als voorwaarde voor teruggaaf dat, wanneer de opgewekte elektriciteit niet op een elektriciteitsnet wordt ingevoed, de opgewekte elektriciteit (de met behulp van gasolie opgewekte elektriciteit) overeenkomstig art. 50, derde lid Wbm in de heffing van EB is betrokken.

Vraag:
Betekent de toepassing van de vrijstelling van art. 64, eerste lid Wbm dat de opgewekte elektriciteit overeenkomstig art. 50, derde lid Wbm in de heffing van energiebelasting is betrokken?

Reactie:
Zelf opgewekte elektriciteit met aggregaten wordt in beginsel inderdaad in de heffing betrokken o.g.v. artikel 50, lid 3 (onderdeel d), Wbm, waardoor een teruggave accijns mogelijk is, ook al wordt vervolgens artikel 64, 1, Wbm toegepast. Ook als de met het aggregaat opgewekte elektriciteit wordt ingevoed op het net en een gedeelte zelf wordt verbruikt voor de opwekking van elektriciteit, kan teruggaaf van accijns worden verleend voor alle gebruikte minerale olie.

In zijn algemeenheid is het standpunt van vaktechniek milieubelastingen en team milieubelastingen dus dat het toepassen van de vrijstelling van artikel 64, eerste lid Wbm betekent dat de opgewekte elektriciteit in de heffing van de energiebelasting is betrokken.

V.w.b. de casus die de aanleiding was voor de vraag, vraagt team milieubelastingen om in overleg met hen te gaan. Hiervoor neemt 5.1.2e nog contact op met 5.1.2e

Conclusie

Ten aanzien van het standpunt volgen we de lijn Blauw: de toepassing van de vrijstelling van art. 64, eerste lid Wbm betekent dat de opgewekte elektriciteit overeenkomstig art. 50, derde lid Wbm in de heffing van energiebelasting is betrokken, waardoor teruggaaf van de accijns kan worden verleend.

20.08.03.03.05 Wie mag verzoek om teruggaaf indienen (vervolg)
is vervolg vanuit eerdere casus 67 AWR *20.05.03.03.05 Wie mag teruggaafverzoek doen?*
De vraag was:
67 AWR

67 AWR

67 AWR

Vervolg:
5.1.2e 5.1.2e wees hem op een link op douanenet over het begrip exporteur.
http://douanenet.belastingdienst.nl/Startpagina/Mededelingen-Douane/articleType/ArticleView/articleId/29398/Exporteur-hoeft-niet-in-Unie-gevestigd-te-zijn
De WA maakt geen koppeling met het begrip "exporteur" als in art. 1 lid 19 Gvo.
Wel is er een verwijzing naar de documenten die vereist zijn op grond van de Douanewet, waarmee wordt aangetoond dat de goederen ten uitvoer zijn aangegeven en het grondgebied van de Unie hebben verlaten (art. 30 UBA). De persoon die teruggaaf van accijns vraagt dient deze documenten in zijn administratie te hebben opgenomen. Weliswaar is er dus geen harde verwijzing in de accijnswetgeving naar art. 1 lid 19 Gvo, maar wel een naar de uitvoerdocumenten. Daarom is het relevant om te kijken wie de exporteur is als bedoeld in art. 1 lid 19 Gvo.

- Letter b i stelt dat dat is: een in de EU gevestigde persoon die de macht heeft om te beslissen en beslist heeft dat de goederen het douanegebied zullen verlaten. (67 AWR

- Letter b ii stelt dat als i niet van toepassing is de exporteur de volgende persoon is: de in de EU gevestigde persoon die partij is bij de overeenkomst op grond waarvan de goederen dat douanegebied zullen verlaten.
Gezien letter b ii dan is dus nodig dat 67 AWR de macht heeft om te beslissen en beslist heeft dat de goederen het douanegebied van de EU zullen verlaten.

Dus aan de eerste voorwaarde voor toepassing van b ii is voldaan (67 AWR
. Uit de tekst van b ii kun je opmaken dat het dan toch,

ondanks het ontbreken van de macht om over de uitvoer te beslissen, mogelijk is om als partij betrokken te zijn bij de overeenkomst op grond waarvan de goederen dat douanegebied zullen verlaten.

En feitelijk hebben we in deze casus ook vastgesteld dat hij betrokken is bij die overeenkomst op grond waarvan de goederen het douanegebied van de EU hebben verlaten (67 AWR

Daarmee lijkt duidelijk dat de exporteur in de EU moet zijn gevestigd. Dit wordt bevestigd door een uitzondering hierop die tijdelijk is en te vinden is via de hierboven ingevoegde link.

Conclusie CG
De teruggaaf moet worden verleend aan de in NL gevestigde persoon 67 AW

Actie 5.1.2e : kijken of art. 30 UBA aangepast moet worden, alsdan afstemmen met 5.1.2e

20.08.03.04 Tabak
20.08.03.04.01 Nieuwe accijnszegels
Een aantal bedrijven heeft aangegeven dat de termijn om over te stappen op het nieuwe accijnszegel per 1-1-2021 vanwege de logistieke omstandigheden te kort is. De branche zou gebaat zijn met een overgangsmaatregel.

Hierom zal een algemene overgangsregeling tot 1 april 2021 van kracht worden voor alle tabaksproducten, ook voor degenen die wel gereed zijn voor de omslag van het oude naar het nieuwe zegel.

De overgangsmaatregel zal in de aangepaste Uitvoeringsregeling accijns worden opgenomen. In de toelichting wordt de overgangsmaatregel toegelicht.

De eerdere afhaaldatum van 30 oktober voor sigaren komt hiermee te vervallen. De eerste afhaaldatum voor de nieuwe accijnszegels is dus 20 november 2020.

5.1.2e vraag zich af of de Douane, als een overgangsmaatregel was uitgebleven, wel een wettelijke grond zou hebben gehad om het gebruik van het oude zegel in 2021 te weigeren (mits het oude zegel de nieuwe tariefcode zou dragen en het juiste tarief wordt toegepast). In de nieuwe URA is volgens hem geen bepaling voorzien waaruit blijkt dat zo'n oud model zegel met een juiste tariefcode niet voldoet. Een verwijzing naar de eisen die de inspecteur stelt aan het zegel (in de drukinstructie) volstaat volgens hem niet.

5.1.2e reageert dat voor nu de situatie is opgelost door de overgangstermijn. Verder verwijst zij naar 2 beperkingen die in de wetgeving zijn/worden opgenomen: zegels kunnen alleen bij de zegelproducent, i.c. Joh. Enschede, worden aangevraagd. Tevens wordt in de aangepaste URA verwezen naar de inspecteur die voorwaarden stelt, i.c. door de drukinstructie, die is leidend. Dat wordt opgenomen in het HA, **actie** 5.1.2e

20.08.04 Handhaving
20.08.04.01 Bovenmatig provianderen in 67 AWR
67 AWR heeft twee cases waarbij sprake is van bovenmatig provianderen door Nederlandse vissersschepen bij een 67 AWR proviandeur. De casus komen van de CG F&BR, die zich ook over de kwestie buigt.

Casus 1 67 AWR

Nu de 12-mijlszone niet is verlaten zou je kunnen stellen dat er een overbrenging heeft plaatsgevonden tussen 2 lidstaten waarbij de 67 AWR proviandeur ten onrechte geen accijns heeft afgedragen. Immers de goederen zijn niet uitgevoerd en de Nederlandse visser heeft geen vergunning om onder schorsing te mogen ontvangen.

Welke mogelijkheden hebben wij als Douane NL?
De goederen zijn niet aangetroffen en dat maakt het stellen van het voorhanden hebben of het stellen van het betrokken zijn bij het voorhanden hebben lastig, omdat niet zeker is of en zo ja, hoe de goederen in Nederland zijn terecht gekomen.

Casus 2: 67 AWR

Vraag is wat we kunnen.
• Als de bemanningsleden roepen dat de goederen voor eigen gebruik zijn, dan hebben we zoiets als indicatieve hoeveelheden en hoe te bewijzen dat de goederen (niet) voor eigen gebruik zijn.
67 AWR

Beoordeling
Bij casus 1 kunnen wij niet bewijzen dat de sigaretten in Nederland voorhanden zijn geweest. Zolang de schipper daar niets over verklaart kunnen wij niet naheffen. 67 AWR

Bij casus 2 kan de bemanning geen aanspraak maken op 'eigen gebruik', want daarvan is alleen sprake in de situatie als die goederen in de lidstaat van aankoop/verkrijging daadwerkelijk zijn uitgeslagen tot verbruik, zie artikel 32 van Richtlijn 2008/118.

Veder is nog van belang of de accijnsgoederen bij de individuele bemanningsleden zijn aangetroffen of bij de schipper. Als het de schipper is, dan is artikel 2, eerste lid onderdeel b WA van toepassing. Artikel 2e WA is niet van toepassing omdat de sigaretten niet zijn uitgeslagen tot verbruik. Als de sigaretten zijn aangetroffen bij de bemanning dan is de situatie anders. Dan is sprake van het voorhanden hebben van accijnsgoederen die niet in de heffing zijn betrokken (artikel 2, eerste lid, onderdeel b WA).

67 AWR

Opmerkingen
- Complimenten voor FT.
67 AWR

- We hebben samen het cluster Heffing in 2017 een brief naar de branche gestuurd.
67 AWR

Actie: 5.1.2e stemt nader af met HHR maritiem.

20.08.04.02 Viermaandsrapportage
5.1.2e heeft de 2e viermaandsrapportage 2020 met de CG gedeeld, dit is het formele en algemene evaluatiemodel dat we als douane hanteren.

Mededelingen Handhaving:
-5.1.2e is samen met Maritiem en Lucht bezig de Kadernota OSODT te actualiseren, vanuit het M1 sponsorschap, zie memo RG HHB. De CG wordt nader betrokken. 5.1.2e ervaart meer behoefte aan innovatie, slimmer, beter, enz.

Tip 5.1.2e: kijk ook naar de bevoegdheden.

- Evaluatie verliesnormen; het bedrijfsleven moet nog reageren.
Door het verlagen van de norm werd een toename van naheffingen verwacht; die zien we in de praktijk echter niet.
Het zou mooi zijn als wij standaard-verliesnormen in de EU zouden hebben. 5.1.2e zitten in een EU-werkgroep, maar er is nog geen concrete besluitvorming.

20.08.05 Jurisprudentie/nieuwe wetgeving
20.08.05.01 Arrest HvJ C-674/19 van 16 sept 2020
Het Europese Hof van Justitie besliste dat waterpijptabak die voor 24% uit tabak bestond en daarnaast bestond uit andere stoffen zoals suikersiroop, glycerine, aromastoffen en een conserveermiddel, moest worden aangemerkt als een "product dat gedeeltelijk uit andere stoffen dan tabak bestaat" en als "rooktabak" in de zin van de artikelen 2 en 5 EU-Richtlijn 2011/64 en daarom in zijn geheel moest worden beschouwd als rooktabak die aan de accijns op tabak was onderworpen, ongeacht de andere stoffen dan tabak waaruit hij bestond.

Doet denken aan de uitspraak, nr. LJN: BU1579, Gerechtshof Amsterdam, 10/00056 van 26 mei 2011.

20.08.06 Content
20.08.06.01 Handboek AVD
5.1.2e heeft op zijn bijdrage van 22 april reacties van 5.1.2e ontvangen; die zijn inmiddels verwerkt. Dus het HVAD is nu klaar en kan gepubliceerd kan worden.

Afspraak:
Als iemand nog wil reageren kan dat op de interne versie tot 9 november, daarna wordt het gepubliceerd.

20.08.06.02 Quark
5.1.2e: Dit is een goed moment om de handboeken weer eens te updaten. Dus als iedereen mij aangeeft wat er gewijzigd moet worden in haar of zijn onderdeel dan past hij de handboeken daarmee aan. Graag de wijzigingen hier via CP. Zodoende worden ze vastgehouden en kunnen ook andere leden van de CG daarop reageren.

5.1.2e verwijst naar het memo van 5.1.2e en zijn reactie daarop.

20.08.06.03 Presentatie DutyPaid
Dit betekent dat wij in de periode van 2022 t/m 2023 het HB EMCS hiermee dienen uit te breiden en ook het HB Accijns hierop aan te passen. **Actie:** 5.1.2e .

Conceptverslag Coördinatiegroep accijns van dinsdag 3 november 2020, nr. 20.09 via Webex
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e 5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De materiedeskundigenvan het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

20.09.01 Opening en vaststelling agenda.
Onderwerp EU-controles:
Voor we aan de agenda beginnen staat de vergadering stil bij het CP-onderwerp 'DSP en EU controles'. We hebben de vraag van het MT om de medewerkers daar te laten controleren. Dit krijgt steeds meer politieke aandacht, de smokkel wordt steeds lucratiever door onze hoge tarieven i.c.m. goedkope vluchten. MT en minfin vragen om deze controles, straks ook voor VGEM-aspecten.

5.1.2e wijst hierbij op de doelstelling zoals verwoord in de nota herijking kadernota OSODT: "*4.2 De doelstelling van de opdracht is het in lijn brengen van de operationele uitgangspunten en controlenormen van de onder het proces OSODT vallende toezichts- en controleproducten met de actuele (strategische) doelen en beleidskaders van de Douane*." Immers, wat wij vanuit de Cg voorstaan moet passen in onze doelen en beleidskaders. Ofwel: Doen wij de goede dingen?

Er is een voorzet van 5.1.2e om met indicatoren te gaan werken, maar dat heeft nader onderzoek nodig, m.n. over ibn. Voorstel van 5.1.2e om met Schiphol Pax en CG gesprek aan te gaan voor checklijst t.b.v. de controlemedewerkers. Wie hebben we nodig in de afstemming? 5.1.2e

Opmerkingen
- 5.1.2e: kijk ook naar het verschil tussen wet bij NEU en EU voor de controlecollega's.
- 5.1.2e Roemenie en Bulgarije en mss Kroatië vallen niet onder Schengenakkoord, dus binnen EU is daar ook nog verschil over.

- 5.1.2e : is me 5.1.2e bezig met de nieuwe Wijs op reis-App, heeft raakvlakken, graag uitwisselen van info.

- 5.1.2e : daarom moet je vooraf van tevoren zaken uitzoeken. Er ligt al 5 jaar een zaak bij de HR.

Conclusie: FR vooraf bevragen over Schengen-aspect, niet alleen afgaan op aantallen tabaksproducten, aantonen en omkeren bewijslast. Wat controleren wij en wat doen wij met de bevindingen.

Actie: 5.1.2e maakt uitnodiging om te kijken welke onderzoeksvragen er zijn en of de samenstelling van de club klopt.

20.09.02. Mededelingen
20.08.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's
20.08.02.01.01 CUA
Geen bijzonderheden. Wel wat IM vraagstukken. 11 nov Kerngroep bijeenkomst.

20.08.02.02 Overige mededelingen
20.08.02.02.01 Thema: Teruggaaf art. 72 WA en EBU
Belangrijk voor vandaag is om in de discussie onderscheid te maken
1. De door 5.1.2e aangedragen praktijkvoorbeelden
5.1.2e heeft met praktijkvoorbeelden aan willen geven wat er in de praktijk bij komt kijken als wij nadrukkelijk inhoud geven aan onze afspraak: De verzoeker moet bewijs leveren dat de accijns eerder is betaald aan de douane. Als de verzoeker dat bewijs niet zelf heeft zal die in de leveringsketen terug moeten om een verklaring te krijgen van degene die de accijns eerder aan de douane betaald heeft. Een factuur is geen bewijs. Dit geldt ook voor wederinslag in AGP.

Het klopt dat het niet makkelijk is voor de verzoeker om het bewijs te krijgen maar niet onmogelijk. Het vraagt individuele klantbehandeling 5.1.2d
Vraagt ook afstemming met KM en met de AC-collegae en de controle-leiders.

2. De discussie over de interpretatie van art 20 AWR
Zie de afstemming 5.1.2e . De discussie moet nog verder rijpen, We schuiven die kwestie door naar een volgende vergadering.

5.1.2e eens met standpunt. Is HHC handig? Dan krijg je meer duidelijkheid bij bedrijfsleven en collega's. 5.1.2e is het eens met 5.1.2e

5.1.2e : we zijn het wel eens dat bewijslast bij belanghebbende ligt, maar let ook op de bewijslastverdeling. Belanghebbende zal vragen: wat wilt u van mij zien. Dat zul je moeten kunnen meedelen. Maar is vaak casuïstisch. Onomstotelijk, aannemelijk maken...

5.1.2e : gaan we doen, maar degene die VOT doet moet aantonen. Zie schema. Enkel een factuur is niet voldoende. 5.1.2d

5.1.2e : kunnen we bij mijndouane bij VOT een zin opnemen?
5.1.2ereeds gebeurd.

5.1.2e maar ook op internet duidelijk maken welke bewijsmiddelen. Want anders ben je met een mededeling op mijndouane aan de late kant.

5.1.2e aantal elementen:
- Afspraak is al gemaakt in begin 2020, dus we werken al in principe zo. Wettelijk kader is duidelijk. MT is geïnformeerd.
- Ook in gesprek gaan met de klant wat als bewijs kan dienen. Van handelaren die er hun werk van maken is meer te verwachten.
- behoefte aan (HH)C naar bedrijfsleven en intern. Voortijdig aantonen dat accijns betaald is.

5.1.2e: Toezicht: heeft elke regio zicht op hoe de controle wordt uitgevoerd, voor zowel vergunninghouders als niet-verg.h. ? Hoe bewaken we dat? Evaluatie is lastig. 5.1.2e : bij de collegiale toets/review.

Actie: Cluster gaat de communicatie regelen (concept-memo via CG, MT HHB, RG, dan op internet, via koepels, ODB, DouaneNet).(loopt inmiddels)
Actie: Vaco's gaan gesprek aan met KM, controleleiders en regiomanagement. We kunnen de community gebruiken om verdere praktijksituaties, zowel problemen als successen te delen.

02: Verhoging tarieven MO en art. 84a WA
Het Belastingplan 2021, Wet fiscale maatregelen 2021 etc. bevatten geen maatregelen m.b.t. de Wet op de accijns en de Wet op de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken. Desalniettemin vinden per 1 januari 2021 onder meer de volgende tariefwijzigingen plaats:
Minerale oliën:
Als gevolg van artikel X van de Wet fiscale maatregelen Klimaatakkoord wordt de accijns op diesel

met 1 cent per liter verhoogd:
Artikel X
In de Wet op de accijns wordt met ingang van 1 januari 2021 in artikel 27 het bedrag, genoemd in het eerste lid, onderdeel b, verhoogd met € 10,00.

5.1.2e heeft afgestemd met DGFZ om artikel 84a van de Wet op de accijns alsnog niet van toepassing te laten verklaren ten aanzien van de twee dieselaccijnsverhogingen (1 januari 2021 en 1 januari 2023).
Zie punt 3 van bijgevoegde Nota van wijziging Overige Fiscale Maatregelen, waarbij artikel 84a WA alsnog niet van toepassing wordt verklaard op de accijnsverhogingen van diesel per 1 januari 2021 en 2023.

Ander punt: 5.1.2e vraagt zich af waarom er op sigaren geen tariefcode zit. We hebben natuurlijk heel lang hetzelfde tarief gehad op sigaren (5%KHP), maar sinds 2018 loopt dat percentage op en is in 2019 al 9%. Sigaren zijn meestal niet zulke snelle lopers als sigaretten en rooktabak, maar door het ontbreken van een tariefcode is het wel moeilijker controleren wanneer de sigaren zijn uitgeslagen (en dus tegen welk tarief). Is het niet het overwegen waard om ook op sigaren de tariefcode weer in te voeren?

5.1.2e: De tariefcode zoals bedoeld in art. 44, vijfde lid van de URA heeft tot doel om onderscheid te maken tussen verpakkingen waarop het oude accijnstarief van toepassing is en verpakkingen waarop het nieuwe accijnstarief van toepassing is. Dit onderscheid is nodig om te kunnen controleren of wordt voldaan aan de termijn ter voorkoming van voorraadvorming die is opgenomen in artikel 95a Wet op de accijns. Tevens kan met behulp van de tariefcode het juiste teruggaafbedrag worden bepaald bij vernietiging onder ambtelijk toezicht.

Art. 95a WA ziet bij een tariefverhoging op het voorkómen van voorraadvorming bij sigaretten en rooktabak , maar niet bij sigaren (en pijptabak). Dus het voorzien van een tariefcode op sigaren heeft in dat opzicht geen nut. De wetgever heeft, net als met de vorige tariefverhogingen van sigaren vanaf 1-4-2018, ervan afgezien de werking van art. 95a WA uit te breiden tot sigaren. De reden voor het uitsluiten van de anti-voorraadvormingbepaling, zoals die is opgenomen in de MvT na de toenmalige internetconsultatie, zijn naar ik aanneem op zich niet veranderd. We zouden dus eerst moeten constateren of er n.a.v. de tariefverhoging voorraden worden aangelegd alvorens we een verzoek tot uitbreiding naar de sigaren in art. 95a WA zouden voorstellen. Maar dat is met deze tariefverhoging niet te verwachten.
Van een probleem om het tarief vast te stellen dat is toegepast op sigaren die na verloop van de tijd wegens kwaliteitsverlies worden vernietigd, is mij niet gebleken. Ik heb zowel van de branche als van de regio's hier geen geluiden over gehoord.

Als wij een tariefcode voor sigaren zouden willen instellen is dus wijziging van art. 95a WA jo. art. 44, 5e lid URA noodzakelijk. Als wij dat aan minfin willen voorstellen hebben wij eerst daarvoor een goede aanleiding en onderbouwing nodig dat dit vanuit controleoogpunt noodzakelijk is. Ook het fiscale belang zal daarin een rol spelen. Ik denk dat het signaal van 5.1.2e daarvoor nog te summier is, en het fiscale belang idem. Maar wellicht dat er meer soortgelijke geluiden en ervaringen zijn, dan hoor ik dat graag en kunnen wij kijken of we het kunnen voorstellen.

Uit de MvT op artikel 95 a WA :
De anti-voorraadvormingsbepaling zal niet van toepassing zijn op sigaren en pijptabak. De verkoopvolumes van deze producten zijn heel gering in verhouding tot die van sigaretten en shag. Omdat sigaren en pijptabak ook een lage omzetsnelheid hebben, mede waardoor er geen sprake zal zijn van grote voorraadvorming, heeft het kabinet ervoor gekozen deze producten uit te zonderen van de voorgestelde anti-voorraadvormingsbepaling. Mocht in de toekomst blijken dat voor deze producten voorafgaand aan een accijnsverhoging toch extra voorraden worden gevormd, dan kan de anti-voorraadvormingsbepaling alsnog door middel van een wetswijziging van toepassing worden verklaard op sigaren of pijptabak.
MvT, Kamerstukken II2016/17, 34554, 3, p.16 en 17.

Ten overvloede: Als sigaren onder ambtelijk toezicht worden vernietigd geldt de reguliere bepaling

van art. 32 UBA: Bij een verzoek om teruggaaf dat binnen 3 maanden na (in casu) een tariefverhoging wordt gedaan geldt voor de vaststelling van de hoogte van het teruggaafbedrag het oude tarief(, tenzij...). Na die termijn geldt het hogere tarief (,tenzij)."

Andere mededelingen:
- 5.1.2e : filmpje van 5.1.2e van 5.1.2e over verbod op ontgassen van binnenvaartschepen. Er is een task force van V&W. 5.1.2e heeft accijnsaspect hierbij onder de aandacht gebracht en toegezegd dat 5.1.2e namens onze CG daarbij aansluit. (v/h casus 67 AWR). Er komen installaties in havens om te ontgassen.

- Buiten reikwijdte verzoek .

03. Helpdeskvragen

20.08.03.01 Minerale olie
20.08.03.01.01 Varen op waterstof/ammoniak
5.1.2e: Op dit moment is het standpunt nog dat waterstof niet belast wordt met accijns als dit gebruikt wordt als (motor)brandstof. Zolang als dit blijft hoeven we ons ook niet af te vragen of het gebruik van waterstof als brandstof in de binnenvaart vrijgesteld moet worden. Dat verandert natuurlijk wel als waterstof wel belast gaat worden.

5.1.2e: Waterstof dat gebruikt wordt als motorbrandstof is een minerale olie op grond van artikel 25 lid 2 letter a WA. Waterstof is belast met accijns met het tarief van de gelijkwaardige brandstof op grond van artikel 28 lid 3 WA. Als gelijkwaardige brandstof merken we aan 'methaan' die belast is met het tarief nihil op grond van artikel 27 lid 1 letter e WA. Feitelijk moet deze waterstof geproduceerd worden in AGP want op grond van artikel 5 lid 3 letter d WA 2e zinsnede is de ontheffing van het verbod niet van toepassing. Dit is overigens hetzelfde bij CNG dat ook het tarief van methaan krijgt. Omdat het tarief nihil is voor deze producten hebben we er niet voor gekozen om een formaliteitencircus voor in te richten.

M.b.t. de vrijstelling voor de binnenvaart: De vrijstelling van artikel 66 WA geldt voor alle minerale oliën en dus ook deze waterstof. Dat zou nu al zijn als er een ander tarief dan nihil op zou zitten (als het methaantarief nihil verdwijnt) en dus ook in de toekomst geen probleem met deze vrijstelling als de bepalingen voor vrijstelling de binnenvaart niet veranderen.

Maar in artikel 20, eerste lid WA is lichte olie van vrijstelling uitgezonderd. De vraag is of je waterstof ook uit Lichte olie is uitgezonderd omdat het vooral in vaartuigen wordt gebruikt die geen recht hebben op vrijstelling (de echte pleziervaart). Dit zou je materieel natuurlijk ook kunnen bereiken via het begrip pleziervaartuig, maar dat is voor het toezicht een grotere uitdaging. Waterstof is vooral bedoeld voor de beroepsvaart. Uitsluiten lijkt daarom niet aan de orde. En een veel schonere brandstof dan gasolie voor de beroepsvaart zal zeker niet uitgesloten worden.

Opmerkingen
5.1.2e : Ter info in de bijlage antwoorden van de Minister van EZK op kamervragen van de Vaste commissie EZK over waterstof. In punt 11 wordt de fiscale behandeling van waterstof in de accijns en eb behandeld. Tenslotte ook een link naar de Kabinetsvisie waterstof welke de aanleiding was voor de vragen. Ik heb er even in gezocht maar geen woorden als "accijns" en "belasting" gevonden.
https://www.rijksoverheid.nl/documenten/kamerstukken/2020/03/30/kamerbrief-over-kabinetsvisie-waterstof

5.1.2e We hebben reeds eerder ooit gesproken over waterstofgas als brandstof. Toen kwam de autobrief van de toenmalige staatssecretaris (Frans Weekers) aan de orde dat er geen accijns geheven zou worden van waterstofgas als motorbrandstof. In de bijlage van 5.1.2e staat echter heel helder dat we wel accijns heffen van waterstofgas dat gebruikt wordt als motorbrandstof. Een duidelijke stellingname dus.
In de praktijk op dit moment zonder gevolgen door het nihiltarief bij methaan, maar dat kan uiteraard wijzigen.

5.1.2e: In onder andere punt 11 staat het volgende over de accijns:
11 Hoe is waterstof opgenomen in de energiebelasting- en accijnsregel-geving? Wordt er een dubbele belasting gewogen voor input van elektriciteit voor de productie via elektrolyse en voor bewerking van

waterstof? Antwoord Voor waterstof is er geen afzonderlijk tarief bepaald in de Wet op de accijns. Er zijn tarieven in de wet opgenomen voor gelode lichte olie, ongelode lichte olie, halfzware olie en gasolie, zware stookolie, vloeibaar gemaakt petroleumgas en methaan.
Andere producten dan hiervoor genoemd, zoals waterstof, worden met accijns belast indien ze zijn bestemd voor gebruik, worden aangeboden voor verkoop of worden gebruikt als brandstof voor verwarming of als motorbrandstof. Ze worden dan aan de accijns onderworpen naar het geldende tarief van de gelijkwaardige brandstof of motorbrandstof. Waterstof lijkt vanwege de gasvormige toestand waarin het normaliter wordt gebruikt het meeste op methaan. Voor methaan geldt op dit moment in de Wet op de accijns een nihiltarief.
De energiebelasting (EB) wordt geheven op aardgas en elektriciteit. Daarbij wordt als aardgas mede aangemerkt elk product dat direct of indirect is bestemd voor gebruik, wordt aangeboden voor verkoop of wordt gebruikt als aardgas. Op vervangers van aardgas wordt dus vooralsnog volgens de huidige fiscale systematiek op dezelfde manier EB geheven als op aardgas. Een voorbeeld is waterstofgas dat wordt gebruikt als aardgas en dus op dit moment identiek wordt belast. De EB kent een vrijstelling voor de levering of het verbruik van elektriciteit die wordt gebruikt voor elektrolytische procedés. Indien bij de productie of bewerking van waterstof elektriciteit wordt gebruikt voor een elektrolytisch procedé, valt die elektriciteit onder de vrijstelling.
Dat waterstof belast wordt met het tarief van methaan is alleen omdat we er van uitgegaan zijn dat waterstof als gasvorm in de brandstoftank is opgenomen. Echter als ik op internet kijk dan zie ik dat waterstof ook in vloeibare vorm getankt kan worden en dan wordt het accijnsverhaal toch anders. Dan is mijns inziens de gelijkwaardige brandstof vloeibaar gemaakt petroleumgas en zouden we het dus moeten belasten met het tarief hiervan.
NB het tarief van methaan geldt gelet op de GN-code 2711 2900 alleen voor het gasvormige methaan.
Zo wordt vloeibaar gemaakt methaan per definitie door zijn GN-code 2711 1900 direct aangemerkt als vloeibaar gemaakt petroleumgas (artikel 26 WA).
Wellicht dat 5.1.2e eens na kan vragen bij één van de grote oliemaatschappijen die zich ook met waterstof bezighouden of dit ook al in Nederland voorkomt.

5.1.2e : Ik zal eens bij informeren tijdens een regulier overleg.

Een andere vraag is het volgende. Hoe gaan we om met vloeibaar ammoniak als scheepsbrandstof? Gebruik van groene ammonia als scheepsbrandstof wordt gezien als een van de kansrijke opties om de scheepvaart te decarboniseren. De eerste ontwerpen van scheepsmotoren en schepen met ammonia als brandstof worden nu gemaakt.

Ammoniak heeft de GN-code 2814 en valt daarmee buiten de controlebepaling. Volgt het dus daarmee het tarief van gelijkwaardig product (art. 28 lid 3 WA) als het gebruikt wordt als MO? Ook vloeibaar waterstof (GN 2804) valt niet in het tarief, maar volgt bij gebruik de MO dat gebruikelijk is. Daarmee is waterstof is belast met accijns met het tarief van de gelijkwaardige brandstof.
Maar gebruik van ammoniak als motorbrandstof is nieuw. Geldt dan dus dezelfde beredenering, dus het niet hoeven te doen aan de formaliteiten dan ook voor waterstof en ammoniak als brandstof? En moet het eigenlijk wel worden verwerkt in een AGP?

Beoordeling:
Ammoniak (kennelijk GN code 2814) wordt gebruikt in vloeibare vorm als motorbrandstof, dit kan voor schepen zoals is aangegeven in de vraagstelling maar ook voor andere vervoermiddelen. Ammoniak dat gebruikt wordt als motorbrandstof is een minerale olie op grond van artikel 25 lid 2 letter a WA. Ammoniak is dan belast met accijns met het tarief van de gelijkwaardige brandstof op grond van artikel 28 lid 3 WA.
Als gelijkwaardige brandstof kunnen we niet 'methaan' aanmerken die belast is met het tarief nihil op grond van artikel 27 lid 1 letter e WA omdat met deze methaan alleen de gasvormige en niet de vloeibare vorm bedoeld wordt ingevolge artikel 26 lid 7 WA. Dit betekent dat we een andere gelijkwaardige brandstof moeten kiezen. Er zijn dan verschillende mogelijkheden, afhankelijk van het gebruik. Met betrekking tot het bepalen van de gelijkwaardige brandstof hebben we ons te houden aan het arrest HvJ C44-13 Kronos Titan.
Samengevat betekent dit arrest dat we voor het bepalen van de gelijkwaardige brandstof uitgaan van de volgende stappen:
- Bepaal of het product motor- dan wel verwarmingsbrandstof is
- Bepaal welke motor- dan wel verwarmingsbrandstof door dit product daadwerkelijk in zijn gebruik wordt vervangen uit de overeenkomstige tabel van bijlage 1 bij Richtlijn 2003/96 of

• Indien er geen vervanging is, welke van deze motor- of verwarmingsbrandstoffen dit product door zijn kenmerken en gebruiksdoel het dichtst benaderd.

Dit zouden we nader moeten bepalen, maar we komen in ieder geval uit op een gelijkwaardige brandstof die niet is belast met het nihiltarief. Dit betekent dat ammoniak onder de nationale controlebepalingen valt als bedoeld in artikel 5 lid 1 WA omdat het vanwege de 2e zinsnede van artikel 5 lid 3 letter d WA niet in aanmerking komt voor de ontheffing van de verbodsbepaling om te vervaardigen buiten AGP dan wel onveraccijnsd voorhanden te hebben buiten AGP.

Conclusie is dat een AGP vereist is voor ammoniak dat bestemd is voor gebruik als motorbrandstof.

20.08.03.02 Alcohol/VB
20.08.03.02.01 67 AWR **geneesmiddel?**
Is het product 67 AWR aan te merken als een geneesmiddel en daarmee vrijgesteld van accijns? 67 AWR

Normaliter zou je zeggen dat het hier weliswaar om een voedingssupplement gaat en daarmee een voedingsmiddel is dat is aan te merken als een overig alcoholhoudend product. Het voldoet echter niet aan de criteria die voor voedingsmiddelen gelden om in aanmerking te komen voor vrijstelling (meer dan 8,5 liter pure alcohol per 100 kg product). Dus is het een voor de accijns belastbaar product.

In art. 64 WA wordt voor geneesmiddelen verwezen naar Richtlijn 2001/83/EG. In 2016 is er een uitspraak geweest van de HR (ECLI:NL:HR:2016:2557) waarin voor de omzetbelasting een uitspraak is gedaan over wat onder een geneesmiddel moet worden verstaan. In de Wet op de omzetbelasting wordt in tabel I ook verwezen naar Richtlijn 2001/83/EG. De HR stelt in zijn uitspraak dat het begrip geneesmiddel ruim moet worden uitgelegd en dat bijv. gekeken moet worden naar de profylactische werking van een product.

Vraag: Is het product 67 AWR in het licht van de uitspraak van de HR aan te merken als een geneesmiddel en op grond daarvan vrijgesteld van accijns?

Beoordeling
Het gevaar is dat als we dat doen we bij ieder product de profylactische werking moeten gaan beoordelen en we misschien wel in eindeloze discussies terecht komen. Kijken wij voor de accijns alleen naar Richtlijn 2001/83/EG hanteren zonder het arrest van de HR mee te wegen?

Uit dit arrest van de Hoge Raad blijkt dat deze Richtlijn 2001/83 is geïmplementeerd in de Geneesmiddelenwetgeving, en in dit arrest m.b.t. de OB wordt verwezen naar diezelfde geneesmiddelenrichtlijn 2001/83. Het lijkt daarom logisch dat de beoordeling van de Hoge Raad in beginsel ook voor de accijns zou gelden.

De Hoge Raad oordeelt dat de beoordeling: ‘wel of geen geneesmiddel’ moet plaatsvinden via het aandieningscriterium (presentatie, etikettering) én toedieningscriterium (=therapeutische werking).

Wat de toets van het aandieningscriterium betreft heeft het Hof overwogen dat een product op basis van dit criterium als geneesmiddel wordt beschouwd wanneer het uitdrukkelijk als zodanig wordt aangeduid of aanbevolen - eventueel op het etiket, in de bijsluiter of ook mondeling.
Vervelend is wel dat in dit aangehaalde arrest ook tandpasta en zonnebrandcrème als geneesmiddel werden aangemerkt op basis van de beoordeling van de Hoge Raad via het aandieningscriterium en toedieningscriterium en post a6 tabel 1 Wet OB.

Vervolgens staat in overweging 2.3.1. nog:
"Aangezien post a.6 van Tabel I voor het begrip geneesmiddel verwijst naar het begrip geneesmiddel zoals bedoeld in artikel 1, lid 1, letter b, van de Geneesmiddelenwet (GMW) en het begrip geneesmiddel in de zin van de GMW is gebaseerd op artikel 1, lid 2, van de Geneesmiddelenrichtlijn, moet, aldus middel II, ook het

begrip geneesmiddel in de zin van post a.6 van Tabel I op dienovereenkomstige wijze, dat wil zeggen ruim, worden uitgelegd."

Het is dan wel vreemd als we m.b.t. de accijns een andere uitleg aan 'geneesmiddel' zouden geven.

De vraag die gesteld wordt is weliswaar een accijnsvraag maar het antwoord is niet te vinden in de accijnswetgeving; het is dus eigenlijk meer een VGEM-vraag.

Daarbij is het vreemd dat wij een product moeten beoordelen met een verpakking of etiket 67 AWR

Vrijstelling voor geneesmiddelen is opgenomen in artikel 64, lid 1 letter c WA. Volgens de wetgeving (letterlijk) is deze vrijstelling alleen van toepassing voor overige alcoholhoudende producten die gebruikt worden bij de vervaardiging van geneesmiddelen. Dat betekent dat de vrijstelling niet van toepassing is voor kant en klare geneesmiddelen die alcohol bevatten en worden uitgeslagen tot verbruik (bijvoorbeeld als deze buiten Nederland vervaardigd zijn). We hebben echter in het verleden het standpunt ingenomen dat de vrijstelling ook geldt als geneesmiddelen waarin alcohol in verwerkt is worden uitgeslagen tot verbruik. Zie ook HA, onderdeel 50.10.00, paragraaf 3.3. In deze paragraaf worden echter helaas de termen geneesmiddelen en farmaceutische producten door elkaar gebruik.
(N.a.v. het antwoord/standpunt dat uit de behandeling van onderhavige vraag komt zal 5.1.2e het HA hier aanpassen en uitbreiden, **actie** 5.1.2e .)
In artikel 64 lid 1 letter c WA wordt voor geneesmiddelen voor menselijk gebruik verwezen naar de Richtlijn 2001/83/EG (Rl 2001/83) voor de omschrijving van geneesmiddelen. In artikel 1 van de Rl 2001/83 wordt de definitie gegeven van een geneesmiddel. Daarbij worden de termen "therapeutische" en "profylactische" gebruikt. Een soortgelijke definitie is ook opgenomen in artikel 1, lid 1 letter b van de Geneesmiddelenwet (Gnw) opgenomen, alleen gebruikt men daar andere begrippen. In de Gnw worden de begrippen "genezen" en "voorkomen" gebruikt. Inhoudelijk komen de definities voor geneesmiddel van de Rl. 2001/83 en de Gnw met elkaar overeen.
Dan komt de volgende stap: hoe ga je beoordelen of een product een geneesmiddel is? Om aangemerkt te worden of een product een geneesmiddel is voor menselijk gebruik moet worden voldaan aan de volgende voorwaarden:
1. het moet ALTIJD aangeboden worden in een farmaceutische vorm. Dus in poeder, tabletten, zalf, capsule etc.
2. het prestatiecriterium (ook wel aandiening genoemd) moet worden beoordeeld. Dat betekent dat dat uit de wijze waarop het product wordt aangediend (vermeldingen op verpakking, folders, bijsluiters etc.) de consument kan afleiden dat er sprake is van een geneesmiddel.
3. het werkingscriterium (ook wel toediening genoemd) moet worden beoordeeld. Hierbij gaat het om de effectieve hoeveelheid werkzame stof die in het product zit. Die stof moet dan bekend zijn als een stof die genezend werkt of het voorkomen van een ziekte, verwonding pijn etc.

Let op: aan criterium 1. moet altijd worden voldaan.
- Daarnaast moet worden voldaan aan criterium b of c (of allebei natuurlijk).

Het onderhavige product lijkt te voldoen aan criterium 1. (maar wel nog onderzoeken of dat zo is).
- Criterium 3. kunnen wij zo niet beoordelen.
- Criterium 2. kan misschien beoordeeld worden, maar daarvoor is de tekst van de verpakking, bijsluiter, folders etc. in de Nederlandse taal nodig.

Voor het toetsen van het prestatiecriterium is een lijst gemaakt met vermeldingen die niet gebruikt mogen worden om een product als gezondheidsproduct (en dus geen medicijn) aan te mogen merken. Ofwel: als een vermelding uit die lijst voorkomt op de verpakking is er sprake van een medicijn. Deze lijst wordt samengesteld door de Keuringsraad Aanprijzing Gezondheidsproducten (KAG). Deze lijst wordt de KOAG/KAG-lijst genoemd. Let op: deze heeft geen wettelijke basis, maar is een lijst die voortkomt uit een zelfreguleringssysteem. Als in deze lijst bij een vermelding "ja" staat dan is deze vermelding toegestaan op gezondheidsproducten zonder dat er sprake is van een medicijn. Staat in de lijst een kruisje bij "nee" dan is die vermelding niet toegestaan voor een gezondheidsproduct en is er sprake van een medicijn.
Wat betekent dit nu voor de Douane? Als iemand de vrijstelling "claimt" of toepast van artikel 64 lid 1 letter c WA dan zijn wij van de Douane ervoor om te toetsen of deze vrijstelling wel van toepassing is.
En om dat te kunnen toetsen moet je wel weten of er sprake is van een geneesmiddel. Daarvoor kunnen wij het beste onze vraagbaken op het gebied van Geneesmiddelen raadplegen.

5.1.2e heeft de vraag uitgezet bij 5.1.2e , maar nog geen reactie gehad. Ook de vertaling gevraagd. Gezien uitspraak van de HR moeten wij hier serieus naar kijken. Wellicht is reactie van VGEM niet meer van belang.

5.1.2e hoe gaan wij om wanneer producten in andere lidstaat is vrijgesteld en dan naar NL komt. Is het geen stap te ver om in NL de vrijstelling te onderzoeken? Wij verlenen ook vrijstelling voor toiletartikelen met alcohol die in andere lidstaat zijn vrijgesteld en naar NL komen.

5.1.2e toch goed om er naar te kijken. Makkelijk te maken product op diverse locaties. 5.1.2e wil kijken of in NL een vergelijkbaar product is.

5.1.2e als de alcohol een profylactische werking heeft en qua verpakking etc. voldoet, dan moeten wij het als geneesmiddel aanmerken en o.g.v. het arrest de vrijstelling verlenen.

5.1.2e: bij de VB hebben wij een uitspraak daar over en de beleidsregel moeten intrekken waarin eis stond dat het alleen een geneesmiddel is als het als zodanig is geregistreerd. Wet op de geneesmiddelenvoorziening.

5.1.2e daarom toch bekijken v.w.b. de principiële vraag, en de ondernomen acties doorzetten?

CG: Akkoord

20.09.03.03 Formaliteiten
20.09.03.03.01 Risicomatrix
Er is een aantal reacties binnengekomen op de vraag van 5.1.2e . 5.1.2e gaat morgen met 5.1.2e er naar kijken en neemt die reacties mee. Proberen een zo goed mogelijke risicoweging en waardering te krijgen.

20.09.03.03.02 Schrappen tekst Med. 43 HA
Gezien de tijd verschuift dit agendapunt naar de volgende keer

20.09.03.03.03 Verschillen periodiciteit EB en accijns
Gezien de tijd verschuift dit agendapunt naar de volgende keer

20.09.03.03.04 GG voor kleine wijnproducentenregeling bij internetverkopen
5.1.2e : Wij hebben een aanvraag voor een vergunning Geregistreerde geadresseerde (GG) van een bedrijf die aan internetverkopen doet. 67 AWR

De overbrenging geschiedt met toepassing van de regeling kleine wijnproducenten waarvan we eerder hebben vastgesteld in 67 AWR en in 67 AWR dat het vervoer onder schorsing van accijns is en dat de ontvanger een GG of een AGP moet hebben.

Een wijziging ten opzichte van toen is dat het wijngeleidedocument nu het voorgeschreven document in de Gedelegeerde Verordening (EU) 2018/273 is.

Als een GG rechtstreeks wilt afleveren kan hij daarvoor een toestemming krijgen in zijn vergunning als hij voldoet aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 4, echter in dit geval voldoet hij hier niet aan omdat hij niet rechtstreeks aflevert aan een ondernemer (artikel 4 lid 3 letter b UBA).

Ik kom tot de conclusie dat deze GG dus niet verleend kan worden 67 AWR

Omdat de wijn niet is uitgeslagen tot verbruik in 67 AWR kun je ook artikel 2f WA verkopen op afstand niet gebruiken hiervoor.

Ik zie wettelijk geen oplossing voor deze situatie tenzij hij als GG de wijn zelf eerst ontvangt.

Afspraak:
Kernvraag is: Vindt de CG dat rechtstreekse aflevering aan een particulier moet kunnen?
5.1.2e dat vraagt aanpassing van art. 4 UBA. Discussie plaats van aflevering, zie discussie R code.

20.09.04 Handhaving
20.09.04.01 Shisha Lounges
5.1.2e **:** DLK, DLTC en MT hebben van gedachten gewisseld over aanpassing van de controle op shisha lounges. Het cluster is bezig met een heroverweging, gezien de maatschappelijke ontwikkelingen en gewijzigde modus operandi. Tijdpad gemaakt, uiterlijk in jan 2021 concept standpunt, voorleggen aan CG, in maart wellicht ander standpunt en/of andere aanpak.

20.09.05 Jurisprudentie/nieuwe wetgeving
20.09.05.01

05.01	Hof Den Bosch 16-03512 en 16-03513 vals indienen bericht van ontvangst.
05.02	Hof Den Haag ECLI NL GHDHA 2019 3951 rode olie, naheffing onterecht
05.03	Hof Den Haag BK-20/00449, rode olie, naheffing onterecht

05.03: 5.1.2e deze uitspraak volgt een heel andere insteek dan anders, de rechter zegt eigenlijk dat het doel belangrijk is: de vrijstelling. 67 AWR . S.v.p. reageren.

20.09.06 Content
20.09.06.01 Handboek AVD
Voortgang

20.09.06.02 Quark
5.1.2e verwijst naar het memo van 5.1.2e over het tijdsbeslag van de extra taken die Quark en het wijzigen van de WAV-wetgeving met zich meebrengen, en zijn reactie daarop. De CG is het eens met 5.1.2e reactie.

Voor wat betreft de EU-WAV-wetgeving, zoals die nu op Intranet staat, is het een goed idee die anders vorm te geven, met links naar EUR-lex. Voor de richtlijnen en verordeningen zal dat niet zo'n probleem zijn. Maar de Administratieve en Bilaterale Overeenkomsten zijn niet te vinden op EUR-lex. Daarvoor zal de WAV op Intranet dus in stand moeten blijven.

20.09.07. Aantekeningen vorig overleg 6 oktober 2020
Er is tot 19-11 de tijd om te reageren.

Conceptverslag Coördinatiegroep accijns van dinsdag 1 december 2020, nr. 20.10 via Webex
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e 5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De materiedeskundigenvan het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

20.10.01 Opening en vaststelling agenda.

20.10.02. Mededelingen
20.10.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's
20.10.02.01.01 CUA
Geen bijzonderheden.
Pilot: DAA: proefdraaien met 2 klanten. Weekaangevers doen ook dagaangifte, dat moet nog worden bekeken.

20.10.02.02 Overige mededelingen
20.10.02.02.01 15-12-2020 DOH Uiterste datum UTB en naheffingen met dagtekening in 2020
Zie de uploads van 5.1.2e even alert zijn in de regio.

20.10.02.02.02 Aanvraag/afgifte vergunning tabaksmachine
Namens 5.1.2e Uit de reacties van de CG bleek dat in deze fase er geen redenen zijn om het te centraliseren. Zie memo van5.1.2e t.b.v. RG HHB: Niet centraal beleggen of alle kleinere vergunningen centraal.

5.1.2e : moet de brief aan de bedrijven worden verstuurd? 5.1.2e heeft daar nog opmerkingen over gestuurd. Actie 5.1.2e legt voor aan 5.1.2e Reactie: is in afrondende fase, verzending neemt 5.1.2evoor zijn rekening.

20.10.02.02.03 Analysemethode Lab
5.1.2e praat de CG bij over casus Hof Den Bosch m.b.t. de verkeerde analysemethode van het Lab. Uitgangspunt: de inspecteur die het monsteronderzoek aanvraagt is degene die het eindoordeel moet vellen, het Lab is alleen adviserend. Inspecteur kent heffingsbelang en moet labuitslag toetsen en dan zijn eigen beslissing nemen, ook t.a.v. de onderzoeksmethode. Inspecteur zal ook aan het Lab het signaal moeten geven het monster langer te bewaren. Via de CG's Accijns, VGEM en Heffing draagvlak creëren.

5.1.2e : nu we niet in cassatie zijn gegaan moeten we voor de toekomst het proces zo inrichten.
Actie 5.1.2e schrijft vanwege zijn link met het Lab een memo voor landelijke afstemming, i.s.m. 5.1.2e .

Andere mededelingen
- 5.1.2e Werkgroep varend ontgassen. Overleg gehad met 2 mensen van VWS en provincie. Zij willen graag dat het door gaat, hebben nu een stuk aangeleverd en willen met ons, MinFin/DGFZ om de tafel. 5.1.2e zal 5.1.2e benaderen.

- 5.1.2e : uitspraak Hof Den Haag, rode olie.
Uitspraak ziet op reguliere wijze tanken in buitenland. De kern is of er op reguliere wijze getankt is in buitenland? Gezien de bevinding op de Maasvlakte worden voertuigen op aanhanger naar België gereden om daar te tanken. We weten dat we 'belazerd' kunnen worden op deze manier. Maar de

inspecteur moet dan bij zo'n overtreding van de verbodsbepaling aanvullend bewijs verzamelen dat niet aannemelijk is dat die voertuigen zelf in België hebben getankt met het voertuig of werktuig. Zoek naar verborgen opslagtanks, slangen, grasmaaiers met rode olie e.d. Zie de diverse beeldkrantberichten.

Het proces en de discussie speelt ook letterlijk in onze grensgebieden; het is een heel moeilijk en moeizaam proces, zie ook de jurisprudentie. Het gaat om veel liters en geld.

5.1.2e : het nader onderbouwen kost heel veel tijd, en bewijsvoering is moeilijk gezien de jurisprudentie. Het is nauwelijks vast te stellen dat vanuit brandstoftanks andere werktuigen worden voorzien van rode diesel.

03. Helpdeskvragen

20.10.03.01 Minerale olie
(-)

20.10.03.02 Alcohol/VB
(-)
20.10.03.03 Formaliteiten
20.10.03.03.01 Memo's Teruggaaf art. 72 WA
5.1.2e heeft n.a.v. de vorige vergadering een concept-memo voor het MT HHB geschreven en een externe brief. Memo 1 is bedoeld om de regiodirecteuren te betrekken. Zij zijn immer voor hun regio verantwoordelijk voor de EBU. Tevens is in het memo als risicosignaal voor het MT de aanvulling opgenomen over 5.1.2d

Memo 2 is om degenen die om teruggaaf verzoeken in te lichten. 5.1.2d
Zie het overzicht van 5.1.2e . 5.1.2d

De discussie art. 20.2 AWR blijft hier buiten; die voeren wij als 5.1.2e er is in januari.

Kern blijft de eenheid van uitvoering, op die manier nemen wij de dienstleiding mee. Hoe zit het regionaal in het meenemen van de leidinggevenden? Is er feedback op de memo's? Reacties van 5.1.2e en 5.1.2e gezien. S.v.p. deze week nog reageren, dan gaat het memo via de TL naar het MT HHB.

5.1.2e neem ook wederinslag mee
5.1.2e dat staat opgenomen in NB1.

5.1.2e r: Dit geldt ook voor verzoeken om teruggaaf wegens vernietiging.
5.1.2e : wordt opgenomen in het memo in de NB.

Art. 72 WA en de uitstelregeling
Dit is een vervolg op een deeldiscussie. Dit gaat over de specifieke vraag van 5.1.2e :
In artikel 72 WA staat dat teruggaaf wordt verleend tot het bedrag dat is 'voldaan'. Maar als uitstel van betaling is verleend, zoals bijv. nu met de Covid-maatregelen, dan is de accijns nog niet 'voldaan', en zou er geen recht op teruggaaf zijn.

Beoordeling
Formeel heeft er nog geen voldoening plaatsgevonden, dus zou je niet tot teruggaaf over kunnen gaan. Maar we moeten niet te ver willen gaan. We moeten er van uit kunnen gaan dat als er eenmaal aangifte is gedaan, het vanaf dat moment de verantwoordelijkheid is van de afd. Inning/Ontvanger dat dat bedrag ook daadwerkelijk binnenkomt. De belastingplichtige heeft immers wel aangifte gedaan, en heeft om uitstel van betaling verzocht. Omdat de belastingplichtige aan de eisen voldeed, heeft de Ontvanger onder voorwaarden uitstel van betaling verleend. Je kunt de teruggaafverzoeker niet tegenwerpen dat hij geen bewijs van betaling heeft als de Ontvanger uitstel heeft verleend. Het is dan vervolgens de taak van de Ontvanger om uiteindelijk, na afloop van de uitsteltermijn, het verschuldigde bedrag in te vorderen, d.m.v. aanmaningen en dwangbevelen.

Conclusie
Uitstel van betaling hoeft voor de inspecteur geen belemmering te zijn om teruggaaf te verlenen. Wanneer aangifte en verzoek in één hand zijn kan na raadpleging van de Ontvanger de teruggaaf worden verleend. Maar als de verzoeker een ander is dan degene die uitstel van de Ontvanger heeft gehad zal de verzoeker moeten kunnen aangeven wie de aangifte heeft gedaan en met welke regel van de periodieke aangifte.

Afspraak: het voorstel van 5.1.2e over de ACC 40 komt in januari op vergadering.

Vraag van 5.1.2e: Waar komt het zwaartepunt van de controle nu te liggen, CUA of regio? De regie van de uitworp bij 5.1.2e ligt bij 5.1.2e

Antwoord:
Het ligt aan welke fase in het proces, en moet nog worden ingericht. Betreft samenwerking tussen de CUA en de regio's. Toezicht moet tijd inplannen. Zit in het systeem uitworp naar regio's? Zie de combinatie met starterscontroles op teruggaaf. Er is immers geen principieel onderscheid tussen een starter voor een nieuwe vergunning of een nieuw verzoek om teruggaaf.

20.10.03.03.03 Schrappen tekst Med. 43 HA
Naar aanleiding van het onderwerp Provianderen vliegtuigen uit AGP is de volgende vervolgvraag naar voren gekomen:
- In het Handboek Accijns, onderdeel 50.10.00 staat bij punt 7.1.1 Verbruik aan boord van schepen de tekst van de voormalige Med. 43 opgenomen. 5.1.2e heeft destijds het boekwerk Accijns "opgeknipt" in enerzijds het Kaderbeleidsbesluit van 21 maart 2008 (goedkeurend beleid) en anderzijds het Handboek Accijns. Blijkbaar is er toen voor gekozen om Mededeling 43 te verwerken in het Handboek Accijns (het is immers geen goedkeurend beleid).

Vraag
De vraag is of dit nog bestaand beleid is. Wordt dit ook bij de ferry's toegepast? Zo nee, dan moet het HA op dit punt worden aangepast, zie de bijlage met de mailwisseling tussen 5.1.2e .

Beoordeling
De mededeling bevat beperkend beleid. Beleid mag ten opzichte van de regelgeving slechts een verruimende uitleg omvatten en zou dan in een beleidsbesluit moeten zijn opgenomen. Nu dat niet zo is moet de mededeling geschrapt worden.

5.1.2e: 67 AWR

Na 1 januari 2021 mogen de ferry's naar GB accijnsgoederen zowel in de winkel als de barverkopen accijnsvrij verkopen. Dus met betrekking tot de ferry's kan de tekst zeker worden geschrapt.

Conclusie
De CG is akkoord om de tekst van Med. 43 te schrappen uit het HA in onderdeel 50.10.00. **Actie** 5.1.2e .

20.10.03.03.04 Verschillen periodiciteit aangifte EB en teruggaafverzoek accijns
5.1.2e t: Bij de CUA zijn vragen binnengekomen die zien op verschillen in periodiciteit in tijdvakken waardoor bij klanten problemen ontstaan m.b.t. teruggaafverzoeken.
Een onderneming wekt met aggregaten elektriciteit op die met EB wordt belast. Dat gebeurt echter maar 1 maal per jaar en dan ook nog na afloop van dat jaar. Het team milieubelasting heeft daarvoor gekozen om reden van doelmatigheid (het aangiftebedrag is dermate laag dat ze geen gedoe willen met maand of kwartaalaangiften). De onderneming moet echter een teruggaafverzoek accijns binnen 3 maanden na afloop van het kwartaal waarin die elektriciteit is opgewekt indienen, zie art. 35i URA.

We hebben in het verleden het standpunt ingenomen dat we pas accijns teruggeven als de EB is betaald. Als we die regel hier ook zouden blijven hanteren wil dat dus zeggen dat de ondernemer 3 keer per jaar te laat een teruggaafverzoek indient en daardoor het recht op teruggaaf verspeelt.

Zie het Besluit Fiscaal bestuursrecht (Staatscourant 2016 nr. 9680 26 februari 2016)
17. Wanneer de belanghebbende de wettelijke termijn voor het indienen van een verzoek om teruggaaf van accijns of verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken ongebruikt heeft laten verstrijken, verleent de inspecteur geen teruggaaf als in de voorafgaande drie jaren reeds tweemaal eerder een verzoekschrift te laat is ingediend en betrokkene er daarbij op is gewezen dat bij een derde en volgend te laat ingediend verzoekschrift niet nogmaals ambtshalve teruggaaf zal worden verleend.

Nu regelgeving en uitvoering botsen dreigt de ondernemer daar de dupe van te worden. De regelgeving zou leidend moeten zijn. Daarom zou het team Milieubelasting de periodiciteit van het doen van aangifte moeten aanpassen.

Om af te wijken van die teruggaaftermijn kan dat alleen via een beleidsregel. Want wij hebben eerder afgesproken dat er sprake moet zijn van een bijzondere omstandigheid om van de aangiftetermijn af te wijken, en die vonden wij ook niet aanwezig bij een verschuldigdheid van kleine bedragen.
De CG wil dat de oplossing zo wordt gezocht dat wij voor de teruggaaf niet buiten de wettelijke— en beleidsregel-kaders behoeven te treden.

5.1.2e heeft het onderwerp besproken met en door het MilieuBelastingTeam (MTB).
Het MBT hanteert langere termijn voor het doen van aangiften. De inspecteur aldaar hanteert voor de bepaling van de tijdvak oriënterend de volgende richtbedragen: 5.1.2d

Oplossing
Als een belanghebbende een verzoek om teruggaaf wil doen van artikel 69a WA dan kan die belanghebbende verzoeken om een kwartaalaangifte in plaats van een jaaraangifte. Dan zet het MBT die klant op de kwartaalaangifte. Als een belanghebbende bij ons te laat zijn verzoek indient dan delen wij haar/hem dat mede. Dan kunnen wij haar/hem ook mededelen dat we niet steeds overgaan tot ambtshalve teruggaaf, maar dat de belanghebbende het MBT moet verzoeken voor een kwartaalaangifte.

De CG is akkoord.

20.10.03.03.05 Toepassing Controlebepalingen art. 20-c
5.1.2e loopt vast op welke wijze en of hij de controlebepalingen moet toepassen voor een product van bijv. GN code 2710 1221 90.

5.1.2e : De "overdistillatie-uitzondering" is er ingekomen bij de algehele GN-codeherziening van 2018.
Ik lees het zo dat deze "overdistillatie-uitzondering" alleen geldt voor GN-code 2710 2090 en niet voor de andere.
5.1.2e : De tekst van artikel 5 lid 4 letter c WA luidt:
2710 12 tot en met 2710 19 68 en 2710 20 tot en met 2710 20 39 en 2710 20 90 – alleen voor producten waarvan minder dan 90% van het volume (distillatieverliezen inbegrepen) overdistilleert bij 210°C en 65% of meer van het volume (distillatieverliezen inbegrepen) overdistilleert bij 250°C (methode EN ISO 3405 of methode ASTM D86) –; GN-codes 2710 12 21, 2710 12 25, 2710 19 29 en 2710 20 90 – alleen voor producten waarvan minder dan 90% van het volume (distillatieverliezen inbegrepen) overdistilleert bij 210°C en 65% of meer van het volume (distillatieverliezen inbegrepen) overdistilleert bij 250°C (methode EN ISO 3405 of methode ASTM D86) – alleen indien deze in bulk worden vervoerd
Ik lees hem als volgt:
Wat valt er nu onder de controlebepalingen?
-2710 12 tot en met 2710 19 68 maar let wel op uitzondering genoemd achter de ; dus voor 2710 12 21, 2710 12 25, 27 10 19 29 alleen als deze in bulk worden vervoerd;
-2710 20 tot en met 2710 20 39;
-2710 20 90 (met daarachter het genoemde distillatieverhaal) maar let wel op de beperking achter de ; dus alleen als dit product in bulk wordt vervoerd.

Voor de aanpassing in 2018 zijn ze uitgegaan van de toen bestaande tekst en deze was beter te lezen:
c.2710 11 tot en met 2710 19 69; codes 2710 11 21, 2710 11 25 en 2710 19 29, indien deze in bulk worden vervoerd;

5.1.2e Deze uitleg van 5.1.2e is juist. Het was duidelijker geweest als de zinsnede m.b.t. het distillatieverhaal tussen haakjes was geplaatst, zoals ook in het Uitvoeringsbesluit (EU) 2018/552 van de Cie. staat. Volgens de "aanwijzingen van de regelgeving" mogen er echter geen haakjes worden opgenomen in de wetgeving, daarom zijn die vervangen door liggende streepjes.

5.1.2e : Om het geheel te completeren en een beetje wat overzicht te hebben op dit onderwerp heb ik het schema zoals ik het eerst zelf had opgesteld naar aanleiding van mijn eigen inzichten (niet juist) nu aangepast naar aanleiding van de duidelijke uitleg die hierop is gegeven.

20.10.03.03.06 Doorstroomconstructies

5.1.2e : 5.1.2e heeft gevraagd het standpunt CG over de doorstroomconstructies te mailen. Toen 5.1.2e dit deed uit verslag van 2018 gaven de overwegingen die ten grondslag daaraan aanleiding tot nadere vragen van de collega's van DAM. De 5.1.2e verzocht 5.1.2e of de CG het standpunt uit 2018 wil heroverwegen.

Standpunt uit de vergadering 2018:
18.02.03.03.02 Voorraadeis voor AGP-vergunning
5.1.2e *legt de volgende casus voor.*

67 AWR

Als je de casus strikt formeel zou bekijken dat zou dit bedrijf de volgende vergunningen moeten hebben:
• een fysiek AGP voor de vervaardiging van olie, en
• een fictief AGP (onder een andere handelsbenaming) voor het onder schorsing betrekken en afleveren zonder fysieke opslag van olie, en
• een GG met rechtstreekse aflevering voor olie m.b.t. klanten zonder schorsingsvergunning.
De vraag van 5.1.2e *is dat enerzijds bij een formele benadering een wirwar aan benodigde vergunningen de zaak niet eenvoudiger maakt voor zowel bedrijfsleven als de Douane. Aan de andere kant hebben wij wetten en regels waaraan voldaan moet worden. Moet we hier naar een oplossing zoeken in de vorm van een beleidsregel?*

Beoordeling:
67 AWR

67 AWR

67 AWR; 5.1.2d

67 AWR; 5.1.2d

Het past in het faciliteren van het bedrijfsleven, tenzij …

5.1.2d

Opmerkingen:
- 5.1.2e *: elke locatie is een aparte AGP en moet voldoen aan de minimum hoeveelheid. Is dat nog wel van deze tijd?*
- - 5.1.2e *: doorstroomlevering-casussen voldeden altijd aan de minimumeis.*
- 5.1.2e *we zouden naar een economische behoefte-toetsing moeten. Om art. 17 URA te bekijken zijn wij nog niet aan toe te komen.* 5.1.2d

- - 5.1.2e *:* 5.1.2d

Conclusie
5.1.2e *concludeert dat, de discussie aanhorende, hij er niet van overtuigd is dat er nu concreet iets moet veranderen.*
5.1.2e *vraagt de Tafel Formaliteiten en MO er naar te kijken, samen met* 5.1.2e *Actie:* 5.1.2e *roept de betreffende spelers samen.*
Daarna wil 5.1.2e*, als de beide tafels met een goede onderbouwing komen voor een wijziging, met de juristen van het cluster accijns in conclaaf gaan.*

5.1.2e : 67 AWR

Argumenten van de 5.1.2e en ons weerwoord:

- Er zou geen economische behoefte zijn. Wij: er bestaat bij het verlenen van een AGP-vergunning geen toets op de economische voorwaarden, zie art. 48 WA.
- Uit de ri. moet verghouder het beheer over de AGP hebben. Wij: 67 AWR

- Enige argument voor de vergunninghouder is rentevoordeel. Wij: klopt, maar dat is geen argument om het niet toe te staan. Daarbij: rentevoordeel heb je alleen bij de eerste maand, en dat is laag.
- Hangt samen met maandverklaring. Wij: degene die maandverklaring tekent conformeer zich aan de gevolgen.
- Wat vermis bij de een is is een surplus bij de andere. Wij: dat hoeft niet.

De CG heeft het standpunt van de doorstroomregeling opnieuw bekeken, maar vindt geen aanleiding om af te wijken.

5.1.2e : de vergunninghouder heeft administratieve plichten. Zolang de vergunninghouder daaraan voldoet kunnen wij niet van de regeling af. Dat is diverse malen beoordeeld.

5.1.2e : m.b.t. het publiceren van het standpunt: Het conceptverslag wordt gepubliceerd op CP Douane NL.

20.10.04 Handhaving
20.10.04.01 Dashboard GG
Bij vragen s.v.p. reageren.

20.10.05 Jurisprudentie/nieuwe wetgeving
20.10.05.01 Uitspraak Hof DH BK 20/00449
5.1.2e stelt de uitspraak van het Gerechtshof Den Haag ter bespreking voor met een beschouwing van de behandelaar. Samen met de andere uitspraken ten aanzien van de bunkerolie in de binnenvaart moeten we toch weer eens bezien welke kant we opgaan. Met betrekking tot deze uitspraak kunnen we nog in cassatie. Hebben we nog tips voor de behandelaar?

Nu er twee tegengestelde uitspraken zijn van twee verschillende gerechtshoven, is het verstandig om het cassatieberoep door te zetten. De Hoge Raad moet het oordeel maar geven waar het zwaartepunt moet liggen, in het formele of het materiële.

67 AWR

20.10.06 Content
20.10.06.01 Handboek AVD
Zie de upload van 5.1.2e: Het jaar is bijna voorbij dus laatste kansen.
- Alle wijzigingen in het HVAD zijn verwerkt.
- We kunnen dus gaan publiceren op internet. Dus voor de hele wereld zichtbaar.
- Alleen de onderdelen 60.10.00 en 60.20.00 worden niet openbaar gepubliceerd.
- 1 januari 2021 lijkt een goede datum, tenminste als dat technisch haalbaar is.

S.v.p. zo nodig nog reageren naar 5.1.2e .

CG is akkoord.

5.1.2e: van Quark word je niet vrolijk, maar beide handboeken zijn nu via Quark gegaan. Maar als je maar 1x per jaar werkt met Quark is het moeilijk.

Actie: 5.1.2e vraagt 5.1.2e te publiceren (gedaan)

20.10.07. Aantekeningen vorig overleg 3 november 2020
Aantekeningen komen nog, ruime gelegenheid te reageren.

Conceptverslag Coördinatiegroep accijns van dinsdag 12 januari 2021, nr. 21.01 via Webex
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e 5.1.2e vanuit DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De materiedeskundigenvan het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

21.01.01 Opening en vaststelling agenda.

21.01.02. Mededelingen
21.01.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's
21.01.02.01.01 CUA
5.1.2e : Geen bijzonderheden.

De lijst met openstaande e-AD's vanaf 2015.
Van de jaren 2016-18 staan nog heel veel e-AD's open. 5.1.2d

actie PM. De overgang van CUA en regio is niet altijd duidelijk. De CG vindt dat een goed idee.

Afspraak: clubje uitzoeken hoe de rollen liggen, **actie:** 5.1.2e . Komt een volgende keer op de agenda: hebben we meest recente versie van de lijst, zijn het allemaal mismactches, hebben we iets aan opvoeding te doen.

21.01.02.02 Overige mededelingen
21.01.02.02.01 HVAD
Gisteren is het Handboek verbruiksbelasting alcoholvrije dranken extern gepubliceerd. 5.1.2e , neemt deel aan de vergadering om deze mijlpaal te vieren. Zij bedankt de hele CG voor de inzet om tot dit resultaat te komen. Want voordat dit zo ver kon komen moest het handboek zowel up to date als voor publicatie geschikt worden gemaakt. De hele coördinatiegroep accijns heeft hier hard aan gewerkt, waarvoor hartelijk dank.

21.01.02.02.02 Deelnemers dashboard monitoring GG
5.1.2e reageert nog.

03. Helpdeskvragen

21.01.03.01 Minerale olie
(-)

21.01.03.02 Alcohol/VB
(-)

21.01.03.03 Formaliteiten
21.01.03.03.01 Teruggaaf art. 20, 2e lid AWR

Deze discussie is het vervolg op de art. 72-discussie. Wij vragen een bewijs dat de accijns eerder aan de Douane is betaald. Als de teruggaafverzoeker niet degene is die de accijns heeft betaald, eisen wij dat de verzoeker zelf het bewijs vergaart bij zijn leverancier. De vraag die nu voorligt is of als er meerdere schakels zijn in de leverantieketen, bij de tussenliggende schakels ook een accijnsschuld ontstaat wanneer de goederen zonder betaling van accijns zijn (door)geleverd. 5.1.2e heeft de situaties in een schema gezet.

5.1.2e verwijst naar de uitspraak van het Hof van Amsterdam in de verwijzingszaak van de Hoge Raad van 29-11-2019 nr. 18/00474. Daar blijkt onder meer uit dat artikel 20 lid 2 tweede volzin AWR een verplichtend karakter heeft terwijl wij dat vaak als een kan-bepaling uitleggen, zie:
"6.3. Artikel 20, lid 2, tweede volzin, van de AWR bevat derhalve een uitzondering op de in de eerste volzin van dit lid geformuleerde hoofdregel. Die uitzondering houdt in dat in gevallen waarin ten gevolge van het niet naleven van bepalingen van de belastingwet door een ander dan de belastingplichtige (onderscheidenlijk de inhoudingsplichtige) te weinig belasting is geheven, de naheffingsaanslag ***wordt opgelegd*** *aan die ander. In voornoemd arrest BNB 2011/131 heeft de Hoge Raad in rechtsoverweging 4.3.2 gepreciseerd dat* ***deze regeling de inspecteur geen keuzevrijheid laat:*** *indien te weinig belasting is geheven ten gevolge van het niet naleven van bepalingen van de belastingwet door een ander dan de belastingplichtige, is inspecteur gehouden de naheffingsaanslag aan die ander op te leggen en niet aan de in de eerste volzin bedoelde belastingplichtige."*

Dan de situatie wanneer er verschillende schakels zijn tussen degene die de accijns aan de douane heeft voldaan en degene die om teruggaaf verzoekt. Van een tussenschakel, die de accijnsgoederen voorhanden heeft gehad, kun je niet zeggen dat hij een bepaling van de belastingwet niet heeft nageleefd waardoor te weinig accijns is geheven.
Voor die toedoen-bepaling moet je dan terug naar die schakel die de belastingwet niet heeft nageleefd waardoor te weinig belasting is geheven. Dat is dus concreet bij de eerste schakel.
Bij onbekendheid van mogelijke vorige schakels (bijv. vaak in fraudesituaties) dan kom je niet toe aan deze 'toedoen'-bepaling en is art 2, eerste lid, onderdeel b WA jo. art 20, eerste lid AWR en 20, 2e lid, 1e volzin van toepassing.

5.1.2d

.

Conclusie
5.1.2d 5.1.2d

Het sluit toepassing van art. 20, 2e lid, 2e volzin AWR niet in alle gevallen uit.

Betaalverklaring
NB 1. Degene die een betaalverklaring afgeeft mag dat alleen doen als hij zelf accijns heeft betaald, of als hij zelf een betaalverklaring heeft van de betaling van de accijns.
NB 2. Het verkrijgen van een betaalverklaring vertoont overeenkomsten met het aantonen van de herkomst. Er is echter 1 groot verschil: Bij het aantonen van de herkomst ligt de bewijslast bij de inspecteur. Maar bij de betaalverklaring ligt de bewijslast bij de verzoeker. Immers, de verzoeker wil teruggaaf van accijns. Die zal dan ook zijn verzoek met de vereiste bewijsmiddelen moeten kunnen onderbouwen. Bij de inspecteur ligt dan geen onderzoeksplicht wanneer de bewijsmiddelen niet daaraan voldoen.
NB 3. Bij een betaalverkaring krijg je vaak een algemene verklaring. Hoe specifiek moet die betaalverklaring zijn?
Reactie: De verzoeker vraagt accijns terug, dus zal die het juiste bewijs moeten overleggen. De basisregel is dat dat op regelniveau van de week/maandaangifte moet zijn. Maar de betaalverklaring is vormvrij, dus de komende tijd kunnen we casuïstiek maken. Bijkomend probleem is dat bedrijven uit concurrentieoverwegingen vaak niet hun leverancier bekend willen maken. Als wij in die gevallen het verzoek afwijzen moete wel alle collega's op 1 lijn zitten. Het doel is de staatskas te behoeden voor onterechte terugbetalingen, ook al maak je dan bepaalde handel onmogelijk.

21.01.03.03.02 Teruggaaf via ACC 040

5.1.2e stelt voor dat bij de indiening van een ACC040 (vernietiging van accijnsgoederen onder ambtelijk toezicht) op het moment van indiening duidelijk moet zijn dat voor die te vernietigen partij, de accijns in eerdere instantie aan ons als Douane is betaald. Dit is dezelfde eis die wij bij een teruggaaf van art. 72 WA stellen, alleen betreft het hier een teruggaaf op basis van art 71, eerste lid, onderdeel b WA jo. art 28-29 UBA. Dus het bewijs dat in eerdere instantie voor de onder ambtelijk toezicht te vernietigen goederen de accijns aan de douane is betaald, moet reeds bij de indiening van de ACC040 voorhanden zijn. Anders hoeven er geen ambtenaren bij die vernietiging aanwezig te zijn.

5.1.2e wil het moment dat de betaling wordt aangetoond naar voren halen, zodat niet klakkeloos ambtenaren mee worden gestuurd met vernietiging. Want met de ACC 40 kan een verzoek om teruggaaf worden ingediend. En een afgetekende ACC 40 kan het vertrouwen wekken dat de accijns is betaald, of dat in ieder geval een teruggaaf volgt.

5.1.2e : Op het moment dat je weigert aanwezig te zijn bij een vernietiging en andere zaken eist, zoals betalingsbewijzen, is dat geen beschikking die voor bezwaar vatbaar is. Je trekt dus een besluit dat niet voor bezwaar vatbaar is naar voren. Je ontneemt belanghebbende dan een rechtsmiddel.

5.1.2e er is ook een praktisch probleem: bij de aanvraag om accijnsgoederen onder ambtelijk toezicht te gaan vernietigen zouden de toezichthoudende collega's direct de bewijsmiddelen moeten beoordelen of de accijns al eerder is betaald.

5.1.2e: veel bedrijven weten niet eens dat zij aan moeten tonen dat accijns is betaald. Mischien is het beter de verzoeker in de ACC 40 te laten verklaren dat accijns is betaald en een opgave te laten doen welke bewijsstukken hij heeft. Dan is een voortoets mogelijk en kun je een risicoanalyse doen.

5.1.2e : maar de verplichting ligt bij belanghebbende. Als wij dat achteraf na 5 jaar pas administratief gaan controleren ben je te laat.

5.1.2e vindt dat goede suggesties, maar je gaat het omkeren. Als hij dat niet kan bewijzen, dan geen vernietiging oat en geen teruuggaaf. Belanghebbende heeft dan geen bezwaarmogelijkheid, en daarmee schend je de verzoeker in zijn recht. Door in formulier duidelijk te maken beperk je onnodig ambtelijke toezicht. We moeten dus meer investeren in bewustwording bij belanghebbende.

5.1.2e : Neem in de ACC 40 op dat niet is gecontroleerd dat de accijns is betaald, dus dat hij geen rechten kan ontlenen aan de vernietiging.

Conclusie:
5.1.2e passen ACC40 aan.
- moet bewijzen dat betaald is
- welke bewijsmiddelen hij heeft
- voorbehoud dat vernietiging geen teruggaaf inhoudt
(reeds gedaan).

21.01.03.03.03 Teruggaaf accijns na onttrekking aan douanetoezicht

67 AWR

5.1.2e stelt voor dat **actie:** 5.1.2e de casus bekijken.

Conclusie:
Nu er geen haast meer is wachten we op arrest HR.
5.1.2e: voor de toekomst: kijk naar de nieuwe accijnswetgeving of er wel een accijnsschuld ontstaat.

5.1.2e : ook rente op achterstallenover de accijns nu de UTB na bezwaar in stand is gebleven. Tegen de rente op achterstallen beroep.

21.01.03.03.04 Teruggaaf wegens vernietiging mogelijk

67 AWR

67 AWR

67 AWR

67 AWR

Beschouwing:
Bedrijf A komt niet in aanmerking voor aftrek van de accijns omdat de WA geen titel biedt voor aftrek.
Art 71, 1e lid, onderdeel b kan niet worden toegepast omdat er niet voldaan is aan de voorwaarden.
Dat wordt ook niet 'verholpen' door de verklaring van bedrijf C dat de goederen zijn ingenomen en in een verzameltank zijn gestort in afwachting van vernietiging t.z.t. Ook de verklaring dat bedrijf C de accijns niet in aftrek heeft gebracht is onvoldoende om in combinatie met de verklaring van inname als bewijs te dienen.

De enige weg die openstaat is dat bedrijf C verzoekt om teruggaaf van de accijns wanneer de goederen onder ambtelijk toezicht worden vernietigd waarbij bedrijf C kan bewijzen dat de accijns is afgedragen (zou kunnen met de naheffing bij bedrijf A) en dat de goederen tot haar bedrijfsvoorraad behoren.

De teruggaaf die A vraagt wegens inslag veraccijnsde goederen is helemaal onterecht. Er zijn immers geen veraccijnsde goederen fysiek in zijn AGP ingeslagen. Teruggaaf o.b.v. artikel 71, lid 1 letter b WA komt helemaal niet in beeld omdat de goederen niet zijn vernietigd. Het mengen in het tankstation (gasolie met benzine) is geen vernietiging. Over het algemeen kan zo'n mengsel zo terug naar de raffinaderij (behalve als er fysiek biocomponenten in zijn vermengd. Dan zijn raffinaderijen er niet happig op.)

Ook het storten in de verzamelbak bij C is geen vernietiging. Overigens, minerale olie kan qua accijnsheffing per definitie niet vernietigd worden; er blijft altijd een product over dat kan dienen voor doeleinden die met accijns zijn belast. Zelfs verbranden in een verbrandingsoven is geen vorm van vernietiging. De MO wordt dan gebruikt als verwarmingsbrandstof (in of onder de ketel bij een vernietigingsinstallatie) en dit is dus voor de accijnswetgeving geen vernietiging maar een belastbaar feit.

De mogelijkheid voor teruggaaf die dan overblijft is dan de inslag in de AGP van C.
Onder welke formaliteiten het verzamelbakmengsel dan van C naar het buitenland gaat is afhankelijk van de indeling van het mengsel in de GN. Dat hoeft niet per se een GN-code te zijn waarop de accijnscontrolebepalingen van toepassing zijn.

In het verleden hebben we een beleidsregel gehad (ANWB, in 2016 ingetrokken) waarin het contaminaat van diesel met benzine werd overgebracht naar de AGP waar het in het productieproces moest worden opgenomen.

In ieder geval hadden de bedrijven vooraf in overleg moeten gaan met de inspecteur om te komen tot een oplossing, dus een eventuele verrekening in hun periodieke aangifte. En dat hebben ze niet gedaan.

Conclusie
Voor nu voldoende uitgewerkt.

21.01.03.03.05 Controle minderbevinding bij AGP
67 AWR

67 AWR

Beoordeling
Artikel 47 AWR is niet zonder meer van toepassing in deze situatie. Er is immers geen sprake van een "belastingheffing te zijnen aanzien", zoals omschreven in artikel 47, eerste lid AWR. Maar aangezien het grootwinkelbedrijf een administratieplichtige is, zoals omschreven in artikel 52, tweede lid AWR, is artikel 47 AWR ook van toepassing ten behoeve van "de belasting heffing van derden". Dit op grond van artikel 53, eerste lid onderdeel a AWR.

Strikt formeel mag je de ontbieder natuurlijk om informatie vragen. Hij zou immers ook belastingplichtige kunnen zijn, mits hij betrokken is geweest bij de onregelmatigheid en hij wist of redelijkerwijze wist dat er sprake was van een onregelmatige onttrekking. Er hoeft dus geen sprake te zijn van een derdenonderzoek, maar vaak zal het dat waarschijnlijk uiteindelijk wel zijn.

Maar in eerste instantie is de verzender, degene die zekerheid heeft gesteld, degene die het verschil moet verklaren en alle informatie daarover overleggen, ook al moet dat bij de ontvanger vandaan komen. Kan hij dat niet, dan moet hij de accijns betalen. Alleen in zeer uitzonderlijke situaties gaan we ook naar de ontvanger, bijv. als blijkt dat er iets bijzonders aan de hand is wat door een simpel contact met de ontvanger duidelijk kan worden.

5.1.2d

NB Een creditnota is geen bewijs dat die goederen wel of niet op de boot of auto zijn gegaan. Alleen dat er minder is geleverd. Misschien zijn onderweg de goederen onttrokken. Uit de administratie moet dan blijken dat de goederen niet ingeladen zijn. De verzender maakt misschien de creditnota op omdat tijdens het vervoer goederen teloor zijn gegaan o.i.d.

Als de verzender een creditnota verstuurt dan betekent dat de verzender die goederen niet heeft geladen. Dat zou in DUI hetzelfde moeten zijn. Maar NL moet bepalen of er geheven moet worden. Dan is de aanname dat in DUI wordt gecontroleerd op de creditnota niet echt goed.
5.1.2e : daarom moet de CUA contact met de verzender opnemen want die weet meer dan de ontbieder.

De CUA houdt door middel van gegevens uit EMCS landelijk toezicht op de afhandeling van in Nederland met een tekort beëindigde e-AD's. Het betrof in 2019 5.1.2d dossiers.
Uit Handboek EMCS: Verklaring tekort verzender :
5.1.2d

5.1.2d

Als tijdens een overbrenging een onregelmatigheid heeft plaatsgevonden die leidt tot uitslag tot verbruik en niet kan worden vastgesteld waar die onregelmatigheid heeft plaatsgevonden dan wordt deze geacht te hebben plaatsgevonden in de lidstaat waar en op het tijdstip van dat de onregelmatigheid wordt geconstateerd. (art 10 lid 2 Ri 2008/118).
Als in NL pas bij het uitladen en tellen wordt geconstateerd dat er een onregelmatigheid (minderbevinding) heeft plaatsgevonden, dan is NL heffingsbevoegd en zal er veelal een naheffing (ACC66) worden opgelegd bij de verzender.
Dit vraagstuk van heffingsbevoegdheid is al een hele tijd een problematisch iets, want niet iedere lidstaat houdt zich aan wat is afgesproken in het accijnscomité (bijv. België, Hongarije en sommige Duitse deelstaten).

Conclusie
Formeel hebben wij geen grond om info te vragen bij de ontbieder. In principe moet je bij de verzender zijn. Als de verzender niet reageert krijgt die de naheffingsaanslag. Alleen als feiten en omstandigheden erop wijzen dat er een heffingsbelang is bij de ontvanger dan pas bij hem de vraag neerleggen. (zie BP arrest 10.2 ri).

5.1.2e heeft hiermee antwoord op primaire vraag. 5.1.2d

Actie: HEMCS aanpassen.

21.01.03.03.06 Intrekken vergunning AGP op verzoek voor of na eindcontrole?
Verschuift naar de volgende vergadering.

21.01.03.04. Tabak
21.01.03.04.01 Is 67 AWR **tabak rooktabak?**
5.1.2e komt met de casus 67 AWR tabak.
67 AWR

Aanvullende reactie klant
67 AWR

Vraag: is het een accijnsproduct?
Antwoord:
Alleen al op grond van de gepubliceerde tekst van het HA mag X erop vertrouwen dat zijn product geen accijnsgoed is maar als ruwe tabak moet worden aangemerkt, zie HA:
Handboek accijns 10.60.00
"Hst. 3. Ruwe en gedeeltelijk tot verbruik bereide tabak
3.1 Ruwe tabak
· *Ruwe tabak is elke vorm van tabak die niet kan worden beschouwd als een tabaksproduct in de zin van de wet. Ruwe tabak valt dus niet onder de definitiebepaling van een tabaksproduct. Er kan geen accijns over worden geheven. Wel kan een boete worden opgelegd wanneer niet wordt voldaan aan de wettelijke bepalingen. Als ruwe tabak kunnen onder andere worden aangemerkt (voor zover deze producten niet geschikt zijn om te roken):*
· *Tabaksbladeren, stelen en afval van tabak*
· *Halffabrikaten, bestemd voor de vervaardiging van tabaksproducten*
· ***Gehomogeniseerde of gereconstitueerde tabak (ook wel geregenereerde tabak of bandtabak genoemd) die in de sigarenindustrie wordt gebruikt als dek- en ombladmateriaal. Het product (een soort tabakspapier) is doorgaans samengesteld uit fijne tabaksdeeltjes afkomstig van tabaksbladeren, tabaksafval of tabaksstof (vermengd met bindmiddelen) en kan zijn aangebracht op een drager. Zo'n drager kan een vel cellulose zijn, verkregen uit tabaksstelen of tabakswaren. Dit product komt in de regel voor in de vorm van vierkante of rechthoekige vellen of banden. Er is geen minimumgehalte aan tabak vereist, sporen van tabaksvezels zijn voldoende."***

67 AWR

Voorlopige conclusie: geen accijnsheffing

Maar: er zijn 2 zaken die nog een rol spelen of accijns moet worden geheven:
1.Labuitslag Monsteronderzoek
67 AWR

Deze uitslag geeft onvoldoende onderbouwing waarom het onderzochte product aangemerkt moet worden als rooktabak.

Deze GN-code leidt niet (altijd) tot de kwalificatie rooktabak. Uit het HA blijkt dat gehomogeniseerde" en gereconstitueerde tabak als ruwe tabak wordt aangemerkt, voor zover deze producten niet geschikt zijn om te roken. 67 AWR

67 AWR

Het Douanelaboratorium geeft dus aan dat dit product rookbaar is na versnijding, en met behulp van een rookmachine. Voorlopige conclusie is dat, gelet op het EKO-arrest dat het aangemerkt kan worden als rooktabak (zie hierna onder EKO-tabak-arrest).

2. NAC-code:
5.1.2d

EKO-tabak-arrest
Is het Eko-tabakarrest ook op dit product van toepassing ?

Uit het Ekotabak-arrest HvJ C-638/15 van 6 april 2017, ECLI:EU:C:2017:277
Prejudiciële vraag:
“ *Kunnen gedroogde, platte, onregelmatige, gedeeltelijk gestripte tabaksbladeren en/of delen daarvan, die een primaire droging hebben ondergaan en gecontroleerd zijn bevochtigd, die glycerinesporen bevatten en*

die na gewone voorbereiding (malen of met de hand versnijden) geschikt zijn om te worden gerookt, worden beschouwd als tabaksfabrikaten in de zin van artikel 2, lid 1, onder c), ii), of van artikel 5, lid 1, onder a), van richtlijn 2011/64?"
Arrest:
" *Artikel 2, lid 1, onder c), en artikel 5, lid 1, van richtlijn 2011/64/EU van de Raad van 21 juni 2011 betreffende de structuur en de tarieven van de accijns op tabaksfabrikaten, moeten aldus worden uitgelegd dat gedroogde, platte, onregelmatige, gedeeltelijk gestripte tabaksbladeren die een primaire droging hebben ondergaan en gecontroleerd zijn bevochtigd, die glycerinesporen bevatten en die na gewone voorbereiding (malen of met de hand versnijden) geschikt zijn om te worden gerookt, onder het begrip „rooktabak" in de zin van die bepalingen vallen* ."

NB: De prejudiciële vraag is of Eko-tabak als een tabaksfabrikaat in de zin van art. 5, lid 1, **<u>onder a</u>** van richtlijn 2011/64 kan worden beschouwd. Het arrest noemt art. 5, eerste lid Ri zonder onderdeel a of b te noemen. We kunnen aannemen dat het arrest ziet op beide onderdelen.

"Artikel 5 Ri. 2001/64
1. Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder rooktabak:
a) gesneden of op andere wijze versnipperde, gesponnen of tot flakes geperste tabak die geschikt is om zonder verdere industriële verwerking te worden gerookt;
b) tabaksafval, verpakt voor verkoop aan de consument, dat niet onder artikel 3 en artikel 4, lid 1, valt en dat geschikt is om te worden gerookt. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder tabaksafval verstaan de resten van tabaksbladeren en bijproducten die uit de verwerking van tabak of de vervaardiging van tabaksproducten ontstaan."
(...)

Valt het product onder <u>onderdeel a</u> van art. 5, eerste lid Ri. 2011/64?
Blijkens de bewoordingen van artikel 5, eerste lid 1, onderdeel a van richtlijn 2011/64 moeten twee cumulatieve voorwaarden zijn vervuld: ten eerste, dat de tabak gesneden of op andere wijze versnipperd, gesponnen of tot flakes geperst is en, ten tweede, dat de tabak geschikt is om zonder verdere industriële verwerking te worden gerookt.
Het onderhavige product van X betreft geen ruwe tabak in de zin van tabaksbladeren die een eerste bewerking hebben ondergaan. Noch is het m.i. tabak die tot flakes (vlokken) geperst is.

Het betreft gehomogeniseerde of gereconstitueerde tabak; dat is doorgaans samengesteld uit fijne tabaksdeeltjes afkomstig van tabaksbladeren, tabaksafval of tabaksstof (vermengd met bindmiddelen) en kan zijn aangebracht op een drager. Zo'n drager kan een vel cellulose zijn, verkregen uit tabaksstelen of tabakswaren.

Valt het product onder <u>onderdeel b</u> van art. 5, eerste lid Ri. 2011/64?
Het product lijkt meer op de tabak, vermeld onder onderdeel b: tabaksafval.
Maar gezien de eenheid verpakt product, eenheden van 150 kg., is het niet verpakt voor verkoop aan de consument. Volgens het lab is het wel geschikt om te worden gerookt.

Het is dus de vraag of het Eko-tabakarrest ziet op het onderhavige product.
Het product Eko-tabak betreft een vorm van tabaksbladeren die een eerste bewerking hebben ondergaan.
Het Eko-tabaksproduct bevindt zich aan het begin van de keten. 67 AWR

5.1.2e trekt de conclusie dat het niet als rooktabak aangemerkt wordt op grond van artikel 5 van de Richtlijn 2011/64 met inachtneming van het EKO-arrest.

Beoordeling CG
5.1.2e beoordeelt het product vanuit de Richtlijn 2011/64 en met behulp van het EKO-arrest, te beginnen bij artikel 2. In artikel 2 lid 1 Rl 2011/64 is aangegeven dat rooktabak wordt aangemerkt als tabaksfabrikaat. In lid 2 van dat artikel is aangegeven dat met rooktabak ook andere producten worden gelijkgesteld die geheel of gedeeltelijk uit andere stoffen dan tabak bestaan. Kortom: in artikel 2 Rl. 2011/64 wordt duidelijk gemaakt dat rooktabak een tabaksproduct is. De definitie van rooktabak wordt toegelicht in artikel 5 van Rl 2011/64.

Deze definitie heeft betrekking op rooktabak in zijn algemeen. Dus ook op rooktabak die geheel of gedeeltelijk uit andere stoffen dan tabak bestaat. Dat is ook af te leiden uit de volgorde waarin de RI 2011/64 geschreven is.
De definitie van artikel 5 lid 1 letter b RI 2011/64 is niet van toepassing op het product omdat het product niet verpakt is voor verkoop aan de consument. Artikel 5 lid 1 letter a RI 2011/64 is volgens 5.1.2e van toepassing.

Ofschoon het product waarop het EKO-arrest op van toepassing is weliswaar bestaat uit delen van een tabaksblad wil dit niet zeggen dat de uitleg in dit arrest niet gebruikt mag en kan worden op andere producten. Bij het wijzen van het arrest in de zaak EKO-arrest moet de rechter ingaan op het product van het hoofdgeding en wordt dit ook zo in de uiteindelijke beslissing opgenomen. Zie hiervoor bijvoorbeeld ook het arrest C-674/19 van 16 eptember 2020, en met name de rechtsoverwegingen 27, 29 en 39, waar voor de uitleg van begrippen ook verwezen wordt naar het genoemde EKO-arrest, terwijl het product waar het arrest C-674/19 een geheel ander product betreft (waterpijptabak).

Uit zowel RI 2001/64 als arrest C674/19 kan afgeleid worden dat artikel 5 lid 1 letter a RI 2011/64 ook van toepassing is op producten die niet alleen uit tabak bestaan of zelfs die geheel niet uit tabak bestaan. De rechtsoverwegingen van het EKO-arrest, en met name ro 25 zijn ook van toepassing op andere producten dan alleen de producten die die direct afkomstig zijn van tabaksbladeren.

Conclusie is dat het onderhvige product voldoet aan beide voorwaarden zoals genoemd in ro 25 van het EKO-arrest. Er is volgens 5.1.2e sprake van rooktabak.

5.1.2e twijfelt vanwege de verschijningsvorm of art. 5 lid letter a RI 2011/64 van toepassing is, omdat lid 1 letter a een beschrijving geeft van het tabaksproduct..
Art 5 lid letter a spreekt van "gesneden of op andere wijze versnipperde, gesponnen of tot flakes geperste tabak.....". Het product waar 5.1.2e het over heeft betreft 67 AWR . Dat lijkt iets anders dan waar art. 5 het over heeft. Voor wat betreft de mogelijke toepasbaarheid van het EKO-arrest is hij het met 5.1.2e eens.

5.1.2e 67 AWR

Het EKO-arrest heeft het over tabaksbladeren die een primaire droging hebben ondergaan en gecontroleerd zijn bevochtigd, die glycerinesporen bevatten en die na gewone voorbereiding (malen of met de hand versnijden) geschikt zijn om te worden gerookt. Weliswaar een hele andere bewerking dan het verwerken in vellen, maar beiden producten zijn bewerkt en hebben gemeen dat ze na versnijden geschikt zijn om te roken. De vorm van het product is moeilijk. Het zijn vellen, dus niet genoemd in artikel 5 lid 1a Richtlijn 2011/64. Maar als we in de geest van het EKO- arrest handelen en we hebben een product dat na versnijden geschikt is om te roken dan beoordeel ik het als rooktabak.

5.1.2e : 67 AWR . Het is gereconstitueerde tabak, waarvan in het HA staat vermeld dat het geen rooktabak is maar ruwe tabak. Zie art. 5 Ri.: waar valt het product onder? Kun je het Eko-arrest op alle producten toepassen? Ook op stro? Het is een grondstof want het moet nog bewerkingen ondergaan.

5.1.2e verwijst naar de nieuwe Structuurrichtlijn in ontwikkeling. Zij heeft tegen DGFZ gezegd om de nationale wetgeving zo veel mogelijk te laten aansluiten aan de richtlijn.
67 AWR

- 5.1.2e : in EU veel discussie, als glycerine is toegevoegd
- 5.1.2e : maar dat komt omdat het onderliggende product van het Eko-arrest dat had.
- 5.1.2e we kunnen de lidstaten vragen met een WZB hoe zij dit product bezien? Dan creëren wij EU-brede EBU.
- 5.1.2e : of kunnen we de vraag voorleggen aan het Accijnscomité? Dit is een continu product. In 5.1.2a , waar het wordt verwerkt in rooktabak en sigaretten, wordt het niet als accijnsgoed maar als ruwe tabak aangemerkt.
- 5.1.2e gaat het met 5.1.2e of 5.1.2e bespreken.

- 5.1.2e: het onderwerp staat al op agenda op Taxud. 5.1.2e heeft misschien een overzicht hoe lidstaten over dit product denken.
- 5.1.2e : het is ook product voor de 67 AWR

5.1.2e: ja, maar als grondstof, wordt uiteindelijk belast als rooktabak.

- 67 AWR

5.1.2e pakken de afspraken op.
Wordt vervolgd.

21.01.04 Handhaving
21.01.04.01

21.01.05 Jurisprudentie/nieuwe wetgeving
21.01.05.01 Uitspraak rechtbank Zeeland-West Brabant BRE 17-7861 van 18-12-2020
Hierbij een uitspraak van de rechtbank Zeeland-West-Brabant inzake vermiste accijnszegels.
Het gaat in casu om sigaretten, geproduceerd in Tsjechië en aldaar voorzien van Nederlandse accijnszegels, welke vervolgens in Duitsland gestolen zijn. In Duitsland heffing van accijns o.g.v. uitslag tot verbruik. In Nederland werd een beschikking o.g.v. art 77, lid 5, WA opgelegd voor de vermiste accijnszegels wegens diefstal.
De rechtbank heeft geoordeeld dat:
— er o.g.v. art. 77 lid 1 van de WA sprake is van vermiste accijnszegels;
— er geen sprake is van een uitzonderingssituatie zoals bedoeld in art 77, lid 2 onder e van de WA. Diefstal is niet gelijk te stellen met "verwijdering of vernietiging";
— de beschikking o.g.v. art. 77, lid 5 van de WA rechtsgeldig is opgelegd;
— de Nederlandse wetgeving niet in strijd is met de Accijnsrichtlijn (art. 39 lid 3). Enkelvoudige heffing is uitgangspunt van de Richtlijn, dit betekent echter niet dat er geen antimisbruikbepalingen door de lidstaten mogen worden ingevoerd die mogelijk dat effect wel hebben, dus dubbele heffing;
— er geen sprake is van een verboden handelsbelemmering (art. 16 Richtlijn 2011/64/EU).
Het is namelijk geen wettelijke verplichting om de accijnszegels al tijdens de productie in Tsjechië aan te brengen. Het risico van dubbele heffing is voor belanghebbende. Beroep is ongegrond.
5.1.2e verwijst nog naar het Batig-arrest, C374, een soortgelijke kwestie.

21.01.05.02 HvJ EU C-44/19 van 3-12-2020
Het Hof concludeert, in navolging van de A-G:
Artikel 21, lid 3, eerste volzin, van richtlijn 2003/96 van de Raad van 27 oktober 2003 tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit moet aldus worden uitgelegd dat wanneer een bedrijf dat energieproducten produceert die bestemd zijn om als motor- of verwarmingsbrandstof te dienen, energieproducten verbruikt die het zelf heeft geproduceerd en daarbij ook onvermijdelijk niet-energiegerelateerde producten verkrijgt die een economische waarde hebben, het deel van het verbruik dat leidt tot de verkrijging van dergelijke niet-energiegerelateerde producten niet valt onder de in die bepaling bedoelde uitzondering op het belastbaar feit waardoor belasting op energieproducten verschuldigd wordt.
Tevens het commentaar vakstudienieuws toegevoegd:
Essentie
Het Hof van Justitie EU oordeelt dat onder omstandigheden het verbruik van energieproducten voor de productie van energieproducten als een belastbaar feit wordt beschouwd. Dit geldt wanneer naast de productie van energieproducten ook niet-energiegerelateerde producten worden geproduceerd.
Samenvatting
Het Spaanse Repsol Petróleo S.A. vervaardigt energieproducten in het kader van een olieraffinageproces. Daarbij worden naast energieproducten verschillende andere producten verkregen, zoals zwavel, zware oliefracties en aromatische koolwaterstoffen en waterdamp. Deze producten worden verkocht en gebruikt in de chemische industrie, maar worden deels ook opnieuw gebruikt in het productieproces. De Spaanse Belastingdienst is van mening dat Repsol accijns op minerale oliën is verschuldigd in verband met het gebruik dat zij ervan heeft gemaakt als verwarmingsbrandstof in haar productieproces, voor zover in dat productieproces ook niet-energiegerelateerde producten worden vervaardigd. Het eigen verbruik van energieproducten is uitsluitend van belastingheffing vrijgesteld, voor zover dit verbruik is bedoeld voor de

vervaardiging van andere energieproducten. Repsol is het hiermee niet eens. De Spaanse rechter stelt een prejudiciële vraag in deze zaak. Het Hof van Justitie EU oordeelt dat het verbruik van energieproducten voor de productie van energieproducten als een belastbaar feit wordt beschouwd, wanneer een verbruik van energieproducten binnen het bedrijf, waar zij zijn vervaardigd, leidt tot de gelijktijdige productie van energieproducten die zijn bestemd om als verwarmings- of motorbrandstof te dienen en van niet-energiegerelateerde producten die nuttig worden toegepast. De toepassing van de in art. 21 lid 3 EG-richtlijn Link: http://deeplinking.kluwer.nl/?param=00D48970&cpid=WKNL-LTR-Nav2 Alle (auteurs-)rechten op dit document berusten bij Wolters Kluwer Nederland B.V. of haar licentiegevers en worden uitdrukkelijk voorbehouden. Dit document is gegenereerd op 03-01-2021. Kijk voor meer informatie over de diensten van Wolters Kluwer op www.wolterskluwer.nl Pagina 1/2 2003/96 bedoelde uitzondering op het belastbaar feit wordt beperkt tot het aandeel van die verbruikte energieproducten dat overeenstemt met het gedeelte van de in het kader van dat productieproces verkregen energieproducten die zijn bestemd om als verwarmings- of motorbrandstof te dienen.

21.01.05.03 Regelgeving Accijns en VB per 01-01-2021
Ter kennisname.

21.01.06 Content
21.01.06.01 Handboek AVD
Behoefte aan geblokt deel HEMCS.

21.01.07. Aantekeningen vorig overleg 1 december 2020
Aantekeningen staan op CP; s.v.p. daar reageren. 2 weken reactietijd.

Verslag (def.) Coördinatiegroep accijns van dinsdag 9 februari 2021, nr. 21.02 via Webex
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e 5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De materiedeskundigenvan het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

21.02.01 Opening en vaststelling agenda.

21.02.02. Mededelingen
21.02.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's
21.02.02.01.01 CUA
geen bijzonderheden.

21.02.02.01.02 Handreiking Initieel Onderzoek (IO) versie 1.0
Het cluster Toezicht heeft de Handreiking Initieel Onderzoek (IO) versie 1.0 gepubliceerd op DouaneNet. Het cluster accijns heeft vorig jaar gereageerd op het concept. In de handreiking staan in principe geen nieuwe zaken, maar het bevat de bestaande procedures die nu bijeengebracht zijn om de EBU te borgen. De bedoeling is het bewerkstelligen van een grondig IO en een goede vastlegging hiervan. Buiten reikwijdte verzoek

21.02.02.02.01 Thema teruggaaf art. 72 WA
Cluster heeft het memo en het Infoblad, zoals die zijn voorgelegd aan het MT HHB, op de CG-CP gezet. MT HHB was het eens, met een paar kleine opmerkingen. Cluster zal ze aangepast voorleggen aan de RG HHB van 4 maart. Het aspect over de bewijsvoering zal in overleg met cluster Toezicht in de handboeken HA/HVAD worden verwerkt, ATD zal daarnaar verwijzen, ter bevordering van de eenheid van de uitvoering. Cluster woont de komende CG-vergadering van Toezicht bij om zo nodig e.e.a toe te lichten.

21.02.02.02 Overige mededelingen
- 5.1.2e: Het verzoek om toepassing van de hardheidsclausule over de dubbele belastingheffing (accijns en EB) bij LNG – CNG is toegewezen door Stas. De brief, ondertekend door de directeur HHB , is naar 67 AWF gestuurd. Wordt behandeld in regio 67 AWR

- 5.1.2e : 2 zaken:
- - uit AAO overleg: besloten om met tafeltjes te gaan werken. Stelt aan Vaco's voor aan te sluiten, 5.1.2e benadert de betreffende Vaco.
- - 5.1.2e begeleidt stagiaires 5.1.2d
  5.1.2e benadert betreffende Vaco's voor interviews.
5.1.2e 5.1.2d

- 5.1.2e : 2 zaken:
- - 1. Concept opvolging Med. 16 overbrengen MO uit zeeschepen naar afvalverwerker. Ligt bij cluster ter tegenlezing, komt volgende CG.
- - 2. Lichte stookolie wordt ge/misbruikt als vervanger van diesel, heeft lager tarief. Op 18-2 overleg

met andere handhavers IL&T en NEA. 5.1.2e heeft vergelijkbare casus, stuurt die door.

- 5.1.2e: uit de handleiding Initieel Onderzoek blijkt dat je altijd een bezoek moet afleggen bij bedrijven. Maar in de regio zijn veel GG- vergunningaanvragen. In Memo GG was een uitzondering opgenomen dat ook vanaf stoel de vergunning kan worden afgegeven, is dat nu niet meer?
Cluster: bespreken met 5.1.2e ?
Cluster.: de Handleiding IO is alleen een verzameling reeds bestaande afspraken, en zou dus geen wijzigingen in het beleid mogen bevatten. 5.1.2e geeft tekst van beide memo's (par 8.8.1.). **Actie:** bespreken met cluster Toezicht.

- 5.1.2e: over het Memo GG: nationaliteit stond eerst in versie, nu niet meer. Let op dat de meest recente versie bij de mensen bekend is.
Cluster zet nogmaals aangepaste versie Buiten reikwijdte (gebeurd, zie par. 3.2, laatste regel).

- Cluster: 5.1.2d

- 5.1.2e: al iets bekend van de 2 verzoeken van de tabaksbranche?
Cluster.: onze voorstellen liggen bij de Stas, nog niets van te zeggen.

- Cluster: over de lijst met nog openstaande e-AD's: de ADR vroeg naar de potentieel openstaande accijnsschuld, die is rond €5.1.2d . Het onderwerp wordt onderdeel van de Management Letter (is de Douane in control). De formele opdracht dat CUA voor Uitvoer kan sluiten is blijkbaar nooit gegeven. Er is een concept-notitie in de maak waarin dat wel de bedoeling is.

3. Helpdeskvragen

21.02.03.01 Minerale olie
21.02.03.01 ED95 (ter vastlegging)
5.1.2e : Wij krijgen een vraag van de emissieautoriteit over een brandstofproduct dat we niet kennen.
Het gaat om ED95, een ethanolproduct bestemd voor gebruik in trucks.
ED95 bevat typisch 92% natte ethanol, 5% ontvlambaarheidsverbeteraars en 3% ethers en isobutanol, meer informatie zie https://www.neot.fi/en/products/ethanol-diesel-ed95/.
Dit product kan getankt worden door bepaalde trucks met aangepaste dieselmotoren.
Bij ethanolproducten denk je meteen dat het een alternatief is voor benzinemotoren. Maar dit is kennelijk een alternatief voor dieselmotoren. En misschien ook wel voor allebei (toepassing artikel 28, lid 5 WA).
Hij vraagt of dit product bekend is.

LAB kent het product ED95. 5.1.2a

Er werd besloten dat alcohol met benzine, welke enkel geschikt zijn voor het vervaardigen danwel als gebruik voor brandstof toch in post 2207 ingedeeld moest worden (Verordening (EU) 12 maart 2012, nr. 211/2012). In de lijn hiervan moet dus ook ED95 ingedeeld worden in post 2207, 5.1.2a
67 AWR

Het product:
- 67 AWR

67 AWR

67 AWR

21.02.03.02 Alcohol/VB
(-)

21.02.03.03 Formaliteiten
21.02.03.03.01 Concept-memo inbeslagname rode olie
5.1.2e kreeg een vraag van FT over de inbeslagname van rode olie. Het memo is opgenomen in Handboek Douane, https://belastingnet.belastingdienst.nl/cms/html/boeken/HDU/strafbepalingen-strafbepalingen_deel_2.html#NLBEL-d663e4856. De procedure werkt dus kennelijk niet goed.

De vraag van FT is:
Binnen de regio wordt regelmatig rode gasolie in beslag genomen. De in beslag genomen gasolie wordt opgehaald en opgeslagen bij derden. Aan de opslag zijn kosten verbonden en deze kosten kunnen behoorlijk oplopen. Dat kan door interne maar ook door externe oorzaken. De externe factoren beginnen als de BFC een beslissing heeft genomen wat er gedaan moet worden met de in beslag genomen rode gasolie. Hiervoor maakt de BFC-er een kennisgeving van in beslagname (KVI) op. Er kan worden besloten om de gasolie: terug te geven, te deponeren (bij Domeinen Roerende Zaken - DRZ) of – in theorie- te vernietigen. De laatste optie, vernietigen, van olie is niet mogelijk.

Als is besloten dat de rode gasolie niet wordt teruggegeven (meestal) wordt er een kvi opgemaakt met daarop de beslissing deponeren EN vernietigen. De partij wordt dan aangemeld bij DRZ, waarna zij de partij laat ophalen. Maar de tijd tussen aanmelden bij DRZ en het uiteindelijk ophalen door DRZ duurt veel te lang. Er kunnen weken overheen gaan met als gevolg dat de kosten voor de opslag bij de tijdelijke opslaghouder blijven doorlopen. Deze rekeningen lopen op door de lange tijd die tussen de inbeslagname en het ophalen door DRZ zitten. Eén van de laatste rekeningen bedraagt zo'n 5.1.2d

Beoordeling
5.1.2e heeft dit besproken met 5.1.2e. Die gaf aan dat het Handboek niet lang geleden is aangepast en dat het zo in orde is (wat hem en FR betreft). Domeinen (DRZ) is aangewezen als instantie om de in beslag genomen olie op te (laten) halen en de verdere verwerking te regelen. Dat dit na al die jaren nog steeds niet goed verloopt is erg jammer. Maar regionale oplossingen zijn niet gewenst, we hebben immers een landelijke procedure. Opvallend is dat de ervaringen met DRZ verschillen per regio. De ene regio heeft geen problemen; daar wordt de inbeslaggenomen rode diesel snel opgehaald door DRZ. De andere regio lukt dit geheel niet of erg stroef.

Het Handboek stelt:
3: Domeinen Roerende Zaken (hierna: DRZ) is aangewezen als bewaarder voor de opslag van inbeslaggenomen rode gasolie. DRZ is in het bezit van een vergunning fictief AGP. Als de rode gasolie wordt afgevoerd en opgeslagen bij DRZ, dan valt deze rode gasolie vanaf dat moment onder een accijnsschorsingsregeling. DRZ kan de rode gasolie vervolgens alleen maar kwijt aan een andere AGP houder. De inbeslaggenomen gasolie blijft op die manier in beeld (2). Als snelle overdracht naar DRZ niet mogelijk is door toedoen van de douane, kan er bij hoge uitzondering voor worden gekozen om op kosten van de douane de inbeslaggenomen rode gasolie te laten afvoeren en (tijdelijk) op te slaan bij een facilitair dienstverlener of olieverwerkingsbedrijf (3). Deze facilitair dienstverlener of olieverwerker zal in het bezit moeten zijn van een AGP-vergunning. Daarna moet de rode gasolie zo snel mogelijk worden overgedragen aan DRZ.

Vraag is of de in beslag genomen olie op een eerder moment (de melding aan DRZ) onder de fictief AGP te laten vallen zodat snelle afhandeling dan verzekerd is omdat de rekening dan naar de Domeinen gaat. Snelheid in de afhandeling is gewenst want de rekeningen stapelen zich op en dit kan toch niet de bedoeling zijn.

5.1.2e bevestigt dat: Vanaf het moment dat de olie aangemeld is bij DRZ valt deze onder het fictief AGP van DRZ. En dan is DRZ aan zet, ook v.w.b. de kosten.

Cluster.: Kern is wel dat dit geen onderwerp is dat onder de CG accijns valt. Het is aan FR/ BFC om afspraken te maken en te bewaken.
Cluster stelt voor dat **actie** 5.1.2e met 5.1.2e een memo voor FR maakt op basis van het voorstel van DAR.
Actie Cluster stemt dan vervolgens af met FR.

21.02.03.03.02 Toezicht distilleertoestellen
5.1.2e doet een voorstel m.b.t. distilleertoestellen, maar de vergadering wil dit nog nader bekijken.
Cluster: het agendapunt verschuift naar volgende vergadering.

21.02.03.03.03 Vrijstelling voor mineralogische procedés
5.1.2e: 67 AWR

67 AWR

67 AWR

67 AWR

Vragen:
- 1. delen jullie mijn mening dat de vrijstelling van toepassing had moeten zijn op basis van de Energierichtlijn?
- 2. is deze vrijstelling inderdaad niet opgenomen in de accijnswetgeving
- 3. indien de vragen 1 en 2 bevestigend beantwoord moeten worden, welke procedure is dan aan te bevelen zodat belanghebbende toch de vrijstelling kan krijgen.

Beoordeling
De vrijstelling in de Wbm is gebaseerd op het niet van toepassing zijn van de Energiebelastingrichtlijn op mineralogische procedés (artikel 2, vierde lid, vijfde gedachtestreepje). Het is dus geen (verplichte) vrijstelling op basis van artikel 14 t/m 19 van de Richtlijn. De Kluwer Vakstudie milieubelastingen zegt over het wel of niet moeten toepassen het volgende:

"*Een met deze vrijstelling samenhangende teruggaaf is opgenomen in artikel 70, derde lid, Wbm. De onderhavige vrijstelling is niet dwingend voorgeschreven in de richtlijn. Het gebruik van energieproducten voor mineralogische procedés valt namelijk buiten het bereik van de richtlijn (artikel 2, vierde lid, onderdeel b, vijfde gedachtestreepje, van de Richtlijn 2003/96/EG). Lidstaten kunnen daarom zelf beslissen hoe zij omgaan met dit verbruik. De regering heeft met het Belastingplan 2016 alsnog van deze mogelijkheid gebruik gemaakt.*"

Deze passage komt niet uit de MvT op de WBM. Juridisch bindend is dit waarschijnlijk niet. Maar het valt niet onder de richtlijn, dus het lijkt dat de lidstaten hier de nodige beleidsvrijheid hebben. Kennelijk heeft onze wetgever dus weloverwogen geen vrijstelling opgenomen in de WA. Een beroep op de hardheidsclausule is daarom zinloos. Er is geen sprake van een onbillijkheid van overwegende aard. Als het bedrijf de vrijstelling toch wil, zal zij zich tot de wetgever moeten richten (bijv. via een brancheorganisatie).

Opmerkingen
- Het blijft vreemd dat de vrijstelling wel voor aardgas mogelijk is en niet voor minerale oliën. Kennelijk heeft de wetgever de vrijstelling bewust niet voor minerale oliën toegepast.
- Het is vreemd dat artikel 2, vierde lid Ri. 2003/96 wordt beschouwd als vrijstelling. De Richtlijn stelt dat het gebruik van energieproducten bij o.a. mineralogische procedés niet van toepassing is, dus daar lijkt geen ruimte voor de lidstaat om hier wel of niet invulling aan te geven. Echter uit het Kamerstuk blijkt duidelijk dat we dit wel zo uitleggen.
- De uitgangspunten van het opstarten van de hardheidsclausule- 5.1.2d

- - er zit soms een zekere hardheid in de wet. Onder bepaalde voorwaarden kan men daar een beroep op doen, op basis van artikel 63 AWR. De Stas is bevoegd in bepaalde gevallen tegemoet te komen aan overwegingen van onbillijke aard.
- - het gaat om situaties die bij toepassing van de wet naar boven komen.
- - de feiten en omstandigheden moeten vaststaan.
- - had de wetgever deze wet gemaakt als hij deze specifieke omstandigheden had geweten?
- - zie ook de MvT voor de situaties die de wetgever voor ogen had.
- - objectieve criteria zijn belangrijk, niet de subjectieve (ik kon dit of dat niet),
- - bij toewijzing moet het opgenomen worden in een beleidsbesluit zodat anderen er ook een beroep op kunnen doen.
- - afwijzing moet worden voorgelegd worden aan minfin.

Conclusie
Er zijn 2 elementen in dit agendapunt: de casus en het verzoek toepassing hardheidsclausule.
1. Overeenstemming binnen CG: belanghebbende komt niet voor vrijstelling in aanmerking, CG is akkoord.
2. Is de hardheidsclausule van toepassing? Een onvoorzien gevolg van de wetgever is vatbaar voor toepassing van de hardheidsclausule, maar dit is in 5.1.2d% niet het geval, en wordt daarom zelden gehonoreerd. In dit geval was de richtlijn niet van toepassing, dus staat het de nationale wetgever vrij om te bepalen hoe zij dat zelf wil.
De conclusie is dat de hardheidsclausule in deze casus niet van toepassing is vanuit het initiatief van de inspecteur. Belanghebbende zou bij de wetgever een verzoek om wijziging van wetgeving moeten doen.

21.02.03.03.04 Intrekken vergunning AGP op verzoek voor of na eindcontrole?
Bij een regio is discussie ontstaan over het moment van intrekken van de vergunning als de klant daarom verzoekt. Moet je vooraf een eindcontrole instellen of kan dat ook achteraf?
De bepalingen die hier van toepassing zijn:

- Artikel 48 Wet op de Accijns: De vergunning voor een accijnsgoederenplaats kan door de inspecteur worden ingetrokken ingeval: onderdeel f.: de vergunninghouder daarom verzoekt.
- Artikel 54 Wet op de accijns,
- - eerste lid: Bij intrekking van een vergunning voor een accijnsgoederenplaats worden de accijnsgoederen waarvoor die accijnsgoederenplaats als zodanig is aangewezen, die binnen die plaats voorhanden zijn op de dag met ingang waarvan de vergunning wordt ingetrokken, aangemerkt als te zijn uitgeslagen tot verbruik en wordt het tijdvak waarover de accijns verschuldigd is, aangemerkt als te zijn geëindigd op die

dag.
- - tweede lid: De inspecteur kan bepalen dat de termijn waarbinnen de accijns dient te worden voldaan over het tijdvak waartoe de in het eerste lid bedoelde dag behoort alsmede over het daaraan onmiddellijk voorafgaande tijdvak in afwijking van artikel 19, eerste lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen minder bedraagt dan één maand.
- Artikel 20 AWR, derde lid: De bevoegdheid tot naheffing vervalt door verloop van vijf jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de belastingschuld is ontstaan of de teruggaaf is verleend.

- Handboek accijns, onderdeel 30.60.00 Zekerheid onder punt 5.3 stelt:
De zekerheid kan worden beëindigd als de vergunning waarvoor de zekerheid is gesteld wordt ingetrokken. Vooraf zal een afsluitende controle moeten plaatsvinden. Als deze controle geen financiële verplichtingen van de vergunninghouder tot gevolg heeft, kan de inspecteur de zekerheid, gelijktijdig met het intrekken van de vergunning, opheffen. De inspecteur deelt in zijn beschikking tot intrekking van de vergunning de belanghebbende mee dat de zekerheid wordt beëindigd. Vervolgens maakt hij een ambtsbericht op voor de vrijgave van de zekerheid volgens het model dat is opgenomen in bijlage 7 van onderdeel 27.00.00 van het Handboek Douane. Hij stuurt dit naar het kantoor waar de zekerheid is gesteld. Dit kantoor beëindigt de gestelde zekerheid door terugbetaling of door terugzending van de garantie aan de bank- of borginstelling.

Beoordeling
In tegenstelling tot wat in het Handboek vermeld staat (dat vooraf een eindcontrole moet worden ingesteld), is de 5.1.2e van mening dat een vergunning AGP direct kan worden ingetrokken en dat daarna een eindcontrole kan worden ingesteld.
De accijnsgoederen die zich op dat moment in de ruimte van de AGP bevinden worden geacht te zijn uitgeslagen tot verbruik op dat moment waarvoor een aangifte moet worden gedaan. Na de intrekking kan dan een eindcontrole worden ingesteld. Want hoe kun je nu vooraf een eindcontrole instellen als er nog een aangifte moet worden gedaan?

In de MvT staat dat men bij de intrekking van de vergunning de relatie legt tussen het intrekken van de vergunning en het vrijgeven van de zekerheid. Op basis waarvan is dit?
'In onderdeel f is bepaald dat de vergunning kan worden ingetrokken indien de vergunninghouder daarom verzoekt. Zo'n situatie zal zich bij voorbeeld voordoen indien de vergunninghouder zijn bedrijf staakt. Opgemerkt moet worden dat de inspecteur de intrekking van de vergunning kan afwijzen (en daarmee het vrijgeven van de zekerheid), indien de verschuldigde accijns nog niet of nog niet geheel is betaald. Ook zal de inspecteur bij voorbeeld met intrekking kunnen wachten tot bepaalde installaties zijn ontmanteld. Te denken valt hierbij aan brouwerijen en distilleerderijen.' MvT, Kamerstukken II 1989/90, 21 368, nr. 3, p. 51.

Vanuit de praktijk is het inderdaad veelal zo dat er eerst een eindcontrole plaatsvindt en als die is afgerond en de daaruit verschuldigde belastingen zijn betaald de vergunning in de regel wordt ingetrokken. En op dat moment volgt dan ook het opheffen van de zekerheid. Waarom zou je de vergunning niet kunnen (moeten) intrekken voordat er een eindcontrole is geweest? We hebben natuurlijk al bepaalde situaties (zie art. 49 WA) dat we een intrekking vooraf moeten aankondigen en in andere situaties (bv. misbruik, faillissement) hoeven we dat niet. Het zou vreemd zijn als we in het geval van misbruik bijvoorbeeld de AGP-vergunning laten bestaan in afwachting van een eindcontrole. Die eindcontrole kan ook als de vergunning al is ingetrokken. Als je de intrekkingsbeschikking maakt voor die AGP kan je daar in opnemen dat de zekerheid pas wordt vrijgegeven nadat een eindcontrole is ingesteld en aan alle verplichtingen door de (ex) vergunninghouder AGP is voldaan.

5.1.2d

.
Het is niet meer dan logisch om de vergunning eerst in te trekken en daarna de eindcontrole in te stellen. Anders doe je een eindcontrole op een nog bestaande vergunning. Immers, zolang de vergunning niet formeel is ingetrokken kan de vergunninghouder nog steeds activiteiten uitvoeren in de AGP.

5.1.2d

Een uitzondering hierop is de situatie dat er een rechtsvormwijziging heeft plaatsgevonden zonder dat die aan de Douane is gemeld. 5.1.2d

Het blijft echter vreemd dat je volgens de MvT een vergunning pas in kunt trekken als de verschuldigde accijns is betaald. Of, zoals aangegeven in de MvT: de Douane kan een intrekking afwijzen als de accijns nog niet of niet geheel is betaald. Dat geeft de indruk dat het intrekken van de vergunning gekoppeld is aan zowel het terug geven van de zekerheid en het betalen van de accijns. Dit in de MvT overigens als een "kan-bepaling" opgenomen, dat geeft de inspecteur ruimte. Maar het is maar de vraag of we het terug geven van de zekerheid kunnen weigeren als de ex-vergunninghouder daarom verzoekt.
Het verzoek om teruggave van de zekerheid kan in de komende tijd nog wel eens wat vaker voorkomen. Veel ondernemers hebben het zwaar door Corona en een zekerheidstelling heeft een negatief effect op de liquiditeit van hun bedrijf.

Conclusie: als de MvT letterlijk genomen wordt lijkt het er op dat intrekken en terug geven van de zekerheid hand in hand gaan. Dit is echter niet gewenst. Het past in ons toezichtsysteem dat we bij het beëindigen van de fysieke activiteit de finale eindafrekening nog niet hebben opgemaakt. Ook in het DWU is bepaald dat de vergunning eerst wordt ingetrokken en dat dan de zekerheid wordt afgewikkeld.
Mocht het een probleem worden dan zou je haast moeten gaan denken aan een nieuwe wettelijke bepaling die opschorting van de werking van de vergunning in afwachting van intrekking mogelijk maakt.

Conclusie
De CG is het eens, het HA wordt aangepast, evt. met link naar Handboek Controle (of ATD?), **actie** 5.1.2e

21.02.03.03.05 Dagaangifte en klein bedrag, i.c.m. correctiebeleid en ontvlechting
5.1.2e vraagt hoe het zit als een ondernemer alcoholvrije dranken ontvangt uit een andere lidstaat en het bedrag dat verschuldigd is bedraagt een paar euro per keer. Moet hij altijd aangifte moet doen en betalen of is hier iets voor geregeld zoals een minimumbedrag?

Beoordeling
De wet kent geen grens waarbij je niet zou moeten heffen, dus de grens is nul. Cluster FR heeft in 2013 n.a.v. een voorstel van de toenmalige AUA om een ondergrens van € 50 te hanteren het volgende geschreven:

“*Eens in de zoveel tijd poppen dit soort discussies binnen de diverse onderdelen van de Belastingdienst op en dus ook bij ons. Kwesties waarbij de heffing wordt geraakt roepen bij alle formeel recht collega's direct het doembeeld van 'Vinkenslag' op. De begrippen contra legem en rechtsgelijkheid komen dan direct de hoek omzeilen. Je zult dus voor de beantwoording terug moeten naar de basis, kortom de wet. De wet stelt geen grens waarbij je niet zou moeten heffen, kortom de grens is dus nul. De discussie omtrent efficiency heeft ertoe geleid dat, na vele jaren van discussie, er een beleid door DGBel Formeel recht is goedgekeurd waarbij bepaalde grenzen worden gehanteerd. Dit zogenaamde correctie-beleid geeft per middel bepaalde grenzen aan. Voor de accijns is dit vanwege de specifieke materie zelfs uitgewerkt per soort aangifte. Dit is dus de enige mogelijkheid die er bestaat en die je dan ook mogelijk kunt toepassen. Iets anders is dan ook in strijd met wet-, regelgeving en beleid en dan ook niet toegestaan. De AUA is ook gebonden aan deze spelregels, afwijking van staand beleid zal wederom kritiek van de de interne accountantsdienst met zich meebrengen. Verder heeft FR dan ook de verplichting om dat bij het MinFin DGBel zelf te melden. Het MinFin (met name de Stas) wil namelijk geen enkele herhaling van Vinkenslag of wat daar op lijkt.*

Beseft moet worden dat de accijnswereld groter is dan de AUA. Als wij een verandering willen dan moet daar een degelijke onderbouwing voor worden opgesteld voor het totale middel en niet alleen maar een onderbouwing om 2,5 fte uit te sparen. Het moet dan namelijk ook afgezet worden tegen de argumenten die bij de andere middelen gelden. Ten overvloede merk ik alvast op dat het memo correctie-beleid geldt niet

voor de eigen middelen. Daar is de speelruimte bepaald door Brussel en dan mogen we nationaal dus helemaal niets. Het CDW/TCDW heeft eigen, duidelijke, regels.

Conclusie: als de casus niet inpasbaar is in het memo correctiebeleid en vanuit het totale accijns- en verbruiksbelastingen-gebied wordt de noodzaak onderkend om de grenzen van het memo te verhogen cq het te verbreden dan zal in overleg met DGBel FR moeten worden getreden. Dit is geen item waar wij geheel zelfstandig over kunnen beslissen, vanwege de koppeling via de AWR komt het andere speelveld in beeld."

Conclusie: gewoon aangifte doen en betalen, hoe klein het bedrag ook is. Geen uitzondering mogelijk.
De CG is akkoord.

Correctiebeleid
Het correctiebeleid is voor de inspecteur een ondergrens om niet te corrigeren, maar dat is iets anders dan een ondergrens voor de belastingplichtige om geen aangifte te hoeven doen.

Het correctiebeleid gaat er vanuit dat er eerder aangifte is gedaan en dat bij een controle een door te voeren correctie van die aangifte niet wordt gedaan wanneer het na te heffen bedrag onder de € 225 per kalenderjaar blijft (mits geen sprake is van kwader trouw of bewust op dat grensbedrag inspelen). Controleren we een bepaalde periodieke (maand)aangifte dan is die grens ook € 225. Controleren we een bepaalde weekaangifte wordt de grens € 50 en de dagaangifte € 10.

Correctienormen en ontvlechting
Hoe verhouden de correctienormen zich met de ontvlechting?
Cluster: ten aanzien van de ontvlechting komt een enorme beoordeling wat de gevolgen daarvan zijn en hoever die strekken, bijv. matiging zekerheid, maar ook bewaarplicht.
Qua correctiebeleid: de Douane krijgt geen zelfstandig correctiebeleid, want dat beleid geldt voor alle kostprijsverhogende belastingen, daarin staat de Douane niet alleen, en heb je te maken met 2 Stassen. Het geeft veelte doen, en dit onderwerp zal FR niet als eerste oppakken. Voor nu blijft het zoals het was. Cluster wil de discussie niet naar onze CG halen waarvan we weten dat we er voorlopig niets mee kunnen.

Dit staat niet op actielijst en mij is het ook niet zo duidelijk meer wwat hier nu precies bedoeld wordt.

21.02.03.03.06 Vergunningen tabaksproductenapparatuur en art. 59b.a URA
Een bedrijf heeft vragen gesteld of hun tabaksmachine onder de vergunningplicht valt van art. 56b, onderdeel a URA.

Beoordeling:
Als deze machine onder GN-code 8478 ingedeeld wordt dan moet de vraagsteller een vergunning hebben (artikel 90a lid 2 WA).

Vervolgvraag is of de uitzondering van artikel 59b letter a URA hier niet geldt?

Beoordeling
In art 5, derde lid, onderdeel e WA vinden we in die situaties dat de vervaardiging buiten de door ons gestelde regels mag geschieden. Maar dat zijn meer de hulzenschuif-apparaatjes voor huishoudelijk gebruik.

67 AWR

67 AWR

67 AWR

67 AWR

Conclusie: het apparaat valt niet onder de vrijstelling. Het bedrijf zal een vergunning moeten hebben voor het importeren van zo'n machine.

Buiten reikwijdte verzoek

Vragen
- Als de machine wordt geleverd aan een coffeeshop, moet die een vergunning hebben voor voorhanden hebben?
Reactie: Ja. Niet de locatie waar de machine staat bepaalt of het een tabaksmachine is, maar de GN-code.
- Als het apparaat wordt doorgeleverd, gaat de vergunningplicht dan over op de volgende schakel?
Reactie: Binnen NL moet de machine kunnen worden gevolgd wie hem voorhanden heeft. Anders raken wij het toezicht kwijt, tenzij er vrijstelling geldt van art. 59b letter a URA.
- 5.1.2d

. **Actie**

Cluster.

21.02.03.04. Tabak
21.02.03.04.01 Is67 AWR **rooktabak?**
Het cluster gaat dit in volle breedte voorleggen aan minfin. De regio heeft nog geen naheffing opgelegd. De vraagsteller is op de hoogte en vervoert de goederen nu met een e-AD, waardoor het probleem zich vanaf nu niet urgent voordoet.
Wordt vervolgd.

21.02.04 Handhaving
21.02.04.01 Veiligheidsrisico's accijnscontroles
5.1.2e zal het memo zal door 5.1.2e in de regiegroep inbrengen, nu voor de CG ter informatie. Mogelijk leidt dit tot discussies in de regio's.
Toelichting: 5.1.2d

.

5.1.2d

5.1.2d

Conclusie: 5.1.2d

Opmerkingen
5.1.2d

21.02.04.02 Overzicht inbeslagnames tabaksproducten 2010-2020
Cluster heeft het Overzicht inbeslagnames tabaksproducten 2010-2020 ter informatie met de CG gedeeld. DLK/Bedrijfsvoering vraagt elk jaar om deze cijfers. Zij worden ook extern gepubliceerd. Meer gegevens over echt/namaak; herkomst; zee/land volgen z.s.m. (coproductie Douane en FIOD/Smoke)

5.1.2e wil graag meer feiten achter deze cijfers. Wat voor situatie is het? Hoe groot zijn de partijen? Is het invoer of niet-invoer? Zijn er trends? Hij ziet binnen zijn regio zaken op het gebied van tabak die wat hem betreft als ondermijning zijn aan te merken. Alleen door alles goed in beeld te brengen kun je daar iets tegen doen. Dat geldt overigens ook voor olie.

Reactie: dit is alles wat Cluster heeft. Het is allemaal illegaal, smokkel, op basis van tips vaak, geen reguliere invoer. Het centrale punt waar alle info samenkomt ligt bij x en y. Het belang van cijfermatig onderbouwen wat we zien en doen is groot. De inbeslagnames betreft geen ruwe tabak. Vaak komt rooktabak wel als ruwe tabak uit x.

Conclusie
Als er nog nadere vragen zijn, wordt dan vervolgd, en waar nodig sluiten we aan bij de ontwikkeling Smoke. Daar moeten de betere analyses vandaan komen.

21.02.04.03 Handhaving shisha lounge
De CG buigt zich over het aangepaste memo over het standpunt controle in shisha lounges, en het memo van het cluster hierover.

De FT-teams hebben veel moeite met huidige standpunt. Zij zijn van mening van standpunt is niet goed is

omdat het niet aansluit bij de WA. Daarom dit memo om het huidige standpunt te stoppen: geen open verpakkingen meer met open bakjes, alleen maar gesloten verpakkingen.

X heeft een rondje langs de velden gedaan, en gaat met VWS om tafel. 5.1.2d

5.1.2d

Samenvatting:
De CG steunt de voorzet om tot een nieuw standpunt te komen. Het vraagt nog wel wat nader onderzoek. Nog steeds gelden de standaard kaders, zoals de herkomst-discussie. De Douane heeft een onderzoeksplicht en zal bij aangetroffen tabaksproducten eerst belanghebbende in de gelegenheid moeten stellen de herkomst aan te tonen. Heffen vraagt nu eenmaal dat de Douane zijn huiswerk doet en een goede onderbouwing heeft om tot naheffing over te gaan. Er blijft een link met AC. Ook dient onderscheid te worden gemaakt m.b.t. strafrecht. 5.1.2d

Wordt dus zeker vervolgd.

21.02.05 Jurisprudentie/nieuwe wetgeving
21.02.05.01 Opnemen afrondingen art 13 WA?
Uit de afstemming met DGFZ komt de volgende vraag.
Uit het werkdocument blijkt dat in artikel 13 de afronding van de hoeveelheid van overige alcoholhoudende producten wordt bepaald: per hectoliter bij een temperatuur van 20˚C per volumeprocent alcohol € 16,86, waarbij een gedeelte van een hectoliter rekenkundig wordt afgerond op drie decimalen en een volumeprocent alcohol rekenkundig wordt afgerond op één decimaal.

5.1.2e zou willen dat dit ook wordt doorgevoerd bij wijn en tussenproducten. Dat maakt het veel duidelijker en is consistent. En bij tabak een afronding voor de gewichten.

De CG is akkoord met het voorstel. De werkgroep gaat kijken of de wijziging kan worden opgenomen in de WA.

5.1.2e: Ook in de nieuwe aangifteformulieren houden we rekening mee met afronden met 3 cijfers achter de komma. Dus als dat in wetgeving wordt overgenomen is dat een goede zaak.

Andere vraag: de manier waarop het tarief wordt aangegeven in de wetgeving verschilt van de manier waarop het aangifteformulier moet worden ingevuld. De wetgeving hanteert een andere methodiek.

5.1.2e: de dag- en weekaangifte zijn al klaar. Er wordt in het nieuwe formulier een rekenhulp aangeboden. Het nieuwe formulier sluit aan op de literadministratie van de belastingplichtigen: alle dranken in het nieuwe formulier worden ingevuld op liter-niveau, en tabak in grammen. Zo wordt de kans dat de belastingplichtige fouten maakt kleiner. Het systeem rekent om naar de wettelijke hoeveelheden en zet dat in het eindoverzicht, waarvoor de belastingplichtige uiteindelijk aangifte doet.

21.02.05.02 Arrest HR 19-00240, de casus 67 AWR **Belastbaar feit art. 2d en art 2e WA**
Een fantastisch arrest van de Hoge Raad 19/00240 van 15-01-2021 m.b.t. het voorhanden hebben van sigaretten in relatie tot art. 2d of 2e WA.
Samengevat:
- zelf vervoerd en meegenomen (en uiteraard eigen gebruik): niet belast (land van verzending)

- niet zelf vervoerd, ongeacht of het nu voor eigen gebruik is of niet: altijd geacht voor commerciële doeleinden.

Zie met name in dit arrest:

r.o. 2.4.4 Uit het arrest Joustra C 5/05 volgt dat accijnsgoederen die niet voor persoonlijk verbruik voorhanden worden gehouden, voor de toepassing van de accijnsrichtlijn worden geacht voor commerciële doeleinden voorhanden te worden gehouden.

- De voorwaarden voor toepassing van (thans) artikel 32, lid 1, van de Accijnsrichtlijn dienen ertoe om het strikt persoonlijke karakter te kunnen vaststellen van het voorhanden hebben van accijnsgoederen die in een lidstaat zijn verkregen en daarna naar een andere lidstaat zijn vervoerd (de lidstaat van bestemming).
- Alleen wanneer de particulier de accijnsgoederen persoonlijk in een lidstaat heeft verkregen, voor eigen behoeften, en hij deze zelf naar een andere lidstaat heeft vervoerd, wordt op grond van artikel 32, lid 1, van de Accijnsrichtlijn accijns uitsluitend geheven in de lidstaat van verkrijging en wordt geen accijns verschuldigd in de lidstaat waarnaar die accijnsgoederen door de particulier zelf zijn vervoerd.

r.o. 2.4.5 De richtlijngever heeft in artikel 33, lid 1, tweede alinea, van de Accijnsrichtlijn de zinsnede “voor commerciële doeleinden voorhanden hebben” - in overeenstemming met de hiervoor in 2.4.4 bedoelde rechtspraak van het Hof van Justitie - verduidelijkt.

- In alle gevallen waarin iemand accijnsgoederen die in een andere lidstaat tot verbruik zijn uitgeslagen, in de lidstaat van bestemming anders dan voor eigen behoeften voorhanden heeft, heeft die persoon die goederen voor commerciële doeleinden voorhanden en wordt accijns in die lidstaat verschuldigd.
- Dat geldt ook voor een particulier. Die verschuldigdheid van accijns in de lidstaat van bestemming ontstaat niet alleen wanneer de particulier de accijnsgoederen zelf vanuit de lidstaat van verkrijging heeft opgehaald en vervoerd naar de lidstaat van bestemming maar ook wanneer de particulier die accijnsgoederen door een derde heeft laten vervoeren naar de lidstaat van bestemming.

r.o. 2.4.6 Een particulier die accijnsgoederen die in een andere lidstaat tot verbruik zijn uitgeslagen, niet voor eigen behoeften voorhanden heeft of heeft gehad of die accijnsgoederen wel voor eigen behoeften voorhanden heeft of heeft gehad, maar niet zelf heeft vervoerd, wordt geacht die accijnsgoederen voor commerciële doeleinden voorhanden te hebben of te hebben gehad.

- In de gevallen van 2.4.6 is de particulier gehouden tot voldoening van de accijns in de lidstaat van bestemming op grond van artikel 33, lid 3, van de Accijnsrichtlijn.
- Van die gehoudenheid tot voldoening van accijns in de lidstaat van bestemming door de hiervoor bedoelde particulier wegens “voor commerciële doeleinden voorhanden hebben” kan alleen bij toepassing van artikel 36 van de Accijnsrichtlijn worden afgeweken.

Art. 36 gaat over de afstandsaankopen want dan loopt die verschuldigdheid immers via de verkoper of diens FV.

21.02.05.03 Arrest HvJ C279/19 (schuldenaar)

Dit is een Engelse zaak voor het EU HvJ, met NL interventie. Gaat over vraag of wetenschap is vereist bij voorhanden hebben. Belangrijke zaak. De AG heeft passages van onze pleitnota overgenomen. Een prachtige conclusie van de A-G, zie met name de r.o. 35 en 36, 39, 53-55 en 62. Nu afwachten wat het Hof hiermee gaat doen.

Naast de genoemde r.o.'s is r.o. 29 toch ook wel handig. Daarin is opgenomen dat we moeten uitgaan van de ruime formulering bij het beoordelen wie belastingplichtige is. Doel moet zijn dat de accijns voldaan wordt. En een rangorde bestaat niet.

In de conclusie is de AG van het EU-HvJ heel duidelijk v.w.b. het wetenschapscriterium. Opmerkingen zoals : ‘*Het kennisvereiste werkt immers ontduiking van de accijns in de hand*" (r.o. 36) klinkt mij toch wel als muziek in de oren.

- R.o. 39 geeft ook wat duidelijkheid m.b.t. degene die aflevert. Dit kan m.i. ook toegepast worden bij de verkopen op afstand. Er wordt een voorbeeld van DHL gebruikt (aangedragen overigens door belanghebbende, een vrachtwagenchauffeur). En duidelijk is dat DHL de belastingplichtige is. De AG is eigenlijk heel duidelijk: al degenen die vanuit hun werk betrokken zijn bij een transactie kunnen zich daartegen verzekeren.

- R.o. 43 kan wel wat verduidelijking gebruiken. Je zou de indruk krijgen dat alleen degene die fysiek voorhanden heeft degene is die voorhanden heeft. Maar het zinsdeel "*...tenzij deze uitlegging zich niet verdraagt met het doel van de bepaling of met algemene rechtsbeginselen*" mag wel wat verduidelijking. Ik zelf heb die verduidelijking gevonden in r.o. 45. Daarin wordt de groep "die voorhanden heeft" toch wel stevig uitgebreid, o.a. met de eigenaar van de goederen. Heel handig bij verkopen op afstand waarbij de goederen vanuit een andere lidstaat worden verzonden maar de verkoper in Nederland zit.
- R.o. 58 zou je kunnen lezen dat alleen degene die fysiek voorhanden heeft degene is die voorhanden heeft, maar in de conclusie (r.o. 68) wordt duidelijk gemaakt, door het woordje "ook", dat er nog meer situaties zijn waarbij er sprake is van het voorhanden hebben.

21.02.05.04. Arrest HR ECLI:NL:HR:2021:169, betrokkenheid bij het voorhanden hebben
De HR heeft een mooie uitspraak gedaan. Dit is de 67 AWR-zaak, wij hebben zo het brein achter de fraude kunnen aanpakken.

De HR heeft als volgt beslist:
Onder ‘betrokken zijn’ bij het voorhanden hebben van accijnsgoederen waarover geen accijns is geheven (als bedoeld in artikel 51, lid 1, aanhef en letter b, van de Wet en artikel 8, lid 1, aanhef en letter b, van de Accijnsrichtlijn), moet worden begrepen het verhandelen van dergelijke accijnsgoederen ten behoeve van degene die de goederen voorhanden heeft.
- Tot dat verhandelen moet worden gerekend het in opdracht van diegene optreden als doorgeefluik van de koopsommen voor de desbetreffende accijnsgoederen, door die koopsommen met gebruikmaking van valse facturen op een eigen bankrekening te ontvangen en vervolgens aan de opdrachtgever af te geven.
- Dat bij het verstrekken van dergelijke opdrachten niet erbij wordt verteld op welke verkoop en op welke accijnsgoederen de koopsom specifiek betrekking heeft, zoals het middel kennelijk wil betogen, doet aan het op die grond verschuldigd zijn van de accijns niet af.

21.02.06 Content
21.02.06.01 3 vergunningen tabaksproductieapparatuur?
Buiten reikwijdte verzoek

5.1.2e: vraagt zich af waarom er nu 3 verschillende versies zijn.
X licht toe dat dat de wens van y was.
Z: ik kan niet, nadat ik eerst heb gevraagd om met spoed om 3 vergunningen te maken, nu bij KI&S vragen om er één vergunning van maken.

Er kwam nog een vraag van een bestuursondersteuner die vroeg of er een IO moet worden gedaan. Dit is een registratievergunning, dus geen IO of zekerheid.

21.02.06.02 Quark
Ondanks de kritiek op Quark van zowel de gebruikers als sommige managers is het management is nog niet op de eerdere genomen besluiten v.w.b. Quark teruggekomen.
Ook op het idee voor ondersteuning voor het Quark proces is geen reactie gekomen.

Tot die tijd geldt het aanbod om om te zetten naar Quark. S.v.p. wel gefaseerd aanleveren.

Conceptverslag Coördinatiegroep accijns van dinsdag 9 maart 2021, nr. 21.03 via Webex
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e 5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De materiedeskundigenvan het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

21.03.01 Opening en vaststelling agenda.
Agenda:
- De vraag: 'Staan toestemmingen m.b.t. accijnszegels wel in de juiste vergunning?' doen we bij het onderwerp Tabak.
- 'Handreikingen AC bij AVP's en Shisha Lounges' doen we bij Handhaving.

21.03.02. Mededelingen
21.03.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's
21.03.02.01.01 CUA
- 5.1.2e : geen bijzonderheden.

21.03.02.02 Overige mededelingen
21.03.02.02.01 Implementatie MijnDouane
Er is een implementatiegroep die zich bezig houdt met MijnDouane. Uit de afstemming met 5.1.2e :
De implementatie is opgesplitst in de externe implementatie van Mijn Douane (voor accijns en verbruiksbelasting) en de interne Douane implementatie.
- 5.1.2e pakt de externe implementatie Mijn Douane op
- 5.1.2e . pakken de Douane-implementatie op.

De interne Douane-implementatie betreft het aangifte- en teruggave proces voor accijns en verbruiksbelasting. Het zwaartepunt van de implementatie ligt daarom bij de CUA en OLGA.

Het vernieuwde accijns- en verbruiksbelasting proces heeft ook, een bescheiden, impact op de accijnsprocessen in de regio. Hierbij gaat het met name om het opvragen van individuele aangiften en verzoeken om teruggaaf. Het opvragen van accijns- en verbruiksbelastinggegevens bij DWO (data – werkorganisatie)(ten behoeve van administratieve controles) valt buiten de scope van het implementatieteam.
Op deze manier is de implementatie MijnDouane, DAA en DKF-A geborgd. Nadere communicatie volgt nog. Er is een communicatieplan, zie de upload van 5.1.2e . De betreffende Handleidingen zijn al gedeeld.

Opmerkingen
- De tekst van de handleiding MijnDouane klopt niet, met name 5.1.2e heeft opmerkingen. **Actie:** 5.1.2e biedt aan een onderhoudsslag op de tekst te plegen. **Actie:** 5.1.2e vraagt aan de implementatiemanagers om contact met 5.1.2e op te nemen voor het accijns en VB-deel (dus geen onderwerpen als e-herkenning etc.).
[Noot: achteraf bleek dat het hier geen formele handleiding betreft. Het was niet nodig om hier energie op te zetten]

- Er is behoefte om te weten wat er gebeurt met het huidig DOH (inclusief de taken Naheffing en Ambtshalve teruggaaf). Voorheen via DOH, straks via (douane standpunten financieel) DSF. 5.1.2e is daar de implementatiemanager van. 5.1.2e heeft aangeboden onze vragen te

antwoorden op onze vragen. Actie: 5.1.2e (gebeurd).

- Voor een leek lastig om te volgen wat er wijzigt.
- 5.1.2e is gevraagd een proefbedrijf aan te leveren.

21.03.02.02.02 Verlenging termijn art. 95a WA
De tabaksbranche heeft 2 verzoeken ingediend:

1. Verlenging termijn art. 95a WA: fabrikanten en groothandelaren mogen 3 maanden langer tabaksproducten met de oude code aan de detaillisten leveren. Dit is bij beleidsbesluit geregeld in de Fiscale tegemoetkomingen naar aanleiding van de coronacrisis; (Besluit noodmaatregelen coronacrisis) is gepubliceerd op 5 maart 2021, zie Besluit van 3 maart 2021, nr. 2021-38397, par. 5.2.
2. De vraag vanuit de sigarenhandel om de overgangsmaatregel om nog oude zegels te mogen gebruiken te verlengen. Dit verzoek ligt nu bij de Stas. De vraag van Imperial ziet op dezelfde problematiek. We kunnen er nog niets van zeggen. [naschrift: inmiddels is de overgangstermijn met 3 maanden verlengd tot 1-7-2021]

We moeten de wijzigingen duidelijk communiceren, zij geven intern veel onduidelijkheid en vragen. De kennis van het zegelsysteem schiet vaak tekort. Ook bij de belastingplichtigen en adviseurs is een gebrek aan expertie. Het zegt ook wel iets over de complexiteit van de wetgeving.
[naschrift: naast de publicatie in de Staatscourant is het bericht verstuurd aan het ODB, gepubliceerd op douane.nl, op DouaneNet, op de CG- en algemene accijnscommunity.]

21.03.02.02.03 Menselijke maat in de uitvoeringspraktijk
5.1.2e heeft een memo van Blauw over de menselijke maat gedeeld, zie:
5.1.2i

Het memo helpt ons om professioneel naar de discussie te kijken en weg te blijven van ‘onderbuik’
Er komt een initiatief tot een aanvullende Douaneversie.

Denk bij de menselijke maat ook aan de doorlooptijd.

21.03.02.02.04 Beleidsinformatiekaart (ter informatie)
Zie de upload van 5.1.2e : Het Ministerie van Financiën heeft een beleidsinformatiekaart gepubliceerd met op de voorkant een overzicht per belasting van tarieven, vrijstellingen en aftrekposten.
Op de achterkant staan diverse macrogegevens over opbrengsten per belasting, belastinguitgaven en uitbetaalde toeslagen.

21.03.02.02.05 CCV (commercial cruising vessels) (ter informatie)
Inmiddels heeft de brief haar belang verloren en is ingetrokken.

03. Helpdeskvragen

21.03.03.01 Minerale olie
21.03.03.01 Methanol in aggregaat met fuel cell
Ter vastlegging:
67 AWR) heeft een vraag van een belastingplichtige ontvangen:
67 AWR

Vraag daarbij is hoe het zit met de accijns op de methanol. De accijns op methanol is € 0,84 per liter. Moet deze accijns ook voor een dergelijke toepassing worden betaald of is voor deze toeppassing een vrijstellingsregeling van kracht? Hun eerste gedachte is dat de methanol hier gewoon als een brandstof moet worden gezien waarmee elektriciteit wordt opgewerkt. De methanol kan dan worden gezien als een gasolie en daarover moet dan ook de accijns worden betaald (67 AWR

67 AWR

Het bedrijf verwijst naar Bijlage: beantwoording-feitelijke-Kamervragen-kabinetsvisie-waterstof, onder punt 11 staat hoe waterstof is opgenomen in de "energiebelasting- en accijnsregelgeving". Het lijkt het meest op methaan waarvoor een nihiltarief geldt en valt de elektriciteit geproduceerd via een elektrolytisch procedé onder de vrijstelling.
Onduidelijk is of de klant inderdaad een mogelijke vrijstelling kan krijgen en/of welk tarief in dit geval gehanteerd dient te worden.

- Het zal gaan om de levering van 2 verschillende mengsels:
- a. product alleen uit methanol (60%) en water (40%).
- b. product alleen uit methanol (100%)

Beoordeling
Dit is een 'nieuwe' technologie die ook gebruikt wordt kan worden voor verschillende doeleinden, waaronder bijvoorbeeld in auto's. Naar 5.1.2e mening kan deze methanol niet belast worden met accijns omdat deze niet gebruikt wordt als motorbrandstof of brandstof voor verwarmingsdoeleinden.

67 AWR Dit moet zijn DMFC (Direct Methanol Fuel Cell). Op Wikipedia wordt deze techniek als volgt omschreven:
Direct Methanol Fuel Cell (DMFC) is een brandstofcel werkend met methanol als brandstof. Het ionentransport vindt plaats met behulp van oxide-ionen (O 2− ionen), de katalysator voor de ionisatie van het waterstof is onbekend. De DMFC gebruikt een polymer electrolyte membrane, als in Proton Exchange Membrane Fuel Cells (PEM FC). De DMFC wordt gevoed met 25% methanol in water, in plaats van met waterstof. Methanol (CH 3 OH) is een waterstofrijke vloeistof met 1 koolstof (C)atoom, vier waterstofatomen (H) waarvan 1 deel uitmaakt van de hydroxygroep (OH). De methanol/water oplossing wordt aangeboden aan de anodekant (−) van de cel, en zuurstof aan de kathodekant (+). Omdat er water wordt verbruikt aan de anode in de cel, is de standaard DMFC niet geschikt voor pure methanol. De noodzaak van waterbijmenging verlaagt de energetische waarde van de brandstof.

5.1.2e heeft de in de vraag genoemde filmpjes bekeken en zijn conclusie telefonisch besproken met 5.1.2e . 5.1.2e . gaf aan dat de methanol inderdaad niet gebruikt wordt als motorbrandstof of als brandstof voor verwarmingsdoeleinden.

5.1.2e vraagt de CG of zijn conclusie juist is dat als methanol gebruikt wordt in deze DMFC, er een accijns verschuldigd is.

Conclusie
De CG is het met 5.1.2e eens dat bij gebruik van methanol in de DMFC geen accijns verschuldigd is omdat de methanol niet wordt gebruikt als motorbrandstof of verwarmingsbrandstof.

Opmerking
- Advies om het bedrijf aan te raden contact op te nemen met het milieubelastingenteam vanwege de eventueel verschuldigde energiebelasting.

21.03.03.02 Alcohol/VB
21.03.03.02.01 Mistella
5.1.2e : In het HA staat in hoofdstuk 10.20.00 Wijn, paragraaf 6 *Vervaardiging van wijn (druivenmost*) een stukje tekst over een product Mistella. Gezien de vervaardigingswijze mag het product Mistella niet worden aangemerkt als wijn, aangezien er aan de druivenmost alcohol wordt toegevoegd, waardoor alle natuurlijke suikers in de most aanwezig blijven. Dat duidt er op dat er geen vergisting plaatsvindt en dat de alcohol in dit product niet volledig afkomstig is uit de vergisting. Maar art. 8a WA, lid 1 bepaalt dat wil er sprake zijn van wijn, de alcohol geheel door vergisting moet zijn verkregen. Uit het tweede lid 2, onderdeel b blijkt dat bij een product tussen de 10% en 15% de alcohol geheel door vergisting moet zijn verkregen.

Omdat Mistella in deze paragraaf wordt genoemd leidt dit bij de collega's tot de onjuiste conclusie dat Mistella een (dessert)wijn is. 5.1.2e stelt voor in het HA aan te geven dat Mistella wel wordt gemaakt met druivenmost, maar dat het geen wijn is.

Conclusie
De CG is akkoord, het HA is al aangepast.

21.03.03.02.02 Aroma's

5.1.2e: In het Handboek accijns, onderdeel 50.10.00, paragraaf 3.1.3. is de vrijstelling voor aroma's opgenomen. Daar is ook aangegeven dat voor de aroma's van 3302 1970 de vrijstelling voor accijns direct (dus zonder vergunning) verleend kan worden. De GN-code 1302 1905 is daar niet bij genoemd.
5.1.2e vraagt zich af waarom dit niet gebeurd is.

5.1.2e: De vrijstelling hebben we op basis van een Guideline voor het Handboek beschreven omdat artikel 27 lid 1 letter e Ri 92/83 niet geïmplementeerd is.

Als de GN-code in de Guideline niet genoemd is verlenen we geen rechtstreekse vrijstelling.
NB De GN-codes zijn de actuele codes ten tijde van de Guideline en onbekend is of deze nu nog juist zijn.

5.1.2e vraagt wat de logische route is als wij de groep uit zouden willen breiden.

5.1.2e: een verzoek om uitbreiding van de producten die onder de Guideline vallen moet worden voorgelegd aan het Accijnscomité. Geef dit door aan 5.1.2e (gebeurd). Nationaal kunnen we hier niets mee. In de nieuwe wetgeving komt hij er wel in.

[naschrift: reactie 5.1.2e "*Met de wijziging van de Wet op de accijns hebben wij deze vrijstelling voor aroma's meegenomen. Met ingang van 1 januari 2022 kan de vrijstelling dus rechtsreeks worden verleend als aan de voorwaarden van artikel 64a, eerste lid, onderdeel e, wordt voldaan.*

Artikel 64a
1. Onder bij algemene maatregel van bestuur te stellen voorwaarden en beperkingen wordt vrijstelling van accijns verleend ter zake van de uitslag tot verbruik van alcohol en alcoholhoudende dranken, wanneer zij:
(...)
e. worden gebruikt voor de productie van aroma's voor de bereiding van levensmiddelen en niet-alcoholhoudende dranken met een alcoholvolumegehalte van niet meer dan 1,2%vol;
(...)

Als je de Guideline wilt veranderen dan is dat een lange weg; en zullen wij met een goed onderbouwd verhaal moeten komen waarom deze GN-code ook opgenomen zou moeten worden."]

21.03.03.03 Formaliteiten
21.03.03.03.01 Thema teruggaaf art. 72 WA

5.1.2e heeft het memo besproken tijdens de Coördinatiegroep Toezicht-vergadering. De Toezicht-collega's waren akkoord.

Daarna heeft 5.1.2e het memo toegelicht tijdens de vergadering van de Regiegroep HHB. De RG-leden ondersteunen de werkwijze om te komen tot eenheid van uitvoering van teruggaaf van accijns. Wel vragen zij aandacht voor de toon van de infobrief, en de interne communicatie. Tevens zijn enkele directeuren bezorgd over de werklast die het B&B kan opleveren.

Ook werd de vraag gesteld vanaf welke datum de regio's op deze manier moeten gaan werken. 5.1.2e heeft geantwoord dat het memo geen wijziging van wet- en regelgeving betreft; er is dus geen sprake van moment X. Sommige regio's hebben namelijk hun klanten al 'opgevoed', dus een ingangsdatum in de toekomst noemen in de externe communicatie zou vragen kunnen oproepen bij die bedrijven. Tevens hebben wij al afgesproken op deze manier te gaan werken.

5.1.2d

5.1.2d

5.1.2d

5.1.2e heeft de infobrief inmiddels aangeboden aan KI&S. Hij zal de conceptteksten voorleggen om daarna de Handboeken en ATD aan te passen, **actie** 5.1.2e **.**

21.03.03.03.02 Toezicht distilleertoestellen

5.1.2e komt met het volgende.

1. Een 67 AWR vraagt een vergunning voor het voorhanden mogen hebben van een distilleertoestel. Het distilleertoestel is nodig voor het maken van geneesmiddelen. We gaan ervan uit dat belanghebbende de alcohol die wordt verkregen uitsluitend gebruikt voor de productie van geneesmiddelen, waarvoor via art. 64, eerste lid, onderdeel c WA jo. art. 65, eerste lid onderdeel a WA vrijstelling kan worden verkregen.

Echter, bij het daadwerkelijk gebruik van een distilleertoestel is alleen een vergunning op grond van art. 90 WA niet toereikend. Het gebruiken van een distilleertoestel houdt immers de productie van een accijnsproduct in, en daar is een AGP-vergunning voor nodig (en dan is een afzonderlijke art. 90-vergunning niet eens meer nodig).

5.1.2e vraagt zich af of het noodzakelijk is die 67 AWR een AGP-vergunning te verlenen. Hij neigt er meer naar om het distilleertoestel dan te koppelen aan de vrijstellingsvergunning. Bij een AGP-vergunning zou er immers na productie van het geneesmiddel ook een vrijstelling van toepassing zijn. Als een bedrijf uitsluitend een product maakt waarvoor een vrijstelling geldt, verlenen we normaal gezien aan dat bedrijf een vrijstellingsvergunning.

Je zou het geheel aan kunnen merken als ‘vervaardiging van een geneesmiddel, dus incl. het produceren van de daarvoor vereiste alcohol. De vergunning kan dan de voorwaarde vermelden: “dit distilleertoestel mag uitsluitend worden gebruikt t.b.v. de productie van geneesmiddelen”, onder verwijzing naar de daartoe afgegeven vrijstellingsvergunning.

Als zou blijken dat de verkregen alcohol niet is gebruikt/vervaardigd t.b.v. die vrijstellingsvergunning dan vormt dat een overtreding van het verbod van art. 5, eerste lid WA, waarna naheffing volgt.

Beoordeling

5.1.2e : dit valt formeel niet in de wetgeving in te passen. Hij produceert alcohol, dus dat moet in AGP. Maar nu wordt de alcohol gemaakt als een soort halffabricaat voor maken van een geneesmiddel. In art. 5.3.b WA is ontheffing mogelijk, maar op grond van art. 7, tweede lid UBA alleen van toepassing als er vrijstelling is. Als we daar op voortborduren kunnen we een beleidsregel maken of art. 7 UBA uitbreiden.

Actie: 5.1.2e zet zijn reactie op CP, 5.1.2e bespreken het vervolgens met 5.1.2e .

2. In het handboek onder 30.70.00 onderdeel 2.4. staat bij het onderwerp Distilleertoestellen bij de laatste bullet een bepaling die nergens op lijkt gebaseerd.

“*Er is geen vergunning vereist voor het voorhanden hebben van een distilleertoestel als:*

- *er sprake is van distillatie-opzetten in inrichtingen van onderwijs, ziekenhuizen en laboratoria, ongeacht de verkregen liters/alcoholpercentage per uur (MvT, Kamerstukken II 1989/90, 21 368*).”

Er wordt verwezen naar de MvT, kamerstukken II 1989/1990, 21368, maar daar staat iets anders:

"*Zonder nadere bepaling zou ingevolge het eerste en het tweede lid voor een zeer groot aantal toestellen een vergunning moeten worden verleend. Voor sommige distilleertoestellen behoeft evenwel wegens een geringe inhoudsruimte of wegens het gebruik daarvan in bij voorbeeld ziekenhuizen en laboratoria voor fraude niet te worden gevreesd. In het vijfde lid (Bew.: lees zevende lid), onderdeel b, is daarom uit praktische overwegingen bepaald dat bij ministeriële regeling distilleertoestellen kunnen worden aangewezen waarvoor geen vergunning is vereist*."

En juist via art. 59 URA en Bijlage A3 URA zijn dan die toestellen waarvoor geen vergunning nodig is, genoemd. Deze tekst in het handboek is daarom iets te ruimhartig uitgelegd, als je verwijst naar die MvT. Op zich is de tekst prima, maar dan moet de specifieke verwijzing naar de MvT weggehaald worden.

Beoordeling
We hebben duidelijk stelling genomen dat we geen vergunningen voor AGP's en IVV's verlenen voor woonruimtes. Maar die stelling hebben we niet ingenomen voor distilleertoestellen en ook niet voor machines om sigaretten te maken. Als een particulier een vergunning krijgt voor het voorhanden hebben van een distilleertoestel en hij zet die in zijn woning neer, dan kunnen wij niet controleren. Artikel 90, achtste lid WA geeft immers aan dat artikel 83 WA van overeenkomstige toepassing is en artikel 83, eerste lid WA zondert woningen uit. We kunnen dus geen toezicht houden. Je kunt dus geen vergunning voorhanden hebben van een distilleertoestel afgeven voor een woning. Controle heeft dan totaal geen zin meer.

Conclusie
De CG is het eens dat we geen vergunningen distilleertoestellen voor woonruimtes verstrekken gezien de controleproblemen.

21.03.03.03.03 Concept beleidsbesluit afval van schepen
Mededeling 16 bij het Handboek Douane (afval en ladingsrestanten van zeeschepen) moet gaan vervallen omdat het deel dat gaat over formaliteiten en douanerecht sinds kort in de GVo.DWU is geregeld.
Voor accijns gelden deze bepalingen in de GVo.DWU niet en daarom wordt een beleidsbesluit gemaakt waarin een deel van de accijnsonderwerpen van mededeling 16 wordt geregeld. Dat betreft het overbrengen van minerale oliën die als 'afval' of ladingresidu van het schip naar een accijnsgoederenplaats gaan. In de praktijk verandert er voor accijns niets t.o.v. de regeling mededeling 16.

De overbrenging van de plaats van invoer naar een AGP gaat net als nu zonder GA en e-AD.
In plaats hiervan dienen bescheiden op basis van de milieuwetgeving ook als accijnsbescheid.
Het tafeltje MO heeft het concept van het beleidsbesluit voorgelegd aan de CG. De reactie van 5.1.2e is hier al in verwerkt.

De CG is akkoord.
Actie: 5.1.2e zal 5.1.2e inlichten.

Opmerkingen:
-5.1.2e geeft een compliment aan tafel MO en met name 5.1.2e . Het cluster accijns stemt af met DGFZ
-5.1.2e zal tekstuele opmerkingen doorgeven aan 5.1.2e
- We wachten af hoe het traject verder gaat. In de praktijk verandert niks.
- Link naar mededeling 16: https://belastingnet.belastingdienst.nl/cms/html/boeken/HDU/mededelingen-mededeling_16_heffing_van_douanerechten.html
- N.B. mededeling 16 regelt ook een vrijstelling van accijns voor andere accijnsgoederen dan minerale oliën, zie het volgende agendapunt.

21.03.03.03.04 Afval van zeeschepen: geen accijnsheffing
5.1.2e : De huidige Mededeling 16 bij het Handboek Douane regelt onder meer dat afval van schepen, dat kwalificeert als accijnsgoed, andere dan minerale oliën, zonder heffing van accijns aan land kan worden gebracht. Het moet dan wel naar een afvalverwerker. Je moet dan denken aan een aangebroken fles wijn of sterke drank enz. Het staat er als volgt:
"*Goedgekeurd wordt dat ook de heffing van omzetbelasting bij invoer en accijns bij invoer, andere dan accijns van minerale oliën, achterwege wordt gelaten.*"

Wat hierboven staat over de vrijstelling voor de fles wijn of sterke drank enz. kunnen we niet in een beleidsbesluit regelen. Je zet dan het heffen van de belasting zelf aan de kant en dat kan alleen in de wet. We twijfelen of er behoefte bestaat aan een regeling voor de aangebroken flessen wijn enz. Als die er niet is, dan is het niet zo zinvol om hiervoor het hele traject van een wetswijziging te doorlopen.
5.1.2e vraagt daarom of de CG dit wel eens is tegengekomen. 5.1.2e kreeg van de collega's op de Maasvlakte de reactie dat dit zelden voorkomt en dat wat hen betreft geen wetswijziging nodig is.

Conclusie: de situatie dat niet wordt geheven over aangebroken flessen wijn e.d. is weliswaar in Med. 16 opgenomen, maar nu die komt te vervallen kan dit niet bij Beleidsbesluit worden geregeld. 5.1.2e stelt voor niets doen, omdat het zelden voorkomt, daarom geen voorstel om de wetgeving te wijzigen. De inspecteur is mans/vrouws genoeg om als het zich voordoet te beslissen. **Actie:** 5.1.2e geeft aan 5.1.2e door.
De CG is akkoord.

21.03.03.03.05 Matiging zekerheid bij AEO
Bij het onderhoud van de berekening zekerheid in ATD zijn wat vragen opgekomen over de wenselijkheid van matiging van de zekerheid. Zoals de tabel matiging zekerheid nu is opgebouwd zou dat kunnen leiden tot ongewenste effecten. 5.1.2e heeft daarover een aantal vragen/opmerkingen.

- Het voorstel is dat de tabel wordt omgedraaid en dat de belastingplichtige de matiging moet verdienen. Maar dit is in tegenspraak met de uitspraak van de Rb. Breda nr. AWB 07/1754 van 09 oktober 2008. Uit r.o. 2.9. blijkt dat naar het oordeel van de rechtbank een redelijke verdeling van de bewijslast met zich meebrengt dat de inspecteur ter zake van de hoogte van de zekerheidsstelling de bewijslast heeft. Daarom is destijds één van de belangrijkste uitgangspunten in de matigingstabel geweest dat er wordt uitgegaan van een zo laag mogelijke zekerheidstelling en dat er pas een hogere zekerheid kan worden vastgesteld als via de in de tabel opgenomen criteria een hogere zekerheid is gerechtvaardigd. Dit is in lijn gebracht met de uitspraak van de rechter in Breda.

- 5.1.2e : de tabel lijkt vreemd dat je met de grootste matiging begint. Een bedrijf met een AEO zou dan altijd in aanmerking komen voor 95% matiging. Maar het kan zijn dat een AEO klant opeens als accijnsklant zich aanmeldt en dat zo'n matiging niet gewenst is.
- 5.1.2e : de matigingstabel bevat in paragraaf 4.3 *Criteria voor het vaststellen van de hoogte van de zekerheid* een kan-bepaling; er is altijd ruimte voor de inspecteur om maatwerk te leveren. Immers, niet alles is in een schema te vervatten.
- 5.1.2e : dat gaat niet meer zo op, zie eerdere ervaring met klantmanagement. We zijn een HH-organisatie. Wij hebben geen zicht meer op de bedrijven.
- 5.1.2e : daar kan het bedrijf nooit de dupe van worden. De kan-bepaling moeten wij misschien beter tot uitdrukking laten komen. Het zou mooi en duidelijk zijn als de accijnswetgeving overeenkomstige bepalingen als het DWU zou hebben om de zekerheid bepalen en matiging toe te passen.
5.1.2e : we hebben ruimte in wet-regelgeving en de uitspraak van de rechtbank die de bewijslast bij de inspecteur legt.
5.1.2e de ruimte van de inspecteur moet dan goed beschreven worden. Belastingadviseurs beroepen zich op de tabel.
5.1.2e : het is weliswaar kan-bepaling, maar geen B&B-behandelaar gaat er mee naar de rechter.
5.1.2e : wijziging van wetgeving op dit punt valt te overwegen, maar we hebben dan een onderbouwing nodig. En we hebben geen 'smoking gun'. Dus we zullen het aan de collega's duidelijker moeten maken, samen met Toezicht, hoe hier mee om te gaan. Concreter opschrijven.

- 5.1.2e stelt voor een tekstvoorstel te maken en voor te leggen aan Toezicht.
Actie: 5.1.2e **helpen met** 5.1.2e tekstvoorstel, met de opbouw zoals we die nu hebben.

- 5.1.2e 2e deel: het Memo Grondige controle bevat definitie 'starter', geldt dat ook voor de accijns? Voor eenduidigheid zou dat handig zijn.
- 5.1.2e : zou wel kunnen. Maar startende ondernemer en startende rechtspersoon zijn 2 verschillende zaken. Alleen wijzigen van rechtspersoon van vof naar BV terwijl alles hetzelfde blijft mag niet leiden tot 0% matiging.

De CG is akkoord met het aansluiten bij de definitie en het memo.

21.03.03.03.06 HT en matigen zekerheid

67 AWR

67 AWR

De inspecteur moet zijn ruimte kunnen pakken. Want ook bij de eenheid van beleid is er altijd ruimte om al naar gelang de feiten en omstandigheden maatwerk te leveren. De vraag is hoe we omgaan met de ervaringen van Blauw in het kader van de ontvlechting. Die ervaringen met Blauw blijven van belang om mee te wegen bij de matiging. Zo ja, kunnen wij vanwege de ontvlechting straks nog in de systemen van Blauw om aangifte- en betalingsgedrag te bekijken?

Kijken of dit via automatiseren kan of via een postbus. Ook nagaan of een Groene teruggaaf wordt verrekend met een Blauwe schuld. Actie: 5.1.2e gaat dit na bij 5.1.2e (loopt).

Het tekstvoorstel van 5.1.2e cs. leggen we t.z.t. voor aan 5.1.2e .

21.03.03.03.07 Intrekken vergunning AGP op verzoek voor of na eindcontrole? – vervolg

5.1.2e heeft een tekstvoorstel geschreven voor het onderdeel zekerheid in geval van intrekking van een vergunning.
Opmerking: In de laatste alinea van de tekst staat: "*kan het betaalde bedrag aan zekerheid worden verrekend bij de weekaangifte die bij de ontvangst van de goederen moet worden gedaan*." Dit is niet juist. De weekaangifte hoeft niet BIJ de ontvangst te worden gedaan, maar naar aanleiding van de ontvangst.
Voor de rest is de CG akkoord met het tekstvoorstel.

21.03.03.03.08 ARC op elektronische CMR

5.1.2e : 67 AWR

In artikel 2 lid 5 Uitvoeringsbesluit accijns (op basis van artikel 21, zesde lid Richtlijn 2008/118) staat: "*De vergunninghouder verstrekt de persoon die de accijnsgoederen vergezelt een gedrukt exemplaar van het e-AD of een ander handelsdocument waarop de ARC duidelijk herkenbaar is vermeld*." Het gevolg van deze wetgeving is dat het vermelden van het ARC nummer op een digitaal document niet mogelijk zou zijn.

Destijds heeft 5.1.2e al aangegeven de nieuwe Richtlijn 2020/262 af te wachten. Die is er nu en daar is in artikel 20, vijfde lid, nu opgenomen:

"*De afzender verstrekt de persoon die de accijnsgoederen vergezelt, of de vervoerder indien er geen persoon is die de goederen vergezelt, de unieke administratieve referentiecode. De persoon die de accijnsgoederen vergezelt of de vervoerder verstrekt die code op ieder moment van de overbrenging van accijnsgoederen onder een accijnsschorsingsregeling op verzoek aan de bevoegde autoriteiten. Indien nodig kunnen de bevoegde autoriteiten evenwel vragen om een gedrukte versie van het elektronisch administratief document of andere handelsdocumenten*."

In deze nieuwe Richtlijn 2020/262 staat het dus niet meer zo dwingend voorgeschreven als voorheen dat dit een gedrukt exemplaar van het e-AD of handelsdocument moet zijn. Uit de toelichting op dit nieuwe artikel 20, lid 5 RL 2020/262 blijkt verder dat de afzender de mogelijkheid krijgt te bepalen hoe de ARC zal worden verstrekt. Hiermee lijkt het erop dat de nieuwe werkwijze kan worden gevolgd.

De vraag is of we nu vooruitlopend op de nieuwe richtlijn dit nationaal al toestaan.

Beoordeling
Grensoverschrijdend zou je wellicht problemen kunnen krijgen. Het zou vreemd zijn om het niet toestaan, terwijl het beleid is om papierloos te gaan werken. Art. 30 Ri. biedt ook daar een basis voor.
De Richtlijn 2020/262 geeft in artikel 20, vijfde lid aan dat een gedrukt exemplaar in beginsel niet nodig is. Alleen als dat nodig is vraagt de Douane om een gedrukt exemplaar. Je moet er als Douane dus een reden voor hebben. Artikel 20 is na 31 december 2021 toepasbaar; dan moet de richtlijn immers zijn omgezet (artikel 55). Artikel 20 komt niet voor in het rijtje met artikelen die pas in 2023 van toepassing zijn (artikel 57).
Andere oplossing is om met maandverklaringen te gaan werken, dan is een elektronisch herkomstbescheid toegestaan (artikel 54 URA).

5.1.2d

5.1.2e: de casus is besproken binnen ons cluster. In de uitleg van wet- en regelgeving ruimte is om positief te besluiten op het verzoek van de twee bedrijven. De onderbouwing daarbij is als volgt:

Artikel 21, zesde lid van Richtlijn 2008/118 en artikel 2, vijfde lid en zesde van de UBA kunnen zo worden uitgelegd dat in die gevallen waarin voor nationale overbrengingen van accijnsgoederen gebruik wordt gemaakt van een e-CMR waarop de ARC staat vermeld aan de voorwaarde van die artikelen wordt voldaan.

Ons belang is met name dat tijdens het vervoer het handelsdocument met het ARC-nummer aan de bevoegde autoriteiten kan worden getoond (artikel 2 lid 6 UBA). Als dat kan worden gewaarborgd, dan is de oplossing niet in strijd met doel en strekking van artikel 2, zesde lid UBA.

(Zie in dit kader ook het intra-Benelux proefproject met de digitale vrachtbrief waaraan Nederland meedoet. In artikel 3 van deze Beschikking staat:
“*d) De digitale vrachtbrief is toegankelijk in het voertuig en wordt vertoond op elk verzoek van de met de controle belaste ambtenaren, die deze desgevraagd tevens kunnen downloaden of er terstond een als bewijs geldende elektronische kopij van kunnen krijgen*;”)

Wij zien daarbij wel de volgende voorwaarden:
- De ruimte beperkt zich tot Nederland;
- De regio's die het betreft maken de afspraak met verzoeker(s) over art. 2, zesde lid UBA. Zie in dat kader ook art. 3 letter d van het proefproject Digitale vrachtbrief.

Op deze manier doen wij recht aan de belangen van het bedrijfsleven, zonder de belangen van de Douane uit het oog te verliezen, door deze voorwaarden te stellen aan het verzoek.

Overigens kunnen wij een vervolgvraag verwachten voor het schorsingsverkeer binnen de Benelux.
We kunnen voor het transport in België en Luxemburg geen goedkeuring geven maar wel de bedrijven erop wijzen dat ze daarvoor bij de Belgische en Luxemburgse autoriteiten moeten informeren.
Elk bedrijf dat hierom verzoekt en deelneemt aan dat Benelux proefproject (leverancier moet zijn erkend voor de e-CMR) kan dit zo toepassen. We moeten dit niet groter maken dan het is.

Het is dan ook overdreven dit op te nemen in de vergunning; we passen immers niet art. 30 Richtlijn

2008/118 toe maar vinden dat dit past in de uitleg van art 2, vijfde en zesde lid UBA jo. art. 21, zesde lid Richtlijn 2008/118. FT zal daarom goed ingelicht moeten worden dat dit is toegestaan, **actie Vaco's.**

Overigens wordt in de wetgeving m.b.t. de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken veelvuldig gebruik gemaakt van commerciële bescheiden, waaronder vervoersbescheiden. Dus ook van de CMR. Ook daarbij geldt dan 1-op-1 dat dit elektronisch kan zijn.

Conclusie
1. Het is onder voorwaarden toegestaan om binnen NL de ARC-code te vermelden op de e-CMR. De CG is akkoord.
2. In Benelux-verband is overleg met de 2 landen nodig; we kunnen daar niet op vooruitlopen.
3. Binnen heel EU? Er is in de huidige richtlijn geen ruimte om vooruit te lopen op de nieuwe richtlijn.

21.03.03.03.09 Bunkerverklaring, wanneer opmaken?
67 AWR

67 AWR

In de wetgeving het HA staat niets over het moment waarop een bunkerverklaring moet worden opgemaakt. Er staat alleen dat er pas sprake kan zijn van het accijnsvrij mogen leveren als er een bunkerverklaring is opgenomen in de administratie.

Vraag: Moet een bunkerverklaring direct bij de bunkering worden opgemaakt of mag dat ook later. Bijvoorbeeld nadat de bunkerhandelaar een maandoverzicht met de leveringen in die maand heeft opgesteld en de eigenaar/ondernemer van de diverse schepen dan de bunkerverklaringen tekent voor de gebunkerde hoeveelheden?
Vraag: Kunnen (achteraf opgemaakte) bunkerverklaringen die tijdens de bezwaarfase worden overgelegd worden geaccepteerd?

Beoordeling
In artikel 25 Uitvoeringsbesluit accijns staat dat de eigenaar of exploitant van het schip of zijn vertegenwoordiger aan boord van het schip verklaart dat de aan hem te leveren minerale oliën worden gebruikt voor het in de aanhef bedoelde gebruik en dat de eigenaar of exploitant van het schip of zijn vertegenwoordiger aan boord van het schip beide exemplaren van de verklaring ondertekend. Dat zijn handelingen die dus moeten plaatsvinden aan boord van een schip, dus direct nadat de bunkering heeft plaatsgevonden. Deze handelingen kunnen niet achteraf op een kantoor plaatsvinden.

Punt is wel dat deze artikelen uit een vorig tijdperk stammen, vgl. papier versus digitaal.
Staan we dit toe als dit digitaal op dat moment gebeurt of keuren we dat ook af omdat we een 'papieren' bunkerverklaring willen zien? Gezien de conclusies die AG Ettema m.b.t. diverse bescheiden hanteert wordt een naheffing eveneens moeilijk in stand te houden. Als uiteindelijk in de beroepsprocedure wordt uitgelegd waarom deze bescheiden achteraf in orde zijn gemaakt zal de rechter waarschijnlijk oordelen dat het formeel weliswaar misschien niet klopt maar dat er materieel geen gevolgen qua heffing zijn als belanghebbende aantoont dat de bunkerolie voor het bestemde doel is gebruikt.

Het is sowieso al moeilijk tot onmogelijk bij AC's nog vast te stellen of de bunkerverklaringen direct of achteraf zijn opgemaakt. Daarbij: voordat een naheffing wordt opgelegd wordt er eerst een voornemen

gestuurd. De klant krijgt dan de gelegenheid om aan te tonen wat er met de goederen is gebeurd. Als hij daarvoor bunkerverklaringen en andere bescheiden overlegt en er bestaat geen twijfel dat deze bunkering heeft plaatsgevonden dan accepteren wij dat, ook al zijn de verklaringen kennelijk later in de administratie opgenomen.

De vraag over het moment van opmaken van de bunkerverklaring is bij een teruggaaf -bunkeraar niet geregeld, alleen is geregeld dat de teruggaafverzoeker de bunkerverklaring opmaakt. Bij een levering van bunkerolie met vrijstelling vanuit een AGP zou je kunnen stellen dat de bunkerverklaring niet achteraf mag worden opgemaakt omdat er anders sprake is van uitslag tot verbruik (zonder bunkerverklaring kan de vrijstelling ter zake van de uitslag tot verbruik niet verleend worden). Maar ook in de teruggaaf-situatie zal de inspecteur normaal gesproken achteraf overgelegde verklaringen accepteren als er niet gerommeld is en de bestemming is aangetoond. Er wordt dan niet nageheven, alhoewel dat formeel wel zou kunnen.

De bedoeling van artikel 25 UBA is helder. Wie teruggaaf wil hebben vanwege bunkering moet een bunkerverklaring in zijn administratie hebben die voldoet aan de eisen die artikel 25, eerste lid UBA en artikel 33, tweede lid URA stellen. Heb je die niet, dan verlenen we geen teruggaaf. De Douane moet dan vaststellen of aan de voorwaarden is voldaan, in beginsel bij de behandeling van het teruggaafverzoek. Vaak wordt de controle op de voorwaarden verlegd naar het moment van een administratieve controle. Je mag verwachten dat wie teruggaaf vraagt ervoor zorgt dat op het moment dat het verzoek wordt ingediend de verklaringen in zijn administratie zitten. Zo wil de wetgever het ook, want hij heeft het niet voldoen aan een in artikel 25 UBA vastgelegde verplichting strafbaar gesteld in artikel 42, onderdeel a UBA.

Dus wie verzoekt om teruggaaf en niet beschikt over een bunkerverklaring in zijn administratie, komt in beginsel niet in aanmerking voor teruggaaf. Maar in de praktijk ligt het genuanceerder: het is goed denkbaar dat in een AC en in het voortraject naar een naheffingsaanslag alsnog dan overgelegde bunkerverklaringen worden geaccepteerd. Je zal dat van geval tot geval moeten bekijken. In bijvoorbeeld een geval van “recidive” lijkt het niet gewenst om steeds maar toeschietelijk te zijn. Die strafbaarstelling is er natuurlijk ook niet voor niets.

De CG komt tot de volgende conclusie
Het UBA verplicht bij teruggaaf bunkering niet tot het opmaken van een bunkerverklaring direct bij/na het bunkeren. Het later (na het verlenen van de teruggaaf) accepteren van achteraf opgemaakte bunkerverklaringen hangt af van de omstandigheden.

21.03.03.04. Tabak
21.03.03.04.01 Staan toestemmingen m.b.t. accijnszegels wel in de juiste vergunning?
5.1.2e vraagt zich af of de toestemming als bedoeld in artikel 48 URA, code i.p.v. de volledige naam aanvrager, fabrieks- of handelsmerk wel in de juiste vergunning staat opgenomen?

De toestemmingen zijn als keuzetekstblok al sinds jaar en dag in de vergunning AGP opgenomen en worden indien nodig ook in de vergunning GG opgenomen. Maar het zou beter zijn om deze toestemming op te nemen in de "Toestemming accijnszegels aanvragen”. De CG is het eens. **Actie:** 5.1.2e maken een voorstel om de standaard vergunningen aan te passen en het tekstblok over de code zoals bedoeld in art. 48 URA op te nemen in de Toestemming accijnszegels aanvragen.

Om uniformiteit in NL te bereiken zullen we ervoor moeten zorgen dat alle Toestemmingen op het zelfde moment deze toestemming van artikel 48 met een wijzigingsbeschikking in hun Toestemming opgenomen krijgen. Ook de vergunningen AGP en GG waarin deze toestemming is opgenomen zullen met een wijzigingsbeschikking moeten worden aangepast. Het betreft hier slechts zo'n 40 klanten; het is dus geen grootschalige operatie en zal niet zoveel tijd kosten voor de regio's. Dit kunnen we zelf regelen.

21.03.04 Handhaving
21.03.04.01 Diverse onderwerpen
- Handreikingen AC bij AVP's en Shisha Lounges
5.1.2e : de handreiking is ingebracht als onderwerp in de vergadering van de CG Toezicht. Dus vanuit de

vaco's toezicht is er nog ruimte feedback te leveren. De handreiking is aangepast op eerdere feedback vanuit de CG Accijns en er is een vragenlijst voor FT medewerkers ingevoegd.
Voorts is in de vergadering van CG Toezicht van 23 februari over de aanpassing van het accijnsstandpunt gesproken, de CGT ziet geen bezwaren en gaat er vanuit dat de aanpassing helpt in de controleerbaarheid van de lounges.
5.1.2d

- Empty Pack Survey
Besproken in het overleg met de opdrachtgever AFP
Op nulmeting opnieuw feedback gevraagd. E.e.a. wordt aangeboden aan de 2e Kamer
Na nulmeting dus de 1 meting.
5.1.2d

5.1.2e heeft de DECO bijeenkomst bijgewoond. Bedrijven zijn straks verplicht vereenvoudigde aangifte < € 150 doen. MT heeft beslist dat accijnsgoed van DECO zijn uitgesloten. Daar moet een reguliere aangifte voor worden gedaan. 5.1.2e vraagt lijst van GN-codes voor accijnsaangiften, soort blokkeringsprofiel. 5.1.2d
Advies: neem contact op met 5.1.2e . 5.1.2e biedt hulp vanuit DTLC.
5.1.2e : maakt elk jaar een lijst met de GN-codes oud en nieuwe codes. **Actie:** 5.1.2e stuurt de lijst aan 5.1.2e .
5.1.2e wijst op de voorlichting van 5.1.2e

21.03.05 Jurisprudentie/nieuwe wetgeving
21.03.05.01 Uitspraak Geheimhoudingskamer ZWB 26 febr. 2021
Interessante uitspraak m.b.t. stukken van de Kennisgroep OB. Het betreft de status van de Kennisgroep, kan nodig zijn bij WOB-verzoek.
De geheimhoudingskamer van Rechtbank Zeeland-West-Brabant wijst het verzoek van de inspecteur om geheimhouding van twee ambtelijke adviezen toe.
- X komt in beroep bij Rechtbank Zeeland-West-Brabant.
- De inspecteur verzoekt de rechtbank twee ongeschoonde versies van ambtelijke adviezen van de kennisgroep omzetbelasting geheim te houden.
- De geschoonde versies heeft de inspecteur wel verstrekt aan X.
- De geheimhoudingskamer van Rechtbank Zeeland-West-Brabant wijst het verzoek van de inspecteur om geheimhouding van twee ambtelijke adviezen toe. Voor een deel van de geheimgehouden passages is sprake van bescherming van persoonsgegevens en eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van belastingambtenaren. En voor de rest vallen de passages onder de vrijheid en vertrouwelijkheid van juridisch intern beraad van de Belastingdienst.

De rechtbank geeft de inspecteur nog wel mee dat niet lichtvaardig geschoond mag worden en dat bij het schonen steeds afgevraagd moet worden of een voldoende zwaarwegend belang bestaat om een passage geheim te houden.
- In eerste instantie had de inspecteur ook passages geschoond die een zakelijke weergave betreffen van regelgeving en/of jurisprudentie en/of de nagenoeg letterlijk terugkomen in het verweerschrift.
- Na daarop door de geheimhoudingskamer geattendeerd te zijn heeft de inspecteur terecht nieuwe, minder geschoonde, stukken overgelegd.

21.03.05.02 HvJ EU C-95/19
Silcompa SpA verkoopt, onder schorsing van accijns, ethylalcohol in Griekenland.
- Uit een onderzoek van de Italiaanse Belastingdienst blijkt dat de geleidedocumenten van de verzonden partijen alcohol nooit bij de Griekse douane zijn aangekomen voor het opstellen van de officiële documenten.
- Verder blijkt dat de stempels van het douanekantoor van Korinthe op de geleidedocumenten die bij Silcompa zijn aangetroffen, vals zijn. De Italiaanse Belastingdienst vordert daarop € 6,2 mln. van Silcompa.
- Ter zake van dezelfde transacties vordert de Griekse Belastingdienst € 10,3 mln. van Silcompa.
- Griekenland verzoekt Italië vervolgens om bijstand te verlenen bij de invordering van deze schuld.

Silcompa is het hier niet mee eens, onder andere omdat er sprake is van een dubbele accijnsvordering. De Italiaanse rechter stelt een prejudiciële vraag in deze zaak.

Het Hof van Justitie EU oordeelt dat de Italiaanse rechter mag weigeren te voldoen aan het Griekse verzoek om bijstand te verlenen bij de invordering van de accijnsschuld van Silcompa.
- Dit geldt wanneer het Griekse verzoek is gebaseerd op dezelfde exporttransacties als die waarvoor reeds accijnzen worden ingevorderd in Italië.

Conclusie is dat wij niet zo veel kunnen met deze uitspraak. Het betreft een unieke situatie; je kunt er geen algemene conclusie uit halen.

21.03.06 Content
21.03.06.01 Quark

5.1.2e meldt het volgende. Omdat het onderhoudscontract voor Quark eind 2021 afloopt, denkt het management en IM na over het vervolg: verlengen, een ander contentmanagementsysteem ‘van de plank’ kopen of zelf iets ontwikkelen.

Dat betekent dat als we nu aan oplossingen voor Quark gaan werken dat een oplossing voor de korte termijn kan zijn. 5.1.2e heeft daarom de regiegroep gevraagd nog even geduld te hebben en binnen de regio naar tijdelijke oplossingen te zoeken.

HHB wordt gevraagd over drie maanden over de stand van zaken te rapporteren.
Wij zijn hierdoor onaangenaam verrast. We hebben eindelijk met veel pijn en moeite alles omgezet naar Quark en het draaiende gekregen (met name 5.1.2e), al blijft het een gebruikersonvriendelijk systeem. Maar kennelijk was van tevoren niet nagedacht over wat te doen bij de afloop van het contract en zijn we wellicht terug bij af. zelf als Douane iets bouwen lijkt hem met de beperkte menskracht een paar bruggen te ver. Wij hebben daar ten eerste de expertise niet voor, en wij kunnen niet voorzien in beheer en onderhoud, KI&S wel. En we hebben het hier over een compleet content management systeem dat dan gebouwd moet worden. Dat moet dan ook de functionaliteit van versiebeheer en archieffunctie hebben, want vanwege de WOB (in 2022 de Wet Open Overheid: WOO) zullen wij steeds vaker oudere versies van het handboek moeten kunnen reproduceren. Ook zal het systeem moeten voorzien in het met meerdere schrijvers werken aan 1 document en de huisstijl moeten ondersteunen. En dat moet allemaal ontwikkeld worden voor het eind van het jaar...Tevens wordt het een uitdaging om ons allemaal weer gemotiveerd te krijgen een nieuw systeem te omarmen.

Een andere mogelijkheid die genoemd wordt is 'iets van de markt halen'. Daar gelden dezelfde eisen en nadelen voor als boven. Blijft over dat we voorlopig Quark blijven gebruiken, met de al eerder geuite wens om Quark gebruikersvriendelijker te maken.
Quark is verre van ideaal, maar dan hebben wij tenminste een compleet systeem en ondersteuning van KI&S om op terug te vallen.
5.1.2e heeft zijn zorg gedeeld met mijn teamleider, en zal na afloop van de komende CG de reacties meenemen en haar voorleggen.

5.1.2e: Op dit moment is er bezettingsprobleem bij KI&S waardoor de laatste stap in Quark, het publiceren dat bij KI&S gebeurt, stil ligt. Het is van belang dat dit snel wordt opgelost.
Inmiddels zijn vrijwel alle handboeken gepubliceerd op internet, dus openbaar toegankelijk. Dit past ook geheel in de lijn van de overheid, zeker na alles wat is voorgevallen bij de Belastingdienst (dus ook Douane). Het is dus zaak dat we als Douane alle content up-to-date houden. Dat kan alleen bij een goed werkend systeem daarvoor. Een goed werkend content-systeem is onontbeerlijk. In het kader van Wet openbaarheid van bestuur kunnen WOB-verzoeken komen over oudere versies van handboeken. Ook die verzoeken moeten we kunnen uitvoeren. Ofwel: we moeten een goed systeem hebben waarin alle versies bewaard blijven. Quark is dus niet te vervangen door een “stapeltje bestandjes”. Je moet een systeem hebben. Als het contentbeheer niet goed wordt uitgevoerd lopen we als organisatie grote risico’s. Enerzijds omdat onze klanten zich kunnen beroepen op informatie die niet (meer) juist is (achterhaalt) en anderzijds omdat we geen oude versies kunnen tonen. Vertraging in wijziging handboeken kan leiden tot rechtszaken, bijv. aanpassen zekerheidtabel. Los van fiscale risico’s kan dat aanzienlijke imagoschade opleveren. Naast de noodzaak voor een goed werkend systeem is ook de support (ondersteuning) van immens groot belang.

Dan de opmerking over regionale oplossingen. De Quark-instructie is geen regionale werkinstructie, dus zijn er ook regionaal geen oplossingen te bedenken.

21.03.06.02 Schonen van DouaneNet/werkgebieden/vragen en antwoorden

5.1.2e heeft gekeken naar de vragen van de CG en haar ambtsvoorgangers die nog op de informatiepagina's van de clusters HHB staan. Deze informatiepagina's staan op het punt opgeschoond te worden. 5.1.2e heeft alle vragen gekopieerd en geplakt in een word document. 5.1.2e heeft de eerste 10 vragen van een opmerking voorzien. De CG krijgt 14 dagen om te reageren. Als er geen reactie is dan voert hij uit zoals in zijn opmerking staat. **Actie: Vaco's,** 5.1.2e

Conceptverslag Coördinatiegroep accijns van dinsdag 13 april 2021, nr. 21.04, via Webex
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e 5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De materiedeskundigenvan het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

21.04.01 Opening en vaststelling agenda.
- We hebben wat te vieren: eerste lustrum van de CG!
- Memo e-AD's uitvoer en taak CUA wordt agenda punt 02.02.01.
- Bij Content staan we stil bij het WOB-verzoek voor het HA.
- Agendapunten die ter vastlegging staan vermeld zullen, als we er tijdens de vergadering niet aan toe komen, voor akkoord worden opgenomen in het concept verslag.

21.04.02. Mededelingen
21.04.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's
21.04.02.01.01 CUA
- 5.1.2e geen bijzonderheden.

21.04.02.02 Overige mededelingen
- 5.1.2e : 1e periodieke aangifte in DAA is gisteren, resultaat onbekend.
·5.1.2e team IFB (diplomaten). Vanwege de ontvlechting is gekozen om te koppelen aan de regio DAM.

21.04.02.02.01 Memo e-AD's uitvoer en taak CUA
Het onderwerp *openstaande e-AD's i.c.m. uitvoer* is onderwerp van gesprek geweest tijdens de jaarlijkse ADR-controle van dit voorjaar. DLK Bedrijfsvoering begeleidt dit soort externe onderzoeken; maar de vragen die specifiek over accijns gaan hebben zij neergelegd bij de desbetreffende regio's (in dit geval Amsterdam en OLGA). Samen met de regio's, BV, de CUA en HHB zijn er gesprekken gevoerd met de ADR. Dit heeft er toe geleid dat de ADR de accijnsschuld voor 2015 naar beneden heeft bijgesteld. Zodoende kon er een goedkeurende verklaring worden afgegeven.

We moeten dit op een andere manier aanpakken. Daartoe hebben 5.1.2e en 5.1.2e een concept-voorstel met verbetervoorstellen geschreven. Na bespreking in de CG accijns en CG Toezicht wordt het memo voorgelegd aan de RG HHB en O&C.

De gevraagd besluiten zijn alsvolgt:
1. De CUA toezicht laten houden op het formele aspect van e-AD's met bestemming uitvoer die na 1 juli 2021 zijn opgemaakt. Dit is analoog aan de werkwijze e-AD's met bestemming overbrengen waar sinds 2017 het toezicht op het formele aspect door de CUA wordt gedaan. Dit voorstel is in lijn met de reeds eerder vastgestelde Handhavingsstrategie EMCS.
Als een e-AD 90 dagen of langer openstaat er een brief wordt gestuurd naar het bedrijf met het verzoek voor alternatief bewijs. Indien het bedrijf niet binnen 4 weken aantoont dat de goederen op de plaats van bestemming aan zijn aangekomen dan is er ten onrechte gebruik gemaakt van vervoer met schorsing van de accijns. De CUA legt bij onrechtmatig gebruik een naheffing op.

2. Het toezicht op de voorraad openstaande e-AD's van vóór 1 juli 2021 deels door de regio en

deels door CUA laten uitvoeren.
- Controle van de top 20 bedrijven met de meeste openstaande e-AD's door de regio's uit laten voeren (zie tabel 1)
- Controle op de openstaande e-AD's van de andere bedrijven door de CUA uit laten voeren.

3. 5.1.2d

De CG geeft haar reactie op elk van de punten. Het memo komt 18-5 weer op de agenda.
Nagekomen reactie van 5.1.2e : Over de verschuldigdheid bij het niet kunnen aantonen van het uitgaan uit de EU hebben we gesteld dat als we achteraf constateren dat de uitgang uit de EU voor partijen niet is aangetoond er dan een verschuldigdheid van accijns ontstaat bij de AGP van vertrek op basis van art 2c lid 3 WA jo art 2, lid 1 letter a WA (10 lid 4 RL 2008/118). Een aandachtspunt hierbij is dat we rekening moeten houden met tenminste de termijn van 4 maanden na de aanvang van de overbrenging die in deze artikelen is genoemd. Immers binnen die termijn krijgt de AGP houder nog de gelegenheid om e.e.a. aan te tonen en ontstaat er dus ook nog geen verschuldigdheid op basis van dit artikel.

03. Helpdeskvragen

21.04.03.01 Minerale olie
21.04.03.01 Rode olie in pleziervaartuigen uit de VK
Het VK heeft de afgelopen jaren het gebruik van de rode diesel, waarvan het hoogbelaste tarief betaald is, toegestaan binnen VK-wateren, ondanks dat de Cie. al een inbreukprocedure was gestart. NL heeft tot dusver geaccepteerd dat vaartuigen, die rode diesel hebben getankt in het VK, in NL nog rode diesel in hun tank hebben. Voorwaarde is dat aangetoond wordt dat getankt is in het VK met bijbetaling van de accijns naar het tarief van hoogbelaste diesel. Echter, al in 2018 heeft het HvJ arrest gewezen (C503-17); VK en N-Ierland moeten hier mee stoppen.

Welke gevolgen hebben het arrest en de Brexit voor NL?

1. Het FR- Memo "Hoe te handelen bij het aantreffen van rode olie in pleziervaartuigen uit de VK" komt te vervallen per 1-1-2021 i.v.m. de Brexit?
2. De aanpassing HA 60.10.00
3. Wat gaan we doen als er een pleziervaartuig uit het VK in Nederland aangetroffen wordt met rode gasolie in de tank?
- Wat verandert de Brexit aan deze situatie? Na de Brexit is een plezierjacht uit het VK een plezierjacht uit een derde land.
- Hoe gaan we momenteel met pleziervaartuigen om die uit een derde land komen en geldt dat ook voor plezierjachten uit het VK na de Brexit?

Als op dit moment rode gasolie aangetroffen wordt in de brandstoftank van een pleziervaartuig dan wordt de eigenaar/gebruiker van dat pleziervaartuigen niet gedwongen de brandstoftank leeg te maken. Dit onder meer vanuit de risico's voor het milieu. Er kan dan wel een naheffing opgelegd worden. Als de Douane een naheffing oplegt en de rode gasolie mag in de brandstoftank blijven, dan krijgen we dezelfde situatie als in het VK. Het arrest gaat dan ook voor ons gelden.

Is er beleid voor FT bij het aantreffen van rode olie in de bunkertank van zeevaardige pleziervaartuigen uit derde landen?

5.1.2e stelt het volgende voor:
a. Pleziervaartuigen die geregistreerd zijn in een derde land en gebruikt worden door een ingezetene van een derde land kunnen de Unie binnenkomen met toepassing van de bijzondere regeling Tijdelijke Invoer, met toepassing van volledige vrijstelling, zie artikel 250, 2e lid, onderdeel d DWU en artikel 212 GVo. Die vrijstelling passen we dan ook toe voor de brandstof:
- artikel 7:16, eerste lid, onderdeel a Adr bepaalt dat vrijstelling van rechten bij invoer wordt verleend voor

brandstoffen en smeermiddelen aanwezig in binnenkomende schepen en luchtvaartuigen en bestemd voor de aandrijving of smering daarvan.
- Artikel 7:27, eerste lid Adr verklaart de vrijstelling van artikel 7:16 van overeenkomstige toepassing op de accijns.
Het is hierbij wel belangrijk dat de vrijstelling alleen geldt voor brandstoffen (en smeermiddelen) aanwezig in binnenkomende schepen.

Artikel 1:2, onderdeel c Adr bepaalt wat een binnenkomend schip is, nl. een schip waarvoor de aanbrengverplichting van artikel 139 DWU geldt.
Het Handboek Douane onderdeel 10.00.00 paragraaf 5.5. geeft uitleg over de wijze waarop een plezierjacht dat onder de regeling tijdelijke invoer wordt geplaatst, geacht wordt aan de aanbrengverplichting van artikel 139 DWU te hebben voldaan. Een plezierjacht dat onder de regeling tijdelijke invoer wordt geplaatst is dus een binnenkomend schip en de vrijstellingen van artikel 7:16 en 7:27 Adr zijn van toepassing.

Kijkende naar het Meiland-Azewijn-arrest (zaak C-292/02) van 9 september 2004 passen we ook de verbodsbepaling niet toe als er geen heffing plaatsvindt. Dus ook bij Tijdelijke Invoer geen heffing en verbodsbepaling.

b. Pleziervaartuigen die geregistreerd zijn in een derde land maar gebruikt worden door een ingezetene van de Unie. In deze situatie is er geen vrijstelling vanwege Tijdelijke Invoer mogelijk (op enkele uitzonderingen na). In deze situatie laten wij de heffing en toepassing van de verbodsbepaling alleen achterwege als aangetoond wordt dat er gebunkerd is in een land waar bunkeren met rode olie mogelijk is. Belanghebbende moet dan zowel aantonen waar hij gebunkerd heeft als ook dat bunkeren met rode olie toegestaan is in dat land (vergelijk zoals het met rode olie in landbouwvoertuigen ook zou moeten).

Voorwaarde is dat het plezierjacht een binnenkomend schip is; daarvoor geldt een aanbrengverplichting. Het zou raar zijn als er geen aanbrengverplichting zou gelden omdat de fiscale risico's m.b.t. het schip veel groter zijn dan bij punt a. Schepen die onder punt b vallen, kunnen immers niet (of alleen bij uitzondering) onder de regeling tijdelijke invoer worden geplaatst. Ze zullen in het vrije verkeer moeten worden gebracht. De plezierjachten van punt b zijn dus ook binnenkomende schepen waarvoor de vrijstellingen van artikel 7:16 en 7:27 Adr gelden.

N.B.: artikel 2:3, eerste lid Adr verklaart artikel 2:1 Adr in sommige gevallen niet van toepassing, o.a. als er aan boord van het schip geen goederen zijn waarover belasting is verschuldigd. In artikel 2:1 Adr wordt bepaald dat een schip via aangewezen vaarwaters naar een aangewezen douanekantoor moet waar het wordt aangebracht. Hieruit volgt niet de verplichting om aan te brengen. Die staat al in artikel 139 DWU. Artikel 135 DWU geeft wel ruimte om te bepalen dat niet via een voorgeschreven route hoeft te worden gevaren. Het laatste staat in artikel 2:3 Adr en houdt dit dus geen ontheffing van de aanbrengverplichting van artikel 139 DWU in.

c. Pleziervaartuigen die geregistreerd zijn in de Unie.
Vergelijkbaar met de schepen van punt a kun je redeneren dat er sprake is van een binnenkomend schip. Een plezierjacht (het schip zelf dus) van punt c is een zgn. terugkerend goed. Bij het in het vrije verkeer brengen kan vrijstelling van invoerrecht worden verleend op grond van artikel 203 DWU, mits aan de voorwaarden wordt voldaan uiteraard.

Het in het vrije verkeer brengen van schepen die voor deze vrijstelling van invoerrecht in aanmerking komen, kan op een vereenvoudigde manier, waarbij het schip geacht wordt te zijn aangegeven voor het vrije verkeer.

Bij plaatsing van plezierjachten onder de regeling tijdelijke invoer worden de goederen ook geacht onder deze regeling te zijn geplaatst. Je kan dan voor plezierjachten die onder punt c vallen dezelfde redenering volgen waaruit dan ook volgt dat ze geacht worden aan de aanbrengverplichting van artikel 139 DWU te hebben voldaan.
De plezierjachten van punt c zijn dus ook binnenkomende schepen waarvoor de vrijstellingen van artikel 7:16 en 7:27 Adr gelden.

Conclusie

De conclusie is dat de vrijstelling van accijns voor de aan boord aanwezige brandstof van alle in de punten a, b en c genoemde plezierjachten is geregeld in artikel 7:16 en 7:27 Adr. Er gelden uiteraard voorwaarden. Zo mag de brandstof niet van boord worden gehaald. Laten aantonen dat de rode olie is getankt in een derde land waar dat mag, is dan niet aan de orde. Voor de toepassing van de vrijstelling is uiteraard wel van belang dat de brandstof is getankt buiten de EU. Dit moet wel aangetoond kunnen worden.

Opmerkingen
- 5.1.2e heeft in 2013 het memo van BFC aangepast. Nu met de Brexit geldt dat de vrijstelling van accijns voor de aan boord aanwezige brandstof van alle in de punten a, b en c genoemde plezierjachten is geregeld in artikel 7:16 en 7:27 Adr. Maar we zitten met verbodsbepaling art. 91 WA, dat het niet is toegestaan rode olie voorhanden te hebben (tenzij...). Daar zou ontheffing voor moeten komen dat toch rode olie aanwezig kan zijn.

5.1.2e in het Azewijn-arrest wordt uitgebreid op de verbodsbepaling ingegaan. Als het is toegestaan kom je niet aan die verbodsbepaling toe. Het Arrest HvJ is rechtstreeks toepasselijk, zie r.o. 50-54. Er is dus een tegenstrijdigheid tussen (niet-)heffing en de verbodsbepaling. Dit moet worden opgenomen in het HA, **actie** 5.1.2e Ook moet het Draaiboek moet aangepast worden, moet via DLTC, naar 5.1.2e , **actie** 5.1.2e

21.04.03.02 Alcohol/VB
21.04.03.02.01 Druivensuiker
67 AWR

Vraag: is hier sprake van een limonade?
Omdat je het in water kunt gebruiken (toevoegen aan water) zou je de discussie kunnen krijgen dat je er een limonade van maakt. Maar het is eigenlijk een zoetstof (glucose is het belangrijkste bestanddeel) die voor dat doel wordt toegevoegd aan de drank.

Beoordeling
Het product is een 'toevoeging', zoals we eerder al hebben beoordeeld. Zo hebben wij bij 67 AWR het standpunt ingenomen dat het geen alcoholvrije drank betreft omdat het een smaakstof is. En bij de producten 67 AWR en67 AWR hebben wij dezefde renenering gevolgd. Deze producten zijn bedoeld om smaak toe te voegen aan een product, niet om een product te maken. Gezien het doel en functie is er geen sprake is van een alcoholvrije drank.

Conclusie
De CG concludeert dat druivensuiker in poedervorm, bestemd om als zoetstof toe te voegen aan onder meer dranken, niet kwalificeert als een alcoholvrije drank, zodat het buiten de heffing van verbruiksbelasting blijft.

21.04.03.03 Formaliteiten
21.04.03.03.01 Thema teruggaaf art. 72 WA
5.1.2e schetst de voortgang.

21.04.03.03.02 Toezicht distilleertoestellen
5.1.2e : Op het informatieformulier dat betrekking heeft op de vergunning voor het distilleertoestel staat vermeld:
- *Intrekken van de vergunning*

De Douane trekt uw vergunning in op uw verzoek of als u:
- *zich niet houdt aan de voorwaarden die gelden voor deze vergunning*
- *geen of onvoldoende zekerheid hebt gesteld*
- *misbruik van de vergunning hebt gemaakt of als u dat hebt geprobeerd*
- *onherroepelijk bent veroordeeld voor het niet nakomen van een wettelijke regel voor de accijns*

- *in staat van faillissement verkeert of als de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen voor u geldt*
- *de vergunning gedurende een aaneengesloten periode van 12 maanden niet hebt gebruikt*

Deze tekst is niet helemaal juist. Dit zijn de letterlijke intrekkingsbepalingen van artikel 48 WA. Die bepalingen hebben betrekking op een vergunning AGP en via verwijzingen zijn deze ook nog op tal van andere vergunningen van toepassing verklaard, zoals voor een vergunning GG via art. 50 e WA en voor de FV van een verkoper op afstand via art. 50g WA, alsmede voor diverse vrijstellingsvergunningen via art 37 UBA.

Maar in een aantal situaties is de intrekking juist niet via verwijzing geregeld in art. 48 WA maar zelfstandig in het betreffende artikel zelf. Zo is voor het intrekken van distilleertoestellen art. 90, 4e lid WA bepalend en voor de nieuwe tabaksproductieapparatuur via art. 90a, derde lid via verwijzing eveneens art. 90, 4e lid WA. Ook m.b.t. een toestemming voor het aanvragen van accijnszegels is het intrekken van die toestemming zelfstandig in art. 75, 5e lid WA geregeld.

Nu kun je uiteraard wel wat specifieke bepalingen plukken uit art. 48 WA of art. 75 m.b.t. het intrekken, maar formeel gelden die voor die registratievergunningen natuurlijk niet. Maar het ‘geen of onvoldoende zekerheid stellen’ of “12 maanden niet gebruikt” kunnen natuurlijk voor dit soort registratievergunningen nooit een reden zijn voor het intrekken. Sterker nog, dat tabaksproductieapparaat of distilleertoestel mag men helemaal niet gebruiken want dan zou men immers een AGP moeten bezitten en zekerheid laten stellen voor dit soort vergunningen doen we ook niet omdat dit ook helemaal geen voorwaarde is voor het afgeven van die (registratie)vergunningen.

Conclusie
De tekst van het informatieblad moet worden aangepast, **actie** 5.1.2e .

De CG is akkoord.

21.04.03.03.03 In beslag nemen in AGP en verschuldigdheid
5.1.2e : 5.1.2d

Vragen:
- Is er in deze situatie sprake van een belastbaar feit? Moet er dus accijns worden geheven?
- Bestaat na de vernietiging recht op teruggaaf?
- Is het mogelijk op grond van artikel 20, tweede lid, 2e zinsnede de naheffing op te leggen aan de FIOD?

Beoordeling:
In deze situatie is sprake van uitslag tot verbruik wegens onttrekking aan een schorsingsregeling op grond van art 2, 1e lid, onderdeel a WA op het moment dat deze accijnsgoederen de AGP verlaten. Dit zou de AGP-houder moeten opnemen in de periodieke aangifte.

Er is dan geen recht op teruggaaf na vernietiging. De goederen behoren niet meer tot de bedrijfsvoorraad van de belanghebbende als de FIOD de goederen in beslag heeft genomen (artikel 29 juncto 28, eerste en tweede lid UBA).

Bij de behandeling van Mededeling 50 is destijds al aangegeven dat goederen die in beslag zijn genomen niet meer tot de bedrijfsvoorraad behoren.

Dat is in lijn met het memo van 5.1.2e van 3 maart 2014 ter aanpassing van HA, hst. 20.20.00. Hierin is aangegeven dat vernietiging onder toezicht van de FIOD geen vernietiging onder ambtelijk toezicht is zoals vereist voor teruggaaf, en bovendien dat die goederen bij inbeslagneming niet meer tot de bedrijfsvoorraad behoren.

- Dat bij in beslag genomen goederen evengoed een accijnsschuld ontstaat lijkt wellicht vreemd, maar is formeel gezien wel juist. Dat de AGP-houder zelf niet uitslaat tot verbruik doet er niet toe, dat is bij diefstal immers ook niet het geval en dan is de AGP-houder ook de schuldenaar.
- Dat accijns onder het begrip ‘verbruiksbelasting’ valt betekent nog niet dat als de goederen niet verbruikt worden, er geen schuld ontstaat. Als het belastbare feit zich heeft voorgedaan zoals in art. 2 WA omschreven, dan ontstaat op dat moment de schuld, ongeacht wat daarna met de goederen gebeurt.

Het is niet mogelijk op grond van artikel 20 lid 2, 2e zinsnede de naheffing op te leggen aan de FIOD. De FIOD is hier geen partij. De goederen zijn buiten de AGP gebracht, waardoor er sprake is van verschuldigdheid voor de AGP-houder. Wie ze buiten die AGP brengt is verder niet van belang. De "toedoen-bepaling" is hierop niet van toepassing want er is verder geen schakel (toedoener) die de belastingwet niet heeft nageleefd.

Evenmin kunnen we de FIOD aanspreken op grond van artikel 51, eerste lid, onderdeel a-1 WA: enige andere persoon die de accijnsgoederen aan de accijnsschorsingsregeling onttrekt. In het eerste gedeelte van onderdeel a-1 staat "of". Er is geen sprake van onregelmatige onttrekking waardoor een "enig andere persoon die bij de onttrekking betrokken is geweest" niet in beeld komt. Hierom blijft alleen de vergunninghouder AGP schuldenaar.

Conclusie
- Er is in deze situatie sprake van uitslag tot verbruik, waardoor een accijnsschuld ontstaat.
- Na de vernietiging is er geen recht op teruggaaf.
- Alleen de AGP-vergunninghouder is schuldenaar en krijgt de naheffing.

De CG is akkoord.

21.04.03.03.04 Verkoop op afstand en verbruiksbelastingen
5.1.2e : De term verkoop op afstand voor de verbruiksbelasting kennen we niet. Dat wil echter niet zeggen dat dergelijke goederenbewegingen niet plaatsvinden. Steeds vaker zijn er vragen en/of verzoeken vanuit met name Duitsland en België of zij zelf die in Nederland verschuldigde verbruiksbelasting op aangifte kunnen voldoen. Maar die mogelijkheid is er niet. Ook 5.1.2e heeft hierover laatst een vraag gekregen van een advieskantoor.

Gezien de VB-wetgeving is er geen mogelijkheid om VB te heffen bij een afstandslevering (verkoper op afstand) aan een particulier, in de situatie dat de levering van frisdrank vanuit het buitenland rechtstreeks geschiedt naar een particulier in Nederland, bij voorbeeld na een aankoop via internet.
Met betrekking tot de accijns is er de verplichting dat de particulier het accijnsgoed zelf tijdens zijn reis moet meenemen om niet de Nederlandse accijns verschuldigd te worden, maar in verbruiksbelastingwetgeving is die bepaling niet opgenomen.

De vraag is of dit de bedoeling is. Het kan nadelig voor de eigen NL markt zijn als dit breed bekend zou worden. Immers, we kennen daarnaast ook al geen teruggaafmogelijkheid van de VB aan een Nederlandse leverancier die via een afstandsverkoop aan een buitenlandse particulier aflevert. Het lijkt er op dat de NL ondernemers in het nadeel zijn.

De situatie komt steeds vaker voor, ook door de thuisbezorgservice van supermarkten. De wereld ziet er anno 2021 in meerdere opzichten totaal anders uit dan begin jaren 90.

Actie: 5.1.2e gaat dit met DGFZ bespreken (gebeurd). Totdat de wetgeving is aangepast kunnen wij alleen maar de huidige wetsuitleg weergeven.

21.04.03.03.05 Verkopen op afstand via groupage bij dienstverlener
5.1.2e : Een 67 AWR bedrijf verkoopt aan Nederlandse particulieren wijn (grotendeels via internet). De 67 AWR verkoper op afstand moet door een NL FV aangifte laten doen (situatie van art. 2f WA). Deze zendingen gaan niet rechtstreeks maar indirect naar de particulieren. De totale bestellingen wordt op een NL logistiek centrum pas daadwerkelijk verdeeld over die particulieren en dan vervolgens uitgeleverd aan die particulieren.

De mogelijkheden zijn qua belastingplicht:

- Een AGP voor logistiek dienstverlener is hier niet van toepassing want er wordt geleverd aan particulieren en bovendien wordt een gemiddelde voorraad van 10.000 liter niet gehaald;
- Een GG is niet van toepassing omdat leveringen aan particulieren in beginsel niet onder schorsing kunnen plaatsvinden (als GG eigenaar zou worden van de goederen zouden deze de goederen onder schorsing kunnen worden ontvangen en vervolgens aan particulieren kunnen worden afgeleverd; immers voor een GG kennen we geen beperking v.w.b. de aflevering aan particulieren. Echter van die situatie is in deze casus geen sprake);
- De logistiek dienstverlener krijgt de partij veraccijnsd voorhanden (vervoer met VAGD van art. 2 e WA) en moet dagaangifte doen. Dit is niet de bedoeling omdat die logistiek dienstverlener geen belastingplichtige is voor die partijen die voor de diverse particulieren zijn bestemd. Er is slechts sprake van dienstverlenende activiteiten. Je kunt dan toch niet zeggen dat hij de belastingplichtige van die partijen is ter zake van het voor commerciële doeleinden voorhanden hebben, enkel door ze te sorteren en verder te (laten) vervoeren naar die particulieren. Je kunt het een beetje vergelijken met een tijdelijke onderbreking van het vervoer zoals we dat bij de schorsing hebben geregeld in 3.6 van ons beleidsbesluit;
- Vergunning FV van een verkoper op afstand: dat is de vergunning die deze dienstverlener zou moeten krijgen. Op het moment dat hij de goederen ontvangt om deze te groeperen voor de te onderscheiden particulieren, neemt hij de voor deze partijen verschuldigde accijns op in de periodieke aangifte (art 53 WA) die hij als FV voor die maand moet doen. Die goederen bevinden zich daardoor in het vrije verkeer en kunnen vanaf dat moment dan ook gegroepeerd/gesorteerd worden ter aflevering aan die particulieren (kopers).

Feitelijk doen we dat immers bij schorsing toch ook zo. Als een AGP vandaag bier levert aan een café dan bevinden die goederen zich vanaf dat moment in het vrije verkeer en kan een particulier dat bier in het café drinken. De accijnsaangifte voor dat bier wordt door de AGP gedaan als dat bier wellicht al lang en breed opgedronken is.

De CG is het eens met de conclusie van 5.1.2e

21.04.03.03.06 Herkomst 1 en 2

Herkomst 1

67 AWR

67 AWR

67 AWR

67 AWR

Er zijn dus 2 verschillende herkomstbescheiden. in deze situatie gaat de vrachtbrief als herkomstbescheid voor, zodat 67 AWgeen belastingplichtige is, maar 67 AWR.

Is de CG het daarmee eens?

Beoordeling
De verdere situatie van levering en facturering vanuit 67 AWR terwijl de goederen gewoon vanaf het Nederlandse opslagbedrijf 67 AWR worden geleverd: door 67 AWR moet al de VB zijn voldaan. Dus de schakels die vanuit 67 AWR gefactureerd zijn, zijn geen VB meer verschuldigd als de overbrengingen plaatsvinden vanaf het opslagbedrijf in NL. Dan zal bij dat opslagbedrijf (67 AWR moeten worden nagegeven. Er zullen toch ook vervoersbescheiden o.i.d. moeten zijn voor de overbrenging tussen die zusterbedrijven.Anders zijn die VB goederen natuurlijk in strijd met de VB wetgeving voorhanden en is ook dan door 67 AWR de VB verschuldigd.

In de situatie zonder opslag in NL, waarbij het lijkt dat er bij een NL bedrijf wordt gekocht maar de goederen rechtstreeks vanuit een andere lidstaat worden geleverd, hebben we het al eerder gehad. Als de NL afnemer dan een buitenlandse factuur ontvangt en de goederen ook vanuit die andere lidstaat 67 AWR worden geleverd, is die afnemer gewoon de belastingplichtige.

Sterker nog: als hij een NL factuur ontvangt van een bedrijf dat de goederen vervolgens vanaf zijn67 AWR leverancier rechtstreeks laat afleveren bij zijn afnemer, is die laatste afnemer de VB verschuldigd, hoe vreemd ook.

En in de laatst beschreven situatie is eveneens 67 AWR ter zake van de opslag (geen IVV) de VB verschuldigd.

De CG is het eens met de conclusies.

Herkomst 2
67 AWR

De vraag is bij wie de naheffing wordt opgelegd voor het niet betalen van de verbruiksbelasting.

Conclusie:
De 67 AWR BV krijgt als 1e schakel het VB goed hier te lande fysiek voorhanden, dus is er sprake van belastingplicht.

De rode draad in beide casus: soms moeten we heffen terwijl het niet goed voelt, maar het fysieke verhaal is leidend: naheffen bij degene die het eerst de goederen fysiek voorhanden heeft gehad.

5.1.2e: uitbreiding van de kring van belastingplichtigen voor de VB wordt met DGFZ besproken

21.04.03.03.07 Vergunningplicht tabaksmachines
5.1.2e : Behandeling van vragen over de vergunningplicht van tabaksproductieapparaten in CG

Vraag 1: Er zijn wat vragen gesteld mede doordat de KM-afdelingen van verschillende regio's contact hebben met elkaar over o.a. hoe bepaalde situaties m.b.t. de afgifte van de vergunningen annex art 90a WA (art 59a en 59b URA) toe te passen. Strikt volgens de letter van de Wet of volgens de Wet maar met een meer praktische uitleg?

Het gaat om de afgifte van de vergunning en de daarbij horende bijlage van die machines en hoe daarmee om te gaan bij wijzigingen. Op basis van art 59a, eerste lid, onderdeel c, 2e lid, onderdeel d en 3e lid, onderdeel c, zou het tabaksproductieapparaat specifiek in de vergunning moeten worden opgenomen.

Als een regio een redelijk aantal fabrikanten/handelaren dan wel bedrijven die onderhoud aan dit soort apparatuur plegen in haar ambtsgebied heeft, zou dat strikt formeel, vanwege de vele mutaties, betekenen dat er wekelijks/maandelijks talloze wijzigingen in die apparaten (voorhanden, productie en handel)

optreden en de Douane die vergunning dan ‘bij beschikking’ zouden moeten gaan aanpassen.

5.1.2d Bij de aanvraag verlangen we een overzicht van de apparaten die op dat moment voorhanden zijn. Je zou mogelijk ook als extra eis nog op kunnen nemen dat je voor de vaststelling van de startpositie een mutatielist wenst van het voorafgaande jaar.

In de vergunningvoorwaarden nemen we vervolgens extra op dat alle wijzigingen administratief moeten worden vastgelegd met inachtneming van de eisen die de regelgeving stelt en dat die administratie van die apparaten op elk gewenst moment “up te date” dient te zijn. Ook nemen we in de vergunningvoorwaarden op dat een ‘up to date’ overzicht van die apparatuur op elk gewenst moment aan ons moet kunnen worden verstrekt indien wij daarom verzoeken.

Op die wijze maken die wijzigingen ook onderdeel uit van die vergunning zonder elke keer die vergunning formeel te moeten aanpassen.

Bij de ‘kleintjes’ die gewoon 1 of 2 van dit soort apparaten hebben, zal dat apparaat of die apparaten wellicht gewoon in de vergunning opgenomen kunnen worden. Als er dan eens eentje weggaat of wordt vernieuwd passen we die vergunning aan. Als het veelal vaste apparatuur betreft dan wordt die meestal gebruikt binnen de vervaardigingshandelingen van een AGP en dan is deze afzonderlijke art 90a WA registratievergunning niet nodig.

Kortom, we kijken specifiek wie een dergelijk verzoek doet, net zoals bij de distilleertoestellen. Op deze manier wordt, zeker bij fabrikanten/handelaren/ onderhoudsbedrijven met talloze wijzigingen, voldaan aan de wettelijke regels.

Hoe gaan de andere regio’s hier mee om?

De regio’s zijn het eens met de werkwijze van 5.1.2e . Dit is een administratieve lastenverlichting voor zowel de bedrijven als de Douane.

5.1.2d

Conclusie
De CG is akkoord met de door 5.1.2e beschreven werkwijze. Dit draagt bij aan de EBU.

Vraag 2: Over profielen in AGS
5.1.2e : 5.1.2d

21.03.03.03.08 Heffen bij Buurtsupers
67 AWR

.

5.1.2d

5.1.2d

5.1.2e ：5.1.2d

5.1.2e：5.1.2d

Opmerking
Let op: 5.1.2d

NB: adviseurs krijgen steeds meer zicht op de discussie wel/ niet belastingplichtige

5.1.2e: het Tafeltje formaliteiten gaat dit onderwerp in de breedte beschouwen en dan komt het terug op de agenda dit jaar.

21.04.03.03.09 Uitleg aansluiting aardgas bij teruggaaf tuindersregeling
5.1.2e heeft een vraag gekregen over hoe de zinsnede in artikel 71e lid 1 WA: "...indien geen aansluiting aanwezig is voor aardgas...", moet worden uitgelegd.

Casusbeschrijving:
67 AWR

Wet- en regelgeving:
Artikel 71e WA bepaalt : op verzoek wordt teruggaaf van accijns verleend voor vloeibaar gemaakt petroleumgas, gebruikt voor verwarming ter bevordering van het groeiproces van tuinbouwproducten indien geen aansluiting aanwezig is voor aardgas.

- Artikel 35a Ura bepaalt dat artikel 20, eerste en zesde lid, van de Uitvoeringsregeling belastingen op milieugrondslag is van overeenkomstige toepassing op de teruggaafregeling, bedoeld in artikel 71e van de wet.
- Artikel 20 lid 6 Wbm bepaaalt dat Onder verwarming ter bevordering van het groeiproces van tuinbouwproducten als bedoeld in artikel 60, eerste lid, van de wet, wordt verstaan het verwarmen van kassen waarin tuinbouwproducten worden gekweekt.
- Als verwarming ter bevordering van het groeiproces van tuinbouwproducten wordt mede aangemerkt: –de verwarming van bloembollenschuren voor bloemknopbevordering en

kwaliteitsbehandeling van de bloembollen; –de verwarming van de grond via een buizennet voor de behandeling van bloembollen; –de verwarming voor de teelt en het drogen van tuinbouwzaden; –de verwarming voor het prepareren van plantuitjes met het doel de kwaliteit van consumptie-uitjes te verbeteren; –de opwekking van stoom voor het ontsmetten van tuinbouwgronden; –de opwekking van stoom voor het kiemvrij maken van mest die wordt gebruikt voor het kweken van champignons; –de verwarming van champignoncellen; –de bestrijding van nachtvorst in boomgaarden met behulp van kachels; –de verwarming voor het forceren van asperges, rabarber en witlof; –de verwarming voor het in cellen in bloei trekken van trekheesters; –de verwarming voor het prepareren van aardbeiplanten.

- Paragraaf 4.15 Beleidsregels accijns bepaalt dat Artikel 71e van de wet voorziet in een (gedeeltelijke) teruggaaf van accijns voor vloeibaar gemaakt petroleumgas. Dit vloeibaar gemaakt petroleumgas moet worden gebruikt voor verwarming ter bevordering van het groeiproces van tuinbouwproducten. De teruggaaf is alleen van toepassing als er geen aansluiting voor aardgas is (artikel 71e, eerste lid, van de wet). In de praktijk blijkt dat de aanwezige aardgasaansluiting niet in alle gevallen voldoende capaciteit heeft om te worden gebruikt voor het stomen (ontsmetten) van tuinbouwgronden. Een redelijke wetstoepassing brengt met zich mee ook in die gevallen de teruggaaf toe te passen. Goedkeuring Ik keur goed dat de teruggaaf van artikel 71e van de wet ook wordt toegepast in gevallen waarin wel een aansluiting voor aardgas aanwezig is, maar deze een onvoldoende capaciteit heeft om te worden gebruikt voor het stomen (ontsmetten) van tuinbouwgronden.

Beschouwing:
Paragraaf 4.15 Beleidsregels accijns ziet slechts op één van de in artikel 20 lid 6 Wbm genoemde toepassingen waarvoor recht op teruggaaf accijns bestaat. Dit betekent dat voor het in deze casus betreffende gebruik van propaan voor de verwarming van kassen geen recht op teruggaaf accijns bestaat. Hoe moet het begrip 'gasaansluiting' worden geïnterpreteerd? Is dit dat het aardgasnet beschikbaar is op de locatie van de kassen of moet er bijv. ook een aparte aansluiting voor de kassen zijn? Er is geen nadere duiding hierover te vinden.

Feit is dat de kassen (nu) niet kunnen worden verwarmd met aardgas uit het aardgasnet omdat die kassen niet zijn aangesloten op het aardgasnet. Daarmee wordt kennelijk voldaan aan de voorwaarde. We kunnen de tuinbouwer niet verplichten om de kassen aan te sluiten op het aardgasnet.
Wat ook nog van belang kan zijn:
In het verleden zat deze teruggaaf in de Wbm. Toen gold deze voorwaarde destijds ook al. Als de Belastingdienst destijds teruggaaf verleende omdat ze vond dat aan deze voorwaarde werd voldaan, kunnen wij dat nu niet stoppen.

Contact met 5.1.2e , leert dat in de WBM destijds geen nadere uitleg aan het begrip 'aanwezig zijn van een aansluiting op het aardgasnetwerk' is gegeven.

De controlerend medewerker heeft nog een toelichting vanuit de praktijk gegeven.
De meeste tuinders die een gasaansluiting hebben maken gebruik van een vaste aansluiting. Voor deze aansluiting geldt het speciale tarief energiebelasting en is geen teruggaaf accijns mogelijk. Wanneer er een woning bij het bedrijf is kan de woning niet op diezelfde aansluiting zitten. De reden hiervoor is het capaciteitsverschil. De hoeveelheid gas die gebruikt wordt voor het verwarmen van een kas kan niet uit de woning komen. Door de grote afname van gas zou de veiligheidsklep in de gasleiding van de woning dichtgaan, dit is een ingebouwde beveiliging voor een eventueel gaslek. Wanneer er een veel grotere afname van gas is dan in een woning zou kunnen (dus voor kasverwarming) dan wordt de gasklep automatisch afgesloten omdat het systeem denkt dat er een lek is. Bij de onderzoeken die zij heeft gedaan is er geen vaste gasaansluiting maar een gastank van Benegas.

Zelf is zij van mening dat de regeling van 71e bedoeld is voor tuinders die geen vaste aansluiting hebben zoals zij hierboven heeft beschreven. En dat de privé aansluiting hier niets mee te maken heeft. De regeling zal bedoeld zijn voor de bedrijven die een losse tank hebben i.p.v. een "vaste aansluiting" om gelijk te trekken met de tuinders die gebruik maken van het speciale tarief EB.

De CG is het eens met het standpunt van de controle-collega.

Opmerking
5.1.2e: de beleidsregel 4:15 die we nu hebben wordt wellicht overbodig als wij de huidige uitleg nemen. 5.1.2e maar die ziet op stomen en ontsmetten van tuinbouwgronden.
Het interpreteren van het begrip aansluitingen gaat het om. 5.1.2e heeft ook gekeken naar de uitleg in Kluwer vanwege de OB, post A32 tabel 1 OB. Voor OB gold verlaagd tarief. Daar wordt uitgegaan van een aparte aansluiting voor de kassen. Daaruit leidt 5.1.2e af dat de normale aansluiting ziet op het gebruik voor de kassen. In samenspraak met de bepalingen: de aansluiting is bedoeld voor het groeiproces, geen aparte aansluiting voor het woonhuis, dus forfaitair. Nu geen aansluiting voor kas, wel voor woonhuis maar dat is niet relevant. Ook gezien de Laser-verklaring: daar zit ook een kopje 'Prive-gebruik' in. Daaruit leidt 5.1.2e af dat het om een aparte aansluiting voor de kassen gaat. Die komt dan voor teruggaaf in aanmerkring.

Conclusie
We volgen de conclusie van de controleambtenaar. Wordt opgenomen in het HA, **actie** 5.1.2e**.**

21.04.03.04. Tabak
21.04.03.04.01 Hemp Wraps zonder accijnszegels
5.1.2et: 67 AWR

In het verleden hebben we aangegeven dat palm wraps en hemp (hennep) wraps aangemerkt dienen te worden als rooktabak. Dat betekent dan ook dat dergelijke producten moeten zijn voorzien van accijnszegels.67 AWR

Om de hoogte van de accijns te berekenen zal het gewicht van de wraps moeten worden bepaald (immers tarief per kg voor rooktabak). Bij Bol.com worden deze producten ook aangeboden per doos van 25 verpakkingen van 2 stuks. Het brutogewicht is daar aangegeven als 80 gr. Dat betekent dat er per verpakking van 2 stuks maximaal € 0,005 accijns verschuldigd is.

Vragen:
1. Zijn er in jullie regio's ooit van deze producten aangetroffen waarop accijnszegels waren aangebracht?
2. Veel van deze producten komen uit derde landen. Hebben we in beeld wie de importeurs zijn?
3. In principe zullen we overeenkomstig ons ingenomen standpunt moeten handhaven, hoe gaan we dat doen?

Beoordeling
In het verleden hebben wij soortgelijke producten beoordeeld. Daarbij zijn wij noodgedwongen een aantal keren van standpunt veranderd omdat steeds andere producten werden voorgelegd. We hebben het uiteindelijke standpunt vastgelegd in het HA, in 10.60.00, par. 4.5.1 Voorbeelden van bijzondere tabaksproducten:

" *Blunts of bluntwraps, palmwraps en herbal wraps*
Blunts of bluntwraps zijn vloeitjes van natuurlijke of gehomogeniseerde tabak. Ze kunnen direct gesneden zijn uit natuurlijke tabaksbladeren, of zijn gemaakt van gehomogeniseerde tabak. Gehomogeniseerde of gereconstitueerde tabak is een papierachtig product op basis van tabaksstof en bindmiddelen. Ook komen wraps voor van andere samenstelling zoals palmblad of hennep. Al dit soort wraps hebben een dubbele functie. Als eerste om de rooktabak bij elkaar te houden, maar daarbij als tweede om extra smaak toe te voegen. Dat is het verschil met papieren vloei en de reden om in een aantal gevallen deze wraps aan te merken als rooktabak.
De criteria om een dergelijk product niet als rooktabak aan te merken zijn:
wanneer het bij elkaar houden van de rooktabak de voornaamste functie van het product is, en
wanneer het product niet geheel of gedeeltelijk uit tabak bestaat.
Blunts of bluntwraps worden soms met meerdere tegelijk in een consumentenverpakking, soms ook individueel verpakt. Deze producten moeten worden belast als rooktabak in de zin van artikel 29 en 32 van de WA"

67 AWR Daarmee voldoen de Hemp wraps dus aan beide 2 criteria om dit soort producten niet als rooktabak aan te kunnen merken, maar gelijk te stellen aan vloei: Deze Hamp Wraps hebben als voornmaamste functie om de rooktabak bij elkaar te houden, en zij bevatten geen tabak. Deze producten zijn daarom niet belast met accijns.

De CG is akkoord.

21.04.04 Handhaving
21.04.04.01 HHP 2022
5.1.2e vraagt om bijdragen aan te leveren

21.04.05 Jurisprudentie/nieuwe wetgeving
21.04.05.01 Uitspraak Gerechtshof 's-Hertogenbosch, 19-02-2021, 20/00231
ECLI:NL:GHSHE:2021:626
Uit de accijnsrichtlijn volgt dat een persoon die bij het voorhanden hebben van accijnsgoederen (door een ander) betrokken is, kan worden aangemerkt als de persoon die de verschuldigde accijns moet voldoen.

In de door belanghebbende gehuurde loodsen zijn 16 IBC-tanks met diesel aangetroffen. Aangezien belanghebbende er weet van moet hebben gehad dat een bekende van hem 4 IBC-tanks met diesel in de loodsen heeft opgeslagen, is belanghebbende betrokken bij het plaatsen daarvan. Er is onduidelijkheid over de opslag (door wie en wanneer) van de overige 12 tanks en of belanghebbende daar weet van had. Aangezien belanghebbende die opslag mogelijk heeft gemaakt, is hij in zoverre risicoaansprakelijk voor het voorhanden hebben door een ander dan hijzelf van de betreffende accijns. Het gelijk is aan de inspecteur.

Opmerking: het is een casus waar meerdere personen een rol spelen. Wat in deze zaak van groot belang is, is het gegeven dat belanghebbende anderen de mogelijkheid gegeven heeft om gebruik te maken van de loods die hij huurt. En dat doet hem de das om, al was het buiten zijn medeweten om. Geeft wel aan hoe belangrijk het is om een onderzoek breed op te pakken en alle personen die op welke wijze dan ook betrokken kunnen zijn mee te nemen in het onderzoek.

21.04.05.02 Reikwijdte art 50 AWR & 83 WA
Uitspraak Gerechtshof ’s-Hertogenbosch van 19-02-2021, ECLI:NL:GHSHE:2021:624
Gedeeld de uitspraken in hoger beroep, waarbij de uitspraken van de Rechtbank worden bevestigd.
- Mooi resultaat!

In het kader van het onderwerp artikel 50 AWR/83 WA hierbij een mooie uitspraak van het Hof den Bosch waarbij o.a. wordt ingegaan op ‘zoekend rondkijken in een woning’ en het rechtmatig openen van een plastic tas en een handschoenenkastje in een auto.

NB: zie ook Onderwerp: Strafrechtelijk bewijs mag voor opleggen aanslag
Zie overweging 4.7:
Ten aanzien van de vraag of het bewijs onrechtmatig is verkregen heeft de rechtbank het volgende overwogen:
‘*Uit het proces-verbaal van het onderzoek in de woning, volgt dat belanghebbende toestemming heeft gegeven voor het rondkijken in de woning om te kijken of daar sigaretten lagen (zie 2.3), nadat aan hem was medegedeeld dat hij verdacht werd van het voorhanden hebben van illegale sigaretten.*

Nog voordat met het rondkijken in de woning een begin was gemaakt vertelde belanghebbende uit eigen beweging dat er 3 dozen sigaretten in de garage lagen, aldus het proces-verbaal.

Gelet op deze gang van zaken, ziet de rechtbank geen aanleiding om te oordelen dat er iets onrechtmatigs heeft plaatsgevonden bij het verlenen van toestemming door belanghebbende. De rechtbank overweegt voorts dat zelfs al zou de toestemming niet rechtsgeldig zijn verleend, dat het onderzoek dan nog had kunnen plaatsvinden, nu de opsporingsambtenaren beschikten over een machtiging tot binnentreden van de woning ter inbeslagname van goederen.

Deze machtiging geeft de opsporingsambtenaren de bevoegdheid om een summier onderzoek in te stellen, waarbij mag worden rondgekeken in de woning en kamers mogen worden geopend.

Belanghebbende stelt dat de opsporingsambtenaren de woning hebben doorzocht, waarbij ze verder zijn gegaan dan alleen zoekend rondkijken. Uit het proces-verbaal van het onderzoek in de woning volgt echter niet dat de opsporingsambtenaren meer hebben gedaan dan waartoe zij bevoegd waren. Daarnaast heeft belanghebbende zelf spontaan verklaard dat er sigaretten in de garage lagen, zodat de aangetroffen sigaretten niet zijn gevonden met toepassing van een dwangmiddel. Naar het oordeel van de rechtbank is er dan ook geen aanleiding om aan te nemen dat sprake is van strafrechtelijk onrechtmatig verkregen bewijs, laat staan dat bewijs is verkregen op een wijze die zozeer indruist tegen hetgeen van een behoorlijk handelende overheid mag worden verwacht, dat het gebruik daarvan moet worden uitgesloten. De stelling van belanghebbende dat hem voorafgaand aan het onderzoek in de woning geen cautie is gegeven, verandert het oordeel van de rechtbank niet.

Uit het proces-verbaal van de verhoren (zie 2.4) blijkt dat aan belanghebbende alvorens hij werd gehoord de cautie is gegeven. Dat het geven van de cautie op een eerder moment in dit geval aangewezen was, acht de rechtbank niet aannemelijk.'.

De rechtbank heeft op goede gronden een juiste beslissing genomen.
Het hof sluit zich daarom aan bij de hiervoor geciteerde overweging van de rechtbank en maakt deze tot de zijne.

21.04.06 Content
21.04.06.01 Quark
21.04.06.02 Handboek Accijns
WOB verzoek voor het HA ontvangen, in afwachting afstemming met FR. Wel of niet delen van de hoofdstukken in bewerking is de principiële vraag.
5.1.2e kijkt wat er al klaar is wat in bewerking staat. Kan zijn dat 5.1.2e vraagt of de schrijvers van het betreffende hst aandacht aan besteden.
5.1.2e: vanwege onderhoud zullen hoofdstukken vaker in bewerking staan.

Vraag is wel hoe deze hoofdstukken nu in de planning staan
- Zie de zes hoofdstukken
- Wanneer publiceren, of besluit dat ze vervallen. Zie bijv. WZB en de controle hoofdstukken

Geblokte hst: nav vraag van 5.1.2e; 5.1.2e: waarom nog behoefte aan geblokte hoofdstukken? En wellicht betreft het hoofdstukken die meer thuishoren bij het Handboek Controle. Vraag gesteld aan Toezicht.
5.1.2e: zal aangeven wat hij verwacht van schrijvers.
Geblokte versies heeft 5.1.2e al in 2018 gestuurd aan DLK, liefts zo min mogelijk geblokt. Kijkt na (gebeurd).

21.04.07. Aantekeningen vorig overleg 9 maart 2021
Concept-Aantekeningen zijn gedeeld; 5.1.2e en 5.1.2e hebben al gereageerd. Reactietijd tot 28-4. Volgende CG is 18 mei.

Verslag Coördinatiegroep accijns van dinsdag 18 mei 2021, nr. 21.05 via Webex
Alleen voor intern gebruik!

21.05.01 Opening en vaststelling agenda.
21.05.02. Mededelingen 21.05.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's
21.05.02.01.01 CUA
- 5.1.2e : geen bijzonderheden.

21.05.02.02 Overige mededelingen 21.05.02.02.01 Nieuw leerportaal voor belasting- en douaneprofessionals
Buiten reikwijdte verzoek

21.05.02.02.02 Kranen op pontons
- Zie info blad
- 67 AWR
- Fout in HA, niet juist
NB: infoblad is juist. HA aanpassen. Actie 5.1.2e

03. Helpdeskvragen
21.05.03. Minerale olie 21.05.03.03.01 Omrekenfactor limonade in vaste vorm herzien?
67 AWR

Dergelijke producten vallen dan ook onder het 2e deel van art. 9 lid 2 WVAD en dienen als limonade te worden aangemerkt.
• Opmerkelijk is echter dat de werkelijke omreken factor (1 kg: 200 liter) vele malen hoger is dan de wettelijk vastgelegde factor van 1 : 4.
Zou voor dergelijke producten niet overwogen moeten worden om de wettelijke omreken factor aan te passen?
5.1.2e : Het verschil tussen berekening op basis van forfait (100gram =0,4 liter) en het daadwerkelijk verkregen product (20 liter) is wel groot.
• Een simpele berekening leert dat je 50x meer krijgt dan waarvoor je betaalt.
• Dat is natuurlijk wel (heel) erg veel maar volgens mij wel de consequentie als je van een vast forfait uitgaat.
• Voor de uitvoering is dit wel het meest duidelijk.
Je zou anders weer terug moeten naar vroeger naar de vaste verhouding die op het etiket is vermeld.
• Dan zou je in deze specifieke situatie (67 AWR) inderdaad wat reëler uitkomen.
• Echter toen moesten we daarnaast ook eerst een onderscheid maken of er al dan niet sprake was van 'huishoudelijk gebruik' waar destijds weer een factor 3 voor gold.
• Ook dat leverde altijd weer discussie op.
5.1.2e: Leuk dat zich dit nu voordoet. Ik kan mij de gesprekken met 5.1.2e hierover nog goed herinneren.

• Ik heb toen ook aangegeven dat de verhouding zoals voorgesteld en gekomen in de wetgeving niet altijd reëel is.
• Zijn reactie: "dat zien we dan wel".
• De uitdaging is echter dat we geen cijfermateriaal hebben hoeveel we in totaal missen.
Stel dat je 1 of 2 % van de totale opbrengst mist doordat we dit forfait hanteren, dan wordt er niets veranderd.
210412, 5.1.2e: Eens met 5.1.2e en 5.1.2e.
• Dat kan het gevolg zijn van het gebruik van een forfait.
Voor de volledigheid de MvT toegevoegd:
• Voorts is in artikel 10, tweede lid, van de WVAD bepaald dat voor het herleiden van dranken in vaste of geconcentreerde vorm naar voor gebruik gerede drank, in alle gevallen de factor 4 moet worden gebruikt.
• Dit houdt in dat in geval van bijvoorbeeld 1 liter siroop belasting is verschuldigd over 4 liter voor gebruik gerede drank.
• Op grond van de huidige wettekst moet voor huishoudelijk gebruik een factor 3 worden gebruikt, terwijl voor niet huishoudelijk gebruik de daadwerkelijke factor moet worden gebruikt.
• Door de invoering van de uniforme factor van 4 is het onderscheid in huishoudelijk gebruik en niet huishoudelijk gebruik niet langer van belang en wordt in alle gevallen de factor 4 gebruikt.
• Omwille van de duidelijkheid wordt in artikel 10, tweede lid, van de WVAD ook bepaald dat voor het herleiden van dranken in vaste vorm naar voor gebruik gerede drank een gram wordt gelijkgesteld aan een milliliter.
MvT, Kamerstukken II 2015/16, 34 302, nr. 3, p. 63.
5.1.2e: 5.1.2e haalt aan dat het niet bekend is hoeveel we in totaal missen.....
67 AWR

Een mooie uitdaging om eerst hier mee te beginnen....
5.1.2e: Maar 5.1.2e, dat is hier toch niet de vraag, of zie ik het verkeerd?
• En waarom eerst met de klant beginnen en de vraag laten liggen?
5.1.2e : 5.1.2e, 67 AWR; 5.1.2d

.
• Nog los van het feit hoe er aangifte was gedaan maar dat zal ik maar even laten voor wat het is.
• Sterker nog, ze kunnen zelfs om teruggaaf verzoeken i.v.m. onverschuldigde betaling.
Kortom ga er maar aan staan 5.1.2e.
• Ga alle afnemers vervolgens maar zoeken en daarnaar handelen.
• Dat is allemaal niet zo 1,2,3, gebeurd en zeker geen schone uitdaging meer want het gebeurt simpelweg aan de lopende band.
210414, 5.1.2e : Eens met 5.1.2e . Dat is nu eenmaal de werking van een forfait.
• Dat heeft ook wel zijn voordelen, geen discussies!
5.1.2e: Ook eens met 5.1.2e , een forfait is duidelijk en op basis van 1 product gaat de wetgever het systeem niet veranderen.
210518:
Vraag aan vergadering. Eens met 5.1.2e ?

5.1.2e
- Niet zo zeer besluitvormend
- Wet is duidelijk
- Be Woke, niet alles aannemen wat er gezegd wordt
Is bedoelt als signaal
- Waar nodig bij gelegenheid bespreekbaar maken.

21.05.03.03 Formaliteiten 21.05.03.03.01 Thema teruggaaf art. 72 WA
5.1.2e praat ons bij over de stand van zaken:
1. De brief t.b.v. het bedrijfsleven.
Buiten reikwijdte verzoek

De brief wordt zowel landelijk verzonden als via de ODB beschikbaar gesteld
2. Aanpassen tekst HA
5.1.2e staat opgesteld om de tekst HA te wijzigen. 5.1.2e heeft vanuit alle eerdere discussies en afstemmingen een eerste concept aangeleverd
- Tekst zal ook met Toezicht worden afgestemd
210518:
Zie het afgesproken communicatie traject
- Het versturen is nog een uitdaging
- Loopt via Centrale Admin in Apeldoorn
Het loopt, maar kan nog ff duren ;(
Handboek loopt
- 5.1.2e in charge
Toezicht wel betrekken

21.05.03.03.02 Vergunningplicht tabaksmachines voor vulapparaten joints?
5.1.2e : 67 AWR

Kern:
- Indeling leidend
Vraag: Actief op zoek
5.1.2e : Neen
NB: 67 AWR
- Machines Joints?
5.1.2e meldt de casus bij 5.1.2e
- Mogelijk moeten we nog met die groep in contact

21.05.03.03.03 Is er een belastingplichtige voor de VB?
67 AWR

De vraag is nu of over de verbruikte alcoholvrije dranken VB verschuldigd is en zo ja, wie is dan de belastingplichtige?
• Uit de wetsgeschiedenis en de MvT is op te maken dat een buitenlandse ondernemer zonder een vaste inrichting in NL geen ondernemer is in de zin van de omzetbelasting en daarom ook niet belastingplichtig is voor de VB.
• De achterliggende redenering is dat wanneer een buitenlandse ondernemer levert aan een NL ondernemer er sprake is van een ICT.
• De buitenlandse ondernemer draagt daardoor geen Nederlandse OB af, want dat wordt gedaan door de NL afnemer, en is daarom geen belastingplichtige in NL.
67 AWR

• Het lijkt er dus op dat over de verbruikte alcoholvrije dranken geen VB kan worden geheven omdat er geen belastingplichtige is aan te wijzen.
Mijn persoonlijke opvatting:
Hieronder beschrijf ik twee denklijnen op grond waarvan ik van mening ben dat er toch VB geheven kan worden.
1. 67 AWR

2. 67 AWR

• Voor het voorhanden hebben ontstaat in die situatie de verschuldigdheid en via art 21 Wet VB moet dan aangifte worden gedaan en VB betaald.
210517, 5.1.2e: Ik heb de wetgeving er nog eens op nagekeken en ik vraag mij af of er geen aanspraak kan worden gemaakt op artikel 4, lid 3 WAVD, vanwege het incidentele karakter?
- Dit is verder uitgewerkt in artikel 6 UBVAD, deze stelt dat de bij ministeriële regeling vastgestelde hoeveelheid niet mag worden overschreden.
- Alleen daar is niets over te vinden in de URVAD noch via de Beleidsregels.
Een andere vraag: Waarom is artikel 4, lid 3 WVAD opgenomen, terwijl de verdere volledige uitwerking ontbreekt?
5.1.2e: 5.1.2e, zie artikel 5 van de Uitvoeringsregeling. Dit is dus maximaal 25 liter.
5.1.2e: Dank je wel, 5.1.2e. Niet goed gelezen dus in de URVAD
Kern: het voorhanden hebben, leidt tot de verschuldigdheid
5.1.2e legt relatie met link OB
- Overweging Cat 1
- OB discussie/ belastingplichtige
5.1.2e :
- Art 7 Wet OB
- Geen eis NL vestiging
- Dus ook in 67 AWR gevestigd zijn
- In NL belaste prestaties
Dus ondernemer voor OB
Daar stoeit 5.1.2e
- Belastingplicht verlegt normaliter naar NL afnemer
- Alleen dat is hier de particulier
5.1.2e
- Voor VB hebben we het niet geregeld
- Zie ook, gedurende transport geen verschuldigdheid
Afspraak:
- Had oplossing 1 toch niet gekund
- Linken aan OB wetgeving
- Vanwege levering aan Particulier?
Daar de aansluiting zoeken met de VB
Naar volgende keer

21.05.03.03.04 Toegelaten Geadresseerde en inslag AGP
Ik heb de laatste weken meerdere malen vragen gekregen over de procedure als vanuit het VK accijnsgoederen worden overgebracht naar Nederland om op te slaan in een AGP.
• Tot 1 januari 2021 kon dat met een e-AD.
• Nu komen deze goederen veelal onder de regeling douanevervoer (T1), met als bestemming een Toegelaten Geadresseerde (TG) op de locatie van de AGP.
• Ik heb altijd uitgelegd (en zo is ook niet alleen de wetgeving maar ook het standpunt van de douane) dat ook in deze situatie gewoon gebruik moet worden gemaakt van een Geregistreerde Afzender die een e-AD opmaakt.
• Ik heb al enkele keren de opmerking gekregen dat er collega's zijn die aangeven dat dit niet hoeft.
• Als de goederen aankomen bij de locatie van de TG en daar in een AGP worden ingeslagen is een e-AD volgens sommige collega's niet nodig.
Lijkt mij wel handig als we ook hier EBU gaan toepassen.
5.1.2e Eens 5.1.2e, gewoon met vergunning GA met e-AD.
• Die zienswijze zal waarschijnlijk te maken hebben met hetgeen in art 39 UBA staat v.w.b. de administratieve overboeking vanuit een entrepot naar een AGP maar daarvan is hier geen sprake.
5.1.2e : Ook helemaal eens met 5.1.2e en 5.1.2e .
210414, 5.1.2e: Ik neem aan dat na de TG de goederen ten invoer worden aangegeven en natuurlijk moet dan met de GA een e-AD worden opgemaakt.
• 5.1.2d .
Kern: met vergunning GA met e-AD.
Vraag 5.1.2e
- Moet je als TG een douane entrepot?
5.1.2e:
- Neen, hoeft niet
- Na brengen in vrije verkeer moet je formeel de goederen vervoeren

- NB: ook al is dat een paar meter …
Door dat je met twee gescheiden wetgevingen werkt, loopt het zo
- Ook nodig voor je controlespoor
NB: alleen bij op de plank vrijmaken is er een uitzondering

21.05.03.03.05 Voorhanden hebben voor commerciële doeleinden
Een casus die ook een rol kan gaan spelen bij de activiteiten die we bij post etc. meer willen gaan doen.
• 67 AWR

Als ik het arrest lees zoals in mij bijdrage in 2015 is opgenomen (maar hier nog eens toegevoegd) dan is er geen sprake van uitslag tot verbruik in Nederland.
• Wat is jullie mening?
5.1.2e : 5.1.2e volgens mij is er in het verleden hier al uitgebreid discussie over geweest.
• 67 AWR

5.1.2e : 5.1.2e , dit is juist. Maar die bijdragen is van 2014 en het arrest van 2015.
5.1.2e : Volgens mij is het arrest hier niet van toepassing want die ziet op een situatie dat de goederen al in de lidstaat van bestemming zijn aangekomen en een lidstaat van doorvoer alsnog wil heffen.
• Hier hebben wij tijdens het 'vervoer' gecontroleerd en denk ik dat de discussie van 2014 (memo 5.1.2e) waar 5.1.2e naar verwijst hier onverkort van toepassing is
5.1.2e : Het memo van 5.1.2e is zonder meer van toepassing. Dat memo is van 2014, dus voor de datum van het arrest.
• Het arrest ziet inderdaad op een casus waarbij men wilde heffen na het aantreffen in het VK.
• Maar wat ik van belang vindt zijn de r.o.'s 21 en 22, waaruit duidelijk blijkt dat de lidstaat van bestemming de lidstaat is die kan heffen.
• R.o. geeft ook duidelijk aan dat dit maar in 1 lidstaat kan, de lidstaat van bestemming.
• En dat is in de casus van mij 67 AWR en niet Nederland.
5.1.2e : Is dit onderwerp ook meegenomen in de afspraken met 67 AWR ?
• Ik snap dat arrest wel dat ze hebben willen verduidelijken aan wie de heffing toekomt en niet dat vervolgens iedere lidstaat waar het vervoer doorheen is gegaan ook afkomt met een naheffing i.v.m. het ook aldaar voorhanden gehad hebben van die producten.
Maar ook in de lidstaat van bestemming is heffing nog niet zo eenvoudig, er nog even van uitgaande dat VK toen nog bij EU hoorde.
• Je zult dan slechts daar kunnen heffen bij degene die voorhanden heeft omdat het tevens bestemd is om aldaar te worden geleverd en gebruikt.
• De situatie van art 33 RL 2008/118.
Maar vanuit ons oogpunt gezien: gaan wij naheffen bij bv 67 AWR etc. als deze pakketten voorhanden zou hebben met een 67 AWR zegel voorzien van afleveradressen in NL?
• Ik dacht dat we daar eerder al eens uitgebreid over gediscussieerd hadden maar wellicht zonder duidelijk ingenomen standpunt/werkwijze.

210413, 5.1.2e : Ik ben het wel met 5.1.2e eens.

• Het enige waar ik nog mee worstel als artikel 33 Ri 2008/118 van toepassing is op deze zending is de bepaling van artikel 33 lid 4.
• Hoe leg ik die dan uit met betrekking tot deze overbrenging?
• Ik lees hem zo dat als niet voldaan wordt aan de formaliteiten van artikel 34 van de Ri 2008/118 er wel sprake is van het voor commerciële doeleinden voorhanden hebben in Nederland want hier is de zending gecontroleerd.
5.1.2e: Zie ook 67 AWR

5.1.2e : Eens met 5.1.2e dat het HvJ in r.o. 21 en 22 heeft geschreven dat het de bedoeling is dat de lidstaat van bestemming heft.
• Het Hof heeft, zoals 5.1.2e aangeeft, met dit arrest benadrukt dat het niet de bedoeling is dat, nadat de accijnsgoederen in de lidstaat van bestemming zijn ontdekt en er daar is geheven, een of meer lidstaten waardoor de accijnsgoederen zijn vervoerd ook nog eens gaan heffen.
Ik ben het ook met 5.1.2e eens dat het arrest C175/14 Prankl niet op de 67 AWR casus kan worden toegepast omdat de goederen niet in de lidstaat van bestemming zijn aangekomen.
• De memo van 5.1.2e is hier van toepassing.
Het door 5.1.2e genoemde lid 4 van artikel 33 RL 2008/118 is uitgewerkt in artikel 2e, derde lid WA.
• In dit artikellid wordt n.m.m. duidelijk de voorwaarde gesteld dat het moet gaan om een overbrenging naar Nederland.
• Bij bestemming Nederland is er nog geen sprake van voorhanden hebben tussen het passeren van de grens en de plaats (in Nederland) van bestemming.
5.1.2e: Is artikel 33 lid 4 van de Richtlijn 2008/118 dan wel goed geïmplementeerd in de nationale wetgeving want die ziet juist op het traject totdat de lidstaat van bestemming is bereikt.
210414, 5.1.2e : Dat is inderdaad voor discussie vatbaar.
• Maar dit is een breder punt denk ik.
• Zo is in artikel 2a WA niet bepaald dat overbrenging met een e-AD vanuit een andere lidstaat via Nederland naar een andere lidstaat geen uitslag tot verbruik is.
Dit is destijds een bewuste keuze geweest herinner ik me, ik denk dat het punt van 33 lid 4 RL 2008/118 zoals nu ge-implementeerd in dezelfde bewuste keuze zit.
210416, 5.1.2e: Uiteraard zijn de medewerkers van fysiek toezicht niet blij met het standpunt dat in de situatie van de casus er geen sprake is van uitslag tot verbruik.
• De vraag ontstaat: wat rest ons dan nog? Daarom 2 vervolgvragen:
• bij de tabaksproducten zoals vermeld in de casus was geen VAGD aanwezig. Er wordt creatief gedacht en men komt op artikel 4 WA. Er is sprake van een onregelmatigheid, dus is artikel 2e lid 1 WA van toepassing (uitslag tot verbruik) en dus ook artikel 73 WA.
• Als er in de situatie van de casus geen sprake is van uitslag tot verbruik dan komt de vraag: "en als er een vrachtauto met sigaretten met 67 AWR zegel van Nederland naar 67 AWR gaat, en er zit een CMR-vrachtbrief bij met als bestemming een bedrijf in 67 AWR, is er dan ook geen sprake van uitslag tot verbruik?
Mijn antwoorden:
1. Ik denk niet dat met de onregelmatigheid het niet hebben van een VAGD bedoeld wordt. Dit ziet m.i. meer op de onregelmatigheid waarbij er accijnsgoederen verdwenen zijn. Zie ik het goed?
2. Als er ook bij die complete vrachtauto geen sprake is van uitslag tot verbruik dan voorzie ik een nieuw verdienmodel. Alleen.....ik zie niet gelijk een grondslag voor het heffen. Wie wel?
5.1.2e : Ik raak een beetje in een 'beerput' verzeild 5.1.2e heb ik het idee:
1. Geen VAGD is geen onregelmatigheid:
Ik denk niet dat met de onregelmatigheid het niet hebben van een VAGD bedoeld wordt.
• Dit ziet m.i. meer op de onregelmatigheid waarbij er accijnsgoederen verdwenen zijn. Zie ik het goed?
Dat ben ik op basis van de NL wetgeving met je eens zeker in de casus die je geeft.
• Je hebt het over een veraccijnsd transport van 67 AWR via NL naar 67 AWR.
• Weliswaar hebben wij bij een bestemming NL voor het veraccijnsd vervoer voorwaarden gesteld (VAGD en vooraanmelding) maar dat geldt niet in deze situatie als we slechts het 'via' land zijn.
Wellicht kun je via art 33, lid 4 Richtlijn 2008/118 wat 5.1.2e ook al eerder aangaf nog iets want daar staat 'vrij vertaald':
• Gedurende het transport naar de lidstaat van bestemming ontstaat er geen verschuldigdheid mits is voldaan aan de regels voor veraccijnsd vervoer (VAGD/voor aanmelden).
• Als wij nu als 'via' land constateren (ontdekken) dat er geen VAGD bijzit ontstaat er dus verschuldigdheid en zou je moeten kunnen naheffen.

• Maar hoe denk ik dan op basis van welk concreet artikel?
5.1.2e geeft terecht aan dat art 33 lid 4 RL bij ons is verwerkt in art 2 e lid 3 WA en dat is weer enkel van toepassing met bestemming NL en dus niet als we 'via' land zijn.
• Via VO 3649/92 zien we dat veraccijnsd vervoer moet geschieden met VAGD.
• Dus als wij ontdekken dat dit VAGD niet bij zo'n transport aanwezig is kun je toch wel stellen dat er sprake is van een onregelmatigheid.
• Wellicht dan niet volgens de definitie van art 4 lid 5 WA omdat deze uitgaat van NL als lidstaat van bestemming maar dan gewoon via het 'algemeen gebruik'.
• Daarbij in acht nemen dat als we een specifieke handeling strafbaar stellen we dan toch wel kunnen spreken van een 'onregelmatigheid'. In art 42, letter f van het UBA is het in strijd met het besluit vervoeren of voorhanden hebben toch strafbaar gesteld.
• Ondanks dat in het besluit niet specifiek is voorgeschreven dat veraccijnsd vervoer vanuit 67 AWR via NL naar67 AWR moet plaatsvinden met VAGD kun je via art 1a, letter l UBA met een verwijzing naar de VO 3649/92 daar volgens mij toch wel vanuit gaan omdat een VO immers rechtstreeks werkend is. Dus naar mijn idee: geen VAGD = onregelmatigheid.
1. en als er een vrachtauto met sigaretten met 67 AWR zegel van Nederland naar67 AWR gaat, en er zit een CMR-vrachtbrief bij met als bestemming een bedrijf in l67 AWR, is er dan ook geen sprake van uitslag tot verbruik? Als er ook bij die complete vrachtauto geen sprake is van uitslag tot verbruik dan voorzie ik een nieuw verdienmodel. Alleen.....ik zie niet gelijk een grondslag voor het heffen. Wie wel?
Nee dat ben ik wel met je eens 5.1.2e of we moeten er artikel 38 van de Richtlijn bij pakken en ons nationaal art 4 WA ook zo lezen.
• Mij komt het echter over dat art 4 WA toch enkel op NL lijkt te zijn gericht als lidstaat van bestemming door telkens ook te verwijzen naar art 2 e en 2f WA in combinatie met 'onregelmatigheid in NL geconstateerd' en 'onregelmatigheid in NL plaatsgevonden'.
Art 38 Richtlijn 2008/118 lijkt wat dat betreft toch veel ruimer te zijn omschreven:
1. Indien tijdens een overbrenging van accijnsgoederen overeenkomstig artikel 33, lid 1, of artikel 36, lid 1, een onregelmatigheid heeft plaatsgevonden in een andere lidstaat dan de lidstaat waar die goederen tot verbruik zijn uitgeslagen, worden zij aan de accijns onderworpen en wordt de accijns verschuldigd in de lidstaat waar de onregelmatigheid heeft plaatsgevonden.
2. Indien tijdens een overbrenging van accijnsgoederen overeenkomstig artikel 33, lid 1, of artikel 36, lid 1, een onregelmatigheid is geconstateerd in een andere lidstaat dan de lidstaat waar die goederen tot verbruik zijn uitgeslagen, en er niet kan worden vastgesteld waar de onregelmatigheid plaatsvond, wordt deze geacht te hebben plaatsgevonden en wordt de accijns verschuldigd in de lidstaat waar de onregelmatigheid werd geconstateerd.
• Maar als je dit dan weer leest dan zou je kunnen concluderen, bij geen VAGD (=onregelmatigheid omdat niet is voldaan aan regels VO 3649/92) zou je als lidstaat van ontdekking kunnen naheffen (art 38 lid 1 RL).
• Nationaal kun je dat denk ik dan niet anders uitleggen dan dat die naheffing dan zou moeten lopen via art 4 jo art 2 e WA.
Maar als ik vervolgens dan art 38 lid 2 van die Richtlijn lees dan vraag ik me wel af hoe het dan moet als we inderdaad het niet gebruiken van een VAGD zien als onregelmatigheid.
• Volgens lid 2 is dan de lidstaat waar de ontdekking heeft plaatsgevonden in "the lead" tenzij duidelijk is waar de onregelmatigheid heeft plaatsgevonden.
• Dat is uiteraard bij de situatie wanneer er geen VAGD wordt aangetroffen wel duidelijk.
• Dat kan niet anders zijn dan in de lidstaat van verzending. Die lidstaat zou dan weer aan naheffing toekomen terwijl die goederen juist vanuit die lidstaat 'veraccijnsd' zijn vertrokken en dat lijkt me nu ook niet echt de bedoeling/mogelijk!
Kortom ????
• Ik heb ook nog gekeken naar de conclusie bij arrest C279/19 van 21-01-2021.
• In de genoemde conclusie bij arrest C279/19 waarbij de AG uitgaat dat de chauffeur 'recht' heeft op de aanslag, wordt door die AG gesteld dat het niet uitmaakt dat de chauffeur geen wetenschap had.
• Ik vraag me af of dat wel overeind blijft in het arrest?
De beschikkingsmacht en wetenschapsbegrippen zijn immers enkel vanaf 2010 aangepast m.b.t. de situatie van art 2, lid 1, letter b WA en daarom dus niet voor de situatie van art 2 e WA (art 33 RL 2008/118).
• Er wordt dan wel aangegeven dat dit kennisvereiste bij onregelmatigheden (art 8 lid 1, letter a ii Richtlijn) nog wel wordt geëist bij het schorsingsvervoer maar niet bij onregelmatigheden bij het veraccijnsd vervoer en dat het ook daarom niet in art 33 lid 4 Richtlijn is opgenomen.

• Dat het voor schorsingsvervoer nog wel is opgenomen omdat er vanuit de verzendende kant dan een zekerheid wordt verlangd en dat daarvan bij het veraccijnsd vervoer geen sprake is.
Dat vind ik toch een erg vreemde opmerking als je bij het veraccijnsd vervoer naar de voorwaarden kijkt van art 34, lid 2, letter a en art 36 lid 4, letter a van de Richtlijn 2008/118.
• Bovendien zijn de onregelmatigheden van dit veraccijnsd vervoer toch afzonderlijk geregeld in art 38 van de Richtlijn en daar wordt in lid 3 nota bene nog naar die zekerheid verwezen m.b.t. degene die de accijns in die situaties moet voldoen.
Dus die redenering dat er dan geen kennisvereiste nodig zou zijn kan ik totaal niet volgen.
• Wel zal het zo zijn dat als deze conclusie het uiteindelijke arrest zal worden, het wat de heffing betreft stukken makkelijker zal worden want dan kan volgens mij nadat we e.e.a. hebben geconstateerd iedereen die maar fysiek voorhanden heeft in strijd met de regels, ongeacht een kennisvereiste, worden aangeslagen.
• Dan wordt de risicoaansprakelijkheid van allerlei tussenpersonen wel erg hoog.
• Ook zullen dan ook toch echt de 67 AWR e.d. moeten worden gaan aangesproken bij een voorhanden hebben, dus ik ben benieuwd.
Helaas kan ik op dit moment voor de casus van 5.1.2e ook niet een concrete oplossing verzinnen.
• Wellicht dat ik dan, bij geen VAGD (onregelmatigheid omdat niet is voldaan aan VO3649/92), toch zou overwegen via art 38 richtlijn jo art 4 WA de naheffing via art 2 e WA op te leggen bij de fysieke 'voorhanden hebber' dan wel de onderneming waarvoor die werkt.
• Je kunt immers niet het Ralpf Prankl arrest hierop van toepassing laten zijn want je weet als je hem laat rijden helemaal niet of hij ooit op de plaats van bestemming zal arriveren en dit arrest gaat juist uit van de al aanwezigheid in de lidstaat van bestemming.

Eerdere discussies:
17.05.04.03 Controles bij 5.1.2d
5.1.2e heeft 5.1.2d geïnformeerd over het standpunt dat wij na afstemming met FR hebben ingenomen.
67 AWR

5.1.2d

5.1.2d

18.09.03.03.06 Hoe te handelen bij aantreffen tabaksproducten bij IMEC 67 AWR)?

67 AWR

Beoordeling
In beoordeling maken wij het volgende onderscheid:
- Unie en niet-Uniegoed;
- bij wie moet worden nageheven;
- moeten de goederen in beslag worden genomen.
a. Unie-goed
Als tabaksproducten, die niet zijn voorzien van een geldig NL accijnszegel, worden aangetroffen bij IMEC wordt niet voldaan aan artikel 73, eerste lid WA:
- Tabaksproducten moeten bij uitslag tot verbruik zijn voorzien van een geldig Nederlands accijnszegel en dit is strafbaar o.g.v. artikel 102 WA. Met behulp van artikel 81 AWR kunnen de aangetroffen tabaksproducten in beslag worden genomen.
- Via artikel 73, derde lid WA jo. artikel 36 URA is geregeld in welke situaties er geen (Nederlands) accijnszegel op hoeft te zitten, maar geen van die situaties is hier van toepassing.
De zending is bestemd voor een particulier in Nederland. Er vindt geen heffing van accijns plaats wanneer de in een andere lidstaat tot verbruik uitgeslagen accijnsgoederen voor eigen behoefte en door henzelf vanuit een lidstaat naar Nederland worden vervoerd.
Hier wordt niet aan voldaan als de goederen worden verzonden via het IMEC.
- Het niet verschuldigd worden van accijns, zoals dat is geregeld in artikel 2d, eerste lid WA, is hier dan ook niet van toepassing.
Op grond van het verbodsartikel artikel 5, eerste lid, onderdeel b WA is het voorhanden hebben van (in dit geval) tabaksproducten die niet overeenkomstig de bepalingen van de WA in de heffing zijn betrokken is niet toegestaan.
67 AWR

- Dit vormt het belastbare feit uitslag tot verbruik o.g.v. artikel 2e, eerste en tweede lid WA.
Indien tabaksproducten worden aangetroffen zonder een accijnszegel is artikel 2, eerste lid, onderdeel b WA van toepassing.
Het gevolg van het aantreffen is dat niet alleen de verschuldigde accijns moet worden nageheven omdat het belastbare feit zich heeft voorgedaan, maar ook in beslagname om de goederen te onttrekken aan het handelsverkeer.
De tabaksproducten voldoen immers niet aan de eis van art. 73 WA: zij zijn niet voorzien van een geldige NL accijnszegel.
5.1.2d

Conclusie:
5.1.2d

Opmerkingen
5.1.2e
5.1.2d

5.1.2e
5.1.2d

- 5.1.2e heeft in 2014 een memo geschreven over een soortgelijke situatie dat bij een NL post/koeriersbedrijf de aangetroffen accijnsgoederen zijn bestemd voor een lidstaat.
- 5.1.2e : zoekt jurisprudentie na over de situatie dat bij sigaretten met EU zegel (dus veraccijnsd) bij toepassing van art. 2e WA wetenschap niet is vereist, terwijl dat in de situatie van art. 2, eerste lid onderdeel a WA wel moet, actie 5.1.2e .Wordt vervolgd. 5.1.2d

b. niet-Unie-goed
Zie vorige discussie, is op zich duidelijk. Dit is niet aan ons maar een zaak van Heffing en vooral Formaliteiten.5.1.2e heeft dit vooraf besproken met de Vaco's Formaliteiten.
5.1.2d

Volgens5.1.2e zijn er afspraken in het verleden gemaakt met 5.1.2e . Actie:
5.1.2e vraagt bij 5.1.2e de werkinstructie na. NB 5.1.2d
5.1.2e vraagt is om die stukken te kunnen labelen, maar daar gaan wij niet over.
5.1.2e : 5.1.2d
5.1.2e :5.1.2d .
5.1.2e past schema aan en voegt bij.
210511, 5.1.2e : zie memo 5.1.2e 2014 in de bijlage
NB: zie afstemming 5.1.2e . Het belang van de Interventie zaak HvJ C-279/19
- Zie ook de opmerking van 5.1.2e
- Zie r.o. 39, 40-41
Volgens de verwijzende rechter is een risicoaansprakelijkheid voor de vervoerder niet in strijd met de beginselen van billijkheid en evenredigheid, gezien het beleid dat aan de Accijnsrichtlijn ten grondslag ligt.
- Vraag is wel of het Hof dit overneemt en wat dan de gevolgen precies zijn
- Dit vraagt, na de uitspraak, afstemming met DGFZ
NB: relatie: C-175/14, Ralph Prankl arrest
Zie r.o. 32:
Gelet op al het voorgaande moet op de gestelde vraag worden geantwoord dat de artikelen 7, leden 1 en 2, en 9, lid 1, van richtlijn 92/12 aldus moeten worden uitgelegd dat wanneer in een lidstaat binnengesmokkelde accijnsgoederen zonder het in artikel 7, lid 4, van die richtlijn genoemde geleidedocument worden vervoerd naar een andere lidstaat en daar door de bevoegde autoriteiten worden ontdekt, het de lidstaten van doorvoer niet is toegestaan ook accijns te heffen van de chauffeur van de vrachtwagen die het vervoer heeft uitgevoerd, omdat hij de goederen op hun grondgebied voor commerciële doeleinden voorhanden heeft gehad.
- Hoe moet dat in deze casus worden uitgelegd
- Is constatering achteraf?
210518:
Kern discussie;
NL als Lidstaat van doorvoer/ vertrek ?
- Van particulier via 67 AWR naar Particulier in 67 AWR
Zie Artikel 2e WA
1. Onverminderd artikel 2f wordt als uitslag tot verbruik mede aangemerkt het in Nederland, om aldaar te worden geleverd of gebruikt, voor commerciële doeleinden voorhanden hebben van accijnsgoederen die in een andere lidstaat reeds tot verbruik zijn uitgeslagen.
Zie onze eerdere discussies:
1. Goederen zijn bedoeld om NL uit te gaan?
Zie o.m. arrest door 5.1.2e is toegevoegd

2. Goederen hebben bestemming NL
Zie eerdere afspraken in Cg.
a. 5.1.2d
b. 5.1.2d
Zie ook verslag AAO
- 5.1.2e verwijst in reactie naar afstemming met de regio's:
Zie afspraken:
5.1.2d

NB: wie voert afstemming met FR?
Kernvraag: Wat is de aanleiding van de bespreking. Waar moet het overgaan?
5.1.2e
Wanneer is er sprake van voorhanden hebben
- Om af te leveren
- Zie 2e wet accijns en 33 RL
5.1.2e
- 33-4 RL niet geïmplementeerd?
- Tip: kijk naar nieuwe RL. Is het dan wel goed geïmplementeerd
Actie: 5.1.2e ?
Conclusie:
- Volgen nog steeds de memo van 5.1.2e
- 5.1.2e geen reden voor nu om een nieuw besluit
Komen wij in NL toe aan heffen zonder VAGD
- Bij bestemming NL?
NB: Memo 5.1.2e nog steeds valide
- Prankl arrest van later
Casus 67 AWR

5.1.2e
- Zie reactie
- Veraccijnsd vervoer
- Vo zegt VAGD moet erbij zijn?
5.1.2e: je komt niet aan de onregelmatigheid van 38RL toe
Vraag: Wat is er besproken, zie AAO
5.1.2e :
- Terechte vraag
- Gaat 5.1.2e na

21.05.03.03.06 GN Codes in DECO
Hoewel de deadline van 5.1.2e verstreken is toch maar even op de agenda
210430,5.1.2e : 5.1.2e vraagt nogmaals om met een accijnsbril kritisch te kijken naar de lijst welke voor DECO wordt opgesteld. Als bij invoer duidelijk is of accijns/verbruiksbelasting betaald moet worden; mogen de goederen niet via DECO worden aangegeven (conform besluit MT-D).
- Ik heb daarom nog een keer (zoals ook besproken in de CG vergadering en met dank aan 5.1.2e voor z'n input) een lijst opgesteld.
Mag ik jullie vragen om nog een keer naar deze bijlage te kijken? Er staan meer dan 100 GN-codes op 6 cijfer niveau op van accijnsgoederen en verbruiksbelastinggoederen welke 'aan de voorkant' in DECO worden geweigerd of juist zijn toegestaan om via DECO aan te geven (conform het MTD besluit).
Jullie opmerkingen verwerk ik en het geheel stuur ik uiterlijk 17 mei naar 5.1.2e
210503, 5.1.2e Is het ook niet mogelijk om te werken met de nieuwe NAC-codes , welke verplicht moet worden ingevuld als het op accijns-vb goederen gaat?
- Zie Informatieblad hierover van december 2019. (Bijgevoegd)
5.1.2e Ik heb even naar de minerale oliën gekeken. Dat even is niet genoeg want op MO gebied kleven nogal wat haken en ogen.
5.1.2e stelt; Als bij invoer duidelijk is of accijns/verbruiksbelasting betaald moet worden. Hoe leggen we dit uit? Voorbeeld: Als goederen onder de regeling 4500 door moeten gaan, kan dit dan wel of niet want hierover wordt niet betaald. Als ze zonder regeling 45 ingevoerd worden dan kan het zijn dat er betaald moet worden of dat er niet betaald hoeft te worden.
Daarbij gelden voor minerale oliën de volgende uitgangspunten:
1. GN-code voor accijnsgoederen (minerale olie) waarover betaald wordt is op 8-cijferig niveau (artikel 26 lid 2 t/m 8 WA) en niet op 6-cijferig niveau zoals in tabel
2. GN-code genoemd in artikel 25 lid 1 WA is een minerale olie dus accijnsgoed. Dit is op 4-cijferig maar ook op 8-cijferig niveau. Daarbij kan dit afhankelijk zijn van de bestemming als brandstof bij lid 1 letters a, f en j
3. Goederen bedoeld in artikel 25 lid 2 WA zijn minerale olie afhankelijk van de bestemming dus accijnsgoed. Is niet te koppelen aan GN-code.
4. 5.1.2d

De NAC codes zoals 5.1.2e aangeeft zijn wellicht bruikbaar.
- Maar dan heb je wel een overzicht nodig van GN-codes met daarachter de maatregel.
- Ik heb daar ooit naar gekeken zo'n 8 jaar geleden en toen was er een redelijk overzicht.
- Daarna ben ik er niet meer bij betrokken geweest.
- Het heeft toen dagen gekost om alles inzichtelijk te maken.
210504: 5.1.2d

- 5.1.2d

(1) Alleen de GN-codes waaraan onze WA met toepassing van artikel 26 en 27 WA rechtstreeks een accijnstarief koppelt technisch uitsluiten in DECO;
(2) de overige GN-codes niet technisch uitsluiten maar aan de gebruikers van DECO goed kenbaar maken dat als er om welke reden ook (bijv. bestemming) toch accijns moet worden afgedragen, deze niet via DECO mogen worden aangegeven.
- Er moet dan een aangifte in AGS (en straks DMS) worden gedaan.
En dan inderdaad hopen (en ik verwacht dat ook wel), dat er niet of nauwelijks problemen en discussies zullen ontstaan. 5.1.2e : De GN-codes die volgens de WA dienen te worden gebruikt, voor het bepalen van de verschuldigdheid wel/niet van accijns, zijn niet de actuele GN-codes uit het DTV.
- Zie artikel 1a, lid 1, letter m WA:
GN-code: de code, bedoeld in Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (PbEG 1987, L 256), zoals deze luidt op 19 oktober 1992 onderscheidenlijk, indien het minerale oliën betreft, op 1 januari 2018;
Is het niet zo dat DECO gebruik maakt van de actuele GN-codes uit het DTV en dat deze dan soms anders zijn dan hoe ze nu zijn benoemd in de WA?
210518:
Kern: heeft 5.1.2e voldoende info

21.05.03.03.07 e-AD's uitvoer
210512, 5.1.2e bijgaand (zoals toegezegd in de vorige vergadering) het memo m.b.t. de verbetervoorstellen openstaande e-AD's.
- Dit ter behandeling voor de vergadering van volgende week.
- Zo nodig kan ik toelichting geven.
Hoop op een hamerstuk.
Kern:
- Mooie praktische werkwijze beschrijving (bron: 5.1.2e
- Met de praktische werkwijze alternatief bewijs, schuren we langs de formele datum inwerkingtreding RL 202/ 262
- Prima
210518:
Zie voorstel versie 1
- Dank aan alle collegae die input hebben gegeven
- Nu duidelijkheid registratie KRM
- Praktische oplossing alternatief bewijs
- Zie ook update van de cijfers, inclusief 2020. Kunnen dus iets wijzigen
NB: vraag 5.1.2e over een specifieke vermelding
- Komt antwoord vanuit CUA op
Kern:
- Het hoe gaat vooral in afstemming CUA en regio
5.1.2e
- Pagina 3, achtergrond besluiten
- Wat is de materialiteitsgrens?
5.1.2e
- Term komt van ADR
- Hoe zij naar een foutmarge kijken
5.1.2e
- Voor ons minder relevant
- Wijzelf kijken naar gesloten of niet
5.1.2e
- Is prima voor BV om hier op in te gaan
5.1.2e
- Impact op organisatie, ad 1
- Zin loopt niet
- PD? = prestatiedialoog
DSC nu wel op lijstje, hoe verder de info?
- Loopt nu via CUA (niet in top 20)
- Handelen CUA wordt vastgelegd in KRM
Overall
- 5.1.2e : is goed om af te stemmen met de CUA
- 5.1.2e al 5 maanden bezig
- Kijkt welke afspraken op zijn plaats zijn
- Registratie in KRM erg belangrijk
Conclusie:
- Goed afstemmen dus
Afspraak
- als CUA wil gaan bewegen op oude zaken dan eerst afstemmen met de Vaco
Vervolg stappen memo
- Volgende week in Cg Toezicht
- Dan naar RG O&C
Vermoedelijk 1 juli werken conform de memo
- Gaan uit van de 4 maandstermijnen
Communicatie?
- Bedrijven informeren?
- Wat we doen is werk t.b.v. het bedrijfsleven
Vraag is hoeveel bedrijven er verrast worden
- 5.1.2e stemt af in het groepje
5.1.2e : tip: meenemen vanuit Toezicht

- Bedrijven wijzen op verplichtingen
5.1.2e duidt een mogelijke praktijk casus
- Vooral ingegeven vanuit oude ervaringen met bedrijven
- Hoe is bij hen het proces in de A/O beschrijving opgenomen
- Zicht op de bedrijven die 'veel' brieven van ons gaan krijgen
- Nadrukkelijk mee te nemen in de voorbereidingen op een AC
- Is onderdeel AGP vergunning
NB: e-AD uitvoer is dus apart proces. Er gaat ook bij ons het nodige fout
- Bijv niet opnemen in uitvoer batch
- Meldt dit aan 5.1.2e als je dit treft

21.05.03.04. Tabak
21.05.03.04.01 Teruggaaf accijns tabak bij inslag in AGP
Dit onderwerp ter discussie n.a.v. het infoblad (maart 2021) dat hoort bij de AGP vergunning.
Voor dit infoblad:
https://download.belastingdienst.nl/douane/docs/informatie_gebruik_vergunning_acc_goederenplaats_acc0901z16fd.pdf
Infoblad AGP:
5.4 Goederen ontvangen waarover al accijns is betaald: teruggaaf van accijns
Let op! Teruggaaf accijns voor tabaksproducten.
"*U mag de tabaksproducten waarvoor de accijns is betaald, alleen ontvangen als deze zijn voorzien van accijnszegels die door u zelf zijn aangevraagd. Als u een verzoek om teruggaaf doet, moet u de accijnszegels direct na ontvangst van de goederen in uw accijnsgoederenplaats onder ambtelijk toezicht (laten) vernietigen*."
• De laatste regel van deze infotekst kan ik niet plaatsen omdat ik niet kan ontdekken waarom dit zou moeten en/of waarop dit zou zijn gebaseerd.
Waarom kan een fabrikant zijn eigen uitgeslagen tabaksproducten niet (weder)inslaan in zijn AGP (met teruggaaf van accijns op de periodieke aangifte) en later als die producten nog verkoopbaar zijn, weer uit de AGP (met daarop nog steeds diezelfde zegel) uitslaan met betaling van accijns.
• Zo gebeurt het immers momenteel in de praktijk ook m.b.t. de zogenoemde retourverkopen en naar mijn idee is dat ook toegestaan.
Bovendien waarom zouden er ambtenaren aanwezig moeten zijn als de zegels die op de tabaksproducten aanwezig zijn in AGP worden vernietigd?
• Hierop is toch ook gewoon art 3, lid 3 URA van toepassing.
• Wij kunnen erbij zijn maar het is toch geen verplichting voor ons.
• Er is toch in de wet een duidelijk onderscheid tussen louter zegels vernietigen en tabaksproducten voorzien van zegels vernietigen. Voor tabaksproducten voorzien van zegels die men in de AGP wil vernietigen gelden toch dezelfde regels als voor bv bier dat in de AGP wordt vernietigd. In artikel 51, lid 5 URA is ook aangegeven als tabaksproducten waarop accijnszegels zijn aangebracht in overeenstemming met art 3, derde lid in een AGP onder ambtelijk toezicht worden vernietigd een afschrift van die mededeling tot vernietiging met specificatie bij de zegeladministratie moet worden gehouden.
Als die tabaksproducten dus niet met ambtelijk toezicht zijn vernietigd in AGP zullen ze die ambtelijke mededeling ook niet hebben.
• Dat geldt toch ook zo als bv bier in de AGP wordt vernietigd.
• Als we er wel bij zijn ambtelijke mededeling van die vernietiging in administratie anders op 'eigen' wijze aantonen.
• Dat we als douane veelal bij een dergelijke vernietiging (na afspraak) aanwezig zijn is prima maar maakt het naar mijn idee geen verplichting vanuit onze kant.
In de praktijk spelen dergelijke situaties veelvuldig:

• Deze 'veraccijnsde' tabaksproducten worden in de AGP ingeslagen. Er kan aangetoond worden dat voor die producten eerder accijns op aangifte is betaald dus kan hij de eerder betaalde accijns daarvoor ook netjes op de periodieke aangifte in mindering brengen op de accijns die in die periode verschuldigd is.
Ik weet niet waarom die zegels nu daarbij zouden moeten worden vernietigd.
• Uiteraard zullen die handelingen van die wederinslag in de zegeladministratie moeten worden opgenomen.

• Daar is via art 40, eerste lid, onderdeel g van de URA dan ook netjes rekening mee gehouden.
Als door deze AGP een andere afnemer wordt gevonden die deze gezegelde (retour)producten nog wel wil en/of kan verkopen worden deze weer gewoon uit de AGP uitgeslagen met betaling van de accijns.
• De AGP zal hierbij zelf natuurlijk wel extra op moeten letten dat hij zijn zegeladministratie met deze activiteiten in overeenstemming brengt (bij de wederinslag zegels weer opboeken die aanwezig zijn op producten en bij uitslag uiteraard weer afboeken waarbij de relatie met betaling blijkt).
Als hij zelf in eerdere instantie de zegels heeft aangevraagd en nu opnieuw uitslaat tot verbruik is dat naar mijn idee dus ook gewoon toegestaan.
• Artikel 93 WA wordt dan ook niet overtreden.
Kortom: naar mijn idee is er geen wettelijke bepaling die bij inslag van 'veraccijnsde' tabaksproducten in de AGP (uiteraard enkel waarvoor je zelf de zegels hebt aangevraagd) eist dat zegels moeten worden vernietigd.
210430, 5.1.2e : De verplichte vernietiging van de zegels zou hooguit van toepassing zijn op reeds geplakte, maar niet meer geldige zegels (oude tariefcode).
• Zolang het om geldige zegels gaat zie ik ook de noodzaak tot vernietiging niet.
5.1.2e De enige reden die ik kan bedenken is dat deze verplichting nog stamt uit de tijd (tot 1-6-2012) dat de zegels de waarde van het accijnsbedrag vertegenwoordigden, zie oud art. 76, eerste lid WA: "*Het bedrag aan accijns dat de accijnszegels blijkens de op de zegels aangebrachte gegevens vertegenwoordigen moet worden betaald bij de aanvraag om de accijnszegels*."
• Op grond van het toenmalige art. 51 URA kon op verzoek bij wederinslag van gezegelde producten de zegels o.a.t. worden vernietigd:
"Artikel 51 URA
• 1. Op verzoek van degene die de accijnszegels heeft aangevraagd, worden accijnszegels die zijn beschadigd of reeds zijn aangebracht op de verpakkingen of om sigaren die de accijnsgoederenplaats nog niet hebben verlaten onder ambtelijk toezicht vernietigd.
• 2. Het eerste lid is ook van toepassing op tabaksproducten die zijn uitgeslagen uit de accijnsgoederenplaats of binnen Nederland zijn gebracht indien de tabaksproducten door degene die de accijnszegels heeft aangevraagd, zijn teruggenomen."
210504, 5.1.2e : Eens met 5.1.2e . De tekst in het infoblad AGP moet aangepast worden:
5.4 Goederen ontvangen waarover al accijns is betaald: teruggaaf van accijns
Let op! Teruggaaf accijns voor tabaksproducten.
"*U mag de tabaksproducten waarvoor de accijns is betaald, alleen ontvangen als deze zijn voorzien van accijnszegels die door u zelf zijn aangevraagd. Als u een verzoek om teruggaaf doet, moet u de accijnszegels direct na ontvangst van de goederen in uw accijnsgoederenplaats opboeken in uw zegeladministratie behorende bij uw Toestemming accijnszegels aanvragen*."
De 'Procedure accijnszegels' aan te passen met achteraan punt 3:
Let op! Heeft u tevens een vergunning accijnsgoederenplaats en slaat u tabaksproducten, die door u eerder zijn voorzien van accijnszegels, wederin in uw accijnsgoederplaats dan moet u deze naast opname in de voorraadadministratie van uw accijnsgoederenplaats deze accijnszegels tevens opboeken in uw zegeladministratie.
• Eens?
210506, 5.1.2e : wat mij betreft prima 5.1.2e
5.1.2e : Eens 5.1.2e . Ik heb de informatiebladen bijgevoegd.
• Mochten er nog opmerkingen zijn m.b.t. de informatiebladen laat het mij weten dan pas ik ze aan.
Bij geen opmerkingen stuur ik ze door.
NB: zie bijgevoegde brochure met opmerkingen
Conclusie: de CG is het eens, vastleggen

21.05.04 Handhaving 21.05.04.01 Handhavingsplan 2022
Het is alweer april, dus de jaarlijkse ontwikkeling van het komende HHP staat te gebeuren.
• Hebben jullie onderwerpen voor het HHP 2022? Voel jullie welkom!
210427, 5.1.2e Hoi 5.1.2e
Er zijn veel kansen. Als voorbeeld:
5.1.2d

5.1.2d

• Wordt voortgezet.....
Aangezien de projecten allen tactische projecten zijn zullen die door het onderdeel van de douane waar de tactiek geplaatst is uitgevoerd kunnen worden.
210428, 5.1.2e : Ter info, ik heb dit onderwerp eerder bij 5.1.2e aangemeld.
-5.1.2d
210502,5.1.2e : Naast de onderwerpen die ik heb aangedragen wil ik echter ook nog wel aangeven welke onderwerpen we NIET in het HHP zouden moeten opnemen.
5.1.2d

- Wordt vervolgd

21.05.05 Jurisprudentie/nieuwe wetgeving
21.05.05.01 Uitspraak en hoger beroep afmelden verschil FAME en mededeling 61
Hebben we eerder behandeld op 05 okt 2020.
Beoordeling
5.1. De Rechtbank heeft in deze zaak op goede gronden, begrijpelijk en juist, haar beslissing genomen. Hieraan voegt het Hof het navolgende toe.
Volgens belanghebbende is FAME in wezen een verzamelnaam van een reeks producten: RME (Rapeseed Methyl Esters), SME (Soybean Oil Methyl Esters), UCOME, PME (Palm Oil Methyl Esters) en TME (Tallow Oil Methyl Esters). Meer
precies is volgens belanghebbende het tussen haar en [B B.V.] verhandelde product UCOME, vervaardigd uit afvalvetten en gebruikte frituurolie, en tevens gerangschikt onder GN-code 3826 00 10.
Waar het om gaat is dat de onder de accijnsschorsingsregeling vervoerde lading FAME dan wel UCOME, gerangschikt onder de GN-codes 3824 90 99, 3826 00 10 en 3826 00 90, volgens artikel 2, eerste lid, onderdeel h, en artikel 20, eerste lid, onderdeel h, van de Richtlijn energiebelastingen, geïmplementeerd in artikel 25, eerste lid, onderdeel j, WA, een accijnsgoed is
waarvan accijns van minerale oliën wordt geheven zodra komt vast te staan dat het product is bestemd om als verwarmings- of motorbrandstof te worden gebruikt.
Volgens belanghebbende staat op het moment van het lossen op de losplaats de bestemming van het product om als verwarmings- of motorbrandstof te worden gebruikt nog allerminst vast en zou accijnsheffing achterwege hebben moeten blijven.
5.2 Het onder verantwoordelijkheid van belanghebbende ingevulde e-AD toont dat sprake is van vervoer onder schorsing van accijns van een product met GN-code 3824 90 99. Het e-AD heeft dus betrekking op het vervoer van een accijnsgoed als bedoeld in artikel 25, eerste lid, letter j, WA. De Inspecteur mocht bij het opleggen van de naheffingsaanslag daarvan dan ook uitgaan. Op belanghebbende rust onder die omstandigheden de bewijslast dat desalniettemin geen of minder accijns is verschuldigd. Belanghebbende is met hetgeen zij heeft aangevoerd niet in de op haar rustende bewijslast geslaagd. De beschikbare gegevens wijzen uit dat FAME en de reeks producten die volgens belanghebbende onder de verzamelnaam FAME vallen steeds direct in verband zijn te brengen met biodiesel, een product dat is bestemd om als verwarmings- of motorbrandstof te worden gebruikt.

De definities van de GS en GN-coderingen noemen uitdrukkelijk biodiesel als karakter van het product; in de gedingstukken worden FAME en biodiesel naast elkaar geschreven. De Inspecteur heeft onweersproken gesteld dat expediteur [A] B.V. met name frituurvet en dierlijke vetten tot biodiesel verwerkt. Expediteur [A] B.V. staat bekend als bedrijf dat gebruikte frituurvetten in een volcontinu productieproces verwerkt tot biodiesel, die wordt vermarkt naar Noordwest- en Zuid-Europa. De 'Tankberekening 5002' van [B B.V.] duidt de productnaam als 'Biodiesel methylester'. Belanghebbende maakt met haar stelling dat de lading FAME niet uitsluitend is bedoeld voor biodiesel en mede voor cosmeticaproducten is te gebruiken, evenmin aannemelijk dat de lading FAME, anders dan volgt uit hetgeen zij heeft vermeld in het eAD, niet is bestemd voor motorbrandstof of verwarmingsdoeleinden.
5.3 Evenmin is belanghebbende met hetgeen zij heeft aangevoerd met betrekking tot de verliesnorm in de op haar rustende bewijslast geslaagd. De Accijnsrichtlijn 2008, richtlijn 2008/118/EG (artikelen 7, vijfde lid, en 37, tweede lid), regelt dat elke lidstaat zelf zijn regels en voorwaarden bepaalt voor het vaststellen van de verliesnormen. In dat kader heeft de staatssecretaris van Financiën de verliesnorm voor halfzware olie op 0,3% vastgesteld in geval van bulkvervoer per tanklichter van minerale oliën. Onder het begrip bulkvervoer wordt in dit verband verstaan: het vervoer per tanklichter, waarin een hoeveelheid van minimaal 5.000 liter of 5.000 kilogram per soort accijnsgoed in een tank of gedeelte van een tank wordt vervoerd (Beleidsregels accijnswetgeving, beleidsbesluit van de staatssecretaris van Financiën van 30 oktober 2017, nr. 2017/18920, Stcrt. 2017, 64300, § 5.8, geldig vanaf 1 januari 2018 tot 1 januari 2019).

Belanghebbende heeft met haar voor het Hof herhaalde betoog over de aard van FAME, (i) dat volgens haar vatbaar is en gevoelig voor meetonnauwkeurigheden, temperatuurschommelingen, verdamping, krimping en uitzetting, (ii) dat bij een lage temperatuur stolt, (iii) dat deels aan de wanden van de tanks en leidingen blijft kleven, (iv) dat onder hoge temperatuur dient te worden geladen, (v) dat weersomstandigheden van invloed zijn op de viscositeit, (vi) dat als het schip meteen na aankomst bij de loswal van [B B.V.] direct zou zijn gelost, het tekort binnen de verliesnorm was gebleven, en (vii) dat meer op zware stookolie lijkt dan op gasolie, niet onderbouwd en niet aannemelijk gemaakt dat het vastgestelde tekort na aflevering nog steeds als restlading in het schip aanwezig was dan wel moet worden geconcludeerd dat van een hogere verliesnorm moet worden uitgegaan dan volgt uit het beleid van de staatssecretaris van Financiën.
Verliezen die niet kunnen worden aangetoond, worden geacht te zijn uitgeslagen tot verbruik. Met wat belanghebbende overigens in beroep en hoger beroep heeft aangevoerd en aan stukken heeft ingebracht, heeft zij naar 's Hofs oordeel geen feiten en omstandigheden gesteld dan wel aannemelijk gemaakt, gelet ook op de uiteenzetting in het verweerschrift in hoger beroep, die een andere conclusie rechtvaardigen.
5.4. Het hoger beroep is ongegrond.
Beslissing
Het Gerechtshof bevestigt de uitspraak van de Rechtbank.

Mooie uitspraak voor ons en dan met name over het bestemmingscriterium voor FAME

21.05.06.01 Handboek Accijns, onderdeel 60.10.00, punt 2.6.4
5.1.2e: Ik weet dat bovengenoemd onderdeel op "in bewerking staat" maar toch heb ik hierover een vraag.
• Bij punt 2.6.4. staat o.a. onder het kopje "Uitzondering":
Het verbod om laag belaste gasolie in de brandstoftank voorhanden te hebben geldt in het algemeen voor alle pleziervaartuigen.
• Hierbij is het niet van belang waar het vaartuig zijn thuishaven of vaste ligplaats heeft.
• In een aantal lidstaten is het echter nog toegestaan om voor de pleziervaart gekleurde gasolie in te nemen.
• Daarom mogen pleziervaartuigen zonder thuishaven of vaste ligplaats in Nederland de gekleurde gasolie die bij binnenkomst in Nederland in de normale brandstoftank aanwezig is, opgebruiken.
• Dit geldt ook voor Nederlandse pleziervaartuigen die na een verblijf buiten Nederland het land weer binnenkomen.
De rechtvaardiging van de aanwezigheid van laag belaste gasolie in de brandstoftank moet met bewijsmiddelen worden aangetoond. Buitenlandse bonnen worden alleen maar geaccepteerd als zij niet ouder zijn dan 1 jaar, en er moet duidelijk op vermeld staan bij welke firma er getankt is.
- Vraag: Waar is dit op gebaseerd?

Het staat niet zo beschreven in het HB Accijns dat dit gelinkt is aan het memo VK, welke niet meer van toepassing is per 1-1-2021 i.v.m. de Brexit.
• Hiervoor gelden toch gewoon de herkomstbepalingen vanuit onze nationale accijnswetgeving en daar lees ik dat niet terug.
210427, 5.1.2e: Ik denk dat we 2 discussies aan het voeren zijn die op hetzelfde neerkomen. Buiten reik

We zijn tijdens het laatste overleg van de CG akkoord gegaan met het standpunt van 5.1.2e .
• Dat betekent dat er vrijstelling wort verleend voor de brandstof die zich aan boord bevind van pleziervaartuigen die Nederland binnenkomen.
• Als in het land waar het pleziervaartuigen vandaan komt rode olie gebunkerd kan worden dan mag die ook in de tank zitten. 5.1.2d .
• Hetzelfde geldt voor de landbouwvoertuigen die in België tanken.
Als een pleziervaartuig in Nederland aanwezig is en er wordt rode olie aangetroffen in de bunkertank dan is er geen situatie meer van het aantreffen bij binnenbrengen.
• Maar de rode olie zal dan nog steeds aanwezig zijn.
• Daarom is destijds gekozen voor de oplossing zoals omschreven in de bijdrage van 5.1.2e.
• Die termijn van een jaar staat nergens in de wetgeving.
• Die is gegeven als een soort handvat voor de collega's die de controle doen.
Maar 5.1.2e, wat is hier nu eigenlijk het probleem?
210429, 5.1.2e Ik stel deze vraag n.a.v. een opgesteld regionaal draaiboek en een vraag hierover van mijn 1e lijns-aanspreekpunt accijns bij FT.
• N.a.v. onze laatste CG-bijeenkomst heb ik bij hem de 3 mogelijke van toepassing zijnde situaties aangeleverd.
• Hij vraagt nu hoe dat zit met die bon van niet ouder dan 1 jaar en omdat dit ook in het HB accijns staat heb ik deze vraag gesteld.
Hoe kun je een handvat geven dat de bon niet ouder mag zijn als 1 jaar? Hoort hier dan geen beleidsbesluit aan ten grondslag te liggen?
• Ik dacht dat dit alleen was toegestaan in relatie tot het memo pleziervaartuigen komende uit de VK.
5.1.2e 5.1.2e, zoals 5.1.2e al aangeeft is die termijn van een jaar nergens genoemd.
• Ik vermoed dat deze destijds gehanteerd is n.a.v. de overgangstermijnen die we begin 2013 hanteerden toen het gebruik van rode olie (anders dan voor commerciële scheepvaart) werd afgeschaft maar hard is die termijn natuurlijk niet.
Als je nu rode olie aantreft is het in beginsel fout tenzij er een herkomstbewijs wordt verstrekt waaruit blijkt dat elders is getankt waar dat wel is toegestaan.
• Net zoals bij de agrarische voertuigen mogen ze die tankinhoud dan 'opgebruiken' (arrest Meiland Azewijn).
• 5.1.2d
5.1.2d
.
Zoals je terecht stelt is dat hoofdstuk van het handboek nog in bewerking en zal het er inderdaad destijds als een soort handvat ingezet zijn.
• Ik denk dat we die termijn voor de te publiceren versie ook beter kunnen verwijderen.
Zoals gezegd hanteerden we in 2013 een overgangstermijn op basis van de Wet uitwerking fiscale maatregelen begrotingsakkoord 2013 (het overgangsrecht):
• Er was toen bepaald:
"*In afwijking van artikel 91, tweede lid, van de Wet op de accijns wordt tot en met 30 juni 2013 toegestaan dat halfzware olie en gasolie die zijn voorzien van bij ministeriële regeling voorgeschreven herkenningsmiddelen of bestanddelen daarvan bevatten, ook in andere tanks dan tanks als bedoeld in artikel 91, tweede lid, onderdelen a tot en met c, van die wet, niet zijnde brandstoftanks van motorrijtuigen op de weg en van pleziervaartuigen, voorhanden zijn.*
• *Voor de periode van 1 juli 2013 tot en met 31 december 2013 kan de inspecteur dit toestaan in naar behoren gerechtvaardigde gevallen*."
In dit overgangsrecht werd de termijn genoemd "t/m 31 december 2013" zijnde 1 jaar (vanaf 01-01-2013) na de inwerkingtreding van de afschaffing van het gebruik van rode olie in de meeste situaties.
• Ik vermoed daarom dat de maximum hierbij gebruikte overgangstermijn van een jaar mede als basis heeft gediend voor de opname in het handboek van de 1 jaarstermijn van het hier bedoelde herkomstbescheid.
Kern: er is nu een antwoord op de vraag van 5.1.2e maar zie vooral ook de door mij eerder gestelde vragen:

- Blijft dit hoofdstuk in HA
- Kan de ‘blokkering’ eraf
- Wie herschrijft het, afstemming met Toezicht
5.1.2e:
- Met recht de vraag of het hoofdstuk toevoegt
- Blokkering kan eraf
Besluit:
- Hoofdstukken kunnen weg
- Wel beoordelen of men zaken wil overhevelen naar eigen hoofdstuk
- Actie: Allen op basis van je eigen hoofdstuk Hst. herschrijven?5.1.2e

21.05.06.02 Quark
Zie eerdere mededeling ander systeem
-5.1.2e heeft zijn ongenoegen al gedeeld
- Nog niks gehoord
Buiten reikwijdte verzoek

21.05.07. Aantekeningen CG 13 april 2021
Reageren 14 dagen na verschijnen

21.05.08 08. Rondvraag
5.1.2e
5.1.2d

5.1.2e
5.1.2d

5.1.2d

5.1.2e : vraag NAC op 21.06. Zie upload. Cg akkoord, geen NAC code

09. Evaluatie en Sluiting

Conceptverslag Coördinatiegroep accijns van dinsdag 15 juni 2021, nr. 21.06, via Webex
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e
5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De materiedeskundigenvan het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

21.06.01 Opening en vaststelling agenda.
Onderwerp:
Lijndienst/ferry en van boord komende accijnsgoederen
- In voegen als 03.03.06

ECLI:EU:C:2021:473,C-279-19 Arrest Hof van Justitie
- In voegen als 05.04

21.06.02. Mededelingen
21.06.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's
21.06.02.01.01 CUA
Aan de slag met de nieuwe aangifte systemen
- 5.1.2d
- Is vooral op betaling

Zorgpunt:
- Probleem inloggen DigiD
- Feitelijk geen geldig BTW nummer
- Zou een technisch probleem kunnen zijn vanwege BSN loos nummer

21.06.02.02 Overige mededelingen
21.06.02.02.01 MijnDouane en DAA, DON en DKF
- Overall prima nieuwe applicaties
- De terechte feedback op de interne communicatie
- Uiteindelijk gaat het over hoe je ermee kunt werken
- 5.1.2d
- Wel regionaal nodig voor proces B&B
- Komt overleg IM, CUA en 5.1.2e

Wordt vervolgd
- Mogelijk autorisatie DBA?

NB: DOI voor de nieuwe systemen niet meer van toepassing
5.1.2e
- Volledige helderheid aan wat we aan inzichten en dergelijke hebben volgt nog

NB: tekstaanpassingen zijn eenvoudig door te voeren

21.06.02.02.02 Terugkoppeling uit collegiaal beraad met DGFZ
- 10 juni eerste overleg geweest, 17 juni vervolg

Gesproken over
1. Uitbreiding kring der belastingplichtigen Wvad
   a. Wordt overgenomen

   b. NB: kent wel lang termijn vanwege gelden afspraken rondom implementatie nieuwe wetgeving

2. Verkoop op afstand en verbruiksbelasting
   a. Zie discussie in onze Cg
   b. Vanwege belang concurrentievervalsing binnen EU
   c. DGFZ gaat het nader onderzoeken, ook in relatie tot OB

3. Teruggaaf verbruiksbelasting
   a. Zie ook onze eerdere discussie bij R4cruises
   b. Echter, zie tekst niet WA (71e vervalt?)
   c. Voor EU geldt ook dat er geen verplichting voor teruggaaf accijns is
   d. Wordt in zijn geheel, WA en Wvad bekeken. Wil NL doorgaan met teruggaaf

4. Optie Wvad aanpassen naar suikergehalte
   a. Oriëntatie op opties

5. De implementatie van de 3 richtlijnen
   a. Problematiek 4 verschillende data
   b. Nog veel op te leveren qua regelgeving
   c. Optie faseren wordt nu besproken
   d. Vanuit Cg wederom aanbod gedaan om bijdragen te leveren

6. GCG en GCA, vergunning light
   a. Hoe zien we dat
   b. Welke voorwaarden
   c. Wat wil de opdrachtgever

7. Bvo (bewijs van ontvangst) bij brengen onder accijnsschorsingsregeling (inslag AGP)
   a. Wel/ niet eerst dagaangifte
   b. Discussie wordt vervolgd

8. Stavaza nieuwe WA
   a. Afgelopen vrijdag MR
   b. Afstemming RvS (Raad van State)
   c. Komt behoorlijke tijdsdruk

21.06.02.02.03 Vergunningplicht tabaksmachines
Inmiddels staan de vergunningen in GDC, dus bij afgifte van deze vergunningen hoeft niet meer gebruik te worden gemaakt van het Word-model. S.v.p. de collega's van vergunningenbeheer inlichten.

03. Helpdeskvragen

21.06.03.01 Minerale olie
21.06.03.01
21.06.03.02 Alcohol/VB
21.06.03.02.01 Fysiologische werking medicinaal?
5.1.2e stelt de vraag of een fysiologische werking van een drank een medicinaal karakter kan hebben.

Beoordeling
We passen de memo beschrijving van limonade volgens artikel 9 WVAD toe zoals afgesproken tijdens de vergadering van de CG van 9 oktober 2018:
“18.07.03.02.02 Notitie limonade

Dit is een vervolg op het agendapunt 18.06.03.02.03. Er is gereageerd op beide memo's. De vraag van het Tafeltje aan de CG is of deze beschrijving van limonade, die vooral is geschreven voor de collega's van FT, volstaat.

- *Moeilijk punt is de medicijn-achtige; de beoordeling of een product een medicinaal karakter heeft moet voor elk geval apart worden beoordeeld. Er is gekozen voor aanhaken bij de geneesmiddelenrichtlijn met verwijzing naar het VGEM-handboek voor zowel medicijnen als de werkzame stoffen.*
- *De CG is met nog wat aanpassingen akkoord met het voorstel."*

Specifiek v.w.b. de verbruiksbelasting zijn er wel 2 uitspraken, beiden van Rechtbank Noord Holland die tenminste het 'dorstlessend karakter' niet relevant vinden (geen wettelijk criterium) en ook m.b.t. de tekst medicinale dranken in de MvT een duidelijk standpunt innemen.

Zie zaak 67 AWR (15/5250 van 5-12-2017) waarnaar 5.1.2e eigenlijk ook al verwijst omdat die al in de memo bij die vergaderstukken was genoemd maar nog van recentere datum de zaak 67 AWR 17/3656 van 28-01-2020.
Wel blijft het een 'rottige' materie omdat we, ook daar is eerder al eens naar verwezen, nog een arrest HR van 11-11-2016 nr 15/03115 hebben waarin v.w.b. de toepassing van post a6 van tabel 1, een uitleg wordt gegeven van het begrip geneesmiddel op basis van de Geneesmiddelenrichtlijn. Het product van 5.1.2e gaat echter over de VB (niet accijns) dus lijkt het me dat we met beide (meest recente) hier boven genoemde uitspraken op dit gebied wel uit de voeten zouden moeten kunnen v.w.b. een dergelijk product.

5.1.2e: Van een product waarvan wordt beweerd dat het een fysiologische werking heeft, kan niet zonder meer worden gesteld dat dat product een medicinaal karakter heeft. Fysiologie is de biologische wetenschap die de levensverrichtingen (zoals de stofwisseling) van organismen bestudeert. De fysiologische werking van een product is dus gericht op het bevorderen van de algehele gezondheid: je fit en vitaal voelen. Het Hof Arnhem heeft in haar uitspraak van 3 juli 2007, 05/00114, bepaald dat als een drank de algehele gezondheid beoogt te verbeteren, dat onvoldoende is om daaraan het duidelijke karakter van een medicijn toe te dichten. De conclusie is dat aan zo'n product geen medicinaal karakter kan worden toegekend, waardoor het als een limonade moet worden aangemerkt. En dan de vergelijking met hoestdrank. Eigenlijk wil ik daarvan wegblijven, want die staat weliswaar in de MvT genoemd, maar wekt steeds verwarring. Desalniettemin: hoestdrank neem je in bij structurele, zware hoest. En dat is geen normale, gezonde situatie waarin het lichaam verkeert, maar een ziekelijke aandoening. Aan een hoestdrank zou misschien daarom een medicinaal karakter kunnen worden toegekend. Maar aan een drank die alleen de algehele gezondheid beoogt te verbeteren kan dat medicinale karakter niet met recht worden toegekend. De vergelijking tussen een hoestdrank en een drank die slechts (beweerdelijk) een fysiologische werking heeft gaat dus mank.

Conclusie
De fysiologische werking van de drank heeft geen mediciaal karakter in de zin van de WVAD. De CG is het eens.

21.06.03.03 Formaliteiten
21.06.03.03.01 Thema teruggaaf art. 72 WA
5.1.2e schetst de voortgang. 5.1.2e heeft afgestemd met 5.1.2e ; vanuit ODB geen reacties op onze stukken. Het inhuren van de printstraat in Apeldoorn heeft nogal wat voeten in aarde, wordt nu opgestart. Met het versturen van de brieven aan alle accijns/VB-vergunninghouders en de publicaties in- en extern hebben we iedereen in kennis gesteld.

21.06.03.03.02 Matiging zekerheid bij AEO
V.w.b. de solvabiliteit heeft de CG Toezicht een handreiking gemaakt. Die zit bij deze bijdrage, samen met een stuk uit ATD. Is het wenselijk om op elkaar aan te sluiten?
NB: handreiking ziet op hoe het AEO criterium 'bewijs van financiële solvabiliteit' moet worden beoordeeld. Vraag is of het voor 5.1.2e in te passen is in de memo waar hij mee bezig is
Afspraak: 5.1.2e neemt het mee in de werkgroep, wordt vervolgd.

21.06.03.03.03 Invoer met onvolledige aangifte

67 AWR

Voor het stuk brengen in het vrije verkeer wordt een onvolledige (vooraf)aangifte gedaan die voor de aankomst van het schip al ingediend wordt. Op het moment van aankomst van het schip volgt het aanbrengbericht. Op dat moment start het losproces en de overbrenging van het butaan naar de toegewezen tank (AGP). Na het lossen worden, middels een meetrapport, de definitieve volumes en gewichten doorgegeven waarna de aanvullende aangifte wordt gedaan die aansluit op de onvolledige aangifte. Het probleem betreft in deze situatie de gegevens op het e-AD.

De gewichten zijn op het moment van invoer nog niet bekend en er kan dus ook geen juiste hoeveelheid op het e-AD worden vermeld. Bij invoer (brengen in het vrije verkeer met code 4500) moet een e-AD worden opgemaakt om het product onder schorsing van accijns te brengen. Doet men dat niet dan is er sprake van 'uitslag tot verbruik' (art 2-1-d Wet op de accijns) hetgeen leidt tot verschuldigdheid van de accijns. Nu bestaat er via art 2, lid 9 UBA de mogelijkheid om de gegevens van de geadresseerde achterwege te laten op het e-AD maar voor gewichten/ hoeveelheden bestaat daar in beginsel geen mogelijkheid voor.

67 AWR

Beoordeling
Nu is er in het Handboek EMCS in onderdeel 2.00.00 (bij <schermen> onder 2.1.6 onder <D>) hierover het volgende vermeld:
"*Bij bulkgoederen kan het voorkomen dat op het moment van indiening van het voorlopige e-AD de exacte hoeveelheid niet bekend is. In dat geval bepaalt u de hoeveelheid door middel van schatting. Als bij belading van het vervoermiddel blijkt dat de werkelijke hoeveelheid afwijkt van de hoeveelheid die is vermeld in het e-AD, dan moet u het e-AD annuleren als de goederen nog niet vertrokken zijn . Zie “Annulering van een e-AD” in dit onderdeel van dit handboek voor nadere uitleg. U moet dan een nieuw voorlopig e-AD indienen met de juiste hoeveelheid. Als de goederen al zijn vertrokken dan kan het e-AD niet worden geannuleerd, maar moet een verslag van een bijzonder voorval worden opgemaakt. Zie onderdeel 4.00.00 van dit handboek voor nadere uitleg."*
Voorts is onder punt 1.5 van onderdeel 4.00.00 van het HB EMCS vermeld:

- *"Indien zich tijdens het vervoer een situatie voordoet waardoor de op het e-AD vermelde gegevens niet meer overeenstemmen met de feitelijke situatie dient u dit als bijzonder voorval te melden bij de douane.*
- *Hierbij valt bijvoorbeeld te denken aan het teloorgaan van (een gedeelte) van de lading, overlading, schade etc.*

U zult minimaal moeten aangeven:

- *Wat er precies is gebeurd.*
- *Welke goederen zijn gestolen of teloor gegaan. (welk artikel nummer en welke hoeveelheid)*
- *Op welke datum het bijzonder voorval heeft plaats gevonden.*
- *Waar het bijzonder voorval heeft plaats gevonden (Plaatsnaam en adres)*
- *Welk bewijs u hierover kunt aanleveren (Bijvoorbeeld: Een politierapport, aangifte bij de Politie).*
- *Deze bewijzen meesturen.*

Tijdens kantoortijden (ma-vr 08.00 uur – 17.00 uur) kunt u het bijzonder voorval melden bij de Centrale Unit Accijns (CUA), telefoonnummer (088) 154 61 00.

- *Buiten kantooruren kunt u het bijzonder voorval melden bij de landelijke Meldkamer van de Douane, telefoonnummer (088) 151 44 44.*

Vervolgens wordt dit, via EMCS, als een bijzonder voorval gemeld aan de lidstaat van vertrek en de lidstaat van aankomst.

- *De vermelde verzender en de vermelde geadresseerde in het e-AD krijgen beide het bericht "Verslag bijzonder voorval ontvanger/verzender" (IE 840) via EMCS toegestuurd, indien er gebruik wordt gemaakt van eigen software (system-to-system).*
- *U krijgt dit bericht niet als u gebruik maakt van het PD."*

Hoe e.e.a. als bijzonder voorval bij de douane dient te worden gemeld is ook nog te vinden in onderdeel 10.00.00 onder punt 3 (meldkamer douane) van het handboek EMCS.

Vraag:
Gaan we hier ook zo mee om? Een andere mogelijkheid lijkt er niet te zijn of het moest zijn dat ze bij invoer niet de code 45 00 gebruiken maar 40 00 en dan gewoon de accijns via de vereenvoudigde invoeraangifte betalen en deze vervolgens bij inslag in de AGP weer terugvragen/verrekenen op AGP aangifte, maar dat lijkt toch ook wel erg omslachtig.

Beoordeling
Een casus waarbij duidelijk douaneprocedures en accijnsprocedures niet op elkaar aansluiten.

5.1.2d

5.1.2d

Er is eigenlijk een hele simpele oplossing.
Er wordt eerst een voorlopig e-AD opgemaakt met een geschatte hoeveelheid. Gevolg: het vervoer is gedekt. Na het lossen (en dus de meting) wordt dit eerste e-AD geannuleerd en vervangen door een e-AD met dezelfde hoeveelheid die ook in de douaneaangifte wordt opgenomen als deze aangevuld wordt (met de aanvullende aangifte). De GA verwijst bij het geannuleerde e-AD in zijn administratie naar het nieuwe e-AD. 5.1.2d

Nadeel: het lijkt wettelijk niet toegestaan: Annuleren mag je slechts als de partij nog niet is vertrokken dus om dit als officieel antwoord vanuit onze kant te geven gaat te ver. Art 2 lid 7 UBA bepaalt immers dat de vergunninghouder (GA) het e-AD mag annuleren zolang de overbrenging nog niet is aangevangen. Dat is dus wel het geval dus kun je formeel ook niet meer annuleren.
En een voorlopig e-AD moeten we hier ook niet zien als een e-AD met voorlopige gegevens volgens mij. Bij een e-AD betekent dat slechts dat de vermelde gegevens worden gevalideerd en het daarna via EMCS als e-AD (IE801) wordt omgezet zodat belanghebbende het daadwerkelijk kan gaan gebruiken voor verzending (status geaccepteerd).

Artikel 4 VO 684/2009

- Annulering van het elektronische administratieve document

1. De afzender die het in artikel 21, lid 7, van Richtlijn 2008/118/EG bedoelde elektronische administratieve document wil annuleren, vult de velden van het voorlopige annuleringsbericht in en dient dit bericht bij de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van verzending in. Het voorlopige annuleringsbericht moet voldoen aan het bepaalde in tabel 2 van bijlage I bij deze verordening.

- Artikel 21, lid 7 van Richtlijn 2008/118 luidt:

7. De afzender mag het elektronische administratieve document annuleren zolang de overbrenging nog niet is aangevangen overeenkomstig artikel 20, lid 1.

- En zoals al eerder aangegeven is art 21, lid 7 RL 2008/118 geïmplementeerd in art 2 lid 7 UBA.

Veel van dit soort bedrijven hebben zowel een particulier douane-entrepot als een AGP op dezelfde locatie en maken dan gebruik van het achterwege laten van het e-AD als bedoeld in artikel 39 UBA. Zij kennen dit soort problemen dan niet.

Conclusie
Wellicht bestaat er de mogelijkheid om uitsluitend een dergelijke goedkeuring te geven als, zoals nu het geval is, de douane- en accijnsprocedures niet parallel lopen.

- Het zou inderdaad wel aardig zijn als we m.b.t. dit soort situaties ook via een normale weg EBU kunnen hanteren.

Artikel 4 VO 684/2009

- Annulering van het elektronische administratieve document

1. De afzender die het in artikel 21, lid 7, van Richtlijn 2008/118/EG bedoelde elektronische administratieve document wil annuleren, vult de velden van het voorlopige annuleringsbericht in en dient dit bericht bij de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van verzending in. Het voorlopige annuleringsbericht moet voldoen aan het bepaalde in tabel 2 van bijlage I bij deze verordening.

- Artikel 21, lid 7 van Richtlijn 2008/118 luidt:

7. De afzender mag het elektronische administratieve document annuleren zolang de overbrenging nog niet is aangevangen overeenkomstig artikel 20, lid 1.

- En zoals al eerder aangegeven is art 21, lid 7 RL 2008/118 geïmplementeerd in art 2 lid 7 UBA.

NB Op de formele vraag is het formele antwoord gegeven.

21.06.03.03.04 Temperaturen

Een vraag over bevindingen van FT:
"Het aantal bevonden liters MO moet je ingevolge de wet herleiden naar liters 15 gr. C. Om dat te kunnen doen heb je de temperatuur van de gasolie in de bunkertank nodig. Die is door technische oorzaken eigenlijk niet goed te bepalen, vandaar dat de vaco's accijns hebben besloten dat je de gasolie op 30 gr. C. stelt en van daaruit gaat terug rekenen naar 15 gr. C. De temperatuur- aanname van de Douane wordt in rechte door advocaten bestreden met de stelling dat het in de machinekamer veel warmer is waardoor ook de gasolie een hogere temperatuur heeft dan 30 gr C. En dus het aantal liters - en daarmee de naheffingsaanslag - te hoog is vastgesteld. De Procureur-Generaal zegt nu dat de Douane die stelling, namelijk dat de temperatuur in de machinekamer hoger is dan 30 gr. C., feitelijk moet onderzoeken en weerleggen, anders is het gelijk aan de belanghebbende.
Dit lijkt juridisch bezien een juist standpunt en volledig in overeenstemming met de regels van ons bewijsrecht.
67 AWR

Het verzoek is om hier EBU van maken:

- *Waar gaan we vanuit en wat willen we dat gemeten wordt.*
- *Als dat helder in de CO vermeld wordt, of op het controleformulier scheelt dat weer uitleg."*

De reactie:

"*Medewerkers Team AMBI / MO van Douane Rotterdam Haven FTO gaan bij het bevinden van onregelmatigheden bij controles van bunkertanks van binnenvaartschepen uit van de door de VACO's afgesproken temperatuur van 30 gr. C.* 67 AWR

Opmeringen
67 AWR

Conclusie
De vergadering is akkoord met de afgesproken temperatuur, 30 gr.

21.06.03.03.05 Berekening zekerheid bunkerhandelaar
In 2007 is er discussie geweest binnen de toenmalige kennisgroep accijns over de wijze van berekenen van de zekerheid bij bunkerhandelaren. In art 22 URA staan de componenten genoemd die moeten worden betrokken bij de bepaling van de hoogte van de zekerheid. Eén van die componenten is de gemiddelde uitslag tot verbruik in een aangiftetijdvak. Zoals destijds is aangegeven zal de berekende zekerheid (te) laag zijn als voor de genoemde component wordt uitgegaan van de afdracht van accijns over een aangiftetijdvak aangezien de bunkerhandelaar in principe met vrijstelling uitslaat en het af te dragen bedrag dus nihil zal bedragen.

Voorgesteld is toen om te kijken naar de accijnswaarde van de uitgeslagen gasolie en die verschuldigd zou kunnen worden als de goederen niet hun vrijgestelde bestemming bereiken. Onduidelijk is welk standpunt uiteindelijk is ingenomen omdat de voorgestelde berekeningswijze voor de bunkerhandelaren zou betekenen dat ze een veelvoud van de tot dan toe gestelde zekerheid zouden moeten stellen. (Was eerst gebaseerd op de uitslag op een dag i.p.v. de gemiddelde uitslag per aangiftetijdvak). Ook in het HA staat het niet vermeld.

Hoe gaan we hier mee om?

Beoordeling
Als het de vergunning fictief AGP bunkerhandelaar betreft: Sinds 2007 is er wel wat veranderd bij deze vergunning. De discussie van toen is dan ook niet meer nodig.
Wat is er veranderd sinds 2007?
- Zo heeft de bunkerhandelaar wel een gemiddelde voorraad.
- De voorraad is wat gemiddeld onderweg is met het transportbescheid.
- Ook kan de fictief AGP bunkerhandelaar bijvoorbeeld verzenden met een e-AD.
- Dit was er dus nog niet in 2007.

Voor de berekening van de zekerheid kun je dus een aantal componenten van artikel 22 URA berekenen.
- Uitslag tot verbruik is alleen toegestaan met vrijstelling artikel 66 WA.

- Uitslag tot verbruik met betaling is niet toegestaan tenzij er sprake is van een onregelmatigheid.
- Voor uitslag tot verbruik zie je dan ook dat vrijwel altijd maandelijks een nihilaangifte wordt gedaan.

De accijnsbelang kun je dus berekenen voor de letters a,c en d van artikel 22 lid 2 URA terwijl het accijnsbelang voor letter b. nihil is.

Als het een reguliere bunkerhandelaar (dus niet fictief) AGP betreft, zal dat voor de discussie waarschijnlijk weinig uitmaken als een regulier AGP en een fictief AGP over dezelfde faciliteiten kunnen beschikken. Een regulier AGP kan dus wel uitslaan tot verbruik met betaling van accijns. Als hij alles met vrijstelling van accijns uitslaat tot verbruik (waarschijnlijk met gebruikmaking van de uitstulpingsregeling) heb je voor dat onderdeel dus geen accijnsbelang.

De CG is het niet eens: Uitslag met vrijstelling wel meetellen? M.a.w., als je leest wat er in de aanhef staat? Dus “kan worden”. En zie ook lid 2, ook een potentiële claim.

Conclusie:
- Vergadering is het dus niet eens voor deze casus met een fysieke AGP
- Dan wel letter b meenemen
- Is gebruikelijk
- Doen we ook met een vrijstellingsvergunning

NB: Bij fictief AGP
- Geen locatie
- Geen uitslag tot verbruik
- Vandaar dan anders

NB:
- 4.7 is specifiek gemaakt voor gedenatureerd

Dat bevestigt bij andere situaties wel.

21.06.03.03.06 Lijndienst/ferry en van boord komende accijnsgoederen
De vraag gaat over het van boord halen door bemanningsleden van accijnsgoederen die met vrijstelling van accijns zijn geproviandeerd als bedoeld in artikel 66a, lid 1 WA bij lijndiensten/ferry's.
67 AWR

Kenmerk van de vrijstelling is dat gebruik aan boord is vrijgesteld. Het HA geeft het voorbeeld van de ferry naar het VK. Bekend is dat dit na de Brexit het verkeerde voorbeeld is. Maar er zijn toch nog meer schepen die over zee naar een andere lidstaat varen. Denk hierbij aan wat in douanetermen wordt genoemd: de lijndienst. De douanewetgeving beschouwt de lijndienst als een gebied in het douanegebied. Op het moment dat de lijndienst het douanegebied weer binnenkomt zijn alle goederen aan boord Uniegoederen, tenzij ... (Dit tenzij is bijvoorbeeld wanneer een zending onder T1 binnenkomt). Dit heeft als gevolg dat ook de zich aan boord bevindende accijnsgoederen Uniegoederen zijn waarop de douanewetgeving niet meer van toepassing is.

Praktijk is dat niet alle met vrijstelling geproviandeerde accijnsgoederen aan boord worden verbruikt. Bemanningsleden komen met deze accijnsgoederen van boord. Al dan niet in opdracht van de kapitein. Dit roept de vraag op hoe we hierop acteren vanuit de accijnswetgeving. Is er een belastbaar feit? Zo ja, wie is (of zijn) belastingplichtige(n).
Wanneer we dat helder hebben, kunnen we hiermee gericht FT / DLTC / ? bedienen.

- definitie lijndienst: artikel 1, lid 45 GVo: lijndienst: een dienst waarbij goederen per schip worden vervoerd uitsluitend tussen EU-havens en het schip van of naar geen enkele plaats buiten het douanegebied van de Unie of in een vrije zone in een EU-haven vaart of een dergelijke plaats aandoet;

“7 Vrijstelling van accijns bij proviandering
7.1 Vrijstelling accijnsgoederen voor schepen en luchtvaartuigen
https://belastingnet.belastingdienst.nl/common/images/icon_permalink.gif

Vrijstelling van accijns kan worden verleend voor accijnsgoederen die worden gebruikt aan boord van schepen en luchtvaartuigen in het verkeer van Nederland naar een andere lidstaat. Voor schepen geldt als extra voorwaarde dat ze niet over binnenwateren naar een andere lidstaat mogen varen. De vrijstelling wordt dus alleen verleend voor schepen die over zee naar een andere lidstaat varen, zoals de ferryschepen met een dienstregeling met het Verenigd Koninkrijk.
In de praktijk wordt het leveren van deze accijnsgoederen ook wel provianderen genoemd (WA, artikel 66a, lid 1). De accijnsgoederen waarvoor deze vrijstelling kan worden verleend zijn:
Bier, wijn, tussenproducten, overige alcoholhoudende producten, tabaksproducten.

Deze vrijstelling heeft betrekking op andere accijnsgoederen dan de in artikel 66 van de WA bedoelde minerale oliën. Het gaat om accijnsgoederen die worden gebruikt aan boord van schepen en luchtvaartuigen en dus niet om minerale oliën die worden gebruikt voor de aandrijving van schepen of als scheepsbehoefte aan boord van schepen dan wel worden gebruikt voor de voortstuwing van luchtvaartuigen.

De vrijstelling is van toepassing bij uitslag tot verbruik.
7.2 De provianderingverklaring bij uitslag uit AGP
In alle gevallen van proviandering met vrijstelling van accijns moet door of namens de eigenaar (exploitant) van het schip of luchtvaartuig (dus ook de buitenlandse eigenaar) een verklaring worden ondertekend, opgemaakt door de vergunninghouder van de AGP. In deze verklaring verklaart de afnemer de accijnsgoederen te gebruiken voor gebruik aan boord van het schip of luchtvaartuig (UBA, artikel 19, letter a en b). Deze verklaring wordt provianderingverklaring genoemd."

Wat is het belastbare feit?
In beginsel tref je het bemanningslid aan die accijnsgoederen van boord meeneemt.
Mijns inziens kun je dan als belastbaar feit uitslag tot verbruik artikel 2-1-b WA toepassen ten aanzien van het bemanningslid. NB: hij heeft dan wel de mogelijkheid om een zogenaamde dagaangifte te doen (artikel 52 lid 2 letter a WA juncto artikel 53a lid 1 letter a WA). Doet hij dit niet dan kunnen we naheffen. In principe ben ik van mening ook dat de kapitein voor dit belastbaar feit kan worden aangesproken als enig andere persoon die bij het voorhanden betrokken is ingevolge artikel 51 lid 1 letter b WA, want hij stelt de grotere hoeveelheden accijnsgoederen ter beschikking terwijl hij de goederen met vrijstelling van accijns betrokken heeft (artikel 66a WA) voor gebruik aan boord van het schip en hij heeft daarvoor een provianderingsverklaring ondertekend (artikel 19a UBA).

NB bij teruggaaf voor proviandering zijn de artikelen 70 lid 1 letter c WA en artikel 25 lid 1 UBA van toepassing. Daarnaast is de kapitein verantwoordelijk voor het onjuist toepassen van de vrijstelling (kan ook middels teruggaaf zijn). De accijnsgoederen worden dan namelijk niet gebruikt aan boord van het schip. Als je dan terug moet naar het moment van vrijstelling toepassen of teruggaaf dan is dat in principe bij de AGP-houder of degene die teruggaaf heeft verzocht (leverancier).
In het geval van de AGP kun je voor het onregelmatig onttrekken aan de accijnsschorsingsregeling (artikel 2 lid 1 letter a WA) de kapitein aanspreken als enig ander persoon die bij de onregelmatigheid betrokken is geweest. Zoals hierboven uitgelegd heeft hij de provianderingsverklaring ondertekend. In het geval van teruggaaf kom je naar mijn mening bij de kapitein terecht via de toedoenbepaling als bedoeld in artikel 20 lid 2 AWR.

Je kunt 2 verschillende aanslagen (basis 2-1b /51-1b WA voor bemanningslid en 2-1b/51-1b WA betrokkenheid voor kapitein) kunnen opleggen die we dan uiteraard maar 1x kunnen/mogen innen.

Of: Voor de accijnsgoederen die van boord gehaald worden is vrijstelling van accijns verleend. Vrijstelling kun je alleen verlenen als er sprake is van uitslag tot verbruik. Kortom: er is dus sprake van uitslag tot verbruik. Dan worden de accijnsgoederen niet gebruikt overeenkomstig het doel van de vrijstelling (gebruik aan boord). Dat betekent primair heffen bij degene die de vrijstelling ten onrechte verkregen heeft. En dat is niet degene die de goederen van boord brengt, maar degene die de goederen van boord brengt is wel degene door wiens toedoen het doel waarvoor de vrijstelling verleend is niet gehaald wordt. Ofwel: artikel 20, tweede lid, tweede gedeelte AWR: degene die van boord haalt krijgt de rekening. Maar het is geen uitslag tot verbruik o.g.v. artikel 2 lid 1 letter b WA. Dat kan immers nooit als er een andere uitslag tot verbruik aan voorafgegaan is.

Het punt is
- Geen twee keer een andere verschuldigdheid
- In eerste instantie met vrijstelling uitgeslagen
- Achteraf blijkt vrijstellingsvoorwaarden niet nageleefd
- Dan kom je bij de Toedoen bepaling van 20-2 AWR
- Dat lijkt nu de meest zuivere redenering

- Dan wel de aanname dat de goederen uit een vrijstellingsregeling afkomstig zijn?
- Wat als het bemanningslid zegt dat hij ze zelf heeft meegenomen

Conclusie:
- 5.1.2d
- Primair: voorhanden niet in de accijns betrokken, art 2-1b
- Secundair: als betrokkene verklaart: uit de voorraad. Dan 2-1a en 20-2 AWR.

21.06.03.04. Tabak
21.06.03.04.01 Vergunning ruwe tabak
67 AWR
Zie artikel 36 UBA. De ruwe tabak gaat echter van 67 AWR en komt dus niet in Nederland.
Vraag: kunnen we deze vergunning verlenen?

Beoordeling
De vergunning handel in ruwe tabak is een nationale vergunning en niet gebaseerd op Uniewetgeving. We kunnen die vergunning niet eisen, noch afgeven als de ruwe tabak niet daadwerkelijk in Nederland komt.

Conclusie
De vergadering is akkoord

21.06.05 Jurisprudentie/nieuwe wetgeving
21.06.05.01 Conclusie AG i.v.m. cassatie uitspraak Hof Den Bosch 16-2512 en 2513
Uitspraak gerechtshof 's-Hertogenbosch 16-03512 en 16-03513 inzake valselijk indienen bericht van ontvangst,
Bijgevoegd de conclusie van A-G Ettema.
Advocaat-generaal Ettema concludeert dat de regels voor het leveren van het bewijs dat een overbrenging van accijnsgoederen overeenkomstig de eisen is geëindigd, onder de werking van EG-richtlijn 92/12 en EG-richtlijn 2008/118 gelijk zijn.
De A-G onderzoekt daarbij hoe het overbrengen van accijnsgoederen plaatsvond onder de werking van beide richtlijnen. Daarbij komen ook de wijzigingen in de Wet op de accijns aan de orde. De A-G adviseert de Hoge Raad het beroep in cassatie van X bv ongegrond te verklaren.
Opmerkingen
- Een conclusie die eigenlijk geheel in lijn is met hetgeen wij van mening waren. De AG doet daar niets aan af. Dit gaat helpen in de uitvoering van ons werk. Maar er is ook wel sprake van een aandachtspunt. We mogen niet te pas en te onpas roepen dat de goederen hun bestemming niet bereikt hebben.
- Als een afzender een bericht van ontvangst gekregen heeft dan zal de inspecteur moeten motiveren. Dit blijkt met name uit r.o. 1.11 die verwijst naar de uitspraak van het Hof.
- Het Hof heeft de informatie uit Zweden beoordeeld in haar uitspraak en is van mening dat de inspecteur daarmee aannemelijk heeft gemaakt dat de zendingen niet door de geadresseerde ontvangen zijn. Dit valt onder meer ook uit r.o. 4.6. In r.o. 4.11 van de A-G begrijpt de A-G het oordeel van het Hof m.b.t. het niet bereiken van de bestemming.
- Aangezien de A-G duidelijk geen afstand neemt van dit gedeelte van de uitspraak kan afgeleid worden dat ook de A-G van mening is dat het aan de inspecteur is om aannemelijk te maken dat de goederen hun bestemming niet bereikt hebben.

De A-G is ook duidelijk dat er sprake is van een risicoaansprakelijkheid, zie onder meer r.o. 4.9.
Uit de praktijk blijkt dat nog steeds veel verzenders verrast zijn dat er toch sprake kan zijn van uitslag tot verbruik, ook al hebben ze een bericht van ontvangst ontvangen.

Neem in het HEMCS het resultaat op van het arrest dat nog gewezen moet worden in deze zaak.

- Een foutje in r.o. 3.17, daar wordt verwezen naar de definitie van het e-AD in de WA. Dit moet zijn het Uitvoeringsbesluit accijns: *3.17 Het brengen van een accijnsgoed vanuit een agp naar een belastingentrepot geschiedt volgens artikel 2(1) Uitv.besl. accijns onder dekking van een e-AD. Onder een e-AD wordt volgens* ***artikel 1a(c) WA*** *verstaan het elektronisch administratieve document bedoeld in artikel 3(1) verordening (EG) nr. 684/2009.*
- En de AG heeft het ook bij de oude horizontale richtlijn over uitslag tot verbruik, terwijl dat "gewone" uitslag was.

- Het WZB-bericht van de Zweedse Douane is voldoende, althans in deze zaak. Het lijkt me wel dat zo'n WZB-bericht niet al te summier moet zijn, op zijn minst zal er in moeten staan uit welke omstandigheden blijkt dat de verstrekker van het WZB-bericht vindt dat de goederen niet op hun bestemming zijn aangekomen en het bericht van ontvangst dus niet had mogen worden ingezonden.
- Interessant is ook r.o. 4.14 waarin de AG het verband legt met het onlangs gewezen arrest 67 AWR (zie ook r.o. 2.12).
- Als er meerdere situaties (onregelmatigheden) zijn die uitslag tot verbruik tot gevolg hebben gehad, telt de eerste.

21.06.05.02 Voorstel wijziging WA
Voorstel tot wijziging wet op de accijns is naar de ministerraad.

21.06.05.03 Wijz. Vo. 398/2012
Administratieve samenwerking accijnzen betreffende de inhoud elektronische registers.
- Op 10 mei 2021 heeft de Raad Verordening (EU) 2021/774 uitgevaardigd tot wijziging van Verordening (EU) 389/2012 betreffende administratieve samenwerking op het gebied van de accijnzen wat betreft de inhoud van elektronische registers.
- Om de goede werking van het geautomatiseerde systeem te waarborgen dankzij de opslag van volledige, actuele en nauwkeurige gegevens, is het noodzakelijk om het toepassingsgebied van Verordening (EU) 389/2012 te wijzigen en vast te stellen welke informatie de lidstaten moeten invoeren in de elektronische registers met betrekking tot gecertificeerde afzenders en gecertificeerde geadresseerden die slechts incidenteel accijnsgoederen overbrengen.
- Omdat de doelstelling van deze verordening, namelijk de vaststelling van de informatie die de lidstaten moeten invoeren in het elektronische register met betrekking tot gecertificeerde afzenders en gecertificeerde geadresseerden die slechts incidenteel accijnsgoederen overbrengen, niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt en daarom, om de geharmoniseerde werking van het geautomatiseerde systeem te waarborgen en de strijd tegen fraude te vergemakkelijken, beter door de EU kan worden verwezenlijkt, kan de EU, op grond van in het Verdrag betreffende de EU neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Volgens het Verdrag betreffende de EU gaat deze verordening niet verder dan nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken.
- Deze verordening eerbiedigt de grondrechten en neemt de beginselen in acht die in het Handvest van de grondrechten van de EU zijn erkend, met name het recht op bescherming van persoonsgegevens.
- Gelet op de in Verordening (EU) 389/2012 vastgestelde grenzen gaat de verwerking van dergelijke gegevens in het kader van deze verordening niet verder dan nodig en evenredig is met het oog op de bescherming van de legitieme budgettaire belangen van de lidstaten.
- De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming is geraadpleegd op grond van Verordening (EU) 2018/1725. Om de toepassingsdatum van deze verordening af te stemmen op de toepassingsdatum van de bepalingen van Richtlijn (EU) 2020/262 betreffende de automatisering van overbrengingen van accijnsgoederen die tot verbruik zijn uitgeslagen op het grondgebied van de ene lidstaat en vervolgens naar het grondgebied van een andere lidstaat worden overgebracht om voor commerciële doeleinden te worden geleverd op het grondgebied van die andere lidstaat, en om de lidstaten voldoende tijd te geven om zich voor te bereiden op de

uit deze verordening voortvloeiende wijzigingen, moet deze verordening met ingang van 13 februari 2023 van toepassing zijn. Verordening (EU) 389/2012 dient daarom te worden gewijzigd.
Deze verordening treedt in werking op 1 juni 2021. Vo. (EU) 2021/774, Pb. L 167/1, 12-02-2021

21.06.05.04ECLI:EU:C:2021:473,C-279-19 Arrest Hof van Justitie: beschikkingsmacht versus wetenschap
Het arrest is algemeen geformuleerd, zodat het ook in heel veel andere feitenconstellaties toegepast kan worden. We kunnen hier in de praktijk zeker ons voordeel mee doen.

- zowel voor het voorhanden hebben van art 33 Richtlijn (ons art 2e WA/art 51-1-h WA) als voor het voorhanden hebben op basis van art 7, lid 2-b/art 8, lid 1- b Richtlijn (ons art 2-1-b/51-1-b WA), aan de "voorhandenhebber", wordt dezelfde aansprakelijkheid toegedicht.
- Eigenlijk is de "voorhandenhebber" als er iets niet klopt altijd de klos.

Strikt m.b.t. dit arrest is het wel vreemd dat er wordt uitgegaan van een situatie van art 33 Richtlijn (zie dictum). Het betreft goederen waarvoor een niet geldig e-AD werd gebruikt voor transport vanuit DLD naar Seabrook VK. Omdat dat e-AD al gebruikt was, betrof het dus geen geldig e-AD en was er geen sprake van vervoer onder schorsing (art 21 Richtlijn).
Dat is op zich wel duidelijk maar om dan vervolgens uit te gaan van een veraccijnsd vervoer via art 33 Richtlijn lijkt vreemd. Art 33 heeft immers ook wat voorwaarden die zijn genoemd in art 34 waar natuurlijk helemaal niet aan is voldaan. Dus daar kom je dan helemaal niet aan toe.

Het zou daarom logischer zijn dat het belastbaar feit in deze situatie via het art 7, lid 2-b/art 8, lid 1- b Richtlijn (ons art 2-1-b/51-1-b WA) zou zijn gelopen. Voor de uiteindelijke heffing maakt het (behalve het verschuldigdheidsartikel) verder niet uit omdat er, zoals hiervoor al genoemd, in beide situaties van eenzelfde aansprakelijkheid voor de "voorhanden hebber" wordt uitgaan.

Er zijn vanaf het begin van deze procedure opmerkingen gemaakt (ook door Italië) over het gegeven dat uitgegaan wordt van de situatie van artikel 33 van de richtlijn en of dat wel het juiste artikel is. Uiteindelijk hebben wij ons in hoofdzaak toch maar gericht op de beantwoording van de prejudiciële vragen en die gaan uit van artikel 33. Uiteindelijk maakt het inderdaad niet uit.
De conclusie van het HvJ kan je ook toepassen op artikel 7 lid 2 en artikel 8 lid 1 b van de richtlijn. Het begrip "voorhanden hebben" wordt voor artikel 8, 1,b op dezelfde manier uitgelegd als voor artikel 33 van de richtlijn.

Wij kunnen met de keuze van art. 33 geconfronteerd worden bij een eventuele procedure. We moeten kennelijk in meer zaken 2e WA toepassen i.p.v. 2-1-b WA. Dat is een duidelijk verschil, ook al is het eindbedrag hetzelfde. Voor ons van belang om aan te geven wanneer er sprake is van accijnsgoederen die reeds in een andere lidstaat zijn uitgeslagen tot verbruik. Is dat alleen als er een VAGD bij zit of ook in andere situaties? Naast dit is het ook duidelijk dat artikel 33 Rl alleen maar toegepast kan worden in de lidstaat waar de goederen geleverd of gebruikt zullen worden.
Zie bijvoorbeeld r.o. 22. Zeker voor een "doorvoerland" als Nederland kan dat van belang zijn.

Voordeel is dat het begrip ‘voorhanden hebben’ ongeacht of nu sprake is van 2e of 2 lid 1b, op eenzelfde manier wordt uitgelegd. Dat is wat dit arrest mede duidelijk maakt. Geen wetenschap is nodig om van een voorhanden hebben te kunnen spreken. Dus enkel in dat opzicht, dus m.b.t. de uitleg van het begrip voorhanden hebben (of m.b.t. art 2e of m.b.t. 2-1b WA) maakt het niet uit.

Kortom: Geen onderscheid wetenschap bij 2e en 2-1b. De uitspraak Gerechtshof Den Bosch (bij vervoer) wordt hiermee onderuit getrokken

21.06.06 Content
21.06.06.01 Geblokte hoofdstukken vervallen per 1-7
5.1.2e: Met 5.1.2e afstemming gezocht over het laten vervallen van de hoofdstukken
60.10.00 Ambulante controle (geblokt) – IN BEWERKING
60.20.00 Dtl Controlebepalingen (geblokt) – IN BEWERKING
Inzet is nu om deze per 01-07-2021 te laten vervallen.

- Aan een ieder dus het verzoek om voor die datum aan 5.1.2e te laten weten wat je wilt behouden, omzetten naar een ander hoofdstuk.
- Mocht je langer de tijd nodig hebben, dan ook graag even een signaal

Geldt ook voor de hoofdstukken in HVAD

21.06.07. Aantekeningen vorig overleg 18 mei 2021

Conceptverslag Coördinatiegroep accijns van dinsdag 27 juli 2021, nr. 21.07, via Webex
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e 5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De materiedeskundigenvan het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

21.07.01 Opening en vaststelling agenda.

21.07.02. Mededelingen
21.07.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's
21.07.02.01.01 CUA
5.1.2e

- Er wordt hard gewerkt aan de implementatie van de nieuwe systemen
- Het levert wel de nodige discussies op, zoals wie mag aangifte doen.
- Zeker geen nieuwe onderwerpen maar ze worden wel manifester

Vraagt veel afstemming, zie vooral ook de uploads van 5.1.2e in dat kader.

21.07.02.01.02 Vanuit wet- en regelgeving breken drukke tijden aan
Inmiddels mag duidelijk zijn dat er vanuit wet- en regelgeving drukke tijden aanbreken. Primair voor DGFZ/ Cluster maar absoluut ook met spin-off naar CG en regio's. De voorbeelden
1. Nieuwe WA per 01-01-2022
- Nog onzeker over bieraccijns
- Lagere regelgeving moet nog geschreven worden

NB: gefaseerde invoering qua implementatiedata
2. ETD, de herziening Energierichtlijn
- Zie ook verderop op de agenda
- Veel (maatschappelijke) impact

3. Herziening Tabaksrichtlijn
- Nog volop in discussie
- Uitbreiding moderne middelen, nieuwe rookwaren

NB: nog los van de VWS-inzet op verhoging tarieven
Veel druk op DGFZ, maar ook bij ons cluster en onze vaco's.
Gevolgen ontvlechting
- Zie verderop op de agenda
- Voorfase UTS loopt

Natuurlijk zoeken we hier wederom de samenwerking.

21.07.02.01.03 Mededeling Certificering kleine producenten.
Art. 23 bis van richtlijn 2020/1151 regelt de certificering voor kleine producenten. De Cie. heeft hierover in concept uitvoeringsregels opgesteld. Daarbij gaat het met name om de vorm en de wijze waarop gecertificeerd wordt.
- Het concept is 26/7 besproken in een vergadering met Brussel.
- Er is een formulier voorgesteld voor certificering door lidstaten als die lidstaat niet heeft gekozen voor zelfcertificering.

Van belang om hier te melden is dat NL kiest voor zelfcertificering van kleine producenten die accijnsproducten naar een andere lidstaten brengen, onder schorsing of veraccijnsd.

- Dat kan volgens de uitvoeringsregels in plaats van gebruik van het certificaat door het zetten van een verklaring in vakken 17 l en n van de e-AD en vak 14 van het VAGD. Vo 684/2009 en Vo 3649/92 worden daartoe aangepast.
NL schaft hoogstwaarschijnlijk de kleine producentenregeling af.
- Als lidstaat van bestemming krijgen we dan niet met certificering van producenten uit andere lidstaten te maken.

Nederland zal nog wel nadere regels in de nationale lagere wetgeving op moeten nemen.
- Lidstaten krijgen nog de mogelijkheid om op het concept te reageren.
- Eventuele vragen vanuit ons of DGFZ komen rechtstreeks op CP.

Cie. wil de Verordening, na stemming in het accijns comité, eind van dit jaar publiceren.

21.07.02.02 Overige mededelingen.

21.07.02.02.01 Raadplegen betaling op aangifte

5.1.2e heeft een pdf gedeeld waaruit blijkt hoe je in de nieuwe systemen een betaling op aangifte kunt raadplegen, en op welk tijdstip op de aangifte is betaald. Buiten reikwijdte verzoek

21.07.02.02.02 Quick scan aankomstverschillen MO

5.1.2e heeft een quick scan op de verdere ontwikkeling van de aankomstverschillen bij lichte olie en gasolie gehouden. Dit is als uitsluitend intern bedoeld vervolg op het rapport Evaluatie effect verliesnormen minerale oliën per 1-4-2019.
Belangrijke uitkomsten:
- 5.1.2d

Het voorstel is nu om Handhavingscommunicatie (HHC) op te starten.
- 5.1.2e pakt dit op in samenwerking met de 5.1.2e
- 5.1.2e gaat via 5.1.2e het bedrijf 67 AWR benaderen

5.1.2e is blij met het stuk. Helder stuk, goede opzet. Hij zou graag vaker dit soort stukken krijgen op gebied van tabak en alcohol. Geeft (nogmaals) 5.1.2e de tip om dit vaker te doen, m.n. op gebied van tabak.
5.1.2e geeft aan hier al vaker bij het 5.1.2e op te hebben aangedrongen. De teamleider noemt dit specials, maar zou eigenlijk basiswerk moeten zijn.

5.1.2e : 5.1.2d

. **Actie:** 5.1.2e : neemt contact met 5.1.2e op.

5.1.2e : 5.1.2d

Als er nog meer vragen zijn, deel ze, **actie** 5.1.2e zal ze na een week doorgeven aan 5.1.2e .

21.07.02.02.01 Overige mededelingen:

•5.1.2e
Buiten reikwijdte verzoek

Buiten reikwijdte verzoek .

Buiten reikwijdte verzoek

Buiten reikwijdte verzoek

5.1.2e :
- Eind 2021 gaan wij de 1-meting EPS doen, want het MinFin vindt de omstandigheden van de 0-meting van eind 2019 voldoende overeenkomen met eind 2021. MT Operaties heeft besloten het veldwerk uit te besteden; er wordt gekozen uit 3 externe partijen om te rapen. Analyseren blijven DLTC en Lab/Documentenonderzoek doen.

03. Helpdeskvragen

21.07.03.01 Minerale olie

21.07.03.02 Alcohol/VB
21.07.03.02.01 Voedingssupplementen
5.1.2e stelt de (niet) belastbaarheid van bruistabletten met een verhoogd vitaminegehalte aan de orde, zoals onlangs is opgenomen in het handboek verbruiksbelastingen onder 10.10.00, onderdeel 6.2 is opgenomen.

In dit onderdeel staan de producten die niet aangemerkt worden als limonade waaronder: medicinale dranken, zoals hoestdranken. Deze hebben het karakter van een medicijn dat in de vorm van een drank wordt aangeboden. Dit geldt bijvoorbeeld ook voor bruistabletten met een verhoogd gehalte aan vitamines en mineralen.

Deze tekst komt v.w.b. de hoestdranken uit de MvT. Voor wat betreft de bruistabletten is de tekst opgenomen naar aanleiding van een uitspraak van 8 maart 2002 van het Gerechtshof den Haag BK 01/00714.

MvT Tweede Kamer, vergaderjaar 1992-1993, 22 843, nr. 3, blz 20:
"Onder het begrip limonade valt niet het vloeibare produkt, bestaande uit water, suiker en aromatische stoffen, dat in kleine zakjes is verpakt en kennelijk is bestemd om daarvan thuis zogenoemde ijslollies te maken. Dit produkt is niet bestemd om te worden gedronken. Ook ***medicinale dranken*** *zoals hoestdranken en dergelijke vallen niet onder het begrip limonade. Deze dranken hebben anders dan de limonades niet het oogmerk de dorst te lessen maar hebben duidelijk het karakter van een medicijn dat in de vorm van een drank wordt toegediend. Dranken, zoals koffie, thee en soep, die zijn bestemd om warm te worden gedronken, vallen evenmin onder het begrip limonade"*

Deze 'bruistabletten'-uitspraak uit 2002 is qua uitleg naar zijn idee al lang achterhaald door recentere jurisprudentie alsmede door aanpassing van de wetgeving vanaf 01-01-2016.

Maar doordat deze bruistabletten met hoog vitaminegehalte nu in het handboek zijn opgenomen als zijnde niet belast bestaat het gevaar dat de discussie over de belastbaarheid van diverse zgn. vitamineproducten/voedingssupplementen weer opnieuw begint, wat de EBU niet ten goede komt.
We blijven m.b.t. de VB maar steeds hangen bij de termen medicinale dranken en medicinale werking. Maar dit zijn 'lichtere' begrippen dan we bij de accijns via art. 64, eerste lid 1, onderdeel c WA toepassen want daar gaat het daadwerkelijk over 'geneesmiddelen'. Dat 'lichtere' (medicinale dranken/medicinale

werking) bij de VB toepassen als niet belastbaar, wordt in de jurisprudentie daarentegen veelal gerangschikt onder het begrip “algemene gezondheid bevorderende middeltjes’, die we juist wel weer belasten.

De achtergrond is dat de term ‘medicinale werking’ vòòr 01-01-2016 was opgenomen in het toenmalige vrijstellingsartikel 28 Wet VB, uitgewerkt destijds in art 13 Besluit VB. Dit artikel en dus ook die medicinale werking had toen uitsluitend betrekking op **vruchte-en groentesappen** (dus niet op limonade). Voor **limonade** was (daarom wellicht) de term medicinale dranken in de MvT opgenomen (toelichting op het limonadeartikel, art 9 Wet VB).

Het lijkt er daarmee op dat men destijds voor de limonades geen afzonderlijke vrijstelling heeft willen opnemen indien sprake is van een ‘medicinaal karakter’, maar dat slechts in de MvT heeft aangegeven via de term ‘medicinale dranken’, door deze in die toelichting uit te sluiten van het begrip limonade.

Het is lastig dat in die MvT nu net die hoestdranken als medicinale dranken worden genoemd want de vraag kun je stellen of een hoestdrank nu wel echt tot die categorie behoort.
Het blijft vreemd dat er v.w.b. de VB, net zoals we dat bij de accijns kennen in art 64, eerste lid 1, onderdeel c WA, geen vrijstelling voor geneesmiddelen van toepassing is. De praktijk (en jurisprudentie) leert echter dat we feitelijk wel die “accijnsvrijstelling’ toepassen bij de VB, maar zonder dat dit echt is “geregeld”. We doen dat m.b.v. die onduidelijke begrippen ‘medicinale dranken’ en ‘medicinale werking’, waarbij we feitelijk uitgaan dat het een medicijn (ofwel geneesmiddel) moet zijn, willen we het niet belasten.

De vraag is of we die termen ‘medicinale werking’ en ‘medicinale dranken’ nog wel moeten gebruiken.
Door het vervallen van art. 28 van de Wet VB is ook de term ‘medicinale werking’ die in dat artikel was genoemd vervallen. Voor de limonades zou daardoor de term medicinale dranken (als evenknie van de medicinale werking van de vruchte- en groentesappen) niet meer kunnen worden gebruikt.
Het nadeel is dat we dan helemaal niets meer hebben om producten niet met VB te belasten, want een officiële vrijstelling voor ‘iets’ medicinaals hebben we dan niet.
Je zou daarom de termen ‘medicinale dranken’ en ‘medicinale werking’ qua uitleg moeten koppelen aan een geneesmiddel (medicijn), zodat we feitelijk indirect de ‘accijnsvrijstelling’ voor geneesmiddelen toepassen.

De huidige jurisprudentie lijkt hier ruimte voor te geven.
En uit de jurisprudentie kun je ook destilleren dat de ‘bruistablettenuitspraak’ uit 2002 en de ‘dorstlessingsuitspraak’ uit 2010 inmiddels achterhaald zijn.
5.1.2e pleit er daarom voor om het ‘niet belastbaar zijn van bruistabletten met een hoog vitamine C gehalte” uit het handboek te halen (10.10.00, onderdeel 6.2 onder het 5e gedachtestreepje).

Passages uit bruistabletten uitspraak 2002: *(Hof Den Haag 01/00714 van 08-03-2002)*
Betreft: Vitamine C, voedingssupplement sinaasappelsmaak
'toepassing: "Dagelijks 1 tablet opgelost ***in een glas water*** *biedt een smakelijke en verfrissende drank., De bruistabletten bevatten zoetstof en smaakstoffen. De bruistabletten worden vooral verkocht aan drogisterijen, apotheken en grootwinkelbedrijven.*
Oordeel:
Bij de bruistabletten is het -medicinale - karakter van vitaminepil volstrekt overheersend, gelet op de voorhanden zijnde gegevens. De wijze van inname -oplossing in een half glas water - is in dat verband, gelet ook op de ter zitting gegeven demonstratie, aan te merken als een alternatieve manier van het slikken van een pil.. Dat de fabrikant van de bruistabletten, de eigen, zeer zure, smaak van, vitamine C (en, voor zover nodig, de smaken van de overige vitamines en mineralen) heeft gemaskeerd door zoet- en smaakstoffen toe te voegen, waarmee beoogd is de oplossing zo veel mogelijk in de smaak van de gebruikers te doen vallen, is onvoldoende om de bruistabletten aan te merken als drank in vaste vorm als bedoeld in artikel 9, lid 2, van de Wet. Ook naar maatschappelijke opvattingen worden bruistabletten, gelet ook op de presentatie, niet beschouwd als limonadeconcentraat in vaste vorm. Bruistabletten worden niet gedronken en geserveerd om de dorst te lessen.

Deze bruistabletten uitspraak lijkt toch wat achterhaald, sowieso al v.w.b. het oordeel m.b.t. het dorstlessen (zie o.a. de brood en rijstdranken uitspraak maar ook van vrij recent de uitspraken van RBNH inzake de 67 AWR) maar ook dat je een product met wat meer vitamine C tot een medicijn zou